

BIBL. NAZ.
Vitt. Emanuele III

150

B

6

NAPOLI

150 B6

~~2 m 122~~

h 1 ~~122~~

BIBL. NAZ.
VITT. EMANUELE III

150

B

6

NAPOLI

J.C. Bill. Gen. = 152

BIBLIOTHECA

SELECTA

HISTORIÆ

ECCLESIASTICÆ

CUM VETERIS,
TUM NOVI TESTAMENTI.

VENETIIS,
MDCCLXXVI.

Apud Franciscum ex Nicolao Pezzana.
SUPERIORUM PERMISSU.

150 B6

ATTENTION

TO THE

MANAGER

OF THE

LIBRARY

OF THE

RECEIVED

LIBRARY

OF THE

CONGRESS

OF THE UNITED STATES

BIBLIOTHECA

S E L E C T A

HISTORIÆ ECCLESIASTICÆ

CUM VETERIS, TUM NOVI TESTAMENTI.

P R Æ F A T I O .

Uit non multas ante Hebdomadas, qui me vehementer urgeret, ut **MABILLONIANUM** *elenchum portionum difficultatum, inlectione Conciliorum, Patrum, & Ecclesiastica historia occurrentium* auctiorem redderem. Ejus hortatui non difficilis parui. Verum dum in opus alacris incumbo, adeo illud in dies excrefcere comperi, ut vix *Mabillonianum* internoscerem. Itaque consilium mutavi, atque ad selectam quidem, sed locupletem historiæ Ecclesiasticæ Bi-

bliothecam instruendam animum contuli. At eos ne tantum modo, qui de Christianæ Ecclesiæ historia benemeriti sunt, heic percenterem? Illos vero qui veteris Testamenti historiam illustrarunt, intactos relinquerem? Id equidem magno meliore levasset; ut tamen cum Lectorum utilitati, tum præstantissimæ disciplinæ dignitati magis consulerem, de his quoque agere tandem constitui. Hinc gemina nostræ hujus Bibliothecæ parsenata est, quarum altera præcipuos historiæ *veteris*, altera *novi* Testamenti Tractatores indicaret. Contractior tamen hac illa erit, tum quod nostra pluris interest nostræ Ecclesiæ, quam Synagogæ historiam nosse, tum quod majore studio, atque accuratiore novi, quam antiqui fœderis historia a nostris hominibus fuit pertractata: Cave autem Lector, credas, primigenios Bibliorum textus, auctores, versiones heic a me recensum iri. Hæc ad historiam, quam unam spectamus,
mini-

minime pertinent. Quamobrem doctorum quoque virorum de *Hebraeorum* legibus, ritibus, scholis, lectis, idque genus aliis plurimas numero, eruditione præclarissimas disquisitiones omittam, quod illis *Hebraeorum* antiquitates potius quam historiam illustrari nemo non intelligit. In prior, quæ veteris Testamenti historiam adtingit, parte CALMETI *Bibliotheca sacra*; in posteriore, quæ ad Ecclesiæ Nostræ historiam spectat, *Mabillonianus* elenchus, in utraque Joh. Georgii WALCHII *Bibliotheca Theologica* maximo mihi fuit adjumento. Hinc tamen factum, ut horum exemplo complures Heterodoxos Scriptores in medium adtulerim. Id autem moneo, ne quis quos heic indicatos viderit, Scriptores omnes statim sibi legendos esse arbitretur. Minime vero. Immo ubi hereticos esse auctores noverit (quod vel ex urbibus, ubi eorum libri editi sunt, facile quisquis perspiciet) non antea illos consulat, quam legitimahoc si-

bi liceat auctoritate, atque ubi id etiam liceat, quam maxime caveat, ne exquisitioris cujusdam eruditionis obtentu pravorum dogmatum venenum e noxiis hisce fontibus incautus hauriat.

IN-

INDEX

CAPITUM

IN HAC BIBLIOTHECA CONTENTORUM.

Pars I.	B ibliotheca selecta Historiæ Ecclesiasticæ veteris Testamenti.	Pag. I.
Cap. I.	Apparatus Chronologicus & Geographicus ad Historiam Ecclesiasticam veteris Testamenti.	ibid.
Seçt. I.	Apparatus Chronologicus ad Historiam Ecclesiasticam veteris Testamenti.	ibid.
Art. I.	Chronographi veteres.	ibid.
Art. II.	Chronologi recentiores.	8
Art. III.	Controversiæ generales de Chronologia veteris Testamenti.	16
Art. IV.	Singulares quædam dissertationes Chronologicæ.	28
Seçt. II.	Apparatus Geographicus ad historiam veteris Testamenti.	31
Art. I.	Antiquiores Sacræ Geographiæ Tractatores.	ibid.
Art. II.	Recentiores de universa Sacra Geographia Scriptores.	35
Art. III.	Singularia veteris Geographiæ Sacræ argumenta illustrata.	41
Cap. II.	Historia universa veteris Testamenti.	45
Art. I.	Historia universa veteris Testamenti cum historia Biblica novi Testamenti sociata.	ib.
Art. II.	Historia universa solius veteris Testamenti.	48
Cap. III.	Historiæ veteris Testamenti partes.	51
Cap. IV.	Dissertationum in veteris Testamenti historiam collectiones.	34
	Cap. V.	

Cap. V. *Singulares in historiam veteris Testamenti dissertationes.* 65

Art. I. *Singulares in historiam primæ ætatis dissertationes.* ibid.

Art. II. *Singulares in secundam mundi ætatem dissertationes.* 68

Art. III. *Singulares in tertiam mundi ætatem dissertationes.* 70

Art. IV. *Singulares in historiam quartæ ætatis dissertationes.* 73

Art. V. *Singulares in historiam quintæ ætatis dissertationes.* 75

Art. VI. *Singulares in sextæ ætatis historiam dissertationes.* 77

BIBLIOTHECA^I

S E L E C T A

HISTORIÆ ECCLESIASTICÆ

CUM VETERIS, TUM NOVI TESTAMENTI.

P A R S I.

BIBLIOTHECA SELECTA

Historiæ Ecclesiasticæ Vet. Testamenti.

C A P U T I.

*Apparatus Chronologicus & Geographicus ad
Historiam Ecclesiasticam Veteris Testamenti.*

S E C T I O I.

*Apparatus Chronologicus ad Historiam Ecclesiasticam
Veteris Testamenti.*

A R T I C U L U S I.

Chronographi Veteres.

I.

Rimus, qui inter Chronographos veteres memorandus sit, occurrit *Julius AFRICANUS*, qui *Chronographia* Libros V. composuit; habemus autem tantum fragmenta ab *Eusebio. Syncello* atque aliis servata.

Ex isto sua fere transtulit *EUSEBIUS* in *Chronicon*, quod reliquit. Operis illius, *πρωταρχη ιστορια*

A

dicti

dicti, duæ sunt partes, in quarum prima, cujus
 inscriptio est: χρονικοὶ κανόνες παντοδαπῆς ἰστορίας, ho-
 die valde mutila, omnium pene gentium, Chal-
 daeorum, Assyriorum, Medorum, Persarum, He-
 braeorum, Ægyptiorum, aliarumque origines, & res
 maxime memorabiles ab orbe condito prosequu-
 tus est: in secunda autem, quæ κανὼν χρονικὸς ad-
 pellatur, cuncta ad temporum ordinem disposuit,
 atque initium ab epocha Abrahami fecit. Utram-
 que ad annum Christi 325. perduxit. HIERONY-
 MUS Latine vertit *Chronicon* hoc, ita ut alia ad-
 deret, alia omitteret, ac *Chronicon* ipsum ad an-
 num Christi 378. continuaret. Græca perierunt,
 præter fragmenta, quæ chronologi recentiores ab
 interitu vindicarunt, Syncellus imprimis, Cedre-
 nus atque alii. Collegit ista Joseph Justus Scaliger
 ac cum Hieronymi Latina interpretatione suisque
 animadversionibus in *Thesauro temporum* edidit,
 Lugduni Batavorum 1606. fol. & Amstelodami 1658.
 fol. quæ posterior editio Scaligeri commentarios
 adcuratiores, & multo locupletiores exhibet. Ju-
 sta tamen est dubitandi ratio num omnia ab Eu-
 sebio profecta sint, quæ ei in *Thesauro* hoc tri-
 buuntur. Merito etiam eruditi viri animadverte-
 runt, Scaligerum non cuncta distincte præbere,
 atque interdum ab eo aberrare, quod rectum est.
 Codices Latini Chronici Eusebiani oscitantia li-
 brariorum mire inter se variant, & sæpius nec in-
 ter se nec cum historia facile possunt conciliari.
 Confer Doduvelli diss. 3. ad Irenæum §. 2. Henr.
 Valesius pag. 10. ad Eusebii hist. vetustissimos Co-
 dices laudat Acutianum, Lipsii & Ortelii. Laudat
 quoque vetustissimam editionem Mediolanensem,
 quam nec Pontacus, nec Scaliger viderit. Confu-
 luit tamen Arnoldus Pontacus Episcopus Vasatensis
 præter Codices Mss. duo detriginta, editiones octo,
 atque ex illis præclaram suam concinnavit, in qua
 mirum studium, atque industriam non dubitavit
 etiam Scaliger epist. 104. omnibus laudibus profe-
 qui

qui; atque editoris doctrinam; candorem, modestiam, & diligentiam celebrare. Ea omnium correctissima vocatur Joh. Morino p. 277. *Exerc. Bibl.* Prodiit notis Pontaci, & castigationibus illustrata, una cum Prosperi chronico Burdigalę 1604. fol. sed raro hodie reperitur. Vallarsus in nova Veronensi Hieronymianorum operum editione hocce Chronicon cum aliis codicibus collatum dedit.

II. ANIANI & PANODORI Monachorum Ægyptiorum centum fere annis Eusebio juniorum Chronographia Syncello laudatę interciderunt, quibus Eusebium hinc inde castigaverant, sed in plerisque sequuti fuerant. Castigaverant vero haud raro sine magna ratione, & quum ipsi potius essent reprehendendi, ut Scaliger ad Eusebium docuit. Intercidit quoque Philippi Sidera Presbyteri Historia ab orbe condito ad suam perducta ætatem, hoc est ad quinti a Christo nato seculi initia libris 36. sed longe pluribus ac mille propemodum tomis, singulis enim libris argumentum tomı integrı magnitudine pręmiserat, & librum unumquemque 24. λόγους, sive tomis iterum distinxerat, quod amplissimum opus auctori historia tripartita l. 12. c. 3. multam visum est habere confusionem nec satis prodesse legentibus. Fragmentum hujus Philippi insigne de Scholę Alexandrina successionē vulgavit, illustravitque Doduvellus ad calcem dissertationum in Irenæum Oxon. 1689. 8. Aliud fragmentum, acta disputationis de Christo, in Perside inter Christianos gentiles, & Judęos habitę, cui ipse interfuit, complexum habetur Mss. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio lib. 5. pag. 137.

III. Addendus his Johannes ANTIOCHENUS cognomine MALALA, qui historiam chronicam ab orbe condito usque ad obitum Justiniani 1. Imperatoris scripsit. In lucem illa exiit gręce cum latina interpretatione Edmundi Chilmeadi: Humfredi Hodii dissertatione de auctore, ac Richardi Bentleii epistola, Oxonii 1691. 8. Plenus est liber hic nu-

garum ac fabularum ; nec in temporum rationibus adcuratus .

IV. In eundem censum venit scriptor *Chronici*, uti vocatur, *Alexandrini*, quod incipit ab orbe condito & ad *Heraclii* Imperatoris tempora perducitur . Adpellatur illud *Alexandrinum*, quod in principio Codicis manuscripti *Pe:ri ALEXANDRI-NI* nomen , & fragmenta quædam ejus proferantur , habetque etiam nomen *fastorum Sicularum*, ex eo sumptum , quemadmodum doctissimi viri animadverterunt, quia ab *Hieronymo Surita* in vetusta *Sicilia* Bibliotheca repertum fuerit . Dicitur præterea *Chronicon paschale*, quoniam in eo temporum rationes , præcipue ad festa paschatis judaica ac Christiana adcommodatæ notantur . Publicæ luci chronicon hoc cum notis exposuit *Matthæus Raderus*, Monachii 1624. 4. Longe adcuratior & plenior est editio , quæ sub titulo *Chronici paschalis* cum meliore versione ; eruditis adnotationibus atque amplissima præfatione , ubi inter alia de auctore operis hujus copiose differitur, studio *Caroli du Fresne* Parisiis 1679. fol. exiit.

V. GEORGIUS Monachus , atque *Theophane* teste Abbas , Patriarchæ *Constantinopolitani* anno 806. defuncti Syncellus (quasi Concellanum dicas , & domesticum) ait , p. 3. & 6. (si modo ipse auctor est ,) se chronico suo complecti velle res ab orbe condito gestas usque ad ann. Chr. 800. Certe *Synoellus* morte præventus non ultra *Dio-cletiani* tempora pervenit , eodem *Theophane*, qui continuavit, *Mich. Glyca*, ac *Georgio Cedreno*, testibus , quod & titulus operis indicat . *Goarus*, *Syncellum* cum versione sua & notis publicavit Paris. 1652. fol. usus Codice Ms. Regiæ Bibl. scripto ann. 1021. quem *Corinthus* paravit *Joh. Abrahamus* ann. 1507. Et si vero idem *Goarus* putat integrum *Georgii* opus ad nos pervenisse , tamen *Philippus* quoque *Labbeus* ad *Glycam* ex *Georgio* quædam allegantem, quæ in illo haud leguntur , adnotat

notat pag. 3671. Ex ista pericope aliisque quibusdam Lector discet, non esse integrum Georgii Syncelli Chronicon suisque partibus omnibus absolutum, quod e Codice Ms. Bibliotheca Regia a R. P. Goaro, ord. Prædicatorum typis Regiis prodiit, sed quædam adhuc in eo desiderari, & aliis, si qua forte occurrant, uberioribus membranis supplenda.

V. NICEPHORI Patriarchæ Constantinopolitani ann. 828. defuncti Chronologiam compendiarium ab orbe condito ad suam ætatem latine circa ann. 872. vertit Anastasius Bibliothecarius, cujus historia Ecclesiastica ex Syncello, Theophane, & Nicephoro collecta; & Johanni Urbis Romæ Diacono inscripta, prodiit latine cum notis Car. Annibalis Fabrotti inter Scriptores Hist. Byzant.

VI. Præterea ex Chronicis, quæ Græci reliquerunt, monumentis huc spectant: Georgii CEDRENI annales, sive compendium historiarum ab orbe condito ad Isaaci Comneni tempora, annumque Christi 1057. quod opus, notis illustratum, primum Græce, ac Latine Guil. Xylander, Basileæ 1566. fol. in lucem eduxit; postea vero melior editio cum emendata Xylandri interpretatione notisque Jacobi Goari ac glossario mixto barbaro cura Carol. Annibal. Fabrotti, Parisiis 1647. fol. prodiit: Joh. ZONARÆ annales, sive compendium historiarum ab origine mundi ad ann. 1118. editum cum Hieronymi Volfii notis, Basileæ 1557. fol. ac cum Carol. du Fresne emendationibus atque adnotationibus, Parisiis 1686. duobus voluminibus fol. cujus prima parte de rebus Judaicis ab orbe condito usque ad Hierosolymorum excidium agitur: Michaelis GLYCÆ annales quatuor partium, quarum prima ille discrit de operibus sex dierum, secunda res gestas ab orbe condito ad Christum natum enarrat, tertia a Christo nato ad Constantinum magnum progreditur; quarta de iis, quæ ab eo tempore peracta sunt, exponit, atque in Alexii Comneni morte anno Christi 1118. desinit. Evulgavit illos lati-

ne , & ad captam usque a *Turcis Constantinopolim* continuavit *Joh. Leunclavius* : *Basileę* 1572. 8. *gręce* autem eisdem primus in lucem emisit *Philippus Labbeus* , ita ut *Leunclavii* versionem recenseret : notas suas æque , ac *Meursii* una cum *Leunclavii* continuatione adjungeret , *Parisiis* 1660. fol. *Constantini MANASSIS compendium historicum* , ab initio mundi ad annum Christi 1081. scriptum versibus , prosę simillimis , quos *politicos Gręci* recentiores adpellant , ad *Irenem Andronici Comneni* uxorem. Prodiit *Chronicon* , sive compendium hoc latine cura *Leunclavii* , *Basileę* 1573. 8. *gręce & latine* cum notis *Joh. Meursii* , *Lugduni Batavorum* 1616. cum *Leunclavii* , & *Meursii* adnotationibus , variis lectionibus , & *Fabrotti glossario* , *Parisiis* 1655. fol.

VII. Inter *latinos* Scriptores medię ætatis studia sua in Chronicis componendis collocarunt , suamque probarunt industriam : *ISIDORUS Hispalensis* , *BEDA* , cui nomen *Venerabilis* datum est , *FRECVLPUS* , *ADO* , *HERMANNUS Contractus* , *MARIANUS Scotus* , *HUGO Floriacensis* , *OTTO Frisingensis* , *GODOFRIDUS Viterbiensis* , *CONRADUS Urspergensis* , *ALBERTUS Stadenſis* , *VINCENTIUS Bellovacensis* , *SOZOMENUS Pistoriensis* , qui omnes , si *Hugo Floriacensis* , & *Conradus Urspergensis* excipiantur , *Chronica universalia* condiderunt , ac quum initium narrationum suarum ab ipsa mundi origine fecerint , res quoque gestas *Veteris Testamenti* enarrarunt .

VIII. *Judei* Chronologi pauci exstant ut 1. *Seder olam* *RABBA* sive *Chronicon majus* ab orbe condito ad tempora Imperatoris *Hadriani* , quod a *Judeis R. Joseben Chelpeſtha* tribuitur . 2. *Seder olam* *ZUTHA* , sive *Chronicon minus* , scriptum circa A. C. 1124. ab exordio mundi ad annum Christi 522. progrediens , quos ambos libros post *Gilbertum Genebrardum* vertit , & cum interpretatione sua *latina* & notis eruditis , ac præclaris de *historia Sacra* fide dissertationibus edidit *Johannes*

Me-

Meyer, Amstelod. 1699. 4. Hic multis disputat contra *Joh. Morinum*, qui in *Exercitationibus Bibli-
cis* pag. 226. seq. contenderat, utrumque Chroni-
con hoc scriptum sæculo XII. atque adeo diver-
sum esse a *Seder olam*, quod in *Talmude* Codice
Nidah, cap. 5. & 30. allegatur. 3. *Schalsche Ieth
Hakkabala* sive *Catena traditionis R. Gedaliæ*. 4.
Sepher Juchasin liber familiarum auctore R. *Abrahamo
Zacuth*, ab humani generis initio ad A. C. 1502.
cum additamentis R. *Samuelis Schullam*. 5. *Ze-
mach David*, *Germen Davidis* auctore R. *David
Gant* ab orbe condito ad A. C. 1592. cujus libri
magnam partem (utinam accuratius) vertit &
cum notis suis latine edidit *Guil. Henricus Vor-
stius* Lugd. Bat. 1644. 4. De his confer. *VVolfii
Bibliothecam Hebraam*.

IX. Est etiam hoc loco indicandum Christiani
Scriptoris *Chronicon Orientale*, quod ex *Arabico*
Codice *Sequeriano* primum versum, & latine edi-
tum est ab *Abrahamo ECHELLENSI* *Parisiis*
1651. fol. inter Scriptores *historia Byzantina*; de-
inde denuo versum, atque adnotationibus illustra-
tum a *Josepho Simonio Assemannno* prodiit *Rome*
1729. fol. Cujus quidem Chronici auctorem esse
Petrum Abushiakker Ebnarraheb Abilaram idem *As-
semannus* ostendit. De auctore ita scribit *Ecchellen-
sis*: *Nostrium exemplar anonymum est, & ejus aucto-
rem fuisse quemdam nomine filium Monachi, ex pri-
ma parte Chronici GEORGII HOMAI DI (Elmaci-
ni) plane colligitur. Quoties enim (quod passim fa-
cit) hunc laudat, non solum sententia semper eadem
est, sed numerata quoque verba. Eum autem fuisse
Egyptium Cophitam, indicant stilus, numeri, ac
Patriarcharum gentis vite quorum pro Dioscoriana se-
cta labores ac certamina celebrat. In ætatibus Pa-
triarcharum rationes LXX. Interpretum probat,
addit tamen computum Hebræorum secundum ver-
sionem sacrorum librorum arabicam Abibahri Al-
montasserii.*

Chronologi recentiores.

I. **M**ulto plures inter Recentiores Scriptores Chronologiam illustrarunt. Unus occurrit sæculo XVI. *Gilbertus* GENEBRARDUS, cuius exstant *Chronologiæ Ecclesiasticæ* libri 4. *Coloniæ* 1585. 8. *Lugduni* 1595. *Parisiis* 1585. 1600. 1660. fol. quorum duo priores de rebus veteris populi ac præcipuis quatuor millium annorum factis agunt; posteriores autem ex *Arnaldi Pontaci Chronologia* aucti, recentiores historias complectuntur. In opere hoc, atque aliis scriptis auctor comprobatur, quod *Thuanus* ad ann. 1597. pronuntiavit, illum in monimentis suis iniquiorem, atque acerbiorē, ac vita, quam stilo, temperatiorem creditum fuisse.

II. Porro sæculo XVI. prodierunt.

Matth. BEROALDI Chronicon, sacre Scriptura auctoritate constitutum, Francof. 1606. 1725. 4. in quo omnia Scriptorum profanorum monumenta rejecit, atque ex folis Scripturis sacris temporum rationem destinare adnissus est; valde autem a doctissimis viris reprehensus fuit.

David PAREI Chronologia sacra 1641. 8. Amstelodami anno 1607. Orationem idem ediderat de quaestione, utrum Chronologia integra ab Adamo ad Christum ex sola Sacra historia haberi possit, Lugd. Batavor.

Henrici SAMERII Chronologia sacra ab orbe condito usque ad Christum natum, Antwerp. 1608. fol. quæ non magnam exultationem sibi conciliavit.

Seethi CALUISII (a. 1605. defuncti) opus Chronologicum cum Isagoge Chronologica Francof. 1620. fol. iterumque ibid. 1685.

Thoma LYDIATTI emendatio temporum ab initio Mundi ad ann. 1608. Item Canones Chronologici ab initio Mundi ad initium Evangelii.

An,

Augustini TORNIELLI Annales sacri & profani ab orbe condito ad eundem Christi Passione redemptum, cum sacrosanctę Scripturę & Ethnicorum collatis inter se ad veritatem temporibus, vere ordinatęque dispositi, duobus tomis fol. Primam lucem quum isti adspexissent Mediolani 1610. postea sæpius litteris descripti sunt, ac prodierunt Francofurti 1611. 1640. Coloniae 1622. Antuerpię 1620. 1669. Non multos quoque ante annos (nempe a. MDCCCLVI.) illos e Barnabitarum, quos dicimus, seu S. Pauli Congregatione doctissimus vir Augustinus Maria NEGRI suis auctos Commentariis Luca apud Venturinium recudendos curavit. Vide Zachariam in Annalibus litterariis Italię vol. I. P. II. pag. 127. seq. Epitome eorum habetur in Henrici Spandani Annalibus Sacris, a mundi creatione ad ejusdem redemptionem, Parisiis 1637. 1639. 1660. Colonia 1640. 4.

Jacobi SALIANI Annales Ecclesiastici veteris Testamenti, quibus connexi sunt Annales Imperii Assyriorum, Babyloniorum, Persarum, Græcorum atque Romanorum, opus sex tomorum fol. primum Parisiis in lucem emissum. Ibi prodiit tomus primus 1619. secundus 1620. tertius 1621. quartus 1622. quintus & sextus 1624. Sequuntur sunt duę alię editiones: altera Coloniensis 1620. altera Parisiensis 1641. quę in inscriptione ipsius auctoris cura auctior & melior dicitur. Ipse Annales suos in epitomen redegit, hæcque sub titulo: epitome Annalium Parisiis 1635. Colonia 1638. Rothomagi 1646. 1655. fol. in lucem exiit; immo ex hac epitome enchiridion Chronologicum compositum fuit.

Henrici PHILIPPI varia scripta Chronologica, uti sunt: introductio Chronologica de computo Ecclesiastico Coloniae 1621. 4. Chronologica synopsis sacrorum temporum, Coloniae 1624. 4. manuale Chronologicum veteris Testamenti, Antuerpię 1635. 8. examen Chronologia Veteris Testamenti; item qua-
sio.

*ftiones Chronologica de annis Julianis & Nabonaf-
fari & Æra Judaica inter fe componendis, Coloniae
1630. 4.*

*Dionyfii PETAVII de Doctrina temporum Pari-
fiis 1627. Amftelod. 1703. Veronæ 1734. Ejuſdem
rationarium temporum, quod inquit Fabricius Bi-
bliogr. antiq. pag. 252., toties in Gallia, Germa-
nia, & cum præfatione Jac. Perizonii in Belgio,
ac Venetiis 1733. 2. Voll. recuſum, vel eo nomine
omnibus compendiis Chronologicis præferri meretur,
quod parti technica plene & perſpicue tradita præ-
mittit partem priorem, egregium hiftoria univerſalis
compendium, perſpicue, & diligenti cura compoſi-
tum, quod in ora libri ad fontes ſemper lectorem
remittit. Exſtat Alph. a CARANZA diatriba ſu-
per primam temporum doctrinam adverſum Dio-
nyſium Petavium.*

*Ubbonis EMMII opus Chronologicum cum Canone
Chronico, Groningæ 1630. fol.*

*Henrici GUTHBELERTI, Chronologia, Amſte-
lodami 1639. 1656. 8.*

*Jacobi UſSERII Annales veteris & novi Teſta-
menti, a prima mundi origine deducti uſque ad ex-
tremum templi, & Reipublicæ judaicæ excidium.
Præclarum opus hoc primum prodiit Londini dua-
bus partibus, harumque prior inſcripta: annalium
pars prior, a temporis hiftorici principio uſque ad
Maccabaicorum initia producta, una cum rerum
Aſiaticarum, & Ægyptiorum Chronico; 1650. fol.
poſterior autem: pars poſterior, in qua præter Mac-
cabaicam & novi Teſtamenti hiftoriam, imperii Ro-
manorum Caſarum ſub C. Julio, & Octaviano or-
tus rerumque in Aſia & Ægypto geſtarum contine-
tur Chronicon, &c. 1654. fol. Utraque pars poſtea
conjunctim ſub titulo: annales veteris & novi Te-
ſtamenti, exiit in lucem Pariſiis 1673. fol. ac Bre-
mæ 1686. fol. atque adceſſit auctoris Chronologia
Sacra, poſt illius obitum ſeparatim edita a Thom.
Barlow. Oxonii 1660. 4. Editionibus his antefe-
ren-*

renda est illa, quæ *Geneva* 1722. fol. prodit, quoniam non solum splendidior, atque adcuratior, præsertim *Bremensi*, verum etiam locupletior est. Additæ sunt notæ atque emendationes, ipsa *Usserii* manu scriptæ, una cum ejusdem dissertatione de Macedonum & Asianorum anno solari, antea *Londini* 1648. 8. publicæ luci exposita, ac libro de *Romana Ecclesia Symbolo Apostolico veteri aliisque fidei formulis* qui *Londini* 1647. 4. prodierat; item cum *Usserii* vita a *Thom. Smitho* conscripta ac *Londini* 1707. 4. edita Breviorem præfationem *Job. Clericus* præmisit, atque ista opus ipsum merito laudavit.

Eduardi SIMSONII Chronicon, historiam Catholicam complectens seriemque historiarum ex sacris Bibliis & probata fidei auctoribus secundum tempora dirigens, ab initio mundi ad annum Christi septuagesimum primum, Oxon. 1652. fol. & iterum cum Petri Vesselingii adnotationibus Lugduni Batavorum 1729. fol. duobus voluminibus, quod erudite, non satis autem adcurate semper ac perspicue scriptum est.

Ger. Joh. VOSSII Chronologia sacra Isagoge sive de ultimis Mundi Antiquitatibus, ac in primis de temporibus rerum Hebræarum dissertationes octo, Haga Comit. 1654. 4. 1688. 4. opus non exiguæ industriæ, multæque eruditionis.

Ludovici CAPELLI Chronologia Sacra ab orbe condito ad Christum, Parisiis 1655. 4. Tiguri 1673. fol. & in apparatu ad Waltoni Biblia polyglotta, Londini 1657.

Joh. OLAI TERSERI Chronologia sacra ab ortu mundi usque ad natum Christum, Upsal. 1657. 1688. 8.

Joh. Baptista RICCIOLI Chronologia Reformata quæ licet a Norisio sæpe carpatur, opus tamen est magnæ utilitatis, Bononiæ 1669. fol.

Philippi LABBEI Chronologia postuma historica, sive Annales ab orbe condito usque ad ann. 1666. quo Auctor obiit. Lucem adspexerunt Philippo Bric-

Brietio curante, *Parisiis* 1670. fol. tribus voluminibus.

M. Zueri BOXHORNII *Chronologia*, quam ad *A. Christi* 1676. perduxit *Daniel* HARTNACCIUS.

Alr. CALOVII *Chronicon biblicum*, ejusdem *Bibliis illustratis* præmissum, in quo præcipuæ controversiæ Chronologicæ, quæ ad historiam sacram Veteris testamenti pertinent, diligenter atque accurate pertractantur. Simili modo *Jacobus Tirinus* commentario suo in *Scripturam Sacram* Chronologiam adjunxit in nova *Pezzaniana* editione a *F. A. Z.* illustratam.

Joh. LIGHTFOOTI *Chronica temporum & ordo textuum Veteris & novi Testamenti*: exstant in auctoris operum *Tom. I. p. I. T. II. p. I.*

Hugonis ROBINSONI *annales mundi universales*, libris xiv. ab orbe condito ad captivitatem *Babylonicam*, *Londini* 1677. fol. qui liber non multum eruditis viris se commendavit.

Friderici SPANHEMII *Chronologia sacra* duabus partibus, quarum prior est *Technica*, posterior *historica*. Utraque auctoris eruditionem atque industriam ostendit. Prodiit illa una cum ejusdem *historia Ecclesiastica*, postea separatim, sub titulo: *introductio ad chronologiam & Historiam sacram Lugduni Batavorum* 1683. 4.

Caroli Josephi IMBONATI *Chronologia totius Sacra scriptura, a mundi exordio ad Jesu Christi adventum*. Extat in ejus *Bibliotheca Latino-Ebraica*.

Petri BAENGII *Chronologia sacra*, *VViburg.* 1694. 4. ejusdem *computatio temporum veteris & novi Testamenti* ibidem.

Campegi VITRINGÆ *hypotiposis historia & Chronologia sacra a Mundo condito usque ad finem sæculi primi*. *Franequera* 1698. 1708. & *Lecvardia* 1716. 8. Adcessit typus doctrina *Prophetica*.

III. Ad sæculum nostrum me converto.

Guil. VVHISTONI *brevis conspectus Chronologia*

vetere

veteris Testamenti, & harmonia quatuor Evangelistarum qui in lingua *Anglica Cantabrig.* 1702. 4. in lucem prodiit, ac *tabula Chronologica antiquitates complexa* Ebraicas, Phœnicias, Ægyptias, & Chaldaicas, tam ante quam post diluvium comparatas invicem, excerptasque ex *Pentateucho Samaritano, Josepho, Sanchoniathone, Herodoto, Dicæarcho, Manethone, Eratosthene*; ceter. capta primum a *Richardo Cumberland.* aucta deinde, perfecta & concinnata ab origine mundi usque ad aram *Nabonassari regis Babylonici*, a qua *Humfredus Prideaux* insigne suum opus incipit, vulgataque supplementi instar ad *tabulas Chronologicas Guill. Loydii*, editas a *Marschallo*, itidem *Anglice, Londini* 1721. fol.

Joh. Danielis MORGENSTERNII compendium Chronologia Sacra & prophetica, 1704. quod antea titulum præ se habuit: *Chronotaxis heptiperiodica ab universi orbis conditi initio ad eversa urbis sanctæ exitum*, auctore *Nathanael PHILADELPHO* 1695. quove auctor chronologiam suam in accuratiorem ordinem adducere adnissus est.

Renati Josephi TOURNEMINE Tabula Chronologica sacra veteris, & novi Testamenti. Additæ sunt *Parisiis* 1706. Bibliis vulgatæ editionis a *Joh. Bapt. DUHAMEL* illustratis, illatæ deinde ibidem fuere in *Menochii* supplementum, quod idem *Tourneminius* concinnavit.

Joh. Jacob. HOTTINGERI pentas dissertationum Biblico-Chronologicarum, Trai. ad Rhenum 1723. 8. quibus quum ex notis temporis adventui *Messiae* assignati, præcipue 1270. hebdomadibus *Danielis*, atque ex historia Evangelistarum de *Johanne, Christo, & Paulo* adversus *Judeos* demonstretur, *Jesum* & in plenitudine temporum natum, & *Christum* esse, varia *Chronologiæ* capita illustrantur: Præmisit illis *Fridericus Adolph. Lampe* præfationem de *Chronologia sacra, ejusque Scriptoris*.

Vincentii MASCARELLI sacra dissertationes præ-
fer-

*sertim Chronologica in divinam Scripturam, Valliso-
lesi 1723. Tomi. 11. 8.*

*Com. Camilli DE SILVESTRIS Rhodigini Chro-
nologia, Lipsia 1726. 4.*

*Arturi BEDFORDI Chronologia Scriptura sacra,
per Astronomicos calculos, ut & per annum Jubilaeum
& Sabbaticum Judæorum demonstrata, methodo ha-
tenuis intentata, & ab Usserio primum proposita, cum
historia mundi, inde a creatione ad tempora, quibus
opus suum inchoavit D. Prideaux; quod ingenii mo-
nimentum lingua Anglica in lucem prodiit Londini
1730. fol. Exposita est in eo integra historia utrius-
que Testamenti a mundo condito usque ad Cano-
nem posterioris fœderis, ita ut auctor copiosior sit
in iis, quæ Prideaux non adtigit: in reliquis cum
sæpe sequatur atque in primis codicem Hebraum,
uti id opus est, stabiliat, contra Isaacum Vossium.
Adcefferunt tabulæ Chronologicæ, atque astrono-
micæ, ac multa in illis invenias, quæ ad Scriptu-
ram sacram illustrandam faciunt, de loco nimirum
Paradisi, de forma arcæ Noachi, de Turre Babylo-
nica primaque gentium dispersione ac pluribus aliis
rebus.*

*Michaelis de TOVL Systeme Chronologique sur les
trois textes de la Bible, avec l'histoire des anciennes
monarchies expliquée, & rectifiée, Parisiis 1732. 4.
duabus partibus, quo libro auctor in temporum ra-
tionibus explicandis textum Scripturæ triplicem,
Hebraum, Samaritanum, ac Græcum septuaginta In-
terpretum, inter se confert.*

*Aug. CALMET brevis Chronologia, seu Ratio-
narium temporum Ecclesiasticæ ac civilis a M. C.
usque ad annum 1734. quæ prodiit Argent. 1734.
8. excusa est Venet. 1737.*

*Joh. David KOELERI Chronologia historia univer-
sali ab orbe condito ad nostra usque tempora, ta-
bulis distinctis XXVII. descripta Norimb. 1736. fol.*

*Remarques Chronologiques sur l'ancien Testament.
Parisiis 1737. 8. quibus adnotationibus vera tem-
porum*

porum ratio ex Scriptura sacra monstratur, speciatimque de septuaginta hebdomadibus *Danielis* diligenter agitur.

Leonardi OFFERHAUSII Spicilegiorum Libri tres, quibus Chronologia sacra, origines & fata Regnorum per orientem, ut & Græcorum migrationes exhibentur, Groeningæ 1739. 4. Constat opus hoc tribus Libris. Earum primo auctor Chronologiam sacram illustrat, atque in *Hebraeorum* inquit tempora a rerum origine usque ad *Cyrum*. Secundo versatur in *Babyloniæ, Assyriorum, Medorum, & Persarum* originibus ac præcipuis fatis ad mortem *Cyri* majoris describendis ac dilucidandis, & tertio exhibet origines *Græcorum*, maxime eorum, qui ex *Inachi* stemmate orti, ad *Trojam* everfam floruerunt. Præter tabulas Chronologicas, adjunctæ sunt dissertationes: altera de *Alexandro, Ægypti Cyprique Rege*, qui populum *Romanum* Testamento hæredem scripsit, ejusque in regno *Ægypti* successore, *Ptolemaeo Duleto*: altera de vita *Salvatoris* privata & publica, una cum epistola ad *Offerhausium* de rebus *Christi* ex *Prophetis*.

Joh. Christophori HAREMBERGII tabula Chronologica ab orbe condito ad Christi natalem deducta, quæ inserta est novis Actis Eruditor. Lips. a. 1740. pag. 566. 569.

Joh. Alberti BENGELII ordo temporum, a principio per periodos œconomia divina ad finem usque deductus, Sentgard. 1741. 8. quo libro auctor studia sua ad id contulit, ut ex Scriptis sacris utriusque fœderis monstraret, quales sint periodi œconomiaæ divinæ, ac quale tempus isti destinatum fuerit. Extat ejusdem *cyclus, sive de anno magno Solis, Lunæ & Stellarum consideratio, ad incrementum doctrinæ propheticae atque astronomicae accommodata Volum. 1745. 8.*

Nicolai Lengletii DYFRESNOY tabula Chronologica historia universalis Sacrae & profana usque ad annum 1743. Gallice conscriptæ, Parisiis. 2. vol. 8. &

8. & in *Germanicum* sermonem conversæ cum præfatione *Sigism. Jac. Baumgartenii*, *Hala* 1752. itid. 2. voll. 8. *Italice* quoque *Venetis* duobus voll. 8.

ARTICULUS III.

Controversia generales de Chronologia veteris Testamenti.

I. **C**elebriores quasdam de Chronologiæ fundamentis quæstiones hic adtingemus. Primam in heterodoxa *Germania* excitavit *Christiani RAVII unica, vera, & infallibilis Chronologia biblica* Kilonii 1670. fol. cujus quaterniones duo primi, postea tamen in editione *Kiloniensi* varie immutati, jam *Upsaliæ* 1669. sub hoc titulo lucem adspexerant: *Chronologia infallibilis de demonstratis ex solo veteri Testamento omnis Christi, juxta ductum codicis Ebrai, numquam visum, demonstrativa disputationes*. Quum in sententiam Auctor ingressus esset codicem sacrum unice normam Chronologiæ exhibere ac scriptores profanos hac in re rejiciendos esse, adversarios nactus est, præcipue *Abr. Calovium*, qui pugnavit adversus eum in discussione *infallibilitatis nova Chronologia biblica Chr. Ravii, Vitembergæ* 1670. 4. cui præmissa est: *Ravii epistola pro infallibilitate Chronologia Biblica & de Chronologorum aliorum erroribus, ad Calovium* 1670. exarata, & in *Chronico biblico præfixo biblicis ejusdem illustratis edita*. In idem certamen contra *Ravium* venerunt, *Magnus Celsus* in *Computo Ecclesiastico* 1673. 8. *Petrus Megerlinus* commentario *Chronologico*, quem *Theatro divini regiminis* adjecit, *Basilææ* 1681. 4. *Matth. VVasmuthus*, *Sam. Regherus*, atque alii. Ab hostibus his *Ravius* defendere se admissus est, ac juris publici fecit: *excussionem inepta disputationis Abr. Calovii super verissima temporum canonica ratione, hoc est, infallibilitate Chronologia biblica*, *Colon. Brandenburg.* 1671. fol. præterea edit:

dit : *Synopsin Chronologia biblica centum epocharum
biblicarum ad primum annum mundi, mensem, diem
& feriata ab orbe condito ad Jesu Christi in Calos
adscensionalem & Spiritus Sancti missionalem*, Be-
rolini 1670. fol.; *disputationem Chronologicam de
adventuali plenitudine temporis Jesu Christi in car-
nem*, a priori deducta ex historia anni diluvialis,
Franc. ad Viadr. 1673. 4. *arcana biblica, contestan-
tia aram Christi A. M. 4140. non 4000. ut Ca-
lovius inconsulta Scriptura docet*, Francof. ad Viadr.
1675. fol. *quingena testium biblicorum de vera
plenitudine temporis adventualis Christi A. M. 4140.*
eodem loco fol. ac quædam alia, atque in his ea
quoque, quibus causam suam adversus Celsium
agere voluit. Vide Schefferi appendicem *Svec. Lit-
terat.* p. 302. & *Mollerum Cimbria Litterata* Tom.
II. pag. 686.

II. *Johannes MARSHAMUS* novam procudit
controversiam. Ejus *Canon Chronicus Ægyptiacus*,
Ebraicus, Græcus, & *disquisitiones* prodierant pri-
mum *Londini* 1672. fol. quæ editio rarior in ipsa
Anglia perhibetur: deinde *Lipsiæ* 1676. 4. cum Præ-
fatione *Ottom. Menckenii*, qua variaz *Marshami*
opiniones, maxime de ritibus, ab *Ægyptiis* ad gen-
tem *Hebraicam* translatis, notantur, ac *Frankeræ*
1696. 4. Liber hic magnam quidem auctoris eru-
ditionem ostendit, minus tamen omnibus se com-
mendavit, quia fabulis ac commentis *Ægyptiorum*,
non sine credulitate, fides tributa ac dinastias, quæ
apud illos celebrantur, cum codicis sacri Chrono-
logia conciliandi inepta ratio adhibita est; adfir-
mantur ea, quæ ne ullam quidem veritatis speciem
præ se ferunt: immo *Scripturæ* diviniore ejusque
auctoritari repugnant. Mirum igitur non est, *Mars-
hamum* a doctissimis viris confutatum fuisse, in-
primis a *Jacobo Perizonio* in *Ægyptiacarum ori-
ginum & temporum antiquissimorum investigatione*,
in qua *Marshami Chronologia* funditus ever-
titur, *Lugduni Batav.* 1711. 8. Falsam ejus opi-
nio.

nionem de septuaginta *Danielis* hebdomadibus ; eas non ad Christum spectare ; sed cum *Antiocho Epiphane* finiri , impugnarunt : *Joh. Christophor. VVagenseilius* in *Mantissa* ad tela ignea *Satana* de septuaginta hebdomadibus *Danielis* adversus *Marshami* novam earumdem interpretationem : *Campeg. Vitringa* Lib. vi. observation. sacrar. cap. 1. seqq. *Anonymus* apud *Basnagium hist. desouv. des sav.* a. 1687. T. 1. pag. 487. atque alii. Ante *Canonem Chronicum* *Marshamus* edidit : *diatribam Chronologicam* . Londini 1649. 4. eaque in præcipuas difficultates inquisivit , quæ cum *Chronologia* veteris Testamenti conjunctæ sunt . Pleraque ibi tradita , postea in dictum *Canonem* translata fuerunt .

III. *Marshamo* antiquior est , cui *Isaachs VOSSIUS* facem prætulit , controversia ; fuerat tamen ob eas , quæ hanc consequutæ diutius sunt disputationes , postponenda . Ediderat ille *dissertationem de vera atate mundi* , qua sententia illorum refellitur , qui statuunt , natale mundi tempus annis minimum 1440. vulgarem aram anticipare . Lugduni Bat. 1659. 4. *Vossius* , ut sententiam suam defenderet , in lucem emisit : *Castigationes ad scriptum Georgii Hornii de atate mundi* , Hagæ Comitum 1659. 4. ac quum *Hornius* isti opposuisset ; *defensionem dissertationis de vera atate mundi contra castigationes Isaaci Vossii* , qua *Ebræa Biblia* eorumque authentica , & incorrupta veritas contra objectiones ex 70. Interpretibus , Samarit. Josepho , Chaldæis , Ægyptiis , Sinenfibus adferuntur Lugduni Batav. 1659. 4. pro caussa sua scripsit : *auctarium castigationum ad scriptum de atate mundi* , Hagæ Comitum 1659. 4. *Hornius* autem juris publici fecit : *auctarium defensionis pro vera atate mundi* , Lugduni Batav. 1659. 4. Referri & huc possunt : *Vossii* hujus : *dissertationes de 70. interpretibus* , eorumque translatione & *Chronologia* , Hagæ Comitum 1661. 4. & Londini 1665. una cum ejusdem appendice ad librum de 70. interpretibus ; seu *responsionibus ad objecta va-*
rio-

riorum Theologorum, Hagæ Comitum 1663. 4.
 4. Præter multos alios sententiam ejus de versione septuaginta Interpretum impugnavit *Richardus Simon*, ac postquam *Vossius* ediderat: *responsionem ad objecta nupera critica sacra*, Lugduni Batav. 1680.
 8. *disquisitionibus criticis de variis, per diversa loca & tempora, bibliorum editionibus* adjunxit: *Castigationes Theologi cujusdam Parisiensis ad opuscula Isaaci Vossii de Sibyllinis oraculis*, & ejusdem *responsionem ad objectiones nupera critica sacra*. Londini 1684. 4.

IV. Quamquam acrius in Galliis Paulo PEZRONIO duce controversia isthæc processit. Is *Isaacum Vossium* sequutus itidem pro Chronologia Græca septuaginta interpretum pugnavit in Libro, cujus inscriptio est: *L'antiquité des temps retablie & defendue contre les Juifs & les nouveaux Chronologistes*, Parisiis 1686. 4. Amstelodami 1687. 8. Auctoritatem tamen, qua Codex *Hebraeus* præ interpretatione Græca pollet, doctissimi viri contra istum defendendam susceperunt, inprimis Jo. *Marrianus* in *defense du texte Hebreu, & de la Chronologie de la Vulgate*, Parisiis 1689. 8. ac *Michael LEQUIEN* in *defense du texte Hebreu contre le Livre de Dom. Paulo Pezron de l'antiquité des temps*, Parisiis 1690. 12. Contra hostes hos causam suam agere voluit, *Pezronius* in *defense de l'antiquité des temps, ou l'on soutient la tradition des Peres & des Eglises contre celle du Talmud, & ou l'on fait voir la corruption de l'ebreu des Juifs*, Parisiis 1691. 4. At vero, quod cœperant, in certamine adversarii progressi sunt, atque arma sua iterum contra *Pezronium* adhibuerunt, *Marrianus* in *continuation de la defense du texte Hebreu & de la Vulgate par la veritable tradition des Eglises Chretiennes & par toutes sortes d'anciens monumens Hebraus, grecs & latins*, ceter. Paris. 1693. 12. *Lequien* autem in Libro, cujus titulus est: *l'antiquité des temps détruite, ou reponse a la defense de l'antiquité des temps*

Parisiis 1693. 12. Ad *Pezronii* scripta Chronologica, nunc commemorata, pertinet etiam ejus: *Canon Chronologicus juxta 70. Interpretum, Ecclesiarum orientalium & primitivorum Patrum supputationem*, qui adcessit ad *Joh. Dominici Musantii* faciem Chronologicam ad omnigenam historiam Sacram & profanam, quæ lucem adspexit *Leodii* 1695. & auctior *Mogunt.* 1707. 12.

V. Alii quoque pro *Hebraici* textus Chronologia decertarunt. Huc spectat *Jani BIRCHERODII lumen historiae sacrae veteris & novi Testamenti, per tabulas Chronologicas, ari incisas, representatum, & ad aliarum gentium antiquissimarum historiam compendiose adcommodatam.* *Hafn.* 1681. 4. Adcessit tabularum explicatio inque ista fundamenta Chronologica codicis *Hebraici* breviter exposita sunt, atque in primis contra *Richardum Simonem*, & *Isaacum Vossium* defensa. Opus est, quod post auctoris obitum publicam lucem adspexit.

Matth. VVASMUTHUS, qui ad id cogitationes suas contulit, ut fundamenta Chronologiae ex codice *Hebraeo*sumeret, ac cum isto rationes astronomicas conciliaret. Eam in rem ad publicum usum transtulit: *Annalium Caeli & temporum restitutorum; sive operis astro-Chronologici, cum novis tabulis motuum perpetuis & organo revolutionum harmonico ab origine mundi, Libris 7. edendi sciagraphiam rerum & ordinis, Kilon.* 1684. fol. Opus ipsum post auctoris mortem lucem quidem adspexit, sub titulo: *novum opus astro-Chronologicum, Kilonii* 1692. fol. ita tamen comparatum, ut solas tabulas complectatur, in quinque classes divisas, ac commentario, ab auctore promisso, careat, quem istum ne coepisse quidem scribere, nonnulli suspicantur. *Samuel Reyherus* introductionem in tabulas *Christianas* praemisit, cujus paullo post sigillatim mentionem faciam. Diversae sententiae de opere hoc *VVasmuthi* latae sunt. Alii id multum laudant; alii autem, se illud non magni aestimare,

mare, prodiderunt. Ac certe *VVasmuthus* se hypothesis suis nimis addictum præbuit; nec res veterum, certo tempore recte assignandas, tali diligentia, qualem istæ postulant, expendit.

Samuel REYHERUS, quem *VVasmutho* adjungo ob jam memoratam introductionem in illius tabulas *Chronologicas Christianas*, ubi fundamentum Chronologiæ hujus tam perspicue expositum est, ut qui vel leviter artis numerandi peritus est, tabulas istas haud difficulter intelligere queat. Adpellantur tabulæ hæ *Christiana*, quoniam *Christina*, *Suecia* Regina, sumptus suppeditavit.

Joh. MEYERUS dissertatione de codice & calculo *Hebrao*, præferendo *Samaritano* & *Græco*.

Robertus CLAYTONUS, cujus in lucem exiit: *The Chronology of the hebreu bible vindicated*, Londini 1747. 4. Liber, pro codice *Hebrao* in re Chronologica ita scriptus est, ut erudite ostendatur, versionem *Græcam* septuaginta Interpretum esse corruptam nec in temporum ratione determinanda veluti normam adhiberi posse.

MALEVILLE dissertation XXII. sur la Chronologie de l'Ecriture. Extat Tom. 6. operis a Malevillio Parisiis edito 1755. inscriptoque: *La Religion naturelle, & la revelée*.

VI. Ex priore illa de sacri Codicis textibus controversia effectum est, ut nonnulli eruditi viri ad illorum Chronologiam conciliandam suas curas contulerint. Hinc porro novarum disputationum occasio enata est. Huc pertinet

Renati Josephi TOURNEMINII conjecture sur l'origine della difference du texte hebreu, de l'edition Samaritaine, & de la version de septante dans la maniere de compser les anneés des Patriarches (memoyr. de Trevoux 1704. Januar. p. 41.) una cum examen de la conjecture du P. de Tournemine avec la reponse de celnici a cet examen (ib. August. p. 85.) ac defense du nouveau systeme de Chronologie du P. Tournemine (ibid. 1706. August. p. 1396.)

Eclairciffemens sur la Chronologie de septante, & sur celle du Texte Hebreu (Mem. de Trevoux 1743. April. p. 720.)

Hujus Anonymi studium in utraque concilianda Chronologia cl. P. *Alphonso NICCOLAI* probatum fuit *Diss. e Lezioni di Sacra Scrittura* T. I. diss. IV.

Sed contra Anonymum, ejusque vindicem *Niccolai* Tom. VII. *Nova sylloges Opusculorum* Venet. 1760. prodiit p. 339. *Vincentii REGNANI* *Dissertatio Chronologica*, se a conciliare il *Testo di Mosè con la Versione de' 70.* intorno gli anni delle *Generazioni de' Padri Antediluviani* sia affatto concludente il ritrovato, ec.

VII. En aliam controversiam. Exierat *Gottfridi KOHLREIFFII* *Chronologia sacra, a mundo condito usque ad ipsius interitum*, Hamburgi 1724. 8. Prodiit enimvero paullo post *Gustavi Christoph. HOSMANNI* *hypotyposis Chronologia Sacra, historiam populi Israelitici a morte Isaaci usque ad captivitatem Babylonicam illustrans*, Namburgi 1727. 8. qua inter alia contra *Kohlreiffii Chronologiam sacram*, antea memoratam disputat. Eundem *Kohlreiffium* adgressi sunt des *Vignoles*, & *VVoxenijs*. Quare *Kohlreiffius* edidit *defensionem restituta antiquitatis temporum religiosam & evangelicam*, Namburgi 1728. 8. eo consilio, ut causam suam adversus istos tueretur. Non siluit *Hosmannus*, vulgavitque *adnotationes ad hypotyposin*, quam edidit, *Chronologia*, quibus *objectiones solvantur*, Hamburgi 1729. 8. Juris quoque publici fecit præter hoc opusculum, *Chronologiam sacram librorum veteris Testamenti observationibus exegeticis illustratam* 1734. 4. a mundo condito usque ad ultimam Hierosolymorum eversionem, a Romanis factam. *Vignolius* quoque sese defendit. Vide *Bibliothecam Germanicam* T. 14. p. 122. & T. 17. p. 45. Præterea *Vignolius* insigne opus emisit, in quo etiam multa adversus *Kohlreiffium* disserit, prænotatum, *Chronologie de l.*
hi

histoire sainte , & des histoires estrangeres ; qui la concernent depuis la sortie d' Egypte , jusqu' a la captivité de Babylone , duobus tomis Berolini 1738.4. Divisum illud est in sex libros. quorum primo continetur Chronologia ab exitu Israelitarum ab Ægypto usque ad Salomonem: secundo instituitur disquisitio annorum Regum Juda & Israelis usque ad captivitatem Babylonicam: tertio notæ Chronologicæ indicantur , quales sunt annus Exodi , sabbatum , transitus per mare rubrum , anni sabbatici , Jubilæi , atque alii: quarto illustratur Chronologia Regum Tyri , Syria , Ægypti , Assyriæ , & Mediæ: quinto exponitur de annis Regum Babylonia usque ad Cyrum deque æra Nabonassaræ , ac Canone Ptolomæi: sexto denique de vetustissima anni forma apud Chaldaeos , Ægyptios , Græcos , ac Romanos.

VIII. Non omittendus heic Johannes HAR-
DUINUS , qui unius Vulgatæ editionis rationem in constituenda sacri Codicis Chronologia sibi habendam proposuit. Edidit ille *Chronologiam veteris Testamenti ad vulgatam versionem exactam & nummis antiquis illustratam* , Parisiis 1699.4. Opposuit se Harduino Maturinus VEYSSIERE LA CROZE in *vindiciis veterum scriptorum* , Roterdami 1708. 12. quibus addita est , *Alphonsi Vignolii Epistola Chronologica* . In ea Harduini systema refellitur ex astronomicis observationibus; ex fastis marmoreis consularibus; ex catalogis archontum Atheniensium , ex mensibus Atticis. Pugnavit quoque contra eum Cornel. Dieteric. KOCHIUS in *Stricturis Theologicis in Johannis Harduini opera selecta* , ubi iterum ea Chronologia prodiit Amstelodami 1709. p. 513.

IX. Verum nostris temporibus longe celeberrima fuit controversia , cui NEVVTHONI Chronologia occasionem præbuit. Placet heic exscribere , quæ de hæc controversia in *Zacharianis Annalibus litterariis Italia Vol. III. p. 262.* leguntur „ Il Nevv-
„ *ton per suo privato studio , e piacere si avea*

„ composto il Trattato di Cronologia ; di che
 „ parliamo. La Principessa di *Galles*, dipoi Regi-
 „ na d' *Inghilterra* avendone notizia, e dirittamen-
 „ te istimando, che non dovea poter esser cosa
 „ meno che eccellente, gliene dimandò copia; ed
 „ egli dopo le molte sentendo di non potere scu-
 „ sarsene, ne le promise, e diede un ristretto, a
 „ patto nondimeno che a persona nol mostrereb-
 „ be, nè comunicherebbe, salvo che all' Abate
 „ *Conti*, dimorante allora in *Londra*, il qual pu-
 „ re esser dovesse alla medesima legge soggetto,
 „ e tenuto. Profittò il *Conti* della prima parte di
 „ ciò, che il riguardava, e non si curò per nien-
 „ te dell'altra, perchè indi a non molto recò il
 „ manoscritto a *Parigi* dove tradotto, e postillato
 „ dal Sig. *Freret* uscì alla luce (1). Della stam-
 „ pa, e della traduzione, e delle postille si dolse
 „ forte il *Nevvton* nelle *Transazioni Anglicane* in-
 „ ferendo non solo il racconto sopra scritto, e le
 „ sue querele, ma il suo sdegno eziandio pungen-
 „ do, e mordendo a sua voglia il *Conti*; e dopo
 „ aver rilevati parecchi errori massicci dal Tradut-
 „ tore, e Postillatore commessi, protestò altamen-
 „ te di non riconoscer quell' Opera per sua (2).
 „ Vedutosi il *Conti* assalito con tanta risoluzione
 „ fece trasportare in *Francese* le doglianze del suo
 „ incollerito avversario, e le ristampò con una sua
 „ lettera di risposta (3), dove per riguardo al
 „ col

(1) Il titolo è tale *Abregé Chronologique de Mr. le Che-
 valier Nevvton fait par lui même & traduit sur le Manuscrit
 Anglois avec des observations*. A Paris 1725. Chez Cave-
 lier.

(2) Vedi la *Bibl. Angloise* nel mese di Luglio del 1726.

(3) *Rèponse de M. Nevvton aux observations ec. avec une
 lettre*. A Paris 1726. Questa lettera fu ristampata dal Sig.
Granes nel Giornale degli Eruditi, e del P. *des Molets* nelle
memorie di letteratura. Così lo Scrittore della vita del *Conti*
 nel tomo secondo delle *Prose e Poesie* di questo Letterato.
Venezia presso il *Pasquali* 1756.

„ punto presente credette di purgarsi validamente
 „ col dire, che il Manoscritto non fu a se affida-
 „ to, sebben più volte chiesto, ma si alla Princi-
 „ pessa di Galles, da cui ne trasser copia in pri-
 „ ma la Contessa di Kirmanssegger, e poi il Sig.
 „ Costa; che di consenso dello stesso Sig. Newton
 „ parecchi in appresso ne furon partecipi. Innoltre
 „ lasciò travedere, che la pubblicazione del Ma-
 „ noscritto fu impazienza, fu disperazione, fu ar-
 „ tificio de' Sigg. Francesi, perchè il Sig. Newton
 „ in fine rispondesse ad alcuni dubbj, a' quali per
 „ tutte le istanze fatteneagli, non s'era mai degna-
 „ to di far risposta. Io non so, che questa que-
 „ rela andasse più oltre: certo nol meritava. Se-
 „ guitiaino pertanto la Storia del Libro. Nell'
 „ Anno stesso 1726. Stampò il P. Souciet cinque
 „ Dissertazioni contro al Sistema Newtoniano (4).
 „ Questo Padre fu de' primi ad avere il Manoscrit-
 „ to, e siccome egli in fatto di Cronologia si
 „ conosceva moltissimo, così distese subito alcune
 „ sue osservazioni, e le andava comunicando agli
 „ amici, ma non le mise alle stampe. Il Sig. Fre-
 „ ret confessò d'averle vedute, anzi lodolle assai;
 „ studiandosi però di dare ad intendere, che non
 „ se n'era servito (5). Non erano appena sorti-
 „ te le cinque Dissertazioni, che a combatterle
 „ comparvero nella (6) collezione del P. Desmolest
 „ cinque lettere del Sig. de la Nauze, le quali
 „ sebbene lunghissime, e piene d'industria, e di
 „ buona volontà, tuttavolta a giudizio ancora d'
 „ „ uno

(4) *Rècueil des Dissertations du Pere Souciet Tom. II. ec. A Paris chez Robelin 1726.*

(5) Il P. Souciet nella sua prima Dissertazione mostra, che il Sig. Freret se ne valesse, al qual proposito soggiugne il pensiero del P. Sirmondo, cioè che le Muse sono Sorelle; che elle vivono tra se in buona armonia, e che tutti i loro birij sono comuni.

(6) *Continuation des Memoires de litterature & d'histoire. A Paris chez Simart. 1728. T. 4. P. 1. o. T. 6. P. 15. &c.*

„ uno de' più zelanti difensori del *Newton* non
 „ incomodarono gran cosa gli argomenti del
 „ *Souciat* (7). Morto il *Newton* nel 1727. il Sig.
 „ *Condast* marito d'una Nipote di lui pubblicò l'
 „ Opera intera, quale era uscita dalla mano dell'
 „ Autore stesso, ed è la medesima, che in *Italiano* ci
 „ fu presentata. Ivi appajono distinte, e chiare le
 „ ragioni, e i fondamenti del nuovo sistema: fon-
 „ damenti, e ragioni già dal *Souciat* avute in par-
 „ te dall' Abate *Conti*, il quale raccolte le ave-
 „ va dalla conversazione del *Newton* e in parte
 „ delle risposte fatte a' suoi dubbj dal *Newton* per
 „ mezzo del *Keil* (8). L'anno seguente il cele-
 „ bre *P. Arduino* per una strada, secondo il soli-
 „ to, tutta sua, cioè strana, andò contro all' *In-*
 „ *glese* Cronologo con una Dissertazione introdotta
 „ nelle Memorie di *Trevoux* per il Settembre
 „ del 1729. ed a questo titolo piuttosto magnifico
 „ che nò: *Le fondement de la Chronologie de M.*
 „ *Newton Anglois imprimé a Londres en 1726.*
 „ (9) *sappè par le P. H. I.* Mentre così pro e con-
 „ tra si disputava in *Francia*, il *VVisthon*, e l'
 „ *Halley*, due insigni Matematici *Inglese*, sostene-
 „ vano fortemente con ragioni e con calcoli il lo-
 „ ro illustre compatriotta ed amico (10). Pare-

„ va,

(7) *Les objections que le R. P. Souciat propose contre ce nouveau plan paroissent encor subsister malgré les réponses qu'y ont été faites par l'auteur lui-même, & par un tres savant Académicien. Apolog. de M. le Cheval S.... T....*

(8) Di questa risposta fa memoria il *P. Souciat* nella sua prima Dissertazione, dove anche trascrive un paragrafo d'una lettera del *Keil* al *Taylor*.

(9) Questa edizione mi riesce nuova: forse il *P. Arduino* ebbe in mira la Scrittura del *Newton* contro il *Freret* inserita nelle *Transazioni Anglicane*.

(10) Nella *Biblioteca Inglese* per l'anno 1729. si dice, che il primo à *deja éclaté*, e che il secondo s'era *declaré le senant* contro a tutti: anzi il Sig. *Fontanelle* nell'elogio del *Newton* afferma, che l'*Halley* avea già scritto in difesa di tutto il sistema astronomico del suo illustre amico,

„ va , che in *Inghilterra* non potesse su questo
 „ punto nascer discordia , ma altrimenti è avve-
 „ nuto, perchè il *Shukford*, senza riguardar pun-
 „ to all'esempio, e all'autorità, o ad altra cosa,
 „ si è posto ad urtare con tutto il calore; e con
 „ tutta la forza del suo ingegno questa giovane
 „ opinion cronologica (11); sicchè per lui non è
 „ stato, che non rovini e cada. Dietro questo *In-*
 „ *glese* ingegno tenne un *Francese* il Sig. L. R.
 „ *Deshouneray* Professor Regio in una lettera po-
 „ sta nel Mercurio di *Francia* (12) l'anno 1755.
 „ dopo il quale non so, che sorgesse più niuno
 „ contro al *Newton*, se già non fossero i PP.
 „ Giornalisti di *Trevoux*, i quali non pajono al
 „ sistema di lui troppo favorevoli, quantunque
 „ volte lor cade in acconcio di ragionarne (13).
 „ Ma contro tutti e i presenti, e i passati, o
 „ *Inglese* sieno, o *Francese* ha preso le parti del
 „ *Newton* un' Anonimo, che all'ingegno profon-
 „ do, e alla erudizione, e vorrei potere ancora
 „ dire, all'eleganza, e nettezza dello stile, mo-
 „ stra d'essere un Letterato di sfera (14). Egli
 „ esposta avendo a una certa sua maniera la dot-
 „ trina *Newtoniana*, risponde a parte a parte a
 „ ciascuno degli oppositori, niuna tralasciando del-
 „ le loro precipue difficoltà “. *Hactenus Zacha-*
riani Annales occasione sumpta ex Newtoni Chro-
 no-

(11) Nella Prefazione al secondo tomo della *Storia del Mondo* tradotta dall' *Inglese* nella lingua *Francese*, e stampata a Parigi 1752.

(12) Per il mese di Dicembre Vol. 1. pag. 165. Vol. 116 pag. 149.

(13) *Memoires de Février* 1754. & de Oltobre ec. Vedi ancora il mese di Gennaio 1758. Vol. 1. e 2.

(14) *Apologie du sentiment de Mr. le Chevalier Newton sur l'ancienne Chronologie des Grecs contenant des reponses a toutes les objections qu'y ont été faites jusqu'a present par Mr. le Chevalier S..... T.....* Quidquid sub terra est in apri- cum proferet ætas. *Horat. lib. 1. Epist. 6.* a Francfort sur le Meyn chez Francois Varrentrapp. in 4. pag. 164.

nologia, quæ *Italice* prodiit *Veneriis* 1757. hoc titulo : *la Cronologia degli antichi Regni emendata . Opera postuma del Cav. Isaac Nevvton tradotta dall' originale Inglese in sua prima edizione fin dall' anno 1728. dal Sig. Paolo ROLLI* 8. FRERETTI paulo post *Chronologicum opus, quo Nevvtonus acriter confutatur, lucem vidit* 4 De eo T. XXIII. Acad. Paris. Inscript. aliqua in antecessum dicta fuerant, *hisor. pag. 65.*

A R T I C U L U S IV.

Singulares quadam Dissertationes Chronologica.

Abrahami KRIEGEL de annis ante orbis diluvium mortalibus Gen. VI. 3. attributis, Lipsiæ 1736.

Luca CUPERI paratitla *Chronologia, & historia Sacra, a mundo condito usque ad rny iEodov Israelitarum ex Aegypto, Amstelodami* 1721. 8., qui quum animum induxisset, chronologiam, & historiam vetustam interpretari, quam Scripturæ præcipue divinæ tradiderunt, in persuasionem venit, istam simul in Ovidii Libris *metamorphoseon adumbratam esse, atque utilem operam suscipi, existimavit, si Chronologia sacra cum profana eaque Ovidiana curatius compararetur.*

Theodorus Van THUINEN edidit : *computum temporum a diluvio usque ad reditum populi Judaici ex captivitate Babylonica, sermone Belgico* 1719. 4. ac priore parte ex numeris sacris ostendit, integrum temporis spatium, a diluvio usque ad dictum reditum, annos 1744. complecti : in posteriore vero numerandi hæc ratio cum Scriptoribus profanis, *Aegyptiis, Tyriis, Chaldaïs, maxime Herodoto ac Ctesia conciliatur.*

D. RONDET *Lettre sur l' Epoque de la Naissance d' Abraham. Extat diarii Ecclesiastici, quod a Dinnartio Gallice Parisiis excuditur. T. 37. p. 20.*

20. Est autem ea Epistola analysis dissertationis, quam idem Auctor ann. 1769. inferri curavit in *diarium Virodunense*, M. August. p. 136.

Francisci FABRICII, & Jacobi PERIZONII Epistola de Chronologia 450. annorum Judicum Israelitarum. Additæ sunt ejusdem Fabricii *Christologia Noachic. & Abraham* p. 661.

Jacobi Maria AYROLI in Chronologiam libri Judicum conjecturæ, Romæ. Vide *Trivultianos* anno 1716. M. Novemb. p. 2123.

Henrici Gottlieb REIME *Tract. Philologico criticus de numero annorum regiminis Judicum, atque Sanctis Regis Israelitarum primi*, Jenæ 1714. 4.

Jacobi Maria AYROLI de annis ab exitu Israel de Ægypto ad quartum Salomonis. Extat in *Tournemini* ad Menochii Comm. supplemento Tom. 11. p. 468. Ven. edit. 1722.

Josephi KHELI de Epochâ historia Ruth dissertatio Viennæ 1756. 8.

Renati Josephi TOURNEMINII dissertatio de chronologia Regum Juda & Israel. Vide Menochii Comment. in Sac. Scriptur. Tom. 11. p. 409. edit. Ven. 1722.

D. RONDET *Observation sur une difficulté de Chronologie, qui se trouve au IV. livre de Rois* xv 30. Extat in eodem *Dinouartii* diario Ecclesiastico T. xxxiii. p. 17.

D. BOIVIN Senioris dissertatio sur Jéroboam Jésoz treizieme Roi d'Israel ad iv. Reg. xvi. 13. Extat Acad. Paris. Inscript. T. iv. edit. Paris. p. 337.

D. MALLEMANS, *lettre pour l'eclaircissement d'une difficulté de Chronologie dans la vie de Rois de Juda Joram, & Ochozias, & pour la justification du texte sacré du IV. Livre des Rois, & du second des Paralipomenes*. Extat apud *Trivultianos* ann. 1706. M. Martio.

Chrystoph. CELLARIJ *disputatio de captivitate Babylonica*,

Joh.

Joh. VORSTII exercitatio de septuaginta annis captivitatis & vastitatis Hierosolymitana.

Joh. A BEHM dissertatio de termino, a quo & ad quem septuaginta annorum Babylonica Captivitas, vel servitutis.

Addantur his ex VValchio Bibl. Theol. T. III. p. 28. Joh. Conr. SCHARAMII Chronologia Regum Israelis restituta. Henric. Gottlieb. REIMII dissertationes de harmonia vite Davidis: de harmonia vite Salomonis: de harmonia vitarum Jehoscapati, regis Judæ: de harmonia vite Ioram: de harmonia vite Achasia: de harmonia vitarum Joasi, & Amazia, quas Jenæ ab anno 1720. publicæ luci exposuit.

De LXX. Danielis Hebdomadibus exstant plurimum dissertationes, ut

Jul. BARTOLOCCI in Biblioth. Rabbin. T. II. p. 307. & 353.

J. CHARON *Demonstration Evangelique ec. avec l'explication des LXX. Semaines de Daniel*, Parisiis. Confer Trivultianos 1705. Apr. artic. 51. p. 580.

D. BASTIDE; *explication des Semaines de Daniel*. Extat apud eisdem Trivultianos a. 1708. m. Octobr. artic. 30. p. 1581.

Alex. SOSTMANNI *Commentarius in oraculum Danielis de LXX. hebdomadibus*, Lugduni Batav. 1710. 4.

Jo. Christoph. VVAGENSEILII *Commentatio de LXX. Hebdomadibus adversus Marshamum* quæ est in ejus *Mantissa telorum igneorum satana*.

Jacobi Maria AYROLI *Liber LXX. Hebdomadum resignatus*, Romæ 1713. 8. qui a Tournemino recusatus fuit in Menochii suppl. addita in eum dissertatione. Airolus tamen *Theses* quasdam Tournemino apposuit, quæ extant in Remondiniana Menochii editione.

Thoma BOUGES Augustin. *Dissertatione Istoriæ, e Polemica sopra le settanta settimane di Daniello*, Venetiis 1719. 8.

Josephi MEDI cogitationes super hebdomadas
Danielis Cantabrigiæ 1734.

Adde his LAMY, HARDUINI, & CALMETII
dissertationes de quibus consulendus NICCOLAI in
Daniel diss. XVI.

D. GIBERT, *dissertation sur l'histoire de Judith.*
Extat in monumentis Regiæ Paris. Academ. In-
script. T. XXI.

Ejusdem *memoire sur la Chronologie de l'histoire des*
Machabees. Extat in ejusdem Paris. Academiæ T.
XXVI. p. 112.

S E C T I O II.

Apparatus Geographicus ad historiam veteris
Testamenti.

A R T I C U L U S I.

Antiquiores Sacra Geographia
Tractatores.

I. **G**Eographiam Biblicam primus e veteribus
adigit EUSEBIUS *Casariensis* in Libro
de nominibus locorum & urbium in Sacra scriptura.
Recensuit in isto nomina dictorum locorum ordine
litterarum; eorundem situm, ac quomodo sua æta-
te adpellarentur, explicuit. In indice hoc ab
Eusebio alia omissa; alia, quum is linguæ *Hebræa*
ignarus esset ac versionem septuaginta Interpretum
sequeretur vitiose posita sunt. HIERONYMUS mo-
nimentum hoc in sermonem *Latinum* transtulit, ita
tamen, ut multa detraheret, adderet, mutaret.
Per longius tempus interpretatio hæc sola lecta;
nec Liber prius *græce* lucem vidit, quam quum Ja-
cobus BONFRERIUS ad istum *græce* emittendum
laudabili opera manus admoveret. Emendavit
Eusebium ex *Hieronymo* & hunc ex illo: facilitio-
ri ordine omnia digessit: novam composuit ver-
ba

sionem: insignes adnotationes, supplementa, tabulam Chorographicam *Palestina* adjecit, atque operi huic eam conciliavit dignitatem, ut inter volumina Geographiæ sacrae princeps habeatur. Exstat in ejus Commentariis in *Josue*, *Judices* & *Ruth* Parisiis 1631. atque iterum 1659. fol. ac titulum præfert: *Onomasticon urbium & locorum Sacra Scriptura*; seu *liber de locis Hebraicis*, græce primum ab *Eusebio Casariensi*, deinde latine scriptus ab *Hieronymo*; in commodiorem vero ordinem redactus, variis additamentis auctus, notisque, & tabula geographica *Judææ illustratus*. Petrum quoque *BERTIUM* *Eusebii* libro lucem adferre conatum fuisse, testatur *Joh. Gerard. Vossius* p. 261. de *Script. Mathematicis*; & *Claudius Sarravins* p. 267. Epp. *Eusebiana Bertii ex Menagii dono* misit ad *Isaacum Vossium Gerardi Johannis filium*. *Lucas* præterea *HOLSTENIUS* Veteris Geographiæ peritissimus, novam *Eusebii de locis Ebraicis* editionem pollicitus est libro de *vita & scriptis Porphyrii* p. 21. Post *Bonfrerium* de libro hoc bene meritus est *Joh. MARTIANÆUS*. Exhibuit enim istum græce, ad exemplum manuscriptum denuo recensitum, cum *Hieronimi* latina interpretatione, ad codices manu exaratos castigata; omissis tamen *Bonfrerii* notis, in *Hieronimi* operibus ab eo editis. Porro *Joh. CLERICUS* curavit, ut integrum opus, a *Bonfrerio* editum, adcurate ac nitide litterarum formis iterum describeretur; nec solum animadversiones; sed etiam *BROCARDI* Monachi ex ordine *Prædicatorum descriptionem terra sancta* addidit, *Amstelodami* 1707. fol. Novam *Eusebiani* operis editionem molitum fuisse *Jacobum RHENFERDUM ex Fabricio Bibl. antiq.* p. 184. discimus; sed hujus editionis nonnisi specimina quædam habuimus in ejus operibus *Philologicis* a *Davide MILLIO* vulgatis p. 776-828. Ceterum *Bonfrerii* in *Eusebium* notæ cum illustrationibus *Clerici* additis *Augustini Calmési*, & *Ren. Josephi Tournemini* ad-

notationibus insertæ sunt *Menochio* illustrato pag. 159. seqq. & *Blasii Ugolini thesauro antiq. hebraicar.* Tomo V.

II. Exstat etiam *EUCHERII* Episc. Lugdun. sæc. v. epistola de situ *Hierosolyma* & *Judea* ad *Faustinum* Presbyterum Insulanum, quam edidit *Philippus Labbeus* Tom. I. *Bibliotheca nova manuscriptorum* p. 665-667. A *Marcellino Comite* quatuor libellis *Constantinopolim* & *Hierosolymam* descriptam esse auctor est *Cassiodorus* in *divinis lectionibus* c. 25. quod *Marcellini* opus intercidit. Sed tulere ætatem *Adamanni Sæori* de situ terræ Sanctæ & quorundam aliorum locorum libri tres, excerpti ex ore *Arculphi Galliarum* Episcopi cum venerabilis *Beda* eorundem compendio editi primum a *Jacobo Gretsero* 1619. & deinde a *Johanne Mabillonio* in calce Tom. IV. Actorum Sanctorum Ordinis Benedict. prologum vulgante *Labbeo* Tomo primo *Bibliotheca nova manuscriptorum* pag. 667. seq.

III. Alia ejusmodi monumenta in *Leonis ALLATII Symmictis*, Amstelodami 1653. 8. editis, leguntur, *Johannis* videlicet *PHOCÆ* compendiaria descriptio castrorum & urbium ab urbe *Antiochia* usque *Hierosolymam* nec non *Syriæ* ac *Phœniciæ*, & in *Palæstina* sacrorum locorum (a) : *EPIPHANII* enarratio geographica *Syriæ*; *Urbis Sanctæ*, & *Sacrorum ibi locorum*: *PERDICCÆ* *Ephesii Hierosolyma*: *ANONYMI* enarratio locorum *Hierosolymitanorum*, quæ omnia græce cum latina interpretatione ibi exstant; latine autem tantum adcefferunt: tractatus de distantiiis locorum terra sancta, ac *Villebrandi AB OLDENBORG* itinerarium terra sancta: Adde his latinos quosdam, ut

C

au-

(a) *Joannis PHOCÆ* Sacerdotis & Monachi, qui a. 1185. Loca sancta adiit descriptionem ex *Allatii* versione cum itin. nerario *Antonini Placentini* (scripto decimi vel undecimi sæculi) edidit *Papebrochius*, ante tomum secundum Actorum Sanctorum Mensis Maij.

auctorem *Itinerarii a Burdegala Hierosolymam usque* inter vetera *Itineraria Petri VVESSELINGII : Marinum SANUTUM TORSELLUM* ad calcem librorum *de secretis fidelium Crucis* editorum a *Jacobo Bongarsio* in Tomo secundo *gestorum Dei per Francos*, hoc est *Scriptorum belli Sacri Hierosolymitani* : quo in libro quoque comparet *Jacobi de VITRIACO* historia *Hierosolymitana*, cujus liber tertius narrationem *de statu terræ sanctæ* continens cum aliis pluribus terræ sanctæ descriptionibus insertus est tomo tertio *thesauri novi anecdotorum Edmunda MARTENII*.

IV. Nec desunt *Hebraei*, qui idem argumentum pertractarint. Indicasse sufficiat *ELDAD Danaum*, qui latine exstat ad calcem *Chronographia Genebrardi & Hebraice Oxonia* in Bibliotheca *Bodleiana*: *Beniaminem TUDELENSEM* a. 1173. defunctum in *itinerario*, quod post *Ariam Montanum* latine vertit & illustravit *Constantinus l' Empereur*, & ineditis adhuc observationibus *Matth. Frider. BECKIUS*: gallice versum exstat in collectione itinerum sæculis 12. 13. 14. 15. in *Asiam* susceptorum, a *Petro BERGERONIO* edita, & recusa Tomo primo *Operum Bergeronii*, Hagæ Comitum 1735. 4. deinde adcuratius in Gallicum sermonem versum, notisque instructum, a *Joanne Philippo BARATERIO*, prodiit Amstelod. 1734. 8. R. *Mosen PETACHSAM*, cujus sæculo XII. *Clari itinerarium* edidit cum versione sua *VVAGENSEILIUS* in *exercitationibus sex varii argumenti*, exercitatione quarta: ubi p. 161. seq. alii *Geographici Judæorum* libri commemorantur qui pauci admodum apud illos, & fabulis fere conspersi reperiuntur. *Abrahami* denique *PERITSOL* itinera mundi, *Ferraria* descripta ab Auctore ann. 1525. cumque versione & notis edita a *Thoma HYDE*, Oxonii 1691. 4. Hic *Abrahamus* pag. 29. suam *mappam mundi* allegat, quæ non vidit lucem. R. *Samuelis filii Davidis ZEMSEI*, *Karaitæ itinerarium Hebrai-*

35

braice & Latine edidit *Gustavus* PERINGER, Upsalix 4. atque inde VVOLFIIUS. T. 111. Biblioth. Ebr. p. 1081. seqq.

ARTICULUS II.

*Recentiores de universa sacra Geographia
Scriptores.*

I. **O**Rdior ab *Itinerariis*. In his BROCHARDI antea indicata *descriptio terra sancta*, quæ primum prodiit Vene. 1519. 8. deinde Antuerpia 1536. 8. *Madeburgi* 1587. 1593. 4. cura Reineri Reinecci cum Bartholomai de SALIGNIACO *itinerario Hierosolymitano*, ac sæpius. Jacobi ZIEGLERI *Syria, Palestina Arabia, Ægyptus, Schondia & Iolmia urbis excidii historia*, Argentorati 1532. ac cum VVEISSENBURGII, *descriptione Terra Sanctæ ad litterarum ordinem disposita* ibid. 1536. fol. Joh. MENDEVILLE *situs terra Sanctæ Antuerpiæ* 1564. editus: Michael ÆSTINGERI *terra promissionis, topographice & historice descripta*, Col. Agipp. 1582. 4. Bartholomai de SALIGNIACO *itinerarium regionum terra Sanctæ & finitimarum*, Magdeburgi 1593. 4. Martini A BAUMGARTEN *peregrinatio in Ægyptum, Arabiam, Palestinam, & Syriam*, Norimb. 1594. 4. Felicis BEAUGRANDII *relation de la terre sainte*. Parisiis 1700. 8. Henric. MUNDARELI *Voyage d'Alep a Jerusalem*, Ultrajecti 1705. 8. Cornel. de BRUYN *voyage au Levant & alia generis hujus scripta*, quæ si omnia percenterem, id nimis esset longum ac instituto meo repugnaret. Confer CALMETUM in *Biblioth. sacra* ubi de Geographia p. 78. Luc. edit. 1725. Ad eruditiora opera progrediamur.

II. *Alphonfi TOSTATI liber de situ terra Sanctæ*. Henrici BUNTINGII *Itinerarium Biblicum* duabus constans partibus Germanice sæpe prodiit, Helmstadii 1581. 1585, fol. Magdeburgi 1597. 1600.

1616. fol. Lipsiæ 1637. fol. Brunsvigæ 1638. fol. Magdeburgi 1718. fol. cura Joh. Georgii LEUCK-FELDII, qui librum hunc non solum adnotationibus illustravit atque auxit; sed etiam commentationem de vita auctoris adjecit; item Erfordiæ 1752. 1757. 4. Conversum fuit opus hoc in sermonem *latinum* atque in lucem exiit sub titulo: *itinerarium & Chronicon totius Sacra Scriptura*. Vitembergæ 1587. Magdeburgi 1598. fol. Memoratur præterea Belgica illius interpretatio, Amstelodami 1605. 1642. 4. edita. Est autem *Buntingius Bernardum* de BREITENBACH plerumque sequutus. Nec confundendus est *Bernardus* iste, cujus itinerarium prodiit *Moguntia* 1486. & *Spira* 1502. fol. cum *Martino Baumgarten* in *Breitenbach* equite Germano, cujus descriptio itineris in *Aegyptum*, *Arabiam*, *Palaestinam*, & *Syriam* edita est *Norimbergæ* 1594. 4.

Christiani ADRICHOMII, *Theatrum Terræ Sanctæ & Biblicarum historiarum, cum tabulis geographicis*, Colon. Agrip. 1590. 1593. 1600. 1623. 1628. 1682. fol. quod comprehendit geographiam terræ Sanctæ: descriptionem Urbis Hierosolymorum, ac Chronologiam a mundi origine usque ad mortem *Johannis Evangelistæ*. Auctor maxime *Brochardum* sequutus est, ac quamvis linguæ *Hebraeæ*, ac *Scripturæ Sacrae* non satis fuerit peritus, hancque ob causam varia vitiose tradiderit, ab eruditis viris postea emendata; opus tamen omni laude, qua ornatur, dignum est, certe si id ex sua ætate aestimetur.

Christophori HEIDMANNI *Palaestina: sive terra sancta*, Helmstadii 1625. 1639. 8. Guelpherbyt. 1655. 4. a *Bunone* quatuor tabulis ex *Adrichomio* aucta, terra videlicet *Sancta*, *Judæa*, *Galilea*, *Samaritæ*: item cum SPANHEMII auctario 1690. 4. quo libro brevis quidem, erudita tamen atque accurata *Palaestine* descriptio continetur.

• *Francisci* QUARESMII *elucidatio. terra Sancta*
hi-

historica, Theologica & moralis, Antuerpiæ 1639. fol. duobus tomis, quæ referri quidem solet inter libros Geographiæ sacre; describitur autem in ea non tam antiquior, quam recentior *Palæstina*, in usum præcipue *Franciscanorum*. Non magnæ laudis est atque existimationis; locum tamen habet apud nonnullos inter scripta rariora.

Samuelis BOCHARTI Geographia sacra, cuius pars prior *Phaleg de dispersione gentium & terrarum divisione*, facta in adificatione turris Babel; pars posterior *Chanaan de Coloniis & sermone Phœnicum agit*, cum tabulis chorographicis, Adomi 1646. fol. & Francofurti 1681. 4. cui editioni adcesserunt Auctoris epistolæ duæ: altera de quæstione, num *Æneas* unquam fuerit in *Italia*? altera de Presbyteratu, & Episcopatu, de provocatione a iudiciis Ecclesiasticis de jure & potestate Regum. Post duas editiones has, tertia correctior ac splendidior cura *Petri de VILLAMANDI* Lugduni Batavorum 1692. fol. lucem vidit. Opus est, ex quo *Bocharti*, uti ex reliquis ipsius monumentis summa quædam ac plane singularis eruditio apparet.

Nicolai SANSON, Geographia sacra, ex veteri & novo Testamento desumpta, & in tabulas quatuor concinnata. Addita sunt: descriptio terra Chanaan, sive terra promissæ! Jesu Christi, & Apostolorum Petri & Pauli vite; tum & in omnes eas tabulas & descriptiones, animadversiones, & index geographicus. Opus hoc, postquam *Parisiis* 1665. lucem adspexerat, iterum litteris descriptum est, *Amstelodami* 1704. fol. huicque editioni studio Joh. CLERICI varia adcesserunt, quæ illam splendidiorē, atque in *Geographia sacra* utiliorē reddunt. *Sanson* ipse egregiam operam præstitit; quum autem laborem hunc susciperet linguæ *Hebrææ*, ac *Græcæ*, atque aliarum rerum, quæ ad disciplinam hanc geographicam pertinent, notitia non satis instructus, fieri aliter non potuit, quin multa urbium nomina minus recte scriberet ac sæpe animadver-

telet a veritate historię aliena. Ostendit hoc *Clericus* notis in illius *indicem geographicum*; nec solum præcipuos errores emendavit, sed etiam addidit, unde plura ac meliora peti possint. Præmisit etiam præfationem, eaque auctores recensuit, qui *Judaam* descripserunt, aut ad illustrandam geographiam sacram aliquid adtulerunt. *Blasius UGOLINUS* *Sansonis* Geographiam ex *Clerici* editione in Tomum quintum sui *Thesauri antiquit. Hebraic.* transtulit.

Augustini LUBINI *Tabula Sacra geographia, si-ve notitia antiqua mediæ temporis & novi nominum utriusque testamenti ad Geographiam pertinentium*, 1670. qui correxit quidem nonnulla, a *Sanfone* haud recte tradita; quia autem fontes adire non potuit, ac satis esse putavit, si versionem septuaginta Interpretum sequeretur, ipse ea scripsit, quæ vitiosa sunt. Extant hæc *Lubini* tabulæ etiam in Bibliis vulgatæ editionis *Lutetia* editis 1691. 4.

Job. LIGHTFOOT *Chorographia, ejus horis Ebraicis & talmudicis in quatuor Evangelia præmissa*, quibus multa animadvertit, omni lectione digna. Extant T. II. illius operum *Ultrajecti* 1590. atque in *Ugolini Thesauro*, Tom. V. pag. 560.

Friderici SPANHEIM *Introductio ad Geographiam sacram*, *Lugduni Batav.* 1679. 8. *Traject.* ad *Rhen.* 1696. 8. Translata quoque est *Lugd. Batavor.* in ejus operum Tom. I. p. I. sub inscriptione: *Geographia sacra & Ecclesiastica*, cum additamentis, tabulisque Geographicis.

Eduardi VELIS an historical geographer of the old testament, tribus voluminibus, quorum primum, ac secundum *Londini* 1711. tertium autem eodem loco 1712. 8. in lucem prodit. Exponitur in illis de locis, provinciis, urbibus, populis, quorum in libris divinis veteris Testamenti mentio fit, *Mosis*, nimirum *Josue*, *Judicum*, *Ruth*, *Regum*, *Paralipomenon*, ea commentandi ratione, ut geographica cum narratione rerum gestarum conjungantur, atque

que argumenta quædam singulari industria enarrentur. Opus hoc orbi erudito satisfecit, illoque Auctor ingenii sui existimationem auxit. Eamdem laudabilem operam consecravit geographiæ posterioris fœderis libro, cujus inscriptio est: *an historical geographus of the new testament*. Prius ille lucem vidit, quam memorata *geographia veteris testamenti*, ac litteris iterum descripta est *Londini* 1712. 8. Priore ejus parte servatoris nostri Jesu Christi; posteriore autem Apostoli *Pauli* itinera describuntur, atque illustrantur. Utrumque opus tabulæ geographiæ ornant. Vide de hoc opere *Acta Lipsiensia eruditorum* an. 1713. pag. 276. ubi alios de sacra Geographia tractatores indicant.

Hadriani RELANDI Palestina, ex monumentis veteribus illustrata, Trajecti Batavorum 1714. 4. & Norimbergæ 1716. 4. Insigne opus hoc in tres libros divisum est, quorum *primus de Palestina* nominibus, situ, terminis, partitione, aquis, montibus, ac campis agit: *secundus* intervalla præcipuorum locorum exhibet: *tertio* ordine litterarum urbes, ac vici recensentur cum uberiore explicatione veluti subsidia, *Græcorum, Latinorum, Hebræorum*, etiam *Arabum* scripta adhibita, ac multa, quæ antea dubia, vel falsa fuerunt, certa, saltem probabilia reddita sunt. Locum obtinuit opus hoc in *Ugolini Thesaur. antiquitatum sacrarum* T. VI. p. 1. Scripserunt *VVALTHERUS animadversiones ad Relandi Geographiam*, quæ extant in ejusdem *animadversionibus histor. & critic.* p. 217. & *HARENBERGIUS supplementum in Relandi recensione urbium, & virorum Palestinae*, in *Miscellan. Lipsien. nov. volum. IV. part. 3. p. 1165. Volum. V. part. 2. p. 248. part. 3. p. 408. tandem vol. VI. part. 2. p. 199. part. 3. p. 406. & part. 4. p. 393.*

Traites geographiques & historiques, pour faciliter l'intelligence de l'Ecriture sainte, Hagæ Comit. 1730. 12. ubi raræ eruditorum virorum commentationes geographiæ, quæ ad codicem sacrum illustrandum

dum spectant, conjunctionem exhibentur, HUETII scilicet de navigationibus *Salomonis*, CALMETI de domiciliis veterum, præcipue Hebraicorum; de regionibus quas *Chananei* a *Iosue* expulsi, occuparunt, atque aliæ. Collegisse illas *Bruzen. MARTINIFRUM* auctorem *lexici geographici*, ex præfatione intelligitur.

Aug. CALMET dissert., sive animadversiones in Tabulam Geographicam Terræ sanctæ. Extant ante Comm. in *Iosue*, & inter dissertationes, Gallice etiam in *Dinuartii* diario Ecclesiastico T. XXIV. pag. 28.

His jungendus est *Joh. Matthias HASIUS*, qui Norimb. 1739. fol. edidit *Regni Davidici, & Salomonæi descriptionem geographicam & historicam*, sex mappis geographicis instructam.

HARENBERGIUS, cujus ad *Relandum* supplementa nuper indicavi, *mappam Geographicam Terra Sancta* delineavit ab hæredibus *Homannianis* 1744. editam, atque peculiari commentatione, *relationibus cosmographicis* 1748. p. 184. inserta, illustratam.

D. ROBERT *Geographie sacrée, & historique de l'ancien & du nouveau Testament, a la quelle on a joint une Chronologie & des principes & observations, pour l'intelligence de l'histoire sainte, avec plusieurs dissertations de Sanson & autres*, cujus tomus primus *Parisiis* 1747. 4. in lucem exiit. Scriptus est liber hic eo consilio, ut juvenes, historiæ sacræ studiosi, isto utantur.

Observationes philosophica, & geographica, sive geographia sacra specimen primum, quo urbes ac regiones, quarum in sacris litteris fit mentio, breviter describuntur, iisdemque verus situs, justaque nomina redduntur, *Amstelodami* 1747. 8. Auctor in eo elaborat, ut alios, imprimis *Calmerum*, emendet, ac lacunas geographiæ sacræ suppleat. Disserit de *Hierosolymis*, de patria *Elia*, de oppido *Chebron*, de regione *Ophira*, de patria *Abrahami*, de urbe *Eglaim* atque aliis locis.

III. Nec omittendi sunt doctissimi viri, qui oblata occasione de argumento hoc exposuerunt, uti *Benedictus ARIAS MONTANUS* libris *antiquitarum Judaicarum*, quorum primus inscribitur: *Phaleg*; sive de gentium sedibus primis; secundus: *Chaleb*; sive de terra promissa partitione; tertius: *Chanaan*; sive de duodecim gentibus; quartus *Nehemias*; sive de antiqua *Jerusalem* situ (qui libri seorsim prodierunt *Antuerpia* 1572. *Lugduni Batav.* 1593. & conjunctim cum aliorum monumentis *Tom. VI. criticor. sacror. p. 523.*): *Andreas MASIUS*, & *Jacobus BONFRERIUS* in *Commentariis suis ad librum Josue*: *Brian. VVALTONUS* in *adparatu ad Biblia polyglotta*. *Bernard. LAMY* commentatio in *concordiam evangelicam*, ubi *adparatum Chronologicum & geographicum*, sive descriptionem *Judae* & totius terrae *Israel* tempore Christi exhibet. *Varia quoque Geographiam Biblicam*, & in primis *Aegypti* illustrantia adferuntur a *Christiano MULLERO* in *satura observationum philologicar.* *Lugd. Bat.* 1752. 8.

A R T I C U L U S III.

Singularia veteris Geographia Sacra argumenta illustrata.

I. *JOH. HOPKINSONI Synopsis Paradisi, sive Paradisi descriptio, cum Chronologica ejusdem tabula*, *Lugduni Batav.* 1598. 4. Extat etiam in *CRENII Fasciculo II. opusculorum, quae ad historiam & philologiam sacram spectant p. 1.* & in *UGOLINI Thesauro Tom. VII. p. 608.*

Thoma MALVENDA Ord. Prædic. de Paradiso voluptatis, *Romæ* 1605. 4.

Augusti VARENI trifolium historicum sacrum de Paradiso, Ophir, & Simone Mago, Gostochii 1655. 4.

Samueliis BOCHARTI delineatio brevis Paradisi terrestris, ex epistola ejus ad Ludovicum Capellum scri-

scripta anno 1665. excerpta, exstatque in vita *Bocharti ejus Geographia sacra* præmissa Lugd. Batavor. 1692. p. 29. & in *Ugolini Thesauro* T. VII. p. 628. *Petri Dan. HUETII, Traité de la situation du paradis terrestre*, Lipsiæ 1694. 12. ac cum Auctoris demonstratione evangelica eodem anno 4., præterea in *Criticor. sacrar. supplem.* Tom. II. p. 739. & in *Ugolini Thesauro* T. VII. p. 496. *Salomon Van TIL.* dissertatio geographico theologica de situ paradisi terrestis, adjecta est ejus *Malachia* illustrato, Lugduni Batav. 1701. 4. Conf. *Memoir. de Trevoux* 1705. Aug. p. 1351. *Adriani RELANDI* dissertatio de situ Paradisi terrestis, est in ejusdem dissertation. *Miscellanear.* P. 1. pag. 1. & in *Ugolini Thesaur. antiquit. sacrar.* Tom. VII. p. 582. *Joh. MARCHII* historia Paradisi illustrata libris quatuor, quibus non tantum loci situs plenior descriptio exhibetur; sed etiam de hominis integritate, lapsu ac prima restitutione agitur, Amstelodami 1705. 4. lettre de M. MALLEMANS, ou est donnée l'évidente intelligence du 2. verset du VI. chap. de la Genèse, & ou le véritable système du paradis terrestre est établi contre le sentiment de Calvin, de Scaliger, & autres modernes. Extat apud Trivultianos 1707. sept. artic. 123. pag. 1635. *Johann. KERKHREDERE* libellus de situ paradisi terrestis, cum conatu novo de Cephareprehenso, Lovanii 1729. 8. Præter hæc, sunt plura alia scripta, quibus doctissimi viri idem argumentum persequuti fuerunt, exstantque: *Stephani MORINI* (in nuper indicata *Bocharti* vita p. 9. & *Ugolini Thesauro* Tom. VII. pag. 633.)

Joh. VORSTII (cujus dissertatio extat in *Crenii Fascic.* 4. p. 306. & *Ugolini* Tom. 7. p. 696.) *Georgis Casp. KIRCHMAIERI* (apud eundem *Crenium* Fascic. 4.) *Chr. KORTHOLTI*, *David CHRISTIANI*, *Joh. Henrici MICHAELIS*, *Joh. OLEARII*, *Martin. Caspar. VVOLFBURGII*, *Joh. FABRICII*, *Joachim LUTKEMANNI* dissertatio-

tationes de Paradiso. Addo his *Guil. SALDENII* duas de *horto Edenis* Commentationes in ejus *atq; Theologicis* excusas p. 309. & 594. *Joh. HARDUINI* dissertationem in ejus ad *Plinium* Commentariis Lib. 6. *Tac-Hai, Van den HONERT* commentationem de *situ Edenis & horti quem Deus ipse plantavit* in ejus dissertationibus *historicis* p. 123. *Martini CORSCHII* dissertationes de *fluviiis paradisiacis*, Regiomont. 1706. 1707. & *D. RONDEI* Gallicam de terrestri Paradiso dissertationem T. xviii. *Diarii Ecclesiastici Dinovartii* p. 3.

II. Sequuntur *Chr. VVAGNERI* de *UR Chaldaorum* Lipsiæ 1681.

Paulli PEZRON, *Dissertation su les anciens, & veritables bornes de la Terre promise*. Extat in *Trivultianorum Ephemeridibus Litterariis* a. 1705. M. Junio artic. 97. pag. 1017.

Salomon DEYRINGII *fertilitas terra Chanaan*. Vide ejus *observationes Sacras* T. 11.

De *Ægypto*. Insigne opus de vetere & recentiore *Ægypto* proposuerat *P. SICARD* *Memoir des Missions dans le Levant*. T. 5. pag. 204. seqq. Verum (quod sciam) in iisdem *Missionum* monumentis T. 7. nonnisi prodiit p. 91. ejusdem *Sicardi discours sur l'Ægypte*.

Paulli Ernesti JABILONSKI de terra *GOSEN*, Francof. ad Oder. 1725.

Petri HARDY Carnotensis *Lettre au P. Calmet sur la terre de GESSEN*, 1757. 12.

Christ. Benedicti MICHAELIS de *IDUMÆA*, & ejus antiquissima historia; *Itala* 1733.

Hæ dissertationes ad *Genesim* & *Exodi* initium pertinent.

III. Ad *Josue* Librum spectant *Urban. God. SIBERI* Liber de *GAZA*, *Palæstinæ oppido*, ejusque *Episcopis* Lipsiæ 1715.

Joh. Christoph. VVICHMANSHAUSENI de *BETHEI* & *BETHAVEN*, *Vitembergæ* 1706. Eiusdem de *ARAMÆA Sacra*, ibidem 1711.

Por-

Porro in Libris *Regum* celeberrimæ sunt *Salomonis* navigationes, & Regio OPHIR. De his extant.

Joh. BLOMII Differt. de Navigatione Salomonis in OPHIR Hamburgi 1660. & 1667. 8.

Petri Dan. HUETII Differt. de Navigationibus Salomonis Amstelodami 1698. 8. 1701. 12. 1716. 12.

Joh. Christ. VVICHMANSHAUSEN de Navigatione ophirtica, Vitembergæ 1709.

Joh. OLDERMANNI De regione Ophir, Helmstadi 1714.

Gasp. BAREIRII de Ophira regione liber a Calmeto in *Biblioth. Sacr.* indicatus.

Vide etiam *Observationum selectarum*, Halæ 1704. Tom. 8. Observat. 1.

Addi his possunt *Joh. Ernesti MULLERI* de UTZ, terra Jobi Lipsiæ 1688.

Jac. Chr. ISELII de TYRO, & Prophetarum de ea vaticiniis, Basileæ 1716.

IV. *Hierosolymorum*, ut quæ princeps urbs passim in Libris sacris memoretur, descriptiones seorsum a nobis sunt indicandæ. Hujusmodi sunt.

Barthol. de SALIGNIACO *Itinerarium Hierosolymitanum* antea laudatum; Lugduni 1526.

Hermannii BORCULOO delineatio, ac descriptio civitatis Jerusalem ac sacrorum locorum universæ Palæstinæ, Ultrajecti 1538.

Christ. ADRICHOMII, urbis Hierosolymæ, quemadmodum tempore Christi floruit, & Suburbanorum insigniorumque historiarum ejus brevis descriptio, Colon. Agripp. 1584. 1588. 1592. 8. quæ rara est editio, atque a Vincentio GOMEZIO hispanice redita, Valent. 1503. ac 1620. 8. Italice autem cura BALDELLI Eloquent. 1593. 8.

BROCARDI descriptio Terra sancta, studio Reineri Reinecci, Magdeburgi 1587. 1593. 4.

Joh. Bapt. VILLALPANDI descriptio urbis & Templi Hierosolymitani. Extat in amplis ejus in Ezechielem commentariis, Romæ 1596, 1605. tribus

bus tomis fol. editis. Excerpta ex ista dedit VVAL-
TONUS in *adparatu biblico*. Joh. BLOMII *Dif-*
fertationibus de navigatione Salomonis in Ophir, ac
de *purpura & cocco*. Hamburgi 1660. & 1667. 8.
addita est *vera Hierosolymæ veteris descriptio*, ad
mentem Villalpandi composita.

Ludovici CAPELLI *Iconographia Hierosolymæ*.
Extat in ejus *historia Apostolica illustrata* Genève
1634.

Paull. Christ. HOEPFNERI *Hierosolyma anti-*
qua, Halæ 1715. 12. 1732. 8. qui Libellus tamen
præcipue ad ritus *Judaorum* cognoscendos compa-
ratus est.

Christ. Gerardi OFFERHAUSII *descriptio vete-*
ris Hierosolymæ, Daventriæ 1718. 4. Historiam hu-
jus urbis, quæ & *Jebus*, & *Salem* dicta est, ele-
ganter exposuit Hermannus VVITSIUS in *dodeca-*
de Dissertationum exercitationibus tribus postremis,
quæ recusæ sunt Tomo 2. *Miscellaneorum* ejus *Sa-*
crorum.

Joh. Bapt. d'ANUILLE, *Dissertation sur l'eten-*
due de l'ancienne Jerusalem, Parisiis 1747. 8.

C A P U T II.

Historia universa veteris Testamenti.

ARTICULUS I.

Historia universa veteris Testamenti
cum historia Biblica novi Testa-
menti sociata.

I. **D**UM audis heic acturum me de historia uni-
versa veteris Testamenti cum historia BI-
BLICA novi Testamenti sociata, intelligis me ab
hoc censu Libros excludere, qui etsi historiam veteris
Testamenti persequuntur, novi tamen Testamenti
historiam ita pertractant, ut illam a temporibus,
quæ

quæ in Bibliis novi Testamenti indicantur, ad posteriora sæcula deducant. Hi enim Libri ad historiam Ecclesiasticam Novi Testamenti omnino spectant. Hujus igitur generis, quod unum heic adtingimus, sunt.

II. *Bartolom. DIONIGI Compendio historico del Vecchio, e del nuovo Testamento cavato dalla Sacra Biblia, nel quale si descrivono tutte le cose notabili, che succedero nel popolo Ebreo, dalla creazione del Mondo sino all'ultima destruzione di Jerusalemme, con la vita di Gesù Cristo, Venetiis 1588. 4.*

Bonaventura ROUSEAU de Basoches sacra per compendium historia, a mundo condito usque ad Christum natum Parisiis 1634. 8.

Nicolai TALON Histoire sainte de l'ancien, & du nouveau Testament Parisiis 1655. fol. duobus voluminibus.

Histoire du vieux, & du nouveaux Testament, enrichie de plus de quatre cens figures en taille douce Antuerpiæ 1700. fol. duobus tomis.

MACE Abrégé historique, Chronologique & morale de l'ancien & du nouveaux Testament, Parisiis 1704. duobus voluminibus.

Jacobi BASNAGI histoire du vieux, & du nouveau Testament, représentée en tailles douces faites & dessinées par Romein de Hooque, avec une explication; Amstelodami 1704. fol. duobus tomis, qui liber non solum Gallice iterum atque iterum prodit Amstelodami 1705. 4. 1707. cum novis imaginibus, aere expressis, ac Genevæ 1712. 12. Tribus tomis; verum etiam Belgice. Quæ Basnagiut utrique volumini præmisit, ea historiam veteris ac novi Testamenti continent, cum adnotationibus, conjecturis, ac disceptationibus.

Edmundi MACLOTI histoire de l'ancien & du nouveau Testament, cujus prima pars de historia prioris foederis Nanceii 1705. 8. secunda autem, quæ res gestas Ecclesiæ posterioris foederis completitur, Parisiis 1712. 8. lucem adspexit.

Guil.

Guil. NICHOLSII Historia Sacra, ab orbe condito usque ad excidium Hierosolymorum, Libris septem, Londini 1711. 12.

De LANGES histoire du vieux, & du nouveau Testament par demandes & par réponses, avec des reflexions morales. Leodii 1718. 8. tribus voluminibus.

Augustini CALMET histoire de l'ancien & du nouveau Testament, & des Juifs, pour servir d'introduction à l'histoire Ecclesiastique de l'Abbé Fleury, Parisiis 1718. 4. duobus tomis: 1725. 8. septem voluminibus, ac 1729. 4.

Isaaci Josephi BERRUYER histoire du peuple de Dieu, depuis son origine jusqu'à la naissance du Messie, tirée des seuls livres saints, ou le texte sacre des Livres de l'ancien Testament réduit en un corps d'histoire, Parisiis 1728. 4. septem tomis; postquam primam editionem secunda prodiit Parisiis 1734. 4. cum supplemento, etiam separatim in lucem emissio, sub titulo: supplement à la premiere edition de l'histoire du peuple de Dieu, tirée de la nouvelle edition de 1734. contenant la suite des propheties de l'ancien Testament, l'histoire de Job, les cartes nécessaires pour l'intelligence de l'histoire sainte des Sommaires Chronologiques, & une table generale des matieres, Parisiis 1734. 4. Opus hoc, postea Autor, continuavit atque in lucem protulit cum histoire du peuple de Dieu depuis la naissance du Messie jusqu'à la fin de la Sinagoge; tum; histoire du peuple de Dieu, troisieme partie, ou paraphrase litterale des epîtres des Apotres, ceter. 1758. Opus sæpius Gallice editum cum in 4. tum in 12. redditum quoque Italice, & Hispanice; jure tamen ac merito non solum a pluribus Gallicanis Episcopis, a Sorbonica Facultate, atque a Romanis Pontificibus proscriptum, sed ab ipso cœtu, cui Berrugerus adscriptus erat, graviter improbatum. Confer Zacharia Annales Litterarios Italia Tom. 12. pag. 406. seqq. & Trivultianos in Litterariis anni 1761. Ephemeridibus Octobr. vol. 11. artic. 169. pag. 3012.

III. Refeiri & huc possunt D. R. G. atregè de la sainte Bible en forme de questions & de réponses familières, Rothomagi 1707., ac histoire choisie de l'ancien & du nouveau Testament, avec de courtes réflexions a la fin de chaque article, Parisiis 1772. 12.

Histoire de l'Ancien, & du Nouveau Testament en vers Polonis par le Roi STANISLAS 1761. fol.

ARTICULUS II.

Historia universa solius veteris Testamenti.

I. **I**Nter veteres principem locum tuetur *Flavius JOSEPHUS*, gente & Religione *Judaus*, qui reliquit libros septem de bello *Judaico* ac præter hos, libros viginti ἀρχαιολογίας, idest, *antiquitatum*; vel ut alii loquuntur, *originum Judaicarum*. In his gentis *Judaica* historiam ab orbe condito usque ad duodecesimum *Neronis* annum persequitur, quumque ea, quæ in Scriptura sacra de rebus *Judaorum* habentur, non solum continuat, sed etiam brevius dicta amplificat, atque illis lucem adfert, non sine utilitate in studia historię Ecclesiasticę veteris Testamenti consulitur. De fide tamen ejus, atque integritate, sententię Doctorum virorum diversę sunt. Nonnulli reprehendunt in eo nunc summam mentiendi libidinem; nunc negligentiam, fraudem atque adulationem; nunc studium, dignitatem, atque auctoritatem miraculorum *Mosis* & aliorum minuendi. Alii fatentur quidem eum vitiorum haud expertem esse, atque interdum discedere a veritate; recte tamen statuunt; hoc non impedire, quo minus præstantissimis historicis recte adnumeretur. Ex quibusdam enim erroribus haud fieri poterit argumentatio, reliqua, quæ commemoravit, nulla fide digna esse. Multę sunt *Josephi* editiones. Inter recentiores, easque *Gracas* ac *Latinas*.

inas; locum habent *Eduardi* BERNARDI, Oxonii 1700. fol. quæ tamen non omnia *Josephi* scripta complectitur, quoniam auctor morte impeditus, cœptum opus haud perficere potuit: *Joh. HUDSONI*; qui ut titulus habet, *opera Josephi omnia ad codices fere omnes cum impressos, tum manuscriptos diligenter recensuit, nova versione donavit, & notis illustravit*, Oxonii 1720. fol. duobus tomis: *Sigeberti HAVERCAMP*i quæ editio inter omnes præstantia sua ac splendore eminet atque utilissima est. Adcefferunt non solum notæ BERNARDI GRONOVII, COMBEFISII, SIBRANDÆ, ALDRICHII, ut & antea nondum editæ in universa *Josephi* opera COCCEI, SPANHEMII, RELANDI ac selectæ aliorum, sed etiam in fine: DAUBUZII Libri *pro Testimonio Josephi de Jesu Christo*, & ejusdem argumenti epistolæ XXX. virorum Doctorum philologicæ & historicæ, BRINCHII *examen Chronologia & historia Josephica*: OTTHII *Animadversiones ad Josephum, & specimen lexicæ flaviani*: NOLDII *historia Idumæa*, Amstelodami 1726. fol. duobus tomis. Editionem Lipsiensem anni 1691. fol. commendant maxime *prolegomena*, quibus Thom. ITTIGIUS istam ornavit. Conversa sunt *Josephi* scripta in varias linguas, Anglicam, Belgicam, Gallicam, Germanicam, Hispanicam, Italicam. De editionibus ac versionibus *Josephi* videantur *Fabricius Biblioth. Græc. volum. 111. p. 242. ac Ittigii prolegomen.* quæ memoratæ editioni Lipsiensi *Josephi* prætermisit: adde *Buddæi historiam ecclesiasticam vet. Testam. Tom. 1. p. 10.* Fabricii historiam *Bibliothec. part. 11. p. 386.* Huc spectant *Jacobi GRONOVII decreta Romana & Asiatica pro Judæis ad cultum divinum, per Asia Minoris urbes secure obeundum, ab Josepho libro XIV. archaeologia collecta*: sed male interversa, & expuncta, nunc in publicam lucem restituta, Lugduni Batavorum 1712. 8.

II. Jam vero de recentioribus agendum.

D

Ja-

Jacobi CAPELLI *historia sacra, & exotica, ab Adamo usque ad Augustum, demonstrationibus Mathematicis fulta & documentis ethicis Locupletata; Sedani 1613. 4.*

Ludovici CAPELLI *compendium historia Judaica, ex Josepho contractum, quod cum ejusdem historia Apostolica illustrata, Genevæ 1634. 4. prodiit.*

Antonii BOZERENI *Florus Christianus, ab orbe condito usque ad Christi tempora, Parisiis 1668. 1674. 4.*

Arnauld d' ENDILLY *histoire de l'ancien Testament, tirée de l'Ecriture sainte, Parisiis 1670. fol. liber, qui non magnam habet existimationem.*

RAGUENETI *histoire de l'ancien Testament, divisée en six livres Parisiis 1690. 12.*

Joh. Andr. SCHMIDII *compendium historia Ecclesiastica veteris Testamenti; Helmstadii 1708. 8.*

Historia veteris Testamenti ex elementis VAL-LEMONTII, cum Jacob. Benign. BOSSUETI dissertatione de successione Religionis, & lingua Gallica in Latinam conversa a Petro MONTMEDY, Ratisbonæ 1710. 8.

Francisci BUDDEI *historia Ecclesiastica veteris Testamenti, ab orbe condito usque ad Christum natum, variis observationibus illustrata. Prior tomus primum prodiit Halæ 1705. 4. posterior ibidem 1718. ille iterum 1718. hic autem 1721. quas editiones sequuta est tertia 1726. 1729. Universam historiam Ecclesiasticam veteris Testamenti auctor in duas periodos majores, quarum altera a mundi & Ecclesiæ origine ad Moysen, altera a Mose ad Christum usque progreditur, divisit.*

Joachimi LANGII *Historia Ecclesiastica veteris Testamenti, a mundo condito per septem periodos usque ad Christum natum deducta, cum isagoge exegetica in Libros sacros precipue historicos. Accedunt synchronismi historia exotica civilis & literaria, speciatim philosophica, Halæ 1718. 4. ubi varia argumenta, quæ imprimis ad illustrandos libros veteris Testamen-*

menti pertinent, diligenter ac copiose explanata sunt.

Ignatii Hyacinthi Amat de GRAVESON historia Ecclesiastica veteris Testamenti, Roma 1723. 1727. 8. tribus tomis Augustæ Vindelic. 1727. fol. Ven. 1732. 4.

Bartholomæi GAH Epitome Historico-Chronologica gestorum omnium Patriarcharum, Ducum, Judicum, Regum & Pontificum, populi Hebraici ab Adam, ad Agrippam usque juniorem propriis uniuscujusque iconibus aucta ac illustrata. Cui ad operis perfectionem adcedunt eadem methodo Epitome gestorum, ac effgies eorum Regum, Babyloniorum, Persarum, Græcorum, ac Ptolomæorum quibus populus Hebraicus subiectus paruit. Opus universum in ære incisum. Romæ

Bernardi MAHY Historie du peuple Hebreu, xi-rée de l'Ecriture Sainte, depuis la creation du monde jusqu' a la ruine entiere de la synagogue sous Tite & Vespasien, Leodii 1752. 8. tribus tomis.

Raymundi Maria CORSI ord. Prædic. della storia Ecclesiastica dell' antico Testamento Tomo I. contenente la prima e seconda età del Mondo; Roma 1756. 4. & Florentiæ 1759. Tomo II. contenente la terza età del Mondo, Florentiæ 1757. 4. cc.

C A P U T III

Historia veteris Testamenti partes.

SAmuelis SHUCKFORD *The sacred, and profane history of the world connected, from the creation of the world to the dissolution of the assyrian empire. Prima illius pars sermone Anglico Londini 1728. 8. prodiit, hancque secunda & 1738. tertia sequuta est. Versum fuit hoc opus 1. Germanice a Theodor. ARNOLDO, quæ versio cum præfatione Christoph. VVOLLH Berolini vulgata fuit 1734. 4. 2. Gallice primum a J. P. BERNARD, ejusque interpretatio inscripta: *histoire du Monde sacrée & profane depuis la creation du Monde jusqu' a la destruction de l' Empire des Assyriens, ceter. pour servir d' intro-**

duction a l'histoire des Juifs du docteur Prideaux exiit Lugd. Batav. 1738. duob. volum. in 8. deinde a Franc. Vincentio TOUSSAINT Quesnelliana factionis homine, atque hujus versio Parisiis 1752. exiit trib. volum. 8. eodem fere quo prior titulo.

Huic ex ipsius auctoris mente subjungenda PRI-
DÆI historia. *Anglice* scripta hæc est. Prima vero pars prodiit Londini 1716. secunda ibidem 1718. 8. Præter alias editiones Londini jam 1717. tertia fol. ac 1725. nona 8. quatuor voluminibus sequuta est. Lucem quoque *Gallice* adspexit inscripta; *histoire des Juifs, & des peuples voisins, depuis la decadence des Royaumes d'Israel & de Juda jusqu'à la mort de Jesus Christ*, Amstelodami 1722. 12. quinque voluminibus, ac Parisiis 1726. 12. septem voluminibus. Huic editioni, quæ tamen Amstelodami in titulo vulgata dicitur, *Renat. Iosephus* TOURNEMINE præmisit: *eclaircissement sur quelques endroits de l'histoire des Juifs de M. Prideaux*. Batavos enim vero hæc editio maxime pupugit. Hinc in illam *lettre d'un Anonyme sur l'édition de l'histoire des Juifs par M. Prideaux faite a Paris*, quæ in diarium prænotatum: *Bibliothèque François* Tom. vii. pag. 145. illata fuit.

Joh. Thoma FREIGH *Mosaicus*, continens *historiam ecclesiasticam* 2494. annorum, ab orbe condito usque ad *Mosis mortem*, Basileæ 1583. 8.

Jacobi BOULDUCII *de Ecclesia ante legem libri tres* in quibus indicatur, *quis a mundi principio usque ad Moysen fuerit ordo Ecclesia, qua festa, qua templa, qua sacrificia, qui ministri, quive ritus & ceremonia*, Lugduni 1626. Parisiis 1630. 8. quo libro multa continentur, aperte commentitia ac futilia.

Balthas. BEBELII *Ecclesia Antediluviana, vera & falsa, ex antiquitatibus Mosaicis eruta* Argentorati 1665. 1706. 4. ejusdem *historia Ecclesia Noachica, ex vetustissimis sacrarum litterarum antiquitatibus eruta & suffragio Ecclesia Christiana illustrata*, Argentorati 1666. & 1706. 4. qui uterque liber plenus est hæreticæ pravitatis.

I. R. C. *historia veteris Testamenti Antediluviana ex recentioribus Gallorum, Anglorum, Italorum, Germanorum, Belgarum, ceter. scriptis collecta & per compendium tradita atque selectis observationibus illustrata*, Lipsiæ 1722. 4.

Guiliel. TURCHII *specimen historiae sacrae a mundo condito ad exitum Israelitarum, una cum primordiis gentium Assyriorum & Babyloniorum*, Halæ 1712. 8.

Joachimi PERIONII *Liber de Sanctorum virorum qui Patriarcha ab Ecclesia adpellantur, rebus gestis ac vitiis*, Lutet. 1555. 4.

Christiani MATTHIÆ *historia Patriarcharum, in qua illorum ortus, progressus atque egressus methodo nova & artificiosa describuntur*. Lubecæ 1642. 4.

Job. Henrici HEIDEGGERI *exercitationes selectæ de historia sacra Patriarcharum, duobus tomis, quorum prior Amstelodami 1667. posterior autem ibidem 1671. Lucem adspexit hancque primam editionem sequuta est secunda, Amstelodami 1688. 1689. 4. ac tertia Tiguri 1729. 4.*

Jacob. Philipp. CÆPOLLINI *Sacrum Chronicum; sive arbor genealogia Patriarcharum veteris Testamenti Regum, atque Principum & ex iis progenitorum Jesu Christi, Domini Nostri notitia*. Roma 1739. fol.

De Judicibus agunt

Gustavus. Georg. ZELTNERUS; *adolescencia Reipublica Israelitarum; seu de Judicum temporibus, hisque proximis in 1. Reg. vi. & Actor. xii. 20. exercitatio*, Altorfii 1696. 8.

Dan. Guill. MOLLERUS, *dissertatio de duodecim Judicibus Israelitarum*, Altorfii 1709.

Christoph. Henricus RITMEIERUS, *commentatio de vario Reipublica Hebraeorum statu sub Judicibus*, Helmstadii 1712. 4.

De Regibus prodit 1757. 12. *Histoire des Rois d'Israel & de Juda* par M. JOINVILLE. Cui jungi possunt

Rein. REINECCI *familia Regum Jud.* Lips. 1572.

Job. Matth. HASII *Regni Davidici, & Salomo-*

naï descriptio geographica & historica, Norimbergæ 1739. fol.

De CHOISY histoire de la vie de David, Amstelodami 1692. 1715. 12.

• *Joh. de PINEDA Libri VIII. de rebus Salomonis, Lugduni 1609. Moguntiaë 1613. Antuerpiæ 1620. fol.*

De CHOISY vie de Salomon, Parisiis 1687. 8.

Paulli MEZGERI sacra historia de gentis Hebraica ortu progressu fatisque sub Patriarchis, Judicibus & Regibus, inde ab Abrahamo usque ad captivitatem Babyloniam, Augusta Vindelic. 1700. fol.

Paulli EBERI historia Judaica, a reditu Babylonico usque ad ultimum excidium Hierosolymorum, Vitembergæ 1548. 1562. 8. Gallice l'état de la Religion & République du peuple Judaique 1581. 8.

Quæ sub HEGESIPPI nomine in lucem prodiit, *historia Judaorum*, a tempore Machabæorum usque ad everſa Hierosolyma, non composita ab *Hegeſippo*, scriptore sæculi post natum Christum secundi, nec ab alio infimæ vetustatis aut ab auctore, qui tempore *Theodosii* vixerit, sed uti eruditissimi viri non sine magna probabilitate suspicantur, ex *Josepho* in linguam latinam ab *Ambrosio* ita translata fuit, ut quædam adderentur.

C A P U T IV.

Dissertationum in veteris Testamenti historiam collectiones.

I. **P**rimam ejusmodi collectionem doctissimo *Nicolao ABRAMO* debemus, cujus *Pharus ver. Testament. sive Sacrarum questionum Libri xv. Lutetia Parisiorum 1648. prodierunt fol.* Dolendum enimvero, Typographos nostros de recudendo præstantissimo opere numquam cogitasse. Quæ in eo continentur, hæc sunt.

Hexæmeron, sive de opere sex dierum

Theophrastus, sive de fluviiis, & loco Paradisi

Et-

Eulogius, sive de Benedictionibus Noe
Merops, sive de divisione linguarum
Basilus, sive de prima Regnorum institutione.
Nearchus, sive de Regno Assyriorum.
Abraham, sive de Abraham Patriarcha.
Aegyptius, sive de Pharaone
Genebrardus, sive de Mansionibus filiorum Israel
Memburgus, sive de Mansionibus
De transmigratione Babylonis
Darius Medus
De Juditha.
De adventu Messia & de LXX. Hebdomadibus
Danielis.

De principio & fine LXX. Hebdomadam.

II. *Abramo Natalem ALEXANDRUM* subjungimus ob dissertationes, quibus historiam veteris Testamenti illustravit. Atque in primam quidem Mundi ætatem has ille scripsit dissertationes.

I. *De opificio sex dierum*

II. *De Paradiso terrestri*

III. *De Adamo & Eva*

IV. *De Polygamia Lamechi*

V. *De Raptu & Prophetia Henochi*

VI. *De Cibo Antediluviano*

VII. *De Filiis Dei cum filiabus hominum commixtis, & de Gigantibus Antediluvianis ex illa copula genitis.*

VIII. *De annis Patriarcharum Antediluvianorum.*

IX. *De Patriarcharum longevitate*

X. *De Arca Noe & diluvio*

In II. vero Mundi ætatem.

I. *De Ordine Filiorum Noe*

II. *De Noachidarum praeceptis*

III. *De Noachi ebrietate, & Prophetica Filiorum benedictione.*

IV. *De Cainam Arphaxadi filio in vulgata editione memorato an verus sit, vel fictitius.*

V. *De Babelica confusione linguarum.*

VI. De anno Natali Abrahami, & profectiois ejus
in terra Chanaan

In III. Mundi ætatem

I. Unde numerandi sint anni 430. Peregrinationis
Hebræorum.

II. De Raptu Sara

III. De Melchisedecho

IV. De terra promissa finibus a Deo descriptis

V. De Abrahami cum Agara ancilla copulatione.

VI. De divina Circumcisionis Institutione & an-
tiquitate.

VII. De facto Lot filias Sodomitarum libidini ex-
ponentis, ut cælestes hospites tueretur: nec non de
illius ebrietate, & incestu

VIII. De Abrahami sacrificio

IX. De facto Jacob benedictionem paternam sarri-
pientis, seque primogenitum afferentis

X. De filiarum Jacob facinore, quo Sichimitas ob
stuprum Dinæ sorori illatum peremerunt.

XI. De Judæ & Thamaris historia

XII. De oraculo, quod Judæ filio Jacob moriens
edidit

XIII. De historia & libro Job

XIV. De cade Ægyptii Hebræum vexantis a
Mose perpetrata.

XV. De apparitione Dei Mosi in Rubo facta; ejus-
que in ducem, ac liberatorem Israelitici populi ele-
ctione

XVI. De Institutione, celebratione, & ritu Ju-
daici Paschatis.

In IV. Mundi ætatem

I. De exitu Israelitarum ex Ægypto; ubi & de
spoliis Ægyptiorum absque furti crimine ablatis, de-
que admirabili transitu Maris Rubri fuse disseritur.

II. De preceptis Moralibus legis Mosaicæ, & de
pænis in pravarios constitutis.

III. De Cereemonialibus legis Mosaicæ preceptis
ubi de Sacrificiorum ratione, materia & fine: de
Tabernaculi origine, & structura: de vestibus Sa-
cer-

sacerdotalibus; ac de Urim & Thummin: de consecratione Sacerdotum: de Paschalis agni manducatione: de expiatione generali, & Hirco emissario: de Fimbriis, & phylacteriis: de solutione decimarum, aliisque rebus fusius tractatur.

IV. De praeceptis Judicialibus, seu Forensibus tum Principes, tum populares, tam cives, quam externos spectantibus.

V. De vitulo aureo ab Aarone conflato

VI. De Aeneo serpente a Mose erecto.

VII. De Miraculo in Asina Balaami facto, & de ejusdem Balaami vaticinio

VIII. De Morte Mosi

IX. De Libris Mosi

X. De Mosaicorum librorum, totiusque Scripturae Veteris Testamenti divinitate

XI. De Mosi, & ceterorum Prophetarum antiquitate

XII. De jurata Gabaonitis ab Josue & Israelitarum Principibus securitate

XIII. De admirabili statione solis

XIV. De Annis Sabbaticis & Jobelais

XV. De tempore Principatus Josue

XVI. De Libro Josue

XVII. De annis interregnorum, oppressionis, servitutis, & quietis.

XVIII. De Debbora; utrum in Judicum numero collocanda sit.

XIX. De voto Jephthe.

XX. De Samsonis poenitentia, & morte.

XXI. De Libro Judicum

XXII. De Libro Ruth.

XXIII. De Apparitione Samuelis Sauli facta:

XXIV. De Psalmis Davidicis

XXV. De Libris Samuelis, primo scilicet, & secundo Regum

XXVI. De initiis Regni Salomonis

In V. Mundi aetatem

I. De Templo Salomonis: Utrum ex Aegyptiaca
su:

superstitione ortum duxerit, an vero ad Dei optimi consilium, afflatum, & auctoritatem, Davidisque, & Salomonis pietatem referendum sit

II. *De Regina Saba: Utrum ex Æthiopia, an vero ex Arabia ad audiendam Salomonis sapientiam Hierosolymam profecta sit.*

III. *De aeterna sorte Salomonis.*

IV. *De Libris Salomonis Proverbiorum scilicet, Ecclesiastici, Ecclesiastis, Parabolarum, & Cantici Canticorum. Hos Libros scripsisse Salomonem Divino Spiritu adflatum, & Canonicae esse auctoritatis multis argumentis probatur, & maxime, de Cantico Canticorum, quod non ad exprimendos amores Filiae Pharaonis cum Salomone sed ad exprimendas sacras nuptias Christi cum Ecclesia divino adflante Spiritu, conscriptum pluribus ostenditur.*

V. *De Jeroboami, & decem Tribuum defectione a cultu Dei. Ubi plura de vitulo aureo a Jeroboamo conflato, quod non ad similitudinem Cherubim Tabernaculi, vel Templi, neque in Josephi Patriarchae memoriam, sed ad imitationem Ægyptiacae superstitionis erectum fuisse, in illoque Jeroboamum, & Israelitas non verum Deum, sed stupidorum animalium figuras adorasse pluribus argumentis probatur.*

VI. *De Elia Propheta: quomodo Christi Domini typus fuerit: & an ejusdem ad judicandos vivos & mortuos Praecursor fuerit.*

VII. *De Naamane Syro: Utrum Rege Syriæ in Templo Remmon adorante, ipse Idoli cultum simulare voluerit; idque Elisæus ipsi concesserit.*

VIII. *De retrocessione solis: in qua non umbram tantummodo horologii Achaz, sed solem ipsum, coelestesque orbes una cum sole retrocessisse, horasque plurimas nocti detractas, diei additas fuisse demonstratur.*

IX. *De consensu Librorum Regum, & Paralipomenon cum S. Matthæo, & Luca in genealogiis Regum Juda & Israel.*

X. De sacris Prophetis, Osee, Joele, Amoso, Abdia Jona, Michæa, Isaia, Nahum, Habacuc, Sophonia, Jeremia, & Baruc, qui temporibus Regum Juda, & Israël clauerunt, & Prophetias suas scriptis tradiderunt ante captivitatem Babylonicam.

XI. De Libro Tobiae, ejusque historia.

In VI. Mundi ætatem

I. De Prophetis, qui tempore Babylonica Captivitatis vaticinati sunt, ubi plura de Daniele, & Sufannæ historia.

II. De septuaginta Danielis hebdomadibus: Unde ipsarum initium repetendum sit, & unde statuendus ipsarum finis. Ex hoc Danielis oraculo invicte demonstratur contra Judæos Messiae adventus.

III. De Babylonica Captivitatis epocha

IV. De Esdra: an sacros Codices in Babylonica captivitate dissipatos, & corruptos ex integro reparaverit, aut ex memoria conscripserit, vel dictaverit, fueritque Auctor Hebraica Punctationis, & Masora, necnon Hebraica Cabbala?

V. De Persarum Rege sub quo Templi secundifabrica absoluta est, an Darius Notus, vel Histaspis fuerit?

VI. De Prophetis, qui soluta captivitate vaticinati sunt; ubi ea omnia, quæ de Christo sunt vaticinia proferuntur, & ex his veritas nostræ Religionis comprobatur.

VII. De ceteris Libris sacris sexta Mundi atate editis, ubi & de Juditha, ejusque historia de Hesther, & veritate illius historia, de Libris Sapientia, Ecclesiastici, & Machabaorum fuscè disputatur.

VIII. De versione septuaginta Interpretum

IX. De genere Herodis: an respectu Judæorum alienigena fuerit?

X. De celebri Flavii Josephi testimonio Christum Jesum spectante

III. Novam post Natalem a Thoma CRENIO collectionem habuimus ex variorum opusculis conflata. Ei titulus: Opuscula, quæ ad historiam ac
phi-

philologiam spectant. Edi autem cœpere *Roterodami* anno 1693. ac decem fasciculis constant, quorum ultimus anno 1700. prænotatur. Continentur in hac sylloge celebrium apud Protestantes virorum commentationes. Sic in Fasciculo primo sunt scripta: *Adami TRIBBECHOVII de veritate creationis mundi, a Mose descripta: Martini GEIERI de Messia morte, sepultura, ac resurrectione, ex Isaiaë 1111. 8. 9. 10. Ægidii STRAUCHII de computo sacro septuaginta Hebdomadum Danielis: Henric. OPITHII de Davidis, & Salomonis satellitio, cretibi & plethi, ex Libris Samuelis & Regum. Fasciculus secundus præter alia: Joh. HOPKINSONI descriptionem Paradisi complectitur, tertius autem Edmundi MERILLII notas philologicas in Passionem Christi: Joh. Jacobi VVISSENBACHII notas nomicos-philologicas in Passionem Jesu Christi: Joh. VORSTII exercitationes, in quibus de septuaginta annis captivitatis Hebraorum & vastitatis Hierosolymitana: de tempore, quo templum Hierosolymitanum instauratum fuit: de voce Sefach apud Jeremiam xxv. 26. 11. 41. de septuaginta Hebdomadibus Danielis exponitur. In fasciculo quarto locum obtinuit: Joh. VORSTII syntagma dissertationum sacrarum, præcipue de sceptro ac magistratu, non recessuris a Juda, antequam venisset Messias ac de paradiso: in quinto extant: Joh. Christophori VVAGENSEILII dissertatio de loco classico Gen. xl1x. 10. Thoma BARTHOLINI paralytici novi Testamenti, medico & philologico commentario illustratio: ejusdem libellus de morbis biblicis. Reliqui mihi ad manus non sunt.*

IV. Paulo post idem CRENIUS novam adgressus est Collectionem, cui titulus: *Exercitationum philologico-historicarum fascies quinque*. Primus exiit Lugd. Batav. 1697. secundus 1698. tertius 1699. quartus, & quintus 1700. 8. In his fascibus, habemus inter alia Jacobi MARTINI disputationem de primo creationis triduo: ejusdem pen-

eadem quaestionum biblicarum ex Genesi, de luce primigenia: Christiani CHEMNITII disputationes de arbore scientia boni & mali, ac de arbore vite: Christophori HELVICI vindicationem locorum potissimorum veteris Testamenti, & Joh. MEISNERI Orthodoxiam de protoplastis ad imaginem Dei creatis.

V. Egregiam porro hujus sæculi initio operam in Sacram historiam contulit *Guillelmus BON-IOUR Augustiniana Familiae vir doctus editis dissertationibus nunc raris.*

1. *In historiam sacram primæ mundi ætatis.*

2. *De anno diluvii universalis.*

3. *De nomine Patriarchæ Josephi a Pharaone imposito.*

4. *De LXX. hebdomadis Danielis,*

Collectionis titulus hic est: *Selecta in sacram scripturam dissertationes*, Montefalisco 1705. 4.

VI. Ordine temporum sequuntur *Jacobi SAURINI* hominis Calviniani: *discours historiques critiques, Theologiques, & moraux sur les evenemens les plus memorables du vieux & du nouveau Testament*, quoniam illis multa argumenta explanantur, quæ ad historiam sacram pertinent. Opus hoc *Saurinus* scribere cœpit, *ROQUESIUS* & de *BEAUSOBRE* continuarunt. *Saurinus* dedit quinque tomos, suosque Commentarios usque ad mortem *Saurinis* perduxit. Editionum altera lucem adspexit *Amstelodami* ab anno 1720. fol. magnificis picturis, æri incisis, ornata: altera formam majoris ordinis octavam præ se habet: quasdam tantum figuras complectitur adeoque splendore suo inferior est editione priore. Prodiit illius tomus primus *Amstelodami* 1720. secundus eodem loco atque anno; tertius ibidem 1730. quartus *Hagæ Comit.* 1730. quintus eodem loco 1736. *Roquesius* tomum sextum ac septimum *Hagæ Comit.* 1736. 1739. ac quæ ad libros posterioris fœderis spectant ea etiam adcesserunt, studio de *Beausobre* patris & filii.

VII. Anno 1720. CALMETUS tribus tomis in 4. suas *Parisiis Gallicas* in Sacram scripturam dissertationes emisit, quæ postea a. 1725. cum ejusdem prolegomenis a cl. P. Dominico MANSI *Latine* redditæ *Luca* prodierunt tomis duobus in fol. Quæ historici sunt argumenti, & ad vetus spectant Testamentum, eæ sunt.

1. *Dissertatio in Regionem Ophir.*
2. *De origine & antiquitate Circumcisionis.*
3. *De vetustate moneta signata.*
4. *Disquisitiones in Chronologiam, annos, menses, dies, horas Aegyptiorum, Græcorum, Romanorum & Hebræorum.*
5. *De lingua primitiva, & linguarum ad Turrim Babelicam confusione.*
6. *De Gigantibus.*
7. *De Turri Babelica.*
8. *De Patriarcha Henoch.*
9. *De Libro Henoch.*
10. *De veris fideisque prodigiis ac Damonum & Angelorum in Corpora potestate.*
11. *De transfretatione Erythrai per Hebræos.*
12. *De politia, sive ratione juris dicundi apud Hebræos, & potissimum de Sanhedrio.*
13. *De mandato Josue, quo solem & Lunam remoratus est.*
14. *De pluvia lapidum in Chananæos, ad Josue.*
15. *De regione, in quam Chananæi pulsæ a Josue sese receperunt.*
16. *In Tabulam Geographicam Terra promissionis animadversiones.*
17. *De voto Jephthe.*
18. *De Samuele per visum Sauli obiecto.*
19. *De Thesauris a Davide Salomoni relictis.*
20. *Quid Naaman concedi sibi postulat ab Eliæ, ut coram Idolo Remmon sese prosternere liceat?*

21. De retrogradatione solis in horologio Achaz.
 22. De regionibus, in quas decem Tribus Israel traducta sunt; & quem potissimum locum nostra atate teneant.

23. An Esdras scripserit, sive restauraverit Libros sacros.

24. An Esdras veteribus Characteribus Hebraicis Chaldaeos substituerit.

25. De versione septuaginta Interpretum.

26. In vulgatam.

27. De ordine & Successione summorum Sacerdotum apud Judæos.

28. De cognatione Judæorum, & Lacedæmonum.

29. An arca fœderis Templo restituta sit post captivitatem Babylonicam.

30. An veteres leges suas & Philosophi e Scriptura leges suas & moralem scientiam hauserint.

31. De origine idololatria.

32. Conspectus historia profana Orientalis a Salmone ad Captivitatem Babylonicam, ad illustrandam historiam Hebraicam in Prophetis expressam.

33. De dissipato exercitu Sennacherib.

34. De Recabitis.

35. An decem Tribus e captivitate reduces Regionem Israeliticam repetierint?

36. De septuaginta septimanis Danielis.

37. De statu Religionis in ditionibus Juda & Israel post factam utrimque secessionem.

38. De Idololatria Israelitarum in deserto, ac potissimum de Deo Rephan seu Rempha, ad Amos v. 26.

39. De pisce Jonam vorante.

40. Historia Gentium Judæis finitimarum, illustrandis vaticiniis ad eas spectantibus.

VIII. Eodem fere anno, quo Calmetus suas Parisiis dissertationes dedit, P. Carolus ANDRIAN Gracii viginti dissertationes dedit in 8. quæ postea Vindobona in 4. iterum excusæ fuerunt. Duobus post

post annis anno scilicet 1722. *Augusta Taurinorum* a Cl. *Josepho PASINIO* dissertationes in *Pentateuchum* habuimus, nempe.

1. *De Paradiso terrestri.*
2. *De serpentis, seu potius demonis insidiis.*
3. *De mulcta Evæ & Adam.*
4. *De prima mundi ætate.*
5. *De secunda mundi ætate.*
6. *De Benedictione, quam Jacob filio Judæ est impertitus.*
7. *De decem plagis, quibus Deus Ægyptios percussit.*
8. *De phase, seu immolatione Agni Paschalis.*
9. *De admirabili transitu Hebræorum.*
10. *De arte, qua Moses canticum suum in gratiarum actionem pro mirabili maris rubri traiectione composuit.*

IX. Nunc quas a duobus e *Minorum Conventualium* Familia eruditis viris adcepimus, dissertationes commemorabo.

De nuditate Protoplastorum, de serpente tentatore dissertationes dua habita in *Gymnasio Patavino* mense *Novembri* 1754. a *Fr. Bonaventura LUCHI* *Brixienti* Ord. *Min. Convent. Sacr. Script. P. P. Patavii* 1755. typis *Seminarii* 8.

De Traiectione maris Idumai, de sacrificiorum origine, & ritu dissertationes dua, *ibid.* 1757. 4.

Fr. Dominici Antonii BALDASSARI dissertationes ad ampliorem usum *Italiae* a *Paullo ROLLI* translatae, *Venetiis* 1757. ex *typographia Radi-ciana* 4. Quatuor hæ sunt: 1. *adversus Præadamiticum systema.* 2. *de arbore vite ejusque virtute;* 3. *de cibo hominum Antediluvianorum.* 4. *de universali diluvio.*

X. Claudat hoc caput præstantissimum *P. Alphonsi NICCOLAI* opus *Florentiæ* primum editum in 4. deinde *Venetiis* in 8. recusum.

Dissertazioni e lezioni di Sacra scrittura octo priores tomi *Genesim, & Exodum* ad *Israelitarum*
exi-

exitum ex *Aegypto*; ceteri quinque *Danielis* Prophetiam, *Tobie*, *Estheris*, & *Judithæ* Libros ita explanant; ut nihil eorum, quæ hætenus a doctissimis quibusque viris sive ad Chronologiam, sive ad historiam *Israelitarum*, Gentiumque illis finitimarum pertinent, intactum nec singulari ac curatione discussum relinquat.

C A P U T V.

Singulares in historiam veteris Testamenti dissertationes.

Plurimæ hujus generis dissertationes extant. In his porro indicandis ætatum, in quas veteris Testamenti historia dividi consuevit, rationem habeo.

A R T I C U L U S I.

Singulares in historiam prima ætatis dissertationes.

I. DE CREATIONE. *Iguatii* DER-KENNIS de creatione mundi, sex opere sex dierum. Extat in ejus Tractatu de Deo 1655. separatim quoque *Gracii* excusum vidi: *Joh. Henrici* HOTTINGERI historia creationis examen thologico-philologicum, ita institutum, ut opera sex dierum ex primo *Geneseos* capite strictim enarrentur. ec. Heidelbergæ 1659. 4. *Joh. SCHOTANI* exercitationes Academica ad sacram prima *geneseos* rerum historiam, Franeckeræ 1688. 8. *Guil. Vander MUEIEN* dissertationes philologica de die mundi & rerum omnium natali, complectentes historiam creationis juxta seriem & ordinem a *Mose* descriptam, Trajecti ad Rhen. 1723. & iterum cum addita dissertatione ad caput 111. *Geneseos* 1738. 4. duabus partibus. *Joh. Fridric. VVUCHERERI* historia creationis, quatenus illa

capite primo Genesecs continetur, observationibus physicis illustrata, Jenæ 1728. 4. DUGUET *explication littérale de l'ouvrage de six jours* Bruxelles 1731. 12. Tac. Hai Van der HONERT *commentatio de creatione mundi secundum narrationem Moysi*. Extat in ejusdem dissertationibus historicis Lugd. Batav. 1738. RONDET *dissertation sur l'Exaemeron ou explication de l'ouvrage de six Jours* extat in *Dinnartiidiatio Ecclesiastico* T. xvii. p. 3. Joh. Conradi DANNHAUERI *dissertatio de opere Dei hexaemero*, Argentorati 1662. addantur his *Adami TRIBBECHOVII veritas creationis mundi prout a Mose descripta est, ostensa in traditionibus gentium*, Kilonii 1668. *Alexii Symmachi MAZUCHII de chao deque ovo primogenio*. Extat in ejus *spicilegio Biblico* Tom. I.

II. De ADAMO, & EVA. Georg. David. ZIEGRA *de arbore scientia boni & mali*. Thes. Theol. Phil. Christoph. CHEMNITH. *De arbore scientia boni & mali*. Apud Cren. fascic. 2. Julii BARTOLOCCI *de peccato originali secundum Rabbinos*, Biblioth. Rabbin. T. ii. p. 43. Joh. FRISCHMUTH *de seductione serpentis antiqui*. Thesaur. Theol. Phil. Joh. PASCHII *de serpente seductore*. Andr. Tillemanni RIVINII *serpens seductor*. Paulli RISSI *Monomachia hominis, & serpentis*. Salom. DEYLING in hæc verba Genesis iii. 8. *Quum audissent vocem Domini perambulantis in Paradiso*, Tom. 3. observ. Joh. Helvicii VILLEMARI *de tunica Adam pellicea* Thes. Theol. Phil. Joh. MICHTERIEIM *de tunicis pelliceis* Thes. Theol. Phil. M. Christiani Friderici SINNERI *de nuditate primorum parentum*. Miscellan. Lipsiens. Tom. 1. in 8. Joh. FROMME *de Cherubim, & gladio flammante*, Thes. Theol. Phil. DEYLING in *Genesim* iv. 7. *sub te erit appetitus ejus ec.* Tom. 13. observat. sac. c. 2. Zacharia HENZEL *gentium desiderium ex confessione Eve*. Thes. Theol. Phil. Christ. HELVICII *Desiderium matris Eve*. In criticis sacris. DEY-

DEYLINGI, de urbe Henoch a Caino edificata Tom. 3. observ. sacr. c. 3. Cornelii HASÆI, de Protevangelio diatribe. In Thes. Theol. Phil. In omnia apocrypha quæ de Adamo circumferuntur, vide Fabricium: cod. pseudo-epigraph. Samuelis ANDREÆ de salute Adæ: Thes. Theol. Phil.

III. De Patriarchis, rebusque antediluvianis. RONDET diss. sur les Patriarches Antediluvians T. XIX. Diarii Paris. Dinuart. p. 195. Joh. DRUSII differt. de Henoch. In Criticis sacris. Aug. CALMET differt. de Henoch. & ejus Libro. Gallice. Quæ dissertatio legitur etiam in indicato Dinuartiano Diario T. XXV. p. 31. & 131. FABRICIUS Cod. Pseud. Vet. Test. Egidii TRAUCHII de columnis Sethianis apud Crenium fasc. 3. De Columnis Sethianis vide JOSEPHUM Antiq. l. 1. c. 2. FABRIC. Apocryph. V. T. p. 139. 148. & Auctores ibi allegatos. Gaspar DORNAVIZ Mathusala vivax seu de causis longevitatis Patriarcharum. Thes. Theol. Phil. Tom. 2. p. 974. Hieronymi MAGI de Gigantibus. Parisiis Comelin. 1603. in 4. Jacobi BOULEVE de Ecclesia ante legem l. 1. c. 2. 8. 9. & 11. & lib. 3. c. 2. Anonymi exercitatio de Nephilinis Gigantibus, vulgo dictis, contra Jacobum Boulduc. Aug. CALMET dissertatio de Gigantibus edita in collectione ejusdem dissertationum in 4. Parisiis, & T. XXIV. citati diarii p. 123. & 226. Alexii Symmachi MAZUCHII de Gigantum nomine. Extat Tom. 1. ejus Spicileg. Bibl.

IV. De diluvio, & Arca Noe. RONDET diss. sur Noë, l'arche, & le deluge. Extat Tom. XXI. Diar. Dinuart. p. 3. & 195. Athanasii KIRKERI Arca Noë in tres Libros digesta, quorum primus de rebus, quæ ante diluvium: secundus de iis, quæ ipso diluvio ejusque duratione: tertius de iis, quæ post diluvium a Noë gestæ sunt, exponit, Amstelodami 1675. fol. Martini SHOOKII diluvium Noëchi universale; sive vindicta communis sententia; quod diluvium noachicum universa terra incubuerit,

adversus virum quemdam celeberrimum, idest Isaacum VOSSIUM Groninge 1662. 12. quod scriptum adjunctum sibi habet ejusdem fabula hamelensis: Ætidi STRAUCHII dissertatio de anno diluvii, Vitembergæ 1653. Joh. Guil. BAIERI trias questionum ad diluvii sacram historiam pertinentium Altorfii 1710. 4. Ludovici CAPELLI historia diluvii explanata, & illustrata. Caroli March. MOSCHA, Lettera al Sig. March. Giovanni Paolucci sopra una dissertazione spettante al diluvio, Pisauri 1755. 8. Vide Zachar. hist. litter. Ital. T. XIII. p. 267. seq. De arca Noe, cujus forma, capacitatisque fuerit. Matth. HOSTUS inquisitiones in fabricam Noe, & in Monomachiam Davidis & Goliathi, Londini 1660. Georg. MOEBIUS dissertationes de Arca Noe, humani generis conservatrice, Lipsiæ 1686. Joh. PELLETIER dissertation sur l'arche de Noë, Rothomagi 1700. 12. Alex. Symmachi MAZUCHII de navigii Noachici nominibus atque originibus. Extat Tom. I. ejus spicileg. Bibl.

ARTICULUS II.

Singulares in secundam mundi ætatem dissertationes.

I. **D**E Patriarchis hujus ætatis. RONDET diss. sur la Prophetie de Noe, c'est à dire, sur les paroles prophetiques qu'il prononce sur ses enfant. Extat in diaio Dinuart. T. XXII. p. 99. Jacobi USSERII dissertatio de Cainan. Friderici SPANHEMII de eodem. dub. Evang. dub. 3. Hieronymi de PRATO diss. de Cainane. Extat in ejus Sulpicio Severo. Athanasii KIRKHERI Turris Babel; sive archontologia; qua primo priscorum post diluvium hominum vita, mores, rerumque gestarum magnitudo: secundo turris fabrica civitatemque constructio, confusio linguarum, & inde gentium transmigrationes cum principalium inde enatorum idio-

ma-

matum historia multiplici eruditione describuntur & explicantur, Amstelodami 1678. fol. dissertationes Joh. Joachim ZENTGRAVII de Turri Babel, Vitembergæ 1674. Joachim COLUMBI de causis turris Babylonica, Regiomonte 1675. Dan. HOYNOVII de structura Turris Babylonica, Regio monte 1694.

II. De Turri Babylonica. Salomon. DEYLING de Babelis origine, & confusione linguarum. Observ. sacr. tom. 3. c. 4. Joh. BUXTORFII de confusione linguarum. Basil. in 4. Joh. MEISNER de confusione linguarum Babylonica. Georg. Dav. ZIEGRA de confusione linguarum. In Criticis sacris. Stephani MORINI, Exercitationes de lingua primava, ejusque appendicibus. Ultrajecti in 4. Christ. CRINESII, de confusione linguarum. Apud Crenium in Anaclet. Augustini CALMET, dissertatio de lingua primava. Joh. BUXTORFII de lingua Hebræa antiquitate ec. Henrici KIPPINGII de lingua primava.

III. De migratione gentium. Abrahami MILII de origine animalium, & migratione gentium. Adcedit (alterius auctoris) de diluvii universitate dissertatio, ubi inquiritur, quomodo, quæ via homines, ceteraque animalia provenerunt, & post diluvium in omnes terrarum partes, & regiones pervenerunt. Genevæ 1705. Confer Trivultianos a. 1706. artic. 6. p. 82. RONDET diss. sur les Colonies de Cham, & particulièrement sur celles de Chus l'ainé de ses fils: ibi T. xxv. p. 3. diss. sur les Colonies de Mezraim, Phut, & Chanaan, fils de Cham, ibi T. xxvi. p. 99. diss. sur les Colonies de Sem. ibi T. xxix. p. 195. diss. sur les Colonies d'Arphaxad l'un des fils de Sem: ibi T. xxxi. p. 195.

ARTICULUS III.

Singulares in tertiam mundi aetatem dissertationes.

I. **D**E Abrahamo, Melchisedechno, & Loth uxore Anonymi dissertation sur le degré de parenté, qui étoit entre ABRAHAM, & SARA sa femme. Extat apud Trivultianos 1709. Junii artic. LXXXIV. p. 1053. De MELCHISEDECHO Salom. DEYLINGII, de Persona Melchisedechi. Observ. sac. T. II. CALMET dissertatio de Melchisedechno. Ante epist. ad Hebr. Joh. d'OUTREIN diss. de Melchisedechno non Henoch, Amstelod. in 8. de uxore LOTH. Joh. CLERICI, de Sodoma & finitimarum urbium subversione, ad calcem Comment. in Gen. Henrici BAUMAN, de statua Salis Theol. Phil. Joh. CLERICI de statua Salis ad calcem Comm. in Gen. Davidis CONSTAN. de statua salis Joh. SAUBERT de eadem Hieronymi a PRATO diss. de uxoris Loth culpa & poena. Extat in ejus Sulpicio Severo Veron. edit.

II. De JACOBO. Joh. DRUSIUS de Mandragoris. In criticis sacris. Michael LEIBENTAUTE de Rachelis Dudaïm Theol. Aug. KNERIGZ de factura Jacob artificiosa Theol. Phil. SAMBOCHART de animal. sacr. Abrah. CALOVIUS de Lucta Jacobi cum Angelo. Item Gaspar STRUCHIUS, & Gaspar SIBELIUS de eadem. De Jacobæo vaticinio FABRICIUS de verit. Relig. Christ. p. 587. has indicat Dissertationes. D. DANNHAVERI, Argentorat 1663. Joh. DEUTSCHAMANNI, VViteb. 1676. DIECMANNI, Stadæ 1689. Joh. FAUSTI, Argentorat. 1672. Brandani Henrici GEBBRARDI, Gryphisv. 1690. Petri HABERKORNI 1667. Nicolai KOEPPENII, Gryphisv. 1705. Casparus ALILIEN in diss. Sacris Baruthi 1684. editis. VVilhelmi LYSERI, VViteb. 1646. Jacobi MAR-

MARTINI, VViteberg. 1615. *Johannis* MICHAELIS, Gryphisv. 1643. *Joh. Georgii* HEUMANNI, VViteb. 1704. *Nic.* PANECII, VViteb. 1694. *Henrici* REINBOTHII Jen. 1667. *Joh. Rodolphi* RODOLPHI, Bernæ 1702. *Joh. Frid.* SCHARFIS, VViteb. 1673. *Sch.* SCHMIDII in Collegio Bibl. p. 171. & *Mysterio* Gratiae divinae p. 5. seq. *Andrea* SENNERTI in heptade altera p. 225. seq. VViteb. 1678. *Haquini* STRITZBERG, Londini Scanor. 1697. *Gosfridi* VALANDI, Francof. ad Viadrum 1686. & in thesauro Theol. Phil. V. T. p. 261. *Aug.* VARENIJ Rostoch. 1648. *Anania* VVEBERI. Lips. 1642. *Gustavi* Georgii ZELTNERI, Altdorf 1710. Adduntur his a CALMETO *Salom.* DEYLINGII de sceptro a Juda non recessuro, Genes. XLIX. 10. *Observ. sacr.* T. II. *Epistolæ* Criticæ D. de IONCOURT, Amstel. 1715. de sceptro Juda promisso. Verum his Protestantium explanationibus non indigemus: *Eclaircissement sur la Prophetie de Jacob par le P. TOURNEMINE* exstat apud Trivultianos a. 1705. Mart. artic. 45. p. 492. *dissertation sur la Prophetie de Jacob* apud eisdem a. 1719. artic. 76. p. 1575. a. 1721. Febr. artic. 13. pag. 197. anno 1724. Januar. artic. 7. & 8. & Febr. artic. 14. 15. CARMELI *dissertazione* 1. in calce operis inscripti: *Storia di varii costumi sacri e profani dagli antichi sino a noi pervenuti.* Patavii 1750. CECCHETTI *disf. contra Judæos* Vinctiæ 1750. *disf.* 1.

III. De *Joseph*, aliisque ad hanc ætatem pertinentibus. *Casti Innocentii* ANSALDI ord. Prædic. *JOSEPHI Aegypti olim Proregis Religio a criminationibus* BASNAGII vindicata. De *JOBI* historia prodiit *Michaelis Angeli* PARIGI Carmelitæ *lettera o sia piuttosto dissertazione epistolare* Coloniae (Lucæ) 1755. fol. de numero familia Jacobæ Aegyptum ingressa *Sebastiani* SCHMIDII conciliatio difficultatum Scripturæ locorum Genes. XLVI. 26. 27. & Actor. VII. 14. de numero familia Jacobæ, descen-

dentis in Ægyptum, Argentorati 1678. quæ dissertatio occasionem certaminis de argumento hoc præbuit. Quum enim *Jacobus BERNARDUS* illam recensuisset, anonymus ad *Bernardum* epistolam scripsit, deque eadem re disputavit, ita ut *Schmidium* impugnaret. Defendit hunc; *MAROLLIUS* itidem litteris ad *Bernardum* exaratis, ac postquam ille, sive Anonymus causam suam egerat, non solum singulari Libello, sub titulo: *conciliation de Moÿse & Saint Etienne* edito, Amstelodami 1704. 8. sed etiam epistolis quas ad *Bernardum* dederat, *Marollius* arma contra hostem suum iterum tulit, ac prodierunt illius, & *MAS-SONII Lettres critiques sur la difficulté, qui se trouve entre Moÿse, & Saint Etienne dans le nombre des descendants de Jacob*, Ultrajecti 1705. 8. *Alberti JOACHIMI de KRAKEVVITZ harmonia Paulli & Moÿs circa Jacobum filiis benedicientem ad Genes. XLVIII & Hebr. XI. 21.* Rostochii 1705. *Marrini CHLADENII dissertatio de conciliatione Moÿs & Stephani circa Abrahamum*, Vitembergæ 1710. *Dissertation sur les versets 15. & 16. du ch. VII. des Actes des Apôtres par le P. L. I. Exstat apud Trivultianos 1713. Mens. Aug. artic. 110. p. 1337. Explication de deux versets du ch. VII. des Actes par le P. HARDOVIN ibi Mens. Sept. art. 127. p. 1562. Conciliation de Moÿse avec S. Etienne au sujet du denombrement des enfans de Jacob.* Exstat in eorundem Ephemeridibus a. 1715. M. Julii artic. 98. p. 1175. *Ad plagas Ægypti spectant Jo. Christ. HARENBERGII observatio critica de insectis Ægyptum infestantibus.* Exstat T. II. Miscell. Lipsi. p. 4. & *M. Dan. Godfr. VVERNERI de lupis quarta plaga Ægypti observatio* T. III. eorundem Miscell. p. 11. *Thaddei DUNI historia Pharaonis & secundo Libro Moÿs ejusque xv. prioribus capitibus excerpta cum analysi Theologico-exegetica sine mentione loci* 1604. 8. *Ægidii STRAUCHII* dispu-

disputatio de Paschate primo, & exitu Israelitarum
ex Aegypto.

ARTICULUS IV.

*Singulares in historiam quarta aetatis dis-
sertationes.*

I. **D**E Israelitarum itinere. *Joh. CLERICI* diss.
de trajectione Maris Idumaei. *Salomon.*
DEYLINGI. De eodem argumento. *Lettre du P.*
SICARD sur le passage des Israelites a travers la
Mer Rouge. Exstat egregia haec dissertatio T. VI.
operis inscripti: *Nouveaux Memoires des Missions*
dans le Levant Paris. 1727. p. 1. *Hieronymi* de
PRATO diss. de trajectione maris Rubri. Exstat in
eius *Sulpicio Severo*. G. N. *OCKELII* iter Israeli-
tarum ex Aegypto in terra Canaan Rostochii 1707.
Joh. Helvici VILLEMARI de baculo Moysi. In
Thes. Phil. *Joh. FRISCHMUTH*, de Circumcissi-
one Sephore. Thes. Theol. Phil. *Salom. DEYLING*.
De eodem argumento. *Observ. Sacr.* T. II. *BUX-*
TORFII de Manna adeunda. *Claudii SALMASII*
de Manna, *DEYLINGII* historia Manna. *Observ.*
sacrar. T. III. c. 7. *Josephi HALI* de vitulo aureo.
Franc. MONCAEI de vitulo aureo, seu Aaron pur-
gatus Liber. I. & vide quid *USSERIUS* contra
eundem scripsit: *Franc. MONCAEI* Historia appa-
ritionum Dei Moyse factarum in Rubo & in diver-
sorio, apud Crenium fascic. 9. D. I. *MARTIN* Be-
nedictini diss. sur les rayons de MOYSE: extat in
diario Dinouart T. I. Nov. p. 20. D. *RONIOUX*,
reponse a cette dissertation ibi T. III. Maij p. 50.
Sal. DEYLINGII de vultu Moysi radiante. *Exod.*
34. 30. 35. *Observ. sacr.* T. III. *Michaeli* *LYE-*
BENTANTZ de facie Moysi cornuta. In Thes.
Theol. Phil. Item *Biblioth. Rabbin.* T. IV. c. 31.
de cornibus Moysi. *Christiani VVALTER*, de dua-
bus tabulis legis lapideis *Exod.* xxxi. 18. In Thes.
Phil.

Phil. Theol. Item Biblioth. Rabbin, Tom. iv. c. 31. Jac. SCHLMALTZI, de uxore Moſis *Aethio-
piſſa*: in Theſ. Theol. Phil. Salom. DEYLINGH
de Balaam vate obſerv. ſacr. T. 111. Marci MA-
RINI de fabuloſa morte Moſis Job. Erneſti GERARD
de ſepultura Moſis. Vide Apocrypha V. T. Job. Alb.
Fabricii & Petirath Moſe editum opera GAUL-
MINT. Jacobi FRISCHMUTH de morte Moſis
Joachim ECTII, de pugna Michaelis pro corpore
Moſis. Georg. HORNIUS Hiſt. Eccleſ. n. 74. BAR-
TOLOCCI de inventione corporis Moſis. Bibl.
Rabbin. T. 111. pag. 928. Vita MOYſIS a Joh.
STILTINGHO contexta in actis Bolland. Menſ.
Sept.

II. De populo Hebraeo ſub Joſue & Judicibus. ARBA-
NELIS de miraculoſa ſtatione ſolis tempore Joſue
ex verſ. Job. Buxtorf. Nicolai SERRARIJ, Joſuani
Sacerdotes. Primum inter opuscula ejusdem doctiſ-
ſimi viri. Friderici SPANHEMII de voto Jephthe;
Johannis Jacobi SEHUDT de voto Jephthe. Jul. BAR-
TOLOCCI de ſacrificio filia Jephthe, Ludov. CA-
PELLA Diatribe de voto Jephthe, Remarques du P.
TOURNEMINE ſur la fable d'IPHIGENIE com-
parée a l'hiſtoire de la Fille de JEPHTE. Exſtant
in Trivultianis Ephemeridibus 2. 1704. m. octobr.
artic. 154. p. 1753.

III. De Saule. Salom. DEYLINGH, Saul inter
Prophetas 1. Reg. x. 5. 10. Obſerv. ſacr. T. 111.
Georgius Alb. HAMBERGER de jurejurando Da-
vidis 1. Reg. 25. 22. Si reliquero mingentem ad pa-
rietem. In Theſ. philol. Vide CALMET Comment.
in 1. Reg. 25. 22. & BOCHARTUM de anim.
ſacr. Lib. 2. c. 56. Matthai HOSTI Monomachia
Davidis & Goliath. In critic. ſacr. Seb. SCHMID
de ſcſciculo viventium. I. Reg. 25. 29. In Theſ. Phil.
Aug. CALMET diſſert. de apparitione Samuelis Sau-
li. Comment. in 1. Reg. Salom. DEYLINGH per-
ſonati Samuelis hiſtoria illuſtrata. T. 11. obſerv.
ſacr. c. 18. Leonis ALLATII de Encaſtymitho Syn-

ragma. In Magnis critic. Gregorii NYSSENI, *Epi-*
stola de ventriloqua, seu Pythonissa. Eustathii AN-
 TIOCHENI *de Engastymitho*. edit. Allatii Mich.
 ROTHARDI *Samuel redivivus, & Saul sui ipsius*
homicida. In magnis critic.

IV. *De Davide ejusque filio Absalon*. Sam. BO-
 CHART *de Absalom capillis* t. 11. Geogr. sacr.
 D. Le PELLETIER Rothom. *Lettre touchant la*
pesanteur de cheveux d'Absalom. Exstat apud Tri-
 vultianos a. 1701. Aug. p. 175. *Lettre sur la disser-*
tation de M. le PELLETIER, apud eodem Tri-
 vultianos 1703. April. p. 659. ABARBANEL *de*
peccato Davidis numerantis populum. Ex vers. Job.
 Buxtorf. 11. Reg. Johannis Ernesti MULLER *de*
Davide ante arcam foderis saltante. In Thes. Theol.
 Phil. Theodori HORN *de desiderio Davidis, cum*
petiit aquam e Bethleem II. Reg. xxiii. 15. 16. D.
 de MALEVILLE *dissertation contre l'article de*
DAVID du dictionnaire de BAYLE. Exstat in ejus
 opere, cui titulus: *La Religion naturelle, & la Re-*
velée t. vi. p. 199.

ARTICULUS V.

Singulares in historiam quinta aetatis dis-
sertationes.

I. **D**E Salomone, aliisque Regibus. Sam. CORY-
 LI *de Regina Austri*. Francisci RIBERA
de Templo Libri v. Lugd. & Antwerp. VILLAL-
 PANDI *ad Ezechiel, de Templo*. Bernardi LA-
 MY *de Templo*. Joh. RENDTORFII *De Salomo-*
nis aeterna salute. Nicolai SERRARII *de peniten-*
tia Salomonis, inter Serrarii opuscula. Anonymi
discalceati, de Salomonis statu opus paucis abhinc
annis apud nos exiit. Aegidii STRAUCH, *De*
Roboami Regis Juda vita ad 111. Reg. 12. Aegi-
 dii CAMARTI, *Elias Thesbites, sive de rebus Eliæ*
Propheta commentarius posthumus, in quo de Eliæ

ori.

origine, persona, nomine, patria, officio, Israelitarum religione & aliis pleraque scitu digna eruuntur, disputantur, constituuntur, Parisiis 1631. 4. Joh. FRISCHMUTH de Elia Propheta nomine, & pro sapia ad 3. Reg. 17. In Thes. The. Phil. 17. David Godefr. SCHERTNER *Elia Cornarii convictor* 111. Reg. 17. 16. G. G. N. *dissertatio de Elia Auctore epistola ad Joramum data ad 11. Chron. xxi. 12. Extat. T. V. Miscellan. Lipsiens. p. 11. Friderici SIROTMANN Achab appetens vineam Naboth ad 111. Reg. 21. In Thes. Th. Philol. Joh. HELVICI Villameri de pallio Elia iv. Reg. 1. 8. ibid. Seb. KIRCHMAYER, de flammante curru Elia iv. Reg. 2. 1. ibid. Andr. QUENSTEDIT de petitione Naaman Syri iv. Reg. 5. ibid. Nicolai SERRARII, Naaman Syrus. Inter opuscula Serrarii pag. 21.*

II. De Prophetis generatim Joh. Georg. BINDRIM de prophetis illorumque ordine, Rostochii 1677.

Joh. Gottlob. CARPZOVII de Ecclesia Judaica prophetis, Lipsiæ 1714. Joh. Christ. DECKERI de ordine prophetarum chronologico, Halæ 1739. De ISAIA Joh. Henr. MICHAELIS *dissertatio de Jesaja propheta ejusque vaticinio*, Halæ 1712. De JEREMIA Josephi Henrici OPITII de Jeremia inter prophetas majores primo, Lipsiæ 1704. Christ. Benedikt. MICHAELIS de Jeremia, & vaticinio ejus, Halæ 1712. de EZECHIELE Jerem. FRIDERICI *disputatio de Ezechiele Propheta ejusque vaticinio*, Lipsiæ 1729. Albert. Menon. VERPOORTENNI *dissertatio de scriptis Ezechielis, divinis vatis in ejusdem fasciculo dissertationum p. 107. De OSEA. ejusdem FRIDERICI dissertatio de Osea & ejus vaticinio*, Lipsiæ 1715. de AMOSO Chr. Benedikt. MICHAELIS *dissertatio de vaticinio Amosi propheta*, Halæ 1736. de OBADIA Cornelii HASÆI *dissertatio de Propheta Obadia*, Bremæ 1695.

ARTICULUS VI.

Singulares in sexta aetatis historiam dissertationes.

I. **D**E Captivitate Babylonica. Christoph. CELLARII disputatio de captivitate Babylonica: Exstat in ejusdem dissertationibus Academijs p. 178. Joh. Georgii BATHEIM dissert. de metamorphos. Regis Nabuchodonosor, CALMET dissert. de eodem argumento Jac. de CLERICÆ dissert. de epulo Balthasaris. Salom. DEYLING. de 4. Regibus Persiæ, in Dan. 11. 2. observat. t. III. c. 19.

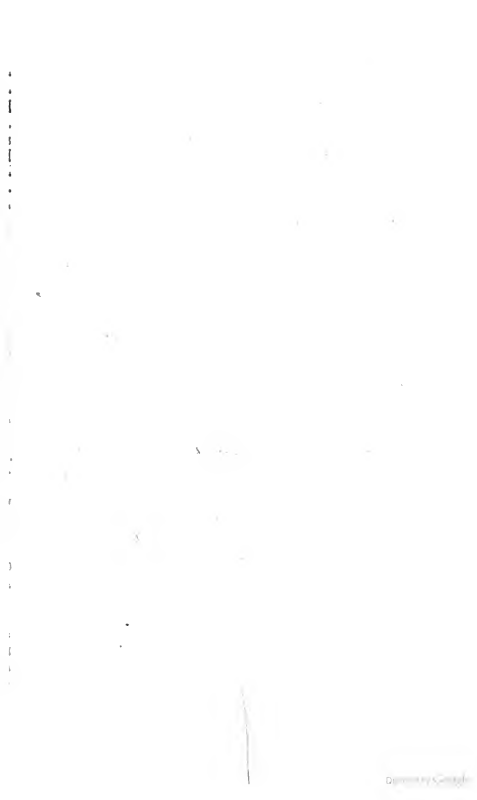
II. De Principatu Machabæorum. Erasmi FROELICH Dubia in Libris Machabæorum occurrentia discussa. Vide insigne ejus opus Regum & Rerum Syriæ. Gottlieb VVERNSDORFFII commentatio de fide historica Librorum Machabæorum contra Erasmus Froelichium, Uratislav. 1747. 4. Auctoritas utriusque Libri Machab. Canonico-historica adserta (a Josepho KHELL) Viennæ 1749. 4. Histoire d'ALEXANDRE I. Roy de Syrie tirée du premier livre des Machabées, & justifiée par les Médailles par le P. HARDOVIN. Exstat in Triplianorum Ephemeridibus a. 1724. m. Januar. art. 1. pag. 5. Alexandri Xaverii PANEL Remarques sur les premiers versets du première Livre des Machabées 1739. 4. Georgii Erci PHALETRANI exercitatio de sceptri Judaici ablatione. Christophori CELLARII dissertatio de Cn. Pompeii magni expeditione judaica; sive initio ablatis a Juda sceptri.

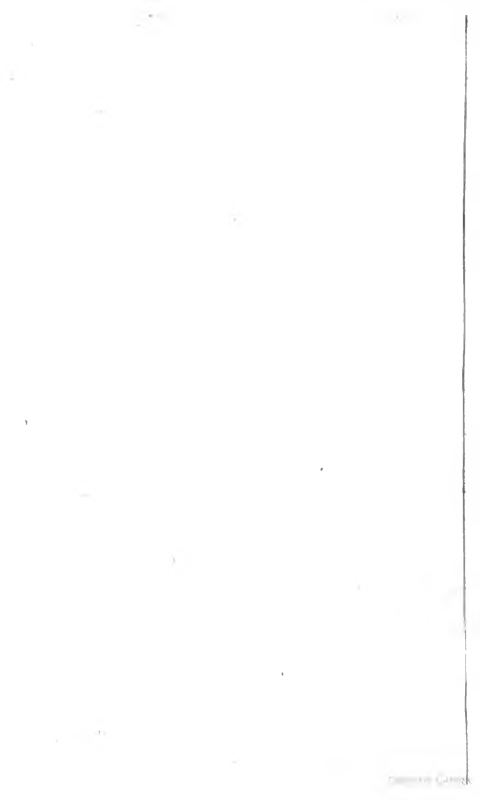
III. De Historia Herodum. Christoph. NOLDII historia Idumæ; seu de vita & gestis Herodum diatribe, cum notis in Josephum ac vindiciis pro eo, responsionibusque contra Baronium, Serrarium, Sallianum, & alios, Franeckeræ 1660. 12. Christophori CELLARII, disputatio qua Josephi de Herodibus historia a veteris suspicione contra Johannem Har-

du-

duinum justis vindictis adseritur, & nummis antiquis conciliatur. Joh. Georgii ALTMANNI exercitatio de gente Herodum. Salomon. DEYLINGII familia & genealogia Herodiadum. Georg. Ludovic. HAMBERGERI dissertationes de rebus Herodis magni, Vitembergæ 1675. Ezech. SPANHEMII stemma de prosapia Herodis magni. Joh. Guil. BERGERI dissertatio de Herode magno, rege inserviente. D'ARTIGNY dissertation de l'origine d'Herode le grand.

F I N I S.

BIBLIOTHECA SELECTA
HISTORIÆ
ECCLESIASTICÆ.
PARS SECUNDA.

5. 2. 2

3202

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

iii

BIBLIOTHECA SELECTA

HISTORIÆ
ECCLESIASTICÆ.

PARS SECUNDA.

Sen Bibliotheca Selecta Historia Ecclesiastica

NOVI TESTAMENTI.

PRÆFATIO.

 Uod in Bibliotheca Selecta Veteris Testamenti monui, iterum heic diligenter animadverti velim, non omnes a me percensendos esse Scriptores, sed eos tantummodo, qui præcipui sunt tum apud Catholicos, tum etiam apud heterodoxos; neque enim universam, sed selectam Bibliothecam exhibeo,

A 2

ac

ac veluti specimen quoddam amplioris quam fortassis aliquando adgrediar, hujusmodi Bibliothecæ. Caput vero postremum ubi de singulorum sæculorum historia disquisitiones profero, nonnisi ad sextum Sæculum perduxi, tum quod sequentia sæcula paucioribus obnoxia quæstionibus esse videam, tum quod quæ in his ipsis disputationes occurrunt, non difficile ex illis, quæ in aliis capitibus indicantur, colligi possint. Fruere igitur crudite Lector, his quæ tibi non inconcinno, ut equidem reor, ordine tibi proponimus; id unum caveto, ne hæreticos auctores, quos nominabo, posse a te absque Ecclesiæ, ejusque Præsidum facultate consuli, ac legi existimes: eos autem ut alibi me dixisse memini, ex urbibus, in quibus eorum libri excusi sunt, facile internosces.

NOI RIFORMATORI^v

Dello Studio di Padova.

A Vendo veduto per la Fede di Revisione ; ed Approvazione del Pubblico Revisor *D. Natal dalle Lastre*, nel Libro intitolato *Ad Rev. P. Natalis Alexandri Historiam Ecclesiasticam Supplementum &c.* non v'esser cosa alcuna contro la Santa Fede Cattolica, e parimente per Attestato del Segretario Nostro, niente contro Principi, e buoni costumi concediamo Licenza a *Francesco Pezzana* Stampator di Venezia che possi essere stampato, osservando gli ordini in materia di Stampe, e presentando le solite Copie alle Pubbliche Librarie di Venezia, ed i Padova.

Data li 16. Ottobre 1776.

(*Alvise Vallareffo* Rif.

(

(*Girolamo Ascanio Giustinian Cav.* Rif.

Registrato in Libro a Carte 330. al Num. 838.

Davidde Marchesini Segr.

Addi 29. Novembr. 1776.

Registrato nel Magistr. Eccell. contro la Bestemia.

Gio: Pietro Delfin Segr.

vi
I N D E X
C A P I T U M.

CAP. I.	P <i>Relegamena.</i>	<i>pag. 1</i>
§. I.	De historiæ Ecclesiasticæ studio, ejusque præstantia, atque utilitate.	<i>ib.</i>
§. II.	De studio historiæ Ecclesiasticæ recte instituendo.	3
§. III.	De artis criticæ regulis ad historiam Ecclesiasticam adcommodatis.	4
CAP. II.	Chronologiæ, & Geographiæ ad historiam Ecclesiasticam subsidium, de illisque Scriptores.	6
§. I.	Chronologiæ Ecclesiasticæ Scriptores.	<i>ibid.</i>
§. II.	Geographiæ Ecclesiasticæ Scriptores.	17
CAP. III.	Historici Ecclesiastici antiqui.	23
§. I.	Historici Ecclesiastici Græci.	<i>ib.</i>
§. II.	Historici Ecclesiastici Latini.	28
§. III.	<i>Collectiones</i> Historicorum veterum Ecclesiasticorum.	33
CAP. IV.	Recentiores historici, qui universam historiam Ecclesiasticam conscripserunt.	36
ART. I.	Recentiores historici, qui universam omnium temporum historiam Ecclesiasticam scriptis suis consignarunt.	<i>ibid.</i>
§. I.	Scriptores Catholici, ac primum Cardinalis <i>Baronius</i> , ejusque Continuatores.	<i>ibid.</i>
§. II.	Scriptores alii Catholici universæ omnium temporum historiæ Ecclesiasticæ.	51
§. III.	Catholici Scriptores, qui historiam Ecclesiasticam universam quidem, sed certorum temporum tradiderunt.	59
§. IV.	Præcipui inter hæreticos historiæ Ecclesiasticæ universæ Scriptores.	62
ART. II.	Dissertationes selectæ de variis historiæ Ec-	

Ecclesiasticæ capitibus. 72

CAP. V. Quinam historiam Ecclesiasticam nationum pertractarint. 73

ART. I. De Nationum Occidentalis Ecclesiæ historia Ecclesiastica Scriptores optime meriti. *ibidem*.

§. I. Generales Scriptores. *ibid.*

§. II. Italiæ historia Ecclesiastica generalis. *ib.*

§. III. Peculiaris quarundam Italicarum urbium historia Ecclesiastica. 75

§. IV. *Helvetia* historia Ecclesiastica generalis. 84

§. V. *Galliarum* Historia Ecclesiastica generalis. *ib.*

§. VI. *Germania* Historia Ecclesiastica generalis. 85

§. VII. *Hungaria* Historia Ecclesiastica generalis. 86

§. VIII. *Belgii* Historia Ecclesiastica generalis. *ib.*

§. IX. *Hispaniarum & Lusitania* historia Ecclesiastica generalis. 87

§. X. *Anglia, Scotia, Hibernia, Insularumque adjacentium* Historia Ecclesiastica generalis. 88

§. XI. *Illyrici* Historia Ecclesiastica generalis. 90

§. XII. *Africa* Historia Ecclesiastica generalis. 91

ART. II. De Nationum *Orientalium* Ecclesiastica historia. *ib.*

§. I. Scriptores quidam generales. *ib.*

§. II. *Græcia* Historia Ecclesiastica. 92

§. III. *Syria* Historia Ecclesiastica. 93

§. IV. *Persidis, & Armenia* Historia Ecclesiastica. 94

§. V. *India Orientalis* Historia Ecclesiastica. 95

§. VI. *Sinarum* Historia Ecclesiastica. 96

§. VII. *Japonia* Historia Ecclesiastica. 97

§. VIII. *Tartaria* Historia Ecclesiastica. 98

§. IX. *Ægypti* Historia Ecclesiastica. 99

§. X. *Æthiopia* Historia Ecclesiastica. 100

§. XI. *America* Historia Ecclesiastica generalis. 102

CAP. VI. Historia Ecclesiastica certorum ordinum generalis. *ib.*

ART. I. Historia ordinum tum Regularium, tum Equestrium. *ibid.*

ART. II. Historia generalis ordinum Regularium.	103
ART. III. Historia ordinum Equestrum generalis.	105
CAP. VII. De historia <i>Jesu Christi</i> Domini Ecclesiae conditoris ejusque sacrae Familiae Scriptores.	106
§. I. Vitae <i>Jesu Christi</i> Scriptores.	ib.
§. II. Vitae B. Deiparae Virginis <i>Mariae</i> .	110
§. III. De S. <i>Josepha</i> B. M. V. Sponso.	111
§. IV. Appendix De S. <i>Joanne Baptista Christi</i> Domini Prodro.	112
CAP. VIII. De Apostolis, ceterisque <i>Christi</i> Domini Discipulis.	114
§. I. De Apostolis.	ibid.
§. II. De LXXII. Discipulis.	120
CAP. IX. Scriptores de rebus ad Politiam Ecclesiasticam pertinentibus.	121
ART. I. Politia Ecclesiae Romanae.	ibid.
SECT. I. Romani Pontifices.	ib.
§. I. Chronologia Romanorum Pontificum.	ib.
§. II. Historia universa vitaeque omnium Romanorum Pontificum.	123
§. III. Historia Romanorum Pontificum certis temporibus locis, ac Nationibus adligata.	132
§. IV. Vitae & historia aliquorum Pontificum ordine Alphabetico.	133
SECT. II. De S. R. E. Cardinalibus.	140
§. I. Origo & dignitas Cardinalium.	ib.
§. II. Historia Cardinalium.	141
SECT. III. Status Curiae Romanae.	144
ART. II. Politia Patriarchatus Occidentalis.	145
SECT. I. Episcopatum Italiae sedium historia.	ib.
§. I. Hujus historiae generalis Scriptores.	ib.
§. II. Singularium quarundam Italiae sedium Episcopatum historia.	147
SECT. II. Aliae Occidentalis Patriarchatus Sedes Episcopales earumque generalis historia.	158
ART. III. Politia Patriarchatum Orientis.	164
CAP. X. Historici ad Ecclesiae doctrinam, & disci-	sci-

sciplinam pertinentes.

ART. I. Historia Conciliorum. 167

§. I. Historia generalis omnium Conciliorum. *ibid.*

§. II. Historia Conciliorum Oecumenicorum. 168

ART. II. Scriptores Ecclesiastici, de illisque Tra-
ctatus. 173

§. I. Veteres. *ibid.*

§. II. Recentiores Auctores, qui de Scriptoris
Ecclesiasticis disseruerunt. 174

ART. III. Hæreticorum hæresumque historia. 181

§. I. Veteres qui de illis scripserunt. *ib.*

§. II. Recentiores de hæreticis historici commen-
tarii. 184

ART. IV. De Libellis fidei quinam disseruerint,
186

CAP. VI. Scriptores, qui Christianæ Ecclesiæ facta
& eventa scripto consignarunt, aut illustra-
runt. *ibid.*

ART. I. De Fidei Christianæ propagatione Scri-
ptores. *ibid.*

ART. II. Persecutiones Ecclesiæ, earumque hi-
storici. 187

ART. III. De visis ac miraculis cum veteris, tum
recentioris Ecclesiæ Christianæ. 189

ART. IV. Expeditiones Cruciatæ ad Palæstinam
Saracenis eripiendam susceptæ. 190

ART. V. Religiosæ Peregrinationes. 192

ART. VI. *Acta Sanctorum.* 193

CAP. *Postremum* In singula sex priora sæcula Ec-
clesiasticæ historiæ controversiæ, de illisque
Scriptores. 199

SÆCULUM I.

ART. I. De Christo Domino quæstiones. *ib.*

§. I. De Domini Jesu Nativitate. *ib.*

§. II. De Circumcisione Christi. 202

§. III. De Magis. *ibid.*

§. IV. De Beatorum Infantium cæde. 204

A 5

§. V.

§. V. De <i>Christi</i> Præsentatione in Templum, ejusque fuga in <i>Ægyptum</i> .	ib.
§. VI. Vita <i>Christi</i> privata & publica.	205
§. VII. Pascha ante mortem a <i>Christo</i> celebratum, ejusque ultima cum Apostolis cœna.	207
§. VIII. Passio & mors D. N. J. C.	217
§. IX. De <i>Christi</i> Resurrectione, & adscensu ejus in Cœlum.	ib.
§. X. Reliqua de <i>Christo</i> Domino.	ibid.
§. XI. Exterorum testimonia de <i>Christo</i> .	219
ART. II. De Beatissima Deipara Virgine <i>Maria</i> ejusque Sponso <i>Josepho</i> . Aliqua de <i>S. Joanne Baptista</i> .	221
ART. III. De Sanctis Apostolis ac LXX. discipulis.	226
§. I. Generales quædam, communisque omnibus Apostolis disquisitiones.	ib.
§. II. Præcipuæ de singulis Apostolis disquisitiones.	229
§. III. De LXX. discipulis.	245
ART. IV. Disquisitiones ad Politiam Ecclesiasticam pertinentes.	247
SECT. I. Quæstiones generales de primi sæculi politia.	ib.
SECT. II. Disquisitiones ad historiam Romanorum Pontificum spectantes.	248
§. I. De <i>S. Petro</i> .	ib.
§. II. De primis <i>S. Petri</i> successoribus.	250
SECT. III. Disquisitiones de Occidentalis Patriarchatus Ecclesiis.	253
SECT. IV. Quæstiones ad Politiam Orientalium Patriarchatum spectantes.	259
ART. V. Quænam circa doctrinam & disciplinam hujus sæculi quæstioni obnoxia sint?	260
SECT. I. De Conciliis.	ib.
SECT. II. De scriptis Patrum.	262
SECT. III. De Hæreticis primi sæculi.	264
ART. III. Quæstiones in facta & eventa Ecclesiæ sæculi I.	266

SÆCULUM II.

- ART. I. Quæstiones ad Ecclesiasticam politiam spectantes. 269
 ART. II. Disquisitiones de rebus ad doctrinam & disciplinam sæculi II. pertinentibus. 271
 ART. III. Facta & eventa sæculi II. in eaque disquisitiones. 278

SÆCULUM III.

- ART. I. In Politiam hujus sæculi Ecclesiasticam disquisitiones. 281
 ART. II. Doctrina & disciplina hujus sæculi. 286
 ART. III. Fata & eventa hujus sæculi. 292

SÆCULUM IV.

- ART. I. De hujus sæculi Politia Ecclesiastica. 297
 SECT. I. Politia Ecclesiæ Romanæ. *ibid.*
 SECT. II. Politia Ecclesiarum Occidentis. 301
 SECT. III. Politia Hierarchica Orientis. 306
 ART. II. Doctrina, & disciplina sæculi IV. 310
 §. I. De Conciliis hujus sæculi, de quibus singulares quædam disquisitiones exstant. *ib.*
 §. II. De scriptis hujus sæculi. 315
 §. III. De hæreticis hujus sæculi. 319
 ART. III. Facta & eventa hujus sæculi quætionibus obnoxia. 322

SÆCULUM V.

- ART. I. Politia Hierarchica hujus sæculi. 328
 §. I. *Romani Pontifices.* *ibid.*
 §. II. *Aliqui Occidentales Episcopi.* 330
 §. III. De Patriarchis, & Episcopis Orientalibus. 332
 ART. II. Doctrina & Disciplina sæculi V. 333
 §. I.

§. I. <i>Concilia.</i>	<i>ib.</i>
§. II. Scripta Patrum.	335
§. III. Hæretici sæculi V.	338
ART. III. Facta & eventa.	342

SÆCULUM VI.

ART. I. In Politiam Hierarchicam hujus sæculi quæstiones.	343
§. I. De Politia Hierarchica S. R. E. disquisitiones.	<i>ib.</i>
§. II. Pauca de Politia Ecclesiarum Occidentalium, & Orientalium.	346
ART. II. Doctrina & Disciplina hujus sæculi.	347
§. I. <i>Concilia.</i>	<i>ibid.</i>
§. II. Scriptores Ecclesiastici.	348
§. III. Errores hujus sæculi.	350
ART. III. Facta & eventa hujus sæculi.	351

BIBLIOTHECA
SELECTA
HISTORIÆ
ECCLESIASTICÆ
NOVI
TESTAMENTI.
CAPUT I.
PROLEGOMENA.

§. I.

*De historia Ecclesiastica studio, ejusque
præstantia, atque utilitate.*

RAGIONAMENTO del Sig. Abate *Michele*
CASALI, sopra lo studio della Storia Ec-
clesiastica (a).

(a) Exstat Tôm. VII. *Miscellaneorum Venetorum* 1741.
pag. 469. seq.

Ejusdem de Studio Historia Ecclesiastica Diatri-
ba (b)

(b) Exstat in calce operis inscripti: *Vindicia Juris*
Ec-

Ecclesiastici Auctore Michael CASALI Romæ 1754. 4. pag. 253. seqq. Hic enimvero agit primo Auctor de utilitate historiæ Ecclesiasticæ, ejusque cum aliis disciplinis, ac præsertim Theologia arctissima conjunctione: deinde de studiis, quibus quisque instructus ad historiam Ecclesiasticam pernoscendam adcedere debeat: tandem de criticis regulis. Huc spectant ex Protestantium sectis

Joan. Andr. BOSII oratio de historia Ecclesiastica nostro præsertim tempore, diligentius colenda, Jenæ 1690.

Joan. CLERICI oratio de præstantia, & utilitate historiæ Ecclesiasticæ, Amstelodami 1712. 4.

HISTORIÆ Ecclesiasticæ Specimen P. J. M. Francisci M. LEONI Ord. Min. Conv. Veronensis, & in Gymnasio Patavino Publici Theologiæ, & Ecclesiasticæ historiæ Professoris, seu pro Ecclesiastica historia oratio habita cum Auctor ad eam proficiendam conjunctam cum Theologia jussu Triumvirum rei Litterariæ amplissimorum adcederet, notis dein auctoris ejusdem illustrata 4. (c).

(c) Ad illud ostendendum adgreditur Auctor historia Ecclesiastica Theologiæ, aut hæc illi si desit, utramque disciplinam corruiere: neutram vero stare constanter posse, nisi altera alterius mutuo subsidio fulciatur.

Eodem pertinet Joan. Van den HONERT oratio de historia Ecclesiastica, Theologis maxime necessaria, Lugduni Batavor. 1735. 4. De ejusdem maximo in Jurisprudencia Ecclesiastica usu inter Protestantes, e quorum secta & is fuit, agunt tum Justus Henning BOEMERUS in dissertatione de necessitate, & utilitate studii historiæ Ecclesiasticæ in Juris Ecclesiastici prudentia, quam selectis suis observationibus ad Petri DE MARCA dissertationes de concordia Sacerdotii, & Imperii præ-

3

præmisit ; tum *Joan. Salamon* BRUNQUELIUS, cujus exstat dissertatio de utilitate ex historia, atque Antiquitatibus sacris in Jurisprudentiæ Ecclesiasticæ studio capienda, præfixa CLIRONII observationibus Juris Canonici ejus cura iterum editis Jenæ 1726. 4.

§. II.

De studio historia Ecclesiastica recte instituyendo,

Habent hoc de argumento singulares quosdam libros Protestantes, ut *Martini SCHMEIZELII*, „præcognita historiæ Ecclesiasticæ, in quibus natura & indoles historiæ Ecclesiasticæ explicantur; adjumenta edisseruntur &c.“ Jenæ 1721. 4. Quo etiam spectare potest *Menon. Nicol. ARSTENS meditationum subcesivarum specimen*, Lubecæ 1743. 4. ubi „de prudentia, & circumspectione in tractatione historiæ Ecclesiasticæ novius Testamenti sedulo adhibenda.“ Nobis tamen Catholicis satis erunt, quæ hac de re tradunt *MABILLONIUS de studiis Monasticis* T. I. P. II. cap. 8. & *ZALLWEIN in Principiis Juris Ecclesiastici* T. II. quæst. IV. cap. 5. §. 4.

§. III.

§. III.

*De artis critica Regulis ad historiam
Ecclesiasticam adcommodatiss.*

Historiæ Ecclesiasticæ studiosos id primum moneo, ut *Danielis PAPEBROCHII Responſionem ad exhibitionem errorum* P. Sebastiani a S. PAULO tribus tomis in 4. *Antuerpiæ* editam, atque in *Actis Bollandianis vindicatis* recusam diligentes evolvant. Nihil enim ea lectione utilius ad criticæ artis regulas in rebus ad Ecclesiasticam historiam spectantibus pernoſcendas. Tum ad *Honorati a S. MARIA animadverſiones in Regulas & uſum critices*, aut Gallicas *Pariſienſis*, aut Latinas *Veneta* editionis 1738. adcedere poterunt. Exſtant etiam tres *Petri LAZERI* Exercitationes plenæ bonæ frugis; nempe 1. *de arte critica, & generalibus ejus regulis ab historiam Ecclesiasticam relatis* Exercitatio critica, Romæ 1754. 4. typis Joann. Generoſi Salomoni 11. *de Critica regulis, quibus vera falſi admixta ſecerni poſſunt*, Exercitatio critica, ibid. eodem anno. 111. *de vera, vel falſa traditione historica, reguliſque ad eam internofcendam*, Exercitatio critica, ib. 1755. 4. (a).

- (a) Caveat quicumque in critica re, quæ quidem ad historiam Ecclesiasticam pertineat, proficere velit, a libro *Neapoli* excuſo 1741., cui titulus. *De critices in re præſertim ſacra recto, pravoque uſu*, auctore Fr. Bonaventura Amadeo DE CÆSARE Min. Conv. Quid enim quæſo ex eo libro utilitatis ſperes, qui totus quantus eſt ad omnes, ſi fieri poſſet, confirmandas fabellas potiffimum

finum spectat? Hinc non solum *Dionysio Areopagite* vulgatos sub ejus nomine libros vindicari, itemque Romanum *Constantini* Baptismum defendi in eo videas (quæ duo ferri utcumque possunt); sed *Pseudo-Isidorianas* decretales veluti *totius mundi reverentia consecratas* (pag. 76.) commendari, ac *Natalem ALEXANDRUM* (pag. 88.) ceu *pravum criticum* reprehendi, quod *Marcellini* lapsus, nulla *Breviarii Romani* ratione habita, tanquam *Donatistarum* figmentum refellerit.

Joannis de LAUNOY de auctoritate negantis argumenti, dissertatio: Joannis Baptista THIERS, Exercitatio adversus Joannis de LAUNOY dissertationem de auctoritate negantis argumenti, Parisiis 1662. 8. (b)

(b) Huic Exercitationi satisfacere conatus est LAUNOJUS priore recusa dissertatione cum appendice contra Joan. Baptistam THIERS Lutetiæ eodem anno 1662. 8. Theophilus quoque RAYNAUDUS LAUNOII dissertationem oppugnavit in suo *Hercule Commodiano* & *Launoyo Mastige*; verum ut ingenue, sapienterque fassus est Joan. Baptista SOLLERIUS in Actis Sanctorum ad d. xxii. Julii, in eo RAYNAUDI Libello nonnisi flagra, lora, & scuticæ suppeditantur, ad rem illastrandam minime conducen-
tia.

Dissertatio Theologico-critica de argumenti ex Breviario Romano in Rebus historicis petiti valore, Hispali 1739. 4. ex typographia D. Florentii Joseph de Blas, & Quasada. Auctor optimæ hujus dissertationis D. Didacus DEL CORRO Ecclesiæ Metropolitanæ Hispalensis Portionarius. In hac
dis-

dissertatione id præcipue spectavit, ut *Emmanuelis Cajetani de SOUSA tractatum* refelleret de gravissima auctoritate *Romani Breviarii in re historica*.

C A P U T II.

*Chronologia, & Geographia ad historiam
Ecclesiasticam subsidium, de illisque
Scriptores.*

§. 1.

Chronologia Ecclesiastica Scriptores.

I. **P**Lerique quos in prima Bibliothecæ hujus parte recensui Chronologi, ad hanc quoque historiæ Ecclesiasticæ tractationem pertinent. Tres tamen addere placet. Sunt autem 1. *Jacobus GUALTERIUS* (e), cujus prodiit „*Tabula* „*Chronographica status Ecclesiæ Catholicæ a* „*Christo nato ad annum 1614. gallice primum* „*scripta, postea latina facta, & multis addita-* „*mentis locupletata,*“ Lugduni 1616. fol. 2. *Matthias CHEFNEUX Ecclesia Catholica speculum Chronographicum a creatione ad 1660.*, Leodii anno 1661. fol. 3. *Jacobus GRANDAMICUS*, cujus exstat *Chronologia Christiana de Christo nato & rebus gestis ante & post ejus Incarnationem*, usque nimirum ad sæculum XVI. Parisiis 1669.

(e) Vide quæ contra *Lengletum de Gualterio* contemptim loquutum disputavit *Joannes Baptista FAURE* in dissertatione *historico critica* ad calcem *Tabularum MUSANTII Rom. edit. 1751. vulgata §. ult.*

II. Atque hi quidem generales Scriptores sunt ; peculiaria quædam Chronologiæ capita essent heic enumeranda , ac de iis tractatores. Verum hæc potius extremo capiti , ubi in singulis sæculis , quæ occurrunt , historici disquisitiones enarrabuntur , servamus. Heic solum adtingenda , quæ ad Annos Christi spectant , ut quæ Ecclesiasticæ Chronologiæ sunt fundamenta . Atque ut de Christi Domini Natali anno , mense , & die primum dicamus , T. xxii. *Calogerana* Sylloges opusculorum exstant Italicæ dissertationes duæ *Antonii Maria LUPII* , altera *de anno* , altera *de die* Christi Natali in quibus varias doctorum hominum de utroque argumento sententias erudite proponit. Enimvero quæ de anno Christi Natali præcipue sententiæ circumferuntur , novem sunt .

1. Quam BEDA DIONYSIO *Exiguo* perperam tribuit , ac vulgo sequimur (unde *Æra vulgaris*) statuit Christum natum esse Anno U. C. 754. *Juliano* 46. *Coss. Cajo Cesare & Emilio Paulo* . Præter *Henricum PHILIPPI* in *Introductione Chronologica Colonia* 1621. 4. pag. 63. *RICCIOLUM* in *Chronolog. Reformata* , & *P. SCHWARZIUM* in *Collegiis historicis* , exstant pro hac sententia

Petri ALLIX *Diatriba de anno & mense Natali* J. C. Londini 1709. 8.

HORREBOVII item , ut *ALLIXIUS* *Protestantis diss. de vindictis ære vulgaris* , Tom. 11. oper. *Mathematico-PHYSICORUM* , anno 1731.

D. RONDET *dissertation sur les années de J. C. ou se trouve justifiée l'Ère Chr. vulg.*

Ejusdem 11. *dissertation sur les années de J. C. ou se trouve confirmée l'Ère Chr. vulg.* Exstat utraque hæc dissertatio in *Parisiensi DINOVARTII Diario Ecclesiastico* T. xxxiv.

2. Sententia natum ait Christum A. U. C. 753. *Juliano* 45. ante *Æram vulgarem* 1. *Coss. Cornelio*

lio Lentulo, & Calpurnio Pisone. Pro hac sententia stant *Joan. LUCIDUS, Alph. SALMERO, Henr. HARVILLÆUS, Phil. L ABBEUS* in *ariadne Chronologica*, itemque in *Gallico Chronologia compendio*, *MUSANTIUS*, ejusque vindex *Joannes Bapt. FAURE* in cit. diss. historico critica §. 7. seq.

3. Sententia Christi nativitatem confert in annum Urb. C. 752. *Julianum* 44. ante *Æram* vulg. 2. Cons. *Augusto XIIII. & Plautio Silvano*. Ita cum *PANVINIO, SIGONIO, TEMPORARIO, Richardus MONTACUTIUS, David BLONDELUS, Carolus LE COINTE* in apparatu ad *Annales historico-Ecclesiasticos Francorum*, *Isaac NEWTON* opusc. Tom. III. p. 368. editionis *Genevensis*.

4. Sententia tribus annis in Christi adserenda Nativitate *Æram* Vulgarem prævertit, annumque Christi Natalem adstruit U. C. 751. *Julianum* 43. sub Consulatu *C. Lentuli, & Val. Messalini*. Ita cum *BARONIO, SCALIGERO, PERERIO, TORNIELIO, CALVISIO, Antonius BYNÆUS, de Natali Jesu Christi* Amstelod. 1689. 4. neque ab hac sententia abhorret *Gerardus Joannes VOSIUS de Annis Jesu Christi* differt. 1.

5. Sententia Christi Nativitatem refert ad annum Urb. C. 750. *Julianum* 42. ante ær. vulg. 4. quo Consules fuere *Calvisius Sabienus, & Paullus Rufus*. Hanc tuentur *Salamon Van TILL* in diss. *paradoxa theologico-chronologica de anno mense & die nati Christi* Lugd. Batav. 1700. & *Jenæ* 1740., *Joannes MARCKIUS* in diss. *de natali tempore Servatoris* Lugd. Batavor. 1716. *Bernardus LAMY* in *Apparatu chronologico, & Renatus Josephus TOURNEMINE* diss. XII. *de annis Christi*.

6. Sententia, quam *Joann. DECKERIUS Laurentii SUSLYGÆ Poloni* adscripto nomine primus innoxit, atque eruditissime defendit in *Velificatio-*
ne, seu

ne, seu Theorematis de Annis Ortus, ac mortis Domini &c. Græcii 1605. 4. Christi Nativitatem cum anno U. C. 749. Juliano XLI. ante æram vulg. V. conjungit, Consules quum essent *Augustus XII. & Cornelius Sulla*. Pro hac sententia, quam Dionysius quoque PETAVIUS, TIRINUS in Chronico, USSERIUS, NORISIUS, GRAVESONIUS, aliique tuentur, exstant *Michaelis SENESCHALLI Quæstio I. in Triade Evangelica* Leodii 1669. 4. VAILLANT dissertatio in Monumentis Regiæ Academiæ Parisiensis, ut ajunt, *Inscriptionum*. D. de la BARRE in dissertatione an. 1731. cujus excerptum exstat in historia ejusdem Parisiensis Academiæ. T. V. edit. Amstælod. p. 166. seqq., *Thome Vincentii MONELLIÆ* dissertatio de Annis J. C. Scrivatoris Romæ 1741. 4. *Mathia PURULICH* diff. de Pascha Christi ultimo, Tyrnaviæ 1765. 8. cap. III. artic. XI. §. I. Neque ab illa abludunt RIGORDIUS in diff. ad Nummum Herodis ANTIPÆ 1689. *Paulus PEZRON* in hist. Evangelica 1695. *Joan. Gottlieb HEINECCIUS* in diff. de genuina Nativitatis Christi æra numis, & inscriptionibus antiquis illustrata, Halæ 1708. J. G. MEYER in observationibus Chronologicis circa computum æra Christiane, Helmstadii 1732. 4.

7. Sententia a. U. C. 748. Juliano 42. ante æram vulg. 6. Cons. *Lalio Balbo*, & Antistio vetere Christum nobis faustissime exortum docet. Hanc sententiam *Joan. KEPLERUS* in commentatiuncula de vero anno, quo æternus Dei Filius humanam naturam adsumpsit, Francofurti 1614. 4. uterque PAGIUS, *Henric. DODWELLUS* diff. 1. in *Irenæum* propugnant. *Franciscus BLANCHINIUS*; cum primis vero illustrarunt *Godefridus HENSCHENIUS* in Exercitatione Theocronologica, quam legere est in Apparatu ad Conatum V. Cl. *Danielis PAPERBROCHII*, ceterique *BOLLANDIANI*. Pro eadem certarunt *Andreas ZERGOL S. J.* in Theorematis Chronologicis de anno ortus, & mortis D.

N. J. Viennæ 1725. *Emmanuel* a SCHELSTRATE diff. 1. *Antiquit. illustr. cap. 2. art. 4.* Auctor dissertationis Romæ an. 1718. editæ de anno, mense, & die mortis Jesu Christi, Cornelius Dieter. KOCK in diff. de anno Natali Jesu Christi ex annis regiminis Quinctilii Vari, ceterorumque Syriæ Prasidum demonstrato, Helmstadii 1722. P. Adrianus DAUDE *histor. univ. T. 1. in lib. 1. hist. Eccles. Reflex. 1.* Comes Camillus de SYLVESTRIS *Chronol. P. 1. diff. 3.* Cl. de la NAUZE in dissert. anni 1731. cujus excerptum exhibetur in historia Academiæ Parisiensis Inscriptionum Tom. V. edit. Amstelodam. p. 142.

8. Sententia stat pro anno ab U. C. 747. *Juliano* 39. ante æram vulg. 7. *Coss. Tiberio Claudio Nerone, & C. Calpurnio Pisone.* Eam defensam invenies a Florentio VIGORNIENSI, & Nicolao MANN in Anglicis dissertationibus of the true years of the Birth and of the death of Christ Londini 1733. latine deinde reddidit ibid. 1742. & 1752. 8. nec non a Ludovico BOIVIN in Monumentis Regiæ Parisiensis Academiæ Inscriptionum. 9. Tandem sententia annum obtrudit ab U. C. 746. *Julianum* 38. ante ær. vulg. 8. quo Consulatum gessere *Martius Censorinus, & C. Asinius Galus.* Vide Problema de anno Nativitatis Christi, auctore P. Dominico MAGNAN Ordinis Minimorum Presbytero Romæ 1772. 8.

Neque tamen illi ipsi; qui aliquam ex indicatis sententiis defendunt, si quæras, quoto ab orbe condito anno Christi natus sit, inter se se consentiunt (b). Sic Petrus LAZERUS in Exercitatione Chronologica de anno Christi Natali ab orbe condito Romæ 1753. 4. quum sextam de anno Christi sententiam, quæ PETAVII, atque USSERII est, uti diximus, sequi se profiteatur, Christum tamen natum esse contendit anno Mundi conditi 4230. quum annus Christi Natalis PETAVIO sit 3983. USSERIO 4000. (c)

(a) Ti-

- (a) Titulis dissertationum , quæ deinde ann. 1773. *Arretii* iterum excusæ sunt , in ejusdem LUPII Libello inscripto: *Dissertazioni e Lettere Filologiche anticharie*, hujusmodi est : *due discorsi Accademici del P. Antonio Maria LUPI, il primo dell' anno, il secondo della Nascita di G. C.*
- (b) Quid igitur mirum , si tot de anno mundi , quo Christus D. ortus est, sententiæ circumferantur ? eas vide percensas a RICCIOLO *Chronol. Reform.* p. 292. *Carolo Josepho IMBONATO de adventu Messiae* p. 30. *Friderico SPANHEMIO Chronol. sacr. T. 1. oper.* p. 159., Canonico *Mario LUPIO Bergomate in Libro Romæ edito an. 1744. de notis Chronologicis anni mortis & Nativitatis Domini nostri Jesu Christi diss.* II. §. I. præsertim vero a *Job. Alberto FABRICIO Bibliogr. antiq.* p. 256. *seqq.* edit. *Ilamburg.* 1760.
- (c) Sunt etiam alii Auctores , qui de hoc argumento consuli omnino merentur , ut præter *Marium LUPIMUM* antea indicatum *Joh. CLOPPENBURGIUS* in *diss. chronologico-theologica de anno, mense, & die Natali Christi.* 1641. *Guilielmus LANGIUS de annis Christi* *Lugd. Batav.* 1649. 4. *Ægidius STRAUCHIUS* in *diss. Chronologica de natali Immanuelis*, *Vitembergæ* 1654. & 1670., *Franciscus LEVERA de invisita veritate anni, mensis, & diei Passionis, & Resurrectionis Christi, ejusque Nativitatis Romæ* 1668. 4. *Job. Guil. JANUS* in *historici Æræ Christianæ* *Vittemberg.* 1715. 4. & *Cl. TROMBELLII* in *vita B. M. V.*

III. Ad mensem, diemque nati Christi D. quod spectat , *Joan. Fridericus MAYERUS Gryphisv* 1701. diatribam edidit de eo quod quilibet anni mensis gloriam nati Servatoris ambiciose sibi asserat , quod clarius patebit ex hac tabella

Natum Christum esse putant.

Januario.

6. Januarii *Jacobus* Apostolus , si credimus *Joanni*

B 2

NI-

NICÆNO in COMBEFISII auctario novo T. II. p. 297. Sic *Aegyptii* apud Cassian. X. 2. & multi e veteribus Christianis. Epiphan. *hæresi* 51. Hierosolymitani, teste *Cosma* INDOPLEUSTE in *Cosmographia Christiana* p. 194. 195. Confer Clarissim. MONTFAUCONI *prolegomen* pag. xv. & Isaac. NEWTONUM ad DANIELEM. Glossa ordinaria in Esther III. *Tebeth* apud Latinos est *Januarius*, in quo Dominus est Incarnatus, a *Magis* ad-ratus. Atque si Jacobum EDESSENUM (a) audimus, non modo *Armenis* idem persuasum, sed etiam Ecclesiarum Orientalium, & quæ ad Septemtrionem vergunt, hæc fuit sententia, usque ad tempora Arcadii Imperatoris, & Joannis CHRY-SOSTOMI.

10. *Januarii Basilidis* sectatores apud CLEMEN-TEM Alex. I. *Sirom.* p. 340.

Februario.

Medio *Februario*, vel extremo *Augusti*. WAGENSEILIUS in SOTA p. 942. *seq.*

Martio.

BOCHARTUS II. 44. *Hierozoic.*

Aprili.

Thomas LYDIATUS, & Petrus ALLIX in dia-triba de anno & mense natali Jesu Christi. Londi-ni 1710. 8.

Die 19. vel 20. *Aprilis* nonnulli apud CLE-MENTEM Alex. I. *Sirom.* p. 340.

Majo.

Die 20. *Maji* quidam περιεργότερον hoc inquiren-tes apud CLEMENTEM l. c.

Ita quoque Joannes VIGNOLIUS *Bibliotheca Germanica* T. 2. p. 29. *seqq.* Alogi teste EDIPHA-NIO *hæresi* 51. xi. Kal. *Junias*.

Junio.

Kal.

xi. Kal. Julias Alogi quidam apud eundem
EPIPHANIUM.

Augusto.

Sub finem mensis. WAGENSEILIUS in SOTA
loco laudato.

Septembri.

R. S. Auctor scripti *Christ's bird mistimed*, quod
insertum est libro anglice scripto, *The Phenix, or
a revival of scarce and valuable Pieces.* Lond. 1707.
8. pag. 114. seq.

Josephus MEDUS in CRENII fascic. T. 10. pag.
254. seq.

Joan. HARDUINUS in *Antirrhetico.*

Erasmus SCHMIDIUS ad Joann. III. 30.

Die 15. Septembris D. Aug. Quirinus RIVINUS
Libro *De vera aetate Servatoris nostri*, eique adsen-
tiens Christianus GERBERUS libro *de caeremoniis
ecclesiasticis*, pag. 132. & 149. Joan. LIGTHFOO-
TUS ad Luca 11. 7.

Octobri.

Sub init. Matthæus BEROALDUS, Josephus
SCALIGER, Jf. CASAUBONUS, Sethus CAL-
VISIUS, Matthæus WASMUTHUS.

Novembri.

6. Id. Nov. veteres quidam teste EPIPHANIO:

18. Novemb. CLEMENS Alex. 1. Strom. p. 340.
(confer PETAVIUM pag. 214. ad EPIPHAN.)

Salomon van TILL de anno, mense, & die Natali
Christi p. 31.

Decembri.

25. Dec. ex communi Græcæ, & Latinae Eccle-
siae traditione. Const. Apost. v. 12. & Auctor operis
imperfecti homil. 49. in Matth. xxiv. 22. per men-
sem nonum intelligentes Decembrem. COTELER.
1. Apostol. p. 312. seq. Pseudo-EVODIUS apud

§. III.

*De artis critica Regulis ad historiam
Ecclesiasticam adcommodatis.*

Historiæ Ecclesiasticæ studiosos id primum moneo, ut *Danielis PAPEBROCHII Responſionem ad exhibitionem errorum* P. Sebastiani a S. PAULO tribus tomis in 4. *Antuerpia* editam, atque in *Actis Bollandianis vindicatis* recuſam diligentes evolvant. Nihil enim ea lectione utilius ad criticæ artis regulas in rebus ad Ecclesiasticam historiam ſpectantibus pernoſcendas. Tum ad *Honorati* a S. MARIA *animadverſiones in Regulas & uſum critices*, aut Gallicas *Pariſienſis*, aut Latinas *Veneta* editionis 1738. adcedere poterunt. Exſtant etiam tres *Petri LAZERI* Exercitationes plenæ bonæ frugis; nempe I. *de arte critica, & generalibus ejus regulis ab historiam Ecclesiasticam relatis* Exercitatio critica, Romæ 1754. 4. typis Joann. Generoſi Salomoni II. *de Critica regulis, quibus vera falſi admixta ſecerni poſſunt*, Exercitatio critica, ibid. eodem anno. III. *de vera, vel falſa traditione historica, reguliſque ad eam internoscendam*, Exercitatio critica, ib. 1755. 4. (a).

- (a) Caveat quicumque in critica re, quæ quidem ad historiam Ecclesiasticam pertineat, proficere velit, a libro *Neapoli* excuſo 1741., cui titulus. *De critices in re præſertim ſacra recto, pravoque uſu*, auctore Fr. Bonaventura Amadeo DE CÆSARE Min. Conv. Quid enim quæſo ex eo libro utilitatis ſperes, qui totus quantus eſt ad omnes, ſi fieri poſſet, confirmandas fabellas potiſſimum

5
 finum spectat? Hinc non solum *Dionysio Areopagita* vulgatos sub ejus nomine libros vindicari, itemque Romanum *Constantini* Baptismum defendi in eo videas (quæ duo ferri utcumque possunt); sed *Pseudo-Isidorianas* decretales veluti *totius mundi reverentia consecratas* (pag. 76.) commendari, ac *Natalem ALEXANDRUM* (pag. 88.) ceu *pravum criticum* reprehendi, quod *Marcellini* lapsum, nulla *Breviarii Romani* ratione habita, tanquam *Donatistarum* figmentum refellerit.

Joannis de LAUNOY de auctoritate negantis argumenti, dissertatio: *Joannis Baptista THIERS*, Exercitatio adversus *Joannis de LAUNOY dissertationem de auctoritate negantis argumenti*, Parisiis 1662. 8. (b)

(b) Huic *Exercitationi* satisfacere conatus est LAUNOJUS priore recusa dissertatione cum *appendice contra Joan. Baptistam THIERS* Lutetiæ eodem anno 1662. 8. *Theophilus* quoque RAYNAUDUS LAUNOII dissertationem oppugnavit in suo *Hercule Commodiano & Launoyo Mastige*; verum ut ingenue, sapienterque fassus est *Joan. Baptista SOLLERIUS* in *Actis Sanctorum* ad d. xxii. Julii, in eo RAYNAUDI Libello nonnisi *flagra, lora, & scuticæ suppeditantur*, ad rem illustrandam minime conducuntia.

Dissertatio Theologico-critica de argumenti ex *Breviario Romano in Rebus historicis petiti valore*, Hispali 1739. 4. ex typographia D. *Florentii Joseph de Blas, & Quasada*. Auctor optimæ hujus dissertationis D. *Didacus DEL CORRO* Ecclesiæ Metropolitanæ Hispalensis Portionarius. In hac dif-

⁶
dissertatione id præcipue spectavit, ut *Emmanuelis Cajetani* de SOUSA tractatum refelleret de gravissima auctoritate *Romani Breviarii* in re historica.

C A P U T II.

*Chronologia, & Geographia ad historiam
Ecclesiasticam subsidium, de illisque
Scriptores.*

§. 1.

Chronologia Ecclesiastica Scriptores.

1. **P**lerique quos in prima Bibliothecæ hujus parte recensui Chronologi, ad hanc quoque historiæ Ecclesiasticæ tractationem pertinent. Tres tamen addere placet. Sunt autem 1. *Jacobus GUALTERIUS* (c), cujus prodiit „ Tabula „ Chronographica status Ecclesiæ Catholicæ a „ Christo nato ad annum 1614. gallice primum „ scripta; postea latina facta, & multis addita- „ mentis locupletata,“ Lugduni 1616. fol. 2. *Matthias CHEFNEUX* *Ecclesia Catholica speculum Chronographicum a creatione ad 1660.*, Leodii anno 1661. fol. 3. *Jacobus GRANDAMICUS*, cujus exstat *Chronologia Christiana de Christo nato & rebus gestis ante & post ejus Incarnationem*, usque nimirum ad sæculum XVI. Parisiis 1669.

(c) Vide quæ contra *Lengletum* de *Gualterio* contemptum loquutum disputavit *Joannes Baptista FAURE* in dissertatione *historico critica* ad calcem *Tabularum MUSANTII* Rom. edit. 1751. vulgata §. ult.

II. Atque hi quidem generales Scriptores sunt ; peculiaria quædam Chronologiæ capita essent heic enumeranda , ac de iis tractatores. Verum hæc potius extremo capiti , ubi in singulis sæculis , quæ occurrunt , historici disquisitiones enarrabuntur , servamus. Heic solum adtingenda , quæ ad Annos Christi spectant , ut quæ Ecclesiasticæ Chronologiæ sunt fundamenta . Atque ut de Christi Domini Natali anno , mense , & die primum dicamus, T. xxii. *Calogerana* Sylloges opusculorum exstant Italicæ dissertationes duæ *Antonii Maria LUPII*, altera *de anno*, altera *de die* Christi Natali in quibus varias doctorum hominum de utroque argumento sententias erudite proponit. Enimvero quæ de anno Christi Natali præcipue sententiæ circumferuntur , novem sunt .

1. Quam BEDA DIONYSIO *Exiguo* perperam tribuit, ac vulgo sequimur (unde *Æra* vulgaris) statuit Christum natum esse Anno U. C. 754. *Juliano* 46. *Coss. Cajo Cesare & Emilio Paulo*. Præter *Henricum PHILIPPI* in *Introductione Chronologica Colonia* 1621. 4. pag. 63. *RICCIOLUM* in *Chronolog. Reformata*, & P. SCHWARZIUM in *Collegiis historicis* , exstant pro hac sententia

Petri ALLIX *Diatriba de anno & mense Natali* J. C. Londini 1709. 8.

HORREBOVII item, ut *ALLIXIUS* *Protestantis diss. de vindictis æra vulgaris*, Tom. 11. oper. *Mathematico-PHYSICORUM*, anno 1731.

D. RONDET *dissertation sur les années de J. C. ou se trouve justifiée l'Ère Chr. vulg.*

Ejusdem 11. *dissertation sur les années de J. C. ou se trouve confirmée l'Ère Chr. vulg.* Exstat utraque hæc dissertatio in *Parisiensi DINOVARTII Diario Ecclesiastico* T. xxxiv.

2. Sententia natum ait Christum A. U. C. 753. *Juliano* 45. ante *Æram* vulgarem 1. *Coss. Cornelio*

lio *Lentulo*; & *Calpurnio Pisone*. Pro hac sententia stant *Joan. LUCIDUS*, *Alph. SALMERO*, *Henr. HARVILLÆUS*, *Phil. L ABBEUS* in *ariadne Chronologica*, itemque in *Gallico Chronologia* compendio, *MUSANTIUS*, ejusque vindex *Joannes Bapt. FAURE* in cit. diss. historico critica §. 7. seq.

3. Sententia Christi nativitatem confert in annum Urb. C. 752. *Julianum* 44. ante *Æram* vulg. 2. Cons. *Augusto XIIII.* & *Plantio Silvano*. Ita cum *PANVINIO*, *SIGONIO*, *TEMPORARIO*, *Richardus MONTACUTIUS*, *David BLONDELLUS*, *Carolus LE COINTE* in apparatu ad *Annales historico-Ecclesiasticos Francorum*, *Isaac NEWTON* opusc. Tom. III. p. 368. editionis *Genevensis*.

4. Sententia tribus annis in Christi adserenda Nativitate *Æram* Vulgarem prævertit, annumque Christi Natalem adstruit U. C. 751. *Julianum* 43. sub Consulatu C. *Lentuli*, & *Val. Messalini*. Ita cum *BARONIO*, *SCALIGERO*, *PERERIO*, *TORNIELIO*, *CALVISIO*, *Antonius BYNÆUS*, de *Natali Jesu Christi* Amstelod. 1689. 4. neque ab hac sententia abhorret *Gerardus Joannes VOSSIUS* de *Annis Jesu Christi* differt. 1.

5. Sententia Christi Nativitatem refert ad annum Urb. C. 750. *Julianum* 42. ante ær. vulg. 4. quo Consules fuere *Calvisius Sabienus*, & *Paullus Rufus*. Hanc tuentur *Salamon Van TILL* in diss. *paradoxa theologico-chronologica de anno mense & die nati Christi* Lugd. Batav. 1700. & *Jenæ* 1740., *Joannes MARCKIUS* in diss. de natali tempore *Servatoris* Lugd. Batavor. 1716. *Bernardus LAMY* in *Apparatu chronologico*, & *Renatus Josephus TOURNEMINE* diff. XII. de *annis Christi*.

6. Sententia, quam *Joann. DECKERIUS Laurentii SUSLYGÆ Poloni* adscripto nomine primus invexit, atque eruditissime defendit in *Velificatione*, seu

ne, seu Theorematis de Annis Ortus, ac mortis Domini &c. Græcii 1605. 4. Christi Nativitatem cum anno U. C. 749. Juliano XLI. ante æram vulg. V. conjungit, Consules quum essent *Augustus XII. & Cornelius Sulla*. Pro hac sententia, quam Dionysius quoque PETAVIUS, TIRINUS in Chronico, USSERIUS, NORISIUS, GRAVESONIUS, aliique tuentur, exstant *Michaelis SENESCHALLI Quæstio I. in Triade Evangelica* Leodii 1669. 4. VAILLANT dissertatio in Monumentis Regiæ Academiæ Parisiensis, ut ajunt, *Inscriptionum*. D. de la BARRE in dissertatione an. 1731. cujus excerptum exstat in historia ejusdem Parisiensis Academiæ. T. V. edit. Amstælod. p. 166. seqq., *Thome Vincentii MONELLÆ dissertatio de Annis J. C. Scrvatoris Romæ* 1741. 4. *Martha PURULICH diff. de Pascha Christi ultimo*, Tyrnaviæ 1765. 8. cap. III. artic. XI. §. I. Neque ab illa abludunt RIGORDIUS in diff. ad Nummum Herodis ANTIPÆ 1689. *Paulus PEZRON* in hist. Evangelica 1695. *Joan. Gostlieb HEINECCIUS* in diff. de genuina Nativitatis Christi æra numis, & inscriptionibus antiquis illustrata, Halæ 1708. J. G. MEYER in observationibus Chronologicis circa computum æra Christiane, Helmstadii 1732. 4.

7. Sententia a. U. C. 748. Juliano 42. ante æram vulg. 6. *Coss. Lælio Balbo, & Antistio vetere* Christum nobis faustissime exortum docet. Hanc sententiam *Joan. KEPLERUS* in commentatiuncula de vero anno, quo æternus Dei Filius humanam naturam adsumpsit, Francofurti 1614. 4. uterque PAGIUS, *Henric. DODWELLUS* diff. 1. in Irenæum propugnant. *Franciscus BLANCHINIUS*; cum primis vero illustrarunt *Godefridus HENSCHENIUS* in Exercitatione Theocronologica, quam legere est in Apparatu ad Conatum V. Cl. *Danielis PAPERBROCHII*, ceterique *BOLLANDIANI*. Pro eadem certarunt *Andreas ZERGOL S. J.* in Theorematis Chronologicis de anno ortus, & mortis D.

N. J. Viennæ 1725. Emmanuel a SCHELSTRATE diff. 1. *Antiquit. illustr. cap. 2. art. 4.* Auctor dissertationis Romæ an. 1718. editæ de anno, mense, & die mortis Jesu Christi, Cornelius Dieter. KOCK in diff. de anno Natali Jesu Christi ex annis regiminis Quinctilii Vari, ceterorumque Syriæ Prasidum demonstrato, Helmstadii 1722. P. Adrianus DAUDE *histor. univ. T. I. in lib. 1. hist. Eccles. Reflex. 1.* Comes Camillus de SYLVESTRIS *Chronol. P. 1. diff. 3.* Cl. de la NAUZE in dissert. anni 1731. cujus excerptum exhibetur in historia Academiæ Parisiensis Inscriptionum Tom. V. edit. Amstelodam. p. 142.

8. Sententia stat pro anno ab U. C. 747. *Juliano 39. ante æram vulg. 7. Coss. Tiberio Claudio Nerone, & C. Calpurnio Pisone.* Eam defensam invenies a Florentio VIGORNIENSI, & Nicolao MANN in Anglicis dissertationibus of the true years of the Birth and of the death of Christ Londini 1733. latine deinde reddidit ibid. 1742. & 1752. 8. nec non a Ludovico BOIVIN in Monumentis Regiæ Parisiensis Academiæ Inscriptionum. 9. Tandem sententia annum obtrudit ab U. C. 746. *Julianum 38. ante ær. vulg. 8. quo Consulatum gessere Martius Censorinus, & C. Asinius Gallus.* Vide Problema de anno Nativitatis Christi, auctore P. Dominico MAGNAN Ordinis Minimorum Presbytero Romæ 1772. 8.

Neque tamen illi ipsi; qui aliquam ex indicatis sententiis defendunt, si quæras, quoto ab orbe condito anno Christus natus sit, inter se se consentiunt (b). Sic Petrus LAZERUS in Exercitatione Chronologica de anno Christi Natali ab orbe condito Romæ 1753. 4. quum sextam de anno Christi sententiam, quæ PETAVII, atque USSERII est, uti diximus, sequi se profiteatur, Christum tamen natum esse contendit anno Mundi conditi 4230. quum annus Christi Natalis PETAVIO sit 3983. USSERIO 4000. (c)

(a) Ti-

- (a) Titulis dissertationum, quæ deinde ann. 1773. Arretii iterum excusæ sunt, in ejusdem LUPII Libello inscripto: *Dissertazioni e Lettere Filologiche anticharie*, hujusmodi est: *due discorsi Accademici del P. Antonio Maria LUPI, il primo dell' anno, il secondo della Nascita di G. C.*
- (b) Quid igitur mirum, si tot de anno mundi, quo Christus D. ortus est, sententiæ circumferantur? eas vide percensas a RICCIOLO *Chronol. Reform.* p. 292. Carolo Josepho IMBONATO de adventu Messiae p. 30. Friderico SPANHEMIO *Chronol. sacr. T. 1. oper.* p. 159., Canonico Mario LUPIO Bergomate in Libro *Romæ* edito an. 1744. de notis *Chronologicis anni mortis & Nativitatis Domini nostri Jesu Christi diss.* II. §. I. præsertim vero a Job. Alberto FABRICIO *Bibliogr. antiq.* p. 256. *seqq.* edit. Hamburg. 1760.
- (c) Sunt etiam alii Auctores, qui de hoc argumento consuli omnino merentur, ut præter Mariæ LUPII antea indicatum Joh. CLOPPENBURGIUS in *diss. chronologico-theologica de anno, mense, & die Natali Christi* 1641. Guilielmus LANGIUS de *annis Christi* Lugd. Batav. 1649. 4. Egidius STRAUCHIUS in *diss. Chronologica de natali Immanuelis*, Vitembergæ 1654. & 1670., Franciscus LEVERA de *invisâ veritate anni, mensis, & diei Passionis, & Resurrectionis Christi, ejusque Nativitatis Romæ* 1668. 4. Job. Guil. JANUS in *historici Æræ Christianæ Vitemberg.* 1715. 4. & Cl. TROMBELLIIUS in *vita B. M. V.*

III. Ad mensem, diemque nati Christi D. quod spectat, Joan. Fridericus MAYERUS Gryphisv 1701. diatribam edidit de eo quod quilibet anni mensis gloriam nati Servatoris ambitiose sibi asserat, quod clarius patebit ex hac tabella

Natum Christum esse putant.

Januario.

6. Januarii Jacobus Apostolus, si credimus Joanni

B 2

NI

NICÆNO in COMBĒFISII auctario novo T. II. p. 297. Sic *Ægyptii* apud Cassian. X. 2. & multi e veteribus Christianis. Epiphan. *heresi* 51. Hierosolymitani, teste *Cosma* INDOPLEUSTE in *Cosmographia Christiana* p. 194. 195. Confer Clarissim. MONTFAUCONI *prolegomen.* pag. xv. & Isaac. NEWTONUM ad DANIELEM. Glossa ordinaria in Esther III. *Tebeth* apud Latinos est *Januarius*, in quo Dominus est Incarnatus, a *Magis* adoratus. Atque si Jacobum EDESSENUM (a) audimus, non modo *Armenis* idem persuasum, sed etiam Ecclesiarum Orientalium, & quæ ad Septemtrionem vergunt, hæc fuit sententia, usque ad tempora Arcadii Imperatoris, & Joannis CHRY-SOSTOMI.

10. *Januarii Basilidis* sectatores apud CLEMENTEM Alex. I. *Strom.* p. 340.

Februario.

Medio Februario, vel extremo Augusti. WAGENSEILIUS in SOTA p. 942. *seq.*

Martio.

BOCHARTUS II. 44. *Hierozoic.*

Aprili.

Thomas LYDIATUS, & Petrus ALLIX in diatriba de anno & mense natali Jesu Christi. Londini 1719. 8.

Die 19. vel 20. Aprilis nonnulli apud CLEMENTEM Alex. I. *Strom.* p. 340.

Majo.

Die 20. Maji quidam *περιεργότερον* hoc inquirentes apud CLEMENTEM l. c.

Ita quoque Joannes VIGNOLIUS *Bibliotheca Germanica* T. 2. p. 29. *seqq.* Alogi teste EDIPHANIO *heresi* 51. xi. Kal. Junias.

Junio.

Kal.

xi. Kal. Julias Alogi quidam apud eundem
EPIPHANIUM.

Augusto.

Sub finem mensis. WAGENSEILIUS in SOTA
loco laudato.

Septembri.

R. S. Auctor scripti *Christ's bird mistimed*, quod
insertum est libro anglice scripto, *The Phenix, or
a revival of scarce and valuable Pieces*. Lond. 1707.
8. pag. 114. seq.

Josephus MEDUS in CRENII fascic. T. 10. pag.
254. seq.

Joan. HARDUINUS in *Antirrhetico*.

Erasmus SCHMIDIUS ad Joann. III. 30.

Die 15. Septembris D. Aug. Quirinus RIVINUS
Libro *De vera atate Servatoris nostri*, eique adsen-
tiens Christianus GERBERUS libro *de caremoniis
ecclesiasticis*, pag. 132. & 149. Joan. LIGTHFOO-
TUS ad Luca 11. 7.

Octobri.

Sub init. Matthæus BEROALDUS, Josephus
SCALIGER, if. CASAUBONUS, Sethus CAL-
VISIUS, Matthæus WASMUTHUS.

Novembri.

6. Id. Nov. veteres quidam teste EPIPHANIO:

18. Novemb. CLEMENS Alex. 1. *Strom.* p. 340.
(confer PETAVIUM pag. 214. ad EPIPHAN.)

Salomon van TILL de anno, mense, & die Natali
Christi p. 31.

Decembri.

25. Dec. ex communi Græcæ, & Latine Eccle-
siæ traditione. *Const. Apost.* v. 12. & Auctor operis
imperfecti *homil.* 49. in *Matth.* xxiv. 22. per men-
sem nonum intelligentes Decembrem. COTELER.
1. *Apostol.* p. 312. seq. Pseudo-EVODIUS apud

EUTHYMIUM *ad* Joann. III. & NICEPHORUM
 II. 3. *hist.* CHRYSOSTOMUS *Tom.* 5. p. 417.
seq. THEOPHYLACTUS, AMBROSIUS, AU-
 GUSTINUS, SULPITIUS SEVERUS, HIE-
 RON. FULGENTIUS, HIPPOLYTUS Theba-
 nus in *Chronico*, cujus fragmentum dedit Joann.
 • Albertus FABRICIUS post *Emmanuelem* a SCHE-
 LESTRATE, KEPLERUS, Philippus a TUR-
 RE in *Monumentis veteris Antii* pag. 269. (b),
 Franciscus PAGI in *Vitis Pontificum* T. 1. p. 89.
seq. Franciscus BLANCHINIUS de *canone Pa-*
schali S. HIPPOLYTI p. 113. (c), Honoratus a
 S. MARIA T. II. SANDINIUS in *histor. Fam.*
Sacr. aliique.

(a) Apud ASSEMANUM *Tom.* 11. *Biblioth. Orient.*
pag. 164.

(b) Argumentis, quibus doctus hic Præsul HAR-
 DUINUM a communi sententia, ut vidimus, di-
 scedentem confutavit, occurrere conatus est Al-
 phonsus de VIGNOLES *Biblioth. Germanique* T. II.
p. 29. *seq.*

(c) Hæc (paucis tamen additis) e FABRICII *Bi-*
bliographia antiquaria cap. x. §. 16. p. 480. mutua-
 ti sumus. Ceterum plerique Auctores, quos de an-
 no Christi differentes indicavimus, etiam de men-
 se & die tam auspicate Nativitatis disputant, æ-
 que hos inter conferendi omnino sunt SENE-
 SCHALLUS q. 1. c. 34. & 35. ac TROMBEL-
 LIUS in *Vita Deiparæ Virginis*.

IV. Non minor dissensio Chronologorum est de
 anno, quo Christus passus est. Eorum sententias
 operose collegit SENESCHALLUS *quest.* 111. *De*
morte Christi, qui in annum *Æræ* vulgaris xxxi.
 illam confert. Auctorem tantummodo addo ab eo
 prætermissum, Josephum nempe ZARLINI, cujus
Discorso intorno il vero anno e giorno, nel quale fu
crocifisso il N. S. G. Venetiis editus 1579. 4. Recen-
 setur in *Bibliotheca Colbertina* p. 522. Pro anno

ta-

tamen æræ vulgaris xxix. quò Consules fuere duo *Gemini* (a) pugnant ex antiqua Patrum traditione (b) post HENSCHENIUM, ceterosque BOLLANDIANOS, P. GRAMMATICI in *dissert. de Æra Christi passæ*, Cl. de la BARRE in dissertatione, cujus antea memini, P. DAUDE in *lib. Histor. Eccles. Reflex.* III. & P. Mathias PURULICH in *diff. de Pascha Christi ultimo*, cap. III. artic. XI. §. 3.

(a) Atqui Cl. Præsul Franciscus BLANCHINUS in *Diff. de Anno mortis Christi*, opusculor. ejus Vario- rum *Rome* an. 1754. editorum T. I. p. 98. quum sententiam de conferenda in *Geminorum* Consula- tum Christi morte summa accuratione, & vi tuea- tur, novum tamen Paradoxumne dicam, an commentum invexit de illo *Geminorum* Consulatu in annum Æræ vulgaris xxviii. conijciendo.

(b) Dionysius PETAVIUS in libris *De doctrina tem- porum*, & P. POSSINUS ep. 2. ad Bollandianos a PAPEBROCHIO excusa in apparatu ad *Cona- tum* cum HENSCHENII exercitatione *Theo-Chro- nologica* vim hujusce traditionis declinare conati sunt: Aliam ab his viam iniit Cl. P. Hieronymus de PRATO *Veronensis Congregationis Oratorii Pres- byter* T. II. SULPICII SEVERI *operum* Veronæ 1754. 4. Nam in Tertia Dissertatione *de Chro- nico* EUSEBII, ut eum a violatæ, quod Christi mortem a *Geminorum* consulatu removerit, anti- quorum Patrum traditionis accusatione vindicaret, id sibi demonstrandum sumpsit, primum hujusce Traditionis auctorem TERTULLIANUM fuisse, nec illum ex recepta antiquiorum Patrum senten- tia Christum *Coss. Geminis* passum docuisse, sed falsa ductum opinione, quod *Geminorum* Consula- tus in annum incidisset *Tiberii* XV. cui dux ejus, & magister CLEMENS *Alexandrinus* Christi mor- tem illigarat.

V. Restat ut varias de Christi morientis ætate opiniones proferamus. Christum igitur anno tri-

vesimo primo ætatis inchoato obiisse, opinati sunt TERTULLIANUS, CLEMENS *Alexandrinus*, JULIUS *Africanus*, iisque adstipulatur SEDULIUS, ex quo hymnum hunc Ecclesia decantat:

Lustris sex qui jam peractis tempus implens Corporis,

Se volente natus ad hoc Passioni deditus,
Agnus in Crucis levatur immolandus stipite.

Atque hanc maxime sententiam probavit VOSIUS *diff. 2. De tempore Dominica Passionis*. Tricesimum secundum delibasse censent APOLLINARIUS *Laodicens*, CROSIUS, ISIDORUS *Hispalensis*, ZONARAS, Rogerius BACHON, Joannes de MURIS, D. de la NAUZE in dissertatione supra indicata, alique. Tertium ac tricesimum adtigisse volunt EUSEBIUS, EPIPHANIUS, HIERONYMUS, SULPITIUS SEVERUS, PANODORUS, CASSIODORUS, S. MAXIMUS (vitiose enim in Editione Petaviana in fine prima partis compuit, legitur Christus vixisse annis 33. diebus 89.) Georgius SYNCCELLUS, JOEL CHRONOGRAPHUS, Nicetas PECTORATUS, TOSTATUS, LUCIDUS, P. POSSINUS *ep. 2. Pro inchoato tricesimo quarto faciunt Chronicon Alexandrinum*, NICETAS, HIPPOLYTUS *Thebanus*, Nicephorus CALLISTUS, ONUPHRIUS, CAMPANUS, BARONIUS, SUAREZ, CAPPELLUS, MARIANA, TORNIELLUS, GORDONUS, SALIANUS, HENSCHENIUS, SCHELESTRATE, DAUDE in *lib. 1. hist. Eccl. Reflex. 3. Pro tricesimo quinto DECKERIUS, PETAVIUS, TIRINUS, BUCHERIUS, BULLENGERUS, SCALIGER, LANGIUS, HELVICUS, SENESCHALLUS quest. 3. cap. 27. Ad tricesimum sextum usque annum Christi promovet Rabbi Abraham BEN-DAVID, in Cabbala historia, & KEPPLERUS, in Eclog. Chronol., juncto*

17
 Ho opere de vero anno Natalis Christi (a). Ad
 tricesimum septimum, cum VENDELINO, & US-
 SERIO, NATALIS ALEXANDER de annis Chri-
 sti quæst. 3. (b) Christi ætatem perducit. Ha-
 ctenus de Chronologia.

- (a) Inter Comitibus Luca Antonii FLORIDI Disserta-
 tiones historicas, geographicas, criticas, quæ Nea-
 poli 1743. 4. e Mutiano typographio Italice pro-
 dierunt, p. 453. 492. quintadecima inscribitur :
Intorno la vera epoca dei XV. anni del Regno di
TIBERIO notati da S. LUCA c. 3. 1., e nella qua-
le si procura di fissare l'anno della morte di Cristo
(anno scilicet Æræ vulgaris xxxiii. Chr xxxvii.)
 (b) Confer Jani BIRCHERODII *Seriem chronologi-*
cam annorum Jesu Christi Halmiæ 1679. 4.

§. II.

Geographia Ecclesiastica Scriptores.

I. Ad Geographiam Ecclesiasticam me converto;
 generales tantum de ea Scriptores hinc indicatu-
 rus: alios suis locis, ac præsertim ubi de Christian-
 næ Reipublicæ politia agendum erit, enumerabo.
 Ab antiquioribus igitur ut initium faciam, pri-
 mum occurrit *Notitia Episcopatum Orbis Christi-*
ani, sive Codex Provincialis Romanus ex vetusto
Codice Victoriano Parisiensi, Saculi xi. cum notis
Auberti MIRÆI, Canonici Antuërpensis, ad cal-
cem antiquarum collectionum Decretalium, ex An-
tonii AUGUSTINI, Episcopi Ilerdensis collectione
editarum a Carolo LABBEO, Paris. 1610, fol. &
in Joannis GUALTHERI sive Jani GRUTERI
Chronico Chronicorum Ecclesiastico, tomo 1. Francof.
1614. 8. Eadem est Notitia quinque Patriarchatum,
quam ex Regia Bibl. edidit Carolus a S. PAUL-
LO in appendice ad Geographiam Ecclesiasticam
p. 64. 77. Ceterum anno jam 1503. etsi non ex
tantæ vetustatis Codice, quanta Victoriano exem-
 plo

plo tribuitur, idem liber prodierat inscriptus *Provinciale Romanum*, immo & sæpius recusum fuerat *Parisiis*, *Lugduni*, alibi. Est mihi ad manus exemplum *impressum* (in 4.) *Parisiis expensis Joannis Petit Universitatis Bibliopola jurati: ad idus Mayas M. CCCC. XVIII.*, uti in operis calce legitur; hoc autem titulo prænotatur: „ Provinciale omnium Ecclesiarum Cathedralium universi orbis: „ cum practica, stilo, & formis Cancellariæ Apostolicæ juxta morem Romanæ Curiae per litteras „ Alphabeti descriptarum. “ *Petrus quoque REBUFFUS* illud intulit in suam *Praxim beneficiorum* Venet. 16co. fol. Idem liber *Provincialis* ex Codice Sæculi xiv. vulgatus est a *Valentino Ernesto LOESCHERO* in appendice ad *Stromateum variarum dissertationum* p. 173. seq. Witemb. 1724. 4.

Proxime adcedat *NILI DOXOPATRI* Diaconi, & Nomiophylacis Ecclesiæ Constantinopolitane sub *Joanne Comneno* Imp. Patriarchici Notarii & Protosyncellorum Præsidis, atque Archimandritæ, scriptum hoc titulo: „ Commentarius concinnatus a „ *NILO DOXOPATRIO* Archimandrita, jussu nobilissimi Magni Regis *ROGERII*, de quinque „ Patriarchalibus Thronis, & illis subjectis Archiepiscopatibus, & Metropolitatibus, & qui his subduntur, Episcopis, & Diocæsisbus uniuscujusque „ Sedis Patriarchalis. Et quomodo, & quando „ Patriarchici Throni instituti sunt, & eorum ordine, & propriis nominibus, & cujus locum teneant. “ Concinnatus est anno 6651. (Christi nempe 1143.) Indictione sexta. Hunc libellum e Codice *Levini WARNERI*, quem Bibliothecæ Leidensi ille legaverat, cum latina versione sua vulgavit *Stephanus LEMOYNE* tomo priore *Variarum Sacrorum* Lugd. Bat. 1685. 1694. 4. pag. 211. 267. Lacunam quaternionis, qui in Codice illo desideratur, ex schedis suis editor supplevit. Sed integer *NILI* liber etiam Græce & Latine legitur in appendice ad *Emanuelis SCHELSTRATE*.

TENI totum secundum postumum *Antiquitatis Eccles. illustrata* Rom. 1697.

H. Recentiores Scriptores, librique sunt, qui sequuntur.

Petri OPMEER Catalogus totius orbis Archiepiscoporum, Episcoporum ad sua usque tempora *Colon. 1595. 8.*

Auberti MIRRÆI *Bruxellensis* notitia Episcopatum Orbis Christiani, in qua Christianæ Religionis amplitudo elucet. *Antwerp. 1613. 8. libri V. primo de quinque primariis Patriarchis Orbis Christiani. Secundo Codex Provincialis vetus. Tercio de veteri Statu quatuor Patriarchatum orientalium. Quarto Codex Provincialis novus. Quinto Geographia Ecclesiastica, sive notitia Episcopatum ordine Alphabetico. Idem MIRÆUS an. 1620. geminos de hoc argumento libros Lugduni apud Antonium Pillehoſte edidit. Alter inscribitur: Politia Ecclesiastica sive Status Religionis Christianæ per Europam, Asiam, Africam, & orbem novum, libri IV. Alter quintus est liber Notitia nuper indicatæ, sed recognitus, auctusque, cui titulus: „Geographia Ecclesiastica, in qua Provinciæ Metropoles, Episcopatus, sive urbes titulo Episcopali illustres, Alphabeti serie digestæ leguntur, ac de Ecclesiarum maxime illustrium originibus, progressibus, ac vicissitudinibus breviter disseritur.“*

Paullus GESLINUS *Salmurii* 1629. 8. exhibuit *la Sainte Chorographie, ou description des lieux, où reside l'Eglise Chretienne par tout l'Univers.*

Opus longe celeberrimum nunc dabo. Caroli a S. PAULO *Fulienſis* Abbatis, Episcopi postea *Abrincensis* Geographia sacra, sive Notitia antiqua Episcopatum Ecclesiæ universæ ex Conciliis, Patribus, historia Ecclesiastica, & Geographis antiquis excerpta. *Paris. 1641. fol. & cum Luca HOLSTENII notis (a), curante Joanne CLERICO Amſtæ. 1704. fol.*

Philippi LABBEI S. J. Geographiæ Episcopalis bre-

breviarium. *Parif.* 1661. 12. cum tribus tabulis Geographicis *Nic.* SANSONIS, & in tomo ultimo Conciliorum, editionis *Labbeana* *Parif.* 1672.

Adde his *Renati* CHOPPINI *Notice générale des Archevechez, & Evechez de tout le Mond*, inter ejus opera *Parif.* 1662. fol. tomo quarto penultimo.

Michael Antonius FRANCES de VERRUTIGOYTI in *Tractatu de Ecclesiis Cathedralibus earumque privilegiis & prarogativis*, *Lugd.* 1665. fol. Episcopatum totius orbis novam. & exactam notitiam dare se proficitur capite ultimo p. 629. 643.

Friderici SPANHEMII filii *Leidenfis* introductio ad Geographiam sacram Patriarchalem, Israeliticam, & Christianam, hancque cum per Romanum omne Imperium ante & post Constantinum M., tum per Provincias Barbaricas, *Lugd. Bat.* 1679. & editione tertia *Ultrajecti* 1696. 8. & Tomo 1. Operum, *Lugd. Batav.* 1701. fol.

Michael Antonius BAUDRAND *Parifinus* (b) in *Geographia ordine litterarum disposita* *Parif.* 1682. fol. ad calcem tomi prioris exhibet syllogem Episcopatum & Archiepiscopatum totius orbis juxta statum Ecclesiæ, qualis nostra est memoria.

Emmanuel a SCHELESTRATE *Opus Geographicoco-Heraldicum, De institutione Ecclesiarum per orbem universum a Christo, & Apostolis; ac Apostolorum Principe PETRO, ejusque successoribus Romanis Pontificibus facta*, *Romæ* 1697. fol. Secundum volumen est egregii operis *Antiquitatis Ecclesiastica illustrata*, quod mortuo jam auctore e prælis emerfit.

(a) Notæ HOLSTENII postumæ lucem viderant *Romæ* 1668. 8. cum ejus observationibus in *Philippi CLVERII Italiam antiquam & thesaurum Geographicum Abrahami ORTELII*, dissertationeque duplici de Sacramento Confirmationis apud Græcos.

(b) Promiserat is *Geographiam Christianam*, quam ta-

tamen non dedit. Vide *Trivultianos* in *Monum. litter. an.* 1206. p. 1309.

III. Nec minus hoc sæculo ad illustrandam Ecclesiasticam Geographiam adlaboratum est. Mitto Germanicos libros (a).

Tables Geographiques, & Chronologiques de tous les Archeveschez, & Eveschez de l'Univers par Mons. l'Abbé Echard DE COMMANVILLE, Romæ 1700. 8. Parte prima Archiepiscopatus & Episcopatus Ecclesiæ Latine, parte secunda Græca persequitur: tertiam eos, qui nec Græci nec Latini ritus sunt, Moscovia, Georgia, Mingrelia, Syrorum Jacobitarum, & Maronitarum, Armenorum in Persia, Turcicoque Imperio: Nestorianorum denique, Coptorum, & Abyssinorum.

Henrici SCHERERI S. J. *Geographia Hierarchica, in Atlantis parte secunda, Monachii 1703. 4.*

Joannes CLERICUS, a quo novam, ut diximus, Caroli a S. PAULO editionem nacti sumus, anno 1705. *Amstelodami*, exhibuit „ *Atlantem antiquum Ecclesiasticum, & profanum, in quo terræ sacræ variæ divisiones, diœcesium Patriarchalium & Episcopaliū limites, orbemque universum antiquum ex tabulis Geographicis Nic. SANSONIS, ejusque filiorum, & aliorum celebrium Geographorum.*

Josephus BINGHAM, qui anno 1723. obiit, in *originibus Ecclesiasticis* Anglice editis volumine tertio, libro nono. *Lond. anno 1711. 8. & 1726. fol. & ex latina versione Joan. Henrici GRISCHOVII Halæ 1717. 4. Notitiam dedit Ecclesiæ primitivæ; neque illam omisit A. BLACHMORIUS in epitome illius operis, seu notitia primitiva Ecclesiæ Anglice edita Lond. 1722. 8.*

Joannis HARDUINI index Geographicus locorum, quorum Episcopi in Conciliis memorantur (b). Prodiit anno 1715. (c) Parisiis in ultimo Conciliorum volumine.

Augustinus ALBERTI a. 1718. *Taurini* divulgavit idea delle Cattedrali di Europa, con un addizione dell'idea dell'Asia, Africa, ed America.

- *Joannes Albertus* FABRICIUS a. 1724. *Biblioth. Græca* vol. XII. *Indicem Geographicum* magno labore ex præstantioribus quibusque quos antea appellavimus, scriptoribus contexuit *Episcopatum orbis Christiani, tum aliorum, tum quorum in Conciliis mentio, & locorum, in quibus Concilia habita sunt*. Tum illum 1731. auctum & paginis 201. comprehensum recudit in extremo opere, quod inscripsit *Salutaris Lux Evangelii*. Prænotatur *Index Geographicus Episcopatum orbis Christiani cum notitia Scriptorum, & quibus plerumque historia & successio Episcoporum peti potest*.

Claudat hunc Librorum censum P. *Francisci* ORLENDIS orbis sacer, & profanus illustratus. Pars I. in qua diocæseon, Provinciarum & Metropoleon, tum ecclesiasticarum tum civilium distributio ad normam Veteris Notitiæ Imperii Romani explicatur. *Florentia* typis *Berni. Paperini* 1728. Pars II. Europam complectens. Volum. 1. in quo de *Italia* ejusque Provinciis *Pedemontio, Liguria, Insubria, Venetia, & ditione Pontificia*, ibi 1731. volum. II. in quo *Etruria regalis, sive annonaria* Metropoles earumque urbes, & loca explicantur: ibi 1732. fol. Auctoris obitu interceptum opus, quod tamen accuratiorem criticen postulasset (d).

(a) Cujusmodi est *Hieronymi* DICELII Professoris Lipsiensis *Geographia sacra & Ecclesiastica*, Lipsiæ 1704. de qua *Acta eruditorum* ejusdem anni p. 281.

(b) Sane Conciliorum subscriptiones magna Episcopatum notitiam suppeditant, ut docent vel solæ subscriptiones Episcoporum cccii. ex Provinciis ix. in Concilio Lateranensi sub Papa Alexandro III. A. C. 1179. in *Luce* DACHERII *spicilegio* Tom. I. edit. novæ p. 636.

(c) In *Bunavianæ* Bibliothecæ Catalogo T. II. p. 29. li-

libris Geographiæ Ecclesiasticæ adscribitur *Vincen-
tii FUGA notitiæ orbis sacri & profani ab ejus
exordio ad præsentia usque tempora compendium*,
Patavii 1715. Verum non Geographicum opus hoc
est, sed historicum. Confer diarium litteratorum
Virorum Italiæ T. xxii.

- (d) Quinque tomis constare debebat. Vide idem
Diarium T. 38. p. 408. & *Acta eruditorum Lips.*
1727. p. 188. Haud absimile opus *Orbis Christia-
ni* SAMMARTHANI fratres paraverant; quod te-
stat *Richardus SIMON* T. 1. *Bibl. critique* p.
146. & *lettres choisies* T. 3. p. 7. & T. 4. p. 161.

IV. Aliud quoddam Geographiæ Ecclesiasticæ
genus, sed maxime utile dabunt

Philippi FERRARII nova Topographia in Mar-
tyrologium Romanum. *Vener.* 1609. 4.

Et *Augustini LUBINI Augustiniani* Martyrolo-
gium Romanum tabulis Geographicis, notisque,
& historicis animadversionibus illustratum. Paris.
1661. 4.

C A P U T III.

Historici Ecclesiastici antiqui

§. I.

Historici Ecclesiastici Græci.

I. **O** Missis cum apocryphis Libris (a), tum
auctoribus, quorum nonnisi fragmenta
quædam supersunt (b), primus ex historicis *Græ-
cis* prodeat *EUSEBIUS Casariensis*, cujus exstant
de historia Ecclesiastica Libri x., *Arrianæ fidei scri-
ptor*, cetera accuratus, nec credulus. Præter *Rufi-
num*, de quo sequenti §., hoc opus e *Græco* exem-
plo *Roberti Stephani* quod a. 1544. exierat *Parisiis*
in vulgus, latine vertit heterodoxus *Volphangus*
MUSCULUS cui nec satis candoris fuit, nec do-
ctri-

Strinæ, quàm istiusmodi interpretatio postulabat :
 Novam igitur adgressus est *Joh. CHRISTOPHOR-*
SONUS Anglus Cicestrensis Episcopus vir pietate,
 Catholicæ rei studio, diligentia, atque eruditione
 illustris, ejusque versio sæpius excusa est cum La-
 tine tantum, ut *Colonia 1570. f.* cum aliis Histo-
 ricis *Græcis*, de quibus mox dicam, item ab eo in
 Latinum translatis, tum Græce, & Latine cum
Suffridi PETRI adnotationibus, ut *Geneva 1612.*
fol. Negari tamen non potest, ne hanc quidem
CHRISTOPH. RSONI translationem suis nævis
 carere, quemadmodum *CL. HALLOIXIUS* scite
 animadvertit *T. II. Vitarum Illustrium Orientalis*
Ecclesiæ Scriptorum. Id causæ *Henrico VALESIO*
 fuit, ut ad aliam *Eusebiana* historiæ editionem
 animum adjiceret : Quamobrem non solum *Græca*
 ad codices manuscriptos recensuit ; sed etiam no-
 vam versionem latinam composuit : eruditissimas
 adnotationes adjecit, una cum dissertationibus de
schismate Donatistarum de uno tantum non duobus
templis, a Constantino Hierosolymæ conditis : ad
Jacobum USSERIUM adversus illius sententiam de
perdita versione LXX. interpretum, & hexaplis
ORIGENIS : de Martyrologio, quod ROSWEI-
DUS edidit, ac perperam pro veteri genuino Ro-
 mano Martyrologio jactavit. Præmisit præterea dis-
 sertationem de *EUSEBII* vita ac scriptis : veterum
 de *EUSEBIO* in utramque partem testimonia : *Pet-*
ri DE MARCA epistolam ad se scriptam de ori-
 ginibus Christianismi in *Gallia*. Editio hæc *VA-*
LESH Græce ac Latine *Parisiis* prodiit primum
 1659. fol. deinde ex *VALESH* manuscripto paucis
 in versione mutatis ac pluribus additis in animad-
 versionibus ex secundis illius curis 1673. fol. Ad
 priorem editionem *Parisiensem* historia hæc iterum
 Litteris descripta est *Moguntia*, ut titulus habet ;
 sive *Frankfurti* potius 1672. fol. ad posteriorem
 autem *Parisiensem Amstelodami*, quemadmodum in
 titulo est 1665. fol. Editiones has sequuta est, ea-
 que

que novis adcessionibus ac notis acuta, cura *Guilielmi* **READING** *Cantabrigensis* 1720. fol. quam *Taurinensis* a. 1747. imitata est.

- (a) Hujusmodi sunt **PROCHORI** *de vita, miraculis, & Adsumptione Joannis Baptistæ: Abdiæ Babylo-
nici de certamine Apostolorum: LINI de passione
Apostolorum PETRI & PAULI: CLEMENTIS
Romani libri recognitionum.*
- (b) **HEGESIPPI** *ὑπομνήματα τῶν ἐκκλησιαστικῶν πράξεων,*
sive *commentariorum aetorum ecclesiasticorum libri
quinque*, quibus res, a Christi morte usque ad
ætatem suam in civitate Christiana gestas, com-
memoraverat; perierunt autem isti, præter partes
quidam de martyrio **JACOBI** fratris Domini: de
persecutione propinquorum Servatoris nostri: de
SIMEONIS CLEOPHÆ filii martyrio, ab **EUSE-
BIO** in *historia Ecclesiastica* conservatas: **HESY-
CHII** *historia Ecclesiastica*, ex qua locus de **Theo-
doro MOPSUESTENO** extat in Collatione v. Sy-
nodi v. Constantinopolitanæ an. 553. celebratæ.
Ex **PHILONIS** Philosophi *historia Ecclesiastica* pro-
fert nonnulla **Michael GLYCAS**. Scripsit etiam
Philippus SIDETES *χριστιανικὴν ἱστορίαν* sive *hi-
storiam Christianam*, cujus insigne fragmentum de
Scholæ *Alexandrinæ* successione **Henric. DODVVEL-
LUS** edidit, atque illustravit. Reliqui ejusdem hi-
storiæ Scriptores Græci penitus sunt deperditi, ut
JOANNES presbyter *Regates*, qui composuerat
historiam Ecclesiasticam a depositione *Nestorii*, &
Theodosii Junioris temporibus libris decem: **BASI-
LIUS** cilix, de cujus historiæ *Ecclesiasticæ* libris
tribus veteres testantur.

II Sequitur **SOCRATES**, qui Libros vii. *histo-
ria Ecclesiastica* reliquit, ab anno Christi 306. us-
que ad annum 439. Et hunc **MUSCULUS**,
CHRISTOPHORSONUS, **VALESIVS** Latio do-
narunt, ac cum **EUSEBIO**, ceterisque Græcis hi-
storicis ediderunt. Huic proximus est **HERMIAS
SOZOMENUS**, qui scripsit *Libros ix. historia Ec-
clesiastica*, eosque auspiciatus est ab anno Servato-
ris

ris 323. & æque ac SOCRATES, usque ad annum Christi 437. perduxit.

III. THEODORETUS his adjungitur, cujus *Libri V. historia Ecclesiastica* ad nos pervenerunt. Narrationis suæ initium fecit ab hæresi *Ariana* atque ad mortem *Theodori Mopsuesteni*; sive ad annum Christianum 427. progressus est, ita ut quæ a SOCRATE, ac SOZOMENO omissa fuerant, suppleret. Lucem adspexit *historia* hæc Græce *Basilica* 1535. fol. ac cum EUSEBIO aliisque *Parisiis* 1544. fol. Latine, interpretibus *Joachimo CAME-RARIO* 1536. ac *Joh. CHRISTOPHORSONO* cum aliorum *historiæ Ecclesiasticæ Libris*; tum in THEODORETI operibus a *Jacobo SIRMONDO* *Parisiis* 1642. fol. editis; postea autem cura *Henrici VALESII*.

IV. Post THEODORETUM nominandus PHILOSTORGIUS, cujus opus *historia Ecclesiastica* ab anno Christi 300. usque ad annum 425. duodecim Libris distinctum, injuria temporum quidem periit; superest tamen illius epitome a PHOTIO excerpta; & ab iis, quæ in ejusdem *Bibliotheca* de opere hoc habentur, diversa. Primus illam Græce cum latina interpretatione, uberioribus, doctisque adnotationibus, ac prolegomenis *Jacobus GOTHOFREDUS* *Genevæ* 1642. 4. in lucem protulit. Post eum *Henricus VALESIUS* eandem emendatorem, & cum meliore versione ac notis edidit, ac *historiæ THEODORETI, EVAGRHI, ac THEODORI* Lectoris adjecit. *Parisiis* 1673. quam editionem ceteræ antea indicatæ sequutæ sunt. EVAGRIUS, quem nuper nominavi, *Libros vi. historiæ Ecclesiasticæ* reliquit. In illis incipit, ubi SOCRATES ac THEODORETUS desierunt, a Synodo videlicet Ephesina, in qua *Nestorius* damnatus est; sive ab anno Christiano 431. ac progressit ad annum 594. THEODORUS porro *Lector compendium historiæ Ecclesiasticæ tripartita ex Libris SOCRATIS, SOZOMENI, ac THEODORE-*

RETI a vicefimo anno *Constantini Magni* ufque ad obitum *Constantii* composuit; nondum autem id lucem vidit; fed tantum manu exaratum in quibusdam Bibliothecis habetur. Scripsit & duos Libros *hifloria Ecclefiaftica* a temporibus, in quibus SOCRATES defierat, ad principatum *Justini ſenioris*, quorum excerpta, ſive *colleſtanea* ſuperſunt poſtquam *Nicephorus CALLISTUS* iſta Amanuenſi ſuo dictavit. Græce & Latine prodierunt cum EUSEBII & aliorum, quos appellavi, *hifloria ecclefiaftica* præſertim ſtudio *Henrici VALESI* qui illa non ſolum nova verſione donavit, ſed etiam notis illuſtravit, atque aliis auxit THEODORI fragmentis ex SUIDA, THEOPHANE, DAMASCO, & Synodo ſeptima.

V. Haftenus *Græcos* hifloricos percenſui a VALESIO in Latinum tranſlatos. Memorandus ex Græcis ſuperſt *NICEPHORUS CALLISTUS*. Exſtant illius *hifloria Ecclefiaftica* Libri XVIII. a nato Chriſto ufque ad interitum *Phoca*, id eſt, ad annum Chriſtianum 610. ex EUSEBIO SOZOMENO, SOCRATE, THEODORETO, PHILOSTORGIO, THEODORO *Lectore*, BASILIO *Cilice*, EVAGRIO, atque aliis collecti ac compoſiti. Quum ſumma ſingulorum librorum libri I. cap. I. recenſetur, adduntur etiam argumenta libri XIX. ac ſequentium ufque ad XXIII. ufque ad mortem *Leonis Philoſophi*; ſive ad annum Chriſti 911. Ex his recte colligitur, exſtitiffe Operis iſtius continuationem; nunc autem injuria temporis ablatam; ſive illa ab ipſo NICEPHORO, ſive ab alio Auctore addita fuerit. Libros XVIII. primus *Joannes LANGUS* latine *Baſilea* 1553. fol. in lucem emiſit hancque editionem alix ſequutæ ſunt: *Baſilea* 1561. cum LANGI Scholiis: *Antuerpia* 1560. *Pariſiis* 1562. 1563. *Francofurti* 1588. fol. *Pariſiis* 1566. 8 duobus voluminibus. Græce ac Latine prodierunt illi cum LANGI latina interpretatione cura *Frontonis DUCÆI* *Pariſiis* 1630. fol. duobus tomis.

Historici Ecclesiastici Latini.

I. Princeps inter Latinos Ecclesiasticæ historiæ Scriptores est RUFINUS. Exstat ejus *Historia Ecclesiastica* in libros XI. divisa. Novem eorum priores complectuntur latinam interpretationem EUSEBII *Historia Ecclesiastica*, in qua tamen componenda RUFINUS tanta usus est libertate, ut alia, atque in his integrum fere decimum librum EUSEBII omitteret; alia adderet, atque interpolaret (a). Duo posteriores ab ipso RUFINO scripti sunt, iisque historia usque ad mortem *Theodosii senioris* perducta est. Libri hi sæpius in lucem prodierunt. Edidit illos cum CASSIODORI *Historia tripartita*, ac cum præfatione *Beatus RHENANUS*, *Basilca* 1523. fol. iidemque cum dicta RHENANI præfatione: CASSIODORI *Historia tripartita* ac quibusdam aliis Scriptoribus ecclesiasticis eodem loco 1539. lucem viderunt. Reliquas illorum editiones, quæ exstant, prætereo; unam tantum addo *Romanam* anno 1741. quam *Carmelite P. Thoma CACCIARIO* debemus, in duas partes tributam, & ad Vaticanos Codices exactam. Duo posteriores libri, quorum ipse RUFINUS auctor est, habentur etiam in ejus *Operibus Roma* 1470. *Lugduni* 1570. *Parisiis* 1580. fol. & *Verona* nuperrime a VALLARSIO editis. Sed de RUFINO satis.

- (a) Id plures RUFINO exprobrarunt. Conatus quidem est illum defendere CACCIARIUS in historica dissertatione, quam *Rufinianæ* historiæ a se recusæ adjecit, pro RUFINO p. iii. immo eo progressus est, ut *Rufinianam* versionem *Valesianam* longe præstare contenderit. Id tamen vix ulli perualuit; immo CACCIARIO *Hieronymus TARTAROT-*

ROTTUS Tridenti an. 1748. opposuit de *Versione*
Rufiniana historiae Ecclesiasticae EUSEBII Cæsarien-
 sis dissertationem, in qua VALESIANÆ interpre-
 tationis dignitas, & præstantia vindicatur.

II. Ceteri antiquiores historici sunt I. SULPI-
 CIUS SEVERUS, sive ut alii eum adpellandum
 esse, putant, SEVERUS SULPICIUS. Translati
 ad nos sunt *Libri ejus duo Historia Sacra*, quibus
 res gentis *Israelitica* non solum civiles; sed etiam
 sacras enarravit, ac partem *Historiæ Ecclesiasticæ*
 Novi Testamenti adjunxit, ab orbe quidem condi-
 to usque ad exitum sæculi quarti post natum Chri-
 stum. Prodiit cum aliis hujus Auctoris operibus,
 ut *Lipsia* cum notis Joann. CLERICI 1709. 8. duo-
 bus tomis, quorum prior antea edita cum adnota-
 tionibus Joann. VORSTII; posterior autem epistolas
 cum reliquis operibus nondum evulgatas comple-
 titur. Sequuta est illam editio *Hieronymi* de PRA-
 TO, *Verona* 1741. 1744. 4. duobus voluminibus,
 quæ præstantia sua inter reliquas excellit. In ea
 SULPICIJ opera, ex Codicibus manu exaratis
 emendata; sunt notis ac dissertationibus illustrata.
 Præter hunc, ac jam commemoratos VORSTIUM,
 & CLERICUM, commentariis auctorem hunc ex-
 planarunt: Carolus SIGONIUS, Joann. DRU-
 SIUS, Victor GISELINUS, Georgius HORNIUS,
 Joann. Casp. HOFMEISTERUS. 2. EPIPHANIUS
Scholasticus, qui SOCRATIS, SOZOMENI, ac
 THEODORETI *Historias Ecclesiasticas* latine red-
 didit, atque ex illis unum *historiæ* volumen com-
 posuit, in XII. libros divisum. Redacti illi sunt
 postea in epitomen, sive compendium, ac nomen
Historia tripartita adceperunt. Prodierunt isti in
 lucem a Beato RHENANO recensiti, atque emen-
 dati, *Basilea* 1523. fol. ac iterum, iterumque im-
 pressi sunt ibidem 1528. 1533. 1539. 1568. fol. Pa-
 risiis 1562. fol. 1566. 8. ac *Francofurti* 1588. fol.
 una cum EUSEBII *Historia Ecclesiastica*, quam

RUFINUS latine vertit ac duobus libris continuavit. Qui postea CASSIODORI *Opera* edidit Rothomagi 1679 (repetita Venetiis fuit hæc editio 1729. fol. cum pluribus adcessionibus) Joan. GARETIUS ad Codices manuscriptos *Historiam tripartitam* recensuit (a), ac loca SOCRATIS, SOZOMENI, ac THEODORETI, quæ EPIPHANIUS interpretatus est, ex *Valesiana* editione adnotavit. 3. GREGORIUS *Turonensis*, qui *Historia Ecclesiastica Francorum* libros decem, ab antiquissimis temporibus usque ad annum Christi 592. reliquit. In illis *Francorum* quidem præcipue res Ecclesiasticæ commemorantur; antequam tamen Auctor ad eas exponendas adcedit, de iis quoque breviter disserit, quæ ab orbe condito gesta sunt. Sæpius in lucem exiit opus hoc, non solum separatim, studio *Guilielm. PARVI Parisiis* 1512. fol. *Guil. MORELLI, Parisiis* 1561. 8. *Matth. FLACII Basilea* 1568. 8. sed etiam conjunctim cum aliis libris in *Bibliothecis Patrum*; ceteris tamen omnibus præstat editio, quam in GREGORII operibus dedit *Theodoricus RUINARTIUS Parisiis* 1699. fol.

(a) Quam tamen CASSIODORUS operam ad *historiam tripartitam* contulerit, non plane exploratum est; nec quidquam pro certo affirmari potest. Aliorum sententia est, *historiam* hanc a CASSIODORO ex Scriptoribus tribus græcis SOCRATE, SOZOMENO, ac THEODORETO, ab EPIPHANIO Scholasticis latine versis, collectam, atque in compendium redactam fuisse. Alii non sine probabilitate suspicantur, non CASSIODORUM; sed EPIPHANIUM epitomen hanc fecisse, ac CASSIODORUM tantum suscepti laboris suasorem extitisse.

III. Plures medio ævo habuimus. Primus sit BEDA *venerabilis*, cujus ad nos delati sunt: *historia Ecclesiastica gentis Anglorum* libri V. Orditur a pri-

primo *Julii Caesaris in Britanniam* adventu ac pro-
 greditur ad annum Christi 731. ac quamvis quæ
 narrat, ea præcipue ad civitatem Christianam in
Anglia spectent, non pauca tamen admiscet; un-
 de generatim historiæ illorum temporum sacræ co-
 gnitio peti potest. Præter veteres editiones cum in
 BEDÆ operibus, tum separatim *Argentorati* 1500.
 f. 514. *Hagenæ* 1506. *Antuerpiæ* 1550. *Lovanii* 1566.
Colonia 1601. 8. & in *Commeliana Sylloge Scri-*
ptorum de rebus Anglicis in lucem prolatas, com-
 memorandæ imprimis sunt tres recentiores, *Canta-*
brigenfis cum *Saxonica* ALFREDI Regis paraphra-
 si, ac *Abr. VVHELOCI* adnotationibus 1644. fol.
Parisiensis locupletior notis ac dissertationibus *Pet-*
ri Francisci CHIFLETII 1681. 4. ac *Cantabrigen-*
sis cura Jo. SMITHI ac filii Georgii SMITHI, una
 cum reliquis BEDÆ operibus historicis ac notis
 1722. fol.

Secundus HAYMO, qui *de Christianarum re-*
rum memoria libros decem scripsit, a Christo nato
 usque ad tempora *Theodosii magni*. Exhibent isti
 epitomen ex EUSEBII, ac RUFINI *historia Ec-*
clesiastica. Prodiit liber hic *Hagen.* 1531. 8. *Colo-*
nia 1531. 8. 1573. 1600. 12. *Lugduni Batavor.* cu-
 ra *Marc. Zuer. BOXHORNII* 1650. 12. *Helmsta-*
dii 1671. 4. edente Jo. Joachim MADERO: item
 SALVIANO, MAXIMO *Taurinensi*, PACIANO,
 SULFICIO SEVERO, & DOROTHEO *Tyrio*
 subjunctus, cum *Petri GALESINII* notis, *Roma*
 1564. fol.

Tertius ANASTASIUS *Bibliothecarius*, qui hi-
 storiam Ecclesiasticam ex tribus *Græcis* scriptoribus
 sumpsit, ac latine composuit. Tribus illa partibus
 constat, quarum prima complectitur NICEPHO-
 RI *Chronographiam compendiarium*: secunda excer-
 pta ex SYNCELLO, quæ incipiunt ab *Hierosoly-*
mis per *Pompejum* victis; tertia vero, eaque ma-
 xima ex THEOPHANE hausta est. In publicam
 lucem historia hæc cum adnotationibus emissæ est

32
a Carol. *Annibal*. FABROTTO, *Parisiis* 1649.
fol.

Quartus ADAMUS *Bremensis*, Exstat ejus *historia Ecclesiastica*, continens *Religionis propagata gesta*, quæ a temporibus Caroli Magni usque ad Henricum IV. addiderunt in Ecclesia tam *Hamburgensi*, quam *Bremensi* vicinisque locis *Septentrionalibus* libris quatuor. Adcedit tamquam libri quarti appendix, libellus de *situ Daniæ & reliquarum*, quæ trans *Daniam* sunt, *regionum natura*, deque *gentium istarum*, *istis temporibus*, *moribus*, *religionibusque*. Perducta est historia hæc ab anno *Christiano 788.* ad annum 1572. atque in lucem edita ab *Andrea Severino VELLEIO*, *Hafnia* 1579. 4. ab *Erpoldo LINDENBROGIO* cum separatim, *Lugduni Batavorum* 1595. 4. tum inter *Scriptores septentrionales*, *Frankfurti* 1609. 1630. fol. & *Hamburgi* 1706. fol. & a *Joachimo Joanne MADERO Helmstadii* 1670. 4.

Quintus denique ORDERICUS VITALIS, cujus *historiam Ecclesiasticam* a Christo nato usque ad annum 1140. descriptam, ac libris xiii. distinctam, inter *scriptores veteres historiæ Normannorum Andreas du CHESNE* juris publici fecit *Parisiis* 1619. Primo libro res a tempore Christi, in lucem editi, usque ad annum 1140. gestæ per seriem Imperatorum breviter narrantur, & in his illæ quoque, quæ ad Christum atque Apostolos pertinent: secundo historia Apostolorum & Apostolicorum virorum, ac sub finem illius Pontificum Romanorum usque ad *Innocentium II.* exhibetur: tertio ac sequentibus libris de rebus *Normannorum in Francia, Anglia, Apulia, Calabria, Sicilia & Palestina* usque annum Christi 1140. differitur.

§. III.

COLLECTIONES

Historicorum Veterum Ecclesiasticorum.

I. *Christophorsoniana* itemque *Valesiana* historico-
 corum *Græcorum* editio collectionibus ad censeri jure
 poterat; sed quum nullæ extarent singulorum edi-
 tiones, ut clariorem aliquam illorum notitiam ex-
 hiberem placuit de eis agere perinde ac si seorsum
 singuli prodissent. Una igitur supererit aut altera
 de qua dicamus, collectio. *Basilea* quæ anno 1551.
 evulgata est; *VVolfgangum LAZIUM* auctorem ha-
 bet. Hic operi titulus: Hoc opere continentur „Li-
 „ ber de Passione Domini nostri Jesu Christi, car-
 „ mine hexametro, incerto Autore ad DONATUM
 „ Episcopum scriptus *ABDIÆ Babylonia* Episcopi
 „ & Apostolorum discipuli, de historia certaminis
 „ Apostolici libri decem, *JULIO Africano*, cujus
 „ subinde *HIERONYMUS* meminit, interprete
 „ *MATTHIÆ* Apostoli vita, ex Hebraica lingua
 „ incerto interprete versa. Beatorum *MARCI, CLE-*
 „ *MENTIS, CYPRIANI, & APOLLINARIS*
 „ historiæ, ex scriniis & archivis primitivæ Ec-
 „ clesiæ notariorum. Vita *B. MARTINI Saba-*
 „ *riensis* Episcopi *Turonensis* a *SULPITIO SEVE-*
 „ *RO* Rhetore latine conscripta. Quos omnes Au-
 „ ctore multo sæculis latentes, dum antiquitatem
 „ sacrosanctam rimatur, una cum aliis pluribus a
 „ blattis & tineis eruit *VVolfgangius LAZIUS*
 „ *Viennensis Austriacus, D. Ferdinandi Rom. Re-*
 „ *gis* a consiliis & historiis. Adjecimus & *Joachi-*
 „ *mi PERIONII* doctissimi viri librum de rebus
 „ gestis, vitisque Apostolorum, & locupletem re-
 „ rum ac verborum in his omnibus memorabilium
 „ indicem *Basilea* ex officina *Joan. Oporini*.
 H. Aliquanto uberior est, sed adulterinis fere
 mer-

mercibus, uti LAZIANA, scaturit collectio altera uno volumine vulgata a Renato Laurentio de la BARRE. Prænotatur illa: *historia Christiana veterum Patrum, in qua omnium fere eorum, qui a tempore Apostolorum vixerunt, & pro Christi Ecclesia militarunt, Acta, Tempora, ac rerum Ecclesiasticarum status tanquam in speculo vere Christiano ad veritatis antiquitatem demonstrantur. Illorum nomina, Chronologiam, & Catalogum proxima antepriam Libri faciem pagina declarabit.* R. Laurentii de la BARRE labor, & industria castigata, atque per ordinem digesta. His adjecimus in principio Capitulum, in calce vero rerum & verborum indices copiosissimos. Parisiis apud Michaellem Sonnium, via Jacobæa sub scuto Basileensi 1583. Qui porro heic a BARRÆO exhibentur Libri; sunt omnino viginti hoc ordine.

1. PROCHORI Christi discipuli, & Apostoli JOHANNIS Amanuensis, peregrinationum quoque & Laborum ejusdem Comitis Historia de miraculis vita, & assumptione B. JOHANNIS Apostoli: quam pseudepigrapham esse satis constat.

2. ABDIÆ Babylonæ primi Episcopi, qui Christum in carne vidit, (si vera est fabula) laculenta certaminis Apostolici historia.

3. Vita S. MATTHIÆ Apostoli, ex Hebræo incerti auctoris.

4. Historia D. MARCI Evangelistæ, ex vetustissimo Codice descripta.

5. Synopsis vita S. CLEMENTIS Romani Episcopi, incerto auctore.

6. Historia B. CYPRIANI Martyris & Episcopi Carthag. vetustissimo Codice transcripta.

7. Vita, res, & acta S. APOLLINARIS Martyris.

8. LINI Romanorum Pontificis de Passione PETRI & PAULLI ad Ecclesias Orientales Liber.

9. PALLADII D. EVAGRII discipuli & equalis B. HIERONYMI, Lausiaca, quæ dicitur historia.

10. B. THEODORETI *ἱστορίας*, id est, *Sanctorum Patrum religiosa historia.*

11. THEODORI STUDITÆ *de vita, operibus, & dormitione beati PLATONIS Oratio.*

12. EGESIPPI *Scriptoris antiquissimi de bello Judaico, seu excidio Hierosolymitano Libri quinque.*

13. PAULI OROSII *Presbyteri Hispani Hæresis mundi, seu adversus Paganos Libri septem.*

14. GREGORII TURONENSIS *Historia francorum Libri x. in quibus passim Martyrum cum infidelibus bella, & Ecclesiastica cum hæreticis concertationes exponuntur.*

Ejusdem Lib. 2. de gloria Martyrum & Confessorum.

15. BEDÆ *gentis Anglorum Ecclesiastica historia.*

16. *Auctarium Anglicanæ Historia cujusdam alterius.*

17. SIGBERTI *Gemblacensis Cænobite Chronographia seu rerum descriptio memorabilium ab anno Domini 381. ad annum IV.*

18. Robertus DE MONTE *ex insertionibus GALFRIDI Chronicam ejusdem SIGEBERTI perduxit in annum Domini 1210.*

19. ADONIS *Viennensis Archiepiscopi Chronicorum breviarium, sive de sex mundi ætatibus commentarius.*

20. USUARDI *Martyrologium, quo Romana Ecclesia, & alia quamplures utuntur jussu Caroli M. conscriptum.*

III. Utinam Bibliopolarum aliquis Latinorum Historicorum Ecclesiasticorum collectionem susceperet edendam, sed ex genuinis tantum Libris conflata, ut ea Valesianæ Græcorum editioni addita integrum Ecclesiasticorum corpus Historicorum haberet? Suaderem autem ut Veterum Chronica non omitteret, S. HYERONIMUS, PROSPERI, IDACII, Anonymi Scaligerani, CASSIODORI, MAR-

MARCELLINI, VICTORIS *Tunnunensis*, MARRII *Aventicensis*, JOHANNIS *Gothi*, seu *Biclarientis*, ISIDORI *Hispalensis*, BEDÆ, ac FRECULPHI; immo ab his collectio inchoanda esset. Tum historici hoc ordine addendi.

1. SULPICII *Severi Historia sacra*.
2. RUPINI *Historia Ecclesiastica*.
3. HAYMONIS *de Christianarum rerum memoria*.
4. CASSIODORI, seu EPIPHANII *historia tripartita*.
5. ANASTASHI *Bibliothecarii Historia Ecclesiastica*.
6. S. GREGORII *Turonensis Historia Ecclesiastica Francorum*.
7. BEDÆ *Historia Ecclesiastica Gentis Anglorum*.
8. ADAMI *Bremensis Historia Ecclesiastica*.

C A P U T IV.

Recentiores Historici, qui universam Historiam Ecclesiasticam conscripserunt.

A R T I C U L U S I.

Recentiores Historici, qui universam omnium temporum historiam Ecclesiasticam scriptis suis consignarunt.

§. I.

Scriptores Catholicæ, ac primum Cardinalis BARONIUS ejusque Continuatores.

1. **H**istoriæ Ecclesiasticæ universæ inter Recentiores Scriptores, veluti Parens jure habetur Cardinalis *Cæsar* BARONIUS *Soranus* ad Magnum *Annalium* opus a S. PHILIPPO NERIO, cujus

cujus Congregationi nomen dederat, adversus **MAG-
DEBURGENSIUM**, de quibus seq. §. Centurias
fufcipiendum excitatus. Multa de his Annalibus,
nec paffim obvia alibi dabo. Heic eorum fere con-
tentus ero, quæ **WALCH:US** in *Bibliotheca Theo-
logica* T. III. p. 143. commemorat. Initium igitur
facio ab Editionibus. Prima earum est *Romana*.
Exiit illa *Roma* ex typographio Vaticano ab anno
1588. ad 1607. duodecim voluminibus fol. ac tam-
quam optima fingularem honorem, atque auctori-
tatem fibi conciliavit. Post primam hanc editionem
multæ aliæ lucem viderunt, quas adcurate per-
censere, res fere est ardua, quum difficulter fieri
poffit, ut quis ipse omnes istas adfpiciat; fcripto-
res autem in enumerandis iis inter fe difcrepent:
nunc plures; nunc pauciores illarum adducant:
immo alias cum aliis confundant, ac quasdam me-
morent, quæ in lucem numquam exierunt, hoc-
que nomine tuto eos fequi, non licet. Sufficiat igi-
tur, illas enarraffe, quas omnino prodiffe, pro
certo habendum est. Speñtant huc fequentes: *Ant-
uerpienfis* 1589. decem tomis fol. præterquam duæ
aliæ quidem *Antuerpienfes* annorum 1594. & 1597.
memorantur; quarum autem primus tantum to-
mus, ac fortaffe nonnulli alii denuo defcripti iisque
reliquorum exempla, nondum vendita, adjuncta
sunt: *Moguntina* 1601. duodecim voluminibus fol.
quæ, ab ipfo auctore adprobata, tantam auctori-
tatem confequuta eft, ut editiones, post illam pu-
blicæ luci expofitæ, ad normam illius compofitæ
fint: *Venetæ* 1601. fol. *Romana* 1607. ex typogra-
phia Vaticana tomis xii. fol. *Coloniensis* 1609. fol.
Antuerpienfis 1624. fol. cujus itidem duo ac decem
tomi funt: *Antuerpienfis* 1624. fol. duodecim to-
mis: *Antuerpienfis* 1675. fol. *Venetæ* 1705. fol. xii.
tomis: *Lucensis*, quæ reliquis omnibus auctior eft,
ac fplendidior. Adcefferunt enim *Antonii PAGII*
Critica cum ejuſdem *difertatione hypatica* ac *Hept-*

rici NORISII *epistola consulari*: Odorici RAYNALDI *Continuatio Annalium*, Dominici GEORGH & Dominici MANSI *nota in PAGIUM & RAYNALDUM*. Absolvitur opus hoc XXXIV. tomis fol. sine iis, quibus indices continentur. Præmissus est *Annalium Ecclesiasticorum Cæsaris BARONII adparatus*, in quo præterea, quæ BARONIUS & PAGIUS *Annalibus præmiserunt*, alia plura continentur *pertinentia ad Historiam Ecclesiasticam*, Lucæ 1740. fol. Differunt istæ editiones inter se; nec solum aliæ aliis ad usum commodiores sunt quum in illis Scriptorum testimonia ad ipsius BARONII Sermonem Litterarum formis distincta habeantur; sed etiam adcuratiores atque auctiores. In quibusdam omissa est tractatio de *Monarchia Sicilia*, quam BARONIUS *tom. xi. Annalium* addiderat, in reliquis autem illa cum translata fuit, tum separatim prodiit *Parisiis* 1609. 8. Illius causa Rex *Hispania Philippus III.* dictum *Tomum Annalium* proscrispsit, eandemque oppugnarunt *Marcus Antonius DE DOMINIS* opere de *Repubblica Ecclesiastica*, & *Eudovicus Ellies DUPIN* in *defense de la Monarchie de Sicilie contre les entreprises de la Cour de Rome*, *Amstelodami* 1716. 8. Exstat *Index alphabeticus rerum & locorum omnium memorabilium ad Annales Cardinalis BARONII*, opus posthumum de LAURÆA, Romæ 1694. 4. Auctor est Cardinalis *Laurent. Brancatus DE LAURÆA*, qui quum indicem hunc manuscriptum reliquisset, is a *Joh. DE LIMA*, & *MELLO* juris publici factus est.

II. *Annalium* horum versiones variæ commemorantur; sed fortasse nonnisi duæ prodierunt, æque vix cœptæ intermissæ sunt. Ac 1. in *Germanicam Linguam* tomum primum transtulit *Marcus FUGGERUS*, atque evulgavit, *Ingolstadtii* 1594. fol. 11. *Slavonice* duos priores tomos conversos esse, testatur *Joh. Petrus KOHLIUS*, ac perhibet, se ipsum istos

istos vidisse (*a*) Ceteræ quæ indicantur, versiones, non tam versiones sunt quam compendia diversis Linguis edita (*b*).

(*a*) In *hister. litter. Slavorum Altonaviæ* 1729. p. 102. Confer VOGTII *catalogum librorum variorum* p. 74. & *Acta Eruditorum* 1729. p. 511.

(*b*) Uti PANIGAROLÆ compendium, quod versionibus a WALCHIO adnumeratur.

III. Ad Epitomas igitur quod spectat, plurimæ illarum exstant, Latino maxime sermone scriptæ, harumque in numero sunt I. *Gabriel* : BISCIOLÆ *epitome Annalium Ecclesiasticorum* Cæsaris BARONII *Venetis* 1601. T. I. 1603. T. II. apud *Variscum* & socios; item *Colonia*, & *Lugduni* T. I 1602. T. II. 1604., atque iterum *Colonia* 1614. 4. cui editioni sæculum XI. & XII. ex SPONDANO additum est. II. *Henrici SPONDANI Annales Ecclesiastici*, ex tomis Cæsaris BARONII in epitomen redacti & ejusdem auctoritate editi, quæ epitomæ sæpius Litterarum formis descripta ac in quibusdam editionibus locupletata fuit. Prodiit opus hoc *Parisiis* 1622. 1630. 1639. cum SPONDANI *continuatione Annalium* BARONII ejusdemque *Annalibus sacris* ex TORNIELLO, 1647. fol. sex voluminibus *Moguntia* 1618. 1623. *Colonia* 1640. *Lugduni* 1660. 1686. fol. duobus voluminibus, ubi adcesserunt nonnullæ lucubrationes posthumæ & ad *Annales* pertinentes, cum notis ad eosdem *Annales*, ac brevi auctario ab eo tempore quo BARONIUS desiit, usque ad annum 1522. Eadem SPONDANI *epitome* exiit *Belgice Antuerpia* 1622. fol. *Gallice* autem cum SPONDANI *Annalibus sacris*, quorum ex TORNIELLO epitomen fecit, studio *Petri COPPINI*, *Parisiis* 1654. 55. & 57. fol. sex voluminibus. In honore illa est præ aliis ejusmodi epitomis. SPONDANUS nonnumquam BARONIUM emendavit. III. *Cornelii SCHMLTINGH* *epitome Annalium Ecclesiasticorum* Cæsaris BARONII,

con-

*continens thesaurum sacrarum antiquitatum ex octo prioribus tomis, ab incunabulis nascentis Ecclesie usque ad annum Christi 714. & ad aetatem GREGORII II. aucta magnaque nova adfectione plurimum locupletata, Coloniae 1603. 8. duobus voluminibus. Ante editionem hanc adparatus sacrarum antiquitatum, ex septem prioribus tomis BARONII ordine litterarum, Coloniae 1601. exierat, cui deinde epitome tomi octavi adjuncta est: IV. Abr. BZOVII Historia Ecclesiastica ex Cæsaris BARONII Annalibus aliorumque virorum illustrium ecclesiasticis historicisque monumentis, Coloniae 1617. fol. Historia hæc itidem epitome est Annalium BARONII; attamen non ex his tantum, sed etiam ex aliorum monumentis, ut auctor in titulo indicat, collecta. Absolvitur opus hoc tribus tomis. Duo priores, quorum auctor est BZOVIVS, ita dispositi sunt, ut primus ad annum 800. secundus ad annum 1198. qui apud BARONIUM ultimus est, progrediatur. Tertius hanc inscriptionem præfert: *Historia Ecclesiastica ex Abr. BZOVII annalibus aliorumque virorum illustrium Ecclesiasticis historicisque monumentis, liber decimus tertius*; Auctore Joan. Friderico MATENESIO, quo tomo comprehensa est epitome ex BZOVII Annalibus, postea a me commemorandis. Horum tomus primus quum jam 1616. vidisset lucem, fieri omnino potuit, ut ille in summam contraheretur. V. Ludovici AURELII Perusini *Annales Ecclesiastici Cæsaris BARONII, in totidem libellos brevissime redacti, in quot magna volumina opus ab Auctore digestum est*, Romæ 1634. 12. Monaster. Guestphal. 1638. 8. Parisiis 1665. 12. quæ epitome est brevissima. VI. Augustini SARTORII Monachi Cisterciensis *compendium* Pragæ 1722. Tomulis XII. in 8. & Norimbergæ 1733. fol.; & cum *Ensiachii JANKÆ continuatione* Pragæ 1736. fol. hoc titulo. *Compendium Annalium Ecclesiasticorum Cæsaris BARONII, Odorici RAYNALDI, & Jacobi de**

LADERCHIO ab adventu Domini nostri Jesu Christi usque ad annum 1567. inclusive deductum, Auctore Augustino SARTORIO, & continuatore Eustachio JANKA, nunc ab eodem auctum & emendatum. Non latina solum, sed aliis quoque linguis scriptæ atque editæ sunt epitomæ. Italicæ statim indico, quarum tres præsto sunt, duæ editæ, tertia MS. later in locupletissima Mutinensis Ducis Bibliotheca. Alterius ex primis illis duabus nonnisi primum volumen exiit prænotatum: *Compendio degli Annali Ecclesiastici del Card. Cesare BARONIO dall' anno primo di Cristo sino al 100. fatto da Francesco PANIGAROLA Vescovo di Asti, Romæ apud heredes Joannis Gigliotti 1590. 4.* Alterius vero Auctor Odoricus RAINALDI. Tribus illa tomis comprehenditur, quorum primus anno 1641. reliqui anno 1643. Roma vulgati sunt typis Vitalis Mascardi: titulus autem operis est: *Annali Ecclesiastici del Card. Cesare BARONIO ridotti in compendio.* Tertiam quam MS. dixi, Italicam epitomen scripsit Cl. Alexander TASSONI, nec solum nonnulla in *Baronianis* Annalibus emendavit, sed illos etiam ad annum 1400. perduxit. Exstat præterea Arabica epitome, Auctore F. BRITIO, Roma ab anno 1653. ad annum 1671. 4. quatuor voluminibus edita, atque ita composita, ut ex BARONII ac SPONDANI annalibus summam rerum Ecclesiasticarum novi Testamenti; ex TORNIELLO autem ea, quæ ad vetus Testamentum spectant, exhibeat; Gallica, quæ Parisiis anno 1616. prodiit ex Quillemoti typographio prænotata: *Les Annales Ecclesiastiques de BARONNIUS abrégées, & traduites par Cl. DURAND, Joseph de la PLANCHE, & Artus Thomas Sieur d'AMBRY; Germanica Coloniae 1600. 4. Polonica Scriptore Petro SCARGA, Cracovia 1602.*

IV. Hæc satis ad *Baronianorum* Annalium commendationem esse possent. Verum nihil illis honorificentius, quam furor, quo in eos hæretici exar-

serunt. Inter Calvinianos præcipue *Isaacs CASAUBONUS* locum sibi fecit, ita ut materiam certaminis ac variorum scriptorum præberet, quibus alii contra *BARONIUM*, alii pro illo disceptarunt. Edidit: *Exercitationes XVII. de rebus sacris & Ecclesiasticis ad Cardinalis BARONII prolegomena, in Annales & primam eorum partem de Domini nostri Jesu Christi Nativitate, Vita, Passione, Adsumptione, cum prolegomenis, in quibus de Baronianis Annalibus candide disputatur*. Primam lucem illæ viderunt *Londini* 1614. fol. ac deinde denuo descriptæ fuerunt *Francofurti* 1615. 4. ac *Geneva* 1655. 1663. 4. Desinunt in Anno Christiano 34. atque in numero apud *BARONIUM* 221. Adcessit *CASAUBONUS* ad eas scribendas incitatus a *Jacobo I. Britannia rege*. Quo minus in cœpto opere progressus fuerit, mors impedivit, ipso enim anno, quo *Exercitationes* ejus primum exierant, e vivis ereptus est. Bellum ei indictum est, sui que illum defendere conati sunt. Pugnavit igitur contra cum *Petrus LANSSELIUS* in disputatione omnium qua notarum, qua calumniarum, qua ab *Isaac. CASAUBONO* in exercitationibus adversus *BARONIUM JUSTINO Martyri* inuruntur, quæ editionibus *JUSTINI Martyris operum* Græcis, ac Latinis, *Parisiis* 1615. 1636. *Colonia* 1686. fol. addita conspicitur. *Heribertus ROSWEIDUS* eodem fere tempore edidit *legem talionis XII. tabularum Cardinali BARONIO ab Isaaco CASAUBONO dictam, retaliationis retortam, Antuerpiæ* 1614. 8. Apposuit *Jacobus CAPELLUS Vindicias pro CASAUBONO*, quatuor libris, *Francofurti* 1619. 4. iisque *ROSWEIDUM, EUDÆMONEM JOANNEM, BULENGERUM*, atque alios oppugnavit. Libros hos *ROSWEIDUS* eodem anno refellit, atque *anticapellum* emisit, sive *explosionem naniarum Jacobi CAPELLI*, quas funeri *Isaac CASAUBONI ad legem XII. tabularum in vindictis suis* adcinuit, *Antuerpiæ* 1619. 8. nec senior

gnior autem in respondendo CAPELLUS fuit. In lucem enim protulit: *adserionem bona fidei adversus precipuas Heriberti ROSWEIDI strophas; seu artes Romana Sedis, Jacobi CAPELLI notis in Herib. ROSWEIDI librum de fide, hareticis servanda, delineata, Gedani 1619. 4. ubi CAPELLUS non solum ROSWEIDI anti-Capellum; sed etiam ejusdem librum, de fide hareticis servanda, Antuerpiæ 1610. 8. impugnavit. Verum ROSWEIDUS pugnam innovavit, ediditque syllabum mala fidei Capellianæ, excerptum ex Jacobi CAPELLI mendaci adserione bona fidei, & fideis artibus Sedis Romanæ, pro anti-Capello suo & dissertatione de fide, hareticis servanda, Antuerpiæ 1626. 8. Ad dictos CASAUBONI adversarios adjunxerunt se: Andreas EUDÆMON JOANNES, ac Julius Casar BULENGERUS. Ille evulgavit: *responsionem ad caput quartum exercitationis prima CASAUBONI, Coloniae 1614. 8. ac defensionem Annaltum BARONII adversus CASAUBONUM libris duobus, Colonia 1617. 4. ubi & Joan. Matth. CARYOPHILI nota, sive strictura ad exercitationes CASAUBONI exhibentur. Ab hoste hoc CASAUBONUM defenderunt, Joan. PRIDEAUX in scripto pro CASAUBONO, Oxonii 1614. 8. ac Jacob. CAPELLUS libris tribus vindiciarum pro CASAUBONO, quos antea recensui. BULENGERUS juris publici fecit: diatribas in CASAUBONUM, in duas partes divisas, Lugduni 1617. fol. Respondit ad eas Richardus MONTACUTIUS in antidiatribis ad priorem diatribarum partem BULENGERI, Genovæ 1625. fol. atque alia, postea memoranda, contra BARONIUM exaravit; ita tamen ut nonnumquam & a CASAUBONO dissentiret. Fuerunt præterea, qui ad CASAUBONI exercitationes continuandas adgrederentur, ut Adam. TRIBBECHOVIUS exercitationibus ad BARONII Annales, Kilonii 1666. 4. Samuel BASNAGIUS, qui edidit: *de rebus sacris & Ecclesiasticis***

*sticis exercitationes historico-criticas, in quibus Cardinalis BARONII Annales ab Anno Christi XXXV. in quo CASAUBONUS desit, expenduntur: tum & multa adversus BELLARMINUM, LIGTHOFOOTUM, PAGIUM, & alios discutiuntur, plurimique historia & chronologia errores emendantur, Ultrajecti 1692. 4. & iterum 1717. 4. Epitomen lucubrationum criticarum CASAUBONI ad BARONII Annales, una cum David BLONDELLI animadversionibus quibusdam ad BARONIUM publicæ luci exposuit Andreas MAGENDEUS, sive MAGENEL in opère, cujus inscriptio est: Anti-BARONIUS; seu animadversiones in Annales Cardinalis BARONII, cum epitome lucubrationum criticarum CASAUBONI in tomi primi annos XXXIV. quibus adcefferunt quadam ad BARONIUM animadversiones David. BLONDELLI, Lugduni Batavor. 1675. ac cum novo tantum, ut videtur, titulo 1679. fol. Quæ a MAGENDEO adnotata sunt in BARONII Annales, ea non magnum momentum habent, ac quamvis scribat, se animadvertere velle in res trium priorum sæculorum, a BARONIO narratas, atque in testimonia Scripturæ Sacræ ac Patrum, ab isto adducta, inquirere, definit tamen in Anno Christiano XLIX. Sufficiant hæc de CASAUBONO, BARONII adversario. Præter eum inter Calvinianos in BARONIUM inveci sunt Abrahamus SCULTETTUS, qui edidit: *confutationem proluxa disputationis Cæsaris BARONII de Baptismo Constantini Romano, quam tertio Annalium Ecclesiasticorum tomo inseruit*, Neostadii 1607. & Richardus MONTACUTIUS, cujus, præter antea a me adductas antidiatribas contra BULENGERUM, huc spectant: *Analecta Ecclesiasticarum exercitationum, contra priores tomos BARONII Annalium*, Londini 1622. fol. quæ sub titulo: *adparatus ad origines ecclesiasticas*, auctiora prodierunt Oxonii 1635. fol. *commentationes de originibus ecclesiasticis*, duobus tomis, quorum primus*

Londini 1636. fol. lucem vidit; secundus autem cum inscriptione: *Ἰστορικὸν*, seu *de Vita Jesu Christi Domini Nostri*, originum ecclesiasticarum pars posterior, eodem loco 1640. fol. Addantur his *Thomas COMBERUS* in libro, cujus inscriptio est: *Fraudes Romanæ, in editione Conciliorum priorum quatuor sæculorum commissa, cum adpendice fraudum & errorum, in Annalibus BARONII deprehensurum*, *Londini* 1689. 4. lingua Anglicana: *Joann. Henricus OTTIUS* in examine perpetuo historico-theologico in *Annales Cæsaris BARONII*, *Tiguri* 1676. 4. Perductum illud est ad annum Christianum trecentessimum, atque in tres centurias divisum, quibus de vita & triumpho Christi, de Apostolis virisque Apostolicis, de Evangelii plantatione & propagatione, Ecclesiarum fundatione & successione, persecutionibus, hæresibus, Conciliis, doctorum monumentis exponitur. Auctor quidem in opere hoc conficiendo ante obitum ad annum 1198. progressus fuerat; bibliopola autem, quum emptores non haberet, quot ut essent, cupiebat, sumptus ad edendum illud deinceps suppeditare recusavit. *Augustinus REDINGIUS* librum in lucem emisit, hoc titulo inscriptum: *Vindex veritas annalium ecclesiasticorum Cæsaris BARONII adversus arrogantem Joan. Henrici OTTII examen perpetuum, centuria prima*, typis Monasterii Einsidelensis 1680. fol. Ab hoc adversario se se defendit OTTIUS in *vindicis examinis*, quæ prodierunt *Tiguri* 1681. 4. *Antonius PAGI* objicit OTTIO, neglectam ab eo fuisse Chronologiam, aliaque in ejus examine reprehendit. Quid vero dicam de *Samuele BASNAGIO*? Præter exercitationes historico-criticas, quarum mentionem feci, in lucem protulit: *Annales politico-ecclesiasticos annorum 645. a Cæsare Augusto ad Phocam usque, in quibus res imperii ecclesięque observatu digniores subjiciuntur oculis erroresque evelluntur BARONIO*, *Roterodami* 1706. fol. tribus tomis. Pæne oblitus fueram *Melchioris*

GOLDASTI, qui edidit *rationale constitutionum Imperialis aurochidiasiv*, sive extemporale, in quo cum ipsis Constitutionibus argumenta dicuntur, tum sacri Romani Imperii jura adversus Cæsaris **BARONII** *Annales elenchos* præscribuntur, Francofurti ad Moen. 1607. quumque adversus illum pro **BARONIO** *Jacobus GREPSEUS* evulgasset apologiam pro **BARONIO**; sive Cæsarem **BARONIUM** a Melchioris **GOLDASTI** calumniis vindicatum, Ingolstadii 1610. ac refectionem insipientia & falsimonia **GOLDASTI**, Ingolstadii 1611 respondit ille in replicatione pro Cæsarea & regia Majestate & ordinibus imperii contra **GRETSEUM**, eodem anno; **GRETSEUS** autem iterum se opposuit in gemina defensione adversus Melchiorum **GOLDASTUM**, eodem anno; **GRETSEUS** autem iterum se opposuit in gemina defensione adversus Melchiorum **GOLDASTUM**, calumniarum replicatorem, Ingolstadii 1612. Nec minus Calvinianis Lutherani **BARONIUM** insectati sunt. Nam præter **TRIBBECHOVIUM** antea memoratum *Daniel LIPSTORPIUS* omne maledicentiae virus evomit in formatione, & exclusione infrunita Monarchia papalis, publicata simul mala Cæsaris **BARONII** fide & vindicatis ab ea juribus Cæsareis, & summarum potestatum circa sacra, ex ipsa veneranda antiquitate Ecclesiastica per partes ostensa, & explicata, Senæ 1656. ac sub novo tantum titulo: *tractatus historico-politicus de Monarchia Ecclesiastica incrementis, & decrementis, quo simul jura majestatis circa sacra discutiuntur*, 1658. Existat quoque *Georgii GRENI* Enneas animadversionum in loca **BARONII**. Sed a Lutheranis magni fiunt cum primis *Christiani KORTHOLTI* disquisitiones *Antibaronica cum Exercitatione Antisalmasiana de pane ignis quem in oratione Dominica petimus*, Kilonii 1677. 4. quarum disquisitionum septem in volumine hoc locum obtinuerant, nimirum: de domo Nazarethico-Lauretana: de Suffragiis pro defun-

functis : de Purgatorio : de Confirmationis Sacramento : de Ordinis Sacramento : de extrema Unctione ; ac de traditionibus non scriptis : Quum istæ iterum describerentur cura *Sebastiani KORTHOLTI Hamburgi* 1708. 4. adcessit octava disquisitio de Reliquiarum cultu , cum exercitatione in Canonem sextum Concilii *Nicani* BARONIO , ac BELLARMINO opposita , prætereaque , ut jam dixi , TRIBBECHOVII *exercitationes* adjectæ sunt . Adcedat *Joh. Friderici KREBSII schediasma de jure alienandi imperia cum animadversionibus politicis , historicis & Theologicis ad Cæsaris BARONII Annalium Ecclesiasticorum* Tom. ix. a. 800. Hamburgi 1709. 4.

V. Nolim tamen quis credat , mecum esse , qui nævis omnibus *Baronianos* Annales carere contendam ; quin novi ex nostris Catholicis Scriptoribus *Henricum VALESIUM , Natalem ALEXANDRUM , BOLLANDIANOS* , aliosque non pauca Eminentissimi viri errata adnotasse (a) . PAGIUM *Antonium* non nominavi , quia in illo aliquanto plus immorandum . Publici is juris fecit *criticam historico-Chronologicam in Annales BARONII* , in qua rerum narratio defenditur , illustratur , suppletur , ordo temporum corrigitur , innovatur , & periodo Græco-Romana , nunc primum concinnata , munitur *Parisiis* 1689. Spectabat critica hæc , quæ quatuor priora sæcula complectebatur , magis ad SPONDANI *epitomen* , quam ad ipsos BARONII *Annales* atque ad ordinem dictæ *epitomes* disposita erat . Quemadmodum autem primum tantum totum exhibebat ; ita post auctoris mortem non solum ille ad ordinem BARONII adcommo-
datus , ac notis auctus est ; sed etiam reliqui tres-
tomii adcesserunt , cura *Francisci PAGI* , totumque opus in lucem prodiit hac inscriptione : *Critica historico-chronologica in universos Annales Ecclesiasticos Cæsaris BARONII , in qua rerum narratio defenditur , illustratur , suppletur , ordo temporum corrigitur , innovatur & periodo Græco-Romana ,*

nunc primum concinnata, munitur; opus posthumum, Coloniae Allobrogum; sive potius Geneva 1705. fol. quatuor tomis. Ante ipsam criticam conspiciuntur: *dissertatio de periodo Græco-Romana, veterum Pontificum Romanorum catalogi decem, atque apparatus Chronologicus ad annales Ecclesiasticos*, Baronianum illustrans, & supplens, quorum Scriptorum primum ac tertium habentur etiam in primo tomo, ab ipso PAGI edito. In conspectum orbis eruditi critica hæc iterum venit, Antuerpia, ut titulus habet; rectius autem Geneva 1727. fol. quatuor tomis, huicque editioni adcessit: PAGI *dissertatio hypatica, seu de Consulibus Cesareis*. Verum non erat, cur Protestantes de Catholicis BARONII oppugnationibus tantopere sibi plauderent, quemadmodum factum vidimus a Ioan. Friderico MAYER in *Eclogis de fide BARONII & BELLARMINI*, ipsis Pontificiis ambigua, Amstælodami 1647. 8. una cum Niceta CRYTOPULI; sive qui nomen hoc fictum sibi adscivit, Petri ZORNII *cen-sura eclogarum Ioan. Friderici MAYERI de fide BARONII & BELLARMINI*, ipsis Pontificiis ambigua selectis ex *Historia Ecclesiastica observationibus referta*, auctaque plusquam LX. Pontificiorum Scriptorum farragine, Dusseldorp. 1709. 8. qua MAYERI eclogæ cum augmentur, tum emendantur. Non enim Catholicis suspecta fides est aut BELLARMINI, aut BARONII, sed ii in utroque lapsus aliquot notant, quos aut adcuratoris cuiusdam critices defectus, aut monumentorum, quæ postea detecta sunt, inopia, aut operis longi, quod moliti sunt, natura ipsa veluti necessarios fecit.

(a) Locum in his habeant J. DARTIS, qui reliquit: *animadversiones in annales Ecclesiasticos Cælaris BARONII, & Isaaci CASAUBONI exercitationes*, Parisiis 1616. 8.

VI. Nunc de iis dicendum, qui BARONII *Annales*

nales prosequuti sunt. Hos inter principem sibi locum vindicat *Odoricus* RAYNALDUS, cujus *Annales Ecclesiastici ab anno 1198. quo desinit BARONIUS ad annum 1534. prodierunt Roma ab anno 1646. ad 1663. fol. octo tomis; sive si isti BARONII voluminibus duodecim adnumerantur, a tomo xiii. usque ad xx. Postquam RAYNALDUS mortalitatem finierat suam, tomus nonus adcessit, jam anno quidem 1676. litteris descriptus; non prius autem, quam anno 1689. ad publicum usum translatus. Vidit ille lucem Roma fol. duabus partibus ac prioribus octo tomis additus est in *editione Colonienfi* horum Annalium, quæ anno 1693. prodire cœpit. Exempla illorum, qui BARONII Annales reddiderunt breviores sequutus RAYNALDUS ipse & suos in epitomen redegit. Titulus illius est: RAYNALDI *Annales Ecclesiastici extomis octo ad unum pluribus auctum redacti Romæ 1665. fol.* Propositum sibi habuit, ut *epistolarem*, quam vocat, *historiam ex Romana Ecclesiæ scriniis* ac Bibliotheca Vaticana componeret, hancque in rem varias litteras Pontificum *Romanorum*, atque aliorum publici usus fecit.*

RAYNALDUM continuavit *Jacobus de LADERCHIO* nullius judicii Scriptor, cujus exstant *Annales Ecclesiastici ab anno 1566. ubi Odoricus RAYNALDUS desinit, tribus tomis, Roma fol. editis. Primus eorum 1728. divulgatus, complectitur duos annos 1666. 1667. secundus, qui 1732. exiit, itidem duos, eosque sequentes annos 1668. 1669. ac tertius, 1737. publicæ luci expositus; annos 1670. 1671. Optandum ut alius quispiam tantum opus prosequatur, non tamen *Laderchiano* more, sed *Baroniano*, & *Raynaldiano*; immo fortasse LADERCHII tomis neglectis opus ab anno quo RAYNALDUS desinit, retexere præstaret.*

VII. Sunt etiam a Vallicellanae Congregationis Patribus alii, qui ad BARONII prosequendos Annales operam suam contulere. Nempe *Abrah. BZO-*

VIUS

VIUS Dominicanus postquam BARONII Annales in epitomen redegit, octo omnino tomos conscripsit, sive ubi BARONII duodecim tomi simul numerentur, annales a tomo xiii ad xx. continuatos, qui sub titulo *Annalium Ecclesiasticorum post Cæsarem BARONIUM tomi xiii. xx. ab anno 1198. usque ad annum 1565. rerum, in orbe Christiano gestarum, narrationem complectentes*, in conspectum Orbis eruditi venerunt: primum *Roma* 1616. ac sequentibus annis. deinde *Colonia* ab anno 1621. ad 1640. fol. In editionibus *Coloniensibus* multa habentur, quæ in *Romana* desunt, hocque nomine illæ majorem existimationem præ se habent. Præter alia, in iis locum obtinuerunt. Nicolai JANSENII animadversiones & scholia in apologiam, nuper editam de vita & morte Jo. DUNS SCOTI adversus Abrahamum BZOVIIUM: Theodori AMYDENI libellus de pietate Romana I. BZOVII vita Silvestri II. item vita & passio Adelberti Urfini a Silvestro II. edita. Octo tomis horum Annalium post mortem BZOVII nonus, ab anno 1565. ad 1572. adcessit ac prodiit *Roma* 1572. fol. Quæ ab eo scripta fuerant contra Ludovicum Bavarum Imperatorem, illa refellit ac pro existimatione dicti Imperatoris pugnavit Georgius HERWARTUS in *Annalium Ecclesiasticorum post Cæsarem BARONIUM tomi xiv. ab Abr. BZOVIO conscripti, appendice*, *Monachii* 1621. fol. Posterior hæc editio, prior autem prodiit 1618. 4. ita inscripta: Ludovicus IV Imperator defensio contra BZOVII calumnias in annalibus suis. Præterea Henricus SPONDANUS acri judicio, & multa eruditione insignis Episcopus *Annalium Ecclesiasticorum Cæsaris BARONII continuationem ab anno 1198. quo is desit, ad finem 1640. juris publici fecit, Parisiis* 1640. 1641. duobus voluminibus fol. Quam primam lucem postquam opus hoc viderat, illud iterum editum est cum *Parisiis*. 1647. id iterum duobus tomis fol. tum *Ticini* 1675. & *Lugduni* 1678. tribus tomis

tomis fol. Post mortem enim SPONDANI appen-
dix sex annorum a. 1641. ad 1646. prodiit *Parisis*
1659. fol. hæcque editionibus *Ticinesi*, & *Lugdunensi*,
quarum mentionem feci, veluti tomus ter-
tius, addita est. Nec tamen SPONDANO censo-
rias effugere animadversiones licuit. Nam præter
Leonem ALLATIUM in diatrisk. de Nilis p. 52. &
in notis ad Georgium Acropolitam p. 251. Hiero-
nymus de MARINIS sub anagrammatico nomine
de ARMINIS observationes in SPONDANI An-
nales a. 1656. 4. edidit, iisque expendit nonnulla
ejus de principibus quibusdam, ac nationibus, ma-
xime Joan. JUSTINIANO & GENUENSIBUS,
elogia.

§. II.

Scriptores alii Catholici universa omnium temporum
Historia Ecclesiastica.

I. Uberiores Historiæ tractatores primum per-
censeamus. Atque hos inter statim nominandus
Natalis ALEXANDER Ordinis Prædicatorum.
Ejus *Historia Ecclesiastica Novi Testamenti* cum in-
scriptione: *Selecta Historia Ecclesiastica capita, &*
in Loca ejusdem insignia dissertationes Historica, Chro-
nologica, critica, dogmatica, primum Parisis ab a.
1676. ad annum 1686. 8. quatuor ac viginti, sive
ut alii numerant, sex ac viginti voluminibus, de-
inde cum quibusdam additamentis ibidem 1687. 8.
lucem vidit. Quo opere Historiæ Ecclesiasticæ po-
sterioris sæderis confecto, auctor operam in Histo-
ria sanctiore prioris sæderis enarranda posuit; hanc-
que Parisis 1689. 8. sex tomis juris publici fecit.
Utraque Historia cum veteris, tum novi Testa-
menti postea conjunctim prodiit hoc titulo: *Histo-*
ria Ecclesiastica Veteris Novique Testamenti ab or-
be condito ad annum post Christum natum millesi-
imum sexcentesium, & in loca ejusdem insignia dis-
ser-

sertationes historica, Chronologica, critica, dogmatica, in octo divisa tomos, ante quidem per partes; nunc autem conjunctim & adcuratius edita, rerum novarum adfectione, scholiis & indicibus locupletissimis aucta, illustrata, ornata, Parisiis 1699. fol. octo tomis. Præter observationes plurimas, in nova hac editione dissertationes aliquot; antea ab ALEXANDRO separatim publicæ luci expositæ, adcesserunt. Evulgaverat nempe dissertationem polemica de Confessione Sacramentali adversus libros quatuor Joann. DALLÆI Calvinistæ, divinam ejus institutionem & usum in Ecclesia perpetuum impugnantis, Parisiis 1678. 8. Dissertationum Ecclesiasticarum triadem: primam de divina Episcoporum supra Presbyteros eminentia adversus BLONDELLI Apologiam sententia HIERONYMI de Episcopis & Presbyteris cum questione de Chorepiscopis: secundam de sacrorum ministrorum cœlibatu; sive de historia PAPHNUTII, cum Nicæno Canone concilianda, ac tertiam de vulgata Scriptura Sacra versione, Parisiis 1678. 8. Quam ultimam quum CLAUDIUS FRASSENIUS impugnasset, atque auctorem illius perstrinxisset acriter, tamquam „ Historiæ Ecclesiasticæ compilatorem & hæreticorum exscriptorem, virum, qui hæreticis blanditur, sciolum „ temerarium, ALEXANDER opposuit dissertationem Ecclesiasticam, Apologeticam, & anticriticam adversus CLAUDIUM FRASSEN; seu dissertationis Alexandrinæ de vulgata Scripturæ Sacre „ versione vindicias, Parisiis 1682. 8. “ Ediderat quoque dissertationes historicas & criticas pro S. Thoma AQUINATE, Parisiis 1680. 12. Omnes has dissertationes, jam litteris descriptas, ALEXANDER in memoratam novam editionem Historiæ suæ Ecclesiasticæ transtulit; nec has solum; sed etiam „ novam dissertationem, his maxime „ necessariam temporibus, adversus errores Beguardorum, in Quietistis redivivos, qua spuriorum „ mysticorum fanaticum systema funditus evertitur,

„ tur, & periculosa dogmata refelluntur. “ Ad-
 dita sunt scholia, quorum occasionem „ indicu-
 „ lus Anonymus Religiosorum quorundam censo-
 „ rum præbuerat. “ In illo enim censores ALEX-
 ANDRI *Historiam Ecclesiasticam* ob varios er-
 rores reprehenderant; ALEXANDER autem ut
 ab Adversariis his se defenderet, scholia ista scrip-
 sit. Ita locupletata novâ editio iterum iterum-
 que in lucem exiit, Parisiis 1715. 1726. 1736. fol.
 Lucæ 1734. fol. notis & animadversionibus aucta
 & castigata studio Constant. RONCAGLIA novem
 voluminibus, rursus ibidem novem item volumini-
 bus in fol. additis Cl. Joan. Dominici MANSHani
 animadversionibus, & postea Venetiis sæpe cum no-
 vem in fol. tum 18. voluminibus in 4. Habuit
 ALEXANDER inter eruditos viros, qui illum op-
 pugnarunt; Cælestinum SFONDRATUM in *Gal-
 lia vindicata* p. 161. Franciscum d' ENGHEN,
 qui edidit auctoritatem Sedis Apostolica pro Sancto
 GREGORIO Papa VII. vindicatam adversus Na-
 talem ALEXANDRUM, Coloniae 1684. 8. (a)
 Jacobum le FEURE de la BASTILLE (b), Anto-
 nium CHARLAS in libro inscripto: „ Causa re-
 „ galiae penitus explicata; seu responsio ad disser-
 „ tationem “ Natalis ALEXANDRI de jure
 regalia, Leodii 1687. 4. aliosque (c).

(a) Hunc ALEXANDER confutavit *diff. VI. [æc. XV. & XVI.]*

(b) Ediderat is *Remarques critiques sur l'histoire Ec-
 clestastique de Noel ALEXANDER*; sed hæ ad-
 notationes suppressæ fuerunt, nec nisi duo earum
 exempla servata fuisse dicuntur.

(c) Nolim his adcerseri Eliam VEIELIUM *Luthe-
 ranum*, qui Ulmæ an. 1699. nescio quam disserta-
 tionem vulgavit adversus Natalem. Audi impu-
 dentissimum operis titulum, & stomachare:
*Dissertatio Isagogica in selecta Historia Ecclesiastica
 capita; sive in dissertationes historicas, Chronolo-
 gicas, Criticas, Dogmaticas* Natalis ALEXAN-
 DRI,

DRI, in qua, tamquam in breviario, adductis viri clarissimi, & domesticorum fidei propriis verbis, graves illius ac plurimæ in multis, magnique momenti capitibus cum sodalibus dissensiones acresque censurae producuntur, ac ostenditur, adversarium veritatis Evangelicæ tam gravem causæ Pontificiorum (plus officisse, quam Protestantium, simulque decus Imperatorum Romano-Germanicorum contra acerbas Gallicani Scriptoris criminationes paucis vindicatur ac pietas D. LUTHERI, & parastarum adseritur.

II. Claudius FLEURY Natalem sequatur. Celebris est ejus *Histoire Ecclesiastique*, cujus viginti tomos a nato Christo ad annum 1414. Auctor in lucem emisit. Prodierunt illi *Parisiis* ab anno 1691. usque ad annum 1720. 4. quæ editio est elegantissima. Post eam iterum in conspectum publicum isti venerunt: *Parisiis* 1717. 1718. 8. *Bruxellis* ab anno 1692. ad annum 1721. 8. & ad viginti hos tomos studio FABRI adjuncti sunt sex ac decem alii, ut opus continuaretur, atque ita amplius fieret, sub titulo: „*Histoire Ecclesiastique* „ pour servir de continuation a celle de feu M. „ FLEURY. “ Adspexerunt illi lucem itidem cum *Parisiis* 4. tum *Bruxellis* 8. ab anno 1726. ad annum 1740. Composita quoque est interpretatio Germanica historiæ hujus *Frankofurti* ab an. 1752. 4. edita; antea autem similis versionis tomus primus cum Præfatione Chr. Ernest. SIMONETTI, *Goettingæ* 1746. 4. exiit. Præfationes, ac Dissertationes, quæ opere hoc continentur, ac varias annotationes, ad Historiam Ecclesiasticam ejusque studium pertinentes, complectuntur, separatim luci publicæ expositæ sunt sub titulo: „*Discours* „ sur l' *Histoire Ecclesiastique* par M. l' Abbé „ FLEURY, “ *Parisiis* 1724. 8. duobus tomis, quibus postea tertius adcessit in Indicem librorum prohibitorum jure illatus. Tres priores harum dissertationum jam antea prodierant, sub eadem in-

scri-

scriptione, *Parisiis* 1708. 12. Quam periculosa le-
ctionis opus hoc sit, docent opuscula quaedam,
quæ *Avenione*, *Mechlinia*, ac *Venetis* tribus to-
mis comprehensa exierunt. Prodiit quidem „Ju-
„stification des discours, & de l' Histoire Eccle-
„siastique de M. l' Abbè FLEURY, contre les
„reproches & les calomnies de quelques religieux
„*Flamans* contre cet historien, principalement au
„sujet de la doctrine du clergé de *France*, & de
„plusieurs abus introduits dans l' Eglise, “ Nan-
ceji 1736. 8.; sed vide quid de hac Apologia sen-
serit Auctor Diarii litterarii, quod inscribitur *Bi-*
bliothèque raisonnée, T. XVIII. p. l. pag. 8. & T.
XXIII. part. II. pag. 250. (a) Tria hujus historiae
compendia habuimus. Primum a *Francisco* MO-
RENAS *Avenionensi* hoc titulo: „Abregé de l'
„Histoire Ecclesiastique de M. FLEURY, conti-
„nuée jusqu' en 1750.: “ constat 10. volum. in
12. Alterum dedit 21. Novembris ann. 1757. *Roma*
jure ac merito proscriptum *Quesnellianus* effron-
Anonymus, quem D. RACINE esse ferunt: XII.
illud voluminibus in 12. concluditur; fingiturque
Colonia editum, recusumque 1754. titulus operis
est: „Abregé de l' Histoire Ecclesiastique conte-
„nant les événemens considérables de chaque siè-
„cle, avec des Reflexions. “ His voluminibus
additur epistolarum volumen, in quibus D. MO-
RENAS omni conviciorum, & calumniarum ge-
nere proscinditur. Prænotatur: *Lettres d' Eusebe*
PHILALETHE a M. François MORENAS sur son
prétendu Abregé de l' Histoire Ecclesiastique de M.
FLEURY, Leodii 1757. Tertium hæretici homi-
nis est, qui tamen, ut errorum suorum patronum
in Catholico Scriptore incautis obtruderet, *Claudii*
FLEURY Breviarium quoddam in operis titulo
mendacissime pollicitus est. *Berna* vulgatum est
hoc *Abregé de l' Histoire Ecclesiastique de Mons.*
FLEURY ann. 1766. dignum sane opus, quod
Ro-

Romani Fidei Quæsitores ann. tandem 1770. Kalendaris Martii configerent.

(a) Confer P. ZACHARIAM in Antifebronio T. 1. Cæsen. edit. pag. 266. seqq.

III. Alios jam Scriptores brevioris stylo prosequamur. I. *Franciscus Timaleo* CHOLSY edidit *Parisii* undecim tomis in 4. *Histoire de l'Eglise*. Primus eorum prodiit ibi 1703. secundus 1704. tertius 1705. quartus 1706. quintus 1712. sextus 1713. septimus 1714. octavus 1715. nonus 1719. decimus 1721. & undecimus 1723. 4. Opus hoc confectum est in usum non tam cruditorum, atque in rebus ecclesiasticis exercitatorum; quam eorum, qui aut litterarum plane expertes sunt, aut ad studia civilia animum adpulerunt. II. P. *Ignatius Hyacinthus* AMAT de GRAVESON „ *Historia Ecclesiastica*, variis colloquiis digesta, ubi pro Theologiae candidatis res præcipuæ, non solum ad „ historiam; sed etiam ad dogmata, criticam, „ chronologiam & ecclesiæ disciplinam pertinentes, per breves interrogationes, & responsiones „ perstringuntur & in præclaro ordine collocantur; „ distributa vero in tomos novem, & continuata „ a sæculo primo, usque ad annum 1711. “ quæ historia prodiit primum *Roma* ab anno 1717. 8. novem tomis: deinde *Venetis* 1726. tribus voluminibus, ac *Augusta Vindelic.* 1727. fol. duobus tomis. III. Cardinalis *Josephus Augustinus* ORSI *Florentinus* Ordinis Prædicatorum, qui *Roma* in 4. & in 8. ann. 1747. divulgare coepit *Historiam Ecclesiasticam* hoc titulo: *della Istoria Ecclesiastica descritta ec.* Tomos XX. & unum edidit: morte autem Auctoris interceptum opus P. *Philippus Angelicus* BECCHETTI ejusdem ordinis magno plausu prosequitur, atque anno 1774. quintum jam volumen emisit, quo prima & secunda pars noni Eccle-

clesiæ sæculi continetur (a): IV. P. Hadrianus DAUDE S. J. anno 1748. *Wircburgi* Tomum 1. exhibuit magni operis inscripti: „ Historia Universalis, & pragmatica Romani Imperii, Regnorum, Provinciarum una cum insignioribus monumentis Hierarchiæ Ecclesiasticæ ex probatis Scriptoribus congesta, observationibus criticis aucta, atque ad Theologiæ positivæ, jurisprudentiæ, ac Philosophiæ peculiarem usum Reflexionibus dogmaticis, politicis, & chronologicis illustrata. “ Secundi porro tomī primam & secundam partem totidem voluminibus quum edidisset, morte abreptus est. Præstantissimæ historiæ continuandæ onus susceperat P. Thomas GREBNER; verum hætenus ab eo non adcepimus nisi *Dandiani* operis compendium ad nostra tempora perductum tribus grandioribus voluminibus in 8. inscriptis *Compendium historia universalis, & Pragmatica*, quorum primum continens octo priora sæcula prodiit *Wircburgi* 1757. secundum priora quinque mediī ævi sæcula complectens 1761. tertium postrema quinque recentioris ævi Christiani sæcula exhibens 1764. V. Tandem Gaspar SACARELLI Congreg. Oratorii Romani Presbyter ann. 1771. Romæ vulgare cœpit „ Historiam Ecclesiasticam per annos digestam, variisque observationibus illustratam 4.

(a) Vide quæ de hoc Tomo tradiderunt auctores diarii quod *Pisis* vulgatur inscriptum: *Giornale de' letterati* Tom. xviii. art. vi. p. 209.

IV. Non plane omittenda Historiarum Ecclesiasticarum compendia. In his præter BARONII & SPONDANI, itemque D. FLEURY jam indicatas epitomas Michaelis BUCHINGERI *historia Ecclesiastica*, Moguntiæ 1560. quæ duplicem faciem exhibet: altera est Ecclesiæ Catholicæ, quæ pars præcipue catalogo Pontificum Romanorum a

S. PETRO usque ad **PAULLUM IV.** absolvitur, altera vero Ecclesiæ antichristianæ, ubi de tyrannis, hæreticis & falsis fratribus agitur. **Petri a STREITHAGEN** *Florus Christianus*; sive *Historiarum de rebus Christianæ Religionis Libri ix.* Coloniae 1640. 8. **Ignatii BOMPLANI** *historia Christianarum rerum a Christi ortu ad nostra usque tempora*, Romæ 1665. 12. **Augusti RIBOTHI** *Florus Christianus*, hoc est, totius *historia Ecclesiastica epitome*, duodecim Libris collecta, a Christo genito ad nostra tempora Parisiis 1666. 1677. 12. Sed omnes antecellit tum **Herikerti ROSWEIDI** *historia Ecclesiastica a Christo nato usque ad Pontificatum Urbani VIII.* in duos tomos divisa, Antuerpiæ 1625. fol. tum **Jov. CABASSUTII** *notitia Ecclesiastica historiarum, Conciliorum, & Canonum invicem collatorum veterumque juxta, ac recentiorum Ecclesiæ rituum ab ipsis Ecclesiæ Christianæ incunabulis ad nostra usque tempora secundum cujusque sæculi seriem accurate digesta*; cujus utilissimi operis sexta editio Venetiis a. 1752. apud **Laurentium Basilium** curata est. Atque hæc quidem Historiæ breviaria superiore sæculo habuimus: Nostro autem sæculo, quæ subijcio.

Histoire de l'Eglise &c. quæ deinde Venetiis prodit **Selvaggio CANTURANO** interprete quatuor tomulis in 12. prænotata: *La storia della Chiesa dal principio del mondo sino al presente espressa in ristretto.* In veterum Librorum indicem relatum opus a. 1719. (a).

Abregé Chronologique de l'histoire Ecclesiastique (b), Parisiis 1752. Tom. 11. 8. Primus ab anno 1. *Æræ Christianæ* ad 1200. secundus ab an. 1201. ad 1700. Historiam perducit. Et hoc Breviarium Italice redditum Venetiis prodit quatuor tomis in 8. confixumque est *Roma*.

Fr. Joan. Laurentii BERTI *Augustiniani Ecclesiastica historia Breviarium*, sæpius editum. Quinta editio Neapolitana a. 1766. duobus tomis constat.

stat in 8. ceterisque auctior est *Isagoge* (ejusdem BERTI) ad sacram Geographiam, auctario ad annum usque 1766. Breviario Historiæ Neapolitanæ, & indicibus VIII. Chronologicis .

(a) Opus hoc Romanæ Sedi insensissimum a Ludovico Ellies du PIN profectum est .

(b) Auctor Philippus MACQUER advocatus .

§. III.

Catholici Scriptores qui historiam Ecclesiasticam universam quidem, sed certorum temporum tradiderunt .

I. In his percensendis sæculorum, quorum Historiam Ecclesiasticam scriptis suis commendarunt, ordinem sequar. Prodeat primus Ambrosius GARDEBOSC: *Historia Ecclesiastica a Christi ortu ad hanc usque ætatem synopsis & in omnia ejusdem controversa capita dissertationes*, cujus Historiæ sæculum primum, sive tomus primus prodiit Tolosa 1713. fol. Alterum quoque sæculum edidit, nec ultra progressus est. Huic addatur Petrus FAYDIT, qui anno 1695. 8. vulgavit *Eclaircissement sur la doctrine & l'histoire Ecclesiastique de deux premiers siècles*. Sæculum quoque secundum non prætergreditur insigne opus Præfulis Francisci BLANCHINI a Josepho Nepote an. 1752. Rome evulgatum hoc titulo: *Demonstratio historia Ecclesiastica quadripartita comprobata monumentis pertinentibus ad fidem temporum, & gestorum* fol. (a) Proximum locum deposcunt Caroli SIGONII *historia ecclesiastica Libri XIV.* (ad annum CCCXI. pertingunt) nunc primum e MS. Codice Bibliotheca Vaticanæ in lucem emissi cum prolegomenis Horatii BLANCHI, Mediolani Tom. IV. part. 2. ejus operum, & duobus tomis in 8. 1734. Ultra quintum sæculum haud progrediuntur Fr. Joan. Laurentii BERTI

dissertationes historicæ, quæ tribus voluminibus in 4. Florentia primum a. 1753. 16. excusæ, deinde Bassani quatuor Tomis in fol. ann. 1769. iterum emissæ. Primum utriusque editionis volumen illustriores epochas sex dissertationibus exponit, & ad Christiana sæcula adcommodat; in secunda autem editione adcessit *historia* Evangelica brevioribus Prælectionibus explicata: Volumen secundum historiam trium priorum sæculorum continet, in Bassanensi editione auctam dissertatione de scriptis Patrum duorum priorum sæculorum. Volumen tertium quarti & quinti sæculi Ecclesiasticam historiam complectitur; quartum Bassanensis editionis reliqua ad quintum sæculum pertinentia (b). Sex prioribus Ecclesiæ sæculis continetur celeberrimum *Sebastiani Nani* TILLEMONTII opus inscriptum: *Memoires pour servir a l'histoire ecclesiastique de six premiers siècles, justifiés par les citations des auteurs originaux, avec une chronologie, ou l'on fait un abrégé de l'histoire ecclesiastique & profane, & des notes pour éclaircir les difficultés des faits & de la chronologie.* Opus hoc in publicum exiit Parisiis ab anno 1693. ad annum 1712. 4. sex ac decem tomis, quæ editio est splendida, adcurata, ac reliquis postea in lucem emissis, dignitate & pretio superior. Iterum enim illud prodiit cum *Bruxellis* ab anno 1694. ad annum 1730. 8. decem tomis, ac *Venetiis* totidem tomis in 4. 1732. (c)

(a) Adi historiam litterariam Italiæ Tom. xi. pag. 307. seq.

(a) Plura, quæ recolantur, digna in has dissertationes adnotavit Auctor historiæ litterariæ Italiæ Tom. viii. p. 376. 397. & Tom. ix. p. 338. 378. & Vol. I. Annalium litterariorum Ital. P. II. p. 112. 126. Qui secundam editionem curavit, adjectis quibuldam in reprehensâ loca adnotationibus aut Auctorem hunc refellere, aut suum emendare debuerat: aliquid tum præstitisset lectoribus perutile, ac laudæ dignum.

(c) Pe-

(c) *Petrus* FAYDIT cujus antea memini, edidit *Memoires sur les memoires de M. de TILLEMONT*, quæ nullius pretii sunt. In multis tamen fatendum est, TILLEMONTIUM errasse; quod passim ostendunt BOLLANDIANI in Actis Sanctorum.

II. Plura sæcula alii exposuerunt. Huc spectant *Claudii* ESPENCÆI *apophtegmes ecclesiastiques*, ou plutot *abregé de l'histoire*, contenant tous les faits & des memorables *avenus depuis la mort de Jesus Christ jusque a l' Impercur Phocas*. Parisiis 1578. 12. cum primis vero *Episcopi Antonii* GODEAU *histoire de l'Eglise depuis la naissance de Jesus Christ jusqu'au ix. siecle*, avec un *abregé de l'histoire depuis Adam jusqu' a notre Seigneur*. Bruxellis 1697. 8. sex tomis, quæ est editio sexta, antea autem *historia hæc lucem viderat Parisiis 1653. fol. tribus voluminibus: ibidem 1663. 1674. fol. tribus tomis, 1690. 8. quinque voluminibus: in Belgio 1680. 12. & Vexetiis* Italice curante doctissimo Antistite *Arnaldo* SPERONI. Huc pertinent *Comitis* Fausti VERDELLI *Successi della Chiesa fin al 1002*. Romæ 1633. Duodecim priora sæcula sex tomulis in 12. persequutus est *P. Josephus* POHL. Viennæ: editi sunt 1753. 1759. hoc titulo: *Manuductio ad historiam Ecclesiasticam*.

III. Recentiorum temporum *historiæ hæc sunt*
 1. *Roveri* PONTANI *vera narratio rerum ab anno 1500. usque ad annum 1549. in republica Christiana memorabilium*, Coloniae 1559. fol. maxime *Sleidano* opposita atque ex commentariis NAUCLERI, JO- VII, atque aliorum sumpta. 2. *Michael David* de la BIRARDIERE, *Historia Ecclesiastica ab anno 1517. ad 1547*. Parisiis 1705. 12. 3. „ *Alonsus* FERNANDEZ, *historia Ecclesiastica de nuestros tiempos de la conversion de Idolatres y reduction de Hereges*, Toleti 1611. fol. 4. *Memoires Chronologiques, pour servir a l'histoire ecclesiastique depuis 1600. jusqu'an. 1716. avec des re-*

flexions & des remarques critiques, „ sine mentione loci 1723. 8. quatuor tomis. Auctor est P. d' AURIGNY S. J.

5. IV.

*Præcipui inter hæreticos historia Ecclesiastica
universæ Scriptores.*

I. *Centuria Magdeburgenses* huic censui præmittendæ. Inscriptum id opus : „ Ecclesiastica historia integram Ecclesiæ Christi ideam, quantum „ ad locum, propagationem, tranquillitatem, doctrinam, hæreses, ceremonias, gubernationem, schismata, synodos, personas, miracula, martyria, „ religiones extra Ecclesiam, & statum imperii politicum adtinet, secundum singulas centurias „ perspicuo ordine complectens, singulari diligentia, & fide ex vetustissimis & optimis historicis, „ patribus, & aliis Scriptoribus congesta per aliquot studiosos & pios viros in urbe Magdeburgica. „ Lucem vidit primum *Basilea* ab anno 1559. usque ad 1574. fol. tot voluminibus, quot sunt centuriæ, tres nimirum, ac decem : deinde iterum *Basilea* 1624. fol. cura *Ludovici LUCH* cujus editionis, quamvis sit nitidior, minor tamen ejus existimatio. In ea enim non solum epistolæ dedicationis omissæ sunt; sed etiam varia loca, *Calvini* ad seclis placendi studio corrupta atque interpolata sunt. Datum est operi huic nomen *centuriarum*, quia id Auctores in centurias ita descriperunt, ut singuli tomi annorum complecterentur centuriam : *Magdeburgensium* autem, quod priores tomi *Magdeburgi* compositi sunt. Princeps earum auctor extitit *Matthias FLACIUS*, aliique se tamquam socios laboris, ad eum adjunxerunt, in quorum numero sunt *Martinus COPUS*, *Jo: WIGANDUS*, *Matth. JUDEX*, *Basilius FABER*, *Panzeratius VELDPOCK*, *Andreas CORVINUS*.

Tho-

Thomas HOLTHVTERUS. In excerptis Scrip-
toribus operam suam collocarunt *Ambrosius* HID-
FELD, *David* CICELERUS, *Caspar* LEUNCU-
LUS, *Gull.* RADENSIS, *Nicol.* BEUMULLE-
RUS, *Bernardus* NIGER, *Petrus* SCHROEDER.
In singulis centuriis, quarum ultima est tertia ac
decima historia Ecclesiastica ad sex & decem ca-
pita revocatur. *Primum* eorum totius sæculi con-
spectum velut in tabula exhibet: *secundum* exponit
de propagatione Ecclesiæ, atque ostendit, quibus
in locis ac regionibus, quave ratione doctrina
Evangelii fuerit recepta: *tertium* de persecutione
Ecclesiæ, deque ejusdem tranquillitate & pœnis
persequutorum: *quartum* de doctrina Ecclesiæ; fa-
tis ejus per singulos locos Theologicos: *quintum* de
hæresibus, hæreticorum erroribus, horumque fonti-
bus ac confutationibus: *sextum* de ceremoniis, ac
ritibus ecclesiasticis: *septimum* de politia, seu de
gubernatione Ecclesiæ, ubi & de bibliothecis, de
scholis, de officio magistratus in juvanda gubernatione,
& disciplina Ecclesiastica, deque primatu
Papæ agitur: *octavum* de schismatibus, ac certa-
minibus levioribus: *nonum* de conciliis: *decimum*
de vitis Episcoporum, ac doctorum: *undecimum*
de hæreticis seu seductoribus; iis nimirum ipsis, de
quibus, quum de falsis eorum dogmatibus jam an-
tea dictum fuisset: *duodecimum* de Martyribus: *de-
cimumtertium* de miraculis & prodigiis: *decimum-
quartum* de rebus Judaicis externis, seu politicis: *deci-
mumquintum* de aliis religionibus extra Ecclesiam Chri-
sti, Judaismo & Gentilismo, & a sæculo septimo
Muhametanismum: *decimum sextum* de mutationibus
politicis in imperiis. Ad XIII. sæculum opus per-
ducitur. *Jusens* *Jacobus* HAUCHIUS novam ad-
gressus est editionem Centuriarum Magdeburgen-
sium, eamque correctam atque auctam, cujus &
voluminis 1. *liber primus*, Norimbergæ 1757. ac *li-
ber secundus*, ibidem 1758. 4. in conspectum orbis
eruditi venit; cum Præfationibus Joann. Salom.

SEMLERI, ac sub titulo: „Centuriæ Magdebur-
 „ genses; seu Historia Ecclesiastica novi Testamen-
 „ ti, cum variorum Theologorum continuationi-
 „ bus ad hæc nostra tempora, quas excipient sup-
 „ plementa emendationum, defensionum, illustra-
 „ tionumque ad priores centurias XIII. “ Com-
 pendium earum *Franciscum* BURGOINUM edi-
 disse, sunt qui velint; de quo tamen alii tacent ac
 dubium fere esse videtur, num id in lucem omni-
 no prodierit, nec ne. Notissimæ contra sunt *Lu-*
ca OSIANDRI „ Epitomes Historiæ Ecclesiasti-
 „ cæ centuriæ XVI., in quibus breviter & perspi-
 „ cue commemoratur, quis fuerit Status Ecclesiæ
 „ Christi, a nativitate Salvatoris usque ad annum
 „ 1600. “ Opus hoc quatuor voluminibus com-
 prehenditur 4. Priores octo centuriæ lucem vide-
 runt *Tubinga* ab anno 1592. ad 1602. quibus edi-
 tis centuria sexta ac decima, ceteris uberius de-
 scripta, ibidem 1602. 1603. exiit, hancque reliquæ
 centuriæ, a nona ad quintam ac decimam, *Tu-*
binga 1604. sequutæ sunt. Sex priores centuriæ ite-
 rum prodierunt *Tubinga* 1607. 4. Epitome hæc in
 sermonem Germanicum conversa est, interprete
David FOERTERO, *Francofurti* ab anno 1597.
 ad annum 1608. 8. proditque etiam *Suecice* cura
Erici SCHROEDERI, *Holmiæ* 1635. fol. Ex epi-
 tome hac Germanicum compendium fecit *Joann.*
VALENTINUS ANDREÆ una cum *Joan. Ber-*
nard. *WAGNERO Argentorati* 1620. 12.

II. Plures ex Catholicis ad *Centurias* refellendas
 studium adjecerunt I. *Conradus* BRUNUS „ In
 „ admonitione Catholica adversus novam histo-
 „ riam ecclesiasticam, quam *Matthias Illyricus*, &
 „ ejus collegæ *Magdeburgici* per centurias nuper
 „ ediderunt, ne quisquam illis malæ fidei histori-
 „ cis novis fidat, “ *Dilingæ* 1565. 8. qua quam-
 vis tantum contra titulum, epistolam dedicationis
 ac præfationem centuriæ primæ dimicasset; *FLA-*
CIUS tamen opposuit: „ Refutationem investiq-
 „ BRU-

„ BRUNI contra centurias Historiæ Ecclesiasticæ;
 „ Accesserunt & alii libelli diversorum scriptorum;
 „ tum ad confirmationem illorum narrationum;
 „ tum aliqui ad præsens institutum cumprimis fa-
 „ cientes, “ Basileæ 1566. 4. II. *Guilielmus EY-*
SENGREINYUS, cujus liber hujus inscriptionis
 prodit: „ *Contenarii XVI. continentis descriptio-*
 „ *nem rerum memorabilium, in orthodoxa & Apo-*
 „ *stolica Christi Ecclesia gestarum, adversus no-*
 „ *vam historiam Ecclesiasticam, quam Matthæus*
 „ *FLACIUS Illyricus, & ejus Collegæ Magdebur-*
 „ *gici contra verum Dei cultum verasque Ecclesiæ*
 „ *Catholicæ ceremonias, scriptis vetustissimorum*
 „ *historicorum depravatis & corruptis nuper edide-*
 „ *runt.* “ *Centenarius I. Ingolstadii 1566. ac cen-*
 „ *tenarius II, Monachii 1568. fol. duobus volumini-*
 „ *bus. Promisit quidem auctor sex ac decem cente-*
 „ *narios; duo autem tantum eorum, quantum scio,*
 „ *lucem viderunt.* III. *Alanus COPUS*, sive po-
 „ *tius Nicolaus HARPSELDIUS*, cujus exstant;
 „ *Dialogi sex contra Summi Pontificatus, mona-*
 „ *sticæ vitæ, Sanctorum, sacrarum Imaginum op-*
 „ *pugnatores, & Joan. FOXI Martyrologium,*
 „ *Antuerpiæ 1566. 1573. 4. quorum dialogorum non*
 „ *COPUS, sed HARPSFELDIUM Auctorem ef-*
 „ *se, litteræ, quæ sub finem dialogi sexti sunt*
 „ *A. H. L. N. H. E. V. E. A. C., id est, Au-*
 „ *ctor hujus libri Nicolaus HARPSFELDIUS;*
 „ *edidit vero eum Alanus COPUS, indicant.*
 „ *IV. Petrus CANISIUS*, cujus *Commentariorum de*
 „ *verbi Dei corruptelis, duo tomi Ingolstadii 1583.*
 „ *Lugduni 1584. fol. adversus Centuriatores compo-*
 „ *siti, lucem viderunt, postquam antea separatim*
 „ *editi fuerant, prior de JOANNE BAPTISTA, Di-*
 „ *lingæ 1571. 4. posterior de Beatissima MARIA Vir-*
 „ *gine, Ingolstadii 1577. V. Franciscus TURRIA-*
 „ *NUS Libros V. adversus Magdeburgenses Centu-*
 „ *riatores, pro Canonibus Apostolorum & Epistolis de-*
 „ *cretalibus Pontificum Apostolicorum, Florentiæ 1572.*

Coloniæ 1573. 4. cui responderunt Joan. DAL-
 LÆUS *Libris de pseudepigraphis Apostolicis*, Da-
 wid BLONDELLUS in *Turriano vapulante* ac mul-
 ti alii. VI. Gilbertus GENEBRARDUS, qui in
 posterioris partis *Chronici* sui sæpius editi, titulo pro-
 fitetur, se *Centuriatorum impietatem, mendacia, im-*
posturas coarguere & doctrina Catholica continuatio-
nem ad singulorum sæculorum coronidem ostendere.
 VII. Onuphrius PANVINIUS *Libris de Primatu*
PETRI & Apostolica Sedis potestate contra centu-
riarum auctores, Verona 1589. 4. Venetiis 1591. 4.
 Princeps autem eorum, qui *Centurias* oppugnarunt,
 BARONIUS est in *Annalibus*, de quibus supra
 diximus.

III. Ceteros *Lutheranos* pauca nunc adscribo,
 eorumque, hoc de argumento, Libros Latinos; ne-
 que enim in Germanicis titulis describendis immo-
 rari placet,

Exstant igitur.

Job. PAPPI *epitome historia Ecclesiastica*, Argen-
 torati 1584. 8. Vitembergæ 1611. 12.

„ Joh. MICRAELII *Syntagma hystoriarum Ec-*
 „ *clesiæ omnium*, quo ab ADAMO *Judaicæ*, &
 „ a Salvatore nostro *Christianæ Ecclesiæ*, *politicae*,
 „ *ritus*, *persequutiones*, *transplantationes*, *hæcyo-*
 „ *nia*, *doctores*, *Synodi*, *hæreses*, & *schismata*
 „ *proponuntur.*

Hieronymi KROMAYERI Ecclesia in politia, id-
est, historia Ecclesiastica centuria XVI. cum presente
dimidiata, Lipsiæ 1666. 1673. 4.

Joan. STUBNERI *Tabula synoptica in historiam*
Ecclesiasticam Novi Testamenti, Norimbergæ 1684.

Joan. Georgii LAYRIZII *Synopsis historia Eccle-*
sastica Novi Testamenti. Lipsiæ 1697. 12. iterum
 edita non solum cum adnotationibus perpetuis 1700.
 12. sed etiam cura Joan. Christ. MESSERSCHMID-
 DI aucta atque ad nostrum tempus continuata,
 Vitembergæ 1760. 8.

Christiani KORTHOLTI, ni malis Sebastiani
 NIE-

NIEMANNI *historia Ecclesiastica Novi Testamenti κατ' επιτομὴν a Christo nato, usque ad seculum xvii. sistens statum Ecclesie sub Imperatoribus, schismata, hereses, Synodos, ac Ecclesia doctores, quæ post auctoris obitum in lucem exiit Lipsia 1697. 4. iterum Hamburgi 1708. 4.*

Adami RECHENBERGII *Summarium historia Ecclesiastica, Lipsiæ 1697. 12. 1700. 1709. 1714. quæ in titulo editio sexta dicitur, 1729. 1735. Vitembergæ 1748. 8. cum Joachimi Samuel WEICKHMANNI præfatione de prudentia in sanctioris historia studio necessaria causis. H. G. WELANDUS edidit tabulas in Rechenbergianum historia Ecclesiastica summarium. Lipsiæ 1706. 12.*

Joan. Andrea SCHMIDII *compendium historia Ecclesiastica, Helmstadii 1701. 1704. 8. 1709. 8. ac cum ejusdem historia Ecclesiastica veteris Testamenti, in tres partes divisum, cura Christiani Gottlieb. JOECHNERI, qui præfatus est, & supplementa addidit, Lipsia 1739. 8.*

Christiani Eberhardi WEISMANNI *introductio in memorabilia Ecclesiastica historia sacra Novi Testamenti, maxime vero seculorum primorum & novissimorum, ad juvandam notitiam Regni Dei & satanæ, cordisque humani salutarem concinnata, duobus tomis, quorum prior Tubingæ 1718. posterior autem eodem loco 1719. 4. lucem vidit. Primam editionem hanc sequuta est secunda emendata, atque aucta, Halæ 1745. 4.*

Christophori Matthie PFAFFII *Institutiones historia Ecclesiastica, Tubingæ 1721. 1727. 1741. 8. quæ duæ posteriores editiones multum locupletatæ ac notis ita instructæ sunt, ut notitiæ Scriptorum de singularibus Historiæ Ecclesiasticæ argumentis comparandæ, inferviant.*

Joan. Laurentii MOSHEMII *Institutiones historie Ecclesiastica Novi Testamenti, Jenæ 1727. 8. quas auctor postea ita mutavit atque emendavit, ut opus novum, a veteri sententiis pariter, harumque ordi-*

ordine, ac verbis maxime diversum, perficeret. Duæ sunt illius partes, quarum prior inscripta: *Institutiones historia Christiana antiquioris*, Helmstadii 1736. 8. posterior titulo: *Institutiones historia Christiana recentioris*, ibidem 1741. 8. in lucem prodiit. Adornata est editio tertia hujus inscriptionis: „ Institutionum historię Ecclesiasticę „ antiquę & recentioris Libri quatuor, ex ipsis „ fontibus insigniter emendati, pluribus accessionibus locupletati, variis observationibus illustrati, Helmstadii 1755. Has MOSHEMII institutiones Anglice reddidit, notisque illustravit Archibaldus MACLAINE, ex Anglico autem Italice versas a D. Patritio ROSELLI, & nonnullis, quę tamen & nimis pauçę, nec satis solidę sunt, animadversionibus a Julio Laurentio SELVAGGI, si superis placet, correctas typi Neapolitani a. 1769. novem voluminibus in 4. recuderunt hoc titulo: „ dell' „ Istoria Ecclesiastica antica, e moderna dalla nascita di G. C. sino al principio del presente secolo XVIII. in cui si considerano la di lei origine, i Progressi, &c.

Justi Laurentii DIELI succineta historia Ecclesiastica Novi Testamenti a Christo nato usque ad Philippum Melancthonem, Amstelodami 1726. ac Hildperhusę 1750. 8. quę tamen non est nova editio, sed novo tantum titulo distincta. In operis calce addita sunt excerpta ex dissertationibus Egidii STRAUCHII de *Manichęismo*, de *Catechumenis*, de *Jansenismo*: Jacob THOMASII de *Petro Dresdensi*, de *Nigello*: DIELMANNI de *vocis Papę aetatibus*.

„ Gottlob KRANZII Historia Ecclesiastica a Christo nato ad nostra usque tempora singulorum sæculorum Ecclesię statum in communi, incrementa, lumina, adversitates & Concilia sistens, adjectis ex fontibus genuinis adnotationibus, Laubę 1736. 4.

„ Conrad. Samuel. SCHVRZELEISCHII Hi-

„ sto-

„ *storia Ecclesiastica*, in qua Ecclesiæ status, Imperatores, Pontifices, Patres, viri docti, hæretici ac schismatici, ritus, Concilia, & Synodi exponuntur, Vitembergæ 1744. 4.

Sigism. Jacob. BAUMGARTENII *Breviarium historia Christiana in usum scholarum suarum editum*, Halæ 1754. 8.

IV. *Calvinianorum* sequentes Libri sunt.

Andrea RIVETI, *histoire de l'Eglise depuis l'envoi des Apotres jusques a l'ann. 1620*. Salmurii 1621. 4.

Danielis PAREI *historia Ecclesiastica medulla*, Francofurti 1638.

Joan. Henrici HOTTINGERI *historia Ecclesiastica Novi Testamenti sex ac decem sæculorum*, in novem tomos divisa, qui hoc ordine lucem viderunt: *enneas*, seu *pars prima*, quæ novem priora sæcula continet, Hanov. 1655. 8.: *dyas*, seu *pars secunda* sæculi decimi atque undecimi, ibidem 1655. *trias*, seu *pars tertia*, quæ exhibet res sæculorum XII. XIII. XIV. ibidem 1656. *Saculum* XV., seu *pars quarta*, Tiguri 1657. *Jaculum* XVI. cujus quinque partes, seu tomi sunt. Prima earum prodit Tiguri 1655. secunda ac tertia eodem loco 1655. quarta ac quinta ibidem 1667. 8.

Joan. le SUEUR, sive SUDORII *histoire de l'Eglise & de l'Empire, depuis la naissance de Jesus Christ jusqu'à la fin du X. siècle*, Genève 1674. ac sequentibus annis 4. 1686. 12. octo voluminibus: Amstelodami 1730. octo tomis 4. quæ editio emendata, atque aucta fuit cum adnotationibus, tum testimoniis, antea ab auctore omissis. In ornanda ea Benedictus PICTETUS operam posuit & quemadmodum jam in lucem emiserat *historiam Ecclesiasticam ac civilem sæculi undecimi*, Genève 1713. 4. eo consilio, ut opus, a le SUEUR coëptum persequeretur, ita postea quoque sæculum duodecesimum in *histoire de l'Eglise & du monde pour servir de continuation a l'histoire de Mr. le SUEUR*,

avec

avec quelques courtes dissertations & reflexions critiques, Amstelodami 1732. 4. tribus tomis illustravit.

Joh. Alph. TURRENTINI *historia Ecclesiastica compendium, a Christo nato usque ad annum 1700.*, Genevæ 1734. 8. quod Joh. SIMON cum continuatione ad præsens usque tempus, iterum edidit Hala 1750. 8.

Joan. Joachimi SCHROEDERI *hypomnemata historia Ecclesiastica a Christo nato secundum seculorum ordinem digesta*, Marburgi 1737. 8.

Pauli Ernesti JABLONSKI *Institutiones historia Christiana*, Tomi tres in 8. Francofurti ad Viadrum 1754., & iterum 1766. Primus historiam antiquiorem; secundus recentiorem; tertius recentissimam exhibet.

V. Superest, ut heterodoxos enumeremus, qui universam quidem sed certorum temporum historiam tradiderunt. Igitur exstant

Philippi Jacobi HARTMANNI *de rebus gestis Christianorum sub Apostolis commentarius, in quo ex ipsi monumentis antiquissimis deducitur, hierarchiam Pontificiam nec a Christo institutam, nec ab Apostolis traditam*, Berolini 1699. 4. Cum Libro hoc plane eadem est: *historia antiquitatum Ecclesie Christiane, a Christi & Apostolorum temporibus concinnata &c.* accurrante Philippo Jacobo SKLERANDRO, Berolini 1710. 4. nec ab isto, nisi solo novo ac mutato titulo, differt.

Joan. Laurentii MOSHEMII *Institutiones historia Christiana majores. Seculum primum* Helmstadii 1739. 4.

Thoma ITTIGH *historia Ecclesiastica primi a Christo nato seculi selecta capita*, quibus præmissa est uberior dissertatio de scriptoribus Historiæ Ecclesiasticæ recentioribus, Lipsiæ 1709. ac ejusdem *historiæ selecta capita seculi secundi*, cum dissertatione de scriptoribus Historiæ Ecclesiasticæ antiquioribus, ibidem 1711. 4. quæ post mortem au-

cto-

etoris studio *Christiani* LUDOVICI in lucem pro-
lata sunt.

Joan. CLERICI *historia Ecclesiastica duorum pri-
morum a Christo nato seculorum, e veteribus monu-
mentiis deprompta*, Amstelodami 1716. 4.

„Conradi HORNEII compendii *historiæ Ec-
clesiasticæ Liber 1. II. III. quæ a Christo nato
usque ad initium Imperii Constantini Magni
in Ecclesia gesta sunt, complexi*, Brunsvic,
1649. 4.

Joan. HENICHI *historia Ecclesiastica trium pri-
morum seculorum*, Rintelii 1669. 4. quarti 1670. ac
quinti post auctoris obitum 1674. 4. quæ tamen
historia Ecclesiastica cum civili conjungitur.

Laurentii ECHARDI *historia Ecclesiastica gene-
ralis a nato Christo ad a. CCCXIII. Londini 1707.
in fol.*

Francisci BOURGOING *histoire Ecclesiastique
des 4. premiers siecles*, Genevæ 1560. 2. vol. fol.

Jacobi CAPELLI *historia Ecclesiastica centuriæ
quinque ab Augusti nativitate ad Imperatorem Va-
lentinianum III. Sedani 1622. 4.*

Joan. Andrea SCHMIDT *historia Sæculi primi,
secundi &c. ad viii, fabulis variorum maculata*, Hel-
mestadii MDCC. MDCCXV. 4.

Georgii CALIXTI *historia de Statu rerum in
Ecclesia Occidentali sæculis viii. ix. x. & deinceps
quando Pontificius dominatus & corruptela invalue-
runt, quæ ejusdem adparatui Theologico*, Helmsta-
dii 1657. & 1661. 4. adjuncta est.

Quæ de recentioribus sæculis *Reformationis*, quam
jactant, scripta a Novatoribus sunt, quum ferri
vix possint, (tot scatent blasphemiiis, mendacijs,
nugacibus fabellis) ne percenseri quidem debent.
Uno tamen aut altero libro contentus ero.

Joan. FECHTI *tabula historia Ecclesiastica sæcu-
li xvi. Rostochii 1690. 4. cum dissertatione de
ubertate & fructu historiæ illius sæculi : ejusdem :*

„*Historiæ Ecclesiasticæ sæculi xvi. supplementum,*
„ plu-

„ plurimorum & celeberrimorum, ex illo ævo
 „ Theologorum epistolis ad Joannem, *Erasmum*, &
 „ *Philippum Marbachios* antehac scriptis, nunc ve-
 „ ro ex Bibliotheca *Marbachiana* primum deprom-
 „ ptis, constans, divisum in viii. libros, *Franco-*
 „ *furti* 1684. 4.

Andr. CAROLI „ *Memorabilia Ecclesiastica*
 „ sæculi a nato Christo decimi septimi juxta an-
 „ norum seriem notata & convenienti ordine di-
 „ gesta, “ duobus tomis, quorum prior *Tubinga*
 „ 1607. posterior eodem loco 1702. 4. lucem adspe-
 „ xit.

Joan. WOLFANGI JÆGERI „ *Historia Ec-*
 „ *clesiastica cum parallelismo profanæ*, in qua con-
 „ clavia Pontificum *Romanorum* fideliter aperiun-
 „ tur, & sectæ omnes recensentur &c. “ ab anno
 „ 1600. usque ad annum 1700. duobus tomis, quo-
 „ rum prior *Hamburgi* 1709. posterior eodem loco
 „ 1717. fol. lucem vidit. Antea prima tria decen-
 „ nia sæculi xviii. *Tubinga* 1692. 1693. 4. separatim
 „ prodierunt.

Christiani Guil. Francisci WALCHII Compen-
 „ *dium historia Ecclesiastica recentissima* (sæculi sci-
 „ licet nostri xviii.) *Gothæ* 1751. 12.

ARTICULUS II.

Dissertationes Selectæ de variis Historia Ecclesiasti-
ca Capitibus.

Petri de MARCA Opuscula, nunc primum in lu-
 „ cem edita, studio Stephani BALUZI, *Parisiis*
 „ 1681. ; item ejusdem *Dissertationes Ecclesiastica*,
 „ operi de concordia Sacerdotii & Imperii, *Franco-*
 „ *furti* 1708. fol., deinde *Venetis* ac *Neapoli* additæ,
 „ quarum aliquæ in indicatis opusculis exstant. Has
 „ quoque BALUZIUS conjunctim evulgaverat *Pa-*
 „ *rissiis* 1669. 8.

Joan. Laurentii MOSHEIM Dissertationes ad Hi-
 „ *sto-*

storiā Ecclesiasticā pertinentes, quarum volumen primum Altonavia 1733. 8., iterum cum additamentis atque emendationibus ibidem 1744., secundum autem eodem loco 1743. 8. in lucem prodiiit. Gerardi CASTEEL controversiæ Ecclesiastico-Historicæ, editio secunda Colonia 1757. 4.

C A P U T V.

Quinam Historiam Ecclesiasticam nationum pertractarint.

A R T I C U L U S I.

De Nationum OCCIDENTALIS Ecclesiæ Historia Ecclesiastica Scriptores optime meriti.

§. I.

Generales Scriptores.

Paulus BRITIUS Albensis Episcopus, *Progressi della Chiesa Occidentale per sette Secoli*, Taurini 1652. fol. Hic adferri possent, qui de suburbicariis regionibus scripsere; sed eos in caput ultimum rejicimus, ubi sæc. iv. de sexto Concilii Nicæni Canone agitur.

§. II.

Italia Historia Ecclesiastica generalis.

Petri Josephi CANTELI Metropolitanarum urbium historia, civilis & ecclesiastica, in qua Romanæ Sedis dignitas & Imperatorum ac regum maxime Francorum, in eam merita explicantur, Parisiis 1685. 4. Hoc enimvero loco placet CANTELI librum memorare, quod postquam Auctor par-

te prima differuit de vocibus, quæ ad Ecclesiæ administrationem pertinent; de pallio & Cruce Archiepiscoporum; de vicariis & Legatis Romani Pontificis; de Synodis Provincialibus, nationalibus, Oecumenicis; agit *parte secunda* de Romana Sede, speciatim de Provinciis & urbibus ditionis Pontificiæ; de Provinciis Sedi Romanæ olim vinctigalibus; de Provincia Romani Metropolitani; *ac tertia* de Urbibus Regni Neapolitani, Siciliæ ac Sardiniae Metropolitanis.

Dominici GEORGII „ Exercitatio Historica de „ Antiquis Italiæ Metropolitibus, “ Romæ 1724. 4. qua veterum testimoniis ostenditur, urbes provinciarum matres, in Italia potissimum & alibi passim fuisse. Disputat Auctor contra celeberrimi March. Scipionis MAFFEI librum *Venetis* editum 1719. *dell' antica condizione di VERONA ricerca Istoria*, in quo vir summus contendit, vigente Romano Imperio nullam urbem præter ROMAM Metropoleos jure donatam fuisse. MAFFEJUS autem suam sententiam postea defendit, tum in *Verona illustrata*, tum in *Museo Veronensi*.

Francisci Maria FLORENTINII „ Hetruscæ „ pietatis origines; sive de prima Thuscæ Christianitate “ a Mario FLORENTINIO filio editæ, Luca 1701. 4. In libro hoc Auctor differit de PETRI Apostoli, ejusque sociorum MARTIALIS, APOLLINARIS, EUTITII, PTOLOMÆI, ROMANI, FRONTINI, ac ROMULI peregrinationibus, in *Hetruria* Evangelii adnuntiandi causa susceptis, atque id agit, ut ostendat, præ aliis *Thuscia* civibus *Lucenses* fuisse, qui Religionem Christianam amplecterentur, postquam PAULLINUS, PETRI discipulus, semina illius sparsisset.

P. Octavii CAJETANI *Isagoge ad historiam sacram siculam*, Panormi 1707. 4. quæ quum per longius tempus in occulto latuisset, tandem illa in lucem prolata est. Explanat Auctor initia Christianæ Religionis in *Sicilia*, ac præter alia, PETRI-

TRI in illam, ac PAULLI *Syracusas* adventum :
 Quæ dicuntur de antiquo *MARIÆ* cultu apud
Siculos, ea etiam legere est in ejusdem opusculo
 „ ubi origines illustrium ædium Sanctæ Deiparæ
 „ *MARIÆ* in *SICILIA* ad promovendum illius
 „ cultum, & pietatem explicantur, “ *Panormii*
 1663. 4., & *Italice* 1664. 4.

Michaelis SCAVO „ *Dissertatio historico-dog-*
 „ *matica de subjectione SICILIÆ Patriarchæ Ro-*
 „ *mano, Panormi* 1749. 4.

Salvatoris VITALIS *Cronica sacra, Santuario di*
Corfica, Florentiæ 1639. 4.

§. III.

Peculiaris quarundam Italicarum urbium Historia *Ecclesiastica.*

Dabitur *Italo* homini, ut (quod angustiae tem-
 poris nunc vetant de aliis *Occidentis* Ecclesiis exse-
 qui) in *Nostrarum* urbium, saltem præcipuarum,
Historia Ecclesiastica paullulum immoremur. Eas
 autem alphabetico ordine percontabimur.

ALETIUM: *Julii Cæsaris* INFANTINI *Lecce*
sacra, Aletii 1634. 4.

AVELLINUM: *P. Francisci* de FRANCHIS
AVELLINO illustrato da' Santi, e da' Santuarij,
Neapoli 1709. 4.

BERGOMUM: *Bartholomæi* de PEREGRINIS
sacra Bergomensis vinea, Brixiae 1553. 4. liber ra-
 rus. Mar. MUTIO *sacra historia di Bergamo, ov-*
vero, vite de' Santi e Beati e delle Reliquie di es-
sa città, Bergomi 1621. 4. Vincentii Mariæ CO-
 RONELLI *synopsis rerum ac temporum Ecclesia Ber-*
gomensis, Coloniae 1696. 8.

BONONIA: *Celsi* FALCONI, *memorie histori-*
che della Chiesa BOLOGNESE, *Bononiæ* 1649.
 Jo. Nicolai Pasqual. ALIDOSI *origine e fondazio-*
ne di tutte le Chiese di BOLOGNA, ivi 1633.

MASINI, BOLOGNA *perlustrata*. P. PETRACCHI della *insigne Abbaziale Basilica di S. STEFANO di BOLOGNA*, ivi 4. P. D. Joan. Chrysost. TROMBELLI, *Memorie Istoriche concernenti le due Canoniche di S. MARIA del Reno, e di S. SALVATORE* ivi 1752. 4.

BRIXIA: Bernardini FAYNI *Cœlum BRIXIÆ Ecclesiæ, Episcoporum BRIXIANORUM, aliorumque Episcoporum generalium, Ecclesiarum Brixiae* 1658. 4.

CAPUA: Michaelis MONACHI *Sanctuarium CAPUANUM*, Neapoli 1630. 4.

CATANA: Joan. Baptistæ de GROSSIS, CATANENSIS *Ecclesiæ notitia*, Catanæ 1647. duob. volum. fol.

COMUM: P. Ludovici TATTI, *Annali sacri della Città di COMO*: opus tres in decades tributum, quarum prima COMI 1663. secunda *Mediolani* 1683. ac tertia a Josepho Maria STAMPA revisa, emendata, ac variis observationibus aucta, ibidem 1734. 4. in lucem exiit. *Lettera di Cajò Costantino CINONO, in cui si cerca; qual fosse il Metropolitano di COMO ne' primi tempi della di lei fondazione*. Exstat Tom. xxi. Syllog. Calog. p. 29. 90.

FLORENTIA: Josephi RICHA *Notizie Istoriche delle Chiese Fiorentine divise ne' suoi Quartieri*, novem tomis in 4. quorum primus *Florentia* prodit 1744. 4.

GENUA: Mariani de GRIMALDIS, *Sanctuario della Città di GENOVA*, ibi 1613. 4.

JUSTINOPOLIS, *Corografia Ecclesiastica, o sia descrizione della Città, e Diocesi di GIUSTINOPOLI*, Venetiis 1700. 4.

LUCA: Belisarii MORGANTII, de B. MARIA Matre Christi LUCÆ picta ex imagine miracula proferente, Lucæ 1591. 4. Caesaris FRANCHIOTTI *Historie delle miracolose Immagini, e delle Vite de' Santi Corpi, i quali sono nella Città di LUC-*

LUCCA, ibi 1613. 4. *Gabrielis GRAMMATICA*, *Guida sacra*, Lucæ 1725. & sæpe alias. *Dominici MANSI* postea Lucensis Archiepiscopi *Diario sacro antico, e moderno delle Chiese di LUCCA*, ibi 1753. 8. Vide histor. litter. Ital. Tom. viii. p. 431.

MANTUA: Hippolyti DONESMONDI *istoria ecclesiastica di MANTOVA*. Mantua 1612. & 1616. 4. duob. volumin.

MEDIOLANUM: Caroli BASCAPE, *historia Ecclesia MEDIOLANENSIS*, 1615. Josephi RIPAMONTII *historia Ecclesia MEDIOLANENSIS*, cujus pars prima *Mediolani* 1617. secunda ibidem 1623. ac tertia itidem eodem loco 1628. 4. prodiit: *Alta Ecclesia MEDIOLANENSIS*, jussu Federici Cardinalis BORROMÆI collecta, Lugduni 1682. fol. duobus tomis. Paulli MORIGI *il duomo di MILANO*, ibi 1597. 8. Ejusdem *Santuario della Città, e diocesi di MILANO* ibi 1641. Joan. Petri PURICELLI Ambrosianæ MEDIOLANI Basilicæ ac Monasterii hodie Cisterciensis monimenta, quibus historia MEDIOLANENSIS illustratur, *Mediolani* 1645. 4. Ejusdem de SS. Martyribus NAZARIO, CELSO, PROTASIO, GERVASIO, deque Basilicis, in quibus eorum Corpora quiescunt, *Mediol.* 1656. 4.

MESSANA: Caroli MORABITI *Annales protometropolitana MESSANENSIS Ecclesia*, quorum primus tantum tomus lucem adspexit, Messanæ 1669. fol. Benedicti CHARELLI *Memorie sacre della Città di MESSINA*, *Messana*, 1705. 4. quibus maxime continentur vitæ, atque acta Sanctorum, Beatorum, eorum, qui tutelam gerunt, ac patroni sunt dicte urbis. PICCOLI dissert. de antiquo Jure Ecclesiæ Siculæ, *Messana* 1623. 4. V. *Syracusa*.

NEAPOLIS: P. de STEPHANO, *deserizione dei Luoghi sacri di Napoli*, ibi 1560. Cæsaris CARACCIOLI *Napoli sacra*, Neapol. 1624. Carol. de LELLIS *supplemento alla Napoli sacra di CARAC-*

CIOLO, Neapoli 1654. 4. Antonii CARACCIO-
LI *de sacris Ecclesia Neapolitanæ monumentis Li-*
ber singularis, Neapoli 1645. fol.

NOLA; Andrea FERRATI, *del cimiterio NO-*
LANO, Neapoli 1644. 4.

PANORMUM: Dominici SCHIAVO, *della*
Religione Cristiana non estinta in PALERMO fot-
to de' Saraceni, discorso. Exstat in opere inscripto:
Memorie per servire alla Storia Letteraria di SI-
CILIA T. II. p. VI. pag. 354 Panormi 1756. 8. Joan-
Mariæ AMATI *de principe Templo PANORMI-*
TANO Libri XIII. in quibus ostendit PANORMI-
TANA Cathedra a Sancto PETRO Apostolo infri-
tuta: describitur maxima Ecclesia prima, secunda,
tertia, quarta hodierna, earumque situs, majestas,
architectura &c. Panormi 1728. fol.

PAPIA: Jacobi GUALLÆ *Sanctuarium PAPIÆ,*
Papiæ 1505. 4. Romualdi a S. MARIA, PAPIA
sacra, Ticini 1699. fol. quatuor partibus.

PATAVIUM: Valerii POLIDORI, *Religiose*
memorie della Chiesa di S. ANTONIO da PAO-
VA; Venetiis 1590. 4.

PISAURUM: Annib. de Abbatibus OLIVE-
RIUS, *Storia del secolo XIII. della Chiesa PESA-*
RESE, exstat in nova Sylloge opusc. Calog. T.
XXI.

PLACENTIA: Petri Mariæ CAMPI *historia Ec-*
clesiastica di PIACENZA, Placentiæ 1651. & 1662.
fol. tribus voluminibus.

RAVENNA, Hieronymi FABRI, *le sacre me-*
morie di RAVENNA antica; Venetiis 1664. 4.

RHEGIUM Calabria, Josephi MORSIANI, *de*
Protopapis & Deutereis Græcorum, & Catholicis
eorum Ecclesiis diatriba, ubi multa de Rhegina Ec-
clesia ejusque juribus, Neapoli 1768. 4.

ROMA: Historia Romana ab U. C. usque ad
tempus Constantini M. Imp. Item descriptio Tem-
plorum 86. Romæ existentium, Indulgentiarum,
Stationum &c. Anno 1499. Romæ sine titulo, uti
co

eo tempore moris erat, sed hujus plane argumen-
 ti prodiit hic libellus; quod vero JOANNÆ Pa-
 pissæ fabulam contineret, a Protestantibus ad in-
 faniam fere conquisitus est. Vide *Bibliothecam Ger-
 manicam* Tom. v. p. 221. *Mirabilia urbis ROMÆ,
 Indulgentiæ, Sanctorum Reliquiæ, & Stationes*, ibi
 apud Valerium Doricum 1537. Ludovici CON-
 TARINI, *dell' antichità, sito, Chiese, Corpi San-
 ti, Reliquie, e statue di Roma* 1569. & Neapoli
 1678. 4. Floravantes MARTINELLI *ROMA ex
 ethnica sacra, PETRI & PAULI apostolica pradi-
 catione, & profuso sanguine, publica venerationi
 exposita*, Romæ 1653. & 1668. 8. Joan. CIAMPI-
 NI *synopsis historica de sacris edificiis a CONSTAN-
 TINO M. constructis* ibid. 1693. Onuphrii PAN-
 VINI *de precipuis septem Ecclesiis urbis ROMÆ*,
 ibi, & deinde Coloniae 1584. 8. quod opus etiam
 a M. Antonio LANFRANCHI Italice redditum
 Romæ 1570. excusum fuit. M. Attilii SERRANI
de septem urbis Ecclesiis Romæ 1575. & Coloniae
 1600. Pompeii UGONI *historia delle Stazioni di
 ROMA*, Romæ 1588. in 8. Jo. SEVERANI *Me-
 morie sacre delle sette Chiese di ROMA, e di al-
 tri luoghi, che si trovano per le strade di esse*,
 Romæ 1630. 8. duobus voluminibus. Floravantis
 MARTINELLI *diaconia S. AGATHÆ in Subur-
 ra* Romæ 1638. 8. D. Felicis NERINI Abbatis
 Hieronymiani *de Templo & canobio Sanctorum BO-
 NIFACH, & ALEXII historica monumenta* Ro-
 mæ 1752. 4. Vide histor. Litter. Ital. T. VI. p. 569.
 581. Petri MORETTI *de S. CALLISTO Papa &
 M. ejusque Basilica S. Mariæ trans Tyberim
 nuncupata disquisitiones duæ critico-historica duobus
 tomis exhibita. Accedit pro Appendice necessaria
 disputatio de Translatione Corporum BB. Apostolo-
 rum PETRI & PAULLI ad catacumbas; adjicitur
 quoque opusculum inscriptum: Notitia Cardinalium
 titularium insignis Basilicæ S. Mariæ transtybe-
 rim. Romæ & 1752. f. Confer histor. Litter. Ital.*

T. VII. p. 511. 525. Philippi RONDININI *Libri duo de Sancto CLEMENTE Papa & Martyre, e-
jusque Basilica in urbe Roma*, Romæ 1706. 4. P.
F. Bernardini MEZZARDI *dissertatio de actis SS.
MM. COSMÆ & DAMIANI nec non de moni-
mentis Basilica ipsis in urbe erecta* Romæ 1750. 4.
De his acta Lipsiensia *cruditorum* 1756. p. 522. Joan.
Marii CRESCIMBENI *l'istoria della Basilica Dia-
conale, Collegiale, e Patriarcale di S. MARIA in
COSMEDIN di Roma*, ibid. 1715. 4. D. Ray-
mundi BESOZZI *la storia della Basilica di Santa
CROCE in Gerusalemme*, ibi 1750. 4. De hac adi-
histor. litter. Ital. T. III. p. 465. Julii CORDA-
RA Collegii GERMANICI & HUNGARICI hi-
storia IV. Libris comprehensa, Roma 1770. 4. Joan.
Marii CRESCIMBENI *l'istoria della Chiesa di S.
GIOVANNI avanti Porta Latina* Romæ 1716. 4.
Philippi RONDININI, *Monasterii S. MARIE
& SS. JOANNIS & PAULLI de Casamario Bre-
vis historia*, Romæ 1707. 4. Cæsaris RASPONI
*Libri quatuor de Basilica & Patriarchio Latera-
nensi*, Romæ 1656. fol. *Stato della S. Chiesa Papa-
le LATERANENSE nell'anno 1723*. Romæ. co-
dem anno 4. Constat hic Liber duobus opusculis,
quorum alterum *Alexandrum BALDESCHI*, al-
rum *Joan. Marium CRESCIMBENI* auctorem ha-
bet. Nicolai ALEMANNI *de Lateranensibus Parie-
tinis*, Romæ 1625. 4. Benedicti MILLINI *dell'o-
ratorio di S. LORENZO in LATERANO*, Ro-
mæ 1666. 8. Josephi Maria SORESINI *de Scala
sancta*, Romæ 1672. 8. Eiusdem *de Capitibus SS.
Apostolorum PETRI & PAULLI in Ecclesia LA-
TERANENSI adservatis*, Romæ 1673. in 8. Eju-
dem *de Imagine Sanctissimi Salvatoris in Basilica
ad SANCTA SANCTORUM custodita*, Romæ
8. de quo opusculo vide diarium Romanum Litte-
ratorum hominum 1676. p. 22. Floravantis MAR-
TINELII *Ecclesia S. LAURENTI in fonte*, Ro-
mæ 1629. 8. Caroli Antonii ERRA, *Storia dell'*

Ima-

Immagine, e Chiesa di S. MARIA in Portico di
 CAMPITELLI Romæ 1750. 4. Jacobi de ALBE-
 RICIS Historica S. Mariæ de POPULO Romæ
 1599. 4. & Italice: *Grandezza della Chiesa di S.*
Maria del POPOLO ibid. 1605. Ambrosii LAN-
 DUCCI: *origine del Tempio della Madonna del*
POPOLO, ibi 1646. 4. Jacobi LADERCHI, dis-
 sertatio historica de sacris Basilicis Sanctorum Mar-
 tyrum MARCELLINI Presbyteri, & PETRI e-
 xorcistæ, Romæ 1705. 4. Pauli de ANGELIS,
 descriptio, & delineatio Basilicæ S. Mariæ MA-
 JORIS de urbe Romæ 1621. fol. Benedicti DA-
 VANZATI Abbatis Vallumbrosani, *Notizie al*
Pellegrino della Basilica di S. PRASSEDE, Romæ
 1723. 4. „ Joan. Antonii PHILIPPINI, ristretto
 „ di tutto quello, che appartiene all' antichità, e
 „ venerazione della Chiesa de' Santi SILVESTRO,
 „ e MARTINO de' Monti di Roma, ibi 1634. 4.
 „ Joannis GIACCHETTI historia della venerabile
 „ Chiesa & Monastero di S. SILVESTRO de ca-
 „ pite di Roma, „ ibi 1620. 4. Basilicæ veteris
 VATICANÆ descriptio, auctore Romano ejus Ba-
 silicæ Canonico (Petro scilicet MALLIO) cum no-
 tis Abbatis Pauli de ANGELIS, Romæ 1646.
 fol. P. Conradi JANNINGI Commentarius de Ba-
 silica antiqua in VATICANO, ejusque sigillatim
 Altaribus, Tomo vii. Junii Bolland. p. 35. seqq.
 Raphaelis SINDONE, & Antonii MARTINET-
 TI, *della Sagrosanta Basilica di S. Pietro in Vati-*
cano, Libri due, Romæ apud Joan. Mariam SAL-
 VIONI 1750. 8. Joan. Baptista COSTAGUTI, *Ar-*
chitettura della Basilica di S. PIETRO in VATI-
CANO Libri due, Romæ 1750. 4. Josephi Maria
 SUAREZ Vasonensis Episcopi notitia Musivo ex-
 præssæ opere Naviculæ in Basilica S. PETRI, Ro-
 mæ 1675. 4. Vide Romanum litteratorum homi-
 num diarium ann. 1676. p. 183. Francisci Maria
 TORRIGII, *le sacre Grotte Vaticane*, Romæ
 1639. 8. *Sacrarium Vaticana Basilica Cryptarum mo-*

numenta æreis tabulis incisa, & a Philippo Laurentio DIONYSIO commentariis illustrata, Romæ 1773. fol. *Collectionis Bullarum Sacrosanctæ Basilicæ Vaticanæ*, Tomi tres Romæ 1742. 1750. fol. *P. Conceptii CAROCCI il Pellegrino guidato alla visita delle Immagini piu insigni della B. V. MARIA in Roma*, T. iv. 8. Romæ 1729. *Antonii BOSHI Roma sotterranea*, Romæ 1632. fol. *Paulli ARINGHI, Roma subterranea novissima*, Romæ 1651. T. ii. fol. *M. Antonii BOLDETTI osservazioni sopra i Cimiterj de' Santi Martiri, ed antichi Cristiani di ROMA*, ibi 1720. fol. *Johannis MARRANGONII de Cœmeterio Sanctorum THRASONIS, & SATURNINI; exstat in ejusdem MARRANGONII Libro de Actis S. VICTORINI. Philippi Senatoris BUONARROTI, osservazioni sopra alcuni frammenti di vasi antichi di vetro ornato di figure, trovati nei Cimiterj di ROMA*, Florentiæ 1716. 4. *Camilli FANNUCI Senensis, Trattato di tutte le opere pie dell' alma Città di ROMA*, ibi 1601. 8.

SYRACUSÆ: Caesaris Comitit CAJETANI & CAJETANI dissertazione storica apologetica critica intorno all' origine e fondazione della Chiesa SIRACUSANA dal Principe degli Appostoli S. PIETRO, Romæ 1748. 4. *Antonini de AMICO. dissertatio de Urbis SYRACUSARUM antiquo Archiepiscopatu (adversus PICCOLI dissertationem pro Ecclesia Messanensi)*, Neapoli 1640.

TIBUR: Joh. Caroli CROCCHIANTE, Istoria delle Chiese della Città di TIVOLI, Romæ 1726. 4.

TORCELLUM: D. Anselmi COSTADONI Monachi Camaldulensis osservazioni intorno alla Chiesa Cattedrale di TORCELLO exstat T. XLIII. Sylloges opusc. Catalog. p. 255. 340. Flamini CORNELII Senatoris Veneti Ecclesia TORICELLANÆ Tom. iii. 4. Venetiis 1755. & 1756. Ejusdem notizie storiche delle Chiese e Monasteri di Ve-

ne-

nezia, e di TORCELLO, tratte dalle Chiese Veneziane, e TORCELLANE, Patavii 1758. 4.

VENETIÆ: *Flaminii CORNELII*, quem nuper appellavi, *Ecclesia VENETÆ antiquis monumentis nunc etiam primum editis illustratæ, ac in decades distributæ, Venetiis 1749. Decas 1. decadis decimæ sextæ Pars posterior 1755. 4. Vide TORCELLUM.* „ La Chiesa Ducale di S. MARCO colle notizie del suo innalzamento, spiegazione delli Mosaici, e delle Iscrizioni; un dettaglio della preziosità delli marmi, con tutto ciò che di fuori e di dentro vi si contiene, e con varie riflessioni, e scoperte, *Venetiis 1753. T. II.* „ 4. *Joan. THIEPOLO*, Trattato delle Santissime Reliquie ritrovate nel Santuario della Chiesa di S. MARCO, *Venetiis 1617. 4. Dominici BOZZONI* Istoria della Chiesa e Monasterio di S. ZACCARIA di VENEZIA, *Venetiis 1678.* „ 8. *Paullini FIAMMÆ* vera origine della Chiesa di San LORENZO di VENEZIA, *Venetiis 1645. 4. Nicolai COLETI* monumenta *Ecclesiæ VENETÆ Sancti MOYSIS*, ex ejus tabulario potissimum, atque aliunde deprompta, ac secundum Antistitum seriem digesta, *Venetiis 1738.* „ 4. Vera ac nova *Ecclesiæ Sancti THOMÆ VENETIARUM* monumenta, *Venetiis 1758. 4.* VERONA: *Joan. Bapt. BIANCOLINI* Notizie storiche delle Chiese di VERONA 1749. 1752. Veronæ T. IV. 4. *Jacobi Canonici DIONYSII* memorie della Madonna del POPOLO, che si venera nella Cattedrale di VERONA, ibi 1756. 4. *Addè memorie Ecclesiastiche della Pieve di S. MARIA d' ALBEREDO* diocesi di VERONA raccolte ed illustrate dal Dottor Michele SASSELLI, Veronæ 1749. 8.

VICENTIA: *Francisci BARBARANO de' Mirani* historia ecclesiastica della Città, Territorio e Diocesi di VICENZA, Vicentiæ 1649.

§. IV.

H E L V E T I Æ

Historia Ecclesiastica Generalis

Ranutii SCOTTI HELVETIA sacra, e profana, cioè, relatione del dominio temporale de' xiii. Cantoni Svizzeri, e de' Vescovati, Abbazie, e altre dignità subordinate alla Nuntiatura Helvetica, Maceratae 1642. 4. P. Gasparis LANGII tomi duo 1692. Germanice editi, de doctrinæ Apostolicæ constanti per HELVETIAM ante ZWINGLIUM propagatione, & conservatione, Utilissimum opus, in quod frustra calamum acuit Joan. Jacobus HOTTINGERUS heterodoxus in historia Ecclesiastica Helvetica, quam Tiguri quatuor tomis 1708. 1729. item Germanice evulgavit.

§. V.

G A L L I A R U M

Historia Ecclesiastica Generalis.

Francisci BOSQUETI historia ecclesiastica GALLIÆ, Parisiis 1633. 8. ibid. 1636. 4. quæ posterior editio priore quidem auctior est; nonnulla tamen hujus sunt omissa.

Caroli le COINTE. *Annales Ecclesiastici* Francorum, vastum opus idque octo tomorum Parisiis fol. in lucem emissum. Exiit tomus primus 1665. secundus 1666. tertius 1668. quartus 1670. quintus 1673. sextus 1676. septimus 1678. octavus 1688. qui ultimus quum litterarum formis exprimeretur, auctor mortuus est, utque is perficeretur, Gerardus du BOIS reliqua ex schedis illius adjecit. Ipsi an-

na-

nales incipiunt ab anno Christiano 235. ac desinunt in anno 845.

P. Jacobi de LONGUEVAL *histoire de l'Eglise Gallicane*; cujus octo tomos *Parisiis* 4. publicæ luci exposuit: quatuor priores 1730. & iterum, ut videtur, 1732. quem annum certe nonnulli illis assignant; quatuor posteriores autem eorumque quintum ac sextum 1733. septimum ac octavum 1734. Post mortem LONGUEVALI ad historiam hanc, ut plenior illa fieret ac longius perduceretur, alii operam suam contulerunt, istamque pluribus auxerunt voluminibus. Editi sunt cura *Petri Claudii FONTENAI* tomus nonus ac decimus 1739. ejusdem ac *Petri BRUMOI* undecimus 1744. solius dicti BRUMOI duodecimus 1744. *Guil. Francisci BERTHIERI* decimus tertius, quartus 1745. quintus, sextus 1747. septimus, octavus 1749.

§. VI.

GERMANIÆ

Historia Ecclesiastica Generalis.

D. LIRON, *que les Eglises de la GERMANIE sont plus anciennes, que S. IRENEE*; *singular. litter. T. iv. p. 193. 208.*

Christiani SCHUTZII *dissertatio de ortu & progressu Christiana Religionis in GERMANIA*, *Lipsiæ* 1680.

Josephi Simonii ASSEMANNI *Origines Ecclesiarum BOHEMIÆ, & POLONIÆ* *T. iv. Kalendarij. univ. Eccles. p. 142. seqq.*

Joan. Henrici URSINI „ *Compendium historici*
„ *cum de Ecclesiarum Germanicarum origine, &*
„ *progressu ab Adscensione Domini usque ad Ca-*
„ *rolum Magnum, Norimbergæ* 1664. 8.

Godefridi HECHTI „ *GERMANIA Sacra*
„ *& litterata; sive de origine & progressu rei sa-*
„ *crae*

„ cræ atque politioris in GERMANIA doctrinæ
 „ ex ævo medio commentarii, *Vittemberga* 1717. 8.
P. Sigismundi CALLES insigne opus, nec satis
 laudandum prænotatum: *Annales sacri GERMA-*
NIÆ. Prodiere duobus tomis in fol. 1756. *Vienna*
 octo priora a nato Salvatore sæcula. Sequutus al-
 tero mox anno tertius; octavo supra quinquagesi-
 mum anno quartus; demum anno 1761. quintus
 singula sæcula, nonum, decimum, atque undeci-
 mum percensentes. Alios tres moriens Auctor III.
 Non. Januar. indicati anni 1761. ferme absolutos
 reliquit.

§. VII.

HUNGARIÆ

Historia Ecclesiastica Generalis.

Josephi SIMONII ASSEMANNI Origines Ec-
 cles. HUNGARORUM. T. iv. *Kalendar. Univ.*
Eccles. p. 99.

Melchioris INCHOFER *Annales ecclesiastici Re-*
gni HUNGARIÆ, Romæ 1644. fol. quod opus
 ab anno Christiano 795. ad annum 1059. produ-
 ctum, minusque absolutum fuit. Primus tantum il-
 lius tomus in lucem prodit, hicque locum sibi fe-
 cit inter libros rariores.

§. VIII.

BELGII

Historia Ecclesiastica Generalis.

Guil. GAZETI „ *Histoire Ecclesiastique du Pays*
 „ bas contenant l'ordre & suite des Eveques &
 „ Archeveques un catalogue des Saints, les fon-
 „ dations des Abbayes, *Atrebat* 1614. 4.

Heri-

Heriberti ROSWEIDI historia ecclesia BELGICÆ, Antuerpiæ 1623. fol.

Dionysii MUDZOERTI historia ecclesia BELGICÆ, Antuerpiæ 1624. quæ laudatur tanquam opus, ex optimis rerum *Belgicarum* Scriptoribus collectum.

Auberti MIRÆI, „ Notitiâ Ecclesiarum BELGII, in qua, tabulis donationum piarum, sacra „ & politica *Germania* inferioris historia recensetur, & illustratur, “ Antuerpiæ 1630. 4. antea autem edidit ille: *codicem donationum piarum præsertim Belgicarum*, Bruxellis 1624. 4. *Diplomata Belgica*, libris duobus, Bruxellis 1628. 4. *Donationes Belgicas*, libris duobus, Antuerpiæ 1629. 4. ac notas adiecit. Quatuor hæc volumina iterum litterarum formis exprimenda curavit *Joan. Franciscus FOPPENS* sub titulo: „ Opera diplomatica, „ & historica, in quibus continentur chartæ fundationum ac donationum piarum, Testamenta, „ privilegia, sædera principum, & alia tum sacra, tum profanæ antiquitatis monumenta; a „ Pontificibus, Imperatoribus, Regibus, Principibusque BELGII edita, & ad *Germaniam* inferiorem vicinasque Provincias spectantia, ex ipsis „ tabularum publicarum fontibus eruta, “ Bruxellis 1723. fol. duobus tomis. Prior complectitur dicta quatuor volumina MIRÆI: posterior additamenta ac tabulas FOPPENS, cui editio hæc debetur.

Nicolai VERNULÆI commentatio de propagatione Fidei Christianæ in BELGIO per sanctos Hieronymi viros, Lovanii 1639. 8.

§. IX.

HISPANIARUM & LUSITANIÆ

Historia Ecclesiastica Generalis.

Joan. de MARIETA historia ecclesiastica de sedes

dos los Santos de España, Conchæ 1596. fol. quatuor partibus.

Francisci de PADILLA historia ecclesiastica de España, Malacæ 1605. fol. duobus tomis, quæ septem annorum centurias complectitur; reliquæ autem defunt.

Alphonſi FERNANDEZ historia ecclesiastica de nueſtros Tiempos, Toleti 1611. fol.

Joſephi PEREZII „ Dissertationes ecclesiasticæ, „ in quibus pleraque ad historiam ecclesiasticam & „ politicam Hispaniæ, remque diplomaticam spectantia, adcurate discutiuntur, Salmantica 1688. 4.

Addo Cajetani CENNII „ De antiquitate ecclesiæ Hispanica dissertationes in duos tomos distributas. His præmittitur Codex veterum Canonum Ecclesiæ Hispanæ, ex genuina Conciliorum, decretalium, epistolarum collectione ISIDORI Hispanensis, quo illustratur antiquitas Ecclesiæ, præsertim occidentalis, Roma 1741. 4.

De Lusitanis nihil habeo peculiare quod suggeram.

§. X.

ANGLIÆ, SCOTIÆ, HIBERNIÆ

Insularumque adjacentium historia Ecclesiastica generalis.

BEDÆ Venerabilis dicti historia Ecclesiastica gentis Anglorum libri v.

Roberti PERSONII Tres Angliæ conversiones Anglice tribus tomis vulgatæ 1603. & 1604. Italice versæ a MORELLIO Florentino.

Jacobi USSERII Britannicarum Ecclesiarum antiquitates, quibus inserta est pestifera adversus Dei gratiam a Pelagio Britanno in Ecclesiam inducenda hæreseos historia, Dublinii 1639. 4. & iterum Londini 1687. fol. quæ posterior editio priorè multo est præstantior. Non solum enim locupletata fuit notis

tis

tis atque emendationibus, ipsius auctoris manu exactis atque ab eo relictis; sed adcessit quoque ejusdem „ gravissimæ quæstionis de Christianarum Ecclesiarum in occidentis præsertim partibus ab Apostolicis temporibus ad nostram usque ætatem „ continuâ successione & statu historica explicatio „ antea Londini 1613. & Hanover. 1658. 8. edita : nunc itidem aucta.

Eduardi STILLINGFLEETI origines Britannicæ, Anglice Londini 1685. fol.

La conversion d'Angleterre au Christianisme, comparée à sa prétendue reformation. Ouvrage traduit de l'anglois par NICERON, Parisiis 1129. 8.

D. LIRON de l'antiquité des Eglises de la Grande BRETAGNE singular. histor. & litter. Tom. iv. p. 208.

Nicolai HARPSFELDII historia Anglicana ecclesiastica a primis gentis suscepta fidei incunabulis ad nostra fere tempora deducta, Duaci 1622. fol. adjecta est Edmundi CAMPIANI brevis narratio de divortio HENRICI VIII. ab uxore CATHARINA & ab Ecclesia Romana discessione. Edidit opus hoc Richard. GIBBONUS, ac historiam hæresis Wiclefianæ subjunxit.

Richard. BROUGHTONI ecclesiastical history of great Britain, Duaci 1633.

Richardi SMITHEI „ filiorum historiæ Ecclesiasticæ gentis Anglorum libri septem, ex quibus „ dulcissimum mel Catholicæ Religionis ejusque „ admirabiles fructus in ea gente copiosissime colliguntur, cum epistola ad Jacobum Regem de „ mutuis officiis inter summos Pontifices, & magnæ Britannia Reges, Parisiis 1654. fol. „

Michaelis ALFORDII fides regia Britannica; sive annales Ecclesiæ Britannicæ, Leodii 1663. fol. quatuor tomis: opus eruditum, ac rarum.

ILLYRICI

Joannis LUCH de Regno ILLYRICI liber per-
rarus, qui tamen recusatus fuit in Thesaurò *Anti-*
quitatum, & historiarum Italia.

„ Cæsaris Card. BARONII historica relatio de
„ *Ruthenorum* origine, eorumque miraculosa con-
„ versione, & quibusdam aliis ipsorum regum re-
„ bus gestis; item quo modo progressu temporis
„ ab agnita veritate defecerint; partim vero ad
„ communionem Sanctæ Sedis Apostolicæ recepti
„ fuerint, „ Coloniz 1598. 8. iterum cum ejusdem
BARONII *relatione historica de Gabrielis Patriar-*
cha Alexandrini ad Sedem Apostolicam legatione,
Coloniz 1600. 8. Gallice autem utrumque scriptum
lucem adspexit sub titulo: *discours de la reunion*
des Eglises d' Alexandrie & de Russie a l' Eglise
Romaine, traduit du latin du Cardinal Cesar BA-
RONIUS par Marc. LESCARBOT Parisiis 1599. 8.

Danielis FARLATI Prolegomena ad *Illyricum*
sacrum Tom. 1. Joan. Georgii STREDOWSKI
Protonotarii Apostolici sacra *Moravia* historia, sive
vita SS. CYRILLI & METHODII, genere Ci-
vium Romanorum, prærogativa Patriciorum *Con-*
stantinopolitanorum, eruditione perspicacissimorum
Philosophorum, gradu Ecclesiastico *VVelehraden-*
sium Archiepiscoporum, meritis *Moravia, Bohe-*
mia, superioris Silesia, Gazaria, Servia, Croa-
tia, Mengrellia, Circassia, Bulgaria, Triballia,
Bosnia, Russia, Dalmatia, Pannonia, Dacia, Ca-
rinthia, Carniola, & universæ *Slavonia* zelantissi-
morum Apostolorum, Solisbaci 1710. 4.

Jos. Simon. ASSEMANNI de Sanctis CYRIL-
LO, & METHODIO SLAVORUM Apostolis T.
III. *Kalendar. Univ. Eccles.*

Exstat etiam in Actis Sanctorum Bollandianis
T. II. *Septembris* Joan. STILTINGHII dissertatio

de

de conversione & Fide RUSSORUM, le&udignissima. De BULGARORUM ad Christiana sacra transitu, & Romani Pontificis uti Patriarchæ Occidentalis in illorum Ecclesias juribus consulendus P. Joan. Antonius BIANCHI T. V. operis della Potestà, e della Polizia della Chiesa Par. 1. pag. 51. 66.

§. XII.

A F R I C Æ

Historia Ecclesiastica Generalis.

D. LIRON, *Antiquité des Eglises d'AFRIQUE*; qu'elles étoient très-florissantes dès le second siècle, sing. hist. & litter. T. iv. p. 213.

Emanuelis a SCHELESTRATE, *Ecclesia Africana sub Primatu Carthaginensi*, Colonia 1679. & novo titulo 1680. 4.

Melchioris LEYDECKERI *historia Ecclesiæ Africanæ illustrata*, Ultrajecti 1690. 4.

A R T I C U L U S II.

De Nationum ORIENTALIUM Ecclesiastica Historia.

§. I.

Scriptores quidam Generales.

Richardus SIMON *histoire critique de la creance & des coutumes des nations du Levant*, sub ficto nomine Domini de MONT edita Francofurti 1684. 12. postea cum inscriptione: *histoire critique des dogmes & des controverses des Chrétiens orientaux*, Trevolci 1711. 8.

De la CROIX, *etat present des nations*, & E-

glises Grecque, Armenienne; & Maronite en Turquie, Parisiis 1695. 12. & 1715. 8.

Paulus RICAUT histoire de l'esat present de l'Eglise Grecque & de l'Eglise Armenienne, quæ historia primam lucem Anglice vidit; deinde prodijt non solum Gallice, interprete ROSEMONDO sub memorato titulo, Medioburgi 1692. 12. Amstelodami 1698. 12. 1710. 8. sed etiam lingua Germanica Francof. sine anno fol.

Nouveaux Memoires des Missions de la C. de J. dans le LEVANT, T. ix. in 12. qui antea editi fuerunt Parisiis 1752. 1753.

§. II.

GRÆCIÆ

Historia Ecclesiastica.

Christophorus ANGELUS enchiridion de statu hodiernorum Græcorum, quod prodijt primum Græce ac Latine, Cantabrigia 1619. 4. deinde cum notis Georgii FEHLANII Francofurti 1655. 12. ac cum uberioribus illius notis, multisque scriptorum testimoniis 1668. Lipsia 1671. 1679. 4.

Thomas SMITH epistola de Græcæ Ecclesiæ hodierno flatu, Londini 1678. 8. & auctior Trajecti ad Rhen. 1698. 8.

Georgii CODINI Liber de officiis, & officialibus aula Imperatorum, & magno Ecclesiæ Constantinopolitanæ, Græce scriptus atque in lucem emissus a Francisco JUNIO sub nomine Nadabi AGMONII 1586. 8. iterum additis aliquot pagellis, ac novo titulo, in quo Francisci JUNII nomen positum est, Heidelbergæ 1596. 8. deinde a Jacobo GRETSERO cum nova versione latina, ac tribus commentariorum, observationum & emendationum Libris, & dissertatione de imaginibus non manufactis, Parisiis 1723. fol. denique a Jacobo GOA-

RO

RO *Parisii* 1648. fol. quæ editio reliquis locupletior, atque emendatior non solum est; sed etiam eruditissimis adnotationibus instructa. Addo *Julium Casarem* BULENGERUM, cujus *Libris de Imperatore ac imperio Romano*, Lugduni 1608. fol. adjuucta est appendix de officiis Regni Galliarum, & magna Ecclesia Constantinopoleos.

§. III.

SYRIA

Historia Ecclesiastica

Blasii TERZI, SIRIA sacra, descrizione delle due Chiese Patriarchali, Antiochia, e Gerusalemme, Romæ 1695. fol. speciatim autem ad celebrem illius urbem *Antiochiam* ejusque Præsules.

In SYRIA est mons *Libanus*, & ad hunc sunt *Maronita*, populus Christianus, de quorum religione, sacris, ritibus, statu commentati sunt *Gabriel SIONITA* ipse Maronita in epistola de nonnullis Maronitarum ritibus; *Abrahamus ECHELLENSIS*, itidem Maronita in epistola ad *Johannem MORINUM*, qua præscribit capita epitomes constitutionum Ecclesie Maronitarum, qua leguntur Syriace in eorum Ecclesiis & conversa habentur in Linguam Arabicam modum administrandi Sacramenti Penitentia apud eosdem Maronitas: figuram Ecclesie Maronitarum; *Joan. ERNESTUS GERHARDUS* dissertatione de Ecclesia Maronitarum, Jenæ 1668, *Faustus NAIRONUS*, Banensis Maronita, cujus exstat dissertatio de origine, nomine, & religione Maronitarum Romæ 1679. 8. qui & reliquit evopliam fidei Catholice Romanæ historico-dogmaticam; seu de Christianis orientalibus, eorum doctrina & fide, Romæ 1694. 8. ASSEMANNUS T. 1. *Biblioth. orient.* ubi de S. Joanne MARONE.

§. IV.

PERSIDIS, & ARMENIÆ

Historia Ecclesiastica

Stephani Evodii ASSEMANI de Christianæ Fidei in *Perside* initiis, & incrementis erudite agit in *Præf. ad acta Martyrum Orientalium, & Occidentalium Roma 1748. T. 1. p. lxxvi. seqq.*

Ad *PERSIDEM* pertinent Christiani *S. JOHANNIS*, qui circa *Tigridem* & fines *Persia* commorantur, ac *Sabaita* quoque appellantur. De his porro præter *Joan. Albertum FABRICIUM*, auctoresque ab eo indicatos in *Salutari luce Evangelii p. 119. & 636. seqq.* legenda monumenta historica de *SABAISMO* a *Cl. D. FOURMONT* seniore a. 1736. Regiæ Parisiensi Inscriptionum, quam dicunt, Academiae proposita. Adde *D. d'ARTIGNY* *nouveaux memoirs d'histoire de critiq. & de literat. Tom. vii. art. vii.* ubi extat *memoire sur les SABEENS modernes vulgairement appellees les Chrétiens de St. IEAN.* Confer etiam *PACIAUDII antiquitates Christianas.* Hactenus de *PERSIA.* Ad *ARMENIAM* quod attinet, legantur

Tilemanni BREDENBACHII liber de Armeniorum ritibus, moribus, erroribus, *Basilæ 1577.*

Joan. Ernesti GERHARDI dissertatio de statu Armeniæ Ecclesiastico & politico tam pristino, quam hodierno, *Ienæ 1665.*

P. D. Clementis CALANI, Missionarii ad Armenos, historia Armena, Ecclesiastica & politica, nunc primum in Germania excusa & ad exemplar Romanum diligenter expressa, *Coloniæ 1686. 8. & iterum Francofurti, & Lipsiæ 1701 8.* Ediderat auctor conciliationem Ecclesiæ Armenæ cum Romana ex ipsis Armenorum patrum & doctorum testimoniis, opus trium voluminum, quorum primum *Romæ 1651.*

1651. 1690. secundum ibidem 1658. ac tertium eodem loco 1661. fol. Armenice, ac latine lucem adspexit. Primum horum voluminum complectitur *historiam* Armenam, hæcque est, quæ latine separatim litteris descripta, atque a me adducta est.

Estat present de l' Armenie tant pour le temporel, que pour le spirituel, Parisiis 1694. 12.

Voyage d'un Missionnaire de la C. de L. en Turquie, en Perse, en Armenie, en Arabie, & en Barbarie ab anno 1688. ad 1709. Paris. 1730. 2. vol. 12.

Maturin. VEYSSIERI LA CROZE *histoire du Christianisme d'Ethiopie, & d' Armenie*, Hagæ Comit. 1739. 8.

S. V.

INDIÆ ORIENTALIS

Historia Ecclesiastica

P. Petri IARRICI *thesaurus rerum Indicarum, quo ortus, progressus & incrementa Christiana Catholica religionis ac earundem regionum historia & ea qua ad eas pertinent chorographice & historice describuntur*, Gallice *Burdigala* 1608. 4. atque Gallico a Martino MARTÍNEZ latine versus, *Colonia* 1615. 1616. 8. libris sex, ac tribus voluminibus.

„ *Histoire Orientale des progres de l'Eglise Catholique en la reduction des anciens chretiens, dits de Saint Thomas, & autres, par le devoirs de D. Alexis de Meneses, Archeveque de Goa,* Bruxellis 1609. 8. qui liber sermone Lusitanico ab Antonio GOVEANO scriptus a Francisco MUNOZ in Hispanicam, & a Joan. Baptista de GLEN in Gallicam linguam translatus est.

Gilberti GONZALEZ d'AVITA *Theatro ecclesiastico della primitiva Iglesia de las Indias Orientales*

tales, vidas de sus arzobispos, y cosas memorables de sus sedes, Madriti 1649. 1655. fol. duobus voluminibus.

Matwini VEYSSIERII LA CROZE *histoire du Christianisme des Indos*, Hagæ comit. 1724. 8. *Additions sur l'histoire du Christianisme des Indes*, Hæ 1737. 8.

S. VI.

SINARUM

Historia Ecclesiastica

Nicolai TRIGAUTII libri quinque de *Christiana expeditione ad SINAS* suscepta, ex commentariis Matthæi RICCI ad PAULLUM V. Pontificem Romanum, *Augusta Vind.* 1615. *Lugduni* 1616. auctiores Colonia 1617. 8.

Eusebius RENAUDOT in animadversionibus ad veteres duas Relationes de itinere suscepto a duobus *Muhamedanis*, uno A. C. 851. in *Indiam*, & alterum an. 877. in *Chinam*, ex Arabico versas Gallice, editasque *Parisi*. 1718. 8. p. 228. seq. contendit non ante annum Christi 656. certam exstare memoriam Evangelii apud *Chinenses* prædicati, ad quod tempus scilicet illius origines refert vetus saxum inscriptum a. C. 780. Syriacis litteris & *Chinensibus*, effossumque a. 1625. in Provincia *Xensi*, quod e Sinico in *Lustanicam* ex hac a *Samedo* in *Italicam*, ex Italica a KIRCHERO & Mich. BOIMN in latinam linguam translatum exstat, & adfert idem *Athanas.* KIRCHERUS *prodromi Coptici*. 3. p. 54. seq. *Rom.* 1636. 4. & *China illustrata* c. 3. a. 1667. fol. Etiam Gallice in E. S. Dalquiei versione Gallica *China Kircheriana* *Amst.* 1670. fol. pag. 28. seq. ubi Syriacum DEI nomen *Alobo* exprimitur *Holooy*, & nomen Messiae, *Mi Xio*. Et Sinice cum latina versione & paraphrasi in *Andrea*

MUL-

MULLERI *Monumento Sinico*, & ad eum commentario novensili, Critico, Grammatico, Philologico, Chronologico, Prosopographico, Notitiarum de officiis externis Ecclesiasticis, Geographico, Physico & Theologico. *Berolini* 1672. 4.

Fr. PALLU „Relation abrégée des Missions, „ & des voyages des Eveques François envoyes „ au royaumes de la Chine, Cochinchine, Tonchin, & Siam, *Parisiis* 1668. 8.

Prosperi INTORCETTÆ compendiosa narratione dello Stato della Missione Cinese, cominciando dall'anno 1571. sino al 1669. *Romæ* 1672. 8.

Francisci de ROUGEMONT *historia Tartarosinica nova*, complectens ab anno Christi 1660. aulicam, bellicamque inter *Sinas* disciplinam, sacrorum jura, & sacrificulorum Christianæ Religionis prospera, adversaque describens, *Lovanii* 1673. 8.

Philippi COUPLETII „dissertatio Congregatio- „ ni de Propaganda fide oblata anno 1581. de statu & qualitate Missionis Sinicæ.“ Extat in *Bibliotheca Bremensi Class. v. p. 618.* auctior emendatiorque, quam quæ a **PAPEBROCHIO** edita fuerat in *paralipomenis ad conatum in catalogum Pontificum Romanorum, sub finem tom. VII. mensis maji auctor. Sanctorum p. 126.*

Godefridi Guiljelmi LEIBNITII *novissima Sinica*, historiam nostri temporis illustratura, 1697. 8. ac cum præfixa imaginè Imperatoris *Chinensis Canghi* 1699. 8.

§. VII.

JAPONIÆ

Historia Ecclesiastica.

Aloysii FROIS „nova relatio historica de statu „ rei Christianæ in Japonia anni 1595. binis ejus „ epistolis comprehensa, „ *Moguntiae* 1598. 8. cu-

jus etiam extant: *Littera annua Japonenses anni* 1591. & 1592. *Coloniae* 1596. 8. *historica relatio de rebus Japonicis*; *Moguntiae* 1599. 8.

Nicolai TRIGAUTII rei Christiana apud Japonos commentarius, ex litteris annuis Societatis Jesu annorum 1609. 10. 11. 12. collectus, *Augustae Vindelicor.* 1615. 8. quæ litteræ latinæ versæ sunt ab Andr. SCHOTTO: ejusdem de Christianis apud Japonias triumphis; sive de gravissima ibidem persecutione exorta contra CHRISTI fidem ab anno 1612. usque ad 1620. Libri quinque cum auctario Matthæi RADERI, ac cum figuris, *Monachii* 1623. 4.

Francisci SOLIERII histoire Ecclesiastique des isles & royaumes de Japon ab anno 1548. ad 1624., *Parisiis* 1627. 4.

P. CRASSET *histoire de l'Eglise du Japon*, quæ sub nomine Abbatis de T. in lucem exiit *Parisiis* 1689. 4. duobus tomis, & iterum ibidem 1715. 4. cum adposito CRASSETII nomine; anglice autem *Londini* 1707. 4.

P. de CHARLEVOIX, *histoire de l'établissement, des progrès & de la decadence du Christianisme dans l'empire du Japon*, *Rothomagi* 1715. 8. tribus tomis.

§. VIII.

TARTARIÆ

Historia Ecclesiastica.

„ De propagata inter TARTAROS Christiana
„ Religione, & suadendo passagio novo in terram
„ Sanctam, *Liber* Haythoni Armeni scriptus post
A. C. ad CLEMENTEM V. sæpius lucem vidit
una cum PAULO Veneto, non modo latine sed
etiam in alias linguas translatus: inter latinas me-
lioress editiones est, quam Andreas MULLERUS

Grci-

Greifenhagius curavit *Colonia Brandenburgica* 1671. 4.
Joan. Laurentii MOSHEMII historia *Tartarorum*
Ecclesiastica. Adiecta est *Tartaria Asiatica* secundum recentiores *Geographos* in *Mappa delineatio*,
Helmstädtii 1741. 4.

Referri & huc potest „ *Antonii ANDRADÆ*
 „ *liber* de *detectione* nova magnæ *Catajæ*, sive
 „ *regnum* *Tibeti*,“ ac de *fide Christiana* illis
 denuo 1624. illata, *Hispanice*, *Italice*, *Polonice*,
Belgice in *lucem* emissus.

§. IX.

Æ G Y P T I

Historia Ecclesiastica.

EUTYCHII Ægyptii Patriarchæ orthodoxorum
Alexandrini, *Ecclesiæ suæ origines*, quas *Job. SEL-*
DENUS ex ejusdem *Arabico* primum edidit: in-
 terpretationem *Latinam* pariter ac *commentarium*
 adjecit, *Londini* 1624. 4. Sunt illæ pars majoris
 operis *EUTYCHII*, quod postea *Eduardus PO-*
COCKIUS sub inscriptione: *contentio gemmarum*;
 sive *EUTYCHII Patriarchæ Alexandrini Annales*
Arabice ac latine juris publici fecit, *Oxonia* 1658.
 4. Quum in *originibus* illis scriptam sit, *Episcopos*
Alexandrinos a *solis Presbyteris* consecrari, *Abra-*
hamus ECHELLENSIS *Maronita e Libano*, *Li-*
brum hunc *singulari opera* impugnavit, atque op-
 posuit: *EUTYCHIUM Patriarcham Alexandri-*
 „ *nium* vindicatum, & *suis restitutum orientalibus*;
 „ sive *responsionem ad Joannis SELDENI origines*,
 „ in *duas distributam partes*, quarum *prima est*
 „ de *Alexandrina Ecclesiæ originibus*; altera de o-
 „ *rigine nominis Papæ*, quibus *adcedit censura in*
 „ *historiam orientalem*“ *Joan. Henrici HOTTIN-*
GERI, *Romæ* 1661. 4.

Joan. Ernestus GERHARDUS *dissert. de Eccle-*
sia

ſia Coptica, ſeu *Chriſtianorum* Ægyptiaca, Jenæ 1666. qua illius ortus, progreſſus præcipuaque doctrinæ capita, ritusque breviter enarrantur.

Joſephus ABUDACNUS, ſive BARBATUS, natus in principe urbe Ægypti Cairo, ſive *Memphiti* in *hiſtoria* Jacobitarum, ſeu Coptorum, in Ægypto, Libya, Nubia, Æthiopia tota ex parte Cypri *inſula habitantium*, cujus libelli tres editiones in manibus eruditorum verſantur. Prima illarum, quæ rarior eſt, prodiit Oxonii 1675. 4. & 12. ſecunda cura *Joan. Henrici* a SEELEN, Lubeca 1753. 8., qui non ſolum in præſatione vitam auctoriſe narravit; verum etiam ipſum opusculum notis ornavit, ac præterea *Jacobi Baradei* ſectæ Jacobitarum auctoris, vitam ex ASSEMANI *Bibliotheca orientali* præmiſit: tertia ſtudio *Sigeberti* HAVERCAMPI, cum notis *Joan. NICOLAI* Lugduni Baſavorum 1740. 8.

Joan. Michaelis VANSLEB *hiſtoire de l' Eglife d'ALEXANDRIE* fondée par Saint MARC, que nous appellons celle des Jacobites Coptes d' Egypte, Pariſiis 1677. 12.

6. X.

Æ T H I O P I Æ

Hiſtoria Eccleſiaſtica.

Franciſci TITELMANNI *Liber de fide, religione, & moribus* Æthiopum, Antuerpiæ 1534. 8.

Damiani de GOES *fides, religio, moresque* Æthiopum *ſub imperio pretioſi* Joannis, quem vulgo *Preſbyterum* Joannem vocant, degentium; cum *enarratione confæderationis, & amicitia inter ipſos* Æthiopum *Imperatores, & Reges* Luſitaniz inſita, Pariſiis 1543. 8. Adceſſerunt *epiſtolæ aliquot* Helena avizæ *Davidis*, pretioſi Joannis ac ipſius etiam *Davidis* ad Pontificem Romanum, & *Emanuel*em, &
Joan-

Joannem Lusitania reges, Damiano a GOES & Paulo JOVIO interpretibus. Sæpius liber hic editus est, atque in lucem exiit Lovanii 1544. 4. Colonia 1574. 8. cum aliis opusculis, etiam 1604. 8.

Ludovici de URRETA historia ecclesiastica, politica, natural y moral de Æthiopia, Valentia 1610. 4. URRETAM confutavit Nicolaus GODIGNUS in libro de rebus Abassinorum, ut & de rebus sub Patriarchis Nonio, Barreto, & Andrea Oviedo in Abassia gestis, Lugduni 1615. 8.

Emanuelis de VEIGA relatio generalis de Statu Christiana Religionis in Æthiopia, deque ejus reductione ad Ecclesiam Catholicam, & de regni Thibet, seu magna Catajæ desertione, Lusitania 1628. 4. ubi præcipue ea narrantur, quæ gesta sunt ab anno Christiano 1624. ad 1626.

Joan. Conradi DANHAVERI dissertatio de Ecclesia Æthiopica, breviter adumbrata, Argentorati 1664. & iterum 1672.

Hieronymi LOBO, five LUPI iter historicum in Abyssiniam, quod Lusitanice manu ejus scriptum fuit, non autem editum. Ex Lusitanico sermone quum illud postea in Gallicum conversum esset a LE GRAND, in conspectum orbis eruditi venit, hac inscriptione: relation historique d' Abyssinie du R. P. Jerome LOBO, de la Compagnie de JESUS, traduit du Portugais, continuée & augmentée de plusieurs dissertations, lettres & memoires, Parisius 1728. 4., & Amstelodami 1728. 12. duobus voluminibus. Uterque auctor Johi LUDOLFI historiam Æthiopicam Francofurti ad Moenum 1681. fol. castigat.

Maturini VEYSSIERII LA CROZE histoire du Christianisme d' Ethiopie & d' Armenie.

AMERICÆ

Historia Ecclesiastica Generalis.

Quum id in quæstionem potissimum vocetur, num Apostoli in *Americam* penetraverint, hac de re legendus *Georgius MOEBIUS* dissertatione de quæstione, an *Evangelium* ab Apostolis etiam Americanis fuerit adnuntiatus? ubi adfirmantem sententiam comprobatur. In eodem argumento versatus est *Hermannus WITSIUS* duabus *Exercitationibus* (existant hæc ejus *Miscellan. Sacror. T. II. p. 406. & 426.*) In altera autem disputatur, *Evangelium* per Apostolos Americanis olim predicatum fuisse; altera autem ostenditur, probari non posse, quod *Evangelium* per Apostolos Americanis predicatum sit.

Egidii GONZALEZ d' AVILA theatro ecclesiastico de las Iglesias de las Indias; duobus voluminibus, quorum alterum septentrionalem, alterum vero meridionalem *Americam* continet.

CAPUT VI.

Historia Ecclesiastica vectorum ordinum Generalis.

ARTICULUS I.

Historia ordinum tum Regularium, tum Equestrium.

PROSPERI STELLARTII *Annales Monastici &c.*
Vide Artic. seq.

Joan. Petri CRESCENZI „ *Presidio Romano*,
„ overo della milizia Ecclesiastica & delle Religio-
„ ni, si cavalleresche, come claustrali libri III.
„ dove la vera origine, gl' instituti, le mutanze,
„ e gli habiti, i privilegi & i progressi d' ogni
„ re-

„ religiosa cavalleria si spiegano ec. *Placentia*
 „ 1648. fol.

Philippi BONANNI „ Catalogo degli Ordini
 „ Religiosi della Chiesa militante, espressi con im-
 „ magini, e spiegati con una breve narrazione
 „ *Partes tres* 4., *Roma* 1706. 1707. 1710. Catalo-
 „ go degli Ordini Equestri, e militari 1711.

Hippolyti HELYOTI „ *Histoire des Ordres Mo-*
 „ *nastiques Religieux & militaires, & des Congre-*
 „ *gations seculieres de l' un & de l' autre sexe,*
 „ *qui ont été etablies jusqu' a present, contenant*
 „ *leur origine, leur fondation, leurs progres, les*
 „ *evenemens, les plus considerables, qui y sont*
 „ *arrivez, la decadence des uns, & leur suppres-*
 „ *sion, l' agrandissement des autres, par le moiën*
 „ *des differentes reformes, qui y ont été introdui-*
 „ *tes, les vies de leurs fondateurs, & de leurs*
 „ *reformateurs, avec des figures, qui representent*
 „ *tous les differens habillemens de ces ordres, &*
 „ *de ces congregations,* “ *Parisiis ab anno 1714.*
 „ *usque ad annum 1719. 4. octo tomis. P. Josephus*
 „ *FONTANA* *Congreg. Matris Dei Italice vertit,*
 „ *ediditque cum nonnullis additamentis Lucæ* 1738.
 „ & ipse octo tomis.

ARTICULUS II.

Historia Generalis Ordinum Regularium.

Matthæi GALENI *origines monastica; seu de pri-*
ma ac vera Christiana monastices origine, commenta-
rius, *Dilingæ* 1563. 4.

Jacobi MIDDENDORPII, *historia monastica,*
quæ religiosæ & solitariae vitæ originem, progres-
siones, incrementa, & naturam &c. demonstrat,
Colonia 1603. ac sub titulo: *originum anachoretica-*
rum silva &c. *ibidem* 1615. 8.

Silvestri MARULI, *Historia Sacra, intitolata*
Mare Oceano di tutte le Religioni del Mondo, Mes-
sanæ 1613.

Auberti MIRÆI originum monasticarum libri IV. in quibus ordinum omnium Religiosorum initia, & progressus breviter describuntur. Adcessit auctoris auctarium, seu liber V., & oratio in laudem S. Thomæ AQUINATIS, Coloniae 1620. 8. cujus etiam exstat liber singularis de canonicorum collegiis per Germaniam, Belgium, Galliam, Hispaniam, Italiam aliasque Provincias, Coloniae 1615. 8.

Laurent. PELLETIERII histoire des ordres de religions & congregations ecclesiastiques, Andegavi 1626. 8.

Prosperi STELLARTII „ Annales Monastici; „ sive Chronologia, libris XVII. totidemque sæculis distincta, complectens omnium ordinum monasticorum & militarium origines, progressus &c. Duaci 1627. 4. Prodierunt & ejusdem STELLARTII „ fundamina, & regulæ omnium monasticorum ordinum, & militarium, Duaci 1627. 4.

Petri GRISII historia clericatus, & monachatus; seu omnium ordinum religiosorum, Paris. 1634. 8.

Nebriidii a MUNDELHEIM, antiquarium monasticum in quo ex Sanctis Patribus, Conciliis, & probatissimis Scriptoribus traduntur enucleate pleraque ad initium, progressum, & observationes status religiosi pertinentia, Vienna 1650. fol.

Francisci BIVARII „ de veteri monachatu, & „ regulis monasticis libri VI. quibus cum umbratiles veteris paginæ Monachorum lineæ, tum Christo Domino, ejusque discipulis corporata origo; tum etiam per orbem universum propagatio, varii mores, regulæ, instituta, progressus, casus & restauratio expenduntur, „ cum continuatione Thomæ GOMETZ, Lugduni 1662. fol.

Antonii Dadini ALTESERRÆ asceticon; sive originum rei monastica libri X., Parisiis 1674. 4.

HERMANTII histoire des ordres religieux, & des congregations regulieres & seculieres de l'Eglise, Rothomagi 1697. 8., 1710. 12. quatuor voluminibus.

Claudii DELLE histoire, ou antiquitez de l' estat monastique & religieux, Parisiis 1699. 12.

Unum addo ex Protestantibus (quid enim aut Rudolphi HOSPINIANI de Monachis libros VI. memorem, licet non solum Tiguri 1588. sed etiam ibidem 1609. & Geneva 1669. editos, aut Hadriani a SEHOONEBEEK „ courte, & solide histoi- „ re de la fondation des ordres religieux avec les „ figures de leurs habits, gravez par Adrien „ SCHOONEBEEK, „ Amstelodami 1688. 8. & 1700. duob. volum. 8., & Joachimi HILDEBRANDI tractatum de religiosis, eorumque variis ordinibus, Helmstadii 1701. & 1741. ? quum enim hi Monachorum osiores sint, nihil ab eis in hoc argumento expectandum, præter conviciorum, & mendaciorum plaustra:) „ histoire du clergé se- „ culier & regulier, des congregations de chanoi- „ nes, & de clercs, & des ordres religieux de „ l' un & de l' autre sexe, qui ont etè etabli jus- „ ques a present ec. nouvelle edition tirée du P. „ BONANNI de Mr. HERMANT de SCHOO- „ NEBEEK, du P. HELYOT & d' autres au- „ teurs, qui ont ecrit sur ce sujet, Amstelodami „ 1716. quatuor tomis.

ARTICULUS III.

Historia Ordinum Equestrum Generalis.

Petri BELLOY liber „ de l' origine & institu- „ tion des divers ordres de chevalerie tant eccle- „ siastiques, que profanes, Montalbani 1604. 8.

Auberti MIRÆI origines equestrum, sive mili- „ tarium ordinum libris duobus; Antuerpia 1609. 4. Colonia 1638. 8.

Francisci MENNENII delicia equestrum, sive „ militarium ordinum & eorum origines, statuta, sym- „ bola & insignia omnium ordinum militarium, Colo- „ niæ 1613. 8. Maceratæ 1623. 4. Colonia 1638. 8.

H

Andr.

Andr. FAVYNI „theatre d'honneur, & de
 „chevalerie, ou l'histoire des ordres militaires,
 „des rois, & princes de la Chretientè, & leur
 „genealogie ec. *Parisiis* 1620. 4. duobus volumin.
Bernardi JUSTINIANI „historie cronologiche
 „dell' origine degli ordini militari, e di tutte le
 „religioni cavalleresche, „ *Venetis* 1692. fol.
 duabus partibus.

Joan. Joachimi ZENTGRUVII dissertatio de equi-
 zibus, & equestribus ordinibus, *Argentorati* 1693.

Petri LAGER-LOEFI dissertatio de ordinibus
 equestribus, *Holmiæ* 1696. 4.

HERMANTII „histoire des religions, ou or-
 „dres militaires de l'Eglise & des ordres de che-
 „valerie, *Rothomagi* 1698. 8.

Honorati a S. MARIA „dissertations histori-
 „ques, & critiques sur la chevalerie ancienne &
 „moderne, seculiere, & reguliere avec des notes,
 „ *Parisiis* 1718. 4.

C A P U T VII.

De Historia JESU CHRISTI Domini Ecclesia con-
ditoris, ejusque Sacra Familia. Scriptores.

§. I.

Vita JESU CHRISTI Scriptores.

Ludolphus de SAXONIA Vitam JESU CHRI-
 STI ex Evangelis, orthodoxisque Doctoribus ex-
 ceptam una cum S. ANNÆ Vita composuit. Ejus
 editiones varias, Italicasque (a) & Gallicas inter-
 pretationes recenset J. A. FABRICIUS in *Biblioth.*
med. & inf. latinit.

(a) Unam heic Italicam versionem indicabo quæ mi-
 hi ad manus: *Vita di GESU Cristo scritta da*
Landolfo di SASSONIA, fatta volgare da Messer
Francesco SANSOVINO, Ferrariæ 1586. 4.

Al-

Alphonſus SALMERON in ſuis Commentariis in *hifloriam Evangelicam*.

Franciſcus SUAREZ T. II. in 3. p.

Bernardinus de MONTREVIL; *vie de JESUS CHRIST ſirée des quatre Evangiles*, & *reduite en un Corps d'hiſtoire*, Pariſiis 1637. 4. quatuor voluminibus 1639. 12. ſex tomis: 1696. in qua editione ornanda P. DRIGNON operam ſuam poſuit ac præcipue ſcribendi rationem reddidit elegantiore; item 1741. 12. tribus voluminibus. Aditæ ſunt adnotationes ad varia capita ipſius hiſtorię illuſtranda (a).

(a) Confer Litterarias *Trivultianorum* Ephemerides a. 1741. mente Februar. p. 368. Italice verſa prodit hæc vita *Venetis* 1748. Tom. III. in 8.

Hieronymus XAVERIUS *hiſtoria CHRISTI Perſice conſcripta ſimulque multis modis contaminata a Hieronymo XAVIER, latine reddita, & animadverſionibus notata a Ludovico de DIEU*, Lugduni Batav. 1639. 4. A catholicus hic interpres non infideliter textum reddidit, ſi nonnulla demus; inquit ALEGAMBE in *Bibl. Soc.* p. 349. *qua fortaffis Codex ipſius viſitatus habuit* (b). Verum animadverſiones, quas addidit, malignæ omnino ſunt, ac perversa doctrina contaminatæ, ut merito hoc opus fuerit a S. Indicis Congregatione proſcriptum, quidquid WALCHIUS in *Biblioth. Theol. T.* III. p. 405. obganniat.

(b) Horum ſpecimen ibidem ALEGAMBIUS adnotat ex Mſ. Codice Petri de VALLE.

Hiſtoria, & concordia Evangelica (c) Eatine Pariſiis 1643. 12. Gallice ibidem 1653. 1660. *Levanii* 1675. *Antuerpia* 1689. 12. Extat etiam in *Bibliis Gallicis*, quæ ſæpius prodierunt, *Bruxellis*, *Pariſiis*, *Lugduni*.

(c) Auctor Antonius ARNALDUS.

Bernardus LAMY historia, five concordia quatuor evangelistarum, Parisiis 1689. 12.

Laurentius BRANCATI, de Lauræa vita & operæ JESU Christi, manu Sanctorum Evangelistarum scripta; vel contextus evangelicus, uno quatuor evangelistarum calamo sacro JESU Christi describens historiam, Romæ 1695. 12.

Nicolaus TOINARD, *harmonie, ou concorde evangelique*, contenant la vie de notre Seigneur JESUS Christ, selon les quatre Evangelistes, suivant la methode, & avec les notes de feu Mr. TOINARD, Parisiis 1716. 8. cujus & interpretatio Belgica, Antuerpia 1717. prodit.

TILLEMONTIUS T. I.

F. Ignatius Hyacinthus AMAT de GRAVESON tractatus de mysteriis & annis CHRISTI, Servatoris nostri dissertationibus historicis & criticis, juxta germanam Divi THOMÆ mentem, illustratus, & ad usum scholæ adcommo-
datus, Romæ 1711. 4.

F. Jacobus Hyacinthus SERRY Ord. Prædic. Exercitationes historicæ criticæ Polemicæ de CHRISTO, ejusque virgine Matre, Veneriis, & Mediolani 1719. Hypercriticum sane audacissimum SERRYUS se heic præbuit. Quamobrem ejus opus Roma 11. Martii 1722. decreto S. C. Sancti officii damnatum fuit.

F. Joannes CROISET, la vie de notre Seigneur J. C. tirée des quatre Evangelistes, & celle de la Tres-Sainte Vierge MARIE Mere de Dieu, Lugduni 1723. 12.

Augustinus CALMET, Harmonia quatuor Evangeliorum, vel Synopsis vitæ J. C. Chronologico ordine deducta (d).

(d) Exstat inter auctoris dissertationes Lucæ a. 1729.

Latine vulgatas T. 11. p. 12. 52.

Honoratus a S. MARIA in animadversionibus ad Regulas Critices.

Historia della vita, dottrina, e miracoli di G. C. con nose tradotta dal Francese nell'Italiano, Urbini 1730. fol.

Antonius SANDINIUS historia Familia sacra ex antiquis monumentis collecta, Patavii 1738. 8. (c).

(a) Non semel SANDINIUS P. SERRY *Exercitationes* redarguit. Hinc idem SERRY *animadversio*, *nos edidit anticriticas in historiam sacrae Familiae, ab Antonio SANDINI novissime scriptam, Parisiis 1735. SANDINIUS vero, dum iterum historiam suam praeulo daret, animadversorem scite graviterque castigavit. In postumis quoque anno 1755. & 1764. editionibus alia nonnulla in hanc rem addita invenies. WALCHIUS de hoc libro sententiam ferens ait p. 407. Multa in libro hoc dicta sunt cum eruditione ac judicio, auctorque animam monstravit, a rebus fictis ac commentitiis alienum. Libens his subscribo. Sed quum SANDINIUS P. SERRY, ipso WALCHIO non diffidente refutaverit, quid ergo facies Frid. Matth. REIMBOLDI, qui an. 1736. Lipsiae librum evulgavit interscriptum: Jacobi Hyacinthi SERRY testis veritatis in historia MARIAE & CHRISTI, adversus Caesarem BARONIUM, aliosque in Ecclesia Romana?*

BENEDICTUS XIV. de Festis D.N. J. C. Italice primum sub titulo *Annofazioni sopra le Feste di N. S. e della Beatissima Vergine*, Bononiae 1740. Latine deinde Patavii 1745. Romae & alibi (a).

(a) Hujus operis enchiridion ab Andrea BASSANI compositum Patavii prodit typis Seminarii 1756. tribus tomis in 12.

Antonius SANTARELLI Vita di G. C., Veneziis 1750. 8.

Vita B. Deipara Virginis MARIE.

Præter SALMERONEM, SUAREZ, SERRY, CROISET, ac SANDINIUM antea appellatos de vita B. Deiparae Virginis MARIE legendi.

Mag. *Dominicus* JOANNIS Theologus Florentinus Ordinis Prædicatorum (b), *cujus Theotocon, seu de vita & obitu Sacratissima Virg. MARIE, nec non de Templis Romanis, Etruscis, ac Florentinis ei dedicatis Libri quatuor primum editi sunt, ac notis illustrati studio P. Joh. Baptista Maria CONIARENI ejusdem ordinis a. 1768. T. XVII. nova sylloges Veneta opusc., & 1770. T. XVIII.*

(a) Vivebat *Dominicus* xv. sæculo. Confer eruditam Editoris præfationem.

Ven. *Petrus* CANISIUS, *de verbis Dei corruptellis*, tomo II. Ingolstadii 1577.

Johannes BONIFACIUS Libris quinque *de Virginis MARIE vita & miraculis*, Parisiis 1605. Colonia 1600. 8.

D. de GRANDUAL, *vie de Sainte MARIE Mere de Dieu*, Parisiis 1664. 12.

TILLEMONTIUS T. I.

BENEDICTUS XIV. *de Festis B. M. V.*

Petrus Franciscus LAFITEAU Episcopus Sistracensis *la vie & les mysteres de la tres-Sainte Vierge MARIE* 1759. 2. vol. in 12.

Sed omnes disquisitionum copia, & eruditionis ubertate longe superavit Cl. D. *Joan. Chrysostomus* TROMBELLII *Bononia* sex vulgatis voluminibus in 4. de vita B. M. V. (c).

(a) Hæc in epitomen Italice redegerat P. *Bartholomæus* PEVERELLI *Veronensis*, ac fere opus perfecerat; quum mortem *Mutina* oppetiit.

S. III.

De S. JOSEPHO B. M. V. Sponso.

Historia JOSEPHI, Fabri lignarii, Liber apocryphus, ex codice manuscripto Bibliothecæ Regiæ Parisiensis nunc primum *Arabice* editus; necnon versione latina & notis illustratus a Georgio WALLINO, Lipsiæ 1722. 4. quod opus in Codicem pseudepigraphum Vet. Test. postea intulit Joan. Albertus FABRICIUS vol. II. p. 309.

Andr. de SOTO, *vita & excellentia S. JOSEPHI*, Hispanico idiomate, Bruxellis 1600. 8.

Caroli STENGELII JOSEPHUS, *hoc est Sanctissimi educatoris CHRISTI ac MARIÆ Sponsi. vita historia, compendio adumbrata*, Monachii 1616. 12. cum figuris elegantibus.

Petrus BIVERUS in Libro de SS. JOACHIMO, ANNA, & JOSEPHO, Antuerpiæ 1638.

Joan. BOLLANDUS in Actis SS. ad die 19. Martii.

TILLEMONTIUS T. I.

Augustini CALMET dissertatio de S. JOSEPHO S. MARIÆ Virginis conjuge. Exstat T. II. Dissertationum Lucensis edit.

Memorie della vita del glorioso Patriarca S. GIUSEPPE, date in luce da un suo divoto, e figurate in rame da Giorgio FOSSATI Venetiis 1750. fol.

D. Joan. Chrysostomus TROMBELLIIUS, *Vita di S. GIUSEPPE*, Bononiæ 4.

Adde P. SERRY, SANDINIUN, BENEDICTUM XIV. Confer etiam ELORENTINIUM adnot. in Martyrol. Hieronym. ad d. 30. Martii, & si tanti est, Protestantis Joan. CRAUSII *exercitationem de JOSEPHO, & MARIA, Salvatoris parentibus*, Jenæ 1997.

APPENDIX

De S. JOANNE BAPTISTA Christi Domini Prodromo.

Plures de S. JOANNE Christi D. Prodromo a Protestantibus, quam a Catholicis legere est editos Commentarios. Hos ita WALCHIUS recenset *Bibl. Theol. T. III. pag. 402.*

Scripta de JOANNE BAPTISTA, si ad argumenta, in illis exposita respiciamus, in duos ordines dividi possunt. Ad priorem ea pertinent, quibus de JOANNE hoc generatim agitur, uti sunt: *Joan. WILDII commentatio de JOANNIS nativitate, vita, rebus gestis, & morte, Regiomont. 1627. Christiani WASEWITZII turtur Joannens, sive exercitatio de JOANNE BAPTISTA ac rebus ejus, Magdeburgi 1659. 4. Joan. MEISNERI dissertatio de JOANNE BAPTISTA, Vitembergæ 1665. Fridemann. BECHMANNI disputatio de CHRISTI Præcursore JOHANNE BAPTISTA Jenæ 1670. Joan. Ernesti BUTHNERI Inquisitio in historiam JOANNIS filii Zachariæ, Jenæ 1670. Otton. Burchardi PREMPERI diatribe de JOANNE BAPTISTA, Vitembergæ 1682. Joan. PASCHII dissertatio de JOANNE BAPTISTA, Vitembergæ 1686. Cristophori CELLARII disputatio de JOANNE BAPTISTA, Halæ 1694. & auctior 1703. 4. God. SCHOENINGII vita JOANNIS BAPTISTÆ, Vitembergæ 1698. Joan. Flor. HAMMERSCHMIDII scriptum de vita & morte JOANNIS BAPTISTÆ, Pragæ 1699. 4. Hermannii WITSII exercitatio de vita JOANNIS BAPTISTÆ observationibus historicis & criticis illustrata Joan. Cristophori ISELII dissertatio de JOANNE BAPTISTA, Basilæ 1717. Joh. Jacobi HOTTINGE-*

GERI JOANNIS BAPTISTÆ *historia Chronologica*, tribus dissertationibus, Tiguri 1717. *Salom.* DEY-LINGII *observatio de JOANNE BAPTISTA*. Minutiora deinde quædam persequitur de vestitu, locustis &c. S. JOANNIS.

Nihilominus plus bonæ frugis invenies in paucis nostris auctoribus, quam in plerisque his inutilium quarundam disquisitionum sectatoribus. Adcipe illos.

BOLLANDIANI ad d. 24. Junii.

TILLEMONTIUS *Memoir.* T. 1.

Antonius SANDINIUS in *historia Apostolica* p. 280. edit. 1765.

Paullus Maria PACIAUDI Cler. Reg. de *culta* S. JOANNIS BAPTISTÆ.

Antiquitates Christiana, Romæ 1755. 4. (a).

(a) Ad eruditissimum hunc librum veluti mantissa spectari potest quæ edita est in opere inscripto: *Memorie per servire alla storia letteraria di Sicilia* T. I. p. III. pag. 17. Panhormi 1756. Dominici SCHIAVO Italica ad PACIAUDIUM ipsum epistola *sul culto di S. GIOVANNI in SICILIA*. Confer historiam litterariam Italicæ T. xii. p. 451. 468. ubi ad PACIAUDII opus nonnulla adnotantur, & LESLEUM in notis ad *Missale Mozarabum* p. 575. & 589.

Vitam SS. JOANNIS BAPTISTÆ, & Evangelistæ scripsit FRANCO Scholasticus Mesehden-
densis, quæ MS. exstat in Colonienfi Chartusia
(n).

(a) Vide HARTZÆIM *Biblioth. Colon.* p. 86.

C A P U T VIII.

*De Apostolicis, ceterisque Christi Domini
discipulis.*

§. I.

De Apostolis.

I. **G**eneratim de Apostolis scripserunt præter quosdam antiquos, qui vel confecti, vel apocrypha bona fide sectati sunt, ut DOROTHEUS TYRIUS, de vita Prophetarum, Apostolorum & septuaginta discipulorum Christi; HIPPOLYTUS de duodecim Christi Apostolis; NICETAS DAVID, Paphlago, dictus, in orationibus encomiasticis summorum primisque ordinis Apostolorum, cum primis vero ABDIAS (b) atque alii a Joh. Alberto FABRICIO collecti, aut indicati codic. Apoc. Novi Testam. p. 11. pag. 757. & p. 111. p. 599. seqq., egerunt.

Joachimus PERIONIUS de rebus gestis vitisque Apostolorum Liber, Parisiis 1551. 16. Basileæ 1552. Coloniae 1569. 12.; qui tamen Liber nullius bonæ frugis est.

Franciscus Maria FLORENTINIUS in not. & Exercitationibus ad Indiculum Apostolorum Martyrologio Hieronymiano præfixum.

Antonius SANDINIUS in historia Apostolica ex antiquis monumentis collecta, Patavii 1731. & 1765. 8.

Quibus addatur ex Protestantibus Georgii FABRICII, historiæ JESU CHRISTI, filii Dei, nati in terra Matre Sanctissima semper Virgine MARIA summatim relata expositio itemque eorum, quæ de Apostolis IESU CHRISTI singulatim commemorari posse, recte & utiliter visa sunt (fortasse Lipsiæ) 1566. & Lipsiæ 1581.

LX-

Ludovici CAPELLI historia Apostolica illustrata, ex actis Apostolorum, atque epistolis PAULLI studiose inter se collatis, collecta, ordineque annorum accurate digesta, Genevæ 1634. 4. Salmuri 1683. 4. ac cura Joh. Alberti FABRICII, Lipsiæ 1691. 8., Friderici SPANHEMII de Apostolicis rebus dissertationes tres: I. de Apostolis duodecim & Apostolatu striete sic dicto: II. de conversione Paulina epocha, deque PAULLI historia & nomine. III. de facta professione PETRI Apostoli in urbem Romam, Lugduni Batav. 1679. 8.

(a) Titulus operis: *historia certaminis Apostolici*. Prodiit Basileæ 1551. fol. vulgante VVolsango LAZIO, deinde Parisiis 1560. 1566. 1571. 8. Colonia 1566. 1569. 1576. 12. & in Laurentii de la BARRE historia Christiana veterum Patrum Paris. 1583. fol. Denique notis illustratus in tomo primo Codicis Apocryphi Novi Testamenti, quem FABRICIUS edidit Hamburg. 1703. 1719. 8.

II. Singulatim vero, ac primum S. PETRI res gestas persequuti sunt

Paulus Amilius SANCTORIUS in Actis Sanctorum Apostolorum PETRI & PAULLI, Romæ 1597. quæ iterum exhibuerunt Bollandiani T. vii. Junii p. 1.

Carolus STENGELIUS in Commentario rerum gestarum sanctorum Apostolorum Principis PETRI, & sacris litteris, sanctis Patribus, & probatissimis Scriptoribus concinnato, Augustæ Vindelicorum 1621. 4.

Jo: PALAZZI Vita di San PIETRO, Principe degli Apostoli, Venetiis 1687. 4.

Nicol. SANSON in vita S. PETRI Apostoli, in qua potissimum describuntur ejus patria, mansiones, itinera & peregrinationes. Exstat in ejus Geographia sacra p. 36.

Protestantium sunt quæ subjicio.

Theo-

Theodor. BIBLIANDRI liber *de vita, doctrina, fide, operibus, & Ecclesia* PETRI, Basilæ 1550. 8.

Egidii STRAUCHII, *vita* PETRI, dissertatione historico-theologica descripta, Vitembergæ 1659.

Christiani KORTOLTI dissertatio *de Simone* PETRO, *Primo Apostolorum & ultimo*, Goettingæ 1718.

De Passione PETRI, & PALLI libri duo, qui sub LINI nomine & e Græco versi feruntur, quosque latine ex Codice MS. edidit *Jacobus* FABER ad calcem commentariorum in epistolas PAULLI Paris. 1512. fol. Post FABRUM *Laurentius* BARRE in historia Christiana veterum Patrum Paris. 1583. fol. pag. 51. inde occurrunt in Patrum Bibliothecis, ut in novissima Lugdunensi 1677. T. 11. p. 67.

III. De S. PAULO legendi

Petrus ROSSETUS, qui vitam PAULLI oratione ligata descripsit sub titulo: PAULLUS, Parisiis 1522. 4. in lucem publicam emissam.

Georg. MAJOR, cujus *Vita* PAULLI *Apostoli* prodiit Vitembergæ 1555. 1563. 8.

Claud. DAUSQUEIUS in *Sancti* PAULLI *Apostoli* *sanctitudine in utero, extra, in solo, in caelo* libris tribus decernata, Parisiis 1627. 8.

Thomas MASSUTIUS, qui edidit: PAULLUM *Apostolum, sive vitam Sancti* PAULLI *Apostoli, libris xv. historice & dogmatice explicatam*, Lugduni 1633. 4.

Anthonius GODEAU, cujus exstat: *la vie de l'apotre saint PAUL*, Parisiis 1647. 8. 1651. 12. & Belgice Roterodami 1719. 4.

Hermannus WITSIUS in *prelectionibus de vita* PAULLI *Apostoli in meletematisb. Leidenfib. p. I.* Lugd. Batavor. 1703.

Hieronymus Sim. Van ALPHEN, qui *dissertationes ad historiam* PAULLI quinque *Ultrajecti* 1717. 1718. 1719. jurispublici fecit.

Ano-

Anonymus, caute tamen legendus, ejus in lucem exit: „ La vie de Saint PAUL, Apotre des
 „ Gentils & docteur de l' Eglise, eclaircie par l'
 „ Ecriture sainte, par l' histoire Romaine & par
 „ celle des Juifs, avec des reflexions, tirees des
 Saints Peres, Parisiis 1735. 12. tribus volumini-
 bus, quorum Italica quoque interpretatio prodiit,

Adde his 1. Jani BIARCHERODII *seriem chro-
 nologicam Actorum Sanctorum PETRI, & PAUL-
 LI*, Hafniae 1665. 2. Joan. PEARSONII *Annales
 PAULLINOS in ejus operibus postumis Londini
 1688.* 4. 3. Nicolai SANSON *vitam S. PAULLI
 Apostoli, in qua potissimum describuntur ejus patria,
 mansiones, itinera, peregrinationes & navigatio-
 nes per Asiam & Europam, exstat in ejus Geogra-
 phia sacra p. 43.*

IV. De S. ANDREA prodierunt

Andr. de SAUSSAY, ANDREAS frater Si-
 monis PETRI; seu de gloria Sancti ANDREÆ A-
 postoli libri XII. in duas partes divisi, Parisiis 1656.
 fol. quod opus multis fabulis contaminatum est:
 Gothofredi HANCKII *dissertatio historica de Sancto
 ANDREA Apostolo*, Lipsiae 1698. Joan. Floriani
 HAMMERSCHMIDII *Cruciger Apostolicus, idest,
 Sanctus ANDREAS Apostolus, in vita, morte,
 martyrio, miraculis, encomiis &c. descriptus*, Pragæ
 1699. 4. Caroli Christ. WOOG *Presbyterorum & Dia-
 conorum Achaiae de Martyrio S. ANDREÆ Apo-
 stoli encyclica, Graece nunc primum ex Codice Bi-
 bliotheca Bodlejanae edita, latine versa, notisque,
 & dissertationibus illustrata*, Lipsiae 1749. 8.

V. de S. JACOBO MAJORE nihil habeo, quod
 suggeram præter CUPERI commentarium T. vi.
 Julii ad d. XXV. Nam Antonii ROIO *historia de
 S. DIEGO de Alcala*, Matriti 1663. 4. edita Cri-
 ticiis viris placere vix poterit.

VI. De S. JOANNE Apostolo & Evangelista
 exstant Joan. Georgii NEUMANNI *Dissertatio de
 JOANNE Apostolo, & Evangelista*, Vitembergæ
 1692.

1692. Jo: Floriani HAMMERSCHMIDII Discipulus, quem diligebat JESUS, Sanctus JOANNES Evangelista in vita, morte, encomiis, miraculis, Praga 1699. 4. Joan. Matthai FLORINI Exercitatio historico-philologica de JOANNE Evangelista. Frid. Adolph. LAMPE Vita JOANNIS Evangelista in prolegomenis ad ejus commentarium in Evangelium S. JOANNIS.

VII. De S. PHILIPPO Vide BOLLANDIANOS ad diem I. Maij, TILLEMONTIUM, SANDINIUM.

VIII. De S. BARTHOLOMÆO confer TILLEMONTIUM, & BOLLANDIANOS in prolixo eruditoque commentario de illo ad 25. Aug.

IX. De S. THOMA vide FLORENTINIUM Hieronym. Martyr. p. 145. ubi S. THOMÆ Apostoli notitiam, & ex MSS. excerpta exhibet. Legi etiam potest Thoma STAPLETONI liber de tribus THOMIS, Coloniae Agripp. 1612. 8. quo describuntur res gestæ THOMÆ Apostoli, THOMÆ Archiepiscopi Cantuariensis & Martyris, nec non Thoma MORI.

X. De S. MATTHÆO Apostolo, & evangelista exstant Marii Antonis MARSILII COLUMNÆ liber de vita & gestis MATTHÆI ejusque Corporis in Salernitanam urbem translatione, Neapoli 1580. & Joan. Matthai FLORINI exercitatio historico-philologica de MATTHÆO Evangelista.

XI. De S. JACOBO Alphaei, vulgo minore consulendus HENSCHENIUS ad d. 1. Maij.

XII. De Sanctis SIMONE & JUDA vix habeo quem suggeram præter TILLEMONTIUM, & SANDINIUM. Exstat tamen Michael. Frider. QUADE commentatio de vita JUDÆ Apostoli Gryphisvaldiæ 1711. Itemque Laurentii MIGLIACCI Storia Biblica, Critica, e Teologica della vita di S. GIUDA TADDEO, Panormi 1748. 4. quæ tamen historia nihil minus est, quam, ut titulus pollicetur, critica.

XIII. De JUDA Ischariote & proditore Domini historiam suppeditant *Theophili* RAYNAUDI „ Metamorphosis latronis in Apostolum, Apostolique in latronem, ubi splendent gratia viri & libertas perire volens. Pessimæ vitæ finis optimus: optimæ vitæ finis pessimus,“ Lugduni 1634. 8. *Guil.* SALDENI exercitatio de JUDA Ischariote. *Georg. Frideric.* NIEHENCKII dissertatio de proditore JUDA & PETRO, horumque peccato & pœnitentia, Rostochii 1702. *Alb. Joachimi* KRACKEWIZII dissertatio de JUDA, proditoris mercede paciscente, Rostochii 1704. *Joan. Frideric.* HEBENSTREITII dissertatio de JUDA Ischariote, Vitembergæ 1712. *Joann. Gothofr.* LAKEMACHERI ex historia JUDÆ Ischariota momenta quædam insigniora, ope antiquitatum Judaicarum illustrata, Helmstadii 1729. *Michael. Christian.* RUSMEYRI dissertationes duæ de historia JUDÆ Ischariota, Apostoli & proditoris JESU Christi Grithisvaldiæ 1742. 1743.

XIV. JUDÆ Proditori subrogatus est S. MATTHIAS, de quo exstat *Joan. Florian.* HAMMER-SCHMIDII „ Senator Apostolicus, loco JUDÆ „ electus, undecim Apostolis adnumeratus, Sanctus MATTHIAS Apostolus, in Apostolatus electione, vita, morte, martyrio, encomiis &c. „ descriptus, Praga 1700. 4.

Confer cum primis BOLLANDIANOS T. III. Februar., qui S. MATTHIÆ Vitam ex Hebræo versam a LAMBERTO Monacho Trevirensi, & a Materno CHOLINO vulgatam recuderunt multo meliorem. Hujus autem supplementum deinde dedit PEZ p. 3. *Anecd. pag. 7. seq.*

XV. A Sanctis Apostolis non disjungendi reliqui duo Evangelistæ, LUCAS, & MARCUS. Qui S. LUCÆ res gestas nosse, aut illustrare velit, illi præter Interpretes ad ejus Evangelium, & Acta intervenire possunt *Joann. Abrah.* KÖHLERI Sanctus LUCAS Evangelista, dissertatione historica
de

descriptus, Lipsiæ 1698. Joan. Dieteric. WINCKLERI dissertatio de LUCA Evangelista medico, Lipsiæ 1736. Benedikt. Gottlob. CLAUSWITZII dissertatio de LUCA Evangelista medico, Halæ 1740. Porro de S. MARCO in lucem prodierunt Bernardi JUSTINIANI de MARCI Evangelistæ vita, translatione & sepultura loco libri III. Theodori BIBLIANDRI *protevangelium JACOBI, fratris Domini: de natalibus CHRISTI & beata MARIÆ, cum evangelica historia MARCI Evangelistæ & vita ejus*, Basileæ 1552. 8. Joannis STRINGÆ *vita di S. MARCO Evangelistæ, con la translatione & apparitione del sacro suo Corpo, fatta nella nobilissima Chiesa, al suo nome dedicata in Venetia*, ec. Venetiis 1610. Frid. SPANHEMII „exercitatio Academica de historiæ evangelicæ Scriptoribus, & in specie de MARCO Evangelistæ, quis ille & ubi scripserit “in ejus operum T. II. p. 266. Samuel. MARESII *commentatio de MARCO Evangelistarum secundo*, Grœningæ 1668.

§. II.

De LXX. Discipulis.

Pseudó-DOROTHEUS, qui sub initium sæculi IV. Tyri Episcopus fuisse fingitur, scripsit „sy-
„nopsim de vita & morte Prophetarum, Aposto-
„lorum, & Discipulorum Domini, “ quæ latine exstabat in Bibliothecis Patrum & ad calcem SALVIANI, Romæ 1564. fol. Græce autem & latine addita est a Carolo du FRESNE *Chronico Paschali*, ac recusa a FABRICIO sub finem librorum trium *de vita & morte MOSIS* a GAULMINO observationibus illustratorum, Hamburgi 1714. p. 474.

Eorundem indiculum ex HIPPOLYTI, & DOROTHEI libellis eruit idem FABRICIUS, & in *Salutari Luce Evangelii* proposuit p. 115.

Michaelis URANII libellus, cujus titulus est:

„ Sc-

„ Septuaginta *Christi* Discipulorum ; five ut non-
 „ nulli codices habent, aliisque probatur auctori-
 „ bus, septuaginta duorum nominum ἀποστολικῶν
 „ & curriculi singulorum in Evangelii præconio hi-
 „ storiolæ, ex monumentis ecclesiasticis depromptæ,
 „ ac secundum DOROTHEI seriem expositæ, “
 Smalcaldiae 1589. 8. Conscripsit quoque *Christoph.*
Aug. HEYMANNUS dissertationem de *Septuagin-*
ta Christi legatis, Gœttingæ 1743.

C A P U T IX.

*Scriptores de rebus ad Politiam Ecclesiasticam
 pertinentibus.*

A R T I C U L U S I.

Politia Ecclesie Romanæ.

S E C T I O I.

Romani Pontifices.

§. I.

Chronologia Romanorum Pontificum.

Catalogus Pontificum quem ad S. DAMASUM
 perperam referunt nonnulli, desinens in LI-
 BERII obitu ann. C. 354. post Joan. CUSPINIA-
 NUM editus ab *Egidio* BUCHERIO de doctrina
 temporum p. 269. 273., Antwerp. 1634. fol. Hunc
 eundem Catalogum post BUCHERIUM edide-
 runt multi; HENSCHENIUS T. 1. April.
 SCHELSTRATUS *Antiq. Eccles.* T. 1. PAPE-
 BROCHIIUS in *Propyl.* ECCARDUS *Corp. hist.*
med. ævi T. 1. p. 26. BLANCHINUS in *Prole-*
gom. ad Tom. 2. *Anastaf.* p. VII. & Petrus LA-
 ZERI simul cum catalogo PAULLINO, seu Ba-
 silicæ Ostiensis in dissertatione Romæ edita 1755.,

Inscriptaque „ Catalogi duo antiquissimi Pontificum cum *Romanorum*, quos ad Pontificiam historiam primorum IV. sæculorum iterum recensitos, & animadversionibus illustratos exhibent PP. S. J. in Colleg. Rom.

Catalogi duo Pontificum in MABILLONII *Analectis* T. 3. p. 426. 428. & edit. novæ p. 218.

Catalogus a laudatissimo MONTFAUCONIO editus ante Tomum 1. operum S. ATHANASII p. XC.

Catalogi quatuor cum vetusto marmore dies Pontificum natales exhibente præmissis vitis *Anastasis* a VIGNOLIO, Rom. 1724 4.

Catalogus usque ad a. 757. vulgatus ab AGUIRRIO T. 1. Concil. Hispan. p. 17. • MS. Vaticano, & recens ab an. 715. ad 1691. T. 3. p. 51. 64.

Catalogus præmissus Chronico *Farsensi*, & in BENEDICT. IX. definens T. 2. parte 2. *Scriptorum* Italiæ celeberr. MURATORII p. 305.

Catalogus, quem Joan. Georgius ECCARDUS exhibet T. 1. *Corporis historicorum medii ævi* p. 25.

Francisci CARRIERII *historia chronologica Pontificum Romanorum, cum præsignatione futurorum* ex MALACHIA, quæ in lucem prodiiit Lugduni 1602. 1663. 12. *Venetis* 1697. 12. ac sæpius.

Victorii BALDINI „ *Cronologia ecclesiastica, la quale contiene le Vite de' Sommi Pontefici*, Ferraria 1604. 8.

Daniel PAPEBROCHIUS, *Conatus chronico-historicus ad catalogum Romanorum Pontificum, cum prævio ad eundem apparatu* Godefr. HENSCHENII atque Petri POSSINI, a Sancto PETRO usque ad PASCHALEM II. deductus: ejusdem: *Paralipomena addendorum, mutandorum, aut corrigendorum in conatu chronico-historico ad Catalogum Romanorum Pontificum*.

Joan. PEARSONII *dissertationes dua de serie & successione primorum Romæ Episcoporum*, Londini 1688. 4.

Henrici DODWELLI *dissertatio singularis de Pontificum Romanorum prima successione.*

Emanuel a SCHELSTRATE *dissertatio de chronotaxi Romanorum Pontificum Antiq. illustr. T. I. pag. 131.*

Joan. MARANGONI *Chronologia Romanorum Pontificum superstes in pariete Australi Basilicæ S. PAULLI Apostoli via Ostiensi depicta sæculo V. seu ætate S. LEONIS PP. Magni cum additione Summorum Pontificum nostra ad hæc tempora perducta, Roma 1751. fol. Hæc ea chronologia est, quam Catalogum Paullinum a LAZERO appellari vidimus. Eadem eodem anno 1751. excusa fuit tum in diario litteratorum virorum Florentino T. VI. p. 1. pag. 256. tum in historia litteraria Italia T. II. p. 493. seqq. Confer eandem historiam litterariam Italia T. V. p. 562. 583.*

§. II

Historia Universa, Vitæque omnium Romanorum Pontificum.

ANASTASII Bibliothecarii, sæculo nono inclinante clari, vitæ Pontificum desinunt in NICOLAO I., qui obiit ann. C. 867. Hæc cum vita HADRIANI II. & STEPHANI VI., quæ GUILIELMUM Bibliothecarium auctorem habent, post editionem Moguntinam, quam ex Marci VELSERI Bibliotheca curavit Joan. BUSÆUS S. J. a. 1602. 4., & Parisiensem Caroli Annibalis FABROTII, cum ANASTASII historia ecclesiastica, inter hist. Byzantina Scriptores Paris. 1649. fol. novissime ad MSS. recensuit, iisque vitam LEONIS VIII. editam T. VII. Misc. BALUZII p. 349. & vitas a GUILIELMO Bibliothecario, Bernardo GUIDONE aliisque scriptas, quæ in JOANNE XXII. desinunt, defuncto ann. 1334. addidit MURATORIUS T. III. Rer. Italic. Mediolani 1723. præ-

missis Joann. CIAMPINI *Examine libri Pontificalis* & BLANCHINII, de quo mox, in Præfatione memorans etiam notas in ANASTASIUM circa ann. 1380. scriptas a Petro BOERIO, Episcopo *Urbevetano*. Adcessit ad has editiones splendidissima, quam Franciscus BLANCHINIUS Præsul doctissimus *Veronensis* curabat; sed quatuor tantummodo tomos habuimus, quod editor vita cesserit. Primus tomus inscriptus: *de vitis Romanorum Pontificum a beato PETRO Apostolo ad NICOLAUM I. adjectis vitis ADRIANI II. & STEPHANI VI. auctore GUILLIELMO Bibliothecario, sub auspiciis Sanctissimi Domini nostri CLEMENTIS XI. Pontificis Maximi*, Romæ 1718. fol. in lucem venit, ornatus variantibus lectionibus non solum priorum editionum; sed iis quoque, quas HOLSTENIUS, a SCHELSTRATE, PENIA ex multis codicibus manuscriptis collegerunt; præter has autem copiosa atque erudita præfatione. Tomus secundus, Roma 1723. fol. editus, complectitur Francisci BLANCHINI amplissima prolegomena, quibus catalogi quidam antiquissimi Pontificum Romanorum continentur: Emanuel. a SCHELSTRATE dissertationem *de antiquis Romanorum Pontificum catalogis*: ipsius BLANCHINI dissertationem *de antiquis Romanorum Pontificum catalogis*, atque alia ejusdem generis; secunda autem terti hujus pars varias eruditissimorum virorum adnotationes in ANASTASIUM exhibet, nominatim: a SCHELSTRATE, ALTESERRÆ (Hujus notæ, in ANASTASIUM prodierant, Parisiis 1680. 4.) BINII, LABBEI, BENCI, BLANCHINI, CIACCONII, PAGII. Sequutus est tomus tertius, Roma 1728. 4. ac quartus, isque ultimus ibidem 1735. fol. quo utroque itidem prolegomena ac notæ continentur. Tandem Joannes VIGNOLIUS ann. 1724. aliam Roma ANASTASII editionem adgressus est prænotatam *liber Pontificalis, seu de gestis Romanorum Pontificum* 4. sed non ultra to-
mum

munum primum processit. Secundus tomus solummodo ann. 1752. exiit cum notis. VIGNOLII ad PASCHALEM I., ab hoc ad finem P. BALDINII e *Somascha* Congregatione eruditissimi viri; anno vero 1755. postremus. Adcesserunt ad calcem hujus romi variantes lectiones vetustissimi, & celebris Codicis LUCENSIS nunc primum editæ, atque interpretatio vocum Ecclesiasticar. Onuphrii PANVINI. Varias hæc, & Glossarium debemus Petro Josepho HUGOLINIO; notas partim VIGNOLIO, ab EUGENIO scilicet II. ad S. LEONEM IV. partim BALDINIO a LEONE, inquam, IV. ad finem.

LUITPRANDI) *Cremensis* Episcopi) opusculum de vitis Romanorum Pontificum, ac ABDONIS epitome de vitis eorundem ex ANASTASII Bibliothecarii historia excerpta, quod utrumque monumentum ex pervetustis manuscriptis Codicibus membranaceis descriptum, ac cura Joh. BUSÆI conjunctim in lucem prolatum est, *Moguntia* 1602. 4.

Martini POLONI chronicon summorum Pontificum, atque Imperatorum Romanorum, quod editum primum cum Mariano Scoto a Joan. HEROLDO, *Basilea* 1559. fol. deinde separatim cura Susefridi PETRI, *Antuerpia* 1574. 8. a Joan. Fabricio CÆSARE ex accuratiori Codice, *Colonia* 1616. f. atque *Argentorati* 1685. ad calcem Aenea SYLVII de rebus FRIDERICI III. Quæ in chronico hoc post annum 1277. sequuntur, ea addita sunt a Ptolomæo Lucensi, & a Bernardo Guidonis.

RICCODALDI *Ferrariensis* historia Pontificum usque ad sæculum XIV. exstat T. 1. Corporis historiar. med. ævi vulgari a Joan. Georgio ECCARDO, qui etiam addidit Theodoricæ de NIEM vitas a NICOLAO IV. ad URBANUM IV. & T. II. Chronicon Pontificale Amalrici Angerii de BITERIS compositum sub URBANO V.

Francisci PETRARCHÆ *Chronica delle vite de' Pontefici & Imperatori Romani*, insino a suoi tempi, alla quale sono state aggiunte quelle da tempi

Del PETRARCA *sino a* PIO III. Veronæ 1476. Florentiæ 1478. (apud S. Jacobum de Ripoli) fol. Venetiis 1507. (cum supplemento ad PIUM III.) 4. Mirandulæ 1624. 4. Genevæ (cuius tamen reticetur) 1625. iterum Venetiis 1634. in 8. apud Franciscum Bindoni cum continuatione ad CLEMENTEM VII.

Leonis URBEVETANI Ord. Prædic. *Chronica summorum Pontificum* perductum opus ad CLEMENTEM V. & a Johanne LAMI editum in suis *deliciis eruditorum* Florentiæ 1727. 8.

Baptista, sive potius RADULPHI BARTHOLOMÆI vel certe Bartholomæi SACCHI; a patria dicti PLATINÆ *vita Pontificum Romanorum* iussu SIXTI IV. scriptæ a PETRO Apostolo usque ad PAULLUM II. ac diversis locis, temporibusque sæpius editæ. Primam lucem adspexerunt illæ Venetiis 1479. fol. quum viveret auctor, quæ omnium editionum princeps est, atque optima. Plures aliæ eam sequutæ sunt: sæculo quinto ac decimo: *Norinbergensis* 1481. fol. quæ non est prima, atque antiquissima editio, ut nonnulli tradiderunt, & Antonius KOBURGER, typographus, aliis persuadere voluit, ac 1485. *Parisiensis* 1481. 8. *Veneta* 1485. fol. Sæculo autem sexto ac decimo: *Parisiensis* 1505. 8. cui editioni adjuncta sunt varia PLATINÆ opuscula, eaque: *dialogus contra amores*: *de vera nobilitate*: *de optimo cibo* Libri tres atque alia & cum continuatione ad CLEMENTEM VII. 1630. 8. *Veneta* 1505. fol. itidem cum illius opusculis: 1518. fol. 1562. 4. cum Onuphrii PANVIMII continuatione usque ad PIUM IV. 1566. *Coloniensis* 1529. fol. cui editioni narratio rerum gestarum Pontificum *Romanorum*, qui post PLATINAM vixerunt, addita est, nonnullis PLATINÆ opusculis; 1540. fol. itidem aucta eo modo, quò nuper adducta editio: 1544. 1551. & cum auctario PANVINII 1562. 1568. fol. 1574. 1593. 1599. 4. *Lugdunensis* 1512. 8. *Lovanienfis* 1572.

1572. fol. sæculo septimo ac decimo : *Coloniensis* 1600. 4. cum adceffione adnotationum *Onuphrii* PANVINII ac supplemento Pontificum, primum per eundem PANVINIUM usque ad PIUM IV. ac deinde per *Antonium* CICARELLAM ad CLEMENTEM VIII. Pontificum effigiebus: 1610. 1612. 1626. 4. *Belgica* 1640. 12. quæ in magna dignitate est, ac 1664. 12. sine mentione loci. Exstant operis hujus præter *Germanicas* duæ *Gallica* interpretationes, quarum altera inscriptionem præfert : *Les genealogies, faits, & gestes des Saints Peres, Papes, Empereurs, & Rois de France jusqu' a LEON X.* Parisiis 1529. fol. & aucta continuataque usque ad PAULUM III. eodem loco 1561. 8. altera : *vies des Papes traduites de B. PLATINA avec la continuation d' Onuphre PANVINI, CICARELLA, CIACONIUS & autres, jusqu' a INNOCENT X.*, auctore *Ludovico* COULONO, Parisiis 1651. 4. Idem Liber prodiit Italice interprete *Lucio* FAUNO *Venetis* 1543. & cum PANVINII adceffionibus 1563. 4. 1565. 1594. 4. 1600. 4. 1608. 4. præter quas editiones, & aliæ memorantur, ut *Roma* 1588. 4.

Joan. STELLÆ *vita ducentorum & triginta summorum Pontificum a PETRO Apostolo usque ad JULIUM II.*, *modernum Pontificem*, *Basileæ* 1507. 4. bis in lucem prolatae, quæ duæ editiones quamvis eodem loco atque anno exierint, inter se tamen diversæ sunt; item sine mentione loci 1650. Easdem vitas & *Venetis* 1504. prodiisse, nonnulli referunt.

Georgii WICELII *epitome Romanorum Pontificum a PETRO usque ad PAULUM III.* *Coloniæ* 1549.

Onuphrii PANVINII præter *PLATINÆ* jam indicatum auctarium ad PIUM IV. *epitome Pontificum Romanorum a PETRO usque ad PAULUM IV.* *gestorum videlicet, electionis qua singulorum & conclavium compendiaria narratio, Cardi-*

nalium item nomina, dignitatem tituli, legationes, insignia, patria & obitus, Venetiis 1557. fol. quæ editio quum sine notitia auctoris evulgata esset, is ad aliam, eamque correctiorem atque auctiorem emittendam se contulit. Lucem illa vidit Venetiis 1567. 4. ac postea iterum, iterumque Colonia 1574. fol. 1624. 4. hoc opus ad CLEMENTEM VIII. perduxit Joan. Antonius PETRAMELLARIUS, ediditque Bononiæ 1599.

Michaelis BUCCHINGERI Historia Ecclesiastica nova Romanorum Pontificum ad PAULUM IV. Lovanii 1560.

Francisci JOANNETI Pontificum Romanorum liber ex veteribus germanis desumptus Auctoribus ad ALEXANDRUM VI. Bononiæ 1570.

Guadisalvi DE ILLESCAS historia Pontifical y catholica en la qual se contienen las vidas de todos los pontifices Romanos, Salmanticæ 1574. Cæsaraugustæ 1583. Burgis 1592. Barcinone 1602. Matriti 1608. Cæsaraugustæ 1612. iterum Matriti 1623. & 1630. fol. duobus tomis Opus hoc continuatum atque auctum est a Ludovico de BAVIA, Marco de GUADALAXARA & Joan. BANOS DE VELASCO horumque industria quatuortomi adcesserunt, qui cum duobus prioribus conjunctim prodierunt Matriti 1678. fol. sex voluminibus.

Papirii MASSONII de Episcopis urbis, qui Romanam Ecclesiam rexerunt, rebusque gestis eorum Libri xi. Parisiis 1586. 4.

Dominici TEMPESTÆ Vitæ Summorum Pontificum ad CLEMENTEM VII. lat. Ital. cum catalogo eorundem lat. Ital. Hispan. Gall. Germ. & eorum iconibus Romæ 1596. Italice tantum 1623. 8. sub titulo Vite, & effigie diuturni Pontifici Romani sino ad URBANO VIII.

Vitæ Romanorum Pontificum a PETRO usque ad CLEMENTEM VIII. ex PLATINÆ historia in epitomen redacta ac juxta Onuphrii PANVINII censionem ordinata, cum eorundem Pontificum imagi-

ginibus, labore & industria Joannis a GLANO incisus, Leodii 1597. 8. Gallice ibidem 1600. 4. inscriptæ *histoire Pontificale jusq'u' a CLEMENT VIII.*

- *Alphonſi* CIACONII *Biacensis*, Ord. *Pradicator.* opus de vitis Pontificum & Cardinalium, prodit primum Romæ 1601. fol. continuatum illustratumque a *Francisco* CABRERA MORALI & *Andrea* VICTORELLO, usque ad CLEMENTEM VIII. Deinde a *Ferdinando* UGHELLO & *Hieron.* ALEXANDRO usque ad URBANUM VIII. Romæ 1650. fol. 2. volum. & denique ab *Augustino* OLDOINO S. J. usque ad INNOCENTIUM XI. Rom. 1678. fol. quatuor voluminibus, quibus duo adceſſerunt ad CLEMENTEM XII. auctore *Mario* GUARNACCI Romæ 1751. vide historiam litterar. Ital. T. III. p. 328. seqq.

Abr. BZOVII Pontifex Romanus; sive commentarius de præstantia, officio, seu auctoritate, virtutibus, felicitate rebusque præclare gestis summorum Pontificum, a PETRO usque ad PAULUM V. Coloniae 1619. fol. opus parvi momenti, exiguaeque utilitatis.

Andr. DUCHESNE *histoire des Papes & Souverains Pontifes de l'Eglise*, Parisiis 1646. fol. ac locupletata a *Francisco* DUCHESNE, Parisiis 1658. fol. duobus voluminibus, quibus historia Pontificum Romanorum a PETRO usque ad PAULUM V. satis diligenter scripta continetur.

Sebastiani NICOLINI *Cabeza visible Catolica*, y *Vicaria infallible de Christo en la Catedral Romana continuada hasta Alexandro VII.* Valentiae 1659.

Claudii MOLINETI *historia summorum Pontificum a MARTINO V. ad INNOCENTIUM X.* per eorum Numismata ab anno 1417. ad annum 1678. Lutetiae 1679. fol.

Joan. PALATII *gesta Pontificum Romanorum a Sancto PETRO usque ad INNOCENTIUM XI.* additis Pontificum imaginibus, ad vivum ære excuscul-

sculptis, cum hieroglyphicis, numismatibus, signis, sigillis &c. quinque tomis, qui *Venetis* prodierunt: primus 1687. secundus, tertius, quartus, 1688. quintus 1690. fol.

Philippi BONANNI numismata Pontificum Romanorum a tempore MARTINI V. usque ad INNOCENTIIUM XII. Romæ 1699. fol. duobus tomis, qui opus a MOLINETO cæptum & paullo ante a me indicatum ita continuavit, ut non solum plura numismata adjecerit; sed etiam majori instructus adparatu, varia historiæ, rituumque capita diligentius explicarit. Edidit quoque BONANNI numismata summorum Pontificum, Templi Vaticanani fabricam indicantia; Romæ 1700. fol. *Joan. VIGNOLIUS* autem antiquiores Pontificum Romanorum denarios collegit notisque illustravit, Romæ 1709. 4. qui iterum cum adcessionibus, atque adnotationibus cura *Benedicti FLORAVANTIS* lucem viderunt, Romæ 1734. & 1738. 4. duabus partibus.

Histoire des Papes, on l'on voit ce, qui c'est passé de plus remarquable pendant leur Pontificat depuis Saint PIERRE jusqu'à CLEMENT XI. Lugduni 1703. 16. duobus tomis, atque ut titulus habet, iterum edita; non magnum autem liber hic momentum habet.

Francisci PAGI, Breviarium historico-chronologico-criticum, illustriora Pontificum Romanorum gesta, a sancto PETRO usque ad obitum EUGENII IV. sive ad annum 1447. Conciliorum generalium acta, nec non complura cum sacrorum rituum, tum antiquæ Ecclesiæ disciplina capita complectens, quatuor voluminibus, quæ Antuerpiæ, sive potius Geneva ab anno 1717. usque ad annum 1727. 4. in lucem prodierunt. Tria priora volumina auctor ipse ad usum publicum transtulit, quartum autem Antonius PAGI junior, sanguine cum illo conjunctus. Recusum opus Lucæ 1729. & Venetiis 1753.

Georgii Josephi ab EGGS Pontificium doctum; seu vita,

vita, res gesta &c. summorum Pontificum Romanorum, a Sancto PETRO usque ad CLEMENTEM XI. Coloniae 1718. fol.

Gul. BURH, Romanorum Pontificum brevis notitia, ritus Ecclesiasticos, a singulis institutos, precipue declarans. Accedit onomasticon vocum obscuriorum, quae in Missali, Breviario, Martyrologio Romano & hac notitia continentur, Patavii 1724. 12. Dicto anno edidit illam Hieronymus de BLANCHIS ac memoravit, eam in Belgio primam lucem adspexisse; neque tamen locum, neque annum indicat. Prodiit notitia hæc etiam Augusta Vindelicor. 1734. 8., quæ editio in titulo quartâ appellatur, Patavii 1747. Venetiis 1757.

Antonii SANDINI Vita Pontificum Romanorum, ex antiquis monumentis collecta; Patavii 1739. 8. & auctiores Ferraria, (idest Venetiis) 1753. ac rursus Patavii 1763.

Rodulphi VENUTI numismata Romanorum Pontificum præstantiora a MARTINO V. ad BENEDICTUM XIV. aucta & illustrata, Romæ 1744. 4.

Præter hos habemus a Cl. P. Julio Antonio SANGALLO Ordin. Minor. Convent. *le gesta de' Romani Pontefici*, ut alium Scriptorem omittam, qui nostris temporibus Italice *Vitas Romanorum Pontificum* dictariis, ridiculisque commentis foedissime Neapoli contaminavit.

Cœpit autem his diebus aliud egregium opus in lucem edi *Roma*, typis *Archangeli Copaletti*, inscriptum; *Elementi della Storia de' Sommi Pontefici co' loro ritratti in rame da S. PIETRO sino al felicemente Regnante PIO VI.* Duos hætenus tomos habuimus in 8. primum, qui in STEPHANO IV. secundum, qui in BONIFACIO VIII. definit. Auctor eruditissimorum horumcæ elementorum *Josephus NOVÆS Lusitanus.*

Hæreticos non moror, ac præsertim *Franciscum BRUYS*, & *Archibaldum BOWERUM*, quorum ille Gallice quinque tomis *Hagacomitum* 1732. 1734.

edi-

edidit *histoire des Papes depuis S. PIERRE jusqu'à* BENOÏT XIII. *inclusivement*; hic Anglice *Londini 1749. history of Popes* uterque nefarius Apostata, & procacissimus conviciator.

Appendicis instar addatur opus de Antipapis a Ludovico Agnello ANASTASIO *Surrentinorum Archiepiscopo*, Tomis duobus *Neapoli editis 1754.* comprehensum, ac prænotatum *Istoria degli Antipapi.*

§. III.

Historia Romanorum Pontificum certis temporibus, locis, ac Nationibus adligata.

Hieronymi GARIMBERTI, „la prima parte delle vite, ovvero fatti memorabili d'alcuni Papi „ & di tutti i Cardinali passati, “ *Venetis 1567. 4.*, quæ prima pars statim præscripta est, ex quo illa in lucem emissa fuerat, hocque impedivit, quo minus opus integrum juris publici fieret.

Joan. Nicolai ALIDOSI PASQUALI, „i Sommi Pontefici, Cardinali, Patriarchi, Arcivescovi, e Vescovi *Rolognesi* dagli anni 270. sino al „ 1621. *Bononia eodem anno 1621. 4.*

Francisci BOSQUETI Pontificum Romanorum qui e Gallia oriundi, in ea sederunt, historia ab anno Christi 1305. ad annum 1394. Parisiis 1632. 8. Exhibet auctor vitas Pontificum, CLEMENTIS V., JOANNIS XXII., BENEDICTI XII., CLEMENTIS VI., INNOCENTII VI., URBANI V., GREGORII XI., CLEMENTIS VII., ex codicibus manuscriptis Scriptorum, qui tempore dictorum Præsulum vixerunt, sumptas ac notis illustratas. *Historia hæc est in numero librorum rariorum.*

Petri FRIZONII Gallia purpurata, seu de rebus gestis Pontificum ac Cardinalium, & epitome Conciliorum Gallia cum nomenclatura elec-

„ mo-

„mosynariorum *Francia*, “ *Parisiis* 1638. ¹³³ cujus jam supra mentionem feci.

Stephani BALUZII Vita Paparum Avenionensium, hoc est, historia Pontificum Romanorum, qui in Gallia sederunt ab anno Christi 1305. usque ad annum 1394., *Parisiis* 1693. 4. duobus tomis.

Joan. Christoph. WAGENSEILII exercitatio de Romanis Pontificibus, e Germanorum gente creatis, *Altorfii* 1683. 4.

Angeli Maria Cardin. QUIRINI, „ *Tiara*, & „ *Purpura Veneta, Roma* ante annos viginti pennis, cilli officio adumbrata in aula majori *Aedium* „ *Cardinalis Tit. S. MARCI*, adpositis tantum nominibus Pontificum & Cardinalium *Venetorum*, „ nunc aucta istorum elogiis, ex *Ciacconiano* opere „ depromptis, novisque ad hæc adnotationibus in „ publicum prodit. “ *Romæ* 1750. 4. Vide *histor. litter. Ital. T. XI. p. 315. seqq.*

§. IV.

Vita & Historia aliquorum Pontificum ordine Alphabetico.

ALEXANDRI III. *Antonii VELASQUEZII Vida de ALEXANDRO III. Papa*, *Matriti* 1658. 8. *Joan. Francisci LOREDANO Vita di ALESSANDRO III. Pontefice Massimo*, *Venetis* 1662. 12., quæ ex lingua Italica in Germanicam conversa prodiit *Lipsiæ* 1713. 8.

ALEXANDRI VI. *Joan. BURCHARDI historia arcana, sive de vita ALEXANDRI VI. Papa, excerpta ex ejus diario*, edita a *Godefr. Guiliel. LEIBNITIO*, *Hanoveræ* 1696. 4. *Alexandri GORDONI vie du Pape ALEXANDER VI. & de son fils Cesar BORGIA*, *Amstælodami* 1732. 8. duobus tomis, quæ historia Anglice scripta, ac deinde Gallice reddita est: *vies des Papes ALEXANDRE VI. & LEON. X.*, *Londini* 1737. 8.

S. ANI-

S. ANICETI. *Joan. Angelus* ab ALTÆMPS, *vitam ejus edidit*, Romæ 1617. 4.

BENEDICTI XIII. *Alexander* BORGIA doctissimus Firmanorum Archiepiscopus: *Vita BENEDICTI XIII. Romani Pontificis ex ordine Predicatorum, commentario excepta*, Romæ 1751. 4.

BONIFACII VIII. *Jacobus CAJETANI de electione & coronatione BONIFACII VIII. libri 11. Joan. RUBEI, BONIFACIUS VIII. e familia Cajetanorum principum, Romanus Pontifex, opus in duas partes divisum, quorum altera vitam & res ab eo gestas, illustrat; altera easdem defendit*, Romæ 1651. 4.

BONIFACII IX. V. *Innocentii VIII.*

S. CLEMENTIS I. *Antonius TEISSIER vitam S. CLEMENTIS præmisit Gallicæ interpretationi Clementina epistolæ ad Corinthios. Avenione 1681. Philippus RONDININI de S. CLEMENTE Papa & Martyre, ejusque Basilica in urbe Roma libri 11. Romæ 1706. 4. Eduardus de VITRY in Tumulo T. CLEMENTIS Viri Consularis, & Franciscus Antonius ZACCARIA in Paralipomenis ad hunc librum, ubi uterque multa de S. CLEMENTE I.*

CLEMENTIS XI. *Petrus POLIDORI de vita & rebus gestis CLEMENTIS XI. P. M. libri sex Urbini 1727. fol. REBOYLET histoire de CLEMENT XI. Pape, Avenione 1752. 4. Tom. 2. LAFITAU vie de CLEMENT XI. souverain Pontife eodem anno vol. 2. 8.*

COELESTINI V. *Petrus TELERA ejus vitam præfixit S. Pontificis opusculis a se editis Neapoli 1640. 4. Sed Parisiis 1539. jam prodierat Petri de ALLIACO, & Dionysii FABRI vita S. Petri COELESTINI V. 4.*

S. DAMASI. *Antonius de MACEDO in Lusitania insulata, Parisiis 1663. 4. Fridericus UBALDINUS quum ann. 1630. S. DAMASI opera edidisset, vitam S. Pontificis præmisit; sed multo uberiorem dedit Antonius Maria MERENDA, qui*

ann.

ann. 1754., ejusdem DAMASI opera a se illustrata Roma vulgavit.

EUGENII III. Joan. de LANNES *histoire du Pontificat d' EUGÈNE III.*, Nancei 1737. 12.

GELASII II. Pandulphus PISANUS vitam ejus conscripsit editam Roma 1638.

S. GREGORII M. MUTIUS Justinopolitanus: *il choro Pontificale, nel quale si leggono le vite del Beatissimo Papa GREGORIO, e di XII. altri Vescovi*, Venet. apud Jo. Andream Valvassoni 1570. T. *Torellus* FOLA Canonic. *Fasulanus* in sua Italica dialogorum Gregorianorum versione inscripta dialoghi; e VITA del Santissimo GREGORIO Papa primum edita Venetiis 1575. 4. & sæpius alio titulo ibidem recusa. Ludovicus MAIMBOURG *histoire du Pontificat de saint GREGOIRE le grand* Parisiis 1686. 12. Dionysius SAMMARTHANUS *histoire de saint GREGOIRE le grand, Pape & Docteur de l'Eglise; tirée principalement de ses ouvrages*, Rothomagi 1697. 4. quæ etiam in latinam linguam conversa exstat T. IV. *Parisiæ Gregorianorum operum* editionis a PP. S. Mauri curatæ. Cum hac tamen vita conferatur *Epistola ad Monachos Benedictinos* Congr. Paris. S. Mauri super quibusdam parum consonis, prætermisissis atque improbabilibus in vita S. GREGORII Magni ab ipsis adornata, auctore D. Petro de CASTRO Bononia 1754: vide historiam litterariam Italiæ T. IX. pag. 406. seqq. Franciscus dal POZZO *Vallicellani* Oratorii Presbyter *Istoria della vita e del Pontificato di Santo GREGORIO Magno, Papa e Dottore della Chiesa*, Romæ 1758. 4. quæ tamen non tam veram historiam, quam sermonem panegyricum exhibet. Inter antiquiores rebus Pontificis hujus enarrandis operam dederunt: Paullus WARNEFRIDUS, JOANNES diaconus, PETRUS diaconus atque alii, iique Anonymi. Lucem præterea viderunt: *Sancti GREGORII Magni ejusque parentum imagines*, cum explicatione Angeli ROCCA. S. GRE-

S. GREGORII VII. *Commentarius* PAULLI Benriedensis *de vita* GREGORII VII. cum notis Jacobi GRETSEI, Ingolstadii 1610. 4. Vide *Acta Bollandianorum* T. VI. Maji.

GREGORII X. *Antonius Maria* BONUCCI *Istoria del Pontefice ottimo Massimo* il GREGORIO; *descritta in tre libri* Romæ 1711. 4.

GREGORII XIII. *Joh. Petrus* MAFFEI *Annali*, di GREGORIO XIII. Romæ 1742. vol. II. 4. *Marcus Antonius* CIAPPI *compendio delle attioni e santa vita* di GREGORIO XIII. Romæ 1591. & 1596. 4. *Ignatius* BOMPLANUS *historia Pontificatus* GREGORII XIII. *Summi Pontificis*, Dilingæ 1685. 12. quæ antea *Rome prodierat*.

HADRIANI V. Vide *Innocentii* IV.

HADRIANI VI. *Gerardus* MORINGUS; *vita* HADRIANI VI. Lovanii 1536. *Blasius* ORTIUS, *Itinerarium* HADRIANI VI. quod exstat in *BALUZZI Miscellaneis* T. III. pag. 351. *Gasp* par BURMANNUS, *HADRIANUS VI. sive analeccta historica de HADRIANO VI. Trajectino, Papa Romano notis illustrata*, Trajecti ad Rhem. 1727. 4.

INNOCENTII II. *Joan. de LANNES* *histoire du Pontificat du Pape INNOCENT II.* Parisiis 1741. 8.

INNOCENTII IV. & HADRIANI V. *Paullus* PANSA, & *Thomas* COSTO *Vita d'INNOCENTZO IV.*, e di *ADRIANO V.* Neapoli 1598.

INNOCENTII VIII. & BONIFACII IX. *Franciscus Maria* VIALARDO *Istoria delle vite de' sommi Pontefici* INNOCENTZO VIII. e BONIFACIO IX. e del Card. *Innocenzo CIBO*, Venetiis 1613. fol.

INNOCENTII X. *Joan. Georgius* ROSSTEUSCHERUS *historia* INNOCENTII X. Vitembergæ 1674. 4.

INNOCENTII XI. *Vita d'INNOCENTZO undecimo, Pontefice ottimo, massimo descritta da D. G. B. P.* Venetiis 1690. 4.

S. LEO.

S. LEONIS I. *Gabriel BERTAZOLLO*, *Vita di S. LEONE I. e di Attila flagello di Dio*, Mantuæ 1614. 4. *Paschasius QUESNELLUS* quum a. 1675. Magni hujus Pontificis opera *Lugduni* ederet, recuderetque a. 1700. multa de vita illius commentatus est, quæ cum iis conferenda sunt, quæ P. *Petrus Thomas CACCIARI* an. 1751. & *BALLERINII* 1755. in nova *Leonianorum* operum editione de rebus a Sanctissimo Pontifice gestis adversus *QUESNELLUM* adnotarunt. *Ludovicus MAIMBOURG* *histoire du Pontificat de Saint LEON le grand*, Parisiis 1687. 8. duobus tomis.

S. LEONIS IX. anecdotam vitam debemus Cl. Præfuli *Stephano BORGIÆ*, qui illam T. II. eruditissimi operis de rebus Beneventanis evulgavit.

LEONIS X. *Raphael BRANDOLINUS LIPPIUS Junior Florentinus*, *Dialogus LEO* nuncupatus, notis illustratus, Auctoris vita, aliisque additamentis auctus a *Francisco FOGLIAZZI* *Parmensi*, *Venetii* 1753. 8.

S. LINI Io. *Jacobus CHIFFLET*, *elogium S. LINI* Papæ & Archipræfulis *Vesuntionensis* in *Vesuntione* civitate Imperiali p. II. *Lugduni* 1618. 4.

MARCELLI II. *Petrus POLIDORI* *commentarius de vita, gestis, & moribus MARCELLI II. Pontificis Maximi*, *Romæ* 1744. 4.

S. MARCELLINI. *Samuel SCHELVIGIUS*; *disquisitio historico-chronologica*, qua *MARCELLINI*, inter sæculi III. *Episcopos Romanos ultimi*, & *vita recensetur*, & *in fide constantia adseritur*, *Gedani* 1699. 4.

NICOLAI IV. *Hieronymus RUBEUS*; *vita NICOLAI IV. Sixto V. inscripta*, quæ ex *Codicibus Vaticanis* cum *observationibus*, & *dissertationibus* variis *Antonii MATTHÆI* *Ord. Min. Convent.* prodiit. *Pisis* 1766. 8.

NICOLAI V. *Dominicus GEORGIUS*; *Vita NICOLAI V. Pontificis Maximi*, *ad fidem veterum monumentorum conscripta*, cum *disquisitione de NI-*

COLAI V. *erga litteras & litteratos viros patrocinio*, Romæ 1742. 4.

PAULLI II. *Angelus Maria* Card. QUIRINUS, PAULLI II. *vita ex Codice Angelica Bibliotheca desumpta, promissis ipsius sanctissimi Pontificis vindiciis adversus PLATINAM, aliosque obrectatores*, Romæ 1740. 4.

PAULLI III. *Angelus Maria* Card. QUIRINUS: *imago optimi sapientissimique Pontificis; expressa in gestis PAULLI III. ad primos tantum quinque annos ejus Pontificatus spectantibus*, Brixix 1745. 4.

PAULLI IV. *Antonius* CARACCIOLUS: *Collectanea historica de vita PAULLI IV.* Colonia 1612. 4. *Joannes Baptista* CASTALDO, *vita di PAOLO IV.* Romæ 1615. 4. *Franciscus Maria* MAGUS. *Disquisitiones historica de PAULLI IV. inculpata vita*, Neapoli 1672. fol. P. D. *Bartholomæus* CARARA *Bergomas e Clericis Regularibus, quos Theatinos dicimus, adscito Caroli BROMATI ab ERANO nomine: Storia di PAOLO IV. Pontefice Massimo* Ravennæ T. 1. 1748. T. H. 1753. 4.

PH H. *Joan.* CAMPANUS *vitam ejus scripsit*

S. PH V. *Exstant de eo Hieronymi CATENÆ, vita del gloriosissimo Papa PIO V. con una raccolta di lettere di PIO V. a diversi Principi e le risposte, con altri particolari*, Romæ 1576. 4. *Joan. Antonii GABUTII de vita & rebus gestis PH V. Pontificis Maximi, libri VI.* Romæ 1605. fol. *Archangel. CARACCIE brevis enarratio gestorum PH V.* Romæ 1629. 8. *quæ epitome tantum est majoris, nondum, ut videtur, editi operis: ristretto della vita, virtù e miracoli del B. PIO V. Sommo Pontefice*, Romæ 8. *Antonii de FUENMAJOR, vida, y hechos de PIO V. Pontefice Romano con algunos notables successos de la Christianidad del tempo de su Pontificado*, Matriti 1595. 4. 4. *Cæsaraugustæ* 1633. Matriti 1639. 8. *la vie du Pape PIE V. écrite en Italien par Agatio di SOMMA,*

MA, *Mise in François par le sieur FELIBIEN*, Parisiis 1672. 12. Abr. BZOVII PIUS V. Romanus Pontifex; sive *Annalium Ecclesiasticorum tomus posthumus & ultimus*, Romæ 1672. fol. Joan. Baptista FEVILLETI *vie du PIE V.* Parisiis 1612. 12. Thom. Maria MINORELLI *vita S. PII V. Summi Pontificis, ex ordine Prædicatorum, brevi narratione descripta*, Romæ 1712. 8. Paulli Alexandr. MAFFEI *vita di Santo PIO V. Sommo Pontefice, dell'ordine de' Predicatori*, Venetiis 1712. 4.

S. SIXTI II. A. LIBANORI S. SISTO *secondo Pontefice, e Martire* Ferrariæ 1638.

SIXTI V. Vincentius ROBARDUS: SIXTI V. *gesta quinquennalia*, Romæ 1590. 8. Joannes Petrus MAFFEI *historiarum ab excessu GREGORII XIII. Libri tres, SIXTI V. Pontificatum complexi, ex interioribus Romanis tabulariis deprompti, & nunc primum editi*, Bergomi 1747. 4. Casimirus TEMPESTI *Ord. Min. Convent. storia della vita e geste di SISTO V. Sommo Pontefice*, Romæ, itemque Venetiis 1754. T. II. 4. Etiam Cl. Præsul Antonius Maria GRATIANI *Vitam SIXTI scribere adgressus fuerat, eamque ad totum primum ejus Pontificatus annum perduxerat. De hac vide histor. litter. Ital. T. IX. p. 409. 416. Exstat præterea Gregorii LETI vita (an potius romanzo?) di SISTO V. Pontefice Romano, Lausonii 1669. 12. & iterum Amstelodami 1685. 12. duobus voluminibus, quæ & prodiit cum Gallice, interprete le PELLETIER, Parisiis 1683. 12. ac multo locupletata 1702. 8. duobus tomis, tum Germanice Lipsiæ 1706. 8.*

S. TELESPHORI. Urbanus Godefr. SIBERUS, *commentatio, qua TELESPHORI, Pontificis Romani, vitam ab erroribus purgat*, Lipsiæ 1714. 4.

VICTORIS III. Joan. Adolphus HARTMAN-NUS: *Vita VICTORIS III. Pontificis Romani* Marburgi 1529. 8.

URBANI VII. Laurentius ARRIGHI, *vita URBANI VII.* Bononiæ 1624.

140
URBANI VIII. *Stephani SIMONINI : Silva
Urbaniana; seu gesta URBANI VIII. Pontificis ,
Antuerpiæ 1637. 8.*

S E C T I O II.

De S. R. E. CARDINALIBUS

§. I.

Origo & dignitas CARDINALIUM.

Dominicus de DOMINICIS Torcellanus Episcopus a. 1460. librum PIO H. inscripsit *de dignitate Episcopali*, ubi multa de Cardinalibus. Editus tandem Liber hic fuit Romæ 1757. Exstant præterea.

Hieronymi MANFREDI tractatus de Cardinalibus Romanæ Ecclesiæ, Bononiæ 1564.

Gabr. PALEOTTI commentarius de consultationibus sacri Consistorii, in quo ex instituto de officio Cardinalis in dicenda sententia disseritur, Venetiis 1594. 4. 1596. 4. Ingolstadii 1594. 4.

Hieronymi PLATI de Cardinalis dignitate & officio Tractatus, Romæ 1602. Lugd. 1625. iterum Romæ 1713. ac tandem ibidem 1746. cum additionibus, notis & dissertationibus Joan. Andrea TRIA Archiepisc. Tyri 4.

Guil. du PEYRAT Traité de l'origine des Cardinaux du Saint siege, & particulièrement des François, avec deux traites des legats a latere &c., Colonia 1669. 12. ac cum adcessionibus ibidem 1670. 12.

Joan. Francisci BUDDEI schediasma historicum de origine Cardinalitæ dignitatis, Jenæ 1693. 12.

Carol. Bartholom. PIAZZA, la Gerarchia Cardinalizia, Romæ 1703. fol.

*Dominici GEORGII dissert. de Hierarchia S. R.
E. quæ*

E. quæ præmittitur Tomo ejus II. *de Liturg. Rom. Pont. Romæ 1753.*

Ludovici Antonii MURATORII dissert. (LXXI.) *de Institutione Cardinalium*, quæ exstat Tom. V. *Antiquit. Italic.* Latine Italice T. III. ejusdem operis, conferenda tamen cum *Cajetani CENNII* annotationibus.

„ *Alexii Symmachi MAZUCHII* de Cardinalium *Romana* & aliarum Ecclesiarum notione, & origine. Exstat in ejus dissertatione de Cathedralis Ecclesiæ Neapolitanæ &c. vicibus, Neapoli.

P. D. *Bartholomæi CARRARA* (sub fictitio nomine *Caroli BROMATI* ab ERANO *dell' antica preminenza del Cardinalato dissertazione*, Ravennæ 1756. 4. Confer *Annales litterarios Italiæ* vol. I. p. II. pag. 101. 106.

P. *Andrea Hieronymi ANDRUCCHII* de dignitate, officio & privilegiis S. R. Ecclesiæ Cardinalium *dissertatio*. Exstat ejus *Hierarchia Ecclesiastica* lib. II. p. 21., Romæ 1766. 4. Ejusdem de Episcopis Cardinalibus suburbicariis *ibid. lib. I. p. 165.*

Neque omittenda sunt, quæ pro Cardinalibus contra FEBRONIUM disputavit *Franciscus Antonius ZACCARIA* tum in *Antifebronio* edit. Cæsen. T. IV. lib. V. cap. 2. tum in eodem *Antifebronio vindicato* T. IV. diff. X. cap. I.

§. II.

Historia Cardinalium.

Præter GARIMBERTUM, PANVINIUM, CIACCONIUM, ejusque continuatores, & QUIRINUM, quos superiore sectione indicavimus, existant.

Theodor. GALLÆI „ duodecim Cardinalium „ pietate, doctrina, rebusque gestis maxime illustrum, imagines, in æs incisæ cum elogiis, „ Antuerpiæ 1598. 4.

Henric. Ludovic. CASTANÆI „ nomenclator „ sanctæ *Romana* Ecclesiæ Cardinalium, qui ab „ anno *Christi* millesimo quidpiam commentati „ sunt; seu ab eo tempore, quo, Pontificis ele- „ ctione, ad eos tantum ob *Romani* Cleri multi- „ tudinem revocata, maximus illis honor, qualem „ videmus, haberi cœptus est. Adceperunt ad cal- „ cem Pontificum & Cardinalium epitaphia supra „ ducenta; quæ *Alphonfi* CIACCONII libro de „ Pontificum gestis adposite interseri operæ est, „ *Tolosæ* 1614. 4. sine auctoris nomine: *Pistavis* 1616. 4., *Parisiis* 1616. 4. quæ duæ posteriores edi- „ tionēs nomen illud præferunt.

Antonii SANDERI „ elogia Cardinalium, san- „ ctitate, doctrina, & armis illustrium, *Lovanii* „ 1626. 4.

Petri FRIZONII Gallia „ purpurata, qua cum „ summorum Pontificum, tum omnium Gallia Car- „ dinalium, qui hætenus vixerunt, res præclare „ gestæ continentur, „ *Parisiis* 1638. fol. quod opus jam antea memoravi.

Francisci Maria TURRIGII liber de *Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus scriptoribus*, *Romæ* 1641.

Antonii AUBERY *histoire generale des Cardinaux*, quinque tomis, *Parisiis* 4. editis, ita ut primus 1642. reliqui quatuor ab anno 1643. in lu- cem exierint.

Felicii CONTELORII *elenchus Romanæ Ecclesiæ Cardinalium ab anno 1294. ad annum 1430. ex Bibliotheca Cardinalis* BABERINI, *Romæ* 1641. 4.

Henr. ALBI „ eloges historiques des Cardinaux „ illustres *Francois* & étrangers, mis en parallele, „ avec leurs portraits au naturel, „ *Parisiis* 1644. 8. qui liber iterum prodiit sub titulo: *histoire des Cardinaux illustres*, locupletatus vitis Cardinalium de BERULLE, de RICHELIEU, de la RO- CHEFAUCAUD opera du VERDIER, *Parisiis* 1653. 4.

Cardinalium sub ALEXANDRO VII. viven-
tium

tium effigies, nomina, & cognomina, Romæ
1658. fol.

Ludovici Donii d' ATTICHY flores historia Collegii Cardinalium, Parisiis 1660. fol. tribus tomis.

Franc. du CHESNE „histoire de tous les Cardinaux Francois de naissance, ou qui ont été „promus au Cardinalat par l'expresse recommandation de nos Roys, comprenant sommairement „leurs legations, ambassades, & voyages, “ Parisiis 1699. fol. duobus voluminibus, cum figuris in ære incisis.

Jo: PALATII Fasti Cardinalium omnium sanctæ Romana Ecclesiæ cum stemmate gentilitio cujusque Cardinalis, ac lemmate, ex sacris paginis deducto; gesta adnunte illius Cardinalis, cum indicibus Pontificum, pseudo-pontificum, pseudo-Cardinalium &c. a PETRO usque ad INNOCENTIUM XII. Venetiis 1601. fol. quinque tomis

Georgii Josephi EGGS purpura docta; seu vitæ, legationes, res gesta sanctæ Romana Ecclesiæ Cardinalium, qui ingenio, doctrina, eruditione, scriptis præ ceteris clauere, ab anno Redemptoris 540. ad nostram ætatem digesta, duobus libris Francof. 1710. fol. quod opus deinde locupletatum atque in sex libros divisum in lucem emissum est 1714. fol. tribus voluminibus. Adcessit ejusdem „supplementum novum purpuræ doctæ; seu vitæ & res gestæ eorum Cardinalium, qui in tribus purpuræ doctæ „voluminibus hinc inde desiderati; nunc vero suo „quisque loco, servato ordine & tempore, restituti sunt, numero prope 400. in libros IV. divisi „Augustæ Vindelicor. 1729. fol.

Philippi Card. MONTI, elogia S. R. E. Cardinalium pietate, doctrina, legationibus, ac rebus pro Ecclesiâ gestis illustrium a Pontificatu ALEXANDRI III. ad BENEDICTUM XIII. adposita eorum Imaginibus, quæ in Pinacotheca Philippi Cardinalis de MONTIBUS spectantur, Romæ 1751. fol.

Status Curia Romana.

Hieronymus LUNADORO, *Relazione della Corte di ROMA* Bracciani 1641. Venetiis 1702.

Jo. Bapt. Cardin. de LUCA, *Relatio Curia Romanæ*, Colonia 1683.

P. Haunoldus PLETTENBERG, *notitia Congregationum, & Tribunalium Curia Romanæ*, Hildesia 1693. 8.

Andreas TOSI lo stato presente &c. della Corte di Roma (seu equitis LUNADORI *Relatio reformatæ & aucta*) Romæ 1765.

Franciscus Antonius ZACCARIA, *lo stato presente, o sia la Relazione della Corte di Roma già pubblicata dal Cavalier LUNADORO, ora ritoccata, accresciuta, ed illustrata*, Romæ 1774. T. II. in 12.

Huc spectant *Theodori AMEYDEN* de officio, & jurisdictione datarii, & stylo datariæ, Venetiis 1654. fol.

Francisci a S. Augustino MACEDO *schema sacrae Congregationis S. Officii Romani cum elogio Eminentissimorum Principum Cardinalium*, Patavii 1676. 4.

Hieronimi FABRI Ravennatis de Protonotariis Apostolicis, eorumque dignitate, ac munere Bononia 1674. 4.

P. Andrea Hieronimi ANDREUCCII de Protonotariis apostolicis e numero Participantium. *Exstat Hierarchia Eccles. ab eo editæ Roma 1766. lib. 1. pag. 95. 194.*

Josephi CATALANI Oratorii S. Hieronimi Caritatis Presbyteri, de Magistro sacri Palatii libri duo, quorum alter originem, prærogativas, ac munia, alter eorum seriem continet, qui eo munere ad hanc usque diem donati fuere, Romæ 1750. 4.

Ejus.

Ejusdem de Secretario Sacrae Congregationis Indicis libri duo, ibid. 1750. 4.

ARTICULUS II.

Politia Patriarchatus Occidentalis.

SECTIO I.

Episcopatum ITALIÆ Sedum historia.

§. I.

Hujus historia generales Scriptores.

„ Ferdinandus UGHELLIUS: *Italia sacra*, five
 „ de Episcopis Italiae & Insularum adjacentium,
 „ rebusque ab iis præclare gestis, deducta serie ad
 „ nostram usque ætatem. Opus singulare provin-
 „ ciis XX. distinctum, in quo Ecclesiarum origi-
 „ nes, urbium conditiones, Principum donationes,
 „ recondita monimenta in lucem proferuntur, Ve-
 „ netiis ab anno 1717. usque ad annum 1722. fol.
 „ editum, decem tomis. Hæc est nova, eaque se-
 „ cunda editio, quam Nicolaus COLETUS ornavit.
 „ Prima novem tomis comprehendebatur, exieratque
 „ Romæ ab anno 1644. ad 1662. Nova præstantissimi
 „ operis editio Florentia promissa est, eaque emen-
 „ datissima, cujus & specimen habuimus.

„ Julius Ambrosius LUCENTIUS: *Italia sacra re-*
 „ *stricta*, aucta, veritati magis adcommodata, Ro-
 „ mæ 1704. fol. duobus voluminibus.

„ Augustinus LUBINUS, *Italia Ecclesiastica*,
 „ in suas XX. distincta provincias; five Italiae Epi-
 „ scopales Ecclesiæ, cum exstantes, tum excisæ,
 „ tabula expressæ geographica ejusdem abbatiarum
 „ Italiae brevis notitia, Romæ 1693. 4.

„ Quod LUCENTIUS in primam, alii in secun-
 „ dam UGHELLII editionem adlaborarunt, ut nem-
 „ pe

pe supplerent illum atque corrigerent. Plures §. sequenti servamus. Hec duos tantum addemus.

Eques *Annibal* de ABBATIBUS OLIVERIUS edidit Novæ Sylloges Opusculor. Caloger. p. 121. 143. lettera sopra alcuni Vescovi ignoti all' UGHELLI.

In eadem nova opusculorum sylloge T. xii. p. 201. exstat *Vincentii* ZACCONI lettera; qua aliquot & ipse suppeditat in UGHELLIUM emendationes.

Vidi COQUILII historiam Episcopatum Italiae laudat *Nicolaus Comnenus* PAPADOPOLI T. II. hist. Gymnasti Patavini p. 104.

Franciscus Augustinus ab ECCLESIA historia chronologica Cardinalium, Archiepiscoporum, Episcoporum & Abbatum Pedemontanæ regionis, Taurini 1645. 4.

Rocchus PYRRHUS: „ Sicilia sacra disquisitionibus, & notitiis illustrata, ubi libris quatuor, „ postquam de illius Patriarcha, & Metropolitae disquisitionum est, a Christianæ Religionis exordio „ ad nostra usque tempora cujusque præsulatus majorumque beneficiorum institutio, Archiepiscopi, „ Episcopi, Abbates, Priores, singulorum jura, „ privilegia, præclara monimenta, civitates dioceseon, cum præcipuis earum templis, religiosissimæ „ que familiis, atque viri sæculi, vel sanctitate, „ vel doctrina illustres, continentur, explicantur. Opus hoc quatuor libris constat, ac primus complectitur notitias trium Sicilia Metropoleon, Panormitana, Messanenensis, ac Monte-regalensis cum libro secundo de Episcopis, quorum munera extincta sunt, Panormi 1623. fol. Sequutus est liber tertius, in quo Episcopatum, nunc florentium, ac eorum dioceseon notitiæ traduntur, ibidem 1638. fol. post hunc autem liber quartus, quo Sicularum Abbatiarum ac Prioratum notitiæ habentur. Divisus ille est in quatuor partes; quarum duæ tantum priores in conspectum orbis eruditi venerunt.

Prima *Panormi* 1647. fol. secunda eodem loco 1642. fol. Duæ posteriores, five tertia ac quarta, quo minus adcefferint, auctoris mors impedit. Opus hoc, quum adhuc locum inter libros maxime rarioribus obtinisset, non solum translatum est in *thesaurum antiquitatum & historiarum* Siciliæ; non tamen emendate atque accurate, sed etiam separatim iterum litteris descriptum, *Panormi* 1733. fol. duobus tomis. Ad editionem hanc ornandam laudabilem operam adhibuit *Antonius* MONGITORE, qui quæ antea vitiosa erant, ea emendavit, quæque omissa, addidit: quoniam vero iste, antequam librum ad finem perduxisset, e vita cessit, quæ restabant de cœnobiis ordinis *Benedictini* ac *Cisterciensis*, ea elaboranda *Vitus Maria* AMICUS suscepit.

P. Antonius Felix MATTHÆI Ord. Min. Convent. Sardinia sacra, seu de Episcopis SARDIS historia nunc primum confecta, Romæ 1758. Premittitur dissertatio de Sardinia, & illius Ecclesiis. Auctor postea in Ephemeridibus litterariis Florentinis plura edi curavit, veluti operis sui auctarium.

§. II.

Singularium quarundam Italiæ Sedium Episcopaliū historia.

Quod cap. v. artic. 1. de Ecclesiastica Italicarum Urbium historia fecimus, idem & heic de Episcopaliibus nostræ Gentis Sedibus ex sequemur, ut qui singulatim eas illustrarunt, Scriptores percenseamus. Utinam & de aliarum Gentium sedibus idem liceret præstare; sed ut sæpe monuimus, specimen damus Bibliothecæ ad Ecclesiasticam historiam pertinentis, non absolutissimam Bibliothecam; neque hujus est loci, ac temporis tam prolixum, qualis ad id postularetur, commentarium conscribere.

ÆMO-

ÆMONIA. *Joan. Raynaldus* Coines **CARLI-RUBBII** *dissertazione intorno all' antico Vescovato* **EMONIESE.** *Exstat T. 1. Sylloges Opusculor.* Calog. p. 323. 343.

ANCONA. *Fausti Antonii* **MARONI** Schol. Piar. de Ecclesia & Episcopis **ANCONITANIS**, commentarius, in quo **UGHELLIANA** series emendatur, Romæ 1759. 4. *Caroli* **MOSCHEN** pro translatione Hierosolymis **ANCONAM** Corporis **S. CYRIACI** Martyris Hierosol. Patriarchæ, Anconæ 1675. 12. *Christophori* **STORANI** Canonici *Parere, che S. CIRIACO sia stato Vescovo di Gerusalemme, ne mai di ANCONA*, ivi 1675. 4. *Vide diarium Roman. litterat. viror.* 1676. p. 141. & 143. *Francisci* **Maria** a **PANORMO** Capuccini, de Episcopali divi **JUDÆ QUIRIACI** Sede Problema Theologico-criticum, ivi 1758. 4. Confer *Annales littér. Ital. T. III. p. 372.*

AQUILEJA. *P. Joan. Franc. Bernardi* **Maria** de **RUBEIS** Ordin. Prædicat. *Monumenta Ecclesia* **AQUILEJENSIS**, *commentario historico - cronologico-critico illustrata, eum appendice, in qua vetusta Aquilejensium Patriarcharum rerumque Foro-Julien-sium chronica, emendatiora, quadam alia nunc primum in lucem prodeunt*, Argentinae (id est Venetiis) 1740. fol. Huc spectant ejusdem dissertationes: 1. *de schismate Ecclesia AQUILEJENSIS*, Venetiis 1732. 8., 2. *de Numis Patriarcharum AQUILEJENSIVM* 8. *Hieronymi* **TARTAROTTI** de origine Ecclesiæ Tridentinae, & primis suis Episcopis, Venetiis 1743., in quo libro **AQUILEJENSIS** Ecclesiæ, ejusque originis a **S. MARCO** vulgata traditio impugnatur. *Fr. Caroli* **Josephi** a **S. FLORIANO** *Fondazione della Chiesa d' AQUILEJA (adversus TARTAROTTUM)* Mediolani. *Hieronymi* **TARTAROTTI** *dell' origine della Chiesa di AQUILEJA* *dissertazione epistolare*, Mediolani 1759. 8.

ARRETIVM. *V. Fasula.* *Anonymi monumenti,*

e notizie Istoriche riguardanti la Chiesa primitiva Vescovile d' AREZZO in Toscana dai suoi principi fino al presente, Lucæ 1755. In hujus libri calce exstat Series chronologica ARRETINORUM Antistitum. *Laurentii* Eq. GUAZZESI *dissertazione intorno a MARCELLINO Vescovo d' AREZZO*. Exstat T. xlviii. *Sylloges Caloger.* p. 163.

AVELLINUM. P. de FRANCHI in AVELLINO *illustrato*, de quo supra, lib. iii. cap. 15. Seriem exhibet AVELLINENSIVM Episcoporum.

AUXIMUM. *Fausti Antonii* MARONI Schol. Piar. de Ecclesia & Episcopis AUXIMANIS commentarius. *Francisci Antonii* ZACCARIA AUXIMATIUM Episcoporum series &c., Auximi fol. *Dominici* PANNELLI *Memorie di S. LEOPARDO Vescovo d' OSIMO*, Pisauri 1755. 4. Eiusdem *Memorie Storiche de' Santi VITALIANO, e BENVENUTO Vescovi di OSIMO*, Auximi 1763. 4. Præstantissimus Episcopus *Pompejus* COMPAGNONIUS moriens edendas reliquit Italicas lectiones de AUXIMATIBUS decessoribus suis Episcopis, opus exquisitæ eruditionis, quod brevi nos habituros esse speramus.

BENEVENTUM. *Marii* de VIPERA *chronologia Episcoporum, & Archiepiscoporum Metropolitana Ecclesia BENEVENTANÆ*, Neapoli 1636. 4. *Pompeji* SARNELLI *Memorie cronologiche de' Vescovi, ed Arcivescovi di BENEVENTO*, Neapoli 1691. 4. *Dominici* GEORGII *de origine Metropolis Ecclesia BENEVENTANÆ*, Romæ 1725. 4. Confer clariss. de VITA *Antiquitates BENEVENTANAS* tomo 2. & præstantissimi Præsulis *Stephani* BORGIA opus plane eruditum *Memorie di BENEVENTO*.

BONONIA. *Caroli* SIGONII Libri v. de Episcopis BONONIENSIBUS, Bononiæ 1586. & Mediolan. in novissima Sigonianorum operum editione. Confer LAMBERTINUM *de Festis*.

BRIXIA. *Joan. Hieron.* GRADONICI, nunc
Uti.

Utinenſis Archiepiſc. BRIXIA *Sacra*, nempe *Ponſificum BRIXIANORUM ſeries commentario hiſtorico illuſtrata*. Brixiae 1755. 4. Confer hiſtor. litter. Ital. T. xii. p. 371. 387.

CAMERINUM. *Oſtavii Canonici TURCHI*, CAMERINUM ſacrum 4.

CAPUA. *Franciſci Maria PRATILLI della origine della Metropoliſ Eccleſiaſtica di CAPOA*, Neapoli 1758. 4. V. Annales litter. Ital. T. xii. p. 374. ſeqq.

CATANA. *Joan. Bapt. de GROSSIS CATANA ſacra, ſive de Episcopis CATANENSIBUS* Catanæ 1654. 4.

CERVIA. P. D. *Petri Aloyſii GALLETTI* Aba. Benedict. *Lettera ſul Veſcovado di CERVIA*. Exſtat in diatio Romano Litteratorum virorum ann. 1758. p. 360.

CIVITAS CASTELLANA. V. *Horta*.

CIVITAS NOVA. V. *Amonia*.

CREMA. *Franciſci Antonii ZACCARIA*, CREMENSIUM *Episcoporum ſeries* &c. Brixiae 4.

CREMONA. *Franciſci Antonii ZACCARIA*, CREMONENSIUM *Episcoporum ſeries*, a FERDINANDO UGHELLO primum contexta, deinde a Nicolao COLETO aliquantulum aucta, nunc tandem reſtituta, emendata, pluribuſque ineditis documentis locupletata, Mediolani 1749. 4.

EUGUBIUM. *Mauri SARTI* Monachi, & Cancellarii Camaldulenſis de *Episcopis EUGUBINIS*. Præcedit ejuſdem auctoris de civitate, & Eccleſia EUGUBINA diſſertatio, Piſauri 1755. 4. Vide hiſtor. litter. Italiae T. xiii. p. 165.

FÆSULÆ. *Scipionis AMMIRATO* Veſcovi di FIESOLE, VOLTERRA, e AREZZO, Florentiæ 1637. Quæ de S. ROMULO non multis ab hinc annis adverſus LAMIUM, & FOGGINIUM, a GATTOLINIO, SOLDANIO, aliisque acriter diſputata ſunt; a pleriſque non ignorantur, ut indiviſim controverſiam ſatis ſit indicare, quin opusculorum de ea editorum indiculum texamus.

FLO-

FLORENTIA. P. *Josephus* RICHIA in opere supra indicato de Florentinis Ecclesiis seriem exhibet FLORENTINORUM Episcoporum, atque Archiepiscoporum.

FORUM CORNELII *Antonii Maria* MANZONI, Episcoporum Corneliensium, sive Imolensium Historia. Faventiae 1719. 4.

LAUS POMPEJA, *Francisci Antonii* ZACCARIA LAUDENSIIUM Episcoporum series &c. 4. Mediolani.

HORTA. *Iusti* FONTANINI de antiquitatibus HORTÆ. Fr. Thomæ M. MAMACHII Ord. Prædic. de Episcopatus HORTANI antiquitate ad HORTANOS cives, liber singularis, Romæ 1759. 4. Anonymi *Ragionamento, con cui si dimostra, che la Sede Vescovile della Città di ORTA non può pretendere superiorità alcuna di precedenza sopra la Sede Vescovile di CITTA' CASTELLANA per ragione di maggiore antichità*, Romæ 1759. 4. Fr. *Thoma* M. MAMACHII *adversus auctorem Libelli Italice scripti de Cathedra HORTHANA CIVITONICÆ non præferenda Antirrhefis*, Romæ 1759. 4. *Restrictus facti & juris*; Libellus in causa Castellanaensis S. C. Concilii exhibitus 1759. fol. subscriptusque a Joan. Felice GARATONI, Francisco PALLI, Nicolao SALA, & Philippo DURANI Curiae Romanæ Advocatis. F. *Thoma* M. MAMACHII *ad Antirrhesim, in Auctorem Libelli de Episcopatus CASTELLANENSIS antiquitate* *πρωτον* pars 1. Romæ 1759. Anonymi *adversus MAMACHIUM Ragionamento dell' antichità de' Vescovi di CIVITA' CASTELLANA sopra quella di ORTE*, Romæ 1759. F. MAMACHII *ad Antirrhes in auctorem Libelli de HORT. Episc. non præfer.* *πρωτον* pars 11., cui a pag. 17. adtexitur ejusdem MAMACHII *lettera all' Autore del Ragionamento &c.* Romæ 1759. 4.

MEDIOLANUM. Donati BOSSII *historia de Episcopis & Archiepiscopis MEDIOLANI usque ad*

annum 1489. quæ ejusdem Libro *gestorum*, *disto-*
rumque memorabilium & temporum, ac conditionum
ac mutationum humanarum ab orbis initio usque ad
 annum 1492. adjuncta, Mediolani 1492. fol. lucem
 vidit. Joan. de DEIS *collectio de successoribus S.*
 BARNABÆ, Romæ 1589. 8. Joan. Francisci BE-
 SOZZI *historia pontificale di MILANO*, Mediola-
 ni 1596. 8. P. Danielis PAPEBROCHII, *Exegesis*
de Episcopis MEDIOLANENSIBUS. Exstat in
Actis Sanctorum. Joseph Antonii SAXII Archiepi-
 scoporum MEDIOLANENSIIUM series historico-
 chronologica, ad veterum monumentorum fidem
 illustrata, Mediolani 1755. T. III. 4. Placidi PUC-
 CINELLI *Zodiaco della Chiesa MILANESE, ov-*
vero vita de' suoi dodici primi Pastori, Mediolani
 1650., quo eodem anno ibidem edidit Italice se-
 paratim vitam S. SIMPLICIANI, uti & vitam S.
 SENATORIS. Joan. Petri PURICELLI *vita Lau-*
rentii LITTÆ Archiep. Mediolan. 1653. 4.

MONS FERETRI. R. F. Joan. Bapt. Maria
 CONTARENI *Ordin. Præd. de Episcopatu FE-*
RETRANO dissertatio. Venetiis 1753. 4. Vide
histor. litter. Ital. T. VIII. p. 418. Joan. Bapt. MA-
 RINI *Saggio di ragioni della Città di S. LEO, det-*
ta già MONTE FERETRO contrapposta alla dis-
sertazione de Episcopatu FERETRANO, Pisauri
 1758. 4. de quo opere adi *Annales litterarios Ita-*
lia Vol. III. p. 256.

MONS REGALIS in *Sicilia*. Joan. Ludovici
 LELLI „ *historia della Chiesa di MONREALE,*
 „ *Roma 1696. 4., & Panormi con le osservazioni*
 „ *sopra le fabbriche, e Mosaici della Chiesa, la*
 „ *continuazione delle vite degli Arcivescovi, una*
 „ *Tavola cronologica della medesima Istoria, e la*
 „ *notizia dello Stato presente dell' Arcivescovado,*
 „ *opera del P. D. Michele del GIUDICE 1702.*
 „ *recusa fol. hoc titulo: descrizione del Real Tem-*
 „ *pio, e Monasterio di S. MARIA NUOVA di*
 „ *MORREALE, Vite de' suoi Arcivescovi, Abba-*

„ ti,

„ti, e Signori col sommario dei privilegi della
„detta Santa Chiesa.

MUTINA. *Casparis* SILLINGARDI, Catalogus Episcoporum MUTINENSIIUM, Mutinae 1606. 4. *Ludovici* VEDRIANI, Catalogo de' Vescovi MODONESI, Mutinae 1665. 4.

NARNIA. *Joan.* NEGRO, *Vita di S. GIOVENALE primo Vescovo di NARNI*, Taurini 1650. 4.

NEAPOLIS. *Bartholomaei* CHIOCCARELLI „Antistitum NEAPOLITANÆ Ecclesiæ Catalogus, ab Apostolorum temporibus ad nostram „ætatem, “ Neapoli 1643. fol. *Alexii Symmachi* MAZOCHII dissertatio historica de Cathedralis Ecclesiæ NEAPOLITANÆ semper unicæ variis diverso tempore vicibus, Neapoli 1751. 4. quacum tamen conferas velim historiam litter. Ital. T. VI. p. 550. seqq., & quæ contra *Bollandianus* *Joannes* STILTINGHIUS disputavit in Actis S. JANUARI. Ejusdem MAZOCHII de Sanctorum NEAPOLITANÆ Ecclesiæ Episcoporum cultu dissertatio, Neapoli 1753. 4. Vide eandem historiam litterariam Italiæ T. VII. p. 527. 539.

NEPIS. *Nicolai* SARDINI, *la Cattedra Vescovile di S. TOLOMMEO in NEPI*, Romæ 1677.

NOLA. *Pid.* *Joan.* Stephani REMONDINI della NOLANA Ecclesiastica Storia, Neapoli T. I. 1747. II. 1751. III. 1757. Confer histor. litter. Italiæ T. V. p. 583. seqq. & Annal. litter. Ital. T. II. p. 413.

NOVARIA. *Caroli* BASCAPE' Episcopi NOVARENSIS NOVARIA, seu de Ecclesia NOVARIENSI libri 17., Novariæ 1612. 4.

PÆSTUM. *Josephi* VOLPI „Cronologia de' „Vescovi PESTANI ora detti di CAPACCIO, „in cui si da conto de' fatti più memorabili de' „Vescovi, che hanno governata quella Chiesa ec. Neapoli 1720., & cum Auctoris emendationibus, ac novis additamentis ibid. 1752. 4.

PANORMUM. *Antonini MONGITORIS, bulla, privilegia, & instrumenta PANORMITANÆ Metropolitanæ Ecclesiæ collecta, notisque illustrata.* Panormi 1734. fol.

PAPIA. *Bern. SACCHI de PAPIENSIS Ecclesiæ dignitate* 4. *Antonii MARLÆ SPELTA, vice de' Vescovi di PAVIA, Papiæ 1597. 4. Breviarium Sanctorum Episcoporum Ticinensis Ecclesiæ, Ticini 1651. 4. P. Fausti Antonii MARONI de Ecclesiæ, & Episcopis PAPIENSIBUS commentarius, in quo UGHELLIANA Series emendatur, continuatur, illustratur. Romæ 1757. 4. Jacobi Comititis ACAMI ad Vir. Cl. Italia Sacra Continuatore P. FAUSTUM &c. epistola, in qua nonnulla ad sanctos PAPIENSES Episcopos spectantia proponuntur. Romæ 1759. 8. Fr. Syri Severini CAPSONI Ord. Prædic. „ Origine, e privilegj della Chiesa PA-
„ VESE, aggiuntavi la serie cronologica de' Vescovi d' essa. “ Papiæ 1771. 4.*

PARMA. *Ranucci PICO, Catalogo de' Vescovi di PARMA, ibi 1642.*

PERUSIA. *Ludovici JACOBILLI discorso, ove si contiene la cronologia de' Vescovi &c. Fulgini 1646. 4. Jo. Bapt. BRACCESCHI, discorsi, che due Santi HERCOLANI Martiri son stati Vescovi di PERUGIA.*

PISÆ P. M. *Antonii Felicis MATTHÆI Ord. Min. Convent. Ecclesiæ PISANÆ historia. Lucæ T. 1. 1768. T. 11. 1772. 4.*

PISAURUM. *MARINI, dissertazione sopra l' antica immediata dipendenza de' Vescovi PESARESI dal Pontefice Romano. Extat T. vi. novæ Syllog. opusc. Calog. p. 49. 96. Aloysii GIORDANI Memorie di S. ERACLIANO Vescovo di PESARO. Extat T. xx. ejusdem novæ Syllog.*

PISTORIUM. *Francisci Antonii ZACCARIA PISTORIENSIVM Episcoporum series &c. Extat in ejus Anecdosis mædii avi Taurini fol.*

PRÆNESTE. *V. Episcoporum SUARESII Prænesti*

155

neſte antiquum, & CECCONI *Italicam ejuſdem urbis hiftoriam*.

RAVENNA AGNELLI, qui & ANDREAS, *Abbatis Ravennatis: liber Pontificalis, ſive vita Pontificum RAVENNATUM*, quos *Benedictus BACCHINIUS* in lucem protulit, notis illuſtravit, ac ſeptem adiecit diſſertationes hiftoricas & chronologicas, maxime de ætate ſingulorum Pontificum *Ravennatum*; Mutinæ 1708. 4. & inter Scriptores rerum Italicarum *Mediolani. Joſephi Aloyſii AMADESI* de Metropoli Eccleſiaſtica *RAVENNATENſI*; exſtat p. 47. 91. inter Prolegomena ad S. PETRI CHRYSOLOGI Arch. *RAVENNATIS* ſermones, *Venetii* 1750. fol. *ejuſdem intorno la preteſa maggioranza della Chieſa PARESE ſopra la RAVENNATE*: exſtat T. 1. diſſertation. ſociet. litter. *Ravenn.* *Ejuſdem diſeſa del diploma di GREGORIO M. a MARINIANO &c.* exſtat T. 46. Syllog. opuſc. Cologer. p. 1. *Ejuſdem lettera intorno ad ONESTO SENIORE Arciv. di RAVENNA*: exſtat *ejuſdem ſylloges Tom. 44. p. 397.*

REGIUM Lepidi. *Bartholom. Proſperi* de *CAMELLINIS*, REGII Lepidi in Longobardia. *Episcoporum chronotatis omnibus hætenus emendatior & locupletior*: *Parviæ* 1751. 4. *Ejuſdem Catalogo de' Veſcovi della Città di REGGIO di LOMBAR DIA*, *ibid.*

SABINA. P. *Fauſti Antonii MARONII* de Eccleſia, & *Episcopis SABINENSIBUS commentarius*, *Romæ* 1758. 4.

SENÆ. Jo: *Antonii &c. PECCI* *Storia del Veſcovado della Città di SIENA unita alla ſerie Cronologica de' ſuoi Veſcovi, ed Arciveſcovi*: *Lucæ* 1748. 4. *Ejuſdem annotazioni alla ſerie cronologica &c.* 1749. 4.

SEMPEDA. Jo: Bapt. CANCELLOTTI, *Vita di S. SEVERINO Veſcovo SETTEMPEDANO*, e di S. VITTORINO ſuo fratello. *Romæ* 1643.

SETIA. *Petri Marcellini S. R. E. Card. COR-*
RADINI opusculum de civitate & Ecclesia SĒ-
TINA, Romæ 1702. 4. quo auctor probare adni-
titur, SETIAM ab initio Christianæ Ecclesiæ ha-
buisse Episcopos. Dominici GEORGII dissertatio
historica de Cathedra Episcopali SETIÆ civitatis in
Latio una cum appendice monumentorum, quæ
eandem Ecclesiam, & civitatem illustrent, Romæ
1727. 4. & 1751. novo titulo inscripta: historia
diplomatica Cathedra Episcopalis Civitatis SETIÆ
in LATIO cum appendice monumentorum &c.

STABIÆ. *Episcopi Pii Thomæ MILANTIS li-*
ber de STABIIS, STABIANA Ecclesia, & Epi-
scopis ejus, Neapoli 1750. 4. Ludovici Aghelli A-
NASTASII Archiep. Surrentini animadversiones in
librum Fr. Pii Thomæ MILANTE, Neapoli 1751.
vide histor. litter. Italiæ T. iii. p. 347. 353. Caje-
tani MARTUCCI lettera contenente alcune rifles-
sioni intorno all' opera intitolata, Animadversiones
&c. Neapoli 1753. Confer histor. litter. Ital. T. xi.
p. 327. seq.

SURRENTUM. *Philippi Arch. ANASTASII*
lucubrationes in SURRENTINORUM Ecclesiasticas,
civilesque antiquitates, Romæ Pars I. 1731.
II. 1732. 4.

TORCELLUM. *Vide Flaminii Senatoris COR-*
NELII Ecclesias TORCELLANAS supra suo loco
indicatas, ubi TORCELLANORUM quoque An-
tistitum seriem invenies. Confer etiam Nicolai An-
tonii Canonici LICINII originis & subsequentis sta-
tus Canoniorum Ecclesia TORCELLANÆ, ipsius-
quemet atque primævæ ALTINENSIS Ecclesiæ
notitiam, quæ exstat Tom. xx. nov. sylog. opusc.
Caloger.

TRIDENTUM. *Fr. Victorii a CAVALESIO*
Notizie Istoriche della Chiesa di TRENTO, ibi
T. i. 1762. 4. T. II., cui titulus: Monumenta Ec-
clesia TRIDENTINÆ pars altera, in qua conti-
netur TRIDENTINORUM Antistitum series uni-
ver-

versa commentario 'historico-diplomatico illustrata,
1765. V. *Aquileja*.

TUSCANELLA. D. Petri. Aloysii GALETTI
Abbatis Benedictini, *lettera sopra i Vescovi di TO-*
SCANELLA; exstat in diario Romano litterat.
viror. 1758. artic. 18.

VENETIÆ. Cl. Senator Flaminius CORNE-
LIUS Seriem Episcoporum 1. *Olivolensium*. 2. *Ca-*
stellanorum; tandem Patriarcharum *Veneticorum* ab
anno 1451., quo primus a NICOLAO V. Summo
Pontifice Patriarcha constitutus fuit S. Laurentius
JUSTINIANUS, exhibet Ecclesiar. Venetar. de-
cad. xvi. p. 11.

VERCELLÆ. Anselii CORBINELLI *vite de'*
Vescovi di VERCELLI, Mediolani 1643. 4. *Fran-*
cisci Innocentii FILEPPI antiquitas & dignitas Ec-
clesia VERCELLENSIS propugnata 1749. Fr. Jo-
sephi Hyacinthi TRIVERII Ordinis Prædic. histo-
rico-critica dissertatio de antiquitate ac dignitate
Ecclesiæ VERCELLENSIS in alteram a Francisco
Innocentio FILEPPI conscriptam, Mediolani 1754.
8. Antiquitas, & dignitas Ecclesiæ VERCEL-
LENSIS Vindicata dissert. Apologetica Franc.
Innoc. FILEPPI, *Luca* 1754. Franc. Innoc.
FILEPPI Animadversiones critico-historicæ in
librum editum anno 1740., cui titulus: de Ori-
gine Apostolica Ecclesiæ MEDIOLANEN-
SIS a S. BARNABA Apostolo deducta a Ni-
colao SORMANO, & in alterum ejusdem Au-
ctoris inscriptum: *l'origine Apostolica della Chiesa*
MILANESE, Lugani 1754. 4. Cl. P. FROVA,
lettera intorno il Vescovato di TEONESTO: ex-
stat in nova sylloge Opusc. Calog. T. viii. p. 309.

VERONA. Scipionis March. MAFFEI. *episto-*
la de priscis VERONÆ Episcopis. Exstat in
libro inscripto *Rime e Prose del Signor March. Sci-*
pione MAFFEI, Venetiis 1719. 4. & in UGHELLII
Italia Sacra, Venet. edit. Joan. Bapt. BIANCOLI-
NI: *de' Vescovi, e Governatori di VERONA*,

dissertationi due, Veronæ 1757. 4. Joann. Jacob. March. de DIONYSIIS Veron. Canon. de duobus Episcopis ALDONE & NOTINGO VERONENSI Ecclesiæ adfertis, & vindicatis, dissertatio. V. Annales litter. Ital. Vol. 111. p. 373. Mauri SARTI Monachi & Cancellarii Camaldulensis de veteri casula diptycha, dissertatio, *Faventia* 1753. Confer histor. litter. Ital. T. VIII. p. 366. 371.

SECTION II.

Alia Occidentalis Patriarchatus Sedes Episcopales, earumque Generalis Historia.

I. Ordinem sequor, quem cap. V. mihi constitui. Ab HELVETIA ergo ut initium faciam, indicanda statim occurrit Gabrielis BUCCELLINI Rhoetia, Romana, Gallica, Germanica *sacra & profana*, Augustæ Vindelici 1666. 4.

H. Ad GALLIAM quod spectat, notitiam Episcopatum GALLIÆ sub suis metropolibus ex ISIDORO, refert *Carolus* le COINTE, in Annalibus Francorum ab U. C. 752. T. v. p. 390. seq. & T. VII. p. 161. seq. 165. 172. & GOLDASTUS in notis ad EGINHARDUM de vita *Caroli* M. pag. 215. seq. ubi XXI. Metropolitanæ Civitates in regno *Caroli* fuisse traduntur. Vide & SIGEBERTUM ad an. 883. & notitias ab *Andrea* du CHESNE, *Carolo* a S. PAULO, aliisque editas, de quibus V. C. *Jacobus* le LONG *Bibl. hist. Gallia* p. 146. seq. *Sreph.* LUSIGNANUS Ord. Præd. notitia antiqua Episcopatum GALLIÆ, quæ Francia est, Paris. 1606. 8. 1610. 1636. Joan. CHENU historia chronologica Archiepiscopatum, & Episcopatum GALLIÆ, ad calcem notitiæ beneficiorum dioceseos Burgenfis. Paris. 1625. 4. Claudii ROBERTI, GALLIA Christiana Paris. 1626. fol. Roberti CENALIS topographia hierarchiæ GALLIÆ Paris. 1557. 1581. fol. *Philippi* LABBEI S.

J. polyptichum regium, h. e. Episcopatum & Beneficiorum, spectantium ad collationem Regis Christianissimi collectio, Paris. 1648. 4. Ejusd. adcessionem ad Geographiæ Episcopalis breviarium. Paris. 1661. 4. *Scevola & Ludovicus SAMMARTHANI* fratres in GALLIA Christiana, Paris. 1656. fol. quatuor voluminibus, quorum tertius Abbatias etiam GALLIÆ persequitur, ex Generales Ordinum, Congregationesque. Non pauca hujus operis eximii loca emendantur & illustrantur a Joanne MABILLONIO in *Annalibus Benedictinis*, & a Carolo le COINTE in *Annalibus Francorum*, quem SAMMARTHANIS iniquiorem se subinde præbere, notavit Rich. SIMON T. I. *Bibl. Critica* c. 10. Novam vero, & continuatam in præsens tempus, emendatam, auctamque, ac suppletam editionem GALLIÆ hujus Christiana paravit Dionysius SAMMARTHANUS Francisci F. Monachus Benedictinus e Congregatione S. Mauri, cujus duodecim jam tomos habuimus in fol. Parisiis ab anno 1715. quo primus, ad 1770. quo duodecimus prodiiit. Quum primus auctor Dionysius an. 1725. quo tertius exiit, occubuisset, Tomo IV. ejus vita præmissa est a. 1729. quæ separatim excusa fuerat ibidem 1725. 4. Reprehensa quædam fuerunt in primo tomo a Trivultianis 1716. m. Aug. p. 1409., & quamvis huic censuræ tum in Actorum Eruditorum supplem. T. VI. p. 371. tum etiam separatim an. 1717. *Apologia epistolaris pro recentioris GALLIÆ Christiana auctore eruditissimo Dionysio de SAINTE - MARTHE*; iterum tamen nonnulla, tamquam erronea notata sunt in *lettre aux auteurs des Memoires de Trevoux contenant quelques remarques sur le GALLIA Christiana des Benedictins*, quæ epistola exstat in iisdem Trivultianorum Ephemeridibus anno 1730. M. Jul. p. 1256. addatur Benedictinus BEAUNIER, a quo habuimus *Recueil historique chronologique & topographique*

que des Archevechès, Evechès, abayes & Priorées de France, Parisiis 1726. 4.

III. De GERMANIÆ Episcopatibus exstat 1. *Gaspars BRUSCHII Egrani Poetæ Laureati de omnibus totius GERMANIÆ Episcopatibus Epitome. Tom. 1. Archiepiscopatum Moguntinum cum aliis xii. Episcopatibus Moguntino subjectis anno 1549. Norimberga, typis Montani complectitur. Germanice versus a Joanne HEROLDEN in fol. Francofurti anno 1551. typis Jacobi Zumbrock. De Laureaco ac Patavia, & utriusque loci Archiepiscopis, & Episcopis libri duo Basilea apud Oporinum in 8. sunt qui hoc opus LAZIO vindicent, & plagii BRUSCHIUM accusent. Monasteriorum GERMANIÆ præcipuorum, ac maxime illustrium centuria prima, auctore Gaspare BRUSCHIO Egrano, impressa Ingolstadtii anno 1551. typis VVeissenborniorum Fratrum. Plura meditantem & pollicentem mors rapuit. 2. Petri MERSÆI CRATEPOLII, Ordinis Minorum Conventualium: Electorum Ecclesiasticorum, idest Colonienfium, Moguntinenfium, ac Trevirenfium, a primis, usque ad eos, qui jam resident, catalogus: item succincta rerum a singulis gestarum narratio; Episcoporum item, qui Archiepiscopatui Colonienfi subsunt, idest Leodiensium, Ultrajectenfium, Monasteriensium, Osna-brugensium, ac Mindensium, tum Romanorum Pontificum, qui ex GERMANIA orti fuere, series; quorundam quoque ex Belgio Martyrum. Opera Petri MERSÆI Colonia apud Godefridum Kempenfem anno 1580. Hæc editio optima est & melior antiquiore anni 1578. & pluribus posterioribus. 3. Gabriel BUCELINUS, Benedictinus VVeingartensis, edidit anno 1655. Augusta Vindelicorum GERMANIAM sacram, in qua series & brevis notitia vitæ omnium Archiepiscoporum & Episcoporum GERMANIÆ paginis 64. in fol. Partem alteram eodem anno, & Typographo, seu historiam*

Mo-

Monasteriorum nobiliorum GERMANIÆ 4. *Contratior est in referendo statu Ecclesiæ GERMANIÆ in Geographia Hierarchica* P. Henricus, SCHERER *Monachii* anno 1703. Cap. 3. Propositione v. & vi. 5. ab Anonymo prodiit *histoire Ecclesiastique, d'Allemagne, contenant l'erection, le progrès, & l'etat ancien & moderne des Archevechès & Evechès*, Bruxellis 1724. 8. duobus voluminibus. 6. P. Marci HANSIZII viri longe doctissimi GERMANIA sacra, cujus duo tomi *Augusta Vindelic.* 1727. 1729. fol. prodierunt. Primo Metropolis *Laureacensis* cum Episcopatu *Pataviensi*, secundo Archiepiscopatus *Salisburgensis* describitur. Edidit etiam HANSIZIUS prodromum ad historiam *Ratisponensis* Episcopatus: cetera mors magno historiæ sacræ detrimento intercepit. 7. Jo: Jacobi MASCOVII dissertatio *de primatibus, Metropolitanis & reliquis Episcopis Ecclesiæ GERMANICÆ*, Lipsiæ 1129. qua notitia suppeditatur Archiepiscoporum *Moguntinorum* ac duodecim aliorum Episcopatum, qui *Moguntino* sunt suffraganei. 8. breviorẽ delineationem Hierarchiæ Ecclesiarum GERMANIÆ dedit P. *Hædrianus* DAUDE an. 1745. in *Majestate Hierarchia Ecclesiastica* edita in 4. Cap. 4. Sect. 2. de Episcopis GERMANIÆ, eorumque origine, institutione, sacro & politico principatu. Tandem Cl. P. *Josephus* HARTZHEIM *Catholica GERMANIÆ Episcopatum historiam* post edita GERMANIÆ Concilia a se conscribendam publico programme proposuit anno 1762. sed mors, quam 17. Januar. an. sequentis egregius vir oppetiit, huic quoque operi obstitit.

IV Qui porro BELGII Ecclesiastici politiam nosse velit præter GAZETUM & MIRÆUM, quos cap. 5. commemoravi, ei in promptu erit Jo. Bapt. *Ludovici* de CASTILION *sacra BELGII chronologia*, Bruxellis 1719. 8. duabus partibus. Altera litterarum ordine omnium fere Metropolitanarum, Cathedralium & Collegatarum Ecclesiarum notitia

tia suppeditatur. Altera exhibet novarum omnium, ac quarundem antiquarum dioecesium seriem Episcoporum usque ad annum 1719. una cum iis, quæ ad illorum res gestas, mores ac temporis historiam spectant, Adcedat *BATAVIA sacra*; sive res gestæ Apostolicorum virorum, qui fidem *BATAVIÆ* primi intulerunt, in duas partes divisa studio T. S. F. H. L. H. S. T. L. P. V. T. *Bruxellis* 1714. fol. Auctor, qui nomina ac munera sua primis illorum litteris indicare voluit, est *Hugo Franciscus VAN HEUSSEN*, sacrae Theologiæ licentiatuſ, presbyter, vicarius *Trajectinus*. Novo titulo donatum hoc opus est tum anno 1719. tum an. 1755. Titulus ejusmodi est: *historia Episcoporum fœderati BELGII, nupote Metropolitani Ultrajectini, nec non suffraganeorum Harlemensis, Daventriensis, Leovardiensis, Groningensis, & Middelburgensis*, in qua
 „ singulariter eminent Provinciarum antiquitates,
 „ urbium & pagorum incrementa, Ecclesiarum,
 „ Abbatiarum & Cœnobiolorum origines, fundato-
 „ res, patroni, jurisdictiones, privilegia, jura &
 „ possessiones, tabulæque, quibus ea formantur,
 „ innumeræ, quarum plurimæ hætenus ineditæ;
 „ itemque Præsulum, Abbatum, Abbatissarum,
 „ Rectorum, virorum tum Ecclesiasticorum, tum
 „ politicorum vitæ, gesta, lucubrationes &c.

V. Pro *Hispania* sufficit *Henrici FLORESII Augustiniani* insignis opus prænotatum: „ *Espanna* sagrada, nempe theatrum geographico-historicum
 „ Ecclesiæ *Hispania*: origo, divisiones, & termini
 „ omnium ejus Provinciarum, antiquitas, translationes, status antiquus, & præsens sedium Episcopaliū in omnibus terris *Hispanicis & Lusitanis* una cum variis dissertationibus criticis,
 „ quibus *historia Hispania sacra* illustratur. „ Prodiit, *Hispanico* idiomate Matriti tomus primus a. 1744. secundus 1747. tertius 1748. quartus 1749. quintus 1750. sextus 1751. septimus eodem anno, octavus 1752. nonus anno eodem, decimus 1753.

unde-

undecimus eodem anno 4. ac deinceps alii. Ceterum de Episcopis HISPANIÆ egit etiam *Andreas SCHOTTUS* T. II. HISPANIÆ *illustrata*. Consuli præterea poterit *Ægidii GONZALEZ d' AVILA* *theatro de las eglesias de España* quatuor voluminibus, *Mairiti* ab anno 1645. editis, a quo opere diversus est eiusdem liber, ita inscriptus: *theatro ecclesiastico de las ciudades y iglesias Cathedrales de España*, *Salmanticæ* 1618.

VI. Angliæ Episcopales sedes illustrarunt præter antiquiores *Guilielmum SOMMERSET*, & *Radulphum* de *DICETO* I. *Franciscus SODWINUS*, qui *Commentarium de Prasulibus ANGLIÆ* vulgavit. *Londini* 1616. & cum appendice 1621. qui eundem accuratiorem auctioremque reddidit, nec solum notis instruxit, verum etiam ad præsens usque sæculum continuavit, *Guilielmus RICHARDSONUS* latine, *Cantabrigia* 1743. fol. *Henricus WARTHONUS* qui opus edidit ita inscriptum: **ANGLIA**, „ facta; sive collectio historiarum, partim antiquitus, partim recenter scriptarum, de „ Archiepiscopis & Episcopis ANGLIÆ, a prima „ fidei Christianæ susceptione ad annum 1540. „ nunc primum in lucem editarum, *Londini* 1691. „ fol. duabus partibus 4. *Samuel CARTE* in tabula Chronologica Archiepiscopatum & Episcopatum in ANGLIA & *VValia*, ortus, divisiones, „ translationes breviter exhibente, una cum indice alphabetico nominum, quibus apud auctores „ insiguntur. „ Vide *Trivultianos* m. Octobr. a. 1715. p. 1854. 5. *Joan. le NEVE*, cujus Anglica lingua prodierunt *fasti Ecclesia ANGLICANÆ*; *Londini* 1716. fol.

VII. Sedes Episcopales ILLYRICI copiose eruditeque persequutus est *Daniel FARLATI* in ILLYRICO *sacro*, cujus quartum jam tomum habuimus. Exiit primum volumen *Venetis* 1751. fol.

VIII. Notitiam Episcopatum AFRICANORUM

RUM dabunt præter *Jacobum* SIRMONDUM T. 1: *var. opusc.* & T. 1. App. p. 429. *Stephanus* BALUZIUS ad Collationem Carthaginensem Tom. 1. Concilior. Paris. 1683. fol. *Lud.* ELLIES du PIN in observationibus ad OPTATUM de schismate Donatistarum. Paris. 1702. fol. *Henricus* NORIS in animadversionibus ad Joannis GARNERII notas inscriptiones Synodaliū Epistolarum. Exstant hæc inter epistolas AUGUSTINI 90. seq. (novæ editionis 175. seq.) Tom. 12. edit. S. AUGUSTINI Amst. p. 499. & in NORISII operibus Tomo 3. Veronæ 1730. fol. Diligentissime tandem, accuratissimeque *Theodoricus* RUINARTUS ad *Vitlorem Vitensem*, inprimis p. 123. 127. seq.

A R T I C U L U S III.

Historia Patriarchatum ORIENTIS

1. **P.** *Michaelis* le QUIEN ORIENS *Christianus*, in quatuor Patriarchatus digestus, quo exhibentur Ecclesia Patriarcha, ceterique Presules totius ORIENTIS Tomi 111. fol. Egregii hujus operis veluti appendix esto amplissimi Senatoris *Flaminii* CORNELII CRETA sacra; seu de Episcopis utriusque ritus, Græci & Latini, in insula CRETA. Accedit series Presidum Venetorum illustrata, Venetiis 1755. 4. tomis: item ejusdem CATHARUS DALMATIÆ civitas in Ecclesiastico, & civili statu historicis documentis illustrata. Accedit Episcoporum METHONENSIUM, & CORONENSIUM series expurgata. Patavii 1759. 4.

II. Quod ad ALEXANDRINUM Patriarchatum spectat, *Christiani* LUPI dissertationem de Hierarchia ALEXANDRINÆ Ecclesiæ, ac notitiam, indicemque Episcoporum, Archiepiscoporum, & Patriarcharum ALEXANDRINORUM, quem exhibent *Athanasius* KIRCHERUS in lingua *Ægyptiaca* restituta cap. 2. *Jacobus* BASNAGIUS

GIUS *hist. de l'Eglise lib. 1. J. Alb. EABRICIUS*
Bibl. Græce vol. VI. p. 594. seqq. & in salutari lu-
ce Evang. cap. 46. præstantissimus exstat P. Joan-
Bapt. SOLLERII Tractatus historico-chronologicus
de Patriarchis ALEXANDRINIS. Accessit Appen-
dix de initiis, erroribus, & institutis Copto-Jaco-
biticis, Antuerpiæ 1708. fol. Usus est in hac hi-
storia, quæ in Actis Sanctorum T. v. Junii pro-
diit, KIRCHERO, ELMACINO, WANSLE-
BIO, ac P. du BERNAT catalogo manu exarato,
qui ex Ægypto missus atque ex Coptica Sancti CY-
RILLI Liturgia descriptus est. Adcedat Eusebii RE-
NAUDOTII historia Patriarcharum ALEXAN-
DRINORUM Jacobitarum a MARCO usque ad
finem sæculi XIII. cum catalogo sequentium Patriar-
charum & collectaneis historicis, ad ultima tempora
spectantibus, Parisiis 1713. 4. Quum autem hic Au-
ctor Jobi LUDOLFI historia Æthiopica obloquutus
fuiisset, la CROZE pro LUDOLFO, dissertatio-
nem in diarii quod prænotatur Journal litteraire
tomum IX. p. 217. inferi curavit inscriptam: de-
fense de la memoire de feu mr. LUDOLF, contre
les accusations, que mr. l'Abbé RENAUDOT lui
a intentees dans son histoire des Patriarches d'ALE-
XANDRIE. Reposuit RENAUDOTIUS adversa-
rio libellum, cui titulus: defense de l'histoire des
Patriarches d'ALEXANDRIE, & de la collection des
liturgies orientales contre un écrit intitulé: defense
de Mr. LUDOLF Parisiis 1717. Verum la CRO-
ZE in alio diario, quod l'Europe savante diceba-
tur a. 1719. m. Aug. artic. 6. p. 231. & m. Sept.
artic. III. RENAUDOTIUM iterum refellit. Ti-
tulus opusculi hic est: Examen dissintresse du li-
vre, que m. l'Abbé RENAUDOT a mis au jour
sous le titre de DEFENSE &c. Neque omittendæ
Vita Patriarcharum ALEXANDRINORUM de-
cem quas Arabice cum latina interpretatione notif-
que edidit Joan. Fridericus REHKOPF, Lipsia
1759. Divisit illas in duas partes, sive ut ipse eas

vocat, specimina, hisque adjecit specimen tertium, inscriptum: *animadversiones historico-criticae ad vitas Patriarcharum ALEXANDRINORUM saeculi primi & secundi*, quibus praeter alia erudite ostendit, auctorem harum vitarum esse SEVERUM filium MOCFÆ; Episcopum *Asmonaorum*, Scriptorem saeculi decimi. Sumptæ sunt vitæ hæc ex historia manuscripta primorum quadraginta sex Patriarcharum ALEXANDRINORUM; & lingua Coptica a diacono quodam MICHAELE filio NADIRI, in Arabicam versa. Codicem ejus primum Salamon VANTIL possedit; postea autem illum Zacharias Conradus ab UFFENBACH emit.

III. Patriarchatus ANTIOCHENUS illustratus est a P. Andrea Hieronymo ANDREUCCI in dissertatione *de Patriarchis in genere, & in specie de Patriarchatu ANTIOCHENO*, quæ prima est lib. ejus II. *de Hierarchia Ecclesiastica in varias suas partes distributa, & Canonico-Theologice exposita*; Romæ 1766. 4. Sed ante eum Petrus BOSCHIUS Bollandianus T. IV. Julii præmiserat luculentissimum Tractatum historico-chronologicum *de Patriarchis ANTIOCHENIS*.

IV. De Patriarchatu CONSTANTINOPOLITANO disputat Petrus de MARCA diss. III. inter selectas, quæ ejus libris *de Concordia Sacerdotii & Imperii* adjectæ sunt. Guilielmus vero CUPERUS Bollandianus Tom. I. Augusti Tractatum præliminarem emisit *de Patriarchis CONSTANTINOPOLITANIS, quorum series ab initio illius Cathedralis usque ad ætatem nostram deducitur*.

V. Historiam Chronologicam Patriarcharum HIEROSOLYMITANORUM habes in Majo BOLLANDIANO T. III. a Daniele PAPEBROCHIO contextam.

VI. Hisce adde de Catholicis seu Patriarchis CHALDÆORUM, & NESTORIANORUM Commentarium historico Chronologicum, quem Josephus Aloysius ASSEMANUS Romæ vulgavit a. 1775. 4.

Historici ad Ecclesie doctrinam, & disciplinam pertinentes.

UNUS P. Ludovicus du MESNIL doctrinam & disciplinam Ecclesie duodecim priorum sæculorum quatuor tomis in fol. comprehendit; quod præstantissimum opus post *Coloniensem* editionem *Venetis* 1752. recusum fuit. Verum ad hanc classem pertinent fontes, unde Ecclesie doctrina, & disciplina hauriri potest, eorumque historia. Sunt autem hi præter Sacrarum Scripturarum libros, & dogmaticas, decretalesque *Romanorum* Pontificum epistolas 1. Concilia 2. Scriptores Ecclesiastici 3. Hæreses, illarumque damnatio. 4. Libelli fidei tum a Catholicis, tum ab hæreticis propositi. Quatuor igitur istorum fontium historia hujus est capitis.

ARTICULUS I.

Historia Conciliorum.

§. I.

Historia Generalis omnium Conciliorum.

Gabrielis PRATEOLI narratio historica Conciliorum omnium Ecclesie Christiana, cum castigationibus Joan. LYDII, Lugduni Batavorum 1610. 8.

Leandri de SANCTO MARTINO historia & harmonia Conciliorum, Francofurti 1617. fol.

Philippi LABBEI Synopsis historica Conciliorum, Parisiis 1661. 4.

Joan. CABASSUTII „notitia Conciliorum Sanctæ Ecclesie, in qua elucidantur exactissime tum „sacri canones, tum veteres novique Ecclesie ritus, Lugduni 1667. 8. 1670. 8. Venet. 1703. 8.

Mar-

Marci BATTAGLINI „ *Istoria universale di*
 „ tutti i Concilii generali, e particolari di Santa
 „ Chiefa , “ Venetiis 1686. 1688. 1689. 1696.
 1704. fol.

HERMANTII „ *histoire des Conciles depuis la*
 „ naissance de l' Eglise jusqu' a present, ensemble
 „ les canons de l' Eglise, l' abregé chronologique
 „ de la vie des Papes, & leurs décisions avec des
 „ notes, “ Rothomagi 1730. 8. quatuor tomis ,
 quæ est editio emendata atque aucta. Antea liber
 hic in lucem exiit Rothomagi 1695. 12. 1704. &
 1716. 12. quatuor voluminibus.

5. II.

Historia Conciliorum Oecumenicorum.

1. Opuscula veterum. 1. GERMANI Patriarchæ
 Constantinopolitani, commemoratio „ de sex Sy-
 „ nodis œcumenicis; *sive* de sanctis œcumenicis
 „ Synodis, quot, quando, & quare fuerint con-
 „ gregatæ? “ græce ac latine edita, primum sine
 auctoris nomine, deinde cum illo, simulque emen-
 data atque auctior apud le MOYNE *varior. sacr.*
T. 1. p. 81. 2. NICEPHORI Constantinopolitani
epistola Synodica ad LEONEM III. Pontificem Ro-
 manum, qua septem Synodi breviter describun-
 tur; præter hanc autem narrationem ejusdem alia
 de sex Synodis habetur, ex illius ἀντιπαρατάξις adver-
 sus Iconomachos libri II. sumpta. 3. PHOTII libel-
 lus *de septem Synodis œcumenicis*, qui est pars pri-
 ma epistolæ, ab ipso ad MICHAËLEM, *Bulgarie*
principem, *de officio principis* exarata, ac Græce,
 latineque exstat. 4. ANONYMI „ compendiaria
 „ narratio de septem universalibus Synodis, ubi,
 „ quando, & contra quos quælibet earum fuerit
 „ congregata, “ quam primus David HOESCHE-
 LIUS græce edidit *Auguste Vindelicor. 1595.* 4.
 Translata illa est in sermonem latinum cum ab
 Abr.

Abr. SCULTETO, tum a *Conrado* RITTERS-
HUSIO ac sæpius cum hac quoque interpretatione
prodiit

S. NILI Metropolitæ Rhodii, *Synoptica narratio
de Synodis œcumenicis novem* græce ac latine edi-
ta. 6. ANONYMI „ libellus synodicus, omnes
„ synodos tam orthodoxas, quam hæreticas, bre-
„ vi compendio continens, quæ ab Apostolorum
„ inde tempore usque ad octavam, super unione
„ PHOTII & JOANNIS Papæ institutam, sunt
„ celebratæ, *græce & latine* Joan. PAPPO inter-
„ prete, cum David CHYTRÆI catalogo Con-
„ ciliorum, *Argentorati* 1601. 4.

7. *Michaelis* PSELLI opusculum de septem sa-
cris Conciliis œcumenicis, quod *Franciscus* BOS-
QUETUS cum aliis quibusdam PSELLI libellis
græce ac latine edidit ac notis illustravit, *Parisiis*
1632. 8.

11. *Historiæ Recentiorum generales.* *Mutii* PAN-
SÆ *discorso dell' historie de' Concilj generali sino
al TRIDENTINO:* exstat in ejus libro inscripto :
Ragionamenti della libreria Vaticana, Venetiis 1590.
p. 11. pag. 127. *Edmundi* RICHERII *historia Conci-
liorum generalium in quatuor libros distributa,* edita
post auctoris obitum *Colonia, sive potius Parisiis*
1680. 4. & 1683. 8. tribus voluminibus: opus jure
ac merito *Roma* confixum. ANONYMI „ *histoi-
„ re des Conciles generaux, & assemblées tenues
„ en orient & occident depuis le tems des Apo-
„ tres jusqu' au Concile de Trense, avec des dis-
„ sertations par raport au moeurs de l' Eglise
„ Gallicane & du Royaume, Parisiis* 1699. 8. *Joa.*
„ BOVILLET DE SANCTO PAULO abregé
„ historique des Conciles generaux, *Molini* 1703.
„ 12. *Petri Valerii* MARTORELLI *lezioni fami-
„ liari sopra l' istoria, e dogmi de' Concilj gene-
„ rali d'Oriente, esposte al suo Capitolo e clero,
„ Urbini* 1707. T. 11. 4. *Antonii* BALDASSARI
„ *Istoria compendiosa de' Concilj ecumenici dell'*

M

„ *Orien-*

„ Oriente, e dell' Occidente, con la scelta d' al-
 „ cuni Concilj nazionali & provinciali, “ Vene-
 tiis 1708. 12. duobus voluminibus, ac 1713. 4.

III. Commentarii in Concilia Generalia histo-
 rici. *Christiani* LUPI „ Synodorum generalium
 „ ac provincialium decreta & canones, scholiis,
 „ notis ac historica aëtorum dissertatione illustrati,
 quinque partibus, quarum duæ priores *Lovanii*
 1665. tres posteriores autem *Bruxellis* 1673. 4. pro-
 dierunt. *Ludovici* THOMASSINI „ dissertationum
 „ in Concilia generalia & particularia tomus pri-
 „ mus, *Luca* 1728. fol. *Emmanuelis* a SCHELSTRA-
 TE antiquitas illustrata circa Concilia generalia &
 provincialia, decreta & gesta Pontificum & præci-
 pua totius historiæ ecclesiasticæ capita, *Antuerpia*
 1678. 4. OSMONT antea Capuccini, *Eclaircisse-
 mens de plusieurs difficultez sur les Conciles generaux*
 1734. 8. liber censura dignus. *Josephi* CATALANI
*Sacrosancta Concilia œcumenica prolegomenis & com-
 mentariis illustrata*, Romæ 1736. fol. quatuor vo-
 luminibus.

IV. Historia singulorum aliquot œcumenicorum
 Conciliorum. BASILEENSE. *Jacobi* LENFANT
histoire de la guerre des Hussites & du Concile de
BASLE, *Amstelod.* 1731. 4. duob. tom.: historia cau-
 te legenda. V. *Franc.* *Antonii* ZACCARIA *Antifeb.*,
 itemque ejus Vindicias. CHALCEDONENSE. *An-
 drea* CHEVILLERII *diff. in* CHALCEDONEN-
 SEM *Synodum*, *Parisi.* 1664. 4. CONSTANTIENSE,
Emmanuelis a SCHELSTRATE tractatus de sensu
 & auctoritate decretorum Concilii CONSTANTI-
 ENSIS sessione quarta & quinta, Romæ 1686. 4.
 Optimus liber, quocum conferenda, quæ Card.
 ORSI adversus BOSSUETUM, & ZACCARIA
 in FEBRONIUM accuratissime disseruerunt. *Jac-
 obi* LENFANT *histoire du Concile de CONSTAN-
 CE*, tirée principalement d' *Authent.*, qui ont
 assiste au Concile, *Amstelodami* 1714. 4. duo-
 bus tomis quam primam editionem sequuta est se-

cun-

cunda, eaque emendata ac locupletata, ibidem
 1727. 4. **BOURGEOIS DU CHASTENET** nou-
 velle *histoire du Concile de CONSTANCE*, ou l'
 on fait voir, combien la France a contribué à l'ex-
 tinction du schisme, avec plusieurs pieces qui n'ont
 point encore paru, tirées des manuscrits des meil-
 leurs Bibliothèques, Parisiis 1718. 4. **CONSTAN-**
TINOPOLITANUM II. *Guill. Pauli VERPOR-*
TENII de *historia Concilii œcumenici secundi CON-*
STANTINOPOLITANI, Lipsiæ dissertatio de
quinta Synodo. *Joan. GARNERII* dissertatio de
quinta Synodo. **BALLERINIORUM** *defensio NO-*
RISIANÆ *dissertationis de Synodo v. adversus P.*
GARNERIUM: exstat T. xv. *Norif. oper.* Veron.
 edit. **FLORENTINUM.** *Silvestri SGUROPULI*
 sive **SYNOPULI** *vera historia unionis non vera in-*
ter Græcos & Latinos, sive Concilii FLORENTI-
NI *exaltissima narratio; Græce & Latine. Trans-*
tulit in sermonem latinum notasque ad calcem Li-
bri adjecit Robertus GREYGHTON, Hagæ comit.
 1660. fol. **Leonis ALLATII** *Exercitationes in Ro-*
berti CREIGHTONI *adparatum, versionem & notas*
ad historiam Concilii FLORENTINI, scriptam a
Silvestro SYROPULO, Romæ 1666. 4. ac 1674. 4
NICÆNUM I. *Gelasii CYZICENI* *commentarius*
actorum NICÆNI Concilii, cum corollario THEO-
DORI Presbyteri de Incarnatione Domini, Græce,
 & Latine, ex interpretatione *Rob. BALFOREI*,
 cumque ejusdem notis, *Lutetia 1599. 8. ac cura*
Commelini Heidelbergæ 1604. fol. **ANONYMI** *Acta*
NICÆÆ *a Synodo in causa depositionis ARII &*
GREGORII Presbyteri Cæsariensis, *oratio in Ni-*
cænos Patres, Græce, cum interpretatione Latina,
 ac notis *Francisci COMBESII. Alphonsi PISANI*
acta Concilii NICÆNI, Dilingæ 1752. cum acces-
sionibus Colonia 1581. 1591. 8. Thoma CACCINI
Storia Ecclesiastica del primo Concilio NICENO,
Luçæ 1634. 4. Thoma ITTIGII *historia Concilii*
NICÆNI *observationibus maxime recentiorum Scri-*

priorum illustrata, Lipsiæ 1712. 4. PISANUM.
 Jacobi LENFANT *histoire du Concile de PISE*,
 & de ce qui s'est passé de plus memorable de-
 puis ce Concile jusqu' au Concile de Constance,
 Amstelodami 1724. 4. duobus tomis. Confer
 BALLERINUM de *potest. Eccles. Summor.*
Pontific. & Concilior. General. cap. 5. & 5. item
 Card. ORSI. TRIDENTINUM. Petri Suavis
 POLANI; sive Paulli SARPII *historia del Conci-*
lio TRIDENTINO, nella quale si scoprono tutti
 gli artifizj della Corte di Roma, per impedire, che
 nè la verità de' dogmi si palesasse, nè la riforma del
 Papato e della Chiesa si trattasse, Londini 1619.
 fol. Prima hæc est editio, cujus curam Marcus
 Antonius de DOMINIS suscepit, quum ille exem-
 plum historiæ hujus manu exaratum in Angliam
 secum adtulerit; SARPIUS autem istam non pro-
 bavit. Sequuta est editio secunda inscripta: *histo-*
ria del Concilio TRIDENTINO di Pietro Soave
 POLANO, seconda edizione, corretta e riveduta
 dall' Autore 4. Genevæ 1629. Versa fuit hæc hi-
 storia a Protestantibus Latine, Gallice a Joanne
 DEODATI, Geneva 1621. 4. Trecis 1655. fol.,
 Parisiis 1665. fol., ab Ameloto de la HOUSSAYE
 Amstelod. 1683. 4. & sæpe alias, a Petro Franci-
 sco COURAYER, Londini 1736. fol. atque alibi.
 Scipionis HENRICI *censura Theologica & histori-*
ca adversus Petri Suavis POLANI de Concilio TRI-
DENTINO pseado-historiam, Messanæ 1651., &
 Dilingæ 1654. 8. Sfortia PALLAVICINI *Istoria*
del Concilio di TRENTO, contra SARPIUM,
 Roma 1656. 1657. fol. duobus tomis: ibidem 1665.
 4. tribus tomis, ac Mediolani 1717. 4. tribus to-
 mis. Ex Italico sermone in latinum convertit hi-
 storiam hanc Joan. Baptista GIATTINUS, hæc-
 que interpretatio sub titulo: *Vera Concilii TRI-*
DENTINI historia, contra falsam Petri Suavis PO-
LANI narrationem, Antuerpiæ 1670. tribus volu-
 minibus: ibidem 1673. fol. ac Colonia 1717. lucem
 ad-

adspexit. Redegit præclarissimum hoc opus in epitomen Joan. Petrus CATALONUS, eamque evulgavit ita inscriptam: *Istoria del Concilio di TRENTO del Card. Sforza PALLAVICINO, separata dalla parte contentiosa e ridotta in più breve forma*, Romæ 1666. fol. Joan. STOZZII *succincta relatio historica de gestis in Concilio TRIDENTINO generali, ex variis auctoribus & documentis authenticis concinnata*, Dilingæ 1696. 4. TREMBLAY *Critique de l'histoire du Concile de TRENTE de Fra PAOLO, des lettres & des memoires de VAR-GAS*, 1719. 4.

ARTICULUS II.

Scriptores Ecclesiastici, de illisque tractatus.

§. I.

Veteres, qui Scriptores Ecclesiasticos percensuerun.

I. S. HIERONYMUS in catalogo Scriptorum Ecclesiasticorum; sive libro de viris illustribus. GENNADIUS *Massiliensis*, sæculo V. ingenio, doctrinaque clarus, cujus ad nos pervenit monumentum de Scriptoribus Ecclesiasticis. ISIDORUS *Hispalensis*, & ILDEFONSUS *Toletanus*, qui sæculo VII. floruerunt, ac libros de Scriptoribus ecclesiasticis posteritati tradiderunt. Ex media ætate ejusque sæculo XII. HONORIUS *Augustodunensis* libris de luminaribus Ecclesiæ, & SIGEEBERTUS *Gemblacensis*, qui librum scripsit de Scriptoribus ecclesiasticis. Sæculo XIII. HENRICUS *Gandavensis*, cujus itidem habemus librum de Scriptoribus ecclesiasticis. Omnia hæc ingenii monumenta præter illud quod est ILDEFONSI *Toletani*, uno volumine juncta in lucem perduxit SUFFRIDUS PETRI sub titulo: de illustribus ecclesiasticis scri-

ptoribus auctores præcipui veteres, *Colonia* 1580. 8.

II. Collectionem ejusmodi, sed locupletiolem atque adcuratiorē etiam curavit *Aubertus MIRÆUS* in *Bibliotheca ecclesiastica*, sive nomenclatoribus septem veteribus, auctariis & scholiis illustratis, *Antuerpia* 1639. fol., qua *ILDEFONSUS Toletanus*, a *PETRI* omisus locum obtinuit.

III. His exemplis institutus *Joan. Albertus FABRICIUS* *Bibliothecam ecclesiasticam*, *Hamburgi* 1718. fol. evulgavit. Præter septem scriptores antea conjunctim editos, atque in his præcipue *HIERONYMUM*, & *GENNADIUM* emendatos, atque adnotationibus variorum ac propriis illustratos exhibet: *anonymum* Mellicensem a *Bernardo PEZ* primum evulgatum: *PETRUM Casinensem* de viris illustribus *Monasterii Casinensis* cum supplemento *PLACIDI Romani*, & *Joan. Baptista MARI* notis; item *Joan. TRITHEMIUM* de scriptoribus ecclesiasticis, cum observationibus, & *Auberti MIRÆI* auctarium de scriptoribus ecclesiasticis, & a tempore quo desinit *TRITHEMIUS* de scriptoribus sæculi *xvi.* & *xvii.* libros duos, *Antuerpia* 1649. primum excusos.

§. II.

Recentiores Auctores, qui de Scriptoribus Ecclesiasticis differuerant.

I. Notitiam auctorum, qui de scriptoribus Ecclesiasticis pertractarunt, suppeditavit *Joan. Andr. BOSII* *Introductio Scriptorum Ecclesiasticorum*. Hujus Libri, quem utinam Catholicus quispiam reformaret, augereturque, quinque exstant editiones. Prima prodiit *Jena* 1673. secunda sub inscriptione: *schediasma de comparanda notitia Scriptorum Ecclesiasticorum*, eodem loco 1686. 8. tertia in *Thome CRENII* volumine *Scriptorum de comparanda eruditione*, *Lugd. Batavorum* 1699. 4. cum ejusdem

notis: quarta studio *Joan. Gerb.* MEUSCHENII Kilonii 1704. 8. itidem cum illius observationibus, a quinta a *Joan. Georgio* WALCHIO ita adornata, ut non solum notæ BUDDEI, MEUSCHENII, ac CRENII; sed etiam BOSII opuscula historia & antiquitatum sacrarum adcefferint, Jena 1723. 8. Consulendum quoque *Thoma* ITTIGII schediasma de auctoribus, qui de Scriptoribus Ecclesiasticis egerunt, post mortem ejus a *Christiano* LUDOVICI Lipsiæ 1711. 8. editum.

II. Quod vero ad eos ipsos adtinet, qui de Scriptoribus Ecclesiasticis egerunt, præcipui hi sunt.

Antonius POSSEVINUS, cujus „Apparatus sacer ad scriptores veteris & Novi Testamenti, „eorum interpretes, Synodos, & Patres Latinos „& Græcos, horum versiones, Theologos scholasticos, quique contra hæreticos egerunt“ &c. prodiiit primum *Venetis* 1603. & 4. sed multo locupletior & emendatior *Colonia Agrippina* 1708. f. duobus tomis.

Robertus Cardin. BELLARMINUS, cujus exstat aureus „de Scriptoribus Ecclesiasticis liber unus, „cum adjunctis indicibus undecim & brevi Chronologia ab orbe condito usque ad annum 1612. Romæ 1613. 4. Postquam liber hic, satis notus ac celebris, primam lucem adspexerat, sæpe is denuo literarum formis descriptus est. Iterum enim prodiiit *Colonia* 1613. 8. 1657. 8. 1684. 4. *Parisiis* 1616. 1631. 8. *Lugduni* 1663. 8. *Lovanii* 1678. *Bruxellis* 1719. 8. In illustrando, supplendo & continuando libro hoc elaborarunt I. *Philippus* LABBEUS qui edidit dissertationem philologicam & historicam de Scriptoribus Ecclesiasticis, quos attigit BELLARMINUS, *Parisiis* 1660. 8. duobus tomis. II. *Andreas* du SAUSSAY, cujus in lucem exiit insignis libri de scriptoribus Ecclesiasticis Cardinalis BELLARMINI continuatio ab anno 1500. in quo desinit ad annum 1600. *Tulli Leucorum* 1665. 4. ac *Coloniæ* 1684. 4. III. *Casimirus* OUDINUS in sup-

plemento de scriptoribus, vel scriptis Ecclesiasticis a BELLARMINO. *omissis ad annum 1460. vel ad artem typographicam inventam*, Parisiis 1686. 8. Hinc quum Venetiis opera BELLARMINI recuderentur, liber ejus de Scriptoribus Ecclesiasticis prodit in fol. cum LABEI, dissertatione, & OUDINI supplemento.

„ Ludovici Ellies du PIN nouvelle Bibliotheque
 „ des auteurs Ecclesiastiques, contenant l'histoire
 „ de leur vie, le catalogue, la critique, & la
 „ chronologie de leurs ouvrages, le sommaire de
 „ ce, qu'ils contiennent: un jugement sur leur sty-
 „ le & sur leur doctrine, & le denombrement des
 „ differentes editions de leurs oeuvres. „ Opus hoc
 „ primam lucem vidit Parisiis ab anno 1686. usque
 „ ad annum 1711. Editionis hujus sunt 47. volumi-
 „ na 8. titulis inter se diversa. Alia illorum, prio-
 „ ra maxime, inscriptionem præ se habent: „ Bi-
 „ bliothèque des auteurs ecclesiastiques; alia, histoi-
 „ re des controverses & des matieres ecclesiasti-
 „ ques; alia quoque histoire de l'Eglise, & des
 „ auteurs ecclesiastiques. „ Quædam volumina non
 „ semel, sed iterum iterumque prodierunt, emenda-
 „ ta atque adcessionibus locupletata. Postquam Biblio-
 „ theca hæc Parisiis in lucem exire cœperat, novâ
 „ illius editio in Belgio nominatim adornari cœpit
 „ anno 1690. quæ xix. tomis in 4. constat: du PI-
 „ NIUM reprehenderunt multi. In his 1. Richardus
 „ SIMON. Quum enim eum du PINIUS in disser-
 „ tatione præliminari *sur les Auteurs des livres de la*
 „ *Bible* impugnasset, Simon acerbe in eum invec-
 „ tus est libro *de l'inspiration des livres sacrés*, Ro-
 „ terodami 1687. 4. & in *dissertation critique sur la*
 „ *nouvelle Bibliotheque des Auteurs ecclesiastique*, sub
 „ nomine Joan. Reuchlini; Francofurti 1688. 12. ac
 „ postquam du PINIUS defenderat se in *prolegome-*
 „ *nis sur la Bible*, perstrinxit eum, tamquam homi-
 „ nem, qui neque linguarum, græcæ & Hebrææ,
 „ neque artis criticæ sacræ peritus esset in *lettres*
 „ *choi-*

choisies: Immo singulare ac satis copiosum opus contra du PINIUM composuit, quumque ipse illud haud juris publici facere potuisset, post mortem ejus pariter ac du PINII in conspectum id venit orbis eruditi hoc titulo: „ Critique de la „ Bibliothéque des Auteurs ecclesiastiques & des „ prolegomenes de la Bible, publiez par Mr. *El-* „ *les du PIN*, avec des éclaircissemens & des sup- „ plemens aux endroits, ou on les a jugé neces- „ saires, avec des remarques, “ Parisiis 1730. 8. quatuor tomis. Duo eorum priores du PINII Bibliothecæ, duo autem posteriores ejusdem prolegomenis Biblicis oppositi sunt. II. *Mattheus PETITDIER*. Edidit is „ Remarques sur la Biblio- „ theque des auteurs ecclesiastiques de Monsieur „ du PIN, “ quod opus tribus tomis constat. Primus du PINII Bibliothecæ primæ parti oppositus, lucem vidit 1691. 8., quumque du PINIUS adversario huic resisteret, ac causam suam tueretur in „ réponse aux remarques sur la Bibliothèque „ des Auteurs ecclesiastiques, “ additus est non solum tomus secundus, *Parisiis* 1692. 8., sed etiam tertius ibidem 1696. 8. A du PINIO non discedendum, quin moneam, *Clandium Petrum GOVIE-* *TUM* edidisse „ Bibliothéque des Auteurs eccle- „ siastiques du dix-huitieme siecle, pour servir de „ continuation a celle de Mr. du PIN, “ Parisiis 1736. 8. tribus tomis, ipsumque du PINIUM evulgasse „ Bibliothéque des Auteurs separez de la „ communion de l’Eglise Romaine du xvi. & du „ xvii. siecle, “ Parisiis 1718. & 1719. 8. duobus tomis.

I. G. idest *Joan. GRANCOLAS* „ Critique abre- „ gée de ouvrages des Auteurs ecclesiastiques, “ Parisiis 1716. 12. duobus tomis.

P. Carolus ANDRIAN in epitome chronologica Scriptorum ecclesiasticorum, *Græci*, duobus tomis in 8.

- *P. D. Remigius CEILLIER* Ord. S. Bened. Ce-
le-

lebris est ejus „ histoire generale des Auteurs sa-
 „ crés & ecclesiastiques, qui contiennent leur vie, le
 „ catalogue, la critique, le jugement, la chrono-
 „ logie, l'analyse & le denombrement des diffe-
 „ rentes editions de leurs ouvrages, ce qui renfer-
 „ ment de plus interessant sur le dogme, sur la
 „ morale, & sur la discipline de l'Eglise, l'hi-
 „ stoire des Conciles, tant generaux, que particu-
 „ liers, & les actes choisis des Martyrs, “ Parisiis
 Tom. xx. in 4. quorum primus prodit 1729.

A *Trivulianis* m. Nov. ann. 1717. p. 1927. di-
 dicimus, D. HERMANT opus composuisse præ-
 notatum „ Dictionnaire des Auteurs ecclesiasti-
 „ ques, contenant en abrégé la vie des plus cele-
 „ bres, un jugement sur leur style, le catalogue
 „ de leurs ouvrages, & un denombrement des dif-
 „ ferentes editions, que l'on en a fait. “ Utrum
 excusum fuerit, ignoro.

Huc spectant 1. D. MARECHAL Monachi Be-
 nedictini *Concordance des Saints Peres*, Parisiis
 1739. T. II. 4. 2. D. TRICALET *Bibliothèque por-
 tative des Peres de l'Eglise* cujus tomus 1. prodit
 anno 1758.

III. Protestantes quoque hoc de Scriptoribus Ec-
 clesiasticis argumentum pertractarunt; sed suos ho-
 sce commentarios erroribus, & inſ Pontificios, quos
 vocant, calumniis onerarunt. En aliquos.

Joann. Gottfridi OLEARII *Abacus patrologicus;*
sive primitiva & succedanea, usque ad augusta re-
formationis a Theandro LUTHERO peracta (oh!
 insaniam, impudentiamque hæretici hominis sin-
 gularem!) *periodum, Ecclesiæ Christianæ Patrum*
atque Doctorum majoris, minorisve auctoritatis, hi-
storiarum, item & scholasticarum, eorumque ætatis,
patria, sortis &c. ut & quæ exstant, scriptorum al-
phabetica enumeratio, Jenæ 1673. 8. Novam deinde
 luculentissimi operis editionem suscepit auctoris fi-
 lius Joan. Gottlieb OLEARIUS, eaque sub titulo:
Bibliotheca Scriptorum Ecclesiasticorum, prodit Je-

næ 1711. 4. cum præfatione Joav. Francisci BUD-
DEI, qua præcipue vita auctoris narratur.

Guiljelmi CAVE *Angli I. tabula, quibus doctores
& scriptores ecclesiastici eorumque patria, ordo, ætas,
& obitus in synopsi exhibentur*, a nato Christo pri-
moque anno epochæ Christianorum ad annum 1519.
Londini 1674. fol., & Hamburgi 1676. fol. cura
Rud. CAPELLI. II. *Chartophylax ecclesiasticus*,
quo prope 1500. scriptores ecclesiastici, tam mino-
res, quam majores, tum catholici, tum hæretici,
eorumque patria, ordo, secta, munera, ætas, in-
teritus, editiones operum præstantiores, opuscula,
quin & ipsa fragmenta breviter indicantur: scripto-
res dubii a certis, supposititii a genuinis, non ex-
stantes a superstitis distinguuntur, a Christo na-
to usque ad annum 1517. Accedunt scriptores gen-
tiles, Christianæ Religionis oppugnatores, & bre-
vis cujusvis sæculi conspectus, Londini 1685. 8. No-
titia scriptorum, quæ ex libro hoc haurienda est,
ut fieret locupletior, Paullus COLOMESIUS edi-
dit: ad Guiljelmi CAVE *Chartophylacem ecclesia-
sticum paralipomena*, Londini 1686. 8., quæ iterum
prodierunt non solum eodem loco 1687. 8., sed
etiam una cum ipso *chartophylace*, Lipsiæ 1687.
III. *Historia litteraria scriptarum ecclesiasticorum*.
CAVEUS ipse eam in lucem emisit ad sæculum
XVI. perductam. Prior pars historiæ hujus prodit,
Londini 1688. fol. ejus autem *appendix*, quam
Henricus WARTONUS composuit, eaque de scri-
ptoribus ecclesiasticis ab anno 1300. ad annum 1517.
differuit, itidem Londini 1689. fol. Prior hæc pars
cum appendice denuo litteris descripta fuit, *Gene-
ve* 1693. fol. ac sequuta est illam pars posterior,
Londini 1698. fol. qua plures, quam 600. scripto-
res novi, antequam prætermisisti, editi, manuscripti,
deperditi recensentur, ac prioribus alia bene mul-
ta adduntur. Adcessit Roberti GERII *appendix* ad
posteriorem hanc partem, qua scriptores ecclesia-
stici, ac concilia sæculorum XIV. & XV. enarran-
tur.

tur. Adjunctæ præterea sunt CAVEI tres dissertationes: prima de scriptoribus ecclesiasticis incerta ætatis: secunda de libris & officiis ecclesiasticis Græcorum; ac tertia de EUSEBII Cæsariensis *Arianismo*, adversus Joan. CLERICUM. Postquam pars hæc posterior in *Anglia* lucem adspexerat, illa itidem *Geneva* litterarum formis impressa est, non solum separatim 1699. fol., sed etiam conjunctim cum parte priore 1705. fol. ac 1720. fol. Quemadmodum auctor librum hunc, quum viveret, adcessionibus locupletaverat; ita post mortem ejus nova editio totius operis adornata, atque additamentis, quæ manuscripta reliquerat, instructa fuit. Primum illius volumen in conspectum publicum venit, *Oxonii* 1740. secundum ibidem 1743. fol. Utrumque postea denuo descriptum est; *Basilea* 1741. & 1745. fol.

• *Casimiri* OUDINI scelestissimi Apostatæ commentarius de scriptoribus Ecclesiæ antiquis, illorum scriptis, tam impressis, quam manuscriptis, adhuc exstantibus in celebrioribus *Europa* Bibliothecis, a BELLARMINO, POSSEVINO, Philippo LABBEO, Guil. CAVEO, Ludovico Elli. du PIN & aliis omisiss, ad annum 1460. vel ad artem typographicam inventam, cum multis dissertationibus, in quibus insigniorum Ecclesiæ auctorum opuscula, atque alia argumenta notabiliora adcurate & prolixè examinantur, *Lipsiæ* 1722. fol. tribus voluminibus.

Auctores, quorum studio in lucem edita est: *Magna Bibliotheca Ecclesiastica; sive notitia Scriptorum Ecclesiasticorum veterum ac recentiorum, in qua ordine alphabetico continetur auctorum sacrarum veteris & novi Testamenti: auctorum Apostolicorum & Sanctorum Patrum vita compendium, & eorum scripta enumerantur &c.* Tomus 1. *Coloniæ Allobrogum* 1734. fol.; sed ultra hunc tomum progressi non sunt.

ARTICULUS III.

Hæreticorum, hæresumque Historia.

§. I.

Veteres qui de illis scripserunt.

I. Ad monumenta historica, quæ de hæreticis generatim ab antiquioribus Græcis, Latinisque Scriptoribus scripta ad nos pervenerunt, pertinent

Capita illa postrema TERTULLIANI libri *de præscriptione hæreticorum*, quibus quinque ac viginti hæreses enumerantur. Eorum auctorem esse TERTULLIANUM negat ALLIXIUS, adserit TOURNEMINIUS.

PHILASTRII liber *de hæresibus*, editus a Joan. a FUCHTE, Helmstadii 1611. 4. ac cum emendationibus & notis Joan. Alberti FABRICII, Hamburgi 1721. 8., & in splendidissima collectione Patrum BRIXIANORUM cum variis Codicis *Rhemenfis* lectionibus, notisque Cl. Canonici GALEARDI, Brixiae 1738. fol. curante Angelo M. Card. QUIRINO.

EPIPHANII opus *de hæresibus*, quod *παράσιον*, five *capsulam medicam* scripsit, quoniam non solum hæreticorum sententias recensuit; verum etiam confutavit, & ut ipse vocem hanc interpretatus est, saluberrima remedia adversus illorum venena commendavit. Exstat in ejus operibus a Dionysio PETAVIO editis atque illustratis, Parisiis 1622. fol., Colonia 1682. fol.

AUGUSTINI liber *de hæresibus ad Quodvult-Deum*, quo LXXXVIII. hæreses, a *Simonianis* usque ad *Pelagianos* enarrantur. Tamquam appendix illi adjungi solent hæreses *Prædestinariana*, *Nestoriana*, *Eutychiana*, & *Timotheana*, quæ GENNADIO *Massiliensi* tribuuntur, atque ex libris ejus octo

octo *adversus omnes hæreses* tantum superesse, creduntur; attamen in quibusdam editionibus hæresis *Prædestinariana* omittitur. Prodiit AUGUSTINI liber non solum inter *opera* ejus; sed etiam separatim cura Lamberti DANÆI, qui illum novis hæresibus fœdavit. Exiit etiam liber hic cum VINCENTII *Lerinenfis* *commonitorio*, Cantabrigiæ 1687. 12. Laurentius COZZA edere cœpit: *commentarios historico-dogmaticos in librum AUGUSTINI de hæresibus ad Quod vult Deum*, eorumque pars prima, continens hæreses xxii. a Simone Mago usque ad Marcionem, lucem vidit Romæ 1707. fol.

Auctor *Prædestinati* editus primum a Jacobo SIRMONDO, Parisiis 1643. 8. deinde a Joanne AWÆO, sine loco 1645. 8. sub quo nomine alii Antonium ARNALDUM, alii Davidem BLONDELLUM latere, suspicati sunt: postea iterum cura Seraphini PICCINARDI cum uberioribus prolegomenis & appendicibus, Patavii 1686. 4.

Exstat etiam sub HIERONYMI nomine *Indiculus de hæresibus* a Claudio MENARDO editus Parisiis 1617., qui saltem inter spuria ejus opera cum a MARTIANÆO, tum a VALLARSIO recudendus fuerat.

Hiscæ Scriptoribus adnumerari solent IRENÆUS ac THEODORETUS, quum ille libros quinque *adversus hæreses*; hicque itidem libros quinque *hæreticarum fabularum* reliquerit; omitto autem eos, quoniam non tam historicis, quam polemicis Scriptoribus adscribendi sunt.

II. Hactenus enumerati Scriptores quinque prioribus Ecclesiæ sæculis floruerunt. Sequentibus existerunt

LEONTII *Byzantini* *sectarum historia*, quæ Græce, atque interprete Joan. LEUNCLAVIO latine cum Manuelis COMNENI *legatione ad Armenos* Basilea prodiit 1578. 8.

SOPHRONH *narratio brevis de hæresibus*, ex ejus-

eiusdem epistola Synodica ad Sergium Patriarcham Constantinopolitanum Græce & Latine apud *Joan. Alb. FABRICIUM* Bibl. Gr. vol. vii. p. 483.

TIMOTHEI Libellus de iis, qui ad Ecclesiam ab Hæreticis adcedunt. Primus Libellum hunc Græce, juris publici fecit una cum aliis quibusdam opusculis *Joan. MEURSIUS*: postea eundem Græce, ac Latine cum notis ediderunt *Franciscus COMBESIUS*, & *Joan. Baptista COTELLERIUS*.

Joan. DAMASCENI Liber de hæresibus, editus partim latine tantum, partim Græce ac Latine in *eiusdem operibus*, ac notis a *Joan. Baptista COTELLERIO*, ac *Michaële le QUIEN* illustratus.

HONORII Augustodunensis Libellus de hæresibus Basileæ 1544. 8. cum aliis *eiusdem* monimentis, ac *Helmstadii* 1612. 4. cum *HARMENOPULI*, Scriptoris Græci, catalogo hæreticorum, ac *fidei professione*, Latine.

HARMENOPULI opusculum de opinionibus hæreticorum qui singulis temporibus exstiterunt; Græce atque interprete *Joan. LEUNCLAVIO*, Latine editum atque additum *Manuelis COMNENI legationi ad Armenos*, Basileæ 1578. 8. Latine *Helmstadii* 1612. cum *HONORII* Libello de hæresibus, ut nuper dixi.

Guidonis de PERPINIANO summa de hæresibus, Parisiis 1528. fol. Colonix 1621. fol. & 1655. fol. cura *Joannis GEINERI*, quo opere auctor primum disputat de hæresi generatim, deinde de erroribus *Judaorum, Græcorum Jacobitarum, Georgianorum & Armenorum*: postea de hæresibus, ab *AUGUSTINO & ISIDORO* commemoratis, ac tandem de sectis, quæ post *AUGUSTINUM*, & *ISIDORUM* exortæ sunt.

§. II.

*Recentiores de hæreticis historici commen-
tarii.*

*Bernardi LUTTENBURGI catalogus hæretico-
rum omnium pene, qui ad hæc usque tempora passim
litterarum monumentis proditi sunt, Coloniae sine
indicio anni 4. Parisiis 1524. 4. Colonia 1525. 8.
ibidem 1526. 1529. 1537. 8. itidem sine mentione
loci 1526. 1527. 8.*

*Alphonſi de CASTRO „adversus omnes hære-
„ses Libri xiv. in quibus recensentur & revincun-
„tur hæreses, quarum memoria exstat, quæ ab
„Apostolorum tempore ad hæc usque sæculum in
„Ecclesiæ ortæ sunt, „Parisiis 1534. fol. iterum
Parisiis 1541. 1543. 1560. 1565. fol. Venetiis 1546.
1555. 8. Antuerpia 1556. 1565. fol. In Gallicum
sermonem opus hoc convertit HERMANTIUS,
atque in lucem protulit sub titulo: „histoire des
„heresies, ou l'on verra par ordre alphabetique
„le nom & l'histoire des heresiarches, qui ont
„troublé l'Eglise depuis la naissance de Jésus Christ
„jusqu'à présent, & les erreurs, qu'ils y ont re-
„pandues &c., Rothômagi 1712. tribus tomis.
Non tamen interpretes ordinem rerum sequutus est,
quem præscripserat sibi Alphonſus de CASTRO;
sed ipsorum hæreticorum, simulque eas addidit
hæreses, quarum iste nullam mentionem fece-
rat.*

*Gabrielis PRATEOLI elenchus de vitiis, sectis,
& dogmatibus omnium hæreticorum, ordine littera-
rum dispositus, Colonia 1543. 1569. 1581. 1605. 4.*

*Theodori PETREI „catalogus hæreticorum, seu
„de moribus & erroribus omnium propemodum
„heresiarcharum, hæreticorum ac schismaticorum
&c. Coloniae 1629. 4.*

Antonii VARILLAS histoire des revolutions ar-

ri-

riées en Europe en matière de Religion; sive quem titulum singulæ paginæ Libri præ se habent, *histoire des heresies*, sex tomis, eo ordine editis ut primus ac secundus *Parisiis* 1686. 4. tertius ac quartus ibidem 1687. 4. quintus ac sextus ibidem 1689. 4. lucem adspexerint. Ex quo opus hoc prodire cœpit, id denuo litteris descriptum est ab anno 1686. ad annum 1690. in Belgio 12. itidem sex tomis. Italice autem *Venetiis* 1711.

Joan. SLANDA „ Lexicon polemicum, in quo „ potiorum hæreticorum vita perstringitur, omnes „ contra fidem errores colliguntur, Dei verbo scri- „ pto, vel tradito, conciliorum auctoritate & ra- „ tionibus breviter reprobantur, inserta conciliabu- „ lorum omnium, schismatum & controversiarum, „ quæ ad ecclesiasticam historiam pertinent, noti- „ tia, addita pro operis complemento Bibliotheca polemica, “ Romæ 1733. fol.

PLUQUET, „ Memoires pour servir a l'histoire „ des égaremens de l'Esprit humain par rapport „ a la Religion Chrétienne, ou dictionnaire des „ heresies des erreurs, & des schismes, “ *Parisiis* 1767. T. 1. 8. optimum librum Italice pessimus interpres vertit, & commentitiis hæresibus, dictoriis, mendaciis oneravit.

Adcedant *Thoma* ITTIGH „ dissertatio de hæ- „ resiaris ævi Apostolici, & Apostolico proximi; „ seu primi & secundi a Christo nato sæculi, *Lip- „ sia* 1690. 4. Appendix dissertationis de hære- „ siarchis ævi Apostolici & Apostolico proximi, „ cui adcedit heptas dissertationum, selecta quæ- „ dam historiæ ecclesiasticæ veteris & novæ capi- „ ta illustrantium *Lipsia* 1696. 4.

P. D. Cajetani Maria TRAVASA *Istoria critica delle vite degli eresiarchi dal primo secolo della Chiesa* ibidem 1757. 1759. 8. Eruditus auctor ann. 1746. ibidem ediderat *Istoria critica della vita di ARRIO primo eresiarca del quarto secolo.*

Joan. Petrus SEMIDEI *Gallia litteraria* p. 132.
N histo-

historiam hæresiarcharum Gallice edidisse dicitur anno ac loco editionis non adnotato.

ARTICULUS IV.

De Libellis fidei quinam differuerint.

QUÆ ad Symbolum Apostolicum, & Athanasium spectant, alterius loci erit indicare. Heic sufficiant.

Paschasii QUESNELLI dissertatio de variis fidei Libellis: exstat in operibus S: LEONIS M. ab eo divulgatis

Petri LAZERI de antiquis formulis fidei, earumque usu exercitatio Romæ 1756. 4.

Joannis GARNERII de Libellis fidei PELAGIANORUM: exstat in editione *Marii* MERCATORIS ab eo curata.

C A P U T XI.

Scriptores qui Christiana Ecclesia fata & eventa scripto consignarunt aut illustrarunt.

ARTICULUS I.

De Fidei Christiana propagatione Scriptores.

Ambrosius GARDEBOSC, a quo *Facies Ecclesia nascentis in Europa, Asia, Africa, exposita* exstat T. 1. hist. Eccles. p. 1. cap. 2. 3. & 4. Tolosa 1713. fol.

Arnaldus MERMANNUS in *theatro conversionis gentium totius orbis*, Antuerpiæ 1572. 8. & in *Chronico chronicorum* Joan. GUALTERII, seu Jani GRUTERI Francof. 1614. T. 1. pag. 96. 180.

Robertus MILLAR in *historia propagationis Christianæ Fidei*, quam Anglice edidit primum
Edin-

Edinburgi, deinde Londini 1726. 8. duobus volumin.

Joan. Albertus FABRICIUS, quem Fr. Thomas MAMACHIUS T. 11. *origin. & antiq. Christian. & Julius Laurentius SELVAGGIUS in Antiquit. Christianar. institutionibus* lib. 1. p. 1. sequuti sunt, in *salutari luce Evangelii* &c. 2 cap. XIV.

ARTICULUS II.

Persecutiones Ecclesiæ, earumque historiæ.

I. **G**eneratim Ecclesiæ persecutiones ex Catholicis præter LACTANTIUM in lib. *de moribus persecutorum* enarrant.

Joan. Baptista MASCULUS in historia persecutionum Ecclesiæ, Neapoli 1651. 4. Franciscus BALDUINUS in *Comment. ad edicta veterum Principum de Christianis* Basilæ 8. & Halæ Saxonum 1727. 8. Theodoricus RUINARTIUS Præf. ad acta Martyr. sincera. Joan. Thomas RAINALDIUS Augustin. in *dissertatione de persecutionibus, quibus primo & secundo aetate Christianæ sæculo Ecclesia exagitata est*. Stephanus Evodius ASSEMANUS præf. in *Acta Sanctorum Martyrum Oriental. & Occident.* Romæ 1748. f. Petrus LAZERUS in *diss. de persecutionibus in Ecclesiam excitatis a vo Apostolico* Romæ 1749. 4. Fr. Thomas MAMACHIUS T. 1. *Orig. & Ant. Christ. lib. 11. cap. 8. pag. 414. seqq.* quocum conferendus Auctor histor. litter. Ital. T. 11. pag. 395. seqq. P. Bartholomæus PEVERELLI in *Italica ejusmodi Persecutionum historia Venetiis ex Zatta Typographio* T. 11. in 4. Vulgata. D. MALEVILLE T. v. *opere inscripti la Religion naturelle, & la Revelée établies* &c. Parisiis 1758. 12. diss. xvii Julius Laurentius SELVAGGIUS in *Antiquit. Christian. Institution.* Neapoli 1752. lib. 1. p. 1. cap. ix. p. 129. 161.

II. Sunt etiam ex Protestantibus, qui generatim

de Christianæ Ecclesiæ persecutionibus egerint, ut Christianus KORTHOLIUS de persecutionibus Ecclesiæ primæ sub Imperatoribus Ethnicis, Jenæ 1660. 8. & Kilonii (quæ uberior editio est) 1689. 4. Joan. MEISNERUS diss. de persecutionibus, & Martyriis Christianorum veterum Witebergæ 1670. 4. Joan. Andreas QUENSTADIUS diss. de persecutione veteris Ecclesiæ ibid. 1676. 4. Joan. Gerardus VOSSIUS in edictis Imp. contra Christianos T. IV. opusculum.

III. Singulares porro quasdam persecutiones alii illustrarunt. Sic existant. I. de persecutione NERONIS Christophori CELLARII duæ commentationes, altera brevior atque inscripta, *schediasma de prima Christianorum persecutione*, Halæ 1694. altera longior de NERONIS Claudii in Rempublicam & Ecclesiam savitia, Halæ 1703. VIGNOLES discours touchant le tems precis de la persecution suscitée contre les chrétiens par l'Empereur NERON. Vide opus inscriptum: *histoire critique de la Republ. des lettres* T. VIII. p. 74. T. IX. p. 172. T. X. p. 328. Joan. Enn. Imman. WALCHII marmor HISPANIÆ antiquum, vexationis Christianorum NERONIANÆ insigne documentum illustratum, Jenæ 1750. 4. ejusdem persecutionis Christianorum NERONIANÆ in Hispania, ex antiquis monumentis probanda, uberior explanatio, Jenæ 1753. 4. II. de persecutione TRAJANI Georg. Caspar KIRCHMAIERI dissertatio de cognitione & pœnis Christianorum sub TRAJANO, Vitembergæ 1693. Christoph. August. HELMANNI disputatio de persecutione Christianorum Pliniana, Goettingæ 1731. ac qui ab aliis adducitur, Joan. TESMARI processus gentilium in christianos, sub TRAJANO institutus & illustratus. III. de persecutione DIOCLETIANI Joan. Ernesti Emmanuëlis WALCHII Christianorum sub DIOCLETIANO in Hispania persecutio; ex antiquis inscriptionibus illustrata, Jenæ 1751. Danielis FARLATI historia DIOCLE-

TIA-

TIANI cap. iv. T. 11. *Illyrici sacri*. IV. de persecutione JULIANI præter Auctores a FABRICIO indicatos in *Salut. luce Evang.* cap. 14. pag. 294. seqq. *Gottlieb-Fridricus* GUDIUS in Commentatione historico-Ecclesiastica de artibus JULIANI *Apostata Paganam superstitionem instaurandi*, & Cl. NONNOTTE T. 1. operis inscripti *les erreurs de VOLTAIRE* cap. vii. & viii. de SAPORIS Regis in Christianos persecutionibus *Stephanus Evodius* ASSEMANUS Præf. in *Acta Martyr. Orient. & Occident.* p. 69. vi. de persecutione VANDALICA *Theod. RUINARTIUS* in *historia ejusdem Persecutionis*, Parisiis 1654. 8. & Venetiis 1732. 4.

ARTICULUS III.

De visis ac miraculis cum veteris tum recentioris Ecclesie Christianae.

I. De visis consulendi MAMACHIUS T. 1. orig. & *Ant. Christ. lib.* 11. cap. 7. §. 2. & Card. ORSI in diss. apologetica pro Ss. PERPETUA, & FELICITATE, has *Samuel BASNAGIUS* in *Annal. ad ann.* 203. num. v. *Montanistis* adscribere non erubuerat, Florentiæ 1728. 4. pag. 87. seqq. Hos ubi legeris, conferre poteris *Joan. Jac. ZIMERMANNI* *disquisitionem historico-Theologicam* (immo penitus heterodoxam) de visionibus, quæ primis quatuor post Christi & Apostolorum excessum sæculis Christianis quibusdam contigisse dicuntur, Tiguri 1737.

II. Apostolorum dona & prodigia expendunt idem MAMACHIUS l. c. cap. v. §. 2. pag. 295. seqq. & Illustris. de LIGUORO in libro prænotato *verità della Fede*, Napoli 1767. 8. P. 11. cap. 16.

III. De sequentium sæculorum donis & prodigiis agunt *Thomas BOZIUS* T. 11. CHARDONIUS in *historia Sacrament. lib.* 11. de *Confirm.* cap. ix.

et x. Italicæ versionis, quæ *Brixia* prodijt, Auctor epistolæ de miraculorum donorum post Apostolica tempora duratione in *Trivultianas Ephemerides* a. 1751. art. 54. mensis maii illatæ, P. *Joan. STILTINGHUS* Bolland. in Commentario prævio ad Acta S. JANUARI. Adde his *BELLARMINUM* de *Notis Eccles.* l. iv. cap. 14. *MURATORIUM* de *Ingenior. moderat.* lib. iii. cap. 11. *RUINARTIUM* ad Acta S. PIONII num. 13. *TOUTTÆUM* in notis ad S. CYRILLI homiliam in *Paralytic.* p. 343. edit. Paris. & Card. *GOTTUM* in opere contra *PICENINUM* inscripto: *la vera Chiesa di CRISTO* T: 1. cap. 2. §. 2.

ARTICULUS IV.

Expeditiones Cruciatæ ad Palestinam Saracenis eripiendam susceptæ.

I. Antiquiores, qui de sacris hisce expeditionibus pertractarunt, plures sunt. Quosdam conjunctim evulgavit *Jacobus BONGARSII* in opere, cujus titulus est: *gesta Dei per Francos: sive Orientalium expeditionum et regni Francorum Hierosolymitani historia, a variis illius ævi Scriptoribus litteris commendata*, Hanoviæ 1611. fol. duobus voluminibus. Ante cum *Reinerus REINECCIUS* quoque operam suam in eo posuit, ut nonnullos argumenti hujus auctores juris publici faceret. Edidit primum: *Chronicon Hierosolymitanum, id est, de bello sacro historiam expositam* libris XII., Helmstadii 1584. 4. deinde adiecit chronici hujus partem secundam, in eaque præter alia exhibuit *HAYTHONI historiam orientalem: Marci PAULLI Veneti itinerarium*, Helmstadii 1585. 4. Postea plura alia generis hujus monumenta ex tenebris in lucem adducta, atque a viris doctissimis, qui varia mediæ ævi scripta conjunctim ediderunt, ad usum publicum translata

lata sunt, nominatim a *Luca DACHERIO*, *Stephano BALUZIO*; *Joan. MABILLONIO*, *Edmundo MARTENE*, *Ursino DURANDO*, du *CHESNE*, atque aliis, quos diligenter percensuit *Joann. Albertus FABRICIUS* in *salutari luce Evang. cap. 30.*

II. Scripta de hoc argumento recentiora sunt.

Benedicti de ACCOLTIS de bello a Christianis contra barbaros gesto, pro Christi sepulcro & Judæa recuperandis libri 1v., Venetiis 1532. 4. Basileæ 1574. 8. Francofurti 1573. Florentiæ 1623. 4. cum *Thoma DEMPSTERI* notis, quam ultimam editionem, quum illa rarior esset, *Henricus HOFNIDER* iterum litteris describendam curavit atque emendavit, *Groeningæ* 1731. 8. In linguam Italicam libros hos convertit *Franciscus BALDELLUS*, atque evulgavit sub titulo: *La guerra fatta da' Christiani contra barbari per la ricuperazione del Sepulcro di Cristo & della Giudea*, Venetiis 1549. 8. Memoratur etiam interpretatio Gallica, cujus auctor sit *Ivo DUCAZIUS*.

Guill. AUBERTI histoire des guerres faites par les Chrétiens contre les Turcs, sous la conduite de GODEFROI de BOVILLON, Parisiis 1569. 4. 1562. 4.

Bas. Joan. HEROLDI continuata historia de bello sacro libri VI., Basileæ 1560. fol.

Joan. MOLANI Militia sacra Ducum & Principum Brabantiae, cum adnotationibus Petri LOUWII, Antuerpiæ 1592. 8.

Andrea MOROSINI Imprese ed espeditioni di Terra Santa, & l'acquisto dell' Imperio di Constantinopoli dalla Rep. di Venezia doppo l'anno 1198. in fino al 1205., Venetiis 1627. 4.

Petri d' OUTREMAN, Belgæ S. J. Constantinopolis Belgica, sive de rebus a Balduino & Henrico Imperatoribus Constantinopolitanis, ortu Belgis libri V. addito libro singulari de excidio Graecorum, cum notis uberioribus, *Tornaci* 1643. 4.

Ab eodem Gallice edita vita PETRI Eremitæ; qui Principibus Christianis belli sacri auctor fuit & dux, cum tractatu de posterioribus Cruciatis ad recuperationem Terræ Sanctæ susceptis expeditionibus, *Valentia* 1632. 8.

Ludovici MAIMBURGII *histoire des Croisades pour la delivrance de la Terre Sainte*, Parisiis 1675. 4. 1676. 12. 1681. 12. Amstelodami 1685. 12.

CL. NONNOTTE *les erreurs de VOLTAIRE* P. 1. cap. 18. *seq.* VOLTÆRIUS nempe tum in histo.ia universali, tum in libello Gallico *des Croisës* sacras hæc expeditiones veluti injustas acerrime infectatus fuerat; quod ipsum hæretici fecerant *Joan. Franc.* BUDDEUS in exercitatione historica juris naturalis de expeditionibus Cruciatis, *Hale* 1694., *Ericus* MYRINUS in dissert. *de injustitia Christianorum in passagiis*, Upsaliæ 1722. 8. & *Jo. Dan.* SCHOEPLINUS in Commentatione historica *de sacris Galliarum Regum in Orientem expeditionibus*, Argentorati 1726. 4.

ARTICULUS V.

Religiosa Peregrinationes.

I. Religiosas Peregrinationes, ne ea quidem excepta, quæ *Hierosolymam* spectabat, improbant Protestantes, nixi præsertim epistolæ, quam magnopere jactant, S. GREGORII NYSSENI. Ea Græce & latine vulgata fuit a *Petro* MOLINÆO, qui notas & libellum proprium de hoc argumento subjunxit, ut peregrinationes ejusmodi parum facere ad veram pietatem ostenderet. *Hanov.* 1607. 8. Eadem NYSSENI epistola Gallice vulgata a *Rob. STEPHANO juniore*: sed & cum MOLINÆI editione conferendæ variæ lectiones, quas e MS. Cæsareo publicavit LAMBECIUS lib. v. pag. 81. *seq.* Joannes quoque *Henricus* HEIDEGGERUS suæ de peregrinationibus religiosis diatribæ NYSSENI episto-

stolam, & pro ea Apologiam subjunxit, Tiguri 1670. 8. Vide & Isaaci CASAUBONI notas ad ejusdem NYSSENI epistolam alteram ad EUSTATHIUM p. 60. 89. & 90., & Joan. UPMARCKII diss. de peregrinationibus religiosis, Upsal. 1704. De causis petitiæ Hierosolymæ disserit Petrus WESSELIINGIUS in præfatione ad *Itinerarium vetus Hierosolymit.* pag. 540. seqq., ubi hujusmodi Peregrinationes infectatur: Adde Mich. FOERTSCHIIUM in diss. de peregrinationibus Judaico Ethnico Pontificiis, Jenæ 1705.

II. Sed his missis pugnant pro sacris istis peregrinationibus BELLARMINUS lib. III. de cultu Sanctor. cap. 8. Stanislaus HOSIUS T. I. oper. p. 348. seq. Fronto DUCÆUS ad Chrysostom. T. I. pag. 6. Caspar LOARTES in lib. de sacris Peregrinationibus, stationibus, & Indulgentiis Italice primum edito, Venetiis 1575. deinde a Joan. GELDERMAM latine verso, Colonia 1619. Jacobus GRETSERUS in quatuor libris de sacris, & Religiosis Peregrinationibus, Ingolstad. 1607. & in examine Tractatus MOLINÆI de peregrinationibus ibid. 1608. Jodocus COCCIUS lib. v. Thes. Cathol. cap. 17. Joann. STALENUS in vindiciis religiose peregrinantium, Coloniae 1643. Theophilus RAYNAUDUS in heteroclitis spiritualib. p. 339. seqq. Joannes Chrysostomus TROMBELLIIUS de Cultu Sanctorum T. I. p. II. cap. 46. seqq. Fr. MAMACHIUS in suis originibus, & Antiquit. Christian. Petrus LAZERI in disquisitione de sacra veterum Christianorum peregrinatione, Romæ 1774. 4.

ARTICULUS VI.

Acta Sanctorum.

I. Jacobi de VORAGINE Ord. Prædic. & Archiep. Januensis *historia Lombardica, sive legenda aurea de visis Sanctorum*, opus quidem fabulis insper-

spersum, sed tamen olim avidissime lectum: prodiit *Venetis* 1478. 1480. 1482. fol. 1488. 4. *Parisis* fol. *Norimberga* 1482. fol. *Argentorati* 1486. fol. 1496. fol., quas editiones plures aliae sequutae sunt. Idem opus in alias linguas translatum exiit Gallice, unde Anglica versio profecta est, *Westmonasterii* vulgata 1483. fol. apud *Willhelmum Caxton*, & 1503. fol., & iterum interprete *Joanne de VIGNAY*, *Parisis* 1546. fol., Belgice *Trajecti* 1480. Italice autem redditum a *Nicolao de MARNERBI*, *Venetis* 1475. apud *Nicolaum Jenson*; iterum 1477. (Vide *Capponianam Bibliothecam* pag. 392.) per Magistrum *Gabrielem PETRI Tarvisini*; 1484. in officina *Andrea Palastichis de Catharo*; 1499. typis *Bartholomaei de Zanis* fol. 1518. 1565.

Bonini MOMBRITII *legendarium*; sive *acta Sanctorum*, *Mediolani* 1474. fol. duobus voluminibus, quod opus rariū est.

Petri CALO, sive *CALOTII* *Dominicani*, qui circa an. 1310. vixit, vitae sanctorum duobus voluminibus in fol., m. scriptae servantur *Bononia* teste *Jacobo ECHARDO* T. 1. de scriptoribus *Ord. Præd.* pag. 511.

Petri de NATALIBUS *Episcopi Equilini Catalagus Sanctorum* libris xii. ann. 1382. absolutus, editusque *Vicentia* 1493. fol. cum nonnullis sanctorum gestis, ab *Antonio VERLE Vicentino* subiectis: deinde *Lugduni* 1508. 1514. 1543. fol. *Argentorati* 1513. fol. *Venetis* 1516. 4. Exstat etiam editio anni 1521. fol. sine mentione loci.

Aloysii LIPOMANNI *Episcopi Veronensis Vita Sanctorum*, quod opus vitas complectitur, ex Græco sermone in latinum conversas, atque octo tomis constat, *Roma* 4. editis. Tomus primus. exiit in lucem 1551., secundus 1553., tertius 1554., quartus eodem anno 1554., quintus 1556., sextus ac septimus 1558. paullo ante *Aloysii* mortem, ac denique octavus, illo jam defuncto, 1560. cura

Hic-

Hieronymi LIPOMANNI. Prodiit etiam *Lovanii* 1561. fol., & Gallice digestum a *Gabriele de PAYERBAULT*, *Parisiis* 1572. fol.

Laurentii SURII Vita Sanctorum Orientis atque Occidentis, ex variis Auctoribus ac manuscriptis codicibus collectæ ac per anni seriem digestæ, *Colonia* 1569., *Venetis* 1581. sex voluminibus fol., iterum *Colonia* 1581., adjuncto septimo tomo supplementi cura *Jacobi MOSANDRI*, ac denique novis adcessionibus locupletatæ pariter ac notis illustratæ, itidem *Colonia* 1617. fol. quatuor tomis, quæ editio prioribus longe præferenda est.

Francisci HARÆI Vita Sanctorum, ex probatissimis Auctoribus, & potissimum ex *Aloysio LIPOMANNO*, & *Laurentio SURIO* brevi compendio summa fide collecta, *Lugduni* 1594. 8. quæ est tertia editio, & *Colonia* 1630. fol.

Zacharia LIPPELOO Carthusiani Vitæ Sanctorum ex orthodoxis Patribus compendio conscriptæ *Colonia* 1604. 8. quatuor voluminibus.

Mitto *Alphonsum de VIGLIEGAS*.

Petri de RIBADENEIRA flos Sanctorum, de las vidas de los Santos, quod opus prodiit *Hispanice Matriti* 1610. fol. duabus partibus, *Barcinone* 1623. fol., & a *NIEREMBERGIO*, *GARCIA*, ac *GUERRERO* auctum ibidem 1705. fol. tribus tomis; latine studio *Jacobi CANISII*, *Colonia* 1630. fol. Gallice cum adcessionibus novarum vitarum opera *DUVALII*, *MARTINI*, *Parisiis* 1649. fol. duobus voluminibus, ac 1686. fol. itidem duobus voluminibus: *Rothomagi* 1655. fol. duobus tomis.

Cornelii GRASII Vita Sanctorum, ex selectissimis & probatissimis orthodoxis Patribus, primum quidem per *Zachariam LIPPELOO* fideli compendio conscripta, nunc vero recens recensita, exactissime recognita, ac tam ex *Petro RIBADENEIRA*, quam aliunde desideratis locupletata, *Coloniæ* 1616. 8. quatuor tomis.

Acta Sanctorum, quotquot toto orbe coluntur, vel
a Ca-

a Catholicis Scriptoribus celebrantur, a Jesuitis Antuerpiensibus incredibili industria, maximoque labore collecta, recensita, illustrata, atque edita. Primum præstantissimi huius operis consilium a ROSWEIDO profectum est; sed Joannes BOLLANDIUS primus illud suscepit, unde BOLLANDIANI, qui deinceps illud continuarunt, dicti sunt. Januarius mensis qui duobus voluminibus absolvitur, ann. 1643. exiit *Antuerpia*. Perductum opus fuit ad diem 6. Octobris. Magnum opus, & Catholicæ, ac litterariæ Reipublicæ longe utilissimum, quod ut imperfectum non hæreat, omnes boni etiam atque etiam exoptant, *Venetis* recusum fuit. Quum autem BOLLANDIANI interdum tomis suis dissertationes, ac Tractatus præmittere consueverint, hinc ejusmodi opuscula illorum, qui universum opus comparare sibi nequeunt, bono conjunctim *Venetis* edita sunt hoc titulo:

„Thesaurus Ecclesiasticæ antiquitatis, & sacræ ac
 „profanæ eruditionis, in quo dissertationes, tra-
 „ctatus, diatribæ præliminares aliaque præstantia
 „monimenta, quæ a Joan. BOLLANDO ceteris-
 „que Societatis Jesu hagiologis *Antuerpiensibus* in
 „omnibus fere de Actis Sanctorum voluminibus
 „conscripita, sparsim occurrunt, conjunctim exhibentur.“

Tres hæctenus hujus *Thesauri* tomos adcepimus, quorum duo priores prodierunt 1749., tertius 1751. fol. Collecta quoque fuere Apologetica opuscula, quæ identidem BOLLANDIANI in lucem emittere coacti sunt, ac *Venetis* ementito *Antuerpia* nomine uno volumine in fol. evulgata cum inscriptione: *Alta BOLLANDIANA vindicata* &c. Ex hoc opere P. Laurentius SOLARI a Junio tamen initium ducens vitas Sanctorum Italice edere cœperat hoc titulo: „Efemeridi sacre
 „di Giugno, in cui giorno per giorno si registra-
 „no le azioni de' Santi, le vite de' quali non
 „sono state scritte dalli VIGLIEGA, RIBADE-
 „NEIRA, CROSET, ne da tali altri Colletto-
 ri,

„ ri , cavate dagli Atti de' Santi , che si sono
 „ uniti dal BOLLANDO ec. , “ Neapoli 1754. 4.
 fed unus hic tomus prodiit.

Joan. de BLEMUR „ Vies des Saints tirées des
 „ Auteurs Ecclesiastiques, anciens & modernes , “
 Lugduni 1689. fol. quatuor voluminibus.

Francisci GIRY „ Vies des Saints , avec des
 „ discours sur les Mysteres de notre Seigneur , &
 „ de la Sainte Vierge , “ Parisiis 1703. fol. duo-
 bus tomis, qui liber etiam Germanice redditus in-
 terprete Friderico FALZEDERO , in conspectum
 publicum venit , *Augusta Vindelic.* 1730. fol.

Adriani BAILLETI „ Vies des Saints, compo-
 „ sées sur ce, qui nous est resté de plus authenti-
 „ que , & de plus assuré dans leur histoire , dispo-
 „ sées selon l'ordre des calendriers , & des Mar-
 „ tyrologes , “ Parisiis 1701. fol. tribus voluminibus:
 iterum ibidem 1704. 8. itidem duobus ac decem
 voluminibus, ac 1714. fol. quatuor voluminibus ,
 ubi & „ Histoire des fetes mobiles: vies des Saints
 „ de l'ancien Testament: topographie des Saints
 „ & chronologie des Saints , “ quæ primum Pa-
 risiis 1703. exierant uno volumine , & 8. quinque
 voluminibus atque ibidem 1707. 8. quinque volu-
 minibus .

Echardi de COMMANVILLE *nouvelles vies des
 Saints , pour tous les jours de l'année* , quarum vi-
 tarum editio secunda prodiit Rothomagi 1714. 12.
 quatuor tomis .

Joan. CROISET „ Vies des Saints , pour tous
 „ les jours de l'année , avec des reflexions mora-
 „ les a la fin de chaque vie , “ Lugduni 1723.
 fol. , & pluribus voluminibus in 12. cum Gallice ,
 tum *Veneriis* Italice .

GOVIET , MEYANGUY & ROUSSEL , *Vies
 des Saints pour tous les jours de l'année* , 1730. 6.
 vol. in 12. , & duobus in 4.

„ Il sacro Leggendario della Vita di G. C. , di
 „ M. V. , de' Santi distribuito per ciascun giorno
 „ dell'

„ dell' anno secondo il rito della Chiesa *Romana*,
 „ ora migliorato, corretto, e più esteso di quello
 „ dato in luce dal M. R. P. D. *Alfonso* VIGLIE-
 „ GAS, raccolto dagli Atti de' Santi pubblicati
 „ da' PP. BOLLANDISTI, e da altri Autori, e
 „ diviso in tredici tomi. Opera di un Padre dell'
 „ Oratorio di *Venezia*. “ T. I. prodit Venetiis
 1757. 8.

D. de BEAUMONT, *Abregé de la vie des Saints*, 1758. 2. vol. in 12.

II. Hi auctores universim de actis Sanctorum agunt; alii ad illustrandas quorundam Sanctorum classes, licet & ipsas generales studia contulerunt. In his principem locum meretur P. D. *Theodoricus* RUINART, qui edidit „ Acta Martyrum since-
 „ ra & selecta, ex libris cum editis, tum manu-
 „ scriptis collecta, eruta, vel emendata, notisque
 „ & observationibus illustrata. „ Opus hoc primum
 in lucem exiit *Parisiis* 1689. 4. deinde ab ipso au-
 ctore emendatum atque auctum *Amstelodami* 1715.
 fol., ad quam editionem curam adhibuit *Petrus*
 POIRETUS, ac *Verona* 1731. fol. Gallice id pro-
 diit sub titulo: „ les veritables actes des Martyrs,
 „ recueillies, revus, & corriges sur plusieurs an-
 „ ciens manuscrits, “ interprete *Drovet* de MAU-
 PERTUY, *Parisiis* 1708. 8. sequuntur.

Stephani Evodii ASSEMANI Acta SS. Marty-
 rum Orientalium & Occidentalium in duas partes
 distributa. Adcedunt acta SIMEONIS STYLITÆ,
Romæ 1748. T. II. fol.

Petri HALLOIXII „ Illustrium Ecclesiæ Orien-
 „ talis Scriptorum, qui sanctitate juxta & crudi-
 „ tione primo & secundo Christi sæculo floruerunt
 „ & Apostolis convixerunt, vitæ & documenta, “
 duobus tomis quorum prior *Duaci* 1633. posterior
 ibidem 1636. fol. lucem adspexit. Vitas, resque
 præcipuorum Ecclesiæ Orientalis Scriptorum, qui
 sæculo primo ac secundo vixerunt, auctor diligen-
 ter ac fusc enarravit, ex libris eorum protulit do-

cumenta; notas addidit Theologicas, philosophicas, & historicas. Dolendum est præclarum hoc opus in nostris Bibliothecis raro inveniri.

Heriberti ROSWEIDI vita Patrum, in lucem emissæ primum *Antuerpia* 1615. fol. deinde *Lugduni* 1617. fol. iterum *Antuerpia* 1628. fol. auctiores; Belgice autem eodem loco atque anno. *Vitæ Patrum*, interprete fortassis *Dominico CAVALCA* Ord. Prædic. sæpius prodierunt. Confer *PAITONI* opus inscriptum *Biblioteca degli Autori antichi Greci e Latini volgarizzati* T. III. p. 131. 141. & *Dominicum Mariam MANNI*, qui *Florentia* 1731. & 1732. duobus tomis in 4. easdem Italicas vitas recudit ad veteres codices recensitas.

Arnaldi d' ANDILLY vies des Saints Peres des deserts, Parisiis 1647. 4. duobus voluminibus, ac 1668. 8. tribus voluminibus, *Bruxell.* 1694. 4.

De VILLEFORE, „*Vies des Saints peres des deserts, & des Saintes solitaires d'orient & d'occident*,“ Parisiis 1706. & 1708. 12. duobus tomis.

CAPUT POSTREMUM

In singula sex priora Sacula Ecclesiastica historia controversa, de illisque Scriptores.

SÆCULUM I.

ARTICULUS I.

De Christo Domino quaestiones.

§. I.

De Domini JESU Nativitate.

I. **Q**Uæstio est de Christi genealogia, quam SS. MATTHEUS, & LUCAS tradunt, quæ
ne m-

nempe duo hi Evangelistæ secum consentiant ?
 Qua de re exstant *Gerardi Joan. VOSSII* diss. de
 JESU Christi genealogia, *Petri de MARCA* diss.
 de *Stemmate Christi*, *Petri POSSINI diallaſticon*
Theogenealogicum, sive de genealogia J. Chr. Dei ac
 Domini nostri, *Godefridi HENSCHENII* Exercita-
 tio *Theo-genealogica* T. III. Martii Bollandiani præ-
 missa, atque in *Propylæo Maji* repetita, *Jacobi*
GAILLARDI de genealogia JESU Christi, Galli-
 ce scripta, Lugduni 1683. 8. *Joan. Michael. LAN-*
GHI dissertationes Theologicae de Genealogia CHRIS-
 TI ex Patribus secundum carnem, Noribergæ 1703.
 4. *Augustini CALMETI* diss. de Conciliatione Ge-
 nealogiarum JESU Christi apud S. MATTHÆUM
 & S. LUCAM, *Joan. KOCHII* disquisitio exegeti-
 co-historica de utraque Genealogia CHRISTI secun-
 dum MATTHÆUM ac LUCAM ejusque vera ac
 naturali connexionem, Hannoveræ 1730. 4. P. An-
 drea FRIZ dissertationes duæ altera a. 1756. altera
 1757. Vienna edita, illa de primis S. MAT-
 THÆI Evangelistæ verbis, eorumque cum subje-
 cta genealogia consensu, hæc de generationibus qui-
 busdam MATTH. Cap. 1. omisit.

II. Quæstio est, an in ipsa Bethleemi urbe na-
 tus sit CHRISTUS? an potius extra urbem, in
 aliquo ejus suburbio? Pro suburbio stant ex Catho-
 licis TILLEMONTIUS, & SERRY; pro urbe ple-
 rique nostrorum, ut PETAVIUS, SANDINIUS,
 atque ex Protestantibus Isaacus CASAUBONUS
Exercit. II. ad Ann. BARON. p. 144. aliique apud
 ITTIGIUM *select. hist. Eccles. capit. sac. I. cap. 7.*
sect. 1. §. 5. Conferri etiam possunt ex Protestanti-
 bus Ægidius STRAUCHIUS dissertatione historico-
 geographica de Bethlehem, seu patria Messia, Vi-
 tembergæ 1669., iterum 1661. & in *Annalibus Be-*
thlehemiticis, Vitembergæ 1683. Gothofred. WE-
 GNERUS, cujus exstat dissertatio philologico-histo-
 rico geographica de loco Natali JESU CHRISTI in
 exercitatione de loco Nativitatis CHRISTI. *Joan.*
 Hen-

Henric. KRAUSE, qui scripsit dissertationem de loco CHRISTI natalitio in urbe Bethlehem, Lipsiæ 1699. Christoph. Samuel SCHERFFIUS dissertatione de nativitate CHRISTI Bethlehemitica, utrum in urbe, an extra urbem facta, Lipsiæ 1704.

III. Quæstio est de ipso CHRISTI Præsepi. Lege de eo Joan. Christophori LETSCHII „exercitationem philologicam de cunabulis CHRISTI, Vitemberga 1665. Danielis VOGELII dissertationem ex historia ecclesiastica de stabulo Bethlehemitico, in quo humani generis Redemptor natus est, Regiomont. 1706. Ern. Salom. CYPRIANI dissertationem de fasciis CHRISTI. Georg. GOETII lucubratiunculam de Præsepio CHRISTI, duabus partibus, Jenæ 1662. 1703. 1730. discours (Ezechielis SPANHEMII) sur la Crèche de notre Seigneur, Berolini 1695. 12. Francisci BLANCHINII diss. 1. „de translatione sacrorum Cunabulorum, ac Præsepis Domini, nec non Corporis B. HIERNYMI ab Ecclesia Bethleemica ad Basilicam LIBERIANAM T. III. Anastas.

IV. Quæstio: In Bethleemica Salvatoris specuerantne bos, & asinus? Negat cum TILLEMONTIO P. SERRY exercit. 3. adfirmant SANDINUS, BENEDICTUS XIV. l. 1. de Fest. D: N. J. C. cap. 17. n. 35. seqq. & GORIUS „osservazioni sopra iv. monumenti degli antichi Cristianiani rappresentanti il Præsepio del nato Salvatore, „quæ animadversiones subjiciuntur Præfationi operis inscripti: „del Parto della Vergine libri tre del SANNAZARO tradotti in verso Toscano dal Conte Gio: Bartolommeo CASAREGI, Florentiæ 1740.

V. Quæstio est defecerintne statim, ut Christus natus est, Ethnicorum oracula? Leges Antonium VANDALE diss. 2. „de oraculorum ethnicorum „duratione, atque interitu; „Leonardi HOLZHALBII dissertationem historico-apologeticam pro oraculis gentilium Christi Nativitate non obmutescen-

scientibus, & P. BALTUS in opere quò uan DA-
LÆUM refellit. Adde P. *Dominicum* de COLO-
NIA *la Religion autorisée par les Payens* T. 1. p.
130. seq. SANDINIUM de CHRISTO D. cap. 1.
n. 11. & pericdicum opus, quod a Typographo
Valvasensi Venetiis non multos ante annos edeba-
tur, T. 1. p. iv. p. 13.

§. II.

De Circumcisione CHRISTI.

Quæ ad tempus, locum, ritumque Dominicæ
Circumcisionis pertinent, pertractata invenies a
PELLETIER in observationibus de pictorum er-
roribus in sacris pingendis misteriis apud *Trivul-*
tianos, a SANDINIO, BENEDICTO XIV. uti
in *Guil.* LYSERI disputatione de *Circumcisione*
CHRISTI, Vitembergæ 1629. *Antonii* BYNÆI
dissertatione de JESU Christi circumcissione. *Dan.*
GERDESII disputatione de mysterio Circumcisionis
CHRISTI.

§. III.

De Magis.

Quinam fuerint? Regesne? quot fuerint? unde
venerint? quandonam venerint ad Christum? Quæ-
stiones sunt, de quibus consule *Hermanni* ROM-
BACHII opus prænotatum „Primitiæ gentium;
„sive historia & encomium Sanctorum trium Ma-
„gorum Evangelicorum,“ Colonia Agrippin. 1654.
fol. tribus tomis, quorum primus est encomiasticus:
secundus exegeticus, & tertius historicus. *Petri* de
MARCA dissertationem de adventu Magorum, ad
CHRISTUM & an reges fuerint? FLORENTI-
NII Exercitationem III. de Magorum ad CHRI-
STUM venientium historia itinerisque tempore, PA-
PE-

PEBROCHIUM in *Propyleo Maji*, CALMETI dissertationem in Magos, qui JESUM adoraturi venerunt, & Cl. Bartoli Italicam dissertationem in Anconitanum Flavii Gorgonii sarcophagum *Taurini* vulgatam a. 1768. ut Protestantes omittam a WALCHIO indicatos *Biblioth. Theol. T. III. p. 422.* Adi etiam T. VIII. Symbolarum Gorianarum decadis Romanæ Joan. Baptista DONI *discorso sopra un medaglione sacro Greco di oro.*

Ad stellam quod spectat a Magis visam, plures a Joan. Andrea SCHMID in supplementis ad SAGITTARII Introductionem T. II. p. 34. indicantur Protestantium de illa dissertationes, cujusmodi sunt Joan. Frider. FRENZEL diss. inscripta *stella nata JESULI a Magis visa*, & Elia BERTRANDI *observations, quibus* Jac. ELSNERI dissertatio apologetica de stella solis Magis visibili modesto examini subjicitur.

Gravior quæstio est; an Magi CHRISTUM ut Deum adorarint? quod non solum Ioan. CLERICUS, & Samuel BASNAGIUS, sed etiam Richardus SIMON tum in Gallica Novi Testamenti versione, & in notis ad cap. 11. Matth. tum in dissertatione, quæ exstat in ejus *Bibliotheca critica*, ausus est inficiari. Eos refellunt D. LIRON Benedictinus T. 1. operis prænotati *Singularites historiques, & littéraires* p. 181. 222. ubi & aliqua de Magorum nominibus adversus TILLEMONTIUM adnotat, *Honoratus* a S. MARIA T. II. animadv. in Reg. critic. lib. III. diss. 4. artic. 5. & P. Liberatus FASSONI *Scholarum Piarum* in dissertatione de cultu JESU Christo a Magis adhibito, Romæ 1736. de qua dissertatione conferri possunt ZACHARIÆ *Annales litterarii Italiae T. II. p. 11. pag. 51. 56.*

At quid si historia isthæc omnis Magorum in MATTHÆI Evangelium intrusa foret? Ita quidem Antonius COLLINUS impudentissime adseruit; sed ab eodem FASSONIO pro meritis casti-

gatus est in dissertatione de veritate atque divinitates historia Magorum, qua est apud MATTHÆUM, Romæ 1758.

§. IV.

De Beatorum Infantum cæde.

Quod JOSEPHUS Judæus hujus cædis non meminert, argumento fuit blasphemio hypercritico, ut ejus veritatem negaret, illiusque historiam diceret MATTHÆI Evangelio adsutam. Tantam effrontis hominis impudentiam fregit Cl. P. *Castus Innocens* ANSALDI editis *vindictis Herodiani infanticidii*, quibus adde Joannem FIDALKE in *historia Infanticidii Herodiani*, Gedani 1738., & Carolum Gottlieb HOFFMANN in dissert. cur JOSEPHUS *cædem Infantum Bethleemitarum tacuerit*, Witemb. 1741.

At tantus ne occisorum infantum fuit, quantus vulgo dicitur? Disputant ea de re PAPEBROCHIIUS in *Respons. ad exhibition. error. P. Sebastiani a S. PAULO, SANDINIUS, TILLEMONTIUS*, & P. Iosephus KHELL in *Eclogæ observationum in Novi Testamenti Libros dec. 1. Vinnæ 1756. observ. 1. p. 5. 15.*

§. V.

De CHRISTI Præsentatione in Templo ejusque fuga in Ægyptum.

De SIMEONE CHRISTUM „ in ulnas
„ suas excipiente Venetiis 1758. prodiit dissertatio
„ historico-critica, in qua etiam de loco agitur,
„ ubi

„ ubi modo ejus Lipsana existunt , auctore “ E. Aloysio LEGATI Ord. Prædic.

De fuga in Ægyptum aliqua adnotata invenies a DONIO in eo opusculo , cujus titulum §. III. exhibui.

§. VI.

Vita CHRISTI privata & publica .

Huc pertinent Joan. Francisci BUDDEI de Galilæa , rebus gestis & miraculis CHRISTI clara , Jenæ 1718. Joan. Reinhardi RUSII de Judæa rebus gestis & miraculis CHRISTI clara , Jenæ 1733. Legenda etiam est Anselmi COSTADONI dissertatio epistolaris in antiquam sacram eburneam tabulam opere anaglypho elaboratam , in qua Christus ab exhedra disputans , tum etiam cœcum illuminans , dæmoniacum liberans , Lazarum ad vitam revocans , & Paraliticum sanans exhibetur . Exstat ea dissertatio T. XI. Sylloges opusc. Calogerana pag. 289. seqq.

LAZARI injecta mentio facit , ut moneam Bibliotheca Britannica T. XXI. observationes quasdam legi p. 105. de LAZARI Resurrectione .

Locus postulat , ut controversiam proponamus , unica ne MARIA ab Evangelistis designetur , an tres , MARIA MAGDALENA , MARIA soror MARTHÆ , & LAZARI , & MARIA peccatrix , „ Jacobus FABER Stapulensis , inquit CALMETUS , XVI. sæculo demonstrandum suscepit , „ tria illa nomina tres designare distinctas sæminas , nihilque populari illi opinioni tres in unam „ colligenti deferendum fuisse . Subsidiariam FABRO operam præstitit Jodocus CLICHTOVEUS ; „ tantaque ejus disputationis novitate commotio „ facta est , ut tandem Facultas Theologica Parisien-

„ *sensus* FABRI theſim cenſura inuſſerit die 9.
 „ Novembris 1521. Adverſus FABRUM contra-
 „ riam opinionem ſcripto libro defendit Joannes
 „ FISCHERUS Episcopus Roſſenſis anno 1519. cui
 „ etiam ſuffragatus eſt alio ſcripto Balthaſar SO-
 „ RIUS, ejuſque opus prodiit Caſarauguſta ann.
 „ 1521. Idem praſtitum a Laurentio SURIO, JA-
 „ COBO Episcopo Vienneniſi, Marco GRANDI-
 „ VALLO, BARONIO, JANSENIO GANDA-
 „ VENSI, & MALDONATO. Nequaquam ra-
 „ men his factum eſt, quin Eruditorum alii FA-
 „ BRI cauſam, defendendam ſuſciperent. D. LON-
 „ NET an. 1636. Librum ea de re vulgavit, mu-
 „ nitum approbatione D. CHATELAIN Syndici
 „ Facultatis Theologicae Pariſienſis; demonſtrat au-
 „ tem politicam hujus cenſurae Sorbonica rationem,
 „ adſeritque futurum ſiquidem iterum ſub Judice
 „ cauſa poneretur, ut æquior pro FABRO pro-
 „ diret ſententia. CAſaubonus in BARON.
 „ *Exercit.* 14. ESTIUS *orat.* 14. quæ eſt de MA-
 „ RIA MAGDAL., LAUNOYUS *de commentitiis*
 „ LAZARI & MAGDAL. in *Provinciam appulſus*,
 „ BULENGERUS *diatrib.* 3. p. 15., & TUR-
 „ RIANUS in *conſenſ.* 1. 3. c. 6. ZEGERUS *Fran-*
 „ *ciscanus* celebratiſſimus Interpres in IOANN. II.
 „ SALMERON T. 9. *Tract.* 19. alique etiam re-
 „ centiores pro diſtinctione earumdem ſæminarum
 „ adverſus alios unicam defendentes decertarunt.
 „ R. P. ALEXANDER Dominicanus in *hiſt. Eccleſ.*
 „ *ſec.* 1. *diſſert.* 17. P. LAMY Harmon. in *Evang.*
 „ & *Epist. Gallic.* & MAUDUIT Oratorii Presby-
 „ teri *Annalis Evan.* tom. 2. *Pariſiis* a. 1695. Gal-
 „ liciæ, P. PEZRON *hiſt. Evan.* tom. 2. p. 337.
 „ *Pariſiis* ann. 1696. Gallicæ, 1 unius mulieris par-
 „ tes tuentur. Sed MAUCO. N. DUIT editus ann.
 „ 1685. ANQUETIN Parochus Legionenſis *diſſ.*
 „ *de MARIA MAGDAL.* *Pariſiis* an. 1699., TIL-
 „ LEMONT *Hiſt. Eccleſ.* T. II. p. 30. & 512.,
 „ BAILLET *Vita SS. Menſis Julii* 22. FABER

„ Do-

„ Doctor Sorbonicus in suis Animadversionibus
 „ ad P. ALEXANDRUM suppressis, pro pluri-
 „ ribus decertant. P. LAMY post lectam a se dis-
 „ sertationem D. ANQUETIN contrariam senten-
 „ tiam duplici epistola impressa 1699. suffulsi-
 „ diit eodem Libellus Gallicus quidam anonymus
 „ inscriptus: *Reflexions contre la dissertation sur*
 „ *Sainte MAGDALENE*, animadversiones in dis-
 „ sertationem de S. MARIA MAGDALENA;
 „ cui Ecclesiasticus quidam diocesis *Rothomagensis*,
 „ facile idem D. ANQUETIN, tres epistolas pu-
 „ blici juris fecit factas opposuit. Omnium postre-
 „ mus insurgens D. TREVET Parochus de *Go-*
 „ *mecourt* vulgavit ann. 1713. prolixam dissertatio-
 „ nem suam, qua MARIAM MAGDALENE,
 „ MARIAM sororem LAZARI, & faminam cri-
 „ minosam unam singularem faminam adversus
 „ recentiores quosdam auctores defendit. Rem sibi
 „ proponit maxime contra D. ANQUETIN,
 „ TILLEMONTIUM, & BAILLET. Addo jam
 „ his ipsius CALMETI dissertationem *in tres MA-*
 „ *RIAS*, in qua FABRI sententiam propugnat.
 „ Unam contra SOLLERIUS tuetur ad d. 22. Ju-
 „ lii *Bollandiani*, ubi de S. MARIA MAGDALENA
 „ agit.

§. VII.

*Pascha ante mortem a CHRISTO celebratum ejus-
 que ultima cum Apostolis cœna.*

Græcorum opinio est, Christum mortis suæ præ-
 scium Pascha celebrasse pridie ejus diei, qui Pas-
 chati celebrando lege præstitutus erat, quando vi-
 delicet, pane fermentato *Judaïs* uti licebat; hinc-
 que ritum suum conficiendæ in pane fermentato
 Eucharistiæ confirmant. Prodierat *Joan. CLOP-*
PENBURGII, epistola de controversia inter BA-
 „ RONIUM & CASAUBONUM de Agno Pas-
 „ scha-

ss chali; item tractatio de Sabbato deuteroproto, Amstelodami 1634. 8. quæ epistola de die Paschatis emortualis, ad *Ludovicum* de DIEU, exarata, iterum edita ac subiuncta est: *super utraque amica collationi epistolica cum* Ludovico CAPELLO, Amstelodami 1643. 8. Quum jam dicta *amica collatio* lucem adspexisset, *Ludovicus* CAPELLUS evulgavit: „epicrisin ad amicam epistolicam collationem, qua utriusque sententiæ *ὀβρυπις* adcurate instituitur & *Hugonis* GROTII de utraque illa quæstione sententia expenditur,“ Amstelodami 1644. 8. In hac autem epicrisi CAPELLUS CHRISTUM Pascha antevertisse cum *Gracis* existimat. Eamdem sententiam propugnarunt *Henricus* MAJUS in *disf. de tempore Paschatis* CHRISTI ultimi, Gieslæ 1712. & *P. Matthias* PURULICH in *disf. de Pascha* CHRISTI ultimo, Tyrnaviæ 1765. 8. Contra hanc sententiam facit. *Georg-Jerem.* HOFMANNI dissertatio, *quod Salvator noster anticipati ultimi Paschatis perperam arguatur*, Altorfii 1694.

CHRISTUM alii volunt, omissa cœna Judæica dumtaxat Eucharisticam cœnam celebrasse; quam sententiam septimo jam sæculo invec̃tam, ut ex PHILOPONI Libro constat, sub initium sæculi XVII. excitavit *Hieronymus* VECCHIETTUS, ob id jussu *Quæditorum Fidei* ad multos annos carcere detentus, qua de re vide *Janum Nicium* ERYTHRÆUM p. 1. *Pinacothecæ viror. illustr. pag.* 196. Nihilominus eandem restituere conatus est *Bernardus* LAMY, edito *traité historique de l'ancienne Paque des Juifs, ou l'on examine a fond la question: si JESUS CHRIST fit cette Paque la veille de sa mort*, Parisiis 1693. 8. Contra pugnarunt TILLEMONTIUS, qui in calce Tom. II. Monument. vulgavit *lettre au P. LAMY sur la dernière Paque de N. S.* Hinc in diario quod *des Savans* vulgo dicitur ann. 1695. m. Januar *Réponse a une lettre touchant la dissertation*
sur

sur la dernière Paque de JESUS CHRIST contre le Pere LAMY, & iterum mense Martio Réponse a la précédente. Etiam Benedictus LIRON Singularitates historicas T. II. p. 215. vulgavit dissertationem sur la dernière Paque de JESUS CHRIST, contre le Pere Bernard LAMY; uti & P. Honoratus a S. MARIA T. 2. Animadv. in Regul. & usum critices lib. 4. diff. 3. adversus P. LAMY insurrexit; sed P. LAMY suppetias tulit P. Renatus Joseph de TOURNEMINE. Scripsit is primo ea de re Gallicam epistolam ad eundem P. LAMY, qui illam edidit in libro inscripto: Suite du Traité historique de l'ancienne Paque des Juifs 1694.; deinde aliam epistolam dedit ad P. Honoratum a S. MARIA sur la question, si Notre Seigneur mangea l'agneau Paschal la dernière année de sa vie. Respondit illi Honoratus a S. MARIA, suumque responsum præmissa TOURNEMINII epistola in calce indicati Tomi II. Animadversionum an. 1717. publici juris fecit. GRAVESONIUS quoque de Mysteriis & annis CHRISTI diff. 19. P. LAMY impugnavit; sed pro illo existat CALMETI dissertatio de novissima CHRISTI Domini Paschate. Etiam apud Protestantes hac de re certatum fuit. Lipsia enim 1733. prodit Gottleb. Friderici GUDII demonstratio hermeneutica, quod CHRISTUS in cœna sua σαρπωσιμον agnum Paschalem non comederit. Commentationem autem hanc quum Conradus IKENIUS oppugnasset in dissertationibus de tempore celebrata ultima cœna Paschalis CHRISTI, Bremæ 1735. 1739. GUDIUS ut causam suam ageret, adductam demonstrationem denuo in lucem emisit, eamque ab objectionibus Conradi IKENII vindicatam, Lipsiæ 1742. 4. IKENIUS autem opposuit dissertationem qua contra GUDIUM demonstratur: cœnam CHRISTI σαρπωσιμον vere Paschalem fuisse, Bremæ 1742.

Communis sententia est, CHRISTUM luna xiv. in secundis Vesperis ex legis præscripto Agnum Pas-

Paschalem comedisse. Sed hæc in duas opiniones scinditur. Nam *Paulus PEZRON in historia Evangelica*, & *PETAVIUS* censent, CHRISTUM Pascha luna xiv. in secundis vesperis celebrasse, negant vero Judæos eadem die simul cum CHRISTO Agnum Paschalem immolasse. Contra *GUILIELMUS LANGIUS de annis CHRISTI P. II. cap. 6.* duplicem comminiscitur *Talmudicorum*, & *Karraorum* sectam, CHRISTUMQUE ait cum *Karra*is Pascha una die citius egisse, dum *Talmudici* una die serius illud celebrarunt. Verum *HARDUINUS* aliud invexit commentum in dissertatione de *supremo CHRISTI Domini Paschate*, Parisiis 1693. 4., quæ in epitomen redacta exstat in *operibus ejus selectis*, Amstelod. 1709. p. 405. hoc titulo: *Extrait du traité du P. HARDUIN sur la dernière Pâque de notre Seigneur*. Nimirum existimat ille, Galilæos, & Israelitas sejunctim a Judæis Pascha Hierosolymis celebrare solitos esse; ita ut festa fuerint geminata, aliudque esset Pascha Galilæorum, aliud Judæorum: & quoniam CHRISTUS Galilæos habebat discipulos, quid mirum, si ille Galilæorum antecedens phase celebravit? Immo in eandem sententiam Gallicam quoque epistolam dedit prænotatam: *lettre d' Eusebe a' Irenée sur le même sujet*. Utrumque hoc paradoxon refellit *P. DAUDE histor. univ. T. 1. lib. 11. Reflex. 4.* Præterea *HARDUINUM* confutavit *Georgius Immanuel WEIDLERUS*, qui *animadversiones* edidit *chronologicas in sententiam Joannis HARDUINI de ultimo CHRISTI Paschate*, Vitembergæ 1727. 4. Pro *HARDUINI* tamen sententia non obvia protulit *Josephus KHELL in Eclogæ observationum in N. T. observ. 8. & 9.*, Viennæ 1757.

Altera opinio item in duas scinditur. Sunt enim qui CHRISTUM velint eadem qua Judæi die, non tamen eadem, qua illi, diei parte festum Paschale celebrasse; de quo exstat *Hermannii WITSII dissertatio, qua inquiritur: an CHRISTUS eodem quidem*

dem cum Judæis die, sed non eadem diei parte ultimum suum Pascha manducaverit? in ejus *Meletem. Leidenf.* p. 421. Plerique tamen CHRISTUM docent simul cum Judæis agnū Paschalem comedis-
 se, ut P. Walterius VIRINGUS in libro de triplici cœna CHRISTI agni, vulgari, Eucharistica, Fr. Marcus Antonius CAPPELLUS de Cœna CHRISTI suprema, deque præcipuis vitæ ejus capitibus, Parisiis 1625., citatus DAUDE, alique.

At in hac sententia dies secunda Azymorum in Sabbatum incidisset; Pentecostes igitur, quæ dies erat quinquagesima, a secunda die azymorum in Sabbato celebrata fuisset. Huic objectioni occurrit P. Joan. Franciscus VANNIUS edito „ De ultimo Paschate CHRISTI D., & de prima Christianorum Pentecoste opusculo, in quo ad gravissimas controversias dirimendas Fæstorum Judaicorum geminatio multifariam stabilitur, Roma 1705. 4.

Claudent hunc paragraphum 1. Michaelis AMATI Presbyteri Neapolitani dissertationes, quæ sunt historico-dogmatica tertia & quarta, Neapoli 1728. 4. *quomodo CHRISTUS benedixit, & an duobus usus calicibus, & de ritu manibus sumendi.* 2. Blasii UGOLINI dissertatio de ritibus in cœna Domini ex antiquitatibus Paschalibus illustratis, quæ exeat in ejusdem UGOLINI *Thesauro antiquitatum sacrarum* vol. xvii. Venetiis 1755. Confer ZACHARIÆ *historiam literariam Italia* Tom. xii. pag. 438. seqq.

§. VIII.

Passio, & mors D. N. J. C.

Quæ ad JESU CHRISTI Passionem, mortemque adtinent, ea fere omnia eruditissime expensa, illustrataque invenies a Jacobo GRETSERO, qui de Sancta Cruce tres tomos edidit: primum *Ingel-*

stadii 1598., ac cum adcessionibus 1600. & 1608. 4., secundum eodem loco 1600. 4., tertium itidem 1605. 4., conjunctim autem volumine uno cum *horto Sanctæ Crucis*, antea *Ingolstadii* 1610. 4. separatim evulgato, sub titulo: *opera omnia de Sanctæ Cruce*, Ingolstadii 1616. fol. *Josephus AVERANI lezioni sopra la Passione di N. S. G. C.*, Urbini 1739. Huic ex Protestantium libris addantur 1. *Caspar. SAGITTARII*, „ *Harmoniæ historię Passionis JESU CHRISTI libri tres*, in quibus non modo universa sanctæ Passionis historia, cum singulis suis circumstantiis secundum sanctorum Evangelistarum ductum cum cura explicatur; sed etiam variæ quæstiones, & observationes Theologicæ, philosophicæ, philologicæ; historicæ ex optimis quibusque Scriptoribus veteribus atque recentioribus resolvuntur atque illustrantur, “ *Lipsiæ* 1684. 4. 2. *Antonii BYNÆI de morte JESU CHRISTI libri tres*, qui *Amstelodami* prodierunt, primus 1691., secundus 1696., tertius 1698. 4. 3. *Joan. Caspar. MERCHENII observationes critica 532. in passionem JESU CHRISTI, in centurias digesta*, Duisburgi 1722. 4.

Quædam de rebus ad CHRISTI Passionem pertinentia opuscula conjunctim edita, *Dusseldorpii* 1730. huc faciunt, digna, quæ cum auctario apud nos recuderentur. Titulus est: *Opusculorum passionem crucemque Dominicam & antiquitate, & philologia illustrantium*. Sunt autem 1. *Justi LIPSII de Cruce libri tres* sæpius editi, ut *Amstelodami* 1670. 12. 2. *P. Honorati NICQUETI*, „ Titulus sanctæ „ Crucis; seu historia & mysterium tituli sanctæ „ Crucis Domini nostri JESU CHRISTI, “ libris duobus, qui *Antuerpiæ* 1670. 12. vulgati fuerant. 3. *Cornelii CURTII liber de Clavis Dominicis* pridem excusus, *Monachii* 1622. 8. *Antuerpiæ* 1670. 12. *Lugduni Batavor.* 1695. 12. 4. *PUTEANI epistola ad CURTIUM de sedili Crucis medio*. 5. *Thoma BARTHOLINI*, cujus exstant: *hypomnemata*

qua-

quatuor de Cruce CHRISTI: de sedili medio: de vino myrrhato: de corona spinea ac de sudore sanguineo, Hafniae 1651. 8. Amstelodami 1670. 12. Lugduni Batavor. 1695. 12. antea in lucem emissæ, cum Bart. NIHUSII de Cruce epistola ad eundem BARTHOLINUM. 6. Nicolai FONTANI „ Responsum ad propositam sibi quæstionem: „ an manus clavis transfixæ, pares ferendo corpori, inde pendulo? Amstelodami 1643.

Nunc singularia aliqua disquisitionum argumenta proponam cum auctoribus, qui de illis consuli possunt differentes.

1. De tempore, speciatim horis, quibus CHRISTUS supplicio Crucis adfectus est: Joan. WANDALINUS in diatribe historico-theologica de feria Passionis & triduo mortis JESU CHRISTI, Lipsiæ 1651. 4. Stephanus MORINUS dissertatione de horis salvifica Passionis JESU CHRISTI, Lugduni Batavorum 1686. 8. Franciscus WOERGERUS, qui scripsit: conciliationem MARCI cum JOANNE super horam, qua Crucifixus CHRISTUS. Gustavus Georg. ZELTNERUS tribus dissertationibus, quarum tituli sunt: horologium Pilati, Altorfii 1720. horologium Caipha, ibidem 1721. horologium Joannis, ibidem 1724. Joan. Adam. OSIANDER in tentamine conciliationis inter Evangelistas MARCUM & JOANNEM de hora Crucifixionis CHRISTI, Tübingæ 1743. Adde Joan. LIGHTFOOTI horas Ebraicas, & Thalmudicas, Interpretes, & Marium LUPUM in dissertationibus de notis chronologicis anni mortis & Nativitatis JESU CHRISTI.

2. In JUDÆ prodicionem animadversiones habes Bibliotheca Britannica T. xxiii. p. 305.

3. De sudore Sanguinis J. C. in horto olivarum, dissertationem CALMETUS edidit; quacum conferendus PEVERELLIUS in eo libro, quem de varia sacrorum librorum N. T. fortuna, ac vicibus Italice vulgavit.

4. De PILATO exstant nonnulli Scriptores, Philip-

Ippus BOSQUIERUS, cujus *Problema* Bosquiera-
num, seu *questio* perplexa, PILATUS quis & Cu-
jas? prodiit *Colonia Agripp.* 1624. 8. *Guil.* GOE-
SIUS in *Pilato* *Judice*, sive de *juicio* Pilati ad-
versus CHRISTUM lato, cum *animadversionibus*.
Hagæ Comitum 1677. 4., ac cum *Theologi* ejus-
dam in hunc libellum *stricturis* atque *auctoris* *ani-*
madversionibus, Hagæ Comitum 1681. 4. *Joann.*
STELLERUS, cujus PILATUS *defensus*. (o *curas*
hominum!) & *Danielis* MAPHANAFI *confutatio*
ejusdem, & *Christiani* THOMASII *disputatio* in
idem paradoxum conjunctim exierunt, *Lipsia* 1676.
4. Præterea de *ratione*, quam *iniit* PILATUS de
CHRISTO *judicans*, extat *epistola* T. xxii. ejus-
dem *Biblioth. Britann.* p. 123. *Captorum* de PILA-
TO *fabulam* lege T. ii. operis *Nouveaux Memoi-*
res des Missions de la C. de J. dans le Levant,
Paris. 1717. pag. 149. *Domum* PILATI *Arreii* ex-
stitisse *fuere* qui *dicerent*. Unde *orta* hæc *fabula*
sit, enarrat P. *Bernardinus*, VESTRINI *Scholarum*
Piarum *lettere Teologiche* P. ii. lett. 37. Vide
ZACHARIAM in *histor. litter. Italia* T. ii. p. 11.
5. Vestis CHRISTI *inconsutilis* illustratur a *Do-*
minico Maria CANTAGALLO in *Italica* *epistola*,
quæ *Venetis* prodiit T. xxii. *Sylloges* *opusculor.*
Calogeranæ p. 239.

6. De *Sudario*, quod VERONICÆ dicitur, seu
potius VERONICA, agunt præter GRETSE-
RUM, BOLLANDUM ad d. 4. Febr., & PA-
PEBROCHIUM in *Respons. ad Exhibit. Error.*
MABILLONIUM in *Itin. Ital. Honoratus* a S.
MARIA Tom. ii. *Animadv. in Reg. & usum cri-*
stices, LAMBERTINUS de *Servor. Dei Beatific.*
& *Beat. Canoniz. lib. iv. part. 2. cap. 31.* SANDI-
NIUS in *hist. de CHRISTO Domino* cap. 19. *Phi-*
lippus Laurentius DIONYSIUS in *sacrarum*, *Vati-*
canæ Basilicæ *Cryptarum monumentis*, *Romæ* 1773.
pag. 38. *seqq.* Conferendum cum his *cauto* *lector*
opus *inscriptum* *dissertationis* *Physico-theologiquæ* *tau-*
chant

chant la Conception de J. C. dans le sein de la Vierge MARIE sa mere , & sur un tableau de J. C. qu' on appelle la Sainte Face, Par M. P. C. D. C., Amstelodami 1742.

7. De Cruce, aliisque ad eam pertinentibus nonnulla dabit *Joan. Baptista SCHIOPPALALBA* diss. in per antiquam sacram Tabulam Græcam insigni sodalitis Sanctæ Mariæ Caritatis Venetiarum ab amplissimo Cardinali BESSARIONE dono datam cap. 3.; plura *Laurentius* a TURRE in dissertatione de duobus Psalteriis Forojulienensibus, in qua etiam antiqua tabula sculpta explicatur, cujus præcipua Imago D. N. JESUS CHRISTUS crucifixus T. XLVIII. indicatæ sylloges Calogeranz, ubi de Crucis Dominicæ forma p. 338., de Titulo Crucis pag. 340. de quatuor, non tribus clavis, quibus CHRISTUS D. Cruci adfixus fuerit p. 343. de nuditate CHRISTI in Crucem sublatis p. 347. de Corona demum spinea, an capiti imposita CHRISTO Crucifixo fuerit p. 349. eruditus Auctor disputat.

8. De Titulo Dominica Crucis archetypo commentarius Dominici M. MANNII prædiit in decade Romana Symbolarum GORII vol. ix.

9. De vino Myrrhatò, quod sitienti CHRISTO præbitum fuit BARONIUS, MALDONATUS, GRETSEUS agunt; sed cum iis conferendus *Nicolaus GUIBERTUS* in *Affertione de Murrhinis*, Francofurti 1597. edita, recusatque a GORIO in *Symbolis* decadis Romanæ vol. v. cap. 3.

10. De Tenebris in obitu J. C. dissertationem GALMETUS edidit, aliam *Joannes FRICKIUS*, quæ exstat in ejus *Meletematis variis*, Ulmæ vulgatis 1756. pag. 511. seqq. Quod vero ad PHLEGONTIS testimonium præter PETAVIUM vide SENESCHALLUM *quæst.* 3. de morte CHRISTI cap. 26.

11. De sacra Sindone legenda *Jacobi CHIFFLETH* *crisis historica de lintheis sepulchralibus CHRISTI*

STI

STI *Servatoris*, Antuerpiæ 1624. 4. cujus etiam prodiit interpretatio Gallica sub titulo : „ hierotho-
 „ nie de JESUS CHRIST, ou discours des tſain
 „ ſuaires de notre Seigneur, “ Parisiis 1631. 8.
Alphonſi PALEOTTI eſplicazione del lenzuolo, ove
fu involto il Signore, Bononiæ 1598. 4. & *Philis-*
berti PINGONII Sindon evangelica Taurini 1581.
 4. Illuſtris. D. *Auguſtini SOLARO la Sindone E-*
vangetica, Taurini 1627. Vide & SANDINIUM
 de CHRISTO D. cap. 19. n. 10. Neque omitten-
 dus *Honoratus* a S. MARIA, Edidit ille Parisiis
 1718. 4. diſſertationem Gallicam „ ſur l’Inſcription
 „ de la ſainte Face de Montrevil, ou il repond a
 „ un écrit intitulé l’explication Grecque de la „ VE-
 „ RONIQUE par le R. P. SS. HARDUINUS ſci-
 licet *Græcam* contendebat, ſed *Moscham Honoratus*
 eſſe inſcriptionem illam adlatis in medium *Mof-*
chorum quorundam testimoniis adſeruit.

12. Acta *Pilati* ad *Tiberium* miſſa de morte
 CHRISTI quum plura ſexſent, ea collegit *Joan.*
Albertus FABRICIUS in Codice apocr. N. T. p.
 pag. 298. & p. 111. pag. 456. Duo ejuſmodi Acto-
 rum exempla exhibuerat FLORENTINIUS in
 Hieronym. Martyrol. p. 105. & 113. Aliam ejuſ-
 modi hiſtoriam recitant Bollandiani ad 4. Februar.
 Spuriæ ſint, an vera ejuſmodi acta diſputant *Na-*
valis ALEXANDER in *Synopſi hiſt. Eccleſ. ſec. 1.*
cap. 4. & CALMETUS diſſ. de actis *Pilati* ad
 TIBERIUM Imperatorem miſſis in cauſſa mortis
 JESU CHRISTI. Huc ſpectant quod TERTUL-
 LIANUS tradit, Imperatorem TIBERIUM ad
 Senatum retuliſſe conſilium ſuum de CHRISTO,
 diis adnumerando: item *Joan. Jacobi SULTZBER-*
GERI diſputatio de ἀποδείξεις CHRISTI, Li-
 pſiæ 1683. *Theodori HASÆI* diſſertatio „ de de-
 „ creto TIBERII Imperatoris, quo CHRISTUM
 „ referre voluit in numerum deorum, “ Hanov.
 1708. & Erfurti 1713. ISELINI „ lettre ſur le pro-
 „ jet conçu par le TIBERE, de mettre notre Sei-
 „ gneur

„ gneur JESUS CHRIST au nombre de Dieux de Rome; Biblioth. Germaniq. T. xxxii. 147. & T. xxxiii. p. 12. qua TERTULLIANO fidem omnino habendam esse ISELINUS contendit.

§. IX.

De CHRISTI Resurrectione, & adscensu ejus in Cælum.

I. Exstat insignis SHERLOCKII Angli liber inscriptus „ les Témoins de la Resurrection de J. C. „ examines; & juges selon les regles de Barreau „ pour servir de reponse aux objections du Sr. „ WOLSTON, & de quelques autres auteurs, „ traduits de l'Anglois.“ Parisiis 1753. Alios pro veritate Resurrectionis CHRISTI pugnantes Scriptores indicat Joan. Alb. FABRICIUS tum „ in „ delectu argumentorum pro verit. Relig. c. 44., „ tum in salutari luce Evangelii p. 184. seqq.

II. Lege etiam Joan. MARCKII *historiam exaltationis JESU CHRISTI illustratam*, Lugduni Batavor. 1729. 4. Iis, quæ heic de CHRISTI ad vitam revocati adparitionibus traduntur, addendæ Nicolai KOEPPENII dissertatio *de adparitionibus CHRISTI post Resurrectionem*, Gryphis Waldiæ 1701. ac *Christ. Gotl. EZCHLERI harmonia adparitionum CHRISTI rediviui*, Lipsiæ 1737.

III. Petri ZORNII dissert. postuma de CHRISTO sublatis manibus discipulis suis benedicente, & inter benedicendum ab eis discedente, & in cælum sublato exstat T. vi. *miscell. Lipsiens.* P. 1.

§. X.

Reliqua de CHRISTO Domino.

Quæri potest, quid de forma CHRISTI sentiendum sit? RIGALTIIUS in *observationibus* ad TERTUL-

TULLIANUM p. 45. atque in dissertatione ; quam suis in CYPRIANUM *adnotationibus* addidit p. 236. CHRISTUM nulla faciei corporisque præditum pulchritudine fuisse docuit. RIGALTIO adversatur P. *Francisci VAVASSORIS* liber de *forma* CHRISTI, Parisiis 1649. 8. denuo editus cum præfatione de facie Dei ac brevi mantissa observationum a *Iosua ARNDIO*, Rostochii 1666. 8. Verum quum hic statuisset servatorem nostrum neque deformem fuisse, sententiam hanc FECHTIUS refellit, ac pro summa pulchritudine corporis & faciei CHRISTI pugnavit, in exercitatione „ de forma faciei CHRISTI, dum in his terris „ viveret.“ Exstat ista in FECHTII *Noctibus Christian.* p. 559. Addatur *August. CALMETI* *dissertatio de forma* JESU CHRISTI, *eleganti, nec ne?* T. 1. ejus dissertationum p. 543. Lucens. editionis.

Quæri potest 2. an genuinæ habendæ sint, quæ ab EUSEBIO *hist. Eccles. lib. 1. cap. 13.* recitantur ABGARI ad JESUM, & hujus ad illum epistolæ? Supposititias censent *Natalis ALEXANDER*, du PINIUS, BERTI, alique, de quibus FABRICIUS in *Cod. Apocr. N. Test. T. 1. p. 317.* BOURGUETUS *Bibl. Italiq. T. xiii. p. 121. seqq.* addit, eas fuisse ab ipso EUSEBIO confictas; quod ne ipsi quidem Lutheranæ sectæ MOSHEMIO in *Comment. de rebus Christian. ante* CONSTANTIN. p. 71. probari potuit. CAVEUS genuinas habet; item GRABIUS; qui in *Spicilegio Patrum T. 1.* ALEXANDRI quoque argumentis satisfacere adgressus est. Utriusque sententiæ argumenta collegit *Jac. BASNAGE* *histoire des Juifs. T. 1. c. 18.* Cl. Præsul. ASSEMANUS *Biblioth. orient. T. 1. p. 554. & T. 111. P. 11. p. 8.* ABGARI quidem epistolam uti germanam suscipit; CHRISTI vero litteras ex ipsius THADDÆI a CHRISTO ad ipsum legati verbis fuisse contextas opinatus est; quæ sententia non displicuit. *Sigefr. BAYERO* in *historia Edessena, & Osroena l. 3. p. 104. seq. & p. 358.* Quæ-

Quæri 3. potest num agnoscenda sit CHRISTI imago *Edeffena* ab ipso CHRISTO ad ABGARUM missa? Illam rejiciendam CASAUBONUM *exercit.* 13. §. 31. sequutus docet *Isaacus* BEAUSOBRE in dissertatione *des images de main divine*, Biblioth. Germanique T. XVIII. p. 10. seq. idemque ausus est tradere P. SERRY *Exercit.* 46. §. 9. sed suscipiendam pluribus confirmant *Jacobus* GRETSERUS in *Syntagmate de Imaginibus non manu factis cap.* 9. *Augustinus* CALCAGNINUS de *immagine Edeffena*, Genuæ 1639. 4. & SANDINIUS de CHRISTO D. cap. 19. n. 2. seqq.

§. XI.

Exteriorum testimonia de CHRISTO.

I. Præcipuum, quo Patres usi sunt, pro CHRISTO testimonium ex oraculis Sybillinis a *Servatio* GALLÆO editis Amstelod. 1689. 4. ductum novimus. Ea tamen passim Protestantes rejiciunt, atque a Christianis conficta tradunt: Princeps eorum hoc in argumento *David* BLONDELLUS in Gallico libro, quem *Charentonii* 1649. vulgavit prænotatum: „des sybilles célébrées tant par l'an-
„tiquité payenne, que par les Saints Peres.“ De iisdem, ut alios omitram a *FABRICIO* percosos *Biblioth. Græc.* vol. 1. contemptim agit *SOLIGNAC*, cujus Gallicæ de *Sybillis* dissertationes exstant in diario inscripto *Bibliothèque Francois* T. XXXVIII. p. 1. artic. III. & IV. Nobis ea stat sententia, quam *Natalis* ALEXANDER in dissertatione etiam in *Thesauro Theologico* cum notis editoris recusa, *Honoratus* a S. MARIA T. II. Animadv. in regulas, & usum critices l. II. diss. II. CRASSETUS *des Sybilles* propugnarunt, Sybillarum scilicet oracula, saltem, quæ Patres Ethnicis objecere, invicta esse traditione fulta, nec sine audacia sublestæ fidei posse insimulari. Confer *Petri Antonii de Comitibus*
GAE.

GAETANIS dissertationem de *Sybillis*, quæ exstat Tomo II. operis prænotati: „dissertazioni Istori- „che, scientifiche, erudite recitate da diversi Au- „tori in *Brescia* nell'adunanza letteraria del Sig. „Conte, Giammaria MAZZUCHELLI, Brixia 1765. p. 175. seqq.

Aliud celeberrimum pro CHRISTO testimonium suppeditat JOSEPHUS Judæus lib. xviii. *Antiquit. Judaic.* cap. 4. Sed quæritur, num genuinum sit? an potius adulterinum? Joan. Albertus FABRICIUS in *Syllabo Scriptorum de veritat. Religion. Christ.* p. 135. seqq. auctores pro utraque sententia, qua solet, diligentia recenset. Præcipuos nos proferemus. Adulterinum contendunt Christophorus ARNOLDUS in *epistolis xxx. Philologicis, & historicis de Flavii JOSEPHI testimonio, quod JESU CHRISTO tribuit lib. xvi. antiquitatum* cap. 4. Noribergæ 1661. 12. Abbas de LONGUERVE in *dissertatione sur le passage de JOSEPH en faveur de J. C.* apud Joan. CLERICUM T. vii. *Biblioth. Ancien. & modern.*, ipse CLERICUS ejusdem Bibliothecæ T. xvi. p. 90. seq. Interpolatum volunt Stephanus le MOYNE in *notis ad varia sacra* p. 9. 31. Thomas ITTIGIUS in *selectis capitibus hist. Eccles. sac.* 1. p. 336. seq. Abbas de FONTAINES in *epistola ad D. de HOUTTEVILLE* quæ exstat in *diario des Savans* 1723. mense Jul. pag. 10. Germanus est CAROLO DAUBUZ, cujus pro testimonio Flavii JOSEPHI de JESU CHRISTO libri duo cum Joan. Ernesti GRABII præfatione, Londini 1706. 8. prodierunt; Justo Christophoro DITMARO in *dissertatione historico-ecclesiastica in Flavii JOSEPHI testimonium de CHRISTO*, Francofurti ad viadrum 1715. Davidi MARTINO in *dissertation critique sur le passage de JOSEPH, touchant JESUS CHRIST, ou l'on fait voir, que ce passage n'est point supposé*, Ultrajecti 1717. 8. & Renato Josepho TOURNEMINE, qui in *Mercurio Gallico* a. 1739. Majo & Augusto mensibus luculentam de hoc testimonio dis-

tertationem vulgavit , ut CAVEUM , PAGIUM in *Critica* ad ann. 32. *Honoratum* a S. MARIA T. 111. diss. IV. atque *Henricum VALESIUM* in notis ad EUSEBII historiam omittam.

A R T I C U L U S II.

De Beatissima Deipara Virgine MARIA , ejusque Sponso JOSEPHO. Aliqua de S. JOANNE BAPTISTA.

I. De Sanctis Deiparæ parentibus JOACHIMO & ANNA consulendi BOLLANDIANI ad d. 20. Martii & 26. Julii, *Petrus BIVERUS* in *Libro de Sanctis* JOACHIMO , & ANNA , & JOSEPHO Antuerpiæ 1638. *Natalis BEDA* in apologia pro filiabus & nepotibus B. ANNÆ contra Jac. FABRUM Parisiis 1519. *Joannis Thome* a S. CYRILLO *Mater honorificata* S. ANNA, Coloniae 1657. 4. & qui hypercriticum SERRY strenue refellit, SANDINIUS de MARIA virg. cap. 2.

II. Præsentationem B. Virg. ejusque Festum illustrant GRAVESONIUS de *misier. & Ann. Chr. diss.* 1. §. 1. LAMBERTINUS de *Festis lib.* 11. SANDINIUS de MARIA V. cap. 3. TROMBELLUS cum primis. Exstat etiam Fr. *Danielis* a S. MARIA liber inscriptus : *Institutio festivitatis Præsentationis virginis MARLÆ* Antuerpiæ 1666. 8.

III. Si quæratum num , & quæ Sacramenta B. Virgo suscepit , præter TROMBELLUM adi LAMBERTINUM de *Servor. Dei Beatific. & Beat. Canoniz. lib.* 4. p. 11. cap. 21. n. 14. ac Tomum XLVII. sylloges opusculor. Calogeranæ, ubi p. 241. seqq. exstat., lettera di un Ecclesiastico , in cui si „ cerca se la Beatissima Vergine MARIA possa a „ vere ricevuti i Sacramenti del Battesimo, e dell' „ Eucaristia?

IV. *Ephest* Sanctissimam Virginem obiisse Abbas CHOISY T. 1. hist. Eccles. TILLEMONTIUS, SER.

SERRU, aliiq̃ue confidenter adfirmant. Vide quid CHOISYO *Trivultiani* reposuerint in *Ephemeridib.* a. 1703. a. 180. quid TILLEMONTIO P. le QUIEN *oper. Damasc. T. 11. p. 857. seq.* quid SERRYO SANDINIUS *Joan. Fridericus MASERUS* Lipsiæ 1671. diatribam edidit *de conventu Apostolorum ad mortem* MARIÆ; sed cum ea conferatur quæso S. MODESTI Hierosolym. Patriarchæ *encomium in dormitionem sanctiss. D. N. Deiparæ semperque Virginis* MARIÆ a Cl. GIACOMELLIO Latine redditum vulgatumque *Roma* 1760. p. 37.

V. Superiore sæculo occasione USUARDINI Martyrologii gravis in *Galliis* oborta quæstio est de corporea B. V. adsumptione. Semper creditum fuisse, B. Virginem corpore & anima in cœlos adsumptam negavit *Claudius JOLY* in dissertatione *de verbis USUARDI, qua referuntur in Festo adsumptionis B. M. V. Senonis* 1669. 12. itemque *Epistola Apologetica pro USUARDO Rothomagi* 1670. At *Claudio* adversatus est 1. *Jacobus GAUDINUS*, qui *Parisiis* 1680. in 8. edidit *Adsumptionem MARIÆ Virginis vindicatam* contra dissertationem *Claudii JOLY*; 2. *Nicolaus LADVOCAT in vindiciis Parisenicis*, quibus adferitur vera Ecclesiæ doctrina *de adsumptione corporea B. M. V. contra Claudium JOLY* *Parisiis* 1670. 8. *Joannes* interca LAUNOŒUS sententiam *Claudii JOLY* propugnavit. Quamobrem LADVOCAT „ repeti-
„ tas vindicias opposuit pro adsumptione corporali;
„ Sanctissimæ V. M. contra „ Joannem LAUNO-
UM, *Parisiis* 1672. 8. Eodem igitur anno JOLY. Senonis Libellum emisit, cui titulum fecit: „ Tra-
„ ditio antiqua Ecclesiæ *Francia*, seu totius Impe-
„ rii Occidentalis de verbis USUARDI, quæ in
„ ipsius Martyrologio ad Festum Adsumptionis B.
„ M. V. referuntur vindicata contra “ *Jacobum*
GAUDINUM, & Nicolaum LADVOCATUM. A JOLY sententia parum distant *Natalis ALE-*
XANDER, TILLEMONTIUS, ERRY. sed

vide

vide FLORENTINII ad Hieronym. Martyrol. Exercitationem tertiam, LAMBERTINUM de Festis B. M. V. lib. 2. SANDINIUM de MARIA Virgine cap. 7. TROMBELLUM, & egregium librum, qui a. 1766. *Rome* prodit in 4. prænotatum: „ l'affonzione al Cielo della Madre di Dio „ dimostrata secondo il sentimento di Santa Chie- „ sa contro l'opinione di qualche Scrittore, ope- „ ra lasciata in embrione dal sacerdote Filippo „ STROZZI Canonico della Basilica *Liberiana*, „ e ridotta nella presente forma da Gio: Fran- cesco STROZZI.

VI. Inter scripta, quæ B. V. tribuuntur, præter epistolam ad S. IGNATIUM feruntur epistolæ duæ, altera ad *Florentinos*, altera ad *Messanenses*, quarum utramque Joannes LAMI in libro de *eruditione Apostolorum* apocryphis libris ad censet in codice apocr. N. T. Quod spectat ad *Messanensem* epistolam, Melchior INCHOFER illam vindicare conatus est edito ingenti volumine, quod inscripserat: *Epistola B. Mariæ ad Messanenses veritas vindicata, ac plurimis pravissimorum Scriptorum testimoniiis, & rationibus erudite illustrata*, *Messanæ* 1630. Ut autem S. Congregationis desideriis satisfaceret, novo ac modestiore titulo opus suum *Viterbii* recudit ann. 1633. auctius, & emendatius: *de epistola B. Virg. Mariæ ad Messanenses conjectatio plurimis rationibus, & verisimilitudinibus locuples*. INCHOFERUM confutavit Rocchus PYRRHUS in dissertatione *de epistola Deipara, quæ de Messanenses scripta dicitur T. 1. Sicil. Jacr. notit. 11*. Inventus tamen hoc sæculo est Abbas Generalis Ordinis S. BASILII, qui contra PYRRUM *Messanensem* causam defendendam susciperet. Is est Petrus MENNITUS in quodam opusculo *Roma* impresso ann. 1718. Pro eadem epistola pugnavit etiam P. Thomas de ANGELO Ordinis Prædicatorum in *Annalibus historico-criticis Ecclesiæ Siculæ* sæculo 1. §. 1.

VII. A MARIA non discedendum, quin aliqua de celebri ejus Imagine, quam *del. Pilar* vulgo *Hispani* appellant, indicemus. Exstant igitur Fr. *Didaci* MURILLO,, dos tratados de la fundacion,, milagrosa de la Capilla Angelica de la Madre,, de Dios *del Phar*, y excellencias de la Imperial Ciudad de "Gaosfa f. Valentiaë 1616. Suadeo tamen, ut potius legatur P. CUPERUS *Bollandianus* in Commentario ad acta S. JACOBI Majoris. Addamus in *Perusinarum* gratiam Joan. Baptista LAURI librum de annulo pronubo B. Virginis MARIAE, qui *Perusiae servatur*, Romae 1622. 8. Etiam Hyacinthus VINCIOLI *Perusiae* 1737. 8. commentariolum edidit Italice de eodem annulo. Vide etiam LAMBERTINUM de Festis B.M. V. ubi de Festo Desponsationis agit.

VIII. Ad S. JOSEPHUM quod pertinet, Joan. Fridericus MAYER,, quaestionem historicam, num,, JOSEPHUS tempore nativitatis Christi fuerit se,, nex decrepitus? "Lipsiae vulgavit 1632. At *Alexius Symmachus* MAZOCHIUS in illud argumentum, quid antiquitas de JOSEPHI, ac Divini SERVATORIS artificio senserit? Faberne lignarius, an ferrarius fuerit, singulari diligentia inquisivit pag. 283. 297. eruditissimae epistola, qua ad xxx. virorum clarissimorum de dedicatione sub ascia commentationes integra recensentur. Neapoli 1739. 8.

IX. Appendicis instar aliqua subjicio de S. JOANNE BAPTISTA. FLORENTINIUS igitur duas ad JOAN. BAPTISTAM spectantes Exercitationes habet in notis ad Hieron. Martyrol. xiiii. p. 786. quae inscribitur de loco, & die, quo natus & sepultus est S. JOAN. BAPTISTA, & xiv. p. 857. de JOAN. BAPTISTAE nondum posito Praecursoris officio, deque ejusdem Conceptionis & Nativitatis loco. Gravissimi vero argumenti est Liberati FASSONI de Cleric. Reg. Schol. Piar., Romae edita 1757. de cognitione S. JOAN. BAPTISTAE in matris utero exultantis adversus Samuelem BASNAGIUM
dis-

differtatio. Protestantes minutalia quædam erudita de S. JOAN. BAPTISTA consecrati sunt. Quali vestitu victuque idem usus fuerit, in id studiose inquirunt: *Andreas GLEICHIUS* commentatione de victu JOANNIS, Lipsiæ 1659. *Conrad. OLDUS* in domicilio, victu, & amictu JOANNIS *Præcursoris Messia*, Rostochii 1658. *Joan. CHREMITZIUS* disputatione de amictu JOANNIS BAPTISTÆ, Lipsiæ 1663., *Balthasar STOLBERGIUS* de amictu, & victu JOANNIS BAPTISTÆ, Vitembergæ 1683. *Paullus RABIUS*, cujus duæ exercitationes philologicæ exstant, altera de victu JOANNIS BAPTISTÆ, ibidem 1693. Eodem spectat quod *Miscellan. Lipsiens. T. v. p. 1v.* legitur, *Joan. Christoph. HARENBERGII Meletema de Vestitu JOAN. BAPT. & Olai BORNEMANNI* diss. de victu JOAN. BAPT. Hafniæ 1694. Munus, quod JOANNES obiit, *Joannes Andreas QUENSTEDIUS* exposuit in JOANNE primo Evangelii & Baptismi novi Testamenti ministro, Vitembergæ 1663. *P. LIRON T. 11.* operis prænotati *les Amenitez de la Critique* dissertationem habet de l'origine du Baptême, ou on fait voir, que S. JEAN a institué le premier cette ceremonie, & qu'avant la quinziesme année de l'Empire de Tibere Cesar elle étoit inconnüe aux Juifs. De mortalitatis fine, quem idem habuit, videantur: *Christophori CELLARII schediasma historicum de carcere & supplicio JOANNIS BAPT.*, Halæ 1698. ac 1703. *Michaelis FOERTSCHII* dissertatio de mortibus persecutorum JOANN. BAPT., Jenæ 1709. *Salomon VAN TIL* dissertationes de JOANN. BAPT. incarceratione fittitia, Herodiana vincula antecedente: de tempore incarcerationis JOANN. BAPT., ex Herodis Antipæ itinere Romano eruendo, ac de JOAN. BAPT. incarceratione unica, ministerio ejus publico finem imponente, Lugduni Batavor. 1710. Refellit *Bernard. LAMII* sententiam qui singulari dissertatione de vinculis JOANNIS,

JOANNEM bis in carcerem fuisse conjectum contendit: primum a magno *Judaorum Senatu*, deinde ab HERODE AGRIPPA. De Reliquiis tandem S. JOAN. BAPT. ac præsertim de ejus Capite vide CANGIUM *Traité du Chef de S. JEAN BAPTISTE*, Parisiis 1665. & MABILLONIUM *Vet. Analect.* edit. Parisiensis 1723. p. 266.

ARTICULUS III.

De Sanctis Apostolis ac LXX. Discipulis.

§. I.

Generales quadam, communesque omnibus Apostolis disquisitiones.

1. Ad Vitam Apostolorum publicam spectant quæstiones 1. de eorum ordinatione, an scilicet omnes a Christo Episcopi ordinati fuerint, an PETRUS a Christo, a PETRO reliqui? Vide BEL-LARMINUM de *Rom. Pont. lib. 1. cap. 23.*

2. De forma, quam in celebranda liturgia usurparunt; (ad hanc celeberrimus spectat S. GREGORII M. locus ep. 64. lib. 7. de quo conferendus omnino Franciscus Antonius ZACCARIA in *diff. de jure liturgico cap. 2.*) ac de liturgiis, quæ sub eorum nominibus circumferuntur; quæ de re Natalis ALEXANDER, DUPINIUS, CEILLIUS, BONA, *Honoratus* a S. MARIA, & ASSEMANUS in Codice liturgico universæ Ecclesiæ adcundi sunt.

3. Inquiritur, omniumne linguarum scientia Spiritus Sanctus Apostolis largitus sit? Vide SANDINIUM in *histor. Apost.* ubi de *Apostolis in universum* quæst. 23. Joannem LAMI de *eruditione Apostolorum*, Florentiæ 1738., & Atromi TRASEOMACHII *calabri*, sub quo nomine Franciscum Antonium ZACCARIA latere nemo jam dubitat,

Ita-

Italicas adversus LAMIANUM librum epistolae,
Venetiis editas.

4. Num baptizaverint in nomine Christi? Confer S. BASILIUM in *Tract. de Sp. S.* cap. 12. ESTIUM in sententias, VOSSIUM de *Baptismo*, HARDUINUM de *triplici Baptismo*, CALMET in *differt. de Baptismo JESU Christi nomine collato*, & qui inter se de hac de re dimicarunt, *Dominicanos* duos DROWEN de re sacram. & ORSIUM postea Card. in *differtatione historica de Baptismo in nomine JESU Christi*, Mediolani 1733., & in *Vindiciis differtationis de Baptismo in nomine JESU Christi a Sorbonici Doctoris* (DROWENII, qui differtationem Orsianam confutarat.) *objectis*, Florentiæ 1735. 4.

5. De divisione Apostolorum. Vide BOLLANDIANOS T. IV. Julii, ubi & de Provinciis, num forte inter Apostolos divisæ fuerint disputant; quæ de re aliqua adnotavit in *salutari luce Evangelii* Joan. Albertus FABRICIUS.

6. De Symbolo, quod antequam discederent, edidisse Apostolos, RUFINUS, aliique veterum tradiderunt apud Joan. Alb. Fabricium *Cod. Apocr. N. T. P. III. p. 339. seqq.* & in *salutari luce Evangelii* p. 93. Historiam Symboli Apostolici Petrus KINGIUS Anglice edidit Londini 1702., quæ Lipsiæ latina recusa est 1706. 8., itemque Joan. Rudolphus KIESLINGIUS *historiam Lipsiæ vulgavit de usu Symbolorum potissimum Apostolici &c.* 1753.

8. Id autem hi potissimum spectant, ut Apostolis Symbolum demant; quod ipsum solemne est aliis Protestantibus, Jacobo USSERIO in diatriba *de Romana Ecclesia Symbolo Apostolico vetere*, Londini 1647. & Oxoniæ 1660., BINGHAMO, BASNAGIO, aliisque; immo & a nonnullis ex Catholicis propugnatum dolemus, ut a du PINIO, TILLEMONTIO &c. Revera tamen Apostolos ejus symboli auctores fuisse probant Natalis ALEXANDER in *fac. I. diff. XII.* quam a BASNAGII ca-

villationibus MANSIUS vindicavit, & *Joan. Franciscus* MADRISIUS in *diff. de Symbolo Apostolorum*. Nonnulla adversus TILLEMONTIUM habent hac de re BOLLANDIANI ad d. 15. Julii, ubi de divisione Apostolorum. Nemo tamen accuratius, copiosiusque doctissimo *Joan. Chrysostomo* TROMBELLIO hocce argumentum pertractavit. Confer *Tractatus de Sacramentis* ab eo vulgatum, *Bononia* 1770. Tomum II. ubi *diff. IV. quæst. III. pag. 80. seqq.*, hæc invenies diligenter expensa.

„ I. An propterea *Apostolicum*, seu *Apostolorum*
 „ *Symbolum* appelletur ea fidei nostræ complexio,
 „ & synopsis, quod ab Apostolis composita sit.
 „ II. An *Symbolum* ab Apostolis compositum illud
 „ ipsum sit, quo hodieque in conferendo Baptismo
 „ Romana Ecclesia utitur. III. An ita compositum
 „ ab Apostolis fuerit, ut unusquisque Apostolorum
 „ peculiarem & suam in hoc symbolo sententiam,
 „ portionemque posuerit: adeo ut omnium primus
 „ PETRUS portionem, seu sententiam, seu si ap-
 „ pellare ita vis, articulum posuerit, secundum
 „ JOANNES, seu potius ANDREAS: & sic reli-
 „ qui per ordinem Apostoli. IV. An soli condi-
 „ derint, an operam, opemque præstantibus, &
 „ adficientibus discipulis reliquis. V. Quo tem-
 „ pore conditum illud fuerit. VI. Quænam fue-
 „ rit causa, seu ratio, qua ad illud condendum
 „ adducti Apostoli sunt. VII. Unde Fidei nostræ
 „ complexio *Symboli* nomen adceperit? “

II. Duæ præsertim quæstiones ad *privatam* Apostolorum vitam pertinent: Altera num matrimonio juncti fuerint? de qua quæstione consuli possunt BELLARMINUS de Clericis lib. I. cap. 20. SANDINIUS in *hist. Apost.* quæst. 9., & *Franciscus Antonius* ZACCARIA in *historia Polemica Calibatus* lib. I. cap. I: Altera de tunica, aliisque vestibus Apostolorum: in quam quæstionem conferre potes præter SANDINIUM citat. *histor. Apost.* quæst. 42. & 43. Joannem LAMI de re vestiaria
 bonii-

hominis Christiani in antea indicato de eruditione Apostolorum libro differentem, & Philippum Laurentium DIONYSIUM in Sacrarum Vaticanæ Basilicæ Cryptarum monumentis p. 190. seqq.

§. II.

Præcipua de singulis Apostolis disquisitiones.

I. De PETRO. Præter ea, quæ artic. sequente de ejus rebus ad Antiochenum & Romanum Episcopatum pertinentibus opportunius dicturi sumus, quæritur a D. LIRON *Tom. 11. des singularit. historiq. & litterair. pag. 412. si JESUS Christ chez Caiphe regarde St. PIERRE des yeux du Corps.*

Gravior quæstio est, fueritne PETRUS CEPHAS ille, cui PAULLUS in faciem testitit? Negat Joannes HARDUINUS in dissertatione inscripta CEPHAM a PAULO reprehensum PETRUM non esse. HARDUINUM confutarunt Canonicus BOILEAU in *disquisitione Theol. in Gal. 11. 10.*, Parisiis 1713. Augustinus CALMET in *dissert. an CEPHAS quem PAULLUS Antiochiæ redarguit alius fuerit a S. PETRO?* Casar CALINUS *Exercit. histor. in Acta Apostolor. lib. 2. cap. 5.* SANDINIUS in *disputationibus historicis* xx. disp. 1. & Fr. Thomas MAMACHIUS *Orig. Christian. T. 111. Pro HARDUINO*, cujus etiam dissertationem recudit, atque Italice vertit, certavit Hieronymus COSTANTINI, Venetiis 1763. edito libro, cui titulus: *Questione di fatto, se il CEFA ripreso da S. PAOLO possa con ragione crederli il Principe degli Apostoli S. PIETRO?* Qui hanc sententiam tuentur, aliam quæstionem refricant inter Sanctos AUGUSTINUM & HIERONYMUM olim excitatam, ferione an simulate PAULLUS PETRUM reprehenderit? Vide *Natalem ALEXANDRUM* in *sæc. 1. diss. xi.*

De Catenis S. PETRI eruditissimam a P. D.

Michael Angelo MONSACRATI dissertationem habuimus, Romæ 1750. 4. Confer historiam litterariam Italiæ Tom. 111. p. 382. 394., & *Joannes Ernesti Imman.* WALCHII commentationem de vinculis PETRI ex antiquitate illustratis, Jenæ anno 1758.

Josephus Maria SORESINUS, Romæ 1673. opusculum emisit de Capitibus Sanctorum Apostolorum PETRI & PAULLI in Sacrosancta Lateranensi Basilica asservatis 8.

II. De S. PAULO plures exstant dissertationes, uti sunt de illius

1. *Nomine*: *Joann.* CRAUSII dissertatio de PAULO binomini, Jenæ 1667. *Jessenii Hannibalis* JESSEN onomatologia PAULLI, Hafniæ 1701. *Petr. Edu. FRIIS* dissertatio de PAULO binomini, Hafniæ 1713. *Fr. Guil. ROLOFFII* commentatio de tribus PAULLI Apostoli nominibus, Jenæ a. 1731.

2. *Civitate Romana*; quod argumentum persequuti sunt SPANHEMIUS *Orbis Romani* diss. 1. (quodcum confer *Trivultianos* in *Ephemerid.* ann. 1704. Februar. p. 263. seqq.) DEYLINGIUS *observat. sacrar.* p. 111. p. 388. *Christophorus* CELLARIUS dissertatione de PAULLI *Romana Civitate*, Halæ 1706. *Petrus* ECKERMANNUS dissertatione de *Romana Apostoli PAULLI Civitate*, Upsaliæ 1746.

3. *Conversione*. *Friderici* SPANHEMII dissertatio de *Conversionis PAULLINÆ* *Epocha*, fixa in epistola ad Galatas, deque PAULLI historia ac nomine. *Joan. Paulli* BUTTNERI dissertatio de SAULLO illuminato, per triduum oculorum usu destituito, Jenæ 1702. *Joan. Guil. BALERI* commentatio de cæcitate PAULLI, Altorfii 1725. *Christ. Aug. HEUMANNI* dissertatio de illuminatione SAULLI, cæca pietate ferventissimi, Goettingæ an. 1741.

4. *Apostolico munere*, aliisque, *Godofr. Maximilian.* LEISNERI dissertatio de PAULO eodem jure auctoritate atque potestate Apostolo, quo duodecim Apostolorum collegium, Liypsiæ 1716. *Gottfr.*

OLEA.

OLEARIJ dissertatio de gestis PAULLI in urbe Atheniensium, Lipsiæ 1706. Joan. Henric. MAJI adnotata quadam philologica ad gesta PAULLI in urbe Atheniensium, Giesæ 1727. Chr. Frideric. BOERNERI acta BARNABÆ, & PAULLI lycaonica, ex LUCÆ commentariis descripta & observationibus Theologico-philologicis illustrata, Lipsiæ 1714. Joan. Jacobi PEIZERI exercitatio Academica de ἀποδιδῶσι PAULLI & BARNABÆ a Lystrensis frusta tentata, Altorffii 1713. Joan. Frider. GUHLINGII dissertatio de PAULO, Mercurio a Lystrensibus vocato, Vitembergæ 1726. Christ. Frider. STISSERI disquisitio philologico-critica de BARNABA & PAULO, Lystrensis diis, Seditini 1741. Christ. Guil. CONRADI Acta PAULLI Ephesia, ante tumultum a Demetrio excitatum, observationibus philologicis illustrata, Jenæ 1740. Joa. Georgii WALCHII acta Philippensia, Jenæ 1726. Joan. Conradi STIGLIZII de servitute pæna Sancti PAULLI Apostoli liber singularis a GORIO editus decad. 11. Symbol. Rom. edit. vol. ix. p. 78. 126.

5. Itineribus. Georgii LAETI peregrinatio PAULLI Apostoli, Lugduni Batavor. 1639. 12. Francofurti 1650. 12. Christophor. CELLARIJ dissertatio de amenitatibus historicis, & geographicis, ex itineribus PAULLI Apostoli collectis, Halæ 1694. Adde de peculiaribus quibusdam PAULLI itineribus disquisitiones. Quo spectant 1. Frider. Christ. BUCHERI dissertatio de Peregrinatione PAULLI transmarina, Vitembergæ 1679. Joannes Jacobus QUANDTIJ dissertatio de maritima PAULLI peregrinatione Regiomont. 1710. Georg. Lebr. WILCKII diatriba de peregrinatione PAULLI Macedonica per Graciam, Lipsiæ 1688. P. Danielis FARLATI disquisitio, an D. PAULLUS in Illyrico Christi Evangelium divulgaverit? quæ existat T. 1. Illyrici sacri Prolegom. p. III. sect. 1. cap. 1. §. 2. Jacobi HASÆI dissertatio geographico-politica de navibus Alexandrinis, PAULLUM in Italiam de-

ferentibus, Bremæ 1716. ejusdem dissertatio de computatione mensium PAULLINI itineris; quod Hierosolymis Romam suscepit. Petri KUNZII observationes de vexillo navis Alexandrinæ, qua PAULUS Gentium doctor in Italiam vectus est, Jenæ 1734. 2. De naufragio PAULLI, ejusque Melitam appulsu disputatores, ut Paulli CRUSII PAULLUS naufragus, Lipsiæ 1609. 8. Alberti SCHUMACHERI dissertatio de naufragio PAULLINO Bremæ 1730. Joan. Christ. KIRCHMEIRI dissertatio de requie PAULLI in Melite insula, Marburgi 1731. Joan. Frid. WANDALINI disputatio de Melita PAULLI, Hafniæ ann. 1707. Joannes Ernestus Immanuel. commentatio de Deo Melitensium, Jenæ ann. 1752., qua historia naufragii PAULLI itidem illustratur. At quænam hæc Melita? Dalmaticane an Sicula? Initium hujus controversiæ fecit P. Ignatius GEORGIUS Benedictinus quum librum inscriptum: PAULLUS „ Apostolus in mari, quod nunc Venetus sinus dicitur naufragus & Melita Dalmatiensis Insulæ „ post naufragium hospes; sive de genuino significato duorum locorum in actibus Apostolicis XXVII. 27. XXVIII. 1. inspectiones anti-critica, Venetiis 1730. 4. ederet atque adfirmaret, PAULLI naufragium in mari Adriatico evenisse. Enimvero ut liber exiit, certatim in illum scriptores calumum acuerunt pro Sicula Melita pugnaturi. Hinc Claudii Josephi GUIOT de la Marne epistola ad Cardin. POLIGNAC Romæ 1731. Bonavent. ATTARDII vindicia pro Melita sicula 1739. dela MARNE vindicia Melitenses 1732. 4. Joan. Antoni CIANTAR „ dissertationes Apologeticæ de PAULLO Apostolo, in Melitam siculo-adriatici maris „ insulam, naufragio ejecto, Venetiis 1738. 4. Ruperii A. S. GASPARE, PAULLUS Apostolus e Melita Illyricana in Africam quondam; nunc vero S. JOANNIS Hierosolymitani equitum feliciter redux sive anticriticarum inspectionum Ignatii GEORGII amici

ca inspecto, Venetiis 1739. 4. duabus partibus. Quieverat hæc controversia, quum an. 1753. *Joan. Baptista* LADVOCAT pro *GEORGII* sententia dissertationem Gallicam edidit *sur le lieu du naufrage de St. PAUL*. *P. Carolus Joseph de S. FLO-RIANO* e *Minoribus*, uti vocant, *Reformatis*, LADVOCATI dissertationem statim confutavit, licet nonnisi an. 1756. in Sylloge prænotata *Raccolta Milanese* ediderit pro eadem *Melita sicula* suam dissertationem chronologico-geographicam inscriptam: *Navigazione dell' Appostolo PAOLO da Cesarea a MALTA*. *Stephanus* SCIUGLIAGA hanc libens occasionem *Dalmatica Melita* vindicandæ adripuit; duobus libris an. 1757. *Veneta* in urbe vulgatis, Italico altero, cui titulus: *il naufragio di S. PAOLO ristabilito nella Melita Illirica, contro la dissert. chronol. geograph. del R. P. Carlo Giuseppe di S. FIORANO*, latino altero inscripto: *Exercitationes geographica, hydrographica, & anemographice de naufragio D. PAULLI Apostoli, ejusque adventu in insulam Melitam Illyricam, sive mare Hadriaticum suis finibus restitutum*. SCIUGLIAGA novum ad- versarium nactus est *Canonicum Joan. Franciscum* AGIUS de *SOLDANIS*; edidit is an. 1758. *Venetiis* *discorso Apologetico* &c. Nec filuit *P. a S. FLO-RIANO*, qui ann. 1759. *Mediolani* quinque dissertationes vulgavit hoc titulo: *Origine della Fede Cristiana in MALTA*. Eodem anno 1759. *Venetiis* prodijt *lettera dell' Abate Stefano* SCIUGLIAGA *J. C. della origine della Fede Cristiana in MALTA*. Post has dissertationes legenda *Joan. Jacobi* SYRBII dissertatio de *PAULLI in urbem ingressu* *Jenæ* 3. huc pertinet controversia, *PAULLUS* ne in *hispaniam* profectus sit? Adfirmant *Natalis* ALEXANDER in *sec. I. diss. xv. & D. LIRON T. iv. operis Gallici singularites litteraires* &c. pag. 175. 193. Negat *Joan. Justus* SPIER in *disputatione historica & critica, qua testimonia Patrum quinque primorum seculorum de PAULLI Apostoli itinere,*
in

in Hispaniam confecto, labefactatur, Vitembergæ 1740. deinde in *historia critica de hispanico*, PAULLI *Apostoli itinere*, eodem loco 1742. 4.

VI. De vinculis: Ludovic. CAPELLI *disquisitio*: an PAULLUS his fuerit victus Romæ, & an occidentem, predicando Evangelium lustraverit. Gottl. Frid. GUDII *vindicia posteriorum vinculorum*, & Martyrii PAULLINI. Petri ZORNII *commentatio de PAULLI singularibus fatis in carcere castrensi arcis Antonia* Joan. Ernesti Imman. WALCHII *disseratio de vinculis Apostoli PAULLI ex antiquitarum profanarum monumentis illustrati*, Jechæ 1746.

III. de S. ANDREA, I. ejus cathedra, siue ordinatio Episcopatus Patris in Martyrologio Hieronymiano v. Februarii recolitur; qua de re vide BOLANDMM ad eum diem, & FLORENTINIUM in Indiculum Apostolor. 2. An autem S. ANDREAS Byzantinam Ecclesiam instituerit, quod NICEPHORUS *Constantinopolitanus in Chronico*, NICEPHORUS CALLISTUS, COTINUS alii-que recentiores Græci tradunt apud LAMBECIUM T. III. pag. 55. seq. & 154. disputant Natalis ALEXANDER *fac. 1. cap. 8.* TILLEMONTIUST. 1. *Monum.* SANDINIUS de S. ANDR. §. 3. præsertim vero P. Guilielmus CUPERUS in dissertatione prævia ad *historiam chronologicam Patriarcharum Constantinopolitanorum de exordio Cathedre Constantinopolitanæ, seu potius Byzantinæ*, ubi etiam contra BARONIUM eandem Cathedram non fuisse a S. PETRO institutam ostendit. 3. Acta S. ANDRÆ ab Achæa Presbyteris conscripta passim cum ALBERTINO Protestantes rejiciunt, & ex nostris Scriptoribus DUPINIUS, TILLEMONTIUS, BAILLETUS; sed refelluntur hi a Natali ALEXANDRO, GARDEBOSCIO T. 1. *Honorato a S. MARIA*, præsertim vero a Carolo Christ. WOOG in eo libro, cujus titulum exscripsi cap. VI. §. 1. n. 4. Hæretici Acta S. ANDRÆ vel euderunt, vel corruerunt; de quibus Bartholom. GERMO-

MONIUS *de Hæreticis veterum Codicum corrupto-
ribus*. In Passionem S. ANDRÆ collectanea da-
bit FIORENTINIUS *Hieron. Martyr. p. 116. 4.*
de Cruce S. ANDRÆ, quæ adservari *Massilia*
fertur, multa Joann. Jacobus CHIFFLETIUS in
vesontione part. 1. cap. 48.

IV. de S. JACOBO Zebedæi filio, quem *Majo-
rem* vocant, quod præcipue in quæstionem venit,
est ejus in *Hispaniam* adventus. Eum negant BA-
RONIUS *ad ann. 816. n. 51.* & apud SPONDA-
NUM *ad ann. 44. Natalis* ALEXANDER *disf.*
xv. hist. Eccles. sac. 1. Non JACOBUM Zebedæi,
sed PAULLUM Apostolum, primum & unicum
Evangelii in *Hispania* promulgatorem probat sin-
gulari & copiosa dissertatione latina Michael a S.
MARIA Eremita *Augustinianus* inserta *Commen-
tariis Academiæ Regiæ Ulyssiponensis a. 1722. 27.*
August. Quibus addendus Christianus LUPUS *ad*
TERTULL. *de Præscript. cap. 20.* Adfirmant Jo-
annes MARIANA in *Tractatu de adventu S. JA-
COBI Apostoli in Hispaniam* cum aliis sex ejus Tra-
ctatibus *Coloniæ edito 1609.* Caspar SANCTIUS in
disputatione de S. JACOBI & PAULLI Apostolorum
in Hispaniam adventu addita ejusdem com-
mentario in *Acta Apostolorum Lugduni 1656.* &
Coloniæ 1617. Antonius CARACCIOLUS in *viga*
illustrium controversiarum: de Sancti JACOBI Apo-
stoli adcessu in Hispaniam, ac de funere S. MAR-
TINI, a Sancto AMBROSIO procurato, Neapoli
1623. 8. Francisc. a SANCTO AUGUSTINO MA-
CEDO *diatriba de adventu Sancti JACOBI in*
Hispaniam; Romæ 1662. 4. Caspar, de MENDO-
ZA, y SEGOJA *predication de Saint JAGO en*
Espanna, Zaragoza 1682. 4. contra Christianum
LUPUM & NATALEM ALEXANDRUM. Jo-
sephus Saenz de AGUIRRE *disf. 1x.* Apparatus ad
Concilia Hispaniæ *T. 1. p. 134. seq. A. D. L. D.*
F. in dissertatione, de Prædicatione Evangelii in
„ Hispania per S. Apostolum JACOBUM Zebe-
„ dæum

„ dæum, (de hac Trivultiani a. 1713. Novembr. „ p. 1931. seq.) „ *Hieronymus* CONTADOR de ARGOTE *Clericus Regularis* diss. Lusitanice scripta, & Regi Lusitaniæ Joanni V. dicata pro JACOBI adventu in Hispaniam, & mente S. HIERONYMI, in Commentariis Academiæ Regiæ Ulyssip. an. 1722. *Manuel Cajetanus* de SOUSA in iisdem Commentariis an. 1725. 19. Julii, ac deinde Tomis duobus de expeditione Hispanica S. JACOBI. CUPERUS *Bollandianus* T. VI. Julii ad d. 25. *Cajetanus* CENNIUS in *Codice Canonum Ecclesiæ Hispanæ* T. 1. diss. 1. cap. 2. qui tamen Hispanorum causam prodidisse potius, quam defendisse videtur, *Benedictus Clemens* de AROSTEGUI diss. de Adventu S. JACOBI in Hispaniam, Neapoli, *Julius Laurentius* SELVAGGIUS *Antiquit. Christianar.* L. 1. P. 1. cap. 4. §. 6. n. 28. seqq. Neapoli 1772. Utriusque sententiæ argumenta expendit Card. GOTTI in *veritate Religionis Christianæ* T. v. cap. 4. §. 2. *Daniel* FARLATUS HESYCHII testimonio (de quo vide tamen *historiam Litterariam Italia* T. IV, p. 111.) iter Hispaniense S. JACOBI per *Illyricum & Dalmatiam*, atque etiam *Pannoniam* describit, ac tuctur T. 1. *Illyrici sacri Prolegom.* P. 111. cap. 1. §. 3.

V. De S. JOANNE Apostolo & Evangelista conferantur de viaggi di S. GIOVANNI. Apostolo, *Ragionamento*. Exstat in opere inscripto *Raccolta Milanese* 1751. Mediolan. 4.

Christophori CELLARII de exilio JOANNIS Apostoli. Exstat in ejus dissertatione de septem Ecclesiis Asiæ in Apocalypsi memoratis, Halæ 1701.

Chr. Ludovici OBBARII dissert. de temperamento JOANNIS Apostoli cholericæ Goettingæ 1738. *Georg. Aug.* DETHARDINGII vindicia JOANNIS Apostoli a censura Joan. LAMII, Lipsiæ 1739.

„ *Chr. Augusti* HEUMANNI „ par fabularum ex historia Ecclesiastica exterminatum 1. de JOANNE

„ Apo-

„ Apostolo in fervens oleum conjecto . 2. de co-
 „ lumba ex POLYCARPI rogo evolante , Isenaci
 1715. Vide *Trivultianos* ann. 1716. April. p. 717.
 cumprimis vero Joan. *Laurentium* MOSHEMIUM,
 qui in dissertationibus ad histor. Ecclesiast. perti-
 nentibus vol. 1. p. 492 HEUMANNI dissertatio-
 nem solidissime confutavit.

De Passione , & Adsumptione S. JOANNIS
Hieronymiano Martyrologio inscripta FLORENTI-
 NII *Exercitatio* 111. Eodem spectant 1. Joan. *Seba-*
stiani MITTERNACHTII , *dissertationes philolo-*
gico-historico-Theologicae de loco JOANNIS XXI. 22.
 Namburgi 1665. 8. quibus pertractantur quæstio-
 nes, uti in ipso titulo indicatur , an JOANNES
 Evangelista martyrium subierit? naturali morte o-
 bierit? Statim resuscitatus corporeque ac anima
 adsumptus in cœlum fuerit? in sepulcro ad *Ephesum*
 vivus adhuc dormiat; an vero sine morte vivus in
 paradysum terrestrem translatus, inde sub tempora
 Antichristi cum *Enocho* & *Elia* venturus & occi-
 dendus ab Antichristo sit? 2. *Augustini* CALME-
 TI *disf. de morte* S. JOANNIS.

Porro de S. JOANNIS scriptis præter Interpretes,
 & Polemicos adi. *Natalem* ALEXANDRUM, DU-
 PINIUM, CEILLIERUM &c.

VI. De S. PHILIPPO *Gallise*, an potius *Gala-*
tis Evangelium adnunciarit , Eruditi viri inter se
 disputant, BARONIO pro *Galatis*, pro *Gallis* stan-
 te Petro de MARCA: Vide FABRICIUM in *sa-*
lutari luce Evangelii p. 102.

VII. De S. BARTHOLOMÆO illud 1. quæri-
 tur, num idem fuerit qui NATHANAEL. Id ne-
 gant TOLETUS in cap. 1. *Joan.* SANDINIUS
 aliique, adserunt contra Joan. ROBERTUS, cujus
Nathanael BARTHOLOMÆUS prodiit Duaci
 1619. *Fabricius* PIGNATELLI in lib. *de Apostola-*
in Nathanaelis BARTHOLOMÆI Parisiis 1660.
Joan. Nicolaus NAHRIUS in *disf. de Nathanaele*
Apostolo a BARTHOLOMÆO non diverso, Lipsiæ

1740. quibus adfentiuntur BOLLANDIANI. 2. quaeritur *Indorūne* Apostolus fuerit; quod in dubium vocat *Samuel BASNAGE* ad an. 46. n. 35. *argumentis*, inquit *FABRICIUS* in *salut. luce Evang.* p. 105. *non adeo firmissimis ductus*. 3. quo genere mortis obierit; qua de re consule *DIONYSIUM* in *sacrar. Vatic. Basil. Cryptar. monum.* p. 75. 4. quid de ejus corpore? requiescatne etiamnum *Beneventi*, an *Roma*? Pro *BENEVENTANIS* *Annibal MASCAMBRUNUS* Episcopus *Stabiensis* anno 1636. dissertationem ediderat. Eorundem traditionem defendit Card. *Ursinus* tunc Archiep. *Beneventanus*, postea *BENEDICTUS XIII.* Vulgata ann. 1694. luculenta dissertatione, quam *Italice* vertit *Basilius GIANELLI*, aliisque ab ipso Card. *URSINO* adceptis monumentis auctam an. 1695. *Beneventi* in lucem dedit prænотatam: *discorso, nel quale si prova, che 'l corpo di S. BARTOLOMEO sia in Benevento*. 4. „ Hanc sequuta sunt Acta petitionis, decreti, elevationis, recognitionis, ostensionis, repositionis, translationis, restitutionis, & consignationis sacri Corporis gloriosissimi Apostoli sancti „ *BARTHOLOMÆI* in *nova Basilica*, *Beneventi* *idem ecclesia &c.* *Beneventi* 1698. 4. Verum pro *ROMANIS*, quos olim *BARONIUS* defenderat, prodiit „ *Francisci DINI* dissertatio historico-critica de „ translatione & collocatione Corporis sancti *BARTHOLOMÆI* Apostoli *Romæ* in insula *Lycaonia*; „ seu vindiciæ *Breviarii Romani*, adversus, dissertationes Episcopi *MASCAMBRUNI*, *Marci VIPERÆ*, aliorumque, *Venetis* 1701. 4. *Beneventanorum* alii deinde causam acerrime propugnaverunt; nempe 1. *Josephus Antonius SASSI* in opusculo inscripto: *ragioni per provare l'esistenza del Corpo di S. BARTOLOMEO in Benevento esposte in una lettera alla santità di BENEDETTO XIII.* extat T. XV. *Sylloges* opusc. *Caloger.* p. 27. 78. 2. *Joannes Maria de VITA* in dissertatione *de vero Corpore S. BARTHOLOMÆI Apostoli ex Asia*
in

in Liparam, ex Lipara Beneventum translato, ibidemque adservato: exstat Tom. ix. novæ sylloges Opusc. Calog. p. 332. 402. Neutri parti satis fecerunt BOLLANDIANI, qui postquam in Comm. prævio de S. BARTHOL. collatis inter se monumentis prevalere BENEVENTANOS antiquitate testium, & auctoritate, ROMANOS numero judicarunt, tandem persuasum sibi esse dixerunt, utroque loco haberi Reliquias Apostoli, translationemque factam esse aliquarum.

VIII. De S. THOMA quæri potest, quid de CALAMINA civitate sentiendum sit, ubi quievisse dicitur? Leges autem quæ Joan. Alb. FABRICIUS hac de re in saluari luce Evangelii p. 109. seq. & Alexander LESLEUS ad Missale Mixtum p. 186. adnotant. Alia apud LESLEUM etiam pag. 185. invenies de Sancto hoc Apostolo non obvia. De itinerario, seu periodis S. THOMÆ adi eundem FABRICIUM in Codice Apocrypho N. T. p. 819.

Apocryphum ejusdem Evangelium, cujus tantummodo fragmenta apud COTELERIUM, LAMBECIUM, & eundem FABRICIUM exstant, integrum dedit Græco-latine, & eruditiss. adnotationibus illustratum Joan. Aloysius MINGARELLI T. XII. novæ Sylloges opusculor. Caloger. p. 73. 155. De actis S. THOMÆ, & Translatione Orcomam scripsit Joan. Baptista de LECTIS.

IX. de S. MATTHÆO disputatur, an a LEVI secernendus sit? distinguit ORIGENES contra CELSUM lib. i. §. 62. pag. 376. & HERACLEON hæreticus Valentinianus apud S. CLEMENTEM Alexandrinum lib. 4. Stromat. pag. 514., quos sequitur GROTIUS in MATTHÆUM cap. ix. 9. tom. 6. Criticorum Sacrorum pag. 347. & Joan. Fridericus FRISCHIUS in diss. de LEVI cum MATTHÆO non confundendo, Lipsiæ 1746. GROTIUS respondent DUPINIUS differt. Prælimin. ad Biblia lib. 2. §. 3. COTELERIUS in Constitut. Apost. lib. 8.

lib. 8. cap. 22. & CEILLIERIUS in Historia Au-
ctorum sacrorum lib. 2. cap. 2. art. 1. pag. 341.
tom. 1. Græce MATTHÆUM Evangelium scri-
pisse autumant aliqui ex recentioribus; non tamen
eas adferunt rationes, quæ nos cogant discedere a
sententia veterum Patrum, ut observavit GRO-
TIUS in MATTHÆUM Tom. 1. cap. vi. Criti-
corum sacrorum pag. 36. DUPINIUS dissert. Præ-
liminari ad Biblia lib. 2. cap. 2. §. 3. pag. 23. tom.
2. CEILLIERIUS in historia generali Auctorum
sacrorum tom. 1. l. 2. cap. 2. art. 2. §. 3. pag. 344.
Quis pectea in Gracum transtulerit, non satis cer-
tum est, ait HIERONYMUS de Script. Eccles. in
MATTHÆO. Alii JACOBUM Hierosolymorum
Episcopum, alii PAULLUM, alii LUCAM, alii
JOANNEM transtulisse putant: nullo tamen cer-
to, & inconcusso utuntur Auctore. THEOPHY-
LACTUS præfat. in Evangel. MATTH. pag. 2.
JOANNES, inquit, hoc ex Hebraica lingua in Græ-
cam, ut ferunt, interpretatus est. De Evangelio
S. MATTHÆI in S. BARNABÆ sepulcro inven-
to confer MAZUCHIUM in Kalendar. Neapolit.
ad d. XI. Junii.

X. De S. JACOBO *Minore* id potissimum in
 quæstionem venit, num a JACOBO Fratre Domi-
 ni, & *Hierosolymorum* Episcopo alius fuerit? BA-
 RONIUS eundem esse contendit; quam senten-
 tiam pluribus adversus SALMASIUM confirmant
 PETAVIUS in *libr. de Hierarchia Ecclesiastica*,
 NATALIS ALEXANDER *Sac. 1. cap. 8. TILLE-*
MONTIUS T. 1. monum., & Joan. Henricus MI-
CHÆELIS in Introductione historico-Theologica ad
epistolam JACOBI, Halæ Saxonum 1722. Contra
pugnant FLORENTINIUS Exercit. 2. HEN-
SCHENIUS ad d. 1. Maji, Franciscus Antonius
ZACCARIA in dissertatione de tribus JACOBIS
ad PETAVII libros Remondinianæ editionis, &
Joan. STILTINGHUS T. vi. Septembris Rollan-
diani, in diss. de Fratribus Domini JACOBO, JO-
 SE-

SEPHO, JUDA, & SIMONE, qua quaritur, an ullus ex illis fuerit inter Apostolos duodecim?

XI. De Sanctis SIMEONE, & JUDA, *Ragionamento sopra i viaggi de' due Apostoli GIUDA e SIMONE*, Auctore Angelo Theodoro VILLA exstat in opere *Mediolani edito 1757.*, inscriptoque *Raccolta Milanese*. Sunt, qui SIMEONEM eundem velint cum SIMEONE *Hierosolymitano* post JACOBUM Episcopo; quos refellit Samuel BASNAGE ad *Annum Christi 31. num. 72.* JUDAM contra plerique eundem habent cum JUDA fratre Domini; sed Joannes STILTINGHUS operose illos confutat in citata dissertatione *de fratribus Domini*, in qua neminem ex Domini Fratribus inter Apostolos cooptatum fuisse ostendit. Ad eundem JUDAM spectant, quæ in *Bibliotheca Bremensi* prodierunt altera volum. v. altera volum. vi. Theodori HASÆI *disquisitio de Levi a CHRISTO ad Apostolatum vocato, qua cum non, ut vulgo putatur, MATTHÆUM, sed JUDAM THADEUM esse, ostenditur.* Joan. Christ. BIEL *observatiuncula de Levi, JUDA THADEO.*

XII. De JUDA *Ischariote*, ac proditore quod in disputationem cadit, mors est, præsertim, vero qualis illa fuerit? quo modo narrationes MATTHÆI ac LUCÆ apte inter se conciliari debeant? Exierunt hac de re in lucem, quæ nunc sequuntur, dissertationes, *Georg. GOETZII de suspendio JUDÆ*, Jenæ 1661. *Jacobi ROESERI de morte JUDÆ proditoris Christi*, Vitembergæ 1668. & iterum 1703. *Job. ECKHARDI de funesto JUDÆ exitu*, Vitembergæ 1689. *Joachimi KUHNII de pernicie & morte JUDÆ*, Argentorati 1693. *Matthia BLOCHII de interitu JUDÆ*, Hafniæ 1708. Imprimis huc spectat concertatio de morte JUDÆ, in quam Jacob. GRONOVIVS, Jacob PERIZONIUS atque alii venerunt. Edidit GRONOVIVS *exercitationes Academicas de pernicie & casu JUDÆ proditoris,*

toris, Lugduni Batavor. 1683. ac communiorem sententiam sequutus, statuit, loca MATTHÆI & LUCÆ optime conciliari posse, si dicatur, JUDAM laqueo gulam sibi fregisse; quod MATTHÆUS significet, ac corpus ejus in voraginem, ejusmodi cadaveribus destinatam & eminentibus saxis asperam præcipitatum; hoc autem modo ruptum fuisse, uti a LUCA litteris consignatum sit. Opposuit se ei, præter Guil. SALDENUM, Franciscus DERMASIUS, sive qui fictum nomen hoc sibi adscivit, Joachimus FELLERUS in epistola ad Adamum RECHENBERGIUM de intolerabili fastu criticorum quorundam, speciatim Jacobi GRONOVII, qua occasione & Abr. CALOVII interpretatio de morte JUDÆ a cavillationibus Gronovianis vindicatur & nova pariter ejusdem GRONOVII de casu JUDÆ sententia exploditur, Lipsiæ 1687. GRONOVIIUS quum memoratas exercitationes Academicas iterum evulgaret, adjecit illis acerbam atque asperam responsionem, sive uti illam vocat, legitimam & perspicuam earum defensionem, Lugduni Batavor. 1702. 4. ac simul in PERIZONIUM, notasque ejus in ÆLIANUM, quibus ostenderat, vocem ἀπάχισθαι de morte ab antiquioribus usurpari, non ex suspendio tantum, verum etiam animi mœrore orta, animadvertit. PERIZONI S causam suam egit, in disertatione, ne de morte JUDÆ & verbo ἀπάχισθαι, in qua explicantur & conciliantur loca MATTH. XXVII 5. & LUCÆ Actor. I. 18. atque vindicantur quæ ad Eliani variam historiam v. 8. erant notata, Lugduni Batavor. 1702. 8. ac postquam GRONOVIIUS pugnaverat contra illam, in notitia & illustratione dissertationis nuperæ de morte JUDÆ & verbo ἀπάχισθαι Lugduni Batavor. 1703. 4., sequutæ sunt: PERIZONII, responsio ad nuperam notitiam de variis ÆLIANI aliorumque auctorum locis, Lugduni Batavor. 1703. 8. ac responsio II. ad notitiam secundam de LU-
CÆ

„ CÆ Actorum 1. 18. & variis ÆLIANI aliorumque locis, „ Lugduni Batavor. 1703. 8. Addendæ sunt : „ Francisci WOERGERI symbolæ Theologicæ & historicæ ad exercitationes Academicas Jacobi GRONOVII de JUDA prodire, Lubecæ 1688. 12.

XIII. de S. MATTHIA. Una ejus electio per sortes peculiari cuipiam disquisitioni occasionem præbet. Quenam igitur fuit fors illa, qua Sanctus MATTHIAS electus fuit Apostolus? Legatur Joan. SCHARFFII disputatio de MATTHIA *rite vocato*, Vitembergæ 1652. Joan. Georgii BITTELMAYERI dissertatio de MATTHIA *sorte ad Apostolatum electo* Vitembergæ 1676. le MOYNE *observat.* 587. apud BASNAGIUM *ad ann.* 33. §. 160. Licetne eadem uti in Electionibus Ecclesiasticis? Vide Tomum 1. Patris ALEXANDRI. *Lugdunensis Ecclesia utebaturne olim tali sorte, quemadmodum legitur in vita Sancti EUCHERII, ejusdem urbis Archiepiscopi? Nonne per sacros codices fuit fors illa, qua electus est S. MARTINUS contra Defensorem? Vide Sanctum AUGUSTINUM epist.* 37. ubi de fortibus agit ex paginis Evangelicis, & epistolam 30. Petri BLESENSIS, cum notis, tam antiquis, quam novis. Adi etiam D. du RESNEL dissertationem *sur les sorts parmi les chrétiens appelés sortes Sanctorum*, Acad. Paris. Inscr. T. XIX. Parisien. edit, p. 291. De Apostolatu Illyrico S. MATTHIÆ consule *Danielem FARLATI* T. 1. *Illiric. sacr.* Prolegom. p. 111.

XIV. De S. LUCA quæri potest 1. num LUCAS Medicus de quo S. PAULLUS, alius fuerit ab Evangelista? Eundem habuit universa antiquitas. Vide historiam litterariam Italiæ Tom. V. p. 511. Samuel tamen BASNAGIUS ad ann. Christi 60. n. 33. cum CALVINO in epist. ad Coloss., Joan. Henricus a SEELEN in diatriba de Medicorum meritis in sacram Scripturam, & Christophor. Augustus HEUMANNUS T. 11. Poeciles p. 518.

seq. aucti sunt id negare. Eos WINCKLERUS refellit in dissert. quam cap. vi. §. 1. n. 15. indicavi. Confer MALDONATUM in Evang. & Joannem Georgium WALCHIUM in histor. Eccles. sæc. 1. CORDERIUS præf. *Cæna Græca* in LUCAM præmissa coniecit, LUCAM quidem MEDICUM fuisse Evangelistam, sed MEDICUM solummodo in Mystico sensu appellatum a PAULO fuisse; quod quis credat? 2. quæri potest, num Pictor fuerit? quod GRETSEUS in Syntagm. de imaginibus a S. LUCA pictis cap. 18. & 19. & C. GÖTTI in vera Ecclesia Tom. 2. part. 2. art. 16. §. 15. propugnant. Negat ex recentioribus Catholicis Scriptoribus P. FROVA dissert. de sacris Imaginibus p. 11. T. XLIII. Sylloges opusculor. Caloger. Confer histor. litter. Ital. T. 11. p. 46. & LAMBERTINUM de servor. Dei Beatif. & lib. IV. p. 11. cap. 10. num. 28. Christian. Ludov. SCHLICHTERUS, Halæ 1734. eclogam historicam edidit, qua fabula Pontificia de LUCA Pictore exploditur. Exploserit, non renuo; at impudentis ineptique Protestantis est hanc Fabulam ad Papismum trahere. Aliqua etiam de S. LUCÆ Apostolatu occurrunt. Eum nempe in Galliis Evangelium evulgasse multis adversus TILLEMONTIUM contendit D. LIRON singular. histor. T. IV. p. 334. 342. in Illyrio vero Daniel FARLATI T. 1. Illyr. sacr. Proleg. p. 171. cap. 11. §. 1.

XV. Demum de S. MARCO exstat Henrici Christ. SCHNERINGII dissertatio de Evangelio Sancti MARCI, Gryphisvaldiæ 1706. & Fr. Joan. Laurentii BERTI dissertazione sopra S. MARCO (exstat in ejus libro: *Prose volgari*, Florentiæ 1759., estque tertia ex decem ibi editis auctoris dissertationibus) ubi & de Interpretis munere quod apud S. PETRUM gessit Evangelista. Porro de Evangelio S. MARCI, quod Venetiis adservari fertur, legendus MONTEFAUCONIUS in *diario Italico*, P. Laurentius a TURRE in epistola de
duo-

duobus Forojuliensibus *Evangelistiis* T. 11. *Evangelistarii quadruplicis* a P. BLANCHINIO, Roma 1749. vulgati, quacum confer historiam litterariam Italiae T. 1. p. 14. seq. & Senator *Flaminus* CORNELIUS *Ecclesiarum Venetarum* decade XIII. p. 1. p. 176. seqq. Quod spectat ad Translationem S. MARCI *Venetias*, cave fidas *Anonymi Relationi* MARCI *Evangelista* Corpus in *Insula* Augia divite *Episcopus* Constantiensis *eruta e Bibliotheca Reipublica* Ratisponensis studio Eliæ EHINGERI, quam Joan. Georg. DORSCHÉUS edidit, atque adnotationibus auxit, Argentorati 1645. quum ante duos annos ibidem vulgasset impudentissimum quoddam *specimen sceletomania Pontificia circa Reliquias* MARCI, & LUCÆ. Nam anonymum illum fabulatorem esse, ceterosque, qui Translationi *Veneta* adversantur, hypercriticos invictis argumentis probat idem Senator CORNELIUS l. c. Confer histor. litter. Ital. p. 437. seq. De S. MARCI Apostolatu *Aquilejensi*, & *Laureacensi* differentes auctores alibi indicabimus.

§. III.

De LXX. Discipulis.

Nihil est, quod de LXX. Discipulis in univertum disputetur præter ea quæ cap. vi. §. 2. addimus. De quatuor ex illis BARNABA, inquam, TITO, TIMOTHEO, & CRESCENTE plura quærentur.

Ac primum de BARNABA (ut omittatur *Placidi PUCCINELLI Vita di San BARNABA Apostolo, primo pastore di Milano, Mediolani* 1649 4. Stephani le MOYNE *exercitatiuncula de BARNABA in Prolegomenis ad varia sacra*) de *Mediolanensi* illius Apostolatu, atque Episcopatu disputatur. Negant illum MABILLONIUS, PAPEBROCHIIUS in *Exegesi de Episc. Mediolan.*, TIL-

LEMONTIUS, BACCHINIUS, MURATO-
RIUS, MAZZOCHIUS ad Kalend. Neap. *Franc.*
Antonius ZACCARIA in histor. litter. Ital. T. vi.
p. 589. & T. ix. p. 417. *segg.* Adfirmant *Nicolaus*
SORMANNUS tum in *Apologismis* editis 1740.,
tum in opere de *Passeggi storico-topografico-critici*
nella Città, indi nella Diocesi di MILANO, *Gior-*
nata prima, Mediolani 1751. 12., uti & in alio
libro inscripto: *l' origine Apostolica della Chiesa*
Milanese, Mediolani 1754. 4. & *Joseph. Antonius*
SASSI in *vindiciis de adventu Mediolanum S.*
BARNABÆ Apostoli contra nonnullos recentioris
ætatis.

Alia quaestio est de epistola Catholica, quæ ex-
stat sub nomine BARNABÆ, de qua vide CO-
TELERIUM, CAVEUM, DUPINIUM, FA-
BRICIUM lib. iv. *Biblioth. Græc. c. 5. p. 173. &*
lib. v. cap. 1. §. 4. p. 3. MOSHEMIUM de rebus
Christianorum ante CONSTANTINUM pag. 160.
CEILLIERUM. MAZZOCHIUM in Kal. Neap.
ad d. xi. Junii.

Prodiit etiam Evangelium quoddam BARNABÆ. TOLANDUS illud vulgavit, *Londini* 1718.
in libro Anglico, cui titulum fecit: „Nazareus,
„aut Christianismus Judaicus, Paganus, & Mahu-
„medanus historiam continens antiqui Evangelii
„S. BARNABÆ.“ TOLANDUM *Thomas*
MANGHEY eodem anno 1718. refellit, editis An-
glice *observations in Nazarenum*, in quibus ta-
men aliqua absurda legere est. Verum de hoc
Evangelio omnino legendus FABRICIUS in *Codi-*
ce Apocrypho N. T. p. 111.

Ad TITUM transeo. Præter BOLLANDUM
T. i. *Januar.* ejus res gestas enarravit *Joan. Geor-*
gius WALCHIUS in *diff. de TITO viro Apostoli-*
co, *Jenæ* 1741., quæ etiam exstat in *WALCHII*
Miscellaneis sacris p. 708. Apostolatium ejus *Illyri-*
cum illustrat P. FARLATI p. 111. Prolegom. in
primum tomum *Illyrici sacri*. Lege etiam de TI-

247

TO *Cretam sacram* Senatoris *Flaminii* CORNELII.

S. TIMOTHEI Vitam *Hermannus WITSIUS* descripsit in *Exercitatione* XVI. de Vita TIMOTHEI *Miscellan. sacrar. T. 11. p. 557.* Conferenda Acta Sanctorum T. 11. *Januar.* Vide etiam FABRICIUM *Bibl. Grac. T. 1X. p. 150. & in Codice Apocrypho N. T.*

Tandem quod ad S. CRESCENTEM spectat, eum in Gallias a S. PAULO missum Evangelicæ prædicationis causa adversus TILLEMONTIUM contendit LIRON *singularit. historiq. & litter. T. 1V. p. 342. 356.*

ARTICULUS IV.

Disquisitiones ad Politiam Ecclesiasticam pertinentes.

SECTIO I.

Quæstiones generales de primi sæculi politia.

1. Num primo ipso Ecclesiæ sæculo Episcopi Ecclesiis regendis tributi fuerint, an solis Presbyteris commendatæ? Vide P. BIANCHI T. 111. *operis dell' esterior polizia della Chiesa lib. 1. cap. 2. §. 20. pag. 227. seqq.*

2. Num Episcoporum auctoritas ab Ethnicorum exemplo ducta fuerit, quod GIANNONIUS indicat? Confer P. BIANCHI l. c. p. 237.

3. Num Apostoli Ecclesias instar Synagogarum constituerint? Adi eundem BIANCHI l. c. p. 242. *seqq.*

4. Num Apostoli Metropoles instituerint & quam de causa? Idem l. c. p. 131. *seqq. & T. 1V. 22. seqq.*

5. Septem Diaconorum, quos Apostoli a LU-

CA constituisse perhibentur, sacrum munus fuit : Id singulari dissertatione docuit *Natalis* ALEXANDER, ad quam videnda quæ contra BASNAGIUM adnotavit MANSIUS. Confer etiam dissertationem Romæ vulgatam 1749. *de septem diaconis, deque epistolis ad Corinthios, & Martyrio S. CLEMENTIS P. M.*

S E C T I O II.

Disquisitiones ad historiam Romanorum Pontificum spectantes.

§. I.

De S. PETRO.

I. Negant S. PETRUM *Roma* umquam fuisse *Ulricus* VELLENIUS, cujus nomine prodiit *Tra-ctatus quo XVII. argumentis adseritur, PETRUM Apostolum numquam Romæ fuisse adversus prætensum primatum in Romana Ecclesia*, 1520. *Frankofurti* 1631. *Argentorati* 1660. 4. *Fridericus* SPANHEMIUS *dissertatione de fide profectio PETRI Apostoli in urbem Romam, & nuperrime Anonymus Gallus in Libro latine & Gallice edito Londini (ut titulus mentitur) 1770. excuso ac prænotato :*
 „ de Primatu Romani Pontificis opus, cujus scopo-
 „ pus est demonstrare, Primatum Rom. Pont. in-
 „ ter alios Episcopos nullum nisi honorificum esse,
 „ & illum Primatum nec divinum, nec Jurisdic-
 „ tionis esse.“ Verum quid istis facias, qui in
 meridiana luce sponte cæcutiunt? Eos certe refel-
 lerunt non Catholici modo, sed etiam Protestan-
 tes. Ex Catholicis, ut BELLARMINUM, JOAN-
 FISCHERUM *Roffensem* Episcopum, SALMERONEM Tom. ult. oper. Jac. GRETSERUM lib. 11. *defens.* BELLARM. *de summo Pont. Natalem* ALE-

XAN-

XANDRUM, & *Emanuelem* a SCHELSTRATE
omittam, legendi *Joan. COCHLÆI* libri PE-
TRUM Romæ fuisse, Moguntiae 1525. 4. quorum
antea mentionem feci *Georgii CORTESII Tracta-
tus adversus negantes*, PETRUM Romæ fuisse,
Venetiis 1773. & iterum Romæ 1770. *Onuphrii*
PANVINII de adventu PETRI ad urbem Ro-
mam, *Franc. AGRICOLÆ* attestatio ex Patribus,
PETRUM fuisse Romæ, & Romanos ad fidem
convertisse, Coloniae 1605. 8. *Augustini CALMET*
*dissertation sur le voyage de Saint PIERRE a Ro-
me*, *Petri Francisci FOGGINI* exercitationes
historico critica de Romano Divi PETRI itine-
re & episcopatu, ejusque antiquissimis imaginibus,
Florentiae 1742. Ex Protestantibus vero *Guiliel-
mus CAVEUS* in vita Sancti PETRI cap. 10.
ejusque appendice, *Samuel BASNAGE* ad ann. Chr.
64. n. 9. *Bartholom. Christian. RICHARDUS* in
diss. de PETRI Romam adventu ex antiquitate de-
fenso, Vitembergæ 1703. contra SPANHEMIUM
Salomon VANTIL disputatione *historico-Theologica*
de PETRO Romæ Martyre, non Pontifice, Lug-
duni Batavor. 1770. Vide etiam PEARSONII ope-
ra postuma.

II. In Romano itinere PETRUM multas Regio-
nes evangelii præconio imbuisse certum est; num
etiam *Illyricum*, disputat *Daniel FARLATI* in Pro-
legomenis ad Tom. 1. *Illyrici sacri*.

III. Num vero sub NERONE tantum, quod
LACTANTIUS indicare nonnullis videtur in lib.
de moribus Persequentor. an sub CLAUDIO pri-
mum, iterumque sub NERONE S. PETRUS Ro-
mam adierit, expensum habes a *Bollandianis* ad
Acta SS. Apostol. PETRI & PAULLI, a SCHE-
LESTRATIO *Antiquit. Eccles. T. 1* FOGGINIO,
& a P. BIANCHI T. 111. operis inscripti *della po-
restà & della polizia della Chiesa p. 255. seqq.* Ri-
diculus est *Cornel. Dietericus KOCHIIUS*, qui an.
1721. *Helmstadii* dissertationem edidit inscriptam;
quod

quod *Chronologia HENSCHENIANA*; quæ est in *Actis Sanctorum Antuerpiensibus* nihil juvet perfectionem PETRI Romanam.

IV. PETRUS divino consilio, non una sui ipsius voluntate *Romam* venit. Vide *Francisci Antonii ZACCARIA Antifebronium* T. II. edit. Cæsen. diss. II. cap. I. n. 5. seqq. V. Die xxv. Aprilis PETRUM *Romam* primo ingressum fuisse multis contendit *Petrus MORETTUS* in *Parergo de Fæsto in honorem Principis Apostolorum Romæ ad diem xxv. Aprilis institutum*, Romæ 1742. 4. Ubi vero S. Apostolus primum hospitium habuerit, vide apud P. BIANCHI l. c. p. 269. seq.

VI. Utrum S. PAULLUS *Romanus* cum PETRO Pontifex fuerit (quod larvato nebuloni in mentem venit) vide a RAYNAUDO discussum in *Pontificiis*. Confer etiam SIRMONDI epistolam l. III. ep. 62.

VII. De annis, quibus PETRUS *Romanum* gessit Pontificatum præter citatos BOLLANDIANOS, SCHELESTRATIUM, & FOGGINIUM; exstat Fr. Bernardini MEZZADRI dissertatio critico-historica de viginti quinque annis *Romana PETRI Cathedra adversus utrumque PAGIUM*, Romæ 1740. 4. Confer P. BIANCHI l. citato p. 271. seqq.

VIII. De die Martyrii SS. Apostolorum PETRI & PAULLI differunt BALLERINII ad opera S. LEONIS M.

§. II.

De primis S. PETRI successoribus.

Quæri 1. potest, PETRUS ne sibi ipse successorem designarit? Qua de re vide P. SCHMIER *Jurispr. Canonico-civil. lib. 1. Tract. 3. cap. 1. seqq.* & CATALANUM in *Comment. ad Cærimon. S. R. E.* T. 1.

Quæ-

Quæri 2. potest, num CLEMENS, an S. LINUS PETRO in supremo Pontificatu successerit? Ac LINUM quidem, non CLEMENTEM PETRO successisse multis statuunt SANDINIUS *disput.* 4. & DAUDE *T. 1. hisfor. univers. ad cap. 2. lib. 1. hisf. Eccles. Reflex.* 7.

Quæri 3. potest an saltem CLEMENS CLETUM in Pontificia dignitate præcesserit? Adserit BLANCHINIUS in not. ad Anastas. *T. 1. Negat P. BLANCHI gravissimis adlatis argumentis T. 111. cit. oper. pag. 277. seqq.*

Quæri 4. potest, idemne sit CLETUS qui ANACLETUS? adfirmant Petrus HALLOIXIUS *T. 11. illustr. Eccles. Scriptor. in not. ad vitam S. Iren. c. 7. p. 642. seqq.* VALESIUS ad EUSEBIUM, Natalis ALEXANDER, TILLEMONTIUS *T. 1. epistol. Rom. Pont. in monito ad suppositas CLETO & ANACLETO epistolas. Negant post BARONIUM in not. ad Martyrolog. 26. Apr. HENSCHENIUS T. 111. Apr. ad eundem diem SCHELESTRATIUS Antiq. Eccles. diss. 2. cap. 2. SANDINIUS l. c. J. Bapt. SOLLERIUS T. 111. Jul. ad diem 13. Idipsum senserat PAPEBROCHIUS, deinde vero *Anamnesim* scripsit, in qua CLETUM quum in exilium actus esset, Pontificatum abdicasse, CLETO tunc CLEMENTEM successisse, CLEMENTI tandem, qui & ipse Pontificiam dignitatem dimittere coactus fuerit, iterum CLETUM successorem datum, hincque ANACLETUM, seu revocatum fuisse dictum ingeniose, sed sine idoneis testibus conjecit, licet non multis abhinc annis sectatorem habuerit Petrum LAZERI an. 1755. in dissert. cui titulum fecit, *catalogi duo antiquissimi &c. v. 31.**

Quæri 5. potest quid sentiendum de scriptis, quæ sanctis hisce Pontificibus tribuuntur. Atque ea quidem, quæ LINI, CLETI, aut ANACLETI nomine inscribuntur, nemo qui in arte critica paullulum versatus fuerit, hodie suscepit. De
CLE-

CLEMENTE autem si *Recognitiones* demas ; & *Constitutiones Apostolicas* , de quibus infra , aliter sentiendum . Exstant nimirum epistolæ duæ ad *Corinthios* , seu potius epistola una , alteriusque fragmenta , quæ CLEMENTI tuto adjudicentur . De prima enimvero (de cujus epocha vide adnotata in historia litter. Ital. T. 11. p. 232.) nulla esse dubitatio potest , quum & ipsi Protestantes eam magna consensione S. Pontifici adscribant , PERSONIUS , DODWELLUS , aliique . Secundam GRABIUS negat esse CLEMENTIS , in eamque sententiam propendet ORSI *hist. Eccles. lib. 2. n. 33.* Plerique aliter sentiunt , atque in his Dominicanus , qui Romæ an. 1749. *dissertationes* edidit de *septem diaconis , deque epistolis ad Corinthios & Martyrio S. CLEMENTIS P. M. antea sect. 1. a me indicatos.* Ceteræ , quæ CLEMENTIS nomine hætenus circumlatæ sunt epistolæ , ut epistola ad JACOBUM Fratrem Domini subleatæ fidei sunt . Nuperrime tamen gravis inter eruditos viros exorta disceptatio est de duabus epistolis , quas e Syriaco exemplo primus ann. 1752. protulit T. 11. Novi Testamenti Græci WETSTEINIUS . Nam Anglus LARDNER , & Germanus VENEMA multis argumentis eas in *reptas* suspicionem vocare conati sunt ; contra WETSTEINIUS illas vindicavit . Lege *Acta Eruditorum Lipsiensia* 12. Januar. an. 1756. cum primis vero *Hollandos* Auctores diarii inscripti *Bibliothèque raisonnée* T. 1. p. 1. art. 10. & p. 11. art. 8. qui LARDNERI argumenti fatiscere studuerunt , itemque aliud diarium prænotatum *Bibliothèque des sciences , & des beaux arts* p. 1. artic. 1v. pag. 51. seqq. & p. 11. artic. 3. pag. 310. seqq. Conter præter ea ad duas hæc epistolas adnotationem criticam Cl. MANSII , qui illas in nuperam a se *Venetis* curatam Conciliorum editionem primus intulit .

S E C T I O I I I .

Disquisitiones de Occidentalis Patriarchatus Ecclesiis.

I. Quæ supra de S. BARNABÆ *Mediolanensi* Apostolatu, de S. MARCO *Aquilejensis* Ecclesiæ conditore, de *Africana Melita* a S. PAULO sacris nostris instituta, de S. JACOBI Majoris in *Hispniam* profectio, ac de primis Evangelii apud *Illyricum* præconibus indicavimus, transferri huc possunt.

II. Ad hæc quæri potest, quid de Ecclesiis in *Hetruria*, in *Neapolitano* Regno & in *Sicilia* a S. PETRO ut ferunt, conditis, atque Episcopis ab eo constitutis credibile sit? Atque ad *Hetruriam* quidem quod spectat, præter ea quæ FLORENTINIUS in *Hetruscæ pietatis originibus*, disputavit, consulendæ sunt dissertationes, quæ de S. ROMULO S. PETRI discipulo, ac FÆSULARUM primo Episcopo paucis abhinc annis prodierunt: item quæ P. Antonius Felix MATTHEIUS disserit *T. 1. histor. Eccles. Pisan. p. 2. seqq. de S. PETRI Pisas adventu.*

III. Urbi vero *Neapolitana* Apostolicam S. PETRI prædicationem adversus GIANNONIUM vindicant P. BIANCHI *T. III. pag. 273. seqq.* & SELVAGGIUS in *Antiquit. Christian. Institut. l. 1. c. 6. p. 113. seqq.*

IV. Ad *Siculos* tandem quod adtinet, PAPEBROCHIUS, & Dominicus di LEO *discorso Istorico-critico intorno l' introduzion della Fede in SICILIA* negant primos *Siculorum* Apostolos fuisse Sanctos MARCIANUM, & PANCRACTIUM il-
luc missos a S. PETRO; sed id multis post *Octavium* CAJETANUM confirmant Joannes de JOANNE in *diff. 1. Codici diplomatico SICILLÆ præmissa* & Comes *Cesar* GAETANI e GAETANI

in

in dissertatione historico-Apologético-critica intorno all'origine, e fondazione della Chiesa SIRACUSANA dal Principe degli Apostoli S. PIETRO, Romæ 1748. 4.

V. Superest GALLIA. Atque ipsos inter Gallos non satis convenit de Christianæ Ecclesiæ apud eos originibus. Alii enim eas referunt ad ætatem Apostolorum, alii ad sæculum a nato Servatore secundum, aut tertium, quo spectant sequentia scripta.

Petri de MARCA epistola ad Henricum VALESIUM, Parisiis 1658. 8. qua de tempore Christianæ doctrinæ primum in Galliis traditæ, agit ac statuit, illud esse sæculum I. atque Apostolorum ætatem.

Joan. LAUNOII disjunctio epistola de tempore, cuò primum in Galliis suscepta est Christi fides, Parisiis 1659. 8. qua disputat contra Petri de MARCA paullo ante adductam epistolam, atque adfirmat, e cœtu Apostolorum nullum venisse in Galliam adnuntiandi Evangelii causa. Idem argumentum persequutus est in dissertationibus tribus, quarum una GREGORII Turonensis de septem Episcoporum adventu in Galliam: alteri SULPICII SEVERI de primis Gallia Martyribus locus defenditur, & in utraque diversarum Gallia Ecclesiarum origines tractantur: tertia, quid de primi Cæomanorum Antistitis epocha sentiendum sit, explicatur, Parisiis 1651. & 1670. 8. quæ secunda editio auctior est. Auctoritate GREGORII Turonensis fretus, statuit LAUNOIUS, primos Evangelii doctores in Gallias venisse sæculo tertio sub Decii & Grati Consulatu, idest, anno Christiano 250. septem nimirum Episcopos, hosque in variis provinciis hominibus viam salutis, per CHRISTUM consequendæ, monstrasse, GRATIANUM Turonensibus, TROPHIMUM Arelatensibus, PAULUM Narbonensibus MARTIALEM Lemovicensibus, DIONYSIUM Parisiensibus, SATURNINUM Tolosanis, STREMONIUM Arvernensibus.

Impu-

Impugnavit in dissertationibus his Joan. BON-
DONNETUM in *vitis Episcoporum Cenomanen-*
sium, Gallice editis; BONDONNETUS autem
refutationem LAUNOJO opposuit.

Joannis de Fraisse *origine des Eglises de France*
prouvée par la succession de ses eveques, avec la
vie de Saint AUSTREMOINE, premiere Apo-
stre & Primat des Aquitaines, Parisiis 1688. 6. cujus
libri auctor, GREGORII *Turonensis* auctoritate
adductus, pro sententia pugnat, septem viros, an-
tea memoratos, fundamenta Religionis Christianæ
tempore *Decii in Gallia* posuisse, atque opponit
se libro, cujus titulus est: *l'Apostolat de Saint*
MARTIAL. Habuit tamen adversarium eumque
Bernardum de LABENAZIE, qui edidit: *Defen-*
se de l'antiquité des Eglises de France contre le li-
vre intitulé: l'origine des Eglises de France, &
contre les principes de LAUNOY, Aginn. 1696. 12.

Bernardi LABENAZIE *dissertatio de tempore,*
quo primo Evangelium predicatum in Galliis, Tolo-
sæ 1691. 12.

Nouvelle dissertation touchant le temps, auquel
la Religion Chretienne a etè etablie dans les Gau-
les, Toloasæ 1703. 12. ubi adfirmatur, Religionem
Christianam secundo sæculo in *Gallia* stabilitam;
media autem parte sæculi tertii instauratam fuisse,
postquam illa obscurari cœperit: Vide *Trivul-*
tianos ad annum 1713. mense Febuario artic. 21.
p. 239. 258.

Joannis LIRON *dissertation sur l'etablissement*
chrétienne dans les Gaules. Exstat T. IV. operis
LIRONIANI inscripti *singularites historiques, &*
litteraires Paris. 1711. LUCAM autem & CRE-
SCENTEM *Galliis* Evangelium nunciasse auctor
contendit.

VI. Hæc a *Gallis* veluti generatim de Religio-
nis apud suam gentem primordiis disputata sunt.
Sunt alia quoque singularia hujus rei capita, de
quibus acriter decertarunt. Ac primo quidem de

DIO-

DIONYSII adventu in Gallias, quem alii DIONYSIUM *Arcopagitam* dictum, eundemque cum DIONYSIO *Parisiensi* Episcopo, esse opinantur: In horum numero sunt *Franciscus GERSON* *epistola ad SIRMONDUM*, Gallice edita *Parisiis* 1641. 8. & in *Apologia pro DIONYSIO, LAZARO, TROPHIMO, & aliis Galliae Apostolis*, 1642. 8. *Joan. SAMBLANCATUS* in *Galliae Palladio, sive DIONYSIO Arcopagita*, Tolosæ 1641. 8. *Germanus MILLET* in *vindicata Ecclesia Gallicanae gloria de suo Arcopagita DIONYSIO*, Parisiis 1638. 8. contra SIRMONDUM, & in *responsione ad Joan. LAUNOII dissertationem*, Parisiis 1642. 8. *Hugo MENARDUS* in *unico DIONYSIO*, contra LAUNOII *discussionem*, Parisiis 1643. 8. *Jacobus DOUBLET* in *historia chronologica de veritate sancti DIONYSII* Gallice Parisiis 1646. 4. Auctor *Diatriba de unico Sancto DIONYSIO*, *Arcopagita Atheniensi & Parisiensi Episcopo adversus LAUNOJUM* Parisiis 1643. 8. *Leo de Sancto JOANNE* in scripto, cujus titulus: *la France convertie*, Parisiis 1661. 8. *Petrus Franciscus CHIFLETIUS* opusculo de DIONYSII *atate, totaque chronologia*. *Bernardus LABENAZIE* in *defensione antiquitatis Ecclesiarum Galliae*, Agenni 1696. 12. *Laurentius COZZA* *vindiciis Arcopagiticis*, Romæ 1702. 4. Contra alii sententiam hanc de uno DIONYSIO oppugnarunt, statueruntque duos esse DIONYSIOS, alterum ATHENIENSEM, alterum PARISIENSEM, imprimis *Jacobus SIRMONDUS* *dissertatione, in qua DIONYSII Parisiensis & DIONYSII Arcopagitæ discrimen ostenditur*, Parisiis 1641. *Joan. LAUNOJUS*, qui multa hac de re scripsit, multosque expertus est adversarios. Proderunt illius in lucem: *judicium de Arcopagiticis HILDUINI*, Parisiis 1641. 8. *DIONYSII Parisiensis Apostoli miracula*, Parisiis 1641. *animadversiones in Palladium Galliae, seu DIONYSIUM Arcopagitam SAMBLANCATI* Parisiis 1641. 8. *discussio res-*

pon-

ponſionis de duobus DIONYSIIS, cum utriusque
vita. Pariſiis 1642. 8. contra Germanum MILLET:
Liber de duobus DIONYSIIS Pariſiis 1660. 8. judi-
cium ſuper Petri Franc. CHIFLETII *diſſertatione*.
Varia hæc LAUNOJI opuscula auctiora edita ſunt
Pariſiis 1669. Præter hos, eandem ſententiam de
duobus DIONYSIIS, data occasione tuentur MO-
RINUS, DUBOIS, TILLEMONTIUS atque
alii.

VII. Alia ſuborta quæſtio eſt de MARLÆ MAG-
DALENÆ, LAZARI, MAXIMINI, & MAR-
THÆ in Provinciam adpulſu, Pariſiis 1641. 8. in
certamen contra eum venerunt, ac pro dicto adpul-
ſu propulſarunt, Joan. Scholaſticus PITTON “ in
,, diſſertation historique pour la Sainte Eglise d’
,, Aix, que Saint MAXIMIN, diſciple de notre
,, Seigneur Jeſus Chriſt & Sainte MARIE MAG-
,, DALENE, ſœur de LAZARE ſont venus en
,, Provence & ont finis les jours a Aix.” Lugdu-
ni 1668. 4. Joan. Baptiſta GUESNAY in MAG-
DALENA Maſilienſi advena, Lugduni 1643. 4.
,, in auctario hiſtorico & diſquiſitione diſquiſitio-
,, nis cum ſcholiis, 1644. 4. & ad calcem *An-*
nalium Provincia Maſſilienſis, Lugduni 1657. fol.
adverſus quem LAUNOJUS cauſam ſuam agit in
ſentimens ſur le auctarium du Pere GUESNAY,
Pariſiis 1646. 8. ac Denis de la SANTE BEAU-
ME; ſive potius GUESNÆUS ipſe deſenſionem
ſuſcepit in triumpho reliquiarum ſanctæ MAGDA-
LENÆ, Gallice 1647. 8. Poſtquam & Honoratus
BOUCHE ad LAUNOJI adverſarios ſe adjunxe-
rat atque in lucem emiſerat: *vindicias fidei & pie-*
tatis, Aquis Sextiis 1644. 8., & Gallice 1663. 4.
reſpondit ille in *diſpunctione libri* Buchejani, *diſ-*
ſertationis, & diſquiſitionis confirmatione quadrupli-
ci, Pariſiis 1660. Nec eos ſolum, quos nunc recen-
ſui; ſed alios quoque hoſtes habuit LAUNOJUS,
atque inter hos Michaellem JORDANUM, cujus
exſtat ratio vindicatrix calumnie, 1644. 8. ac Ho-

notatum LEOTHARDUM; sive *Theophilum* RAY-
NAUDUM, qui edidit *Herculem Commodianum*,
idest LAUNOJUM repulsum 1643. 8. Addi pos-
sunt, itidem defensoribus adventus MAGDALE-
NÆ ac LAZARI in Gallias, *Vincentius* REBOUL
in vita Sanctæ MAGDALENÆ, Gallice, Mas-
siliæ 1661. 12. *Joannes* deCHANTELOUP, cu-
jus lucem adspexit: *l'Apoire de Provence, ou la vie*
du glorieux Saint LAZARE, première Eveque de
Marseille, Massiliæ 1607. 8. Scriptis autem LAU-
NOJI, quæ enumeravi, adde *disquisitionem dis-*
quisitionis, de MAGDALENA Massiliensi advena,
cum monumentis MAGDALENÆ Vezeliacensis,
Parisiis 1643. 8.

VIII. Nec minor controversia est de MARTIA-
LI Lemovicensi Aquitania Apostolo, quem alii
legatorum Christi discipulis adnumerant; alii au-
tem, dum GREGORIUM Turonensem sequun-
tur, longe juniorem esse tradunt. Ad ætatem ejus
Apostolicam probandam spectant: *Bonaventura* de
SAINT AIMABLE *vie de saint MARTIAL*, ou
defense de l'Apostolat de saint MARTIAL & au-
tres, contre les critiques de ce tems. Lemovici
1676. 1683. 1688. fol. tribus voluminibus. *Bernar-*
di de LABENAZIE *defense de l'antiquité des Egli-*
ses de France, Agenni 1696. 12. cujus scripti an-
tea mentionem feci. Repugnat his cum *Joan.* COR-
BEUS sive CORDESIUS, qui *dissertatione de tem-*
pore, quo *S. Iulius* MARTIALIS in Aquitaniam
missus est, Gallice scripta, ac latine reddita, osten-
dit, MARTIALEM non fuisse in numero septua-
ginta CHRISTI Discipulorum; tum *Joan.* de
FRAISSE in Libro antea indicato *origine des Egli-*
ses de France.

IX. Similis argumenti sunt, atque itidem ad hi-
storiam de origine Religionis Christianæ in Gallia
pertinent: *Hugonis* MATHOUII *dissertatio de ve-*
ra Seronum origine Christiana, contra LAUNOJUM,
Parisiis 1687. 4.

„ René

„René OVARD défense de l'ancienne tradi-
 „tion des Eglises de France en la mission des
 „premiers prédicateurs dans les Gaules, du tems
 „des Apotres, ou de leurs Disciples immediats,
 „Parisiis 1678. 12. Joannis LIRONI Apologie pour
 „les Armoricains, & pour les Eglises des Gaules
 „& particulièrement de la Province de Tours, ou
 „l'on fait voir, que les Eglises de Bretagne sont
 „plus anciennes, que la descente des Bretons dans
 „l'Armorique & que cette Province a reçu la foi
 „chrétienne dans le quatrieme siecle de l'Eglise,
 „Parisiis 1708. 8. Guido LOBINEAU contre l'apo-
 „logie des ARMORICAINS, Parisiis 1712. 8.

SECTION IV.

*Quæstiones ad politiam Orientalium Patriarchatum
 spectantes.*

I. Quæstio I. ad S. PETRI *Antiochenum* Epi-
 scopatum pertinet. Non solum Nicolaus VEDE-
 LIUS in commentario de tempore utriusque Episco-
 patus Sancti Apostoli PETRI, seu historia Episco-
 patus ANTIOCHENI & ROMANI refutata lib.
 11., Genevæ 1624. 8. & Franeckeræ 1940. 8.,
 sed etiam Anonymus Gallus, de quo sect. 2. §. 1.
 num. 1. ausus est ex *Antiochenia* Cathedra S. PE-
 TRUM deturbare. Sed vide quid hanc in rem
 differuerint Petrus BOSCHIUS *Bollandianus* in
 Tract. historico-chronologico de *Patriarchis. An-*
tiochenis num. 1. 17. ubi etiam plura de annis se-
 ptem hujus Episcopatus, & SANDINIUS disp. 3.
 de *Cathedra Antiochena*.

II. Quæstio II. est de proximo S. PETRI succes-
 fore, EVODIUS ne fuerit, an S. IGNATIUS?
 De hac consule Natalis ALEXANDRI disserta-
 tionem, & laudatum BOSCHIUM n. 18. seqq.

III. Quæstio III. ad ALEXANDRINAM spectat
 Ecclesiam. Joan. Bapt. SOLLERIUS ad seriem Chro-

nologicam Patriarcharum ALEXANDRINORUM *dissertationem fundamentalem* statuit, de Sancti MARCI Apostolatu (Ægyptio) & *obitu*. Idem num. 41. seqq. *Parergon* addidit de antiquo ritu electionis, & ordinationis Patriarcharum ALEXANDRINORUM, in eoque Eutychii commenta a SELDENO obtrusa convellit de ordinatis a S. MARCO XII. Presbyteris successive ordinantibus Patriarcham usque ad ALEXANDRUM, seu sæculi IV. initia. Idem commentum confutat P. BIANCHI T. 111. alias citato dell' *esserior polizia della Chiesa* lib. 1. cap. 2. §. 18. & 19. ubi & illud querit, an Presbyteri illi ALEXANDRINI Episcopi fuerint, an saltem Chorepiscopi?

IV. Quæstio IV. in Martyrium S. JACOBI primi Hierosolymitani Episcopi inquit (controver-
siam enim de ejus inter duodecim Apostolatu antea occupavimus.) Ejus Martyrium describunt JOSEPHUS, HEGESIPPUS, & CLEMENS ALEXANDRINUS apud EUSEBIUM lib. 11. cap. 1. & 23. Nonnullas SCALIGERI cavillationes in HEGESIPPI historiam solide refellunt HALLOIXIUS, PETAVIUS, & HENSCHENIUS T. 1. *Maji* p. 23. n. 17. Vide etiam TILLEMONTII adnotationes in epistolam satis prolixam, qua ARNALDUS eandem historiam exagitavit.

ARTICULUS V.

Quenam circa doctrinam & disciplinam hujus sæculi quæstioni obnoxia sint?

SECTIO I.

De Conciliis.

I. Quæritur 1. de Concilio HIEROSOLYMITANO, an generale fuerit & num in eo gesta Primatui S. PETRI obsint? Ita quidem sensit FEBR-

BRONIUS ; sed vide quæ in illum disputavit Franc. Antonius ZACCARIA *Antifebron. edit. Casen. T. 1. diss. 1. c. 6. n. 11. p. 456. seqq. & T. 11. diss. 11. cap. 11. n. 6. p. 300. seqq.* Exstant de hoc Concilio aliquæ Protestantium dissertationes , quas cui licuerit vidisse , non erit inutile , licet erroribus scateant , nempe.

Joan. Conradi DANNHAVERI *diatyposis Concilii HIEROSOLYMITANI*, Argentorati 1648.

Jo. Henrici HEIDGGERI *commentarius de Concilio HIEROSOLYMITANO.*

Laurentii Matthia STIGZELII *dissertatio de Concilio Apostolico*, Upsaliæ 1666.

Samuelis SCHELVIGII *exercitatio de Concilio HIEROSOLYMITANO.* Lipsiæ 1678. 4. qua non solum singula Scripturæ verba de isto explicantur , verum etiam multa adferuntur , ad historiam ejus spectantia , simulque de sanguine cibario exponitur .

Valentini VELTHEMII *historia Concilii HIEROSOLYMITANI*, Jenæ 1693. 4.

Joan. Davidis LEONHARDI *diatribæ de decreto Concilii HIEROSOLYMITANI*, Jenæ 1725.

Vide etiam ANNATUM *appar. ad Theol. Posit. T. 11. lib. 1. sect. 11. art. 5.*

II. Quæritur 2. decretum abstinendi a sanguine , & suffocato , ab Apostolis editum , fuitne diu ab Ecclesia observatum ? In quonam consistebat ejus obligatio ? Vide CURCELLÆUM *Diatriba de Sanguinis usu* , & Joannis SPENCERI *dissertat. in Act. xv. 20.* , quibus adde citatam SCHELVIGII *exercitationem*. Huc etiam spectat Joan. Jacobi RUBINI *dissertatio sopra l'osservanza legali al tempo degli Apostoli* , quæ exstat T. 1. novæ Sylloges opusculor. Caloger. pag. 409.

III. Quæritur 3. an aliud Apostoli præter Hierosolymitanum Concilium celebrarint ? Plura sunt qui enumerent , ut ANNATUS *l. c.* atque in his *Antiochenum* , cujus Canones IX. adferuntur ; sed omnino supposititii , ut ostendunt Natalis ALE-

XANDER in *sec. 1. diss. 20.* & SANDINIUS in *hisor. Apostolic. quæst. 33.*

IV. Quid ergo dicendum de Canonibus Apostolorum, ac de Constitutionibus Apostolicis? Suntne saltem CLEMENTIS I. opus? De utrisque præter *Natalem* ALEXANDRUM, & MANSIUM tum in notis ad hunc, tum in monito ad Apostolicas Constitutiones in *Veneta Conciliorum editione* consules ANNATUM l. c. lib. 2. artic. vi. & vii. P. BINER *Appar. ad Jurispr. Eccles. P. 11. cap. 4. quæst. 1. & 2.* ac P. DAUDE *Reflex. viii. ad lib. 1. hist. Eccles. cap. 2.* Præterea de Canonibus consule BEVEREGIUM, & de Constitutionibus COTELERIUM. Extat etiam de Canonibus Apostolorum, dissertatio auctore P. Antonio Constantino a CASTROVILLARE Ord. *Minorum Roma 1697. 4.* & de Constitutionibus Apostolicis Joan. Frider. COTTÆ diss. *Tubingæ 1746.*

SECTION II.

De scriptis Patrum.

I. Duo potissimum in quæstionem vocari possunt, Pastor HERMÆ, & DIONYSII AREOPAGITÆ scripta. Ad primum quod adtinet duo item quærentur. 1. quisnam HERMAS fuerit, & qua vixerit ætate. 2. quodnam de ejus opere judicium ferendum sit. De utraque quæstione consuli possunt COTELERIUS T. 1. *Patrum Apostolicorum*, & Joan. Albertus FABRICIUS tum in *Bibliotheca Ecclesiastica* ad cap. viii. Hieron. de vir. *Illustr.* tum in *Codice Apocr. N. T.* præsertim vero DU GUËTUS *Conferent. Eccles. T. 1. diss. 1.* ubi HERMAM alium fuisse ab HERMETE PAULLI, & secundo Ecclesiæ sæculo scripsisse contendit; cui sententiæ gravissimum pondus addit, quod nuper cum LXX. virali Danielis Interpretatione *Roma 1772.* restitutum fuit PAPIÆ *Hierapoli: a-*

litano fragmentum de Canone scripturarum p. 469.

II. De DIONYSII *Arcopagite* scriptis gravior est controversia. AREOPAGITÆ illa magno studio cum BARONIO, & BELLARMINO adferunt DELRIO in *vindic. Arcopagitic.* HALLOIX, LANSELLIUS, CORDERIUS, ad cujus editionem operum *Arcopagiticorum Parisinam* 1644. exacta est *Veneta* ann. 1755. SCHELESTRATIUS *Antiq. illustr.* p. II. cap. 3. artic. 1. & 2., & ANONYMUS, cujus Gallica dissertatio *sur St. DENIS l'Arcopagite, ou l'on fait voir, que ce Saint est l'auteur des ouvrages qui portent son nom*, Parisiis prodiiit 1702. 8. ANNATUS *Appar. ad Theol. Posit.* T. I. lib. IV. artic. 8. Contra sentiunt non solum Protestantes fere omnes, ut DALLÆUS; & USSERIUS, sed etiam ex nostris Joannes MORINUS, & LAUNOJUS; immo P. le QUIEN diss. 11. *Damascen. de her. Monophysitarum Arcopagitica* opera Scriptori *Monophysita* tribuenda esse contendit; quod tamen commentum strenue refellit P. de RUBEIS in dissertatione inter xxx. dissertationes *de gestis & scriptis, & doctrina* S. THOMÆ deinde recusa in *Veneta*, quam nuper memoravi, DIONYSIANORUM operum editione. Huc spectat opusculum P. *Honorati* a S. MARIA: „Pro-
„bleme proposé aux savans, touchant les livres
„attribuez a St. DENIS l'AREOPAGITE; ou
„l'on demande, s'il faut dire, que cet auteur
„a tiré ses principes, une partie de sa doctrine,
„& le Traité de la Theologie Mistique de St.
„CLEMENT d' ALEXANDRIE, & de St.
„GREGOIRE de NYSSE, ou si ces deux Peres
„ont pris de lui?“ Paris. 1708. Latine redditum hocce Problema de quo *Trivuliani* a. 1709. Maji artic. 57. eidem *Veneta* editioni adcessit.

S E C T I O III.

De Hæreticis primi sæculi.

I. Præter TRAVASAM, & ITTIGIUM, quos supra suo loco indicavimus, P. MASSUETUS eruditam in SIRENÆI operibus dissertationem habet omnino consulendam de hæreticis ab eodem S. IRENÆO confutatis. Hoc generatim præmissum volo.

II. Nunc de SIMONE Mago quæ potissimum disputationi obnoxia sunt, paucis edissero. Primum illud, unus ne SIMON, an duo fuerint, alter *Gnosticorum* parens, alter, de quo Acta Apostolorum? Hanc distinctionem *Campegius VITRINGA*, *Christ. Aug.* HEUMANNUS, & *Isaacus de BEAUSOBRE* invexerunt. Sed pro uno SIMONE dissertationem edidit MOSHEMIUS, qui etiam consulendus in comment. *de rebus Christian. ante Constantin.* p. 189. Alterum est, num SIMONI inter hæreticos locus esse debeat, an inter Ethnicos Christianæ fidei hostes. Vide *histor. litter. Ital.* T. vi. p. 610. Tertium est, quid de statua sentiendum sit, quam *Iustinus* SIMONI erectam se vidisse *Roma* testatur. Plerique Protestantium, alique; qui tum se se paullo doctiores habent, si Ecclesiæ Patribus aliquam erroris aut ignorantie notam addingant, JUSTINO omnem fidem adimunt, ut *Antonius van DALE* diss. *de statua SIMONIS* libro *de oraculis subijuncta* p. 579. *Salomon DEYLINGIUS* observat. *sacrar. lib.* 1. observ. 36. *BEAUSOBRE* *hist. de MANICH.* T. 1. p. 203. *segg.* LONGUERUE in *Sylloge Anecdotorum*, MOSHEMIUS *l. c.* p. 192. Sed sua stet JUSTINO auctoritas, quam comprobant præter TILLEMONTIUM, & TRJAVASAM CALMETUS in diss. *de SIMONE Mago*, D. Prudentius MARAN Præf. in JUSTINI p. iii. cap. p. FOGGINIUS de *Rom. D. PETRI itinere*

Exercit. XII., & ex Protestantibus ipsis unus in *Museo Helvetico* T. II. p. 617. Confer *hisor. litter. Ital. T. VI.* p. 611. Quartum denique est de **SIMONIS** volatu, & cum Sanctis Apostolis **PETRO**, & **PAULLO** conflictu, quem fabulis Protestantes adnumerant. Vide **FOGGINIUM**, & *Philippum Laurentium DIONISI sacrar. Vatic. Basilica Monumentis* p. 198. *seqq.*

II. **CERINTHUS** alter primi sæculi hæresiarum est, cujus tamen ætatem ad *Hadriani*, aut *Antonini Pii* tempora detrudere conati sunt *Sam. BASNAGE Annal. T. II. p. 6. seq. Petrus FAYDIT Eclaircissement sur l'hist. Eccles. de deux premiers siècles cap. V. Fridericus Adolphus LAMPE Comm. in Evang. Joan. Prolegom. lib. II. cap. 3. §. 17.*; sed confutati fuerunt, ut **TRAVASAM** mittam, a *Joan. Francisco BUDDEO* in Libello de *Eccles. Apostol. cap. V.* & a *Georgio Ludovico OEDERO* in Libello de scopo Evangelii **JOANNIS**, Lipsiæ 1732. 8. **S. JOANNEM** e balneo, ubi erat **CERINTHUS**, fuga se se proripuisse, quod scribit *Irenæus*, negant non pauci Protestantium: qua de re edita est *Vitembergæ 1723. Esdra Henrici EDZARDI* disputatio de **JOANNE CERINTHI** presentiam fugiente. Consule **TRAVASAM** T. I. ubi de **CERINTHO** c. 7.

III. **NICOLAITÆ** ab ipso **JOANNE** memorati nunc prodeant. Sunt qui ullam **NICOLAITARUM** fuisse sectam pernegent, ut *Joan. Guil. JANUS* commentatione de **NICOLAITIS**, ex hæreticorum catalogo expungendis, *Vitembergæ 1723.* Eos refellit *Joan. Laur. MOSHEMIUS* in demonstratione sectæ **NICOLAITARUM** dissertat. ad *hisor. Ecclesiast. pertinentium volum. I. p. 389.* Vulgatiores quæstio est de hujus sectæ auctore, quem aliqui **NICOLAUM** ex septem diaconis unum fuisse contendunt, ut *P. BINER Appar. ad Jurisprud. Eccles. P. IV. cap. 1. n. 3. seqq.*, alii inficiantur. Vide præter *Natalem ALEXANDRUM*, & **MOSHEMIUM**

in cit. dissert. de NICOLAÏTIS *Christ. Frider. REDER* dissertationem de NICOLAO diacono haereseos NICOLAÏTARUM non auctore, Lips. 1736. Conferri etiam potest *Joan. Georgius WALCHIUS* in *histor. Eccles. N. T.* p. 491. seqq.

IV. Quem nuper appellavi, MOSHEMIUS in cit. vol. I. dissertat. ad *histor. Eccles. pertinentium* p. 547. dissertationem edidit, qua ostenditur, certo hodie & explorare constitui non posse, utrum EBION quidam novæ sectæ auctor exstiterit olim inter Christianos, nec ne? Id ipsum contendit *Jacobus RHENFERDIUS* in diss. de fidei Judæorum, & Judaizantium haeresibus. Idem MOSHEMIUS EBIONÆOS ad secundum Ecclesiæ sæculum, non ad primum pertinuisse contendit. Hos omnes scite refellit *TRAVASA T. I.* legenda quoque *Michaelis Le QUIEN* dissertatio inter *Damascenicæ VII. de Christianis NAZARÆIS*, & eorum fide, nec non de EBIONITIS.

ARTICULUS VI.

Quæstiones in facta, & eventa Ecclesiæ sac. I.

I. Ad propagationem fidæ spectat *Campegii VI-TRINGÆ* paucitatem Christianorum a *NERONIS* Imperio ad *TRAJANUM* adferentis confutatio, quam susceperunt *MAMACHIUS T. I. orig. & antiq. Christian. & Bartholom. PEVERELLI* in historia Persecutionum. Neque ab hoc loco removenda quæstio est de *THERAPEUTIS PHILONIS*, fuerintne Christiani, necne? *Joan. Joachimus LANGE* de *Therapentis in Ægypto & Essais* duas vulgavit dissertationes, *Hale sax.* 1621. 4. in quibus contendit, nec Judæos fuisse *PHILONIS THERAPEUTAS*, nec Christianos, sed Philosophos Ethnicos Judaizantes. Sed hujus Protestantis somnia dimittamus a *FABRICIO* in *salutari luce Evangelii* p. 54. paucis discussa, & copiosius a *Fri-*

Friderico Carolo ZINCHIO in *dis. de Therapeutis* Lipsi. 1724. 4. Non solum magno numero Prote-
stantes, ut SCALIGER, SALMASIUS, CA-
VEUS, le MOYNE, PRIDEAUX, sed etiam ex
Catholicis du PINIUS T. vii. *histor. Judeor. Bas-*
nagiana Gallice, *Parisiis*, editæ, VALESIUS ad
EUSEB., COTELERIUS T. i. *monum. Eccles.*
Græcæ p. 789. PAGIUS ad ann. 62. n. 3. MA-
MACHIUS T. i. *orig. & antiq. Christianar.* sub
hoc nomine genus Monachorum *Judeorum* latere
contendunt; cum primis vero id sibi ostendendum
sumpsit Joan. BOUHIER *Senatus Divionensis* præ-
ses in epistolis, quæ *Parisiis* 1712. prodierunt in-
scriptæ: *lettres pour, & contre sur la fameuse que-*
stion, si les solitaires appellés THERAPEUTES,
dont on a parlé PHILON, étoient Chrétiens: Chri-
stianos contra illos fuisse post BARONIUM, &
BELLARMINUM contendunt Nicolaus SERA-
RIUS lib. iii. *Tribaresi* c. 17. PETAVIUS ad
Epiphan. p. 54. BACCHINIUS de *orig. Hierarch.*
Eccles. p. 246. seq. TILLEMONTIUS T. ii. *mo-*
num. Eccles. Bernardus de MONTFAUCON in
notis ad librum PHILONIS Gallice a se redditum
Parisi. 1709. & in epistola ad Joan. BOUHIERIUM,
& P. Joannes HAIDEN in *dissert. de THERA-*
PEUTIS PHILONIS, quam in *Germania* editam
Franc. Ant. ZACCARIA adjecit *Disciplina Populi*
Dei a Claudio FLEURY Gallice scriptæ T. i. p.
7. seqq. *Venetiis* 1761. Vide etiam *histor. litterar.*
Ital. T. iv. p. 78. Quæri etiam potest, veranesit
historia illius adolescentis a S. JOANNE ad fidem
conversi relata in exiguo Tractatu CLEMENTIS
ALEXANDRINI de *divite salvato?* Vide EUSE-
BIUM, & ad eum VALESII notas.

II. Ad persecutiones referuntur tum calumniæ
Ethnicorum in Christianos, tum in causas, cur il-
li his calumniarentur, inquisitio. Ac de illis qui-
dem uberrime egit *Christianus* KORTHOLTUS
libris tribus *Kilonii* 1698. 4. vulgatis hoc titulo:

page-

paganus obrectator, sive de calumniis Gentilium in veteres Christianos. Præterea de quibusdam harum calumniarum singulares dissertationes, ut *Adami RECHENBERGII*, „ de Atheismo Christianis olim a Gentilibus objecto, Lipsiæ 1681. Christian. „ *KORTHOLTI* De Atheismo veteribus christianis „ ob templorum aversionem a gentilibus objecto, *Kilonii* 1689. ejusdem de nominibus, quibus „ per ludibrium, & contemptum Christiani olim „ a profanis appellati, deque notis occultis, quibus iidem se insignivisse, crediti, *Kilonii* 1693. „ *Joan. Andreæ MUNICHII* de nominibus quibusdam contumeliosis, quæ Christianis olim a „ Gentilibus imposita sunt, *Lipsia* 1690. Christiani „ *WORMII* de veris causis, cur delectatos humanis carnibus & promiscuo concubitu Christiani, nos calumniati sint Ethnici. “ Causas porro, cur Ethnici tot calumnias in Christianos dissiparent, enarrant *Adamus QUASIUS* dissertatione de causis calumniarum, quas pagani in Christianos conjecerunt; *Vitembergæ* 1703. quarum maximam partem ad hæreticos priscos refert, ac *Gottl. Fridericus GUDIUS* in commentatione de causis odii paganorum in Christianos, & decem persecutionum originibus. De his tamen confer; quæ auctor histor. litter. Ital. T. 11. p. 377. seqq. differit *MACHIANUM* Orig. & Ant. Christian. volumen. 1. expendens.

III. Ad easdem persecutiones quæstio pertinet de *CHRESTI* nomine. Quum enim *SUETONIUS* in *Claudio* cap. 25. *Judeos impulsore CHRISTO adsidue tumultuantes Romæ* expulsos narret, quæritur num *CHRESTI* nomine *Christum* designare historicus ille voluerit. *Paullus HILSCHER* in diss. de *CHRESTO* alium a *Christo* heic intelligi contendit; repugnat *Christoph. Augustus HEUMANUS* in diss. de *CHRESTO SUETONII*. Vide citatam historiam litterariam Italiae T. 11. p. 375. seqq. & historiam criticam de la Republ. des lettres

tres T. XIII. ubi p. 427. refertur *Michaelis ROS-*
SAL observatio de CHRISTO per errorem in
CHRESTUM commutato.

IV. Aliud non occurrit heic adnotandum, nisi
 unum, quod ad Acta Sanctorum pertinet. Quum
Roma ann. 1725. detectus esset, S. CLEMENTIS
 Consularis tumulus, P. *Eduardus* de VITRY ibid.
 edidit T. *Flavii CLEMENTIS Viri Consularis,*
& Martyris tumulum illustratum; quæ doctissima
 dissertatio a P. D. CALOGERA illata deinde fuit
 in tomum XXXIII. suæ Sylloges Opusculorum pag.
 251. seqq. cum *Francisci Antonii ZACCARIA Pa-*
ralipomenis pag. 343. seqq. *Petrus POLLIDORUS*
conjecturam in postremum versum hujus Epitaphii
 T. XII. ejusdem Sylloges p. 439. vulgarat. Tomo
 igitur XXXIV. idem ZACCARIA p. 229. epistolam
 dedit de hac conjectura. Vide Tomum II. *hisor.*
litter. Ital. p. 233. seqq.

SÆCULUM II

ARTICULUS I.

Quæstiones ad Ecclesiasticam politiam
spectantes.

I. Quid de Titulis, quos S. EVARISTUS di-
 stribuit? Confer Cl. *Nicolai ANTONELLII* differ-
 tationem de Titulis, quos S. EVARISTUS *Roma-*
nis Presbyteris distribuit, Romæ 1725. 8. Adde
 MABILLONIUM comment. in *Ordin. Rom.* &
 Fr. *Joan. Laur. BERTI Prose volgari*, Florentiæ
 1549. diff. 4.

II. S. ALEXANDRI I. Papæ corpus ubinam
 requiescit? Vide *NOVAES elementi della Storia*
Pontificia T. I. p. 35. & *OLDOINUM* in *Ciaccon.*
 T. I. p. 118.

III. Quid de S. PII I. Decretalibus statuendum,
 ge-

Antifebr. p. 11. lib. 11. cap. 1., qui etiam legendus
*Biblioth. Ritual. T. 1. in dissertatione 1. de Jure
 liturgico cap. 4.*

A R T I C U L U S II.

*Disquisitiones de rebus ad doctrinam & disciplinam
 Seculi II. pertinentibus.*

1. Quænam in diffidio VICTORIS cum ASIA-
 NIS fuere celebrata Concilia? Vide BINER *Ap-
 par. ad Jurispr. Eccles. p. 1v. cap. 2. §. 1.* Cujusnam
 auctoritate coacta sunt? Num VICTORIS? Ita
 sentiunt *Franciscus Antonius de SIMEONIBUS de
 Rom. Pont. Judiciar. potest. T. 1. cap. 12. §. 1.* &
ZACCARIA de Jure liturgico cap. 4. Eratne illa
 fidei controversia, an disciplinæ? *Natalis ALE-
 XANDER* docet eam ad unam disciplinam spe-
 ctasse; BINER *l. c. §. 3.* illas primitus solius fuisse
 disciplinæ concedit; postea vero contendit etiam
 circa fidei dogma versatam esse; at ZACCARIA
 tum in *Antifebronio*, tum in cit. diss. de *Jure li-
 turgico*, ab ASIANIS ut disciplinæ controversiam
 spectatam, a VICTORE tamen ut Fidei ipsi pe-
 riculosam habitam fuisse contendit.

II. Multo pluribus disquisitionibus scripta hujus
 sæculi Ecclesiastica occasionem præbent. Ac primo
 occurrunt septem S. IGNATII M. epistolæ, non
 longiores illæ, quæ olim exstabant, sed breviores,
 quas ex *Mediceo Codice Isuacns VOSSIUS* vulga-
 vit. Has quoque *vostras* arguunt SALMASIUS,
David BLONDELLUS, *Edmundus ALBERTI-
 NUS*, atque hoc sæculo apostata *Casimirus OU-
 DINUS*; sed audaces hosce hypercriticos refelle-
 runt idem VOSSIUS, USSERIUS, *Thomas
 SMITH*, *Henricus HAMMONDUS*, *Joannes
 PEARSON* in *vindictis Ignatianis*, GRABIUS not.
ad Spicileg. sec. 11. T. 1. p. 227. & ex Catholicis
 PETAVIUS, NOURRY *App. ad Biblioth. Max.*
 PP.

PP. lib. 1. diff. 7. p. 111. cap. 3. du GUET *Confer. Eccles. T. 1. diff. 2. & MAMACHIUS Orig. & Ant. Christian. T. IV. Vide etiam historiam litterariam Italia T. VI. p. 506. seqq. & IX. p. 358.*

2. Non immunis a censura fuit POLYCARPI epistola ad *Philippenses*; eam saltem interpolatam vult TENTZELIUS *Exercit. select. IV. num. 43. seqq.*; sed pro ejus omnimoda auctoritate pugnant ITTIGIUS in *Append. ad dissert. de hares. cap. 10.* COTELERIUS, CAVEUS in *hist. litter. ad ann. 108.*

3. Quæri & illud potest, quid de fragmento, quod MURATORIUS in *Antiquitatibus mediæ ævi* edidit, ad Canonem Scripturarum spectante sentiendum sit? Estne CAJI Presbyteri *Romani*, ut editor existimavit? an potius PAPLÆ *Hierapolytani*? Vide P. de MAGISTRIS in *Apologia pro historia de LXX. Interpretum versione ad calcem DANIELIS secundum LXX. Romæ 1772. p. 467.*

4. QUADRATUS, qui HADRIANO apologiam obtulit pro Christianis, estne alius a QUADRATO *Atheniensi* Episcopo? ut adfirmat VALESIIUS. Confer CAVEI *histor. litter. in QUADRATO.*

5. De JUSTINO M. consule Petri HALLOI *XII acta & documenta JUSTINI Philosophi, & M. Duaci 1622. 8. Prudentium MARANUM Præf. in opera ejusdem Martyris, MAZOCHIUM ad Kalendarium Neapolitan. Exstant binæ Protestantium dissertationes dignæ, quæ resellantur, altera Joachimi Justi RAU de Philosophia JUSTINI M., & ATHENAGORÆ. Jenæ 1733. 8., altera Ernesti Emmanuel. HAHNII de Platonismo Theologia veterum Ecclesiæ doctorum, nominatim JUSTINI M. & CLEMEN-TIS ALEX. Vitemb. 1753.*

6. Addendus IRENÆUS, de quo exstant Henrici DODWELLI *dissertationes in IRENÆUM, Oxonii 1689. 8. quibus de IRENÆI fide, vita ac scri-*

scriptis commentatus est. *Renati MASSUETI* dissertationes praeviae in *IRENÆI* libros, quarum secunda de *IRENÆI* vita, gestis & scriptis, tertia autem de ejusdem doctrina agitur: *la vie de Saint IRENEE*, Parisiis 1723. 12. duobus voluminibus. Conferendæ cum his dissertationes duæ apud *Trivultianos* in Ephemeridibus m. Sept. an. 1702. altera p. 194. S. *IRENÆI*, altera p. 203. de operibus ejusdem Sancti Episcopi & M.

7. *Carolus Christ. WOOG* de *MELITONE Sardinum* in Asia Episcopo dissertationem edidit, Lipsiæ 1744. Quid vero de Scripturarum Canone, quem *MELITO* exhibet? Vide *TOURNEMI NIUM* in dissert. de sacrorum Bibliorum libris nos inter & Protestantes controversis *PRIDÆI* Angli historiæ præmissa *Parisiis*, & *NICOLAI* dissert. & lection. in sacr. Script. diss. 1. sub finem. Adscriptus est *MELITONI* liber de transitu Virginis? Confer *Natalem ALEXANDRUM* in hist. sac. II. cap. 4. artic. 3.

8. Præter citatum *RAU*, *ATHENAGORÆ* gesta, libros, doctrinam, *MARANUS* expendit Præfat. in *JUSTINUM*, ubi etiam quærit, num ille *MONTANI* erroribus adhæserit? Exstat quoque *Andr. Polycarpi LEYSER* de *ATHENAGORA Atheniensi Philosopho* dissertatio, Lipsiæ 1736. Vide insuper *TENTZELII* Exercitationes selectas, Lipsiæ 1692. Exercit. 5.

9. *PANTÆNUS* Scholæ Catecheticae *ALEXANDRINÆ* Præfectus (præterquam quod dubitatur 1. fueritne *CLEMENTIS ALEXANDRI* NI discipulus, an potius illo senior. 2. num secta *Pythagoræ*, an *Stoicus*, qua de re *DODWELLO* non adsentitur *CAVEUS*), aliqua de schola illa *ALEXANDRINA* differendi occasionem suppeditabit: De hac enimvero consulendi *Dominicus AULISIUS* libro 11. operis postumi de scholis sacris veterum Hebræorum, & Christianorum Italiane scripti, Neapoli 1723. 4. *Joa. Andreas SCHMIDUS*

DIUS de Schola ALEXANDRINA Catechetica in dissert. de institutione Catechetica 1701. 4. & præf. ad Andrea HYPERII libellum de Catechesi, Helmstadii 1704. 8. Joannes Henricus KRAUS diff. historica de Catechetis primitiva Ecclesia, Lipsi. 1704. Joannes Georgii MICHAELIS liber de Scholæ ALEXANDRINÆ sic dictæ Catecheticae prima origine, progressu, celebritate, ac præcipuis doctoribus, Halæ 1739. Conferendus quoque Jacobus GOAR ad Eucholog. Eccles. Græca p. 721.

10. Celeberrimus inter hujus ALEXANDRINÆ scholæ doctores fuit CLEMENS ALEXANDRINUS. Exstant Joannes TRIBBECHOVII tres dissertationes de CLEMENTE ALEXANDRINO, quarum prima illius „ Vitam & scripta, secunda philosophiæ definitionem ac divisionem, ac „ tertia philosophiæ finem, media & usum adductum illius exhibet, “ Halæ 1706. ac Joannes Achatii Felicis BIELKCHII dissertatio de CLEMENTE ALEXANDRINO, ejusque erroribus, Jenæ 1737. quacum tamen conferenda sunt, quæ diff. VIII. in sæc. II. Natalis ALEXANDER, & in prævia ad novam Martyrologii ROMANI editionem dissertatione BENEDICTUS XIV. de CLEMENTE, ejusque nævis disputarunt.

11. De TERTULLIANO consulantur de la MOTTE histoire de TERTULLIEN, & d'ORIGENE, Parisiis 1675. & Lugduni 1691. 8. Renati Laurentii de la BARRE, ac Jacobi PAMELII Vita TERTULLIANI, Joannis Joachimi ZENTGRAVII Exercitatio de lapsu TERTULLIANI ad Montanistas, Argentorati 1706. 4. Joannes Guil. HOFFMAN dissertatio: Q. Septimii Florentis TERTULLIANI qua supersunt, omnia in Montanismo scripta videri; quo tamen nihil falsius. A Protestantibus commendatur maxime Petri ALLIXII dissertatio de TERTULLIANI Vita & scriptis, quæ una cum duabus aliis dissertationibus, de Sanguine JESU CHRISTI ad epistolam 146.

AUGUSTINI & de Conciliorum quorumvis definitionibus expendendis, Parisiis 1680. 8. publicæ luci exposita fuit, epitome autem illius, gallice scripta, præmissa est TERTULLIANI *Apologetico*, latine & Gallice, *Amstelodami* 1701. 8. edito sub titulo: *extrait d'une dissertation critique, touchant TERTULLIEN & ses ouvrages*, sine Auctoris nomine. ALLIXII: hocce opusculum TOURNEMINIO occasionem dedit scribendæ dissertationis *touchant TERTULLIEN, & ses ouvrages*, quæ exstat in *Trivultianis Ephemeridibus* ann. 1702. mensibus Nov., & Dec. Idem TOURNEMINIUS eodem anno m. Augusto in easdem *Trivultianorum Ephemerides* intulerat dissertationem, *ou l'on fait voir contre M. TILLEMONT, que le Catalogue des Heresies, qui se trouve a la fin du livre de TERTULLIEN des Prescriptions est veritablement de cet Auteur.*

1. Hactenus de Scriptoribus Ecclesiasticis; de hereticis nunc videamus, ac primo de BASILIDIANIS. TRAVASA de his, & MASSUETUS cum primis consulendi. In GRABII *Spicileg. Patr. Sac.* 11. Tom. 1. exstat dissertatio de BASILIDE *hæresiaracha*, cum ejusdem fragmentis. De gemmis BASILIDIANORUM ac vocē *abraxas*, in illis expressa, legenda est: Joan. MACARII commentatio inscripta: *abraxas; seu apistopistus, qua est antiquariâ de gemmis BASILIDIANIS discussio*, quam juris publici fecit Joannes CHIFLETIUS, atque aliam adjunxit, tituli hujus: *abraxas proteks; seu multiformis gemma BASILIDIANÆ portentosa varietas*, Antuerpiæ 1657. 4. Prodiit deinde Venetiis 1702. Prodrumus Iconicus sculpsilium Gemmarum BASILIDIANI, Amulectici, atque Talismanici generis de Museo Antonii CAPELLO Senatoris Veneti, quamquam *Trivultiani* m. Nov. 1703. artic. 190. de harum nonnullis subdubitent, num vere BASILIDIANÆ sint. In iisdem *Trivultianis ephemeridibus* mensis. Sept. ann. 1701. p. 233.

legere est paradoxam quamdam, sed ingeniosam HARDUINI interpretationem horum nominum ABPACAE, & ABPACAΔABRA. T. II. *Gemma-rum Astriferarum* GORII edita est Cl. PASSERII diatriba de Gemmis BASILIDIANIS. Tandem T. I. dissertationum, quæ inscribuntur: *Saggio di dissertazioni dell' Accademia Palermitana del BUON GUSTO*, Panormii 1755. p. 136. seqq. exstat DOMINICI SCHIAVO dissertatio historico-dogmatica sopra un Talismano di ramo degli Eretici BASILIADI. Exstat etiam Jacobi BRUCKERI de CAULACA U BASILIDIANORUM dissertatio critica.

2. Ad MARCIONIS hæresim spectant D. Ludovici LONGUERVE dissertatio de origine hæresim VALENTINI, CERDONIS, & MARCIONIS: Natalis ALEXANDRI dissertatio de MARCIONIS atate, errore, & confugio ad Ecclesiam Romanam. Joan. Godofr. LESCHNERTI dissertatio de baptismo vicario MARCIONITARUM, Vitembergæ 1716. De MARCIONIS porro, ut loquitur, NATALIS, confugio ad Ecclesiam Romanam conferendi Franciscus Antonius de SIMEONIBUS T. I. de Rom. Pont. judiciar. potest. c. IX. & ZACCARIA Antisebron. Tom. III. edit. Casen p. 450.

3. VALENTINUS ejusque sectæ multis commentariis argumentum præbuerunt. Sic exstant Jacobi LODBERGII *disquisitio historica de VALENTINO & VALENTINIANIS, hæreticis sæculi secundi*, Hafniæ 1694. Ernesti GRABII de VALENTINO hæresiarcha, Francisci BUDDEI dissertatio de hæresi VALENTINIANA, Joan. Justi LOSII commentatio de VALENTINIANORUM æonibus. De VALENTINIANORUM hæresi conjectura, quibus illius origo ex Ægyptiaca Theologia deducitur, Londini 1711. 4. Auctore Georgio HO-OPERO, qui tamen suum nomen omisit.

4. Ludovicus du FOUR de LONGUERUE dif-

differtationem scripsit de TATIANO, & *Encratis*, quæ primum edita est cum TATIANI oratione ad Græcos, cura WORTHII, Oxonii 1700. 8. sine Auctoris nomine: deinde cum notis a VOGTIO in *Bibliot. histor. hæresiolog. tomo 1. fasc. 2. p. 202.* De eadem hæresi legendus MARANUS in Præf. ad TATIANI opera cum JUSTINI M. libris ab eo vulgata.

5. MONTANISTÆ tandem prodeant. Exstant de his Ludovici LONGUERUE dissert. *de tempore, quo nata est hæresis MONTANI: Ægidii STRAUCHII dissertatio de MONTANO, hæresiarcha celebri*, Gedani 1680. Joannis Ludovici RUELII *diatriba tres de MONTANO & MONTANISTIS*: Gottlieb. WERNSDORFII *de MONTANISTIS*, „ Sæculi secundi hæreticis, „ commentatio historico-critica, qua eorum vaticinia, opiniones veræ & disciplina proponuntur, „ & a falsis adcusationibus liberantur, “ Gedani 1751. 4. Quo ex titulo intelligit auctor insaniam Novatorum, qui veteres hæreticos sanctorum Patrum dispendio vindicare conantur. Ist hæc omnia conferantur cum Natalis ALEXANDRI dissertationibus de MONTANI fide circa mysterium Trinitatis, ac de jejniis Montanistarum & Catholicorum, & cum du GUET dissert. VI. *sur le MONTANISME*, & VII. *sur l'ancienne pratique du jeûne dans l'Eglise Catholique, & sur les innovations, que les MONTANISTES y firent*, Confer Eccles. T. 1. Horum autem jejuniorum occasione inquiri posset num MURATORIUS T. III. *Anecdor.* ad ea verba TERTULL. *merito deponentes osculum*, vere post RIGALTIIUM scripserit, TERTULLIANI, atque adeo MONTANISTARUM ævo Ecclesiam Africanam nonnisi duobus diebus, Veneris scilicet, & Sabbati Sancti diebus jejunium ex præcepto servasse. Vide hac de re *Trivultianos* m. Februar. ann. 1719. artic. XI. pag. 274.

ARTICULUS III.

*Facta & eventa Sæculi II. in eaque
dissertationes.*

I. Fidei Christianæ hoc sæculo propagationem spectant Joannis LEBEUF „ Dissertation sur l' „ époque de l' établissement de la Religion Chrétienne dans les SOISSONNOIS 1736. 12. „ & Jacobi Rebauld de la CHAPELLE dissertatio latina in eandem epocham 1737. Joan. LIRON, „ que les Eglises de la Germanie sont plus anciennes, que saint IRENEE “ T. IV. *Singul. litt. & histor.* p. 193. seqq. Joan. Dan. KOELER testimonium S. IRENÆI *Lugdunensis* de GERMANIS Christianis in sæculo II. illustratum, Goettingæ 1747.

II. Ad Ecclesiæ Christianæ Persecutiones, & statum refer 1. PLINII ad TRAJANUM pro Christianis epistolam, de qua non solum *Frideric. Andree* HALLBAVER, Jena 1738. libellum edidit inscriptum: *pristina Christiana rei facies a PLINIO representata*, sed etiam *Justus Henningus BOEHMERUS*, Lipsiæ 1711. emisit *dissertationes juris Ecclesiastici antiqui* (immo vero commentitii, & in *Lutherani* Jureconsulti cerebro confecti) ad PLINIUM SECUNDUM, & TERTULLIANUM. 2. HADRIANI Imperat. Rescriptum pro Christianis ad MINUCIUM FUNDANUM, cujus latinum exemplum a JUSTINO M. Apologiæ suæ longiori subjunctum fuerat. Illud intercidisse eruditi viri dolebant; sed MAZOCHIUS ad *Kalend. Neapolit. volum. II. p. 476. seqq.* nobis a RUFINO fuisse servatum in latina, quam scripsit; EUSEBIANÆ historiæ interpretatione multis coniecit. 3. M. AURELII ANTONINI epistolam ad Senatum Romanum, ne Christianorum quemquam ideo quod Christianus esset, accusare liceret. Que-

ri enim potest, num supposititia habenda sit, quemadmodum contendunt non solum SCALIGER p. 222. ad EUSEBIUM, SALMASIUS ad CAPITOLINI M. ANTONINUM cap. 24. KORTHOLTUS lib. de Persecution. p. 238. & SAM. BASNAGIUS T. II. Annales. p. 156. seq. Sed etiam HUETIUS demonstr. Evang. p. 68. & D. de MANDAJORS sur une prétendue loi de MARCAURELE en faveur des Chrétiens, de qua consule historiam Academ. Paris. Regiæ Inscript. Tom. XVIII. edition. Paris. p. 218. 4. Calumniam capitis asinini a Christianis culti, quæ potissimum TERTULLIANI temporibus impacta nostris fuit, & in tabula picta Romæ palam proposita. Eam quidem D. FALCONE in vita S. JANUARIi fuisse umquam in Christianos dissipatam negavit, sed a Jacobo Antonio del MONACO fuit ille confutatus Italica dissertatione, Neapoli edita 1715. de qua diarium litteratorum Italorum Tom. XXVII. Vide præterea Stephani MORINI dissertationem prænotatam: „ Unde potuit venire in mentem Gentium caput „ Asinum esse Christianorum Deum? Christian. Franc. PAULLINUM de Asino, Francof. 1695. Zach. GRAPIUM „ De calumnia ono, & cholatriæ Judæis & Christianis olim adspersa, „ Lipsiæ 1696. Theodor. HASÆI „ De onolatria; „ sive calumnia cultus asinini, a gentilibus olim „ Judæis & Christianis impacta, „ quæ diatribe prodiit Hanov. 1708., & iterum Erfurti & Lipsiæ 1716., atque historiam litterariam Italia T. II. p. 388. 391.

III. Hujus sæculi est insigne miraculum legionis Christianæ fulminatricis appellatæ, cujus precibus factum est in Marcomannico M. Aurelii Antonini bello ut hostibus fulmine prostratis sitiens Romanus exercitus per effusam pluviam recreatus fuerit, & conservatus. Miraculum hocce vindicatum habes in Hermannii WITSII „ Diatribe de legione fulminatrice Christianorum sub Imperatore Marco

„ *Aurelio Antonino: Petri KINGII* disceptatione „ de miraculo, quod legio fulminatrix olim fecit, „ se dicitur: “ *Joannis FRICKII* dissertatione de „ *legione fulminatrice*, Lipsiæ 1696. Alia ab aliis Aucto- „ ribus composita sunt, ut omnia quæ de legione „ fulminatrice relata habemus, everterentur, videli- „ cet: *Danielis JARROQUANI* dissertatio „ de mi- „ raculo legioni fulminatrici adscripto: “ *Gual- „ tteri MOYLI* commentatio de *legione fulminatrice*; „ quem tamen, præter paullo ante memoratum KIN- „ GIUM, oppugnarunt: *Guil. WISTHONUS* „ *Tractatu de legione fulminatrice*; sive de mi- „ raculosa liberatione exercitus *Marci Antonini* per „ preces Christianorum; nec non de *Alexandro* „ *Magno*, summo Pontifici *Judeorum* obviam eun- „ te, “ qui *Anglice* publicæ luci expositus est, „ Londini 1726. 8. ac *Thomas WOOLSTONUS* in „ *defensione miraculi legionis fulminatricis*, etiam *Ang- „ liche* 1726. 8. Idem argumentum explanatum est „ in *Petri Adolphi BOYSENII* dissertatione de *le- „ gione fulminatrice*, Halberstadii 1719. *Sigismundi „ Jacobi BAUGMARTENII* commentationibus de „ *miraculo legionis fulminatricis*, contra *Thomam* „ *WOOLSTONUM*, & *MAMACHII* *origin. & Ant. „ Christian. T. I.* Vide etiam *historiam litterariam „ Italia T. IX. p. 365.*

IV. Aliqua in Actis Sanctorum hujus sæculi in quæstionem venerunt, cum primis Acta S. POLYCARPI, in quæ HEUMANNUS *Isenaci* edidit par fabularum ex *historia Ecclesiastica exterminatum* (*thrafonice dictum*) 1. de JOANNE Apostolo in *fervens oleum coniecto*. 2. De columba ex POLYCARPI rogo evolante. Vide *Trivultianos M. Apr. ann. 1716.* In diario, quod *Journal Britanni- que* inscribitur, exstant quoque duæ in Acta S. POLYCARPI epistolæ, prima T. III. p. 29. & VII. p. 38. secunda T. X. pag. 328. Sed cum his confer *RUINARTIUM* in *Actis Martyr. sincer. TILLEMONTIUM*, & *MAZOCHIUM* ad Kal. Nea-

Neapolit. De Martyribus SCILLITANIS, qui an. CC. Martyrium passi dicuntur, adi LESLEUM in not. ad *Missale Mozarab.* p. 600. seq.

SÆCULUM III.

A R T I C U L U S I.

*In Politiam hujus sæculi Ecclesiasticam
disquisitiones.*

I. Primum quæstiones aliquas proponemus ad historiam *Romanorum Pontificum* pertinentes.!

1. Fuitne ZEPHIRINUS *Episcopus*, ille *Episcoporum*, cujus peremptorium edictum indicat, irridetque TERTULLIANUS jam *Montanista* depudicit. cap. 1. ? Card. ORSI hist. Eccles. T. III. lib. 6. n. 6. Carthaginensem Episcopum heic designari a TERTULLIANO conjicit. ZEPHYRINUM intelligunt BARONIUS, *Christiannus* LUPUS, TOURNEMINIUS, aliique apud ZACCARIA *Antifebr.* P. 11. lib. 2. cap. 1. n. 4. Vide eundem *Antifebr.* T. 2. edit. Casen. diss. 2. cap. 3. n. 5.

2. Numquid S. CALLISTUS jejunium quatuor temporum instituit? Adfirmant plerique quos inter *Petrus MORETTUS* T. 1. de S. CALLISTO Papa & M. ejusque Basilica: negat SBARAGLIA in lib. de *sacris pravorum ordinationibus* p. 300. Idem MORETTUS acta quædam S. CALLISTI proferit, atque a criticis TILLEMONTII animadversionibus vindicare studet; num recte? Confer *histor. litter. Ital.* T. VII. præsertim p. 520. seq. Quo die obiit CALLISTUS? Num. 14. ? an potius 12. Octobris, ut idem MORETTUS contendit. Vide *hist. litter. Ital.* T. cit. p. 513. seqq.

3. Acta S. PONTII M. aptane sunt ad fulciendam PONTIANI, ANTHERII, & FABIANI Chronologiam? ut adserit SCHELESTRATIUS *Antiq. Eccles.* T. 1. diss. 2. cap. v. confutatus a

TIL-

TILLEMONTIO *T.* v. p. 588. Saltem PONTIANUM inter & ANTHERUM fuitne CYRIACUS quispiam Pontifex? Hunc quidem agnovit STELLA: sed PAPEBROCHIUS in *Conatu diss.* 7. commentitium hunc Pontificem explodit. Confer etiam LAUNOJUM *lib.* 4. *epist.* 8. *num.* 26. *seq.*

4. Quid de S. STEPHANI dissidio cum S. CYPRIANO? Vide Artic. *seq.* ubi & de NOVATIANI schismate contra CORNELIUM STEPHANI decessorem.

5. Estne SIXTI II. *Enchiridion* quoddam, quod ejus nomine vulgatum fuit? Vide opus inscriptum: S. SIXTI II. *Philosophi, Pontificis Romani, & Martyris Enchiridion ut Christianum sac.* III. *monumentum edit, illustrat, vindicat Urbanus Godofr.* SIBERUS Lipsiæ 1725. 4. de quo Acta Eruditorum eodem anno p. 353.

6. De S. CAJO Dalmata & cive SALONITANO Pontif. Rom. & Martyre fuse agit Daniel FARLATI *T.* II. *Illyrici sacri* p. 530. 565.

7. Verene S. MARCELLINUS mortis metu adactus thus incendit idolis, in ejusque causa habitum fuit SINVESSANUM Concilium? Negant hodie eruditiores quique, ut SCHELESTRATIUS *antiq. illustr. circa Concilia diss.* I. *cap.* 6. Petrus de MARCA *de Concord. sac. & Imp. lib.* I. *cap.* II. §. 4. Natalis ALEXANDER in *sac.* III. *diss.* 20. PAGIUS in *critica ad an.* 302. AGUIRRIUS in *defens. Cathedra S. PETRI Tract.* II. *disp.* 78. *sect.* I. PAPEBROCHIUS in *Propyleo diss.* 7. NORISIUS in *histor. Donatist.* p. I. *cap.* 7. TILLEMONTIUS *adnot.* 31. in *Persequut. Dioclet. Petrus COUSTANT Præf. ad Epistol. Roman. Pontific.* p. II. n. 46.; ut mirum non sit existisse etiam inter Protestantes Samuel. SCHELVIGIUM, qui Gedani 1699. ediderit *disquisitionem historico-Theologicam, qua MARCELLINI inter saculi III. Episcopos Romanos ultimi & vitæ recenseretur, & in fine*
con-

constantia adseritur ; sed omnino mirandum sit ;
 Cl. PRATILLIUM in *Via APPIA* pro hac fabella pugnas-
 se, quem propterea jure confutavit P. Bartholomæus PEVERELLI in Italica historia Per-
 sequutionum Ecclesiæ. Vide etiam SANDI-
 NIUM.

II. Ad Episcopos Ecclesiæ occidentalis quod spe-
 ctat, primus occurrit S. HIPPOLYTUS. Mira de
 illius sede, quam S. HIERONYMUS ignoravit,
 a TILLEMONTIO, CEILLIERO, Stephano le
 MOYNIO tradita sunt. Quo spectant Jacobi BAS-
 NAGII *animadversiones de vita, morte & scriptis*
 HIPPOLYTI T. 1. *lectionum antiquarum* Henr.
 CANISII ab eo recusarum p. 3. & *Christ. Aug.*
 HEUMANNI, dissertatio in qua docetur, ubi
 „ & qualis Episcopus fuerit HIPPOLYTUS, sæ-
 „ culi tertii scriptor ecclesiasticus,“ Goettingæ 1737.
 Verum omnibus hisce libris dimissis legere præsta-
 bit Constantini RUGGERII de Portuensi S. HIP-
 POLYTI Episcopi & Martyris sede *dissertationem*
postumam, Romæ 1771. 4. Ceterum quam RUG-
 GIERUS heic tuetur sententiam, strenue defen-
 derat Joan. LIRON T. 1. operis inscripti *les Ame-*
nites de la Critique, Paris. 1717. diss. XII. p. 124.
 140.

2. Alia nunc quæstio, immo non una, sed mul-
 tiplex oritur de S. ZENONE *Veronensi*, num sci-
 licet ad hoc sæculum spectet, num Martyr fuerit,
 num ejus sermones sint, qui illius nomine circum-
 feruntur. Franciscus BONACCHI a. 1740. *Pistorii*
 libellum edidit *de sermonibus, & Martyrio S. ZE-*
NONIS; quo in libro S. ZENONI sermones ad-
 seruit, sed Sanctum ad GALLIENI tempora re-
 tulit quibus etiam Martyrium subierit, pertinuisse,
 non ad quartum sæculum quo LABBEUS illum
 floruisse docuerat. Ac de sermonibus res extra con-
 troversiam esse debet, si quæ BALLERINII an.
 1739. de illis scripsere, *Bonachianis* argumentis ad-
 dantur. At quod ad ætatem, & Martyrium spe-
 ctat,

stat, BALLERINII post March. MAFFEJUM illam omnino quarto sæculo adscribendam censent, de Martyrio incerti hærent. BONACCHIUS ea de re in BALLERINIOS novum emisit librum *Venetis 1751*. Ei titulus: de S. ZENONIS Episcopi VERONENSIS *Epocha dissertatio critica*. Accessit de Martyrio S. ZENONIS *dissertatio secunda* 12. Confer *histor. litter. Ital. T. v. pag. 627. seqq.*

3. Quæstionem tertiam suppeditat controversia paucis ab hinc annis exorta inter Canonicum *Franciscum Innocentium* FILEPPI, & P. D. FROVAM Canonicum Lateranensem de S. THEONESTO, qui *Vercellis* colitur, fueritne *Vercellensis* Episcopus (quod ille aiebat) an potius miles e *Thebeorum* Martyrum legione, quod hic adstruit sub *Philadelphii* LYBICI nomine in opusculo, cui titulus: *lettera intorno il Vescovato di S. TEONESTO* novæ sylloges Caloger. T. VIII. p. 309. *seqq.*

4. Non minor extremis hisce controversia enata est de S. CASSIANO *Cornelienſi* Martyre, an *Sabionensis* Episcopus fuerit. Negaverat cum BOLLANDIANIS *Hieronymus* TARTAROTTI in *disſ. de origine Ecclesia TRIDENTINÆ*, & *primis ejus Episcopis*, *Venetis 1743*. Antonius ROSCHMANN contra *Brixinæ 1748. conjecturas* edidit *pro adserendo Episcopatu SABIONENSI S. CASSIANI*. Hinc TARTAROTTUS occasionem adripuit conscribendæ, vulgandæque *Venetis 1750. de Episcopatu SABIONENSI S. CASSIANI Martyris*, deque S. INGENUINI *ejusdem Urbis Episcopi actis*, epistolæ (vide *histor. litter. Ital. T. 11. p. 214. seqq.*) Pro TARTAROTTI sententia contra ROSCHMANNUM, quod ad S. CASSIANUM adtinet, pro ROSCHMANNO contra TARTAROTTUM, quod ad INGENUINI sanctitatem spectat, certavit ann. 1751. P. F. Benedictus BONELLI emissis in lucem *Verona Vindiciis Romani Martyrologii* XIII. Augusti S. CASSIANI Fo-

*rocorneliensis Martyris 5. Februarii SS. BRIXI-
NENSIUM* Episcoporum INGENUINI, &
ALBUINI memoriam recolentis. (de his agit hi-
storia litter. Ital. T. 111. p. 404. seqq.) eodem a.
1751. ROSCHMANNUS suam ipse causam ite-
rum defendit *Ulma*, edita de *Episcopatu Sabionensi*
S. CASSIANI M. deque S. INGENUINI ejus-
dem *Urbis Episcopi Actis Hieronymi TARTAROT-
TI Roboretani ad Antonium ROSCHMANNUM*
epistola disquisitione. Confer & heic historiam litter.
Tom. iv. p. 236. seqq.

S. MARCIANUS Arelatensis fuitne a S. STE-
PHANO depositus, aut saltem ejus auctoritate?
Vide *Francisc. Anton. de SIMEONIBUS T. 1. de*
judic. R. P. potest. cap. 13. & Antisebronium p. 11.
lib. 1. cap. 6. n. 13.

6. VICTORINUS hujusce sæculi scriptor eratne
Episcopus *Pictaviensis*, an potius *Petavionensis* in
Pannonia? vide LAUNOH de hoc argumento dis-
sertationem.

7. Fuitne hoc primum sæculo TREVIRENSIS
Ecclesia a Sanctis EUCHARIO, MATERNO,
CLEMENTE, aliisque constituta? Ita statuit CAL-
METUS diss. historię LOTHARINGICÆ Gal-
lice conscriptæ præmissa T. 1. Bollandiani contra
T. 1v. Augusti p. 38. Sanctos illos, & TREVI-
RENSIS Ecclesiæ initia ad primum sæculum re-
ferenda esse contenderunt. Verum pro CALME-
TO pugnavit Joan. Nicolaus de HONTHEIM in
diss. de *aera fundati Episcopatus TREVIRENSIS*
præfixa *Tom. 1. historia TREVIRENSIS diploma-*
tica.

8. De S. CYPRIANO *Carthaginensi* Episcopo &
M. exstant ANONYMI vita CYPRIANI, *Parisiis*
1566. 8. PAMELII vita S. Episcopi operibus præ-
missa. Joan. PERSONII *Annales Cyprianici Hen-*
rici DODWELLI dissertationes Cyprianica, Oxo-
nii 1684. 8. Prudentii MARANI vita CYPRIANI
la vie de Saint CYPRIEN, *Parisiis* 1717. 4. quæ
ta-

tamen caute legenda, ut ostendunt *Triuvltiani* in ephemerid. a. 1718. Januar. artic. 1. BOLLANDIANORUM commentarius in Actis Septembris.

III. Pauca de Patriarchis orientis. 1. S. HERACLAS ALEXANDRINUS Patriarcha in *Chronico Orientali* primus fuisse dicitur, qui PAPA cognominatus sit. Estne id verum? Confer Parergon 2. *Joan. Bapt.* SOLLERII ad Patriarch. ALEXANDRIN. histor. Chronolog. n. 136. seqq.

2. Fueruntne hoc sæculo duo BABYLÆ Episcopi *Antiocheni*? Vide BOSCHIUM in hist. Chronol. Patriarch. Antioch. a. num. 77.

3. Quid statuendum de Actis S. BABYLÆ *Antiocheni* quæ T. 11. Januar. *Bollandiani* exstant, & crisi TILLEMONTII? Quis fuit Imperator? quem S. BABILAS ingressu Ecclesiæ prohibuit? Sub quo Imperatore passus est BABYLAS? num sub *Decio*? an potius sub *Numeriano*? Confer BOSCHIUM l. c. a num. 62.

ARTICULUS II.

Doctrina, & disciplina hujus sæculi.

1. CONCILIA. Quæ hoc sæculo habita sunt Concilia, alia ad doctrinam, alia ad disciplinam pertinuerunt. *Antiochena*, quæ *Paulum* SAMOSATENUM damnarunt, ad doctrinam spectant. Tria autem de his potissimum quæri possunt; 1. triane fuerint; ut BOLLANDIANIS, CACCARIIO, aliisque visum est? an duo tantum? 2. num inscio Romano Pontifice celebrata sint, an ejus consilio, & auctoritate? De his consule *Francisc. Ant.* de SIMEONIBUS T. 1. de judic. R. P. potest. cap. 13. n. 5. seqq. 3. Patres Concilij *Antiocheni* an. 269. damnaruntne vocem *homoxion*? Negant D. Prudentius MAIRANUS tum lib. 4. operis inscripti *Divinitas* D. N. J. C. manifesta in
Scri-

Scripturis, & *traditione*, tum in Gallica de *Semiarrrianis* dissertatione Parisiis 1722. & P. *Liberatus* FASSONI *Schol. Piar. de voce Homoufion* dissertatione,, in qua ostenditur, vocem illam ab „ *Antiochenis* Patribus proscriptam, vel repudiata, „ tam non esse,“ Romæ 1755. 4. Vide *histor. litter. Ital. T. xiiii. p. 313.*

2. Præter *Antiochena* sunt alia hoc sæculo habitata Concilia, atque horum aliqua de iteratione Baptismi egerunt, tria præsertim *Carthaginensia* sub CYPRIANO. Heic enimvero potissimum quæritur, verumne fuerit hoc dissidium? quod si verum fuit, in quonam situm erat STEPHANI, & CYPRIANI dissidium? Fuitne ab *Africanis* hocce dissidium dogmatica quæstio, an caput, disciplinæ spectatum? Num STEPHANUS anathemate perculit *Africanos*? an in oppositum is errorem declinavit? CYPRIANUS & FIRMILIANUS suumne tandem errorem deposuerunt? Ac pro veritate quidem hujus dissidii quum *Raymundus* MISSORIO primus ad eam subruendam volumen quoddam evulgasset, ejus Concellita SBARALEA Librum edidit in 4. Exstant etiam *Joan. Georgii WALCHII* CYPRIANI ac FIRMILIANI epistolarum adversus STEPHANI *Papa decretum de hæreticorum Baptismo vindiciæ opposita* Raymundo MISSORIO, Jenæ 1738. Vide etiam numer. seq. *de scriptis*. De ceteris vero, quæ proposuimus, innumeri sunt qui agunt. *Natalis ALEXANDER* in *hist. hujus sæc. diss.* 12. THOMASSINUS in *Concil. diss.* 11. *TOURNELIUS* de *sacram. ingen. quæst.* 6. COUSTANTIUS T. 1. *Epist. Rom. Pont. col.* 253. seq. *BOLLANDIANI* in actis primum S. STEPHANI mense Augusto deinde S. CYPRIANI mense Septembri, anonymus Auctor, dissertationis dogmaticæ *de dissidio inter S. STEPHANUM, & S. CYPRIANUM* Parisiis 1724. & *Veneriis* T. xiiii. *Thes. Theolog.* CORGNE *dissertation Theologique sur la celebre dispute entre le Pa-*

pe S. ESTIENNE & S. CYPRIEN, Parisiis 1727.
 12. du GUET T. 1. Confer. Eccles. diss. 4. SANDINI diss. 7. BINDER App. ad Jurispr. Eccles. P. 1v. cap. 3. artic. 5. ORSI de Rom. Pont. auctorit. lib. 3. cap. 3. ZACCARIA in Antisebronio p. 11. lib. 2. cap. 2.

3. Plura quoque Concilia de lapsis in *Deiana* Persequutione coacta novimus. Pertinent huc 1. dissertationes *Sebastiani* NIEMANNI *de Libellaticis*, Jenæ 1669. *Conradi Danielis* FRICHII *de Libellaticis in Ecclesia veteri*, Lipsiæ 1694. *Alberti* FRICKII *de traditoribus*, Lipsiæ 1737. 1738. *MARANI* Præf. in CYPRIANI opera; *MOSHEMII* adnotata de rebus Christian. ante CONSTANTIN. M. p. 482. seqq. 2. de Pœnitentiæ apud Africanos statu ante CYPRIANUM, ac sub ipso; de quo idem *MARANUS*, *Natalis* ALEXANDER, *BINDERUS* l. c. artic. 4. Illud peculiariter quæri potest, num in *Africa* diaconis potestas fuerit Sacramentalis impertiendæ absolutionis, quod contendit Auctor vitæ Gallicæ S. CYPRIANI Paris. 1717. negant cum PETAVIO, aliisque plurimis *Trivulziani* in Ephemer. ann. 1718. m. Januar. art. 1. p. 30. seqq.

4. Non omittendum ELIBERITANUM Concilium, de quo multa disquiri poterunt, quo tempore, quo in loco habitum sit, quantæ sit auctoritatis, quid de quibusdam ejus canonibus statuendum sit? Exstant de his *Ferdinandi de MENDOZA* libri III. de confirmando Concilio ILLIBERITANO, ad CLEMENTEM VIII. Pontificem, Matriti 1594. fol. Concilium ILLIBERITANUM quarto in-eunte sæculo in Hispania celebratum, cum discursibus Apologeticis *Ferdinandi de MENDOZA* & notis *Eman. Gundisalvi TELLEZ*, Lugduni 1665. fol., & in *Labbeana* Conciliorum editione, du GUETI dissertationes xv. ad xxvi. T. I. Conferenc. Eccles. Confer *Antonium* AUGUSTINUM ep. ad BLANCAM, & *Joan.* MORINUM de pœnit.

nit. lib. 19. Quod vero spectat ad Canonem *Illyrianum* de Imaginibus præter TROMBELLUM de cultu Sanctor. diff. 1x. cap. 70. Vide dissertationem Episcopi Gerundensis in *Trivultianis Ephemeridibus* anno 1750. April. artic. 43. & Tom. iv. *histor. litter. Ital.* p. 328. seqq., ubi hæc dissertatio ad examen vocatur.

II. SCRIPTA PATRUM. I. Qui probari potest, genuinum esse HIPPOLYTI M. opus Commentarium *Ghisianum* in Daniele a P. de MASTRIS *Vallicellani* Oratorii Presbytero nuper *Roma* vulgatum? Vide Præf., ubi etiam nonnulla de marmorea sancti ejusdem cathedra, cujus inscriptionem illustrarunt le MOYNE, CAVE, Franc. BLANCHINUS.

2. De ORIGENE quæ disputari possunt, cadunt Jacobi MERLINI *Apologia pro ORIGENE*, Stephani BINETI liber de salute ORIGENIS, & an plerumque illustriora ingenia sint perversiora, Parisiis 1629. 8. 1631. 12. Petri HALLOIXII *ORIGENES defensus; sive ORIGENIS vita, virtutes, & documenta* libris iv., Leodii 1648. fol. Petri Dan. HUETII *Origeniana*, quibus large, atque accurate narratur ORIGENIS vita, deque illius doctrina ac scriptis exponitur: de la MOTTE *histoire de TERTULLIEN, & d' ORIGENE*, Parisiis 1675. 8., cujus jam antea mentionem feci: Joan. Henrici HORSII *historia ORIGENIANA; sive de ultima origine & progressu hæreseos ORIGENIS tractatus singularis*, " Francofurti 1670. 4. Joan. MEISNERI *tractatus historico-theologicus de ORIGENE, & ORIGENIANIS*, cujus secunda editio prodit *Vitembergæ* 1712. 4. antea autem is in formam disputationis Academicæ reductus, ac publicæ defensus fuit, ibidem 1665. Ludovici DOUCINI " *Histoire des mouvemens arrivés dans l'Eglise au sujet d' ORIGENE, & de sa doctrine*, " Parisiis 1700. 12. du GUET

T. 1. *Conferenc. Eccles. diff. xi. & xii.* P. de RUBAIS in *diff. de RUFINO cap. 15. & 16.*

3. DIONYSII ALEXANDR. gesta & scripta illustrat Joachim. Henric. OSTERMEJER de DIONYSIO ALEXANDR. *Episcopo*, Rostochii 1736.

4. TOURNEMINIUS in *diff. scripta an. 1725.* sed edita in *Trivultianis Ephemeridib. ann. 1734. m. Decembr. p. 2246.* dubitat, num genuina sint omnia monumenta, quæ inter S. CYPRIANI Opera exstant ad iterationem Baptismi pertinentia. Adversati tamen sunt TOURNEMINIO 1. Joanni. Fridericus COTTA in *diff.*, cui titulus: *conjectura Renati TOURNEMINII, qui celeberrimas epistolas CYPRIANI, ac FIRMILIANI adversus decreta STEPHANI I. . . . rejiciendas esse statuit, modesto examini subjecta*, Tubingæ 1740. 2. D. MALEVILLE T. II. *Operis prænotati:* „La „Religion naturelle & la révelée établies ec.“ *diff. viii. artic. 3. p. 528. seqq.*

5. Canon xi. epistolæ Canonicae S. GREGORII *Thaumaturgi*, in quo de poenitentiae gradibus fit mentio, estne supposititius? ut vult P. MORINUS. Ceterum de hoc GREGORIO non inutile erit adnotare, Nicolaum PALLAVICINUM ejus vitam edidisse, *Rome 1649. 8.*, exstare etiam Joan. Ludovici BOYE dissertationem de GREGORIO *Thaumaturgo Episc. Neocæsariensi*, Jenæ 1709.; LIRONIUM vero duabus dissertationibus, quæ T. I. *Amenit. de la critique p. 175. seqq.* leguntur, initia, studia, & conversionem nostri GREGORII adversus TILLEMONTIUM illustrasse.

6. MAGNES, cujus fragmenta TURRIANUS protulit, estne fictitius auctor, ut ALBERTINUS audacissime pronunciavit? Vide CAVEUM, sed cum primis Magni CRUSII *notitiam*, *Στοιχειώματα* Macarii MAGNETIS ex fragmentis hactenus deperditi operis apologetici pro Christiana Religione adversus gentiles conscripti de prompta, Gottingæ 1737.

Con-

Confer Jo. Albertum FABRICIUM *de verit. Relig. Christ. c. 2. n. 15.*

7. ARCHELAUS disputationem cum MANETE habuit, sed BEAUSOBRIUS ausus est in dubium revocare, num ARCHELA genuinum opus sit ea, quam ZACCAGNIUS vulgavit, disputatione. Temerariam accusationem paucis depellit MANSIUS ad Nat. Alex. Vide etiam ALTICOZZII dissertationem adversus BEAUSOBRIANAM historiam.

III. HÆRETICI. De aliquibus hujus sæculi hæreticis exstant peculiare, dissertationes, aut etiam historiae; ut de BERYLLO, Petri LAZERI de hæresi BERYLLI disquisitio Romæ 1755. 4. Confer histo litter. Ital. T. XIII. p. 372. seq.

De SABELLIANIS, Christiani WORMII historia SABELLIANA; sive de origine & incrementis hæreseos SABELLIANÆ usque ad initium sæculi quinti, deducta ex antiquitate Ecclesiastica observationes, Francofurti & Lipsiæ 1696. 8.

De MANETE, & MANICHÆIS, Petri SICULI historia de vana & stolidâ MANICHÆORUM hæresi, quam ex codice manuscripto Bibliothecæ Vaticanæ Marthæus RADERUS cum latina interpretatione edidit Ingolstadii 1604. 4. PHOTII historia MANICHÆORUM libri IV. quos Christoph. WOLFIUS evulgavit, interpretatione latina ac notis instructos. Cyriaci SPANGENBERGII historia MANICHÆORUM, Urfellæ 1628. 4. Aegyptii STRAUCHII MANICHÆISMI recensio historica, Vitembergæ 1661. 4. Joan. Henrici HORBII historia MANICHÆORUM, Argentorati 1670. 4. Joan. Christoph. WOLFH MANICHÆISMUS ante MANICHÆOS, & in Christianismo redivivus, Hamburgi 1707. 8. MURATORII disquisitio in anathematismos adversus MANICHÆOS T. ii. Anecdor. p. 112. Isaaci de BEAUSOBRE histoire critique de MANICHE'E & du MANICHEISME, cujus tomus primus prodit

Amstelodami 1734. 4. secundus ibidem 1739. 4. BEAUSOBRIUM impugnarunt 1. Fr. *Petrus Thomas* CACCIARI libris duobus, qui agmen ducunt *exercitationum* ab eo *Roma* editarum 1751. in universa S. LEONIS M. opera, conferendis cum histor. litter. Ital. T. V. p. 346. segg. 2. P. *Laurentius* ALTICOZZI duplici dissertatione de MANICHÆIS *Roma*.

De NOVATIANIS, *Stephani* KENCKELII dissertatio de hæresi NOVATIANA, eique oppositis Conciliis Carthagenensi, & Romano, Argentorati 1651. *Joan. Christoph.* OTTONIS disputatio de NOVATIANO hæretico, Rostochii 1660. *Petri* MUSÆI exercitatio de NOVATIANIS, *Helmstadii* 1665. *Arnoldi* PASCHII dissertatio de NOVATIANIS *Rostochii* 1682. *Josephi* BINGHAMI dissertatio demonstrans ex Canone VIII. Concilii Nicæni, NOVATIANUM, hereticum numquam verum, minis Episcopum in ulla Ecclesiæ Catholicæ parte fuisse creditum; quæ exstat inter ejus quatuor dissertationes ex Anglico latine conversas, *Halæ* 1738. 4. pag. 347.

De *Paullo* SAMOSATENO, ejusque sectatoribus, *Jo. Guil.* BAJERI dissertatio, de *Paullo* SAMOSATENO, Socimianorum Patriarcha ejusque hæresi, examine, & condemnatione, *Jenæ* 1680. " *Jacobi Guilielmi* FEVERLINI dissertatio de hæresi *Paulli* SAMOSATENI, e solis fragmentis Scriptorum ipsius & testimoniis *Patrum Antiochenorum*, *Gottingæ* 1741. *Joann. Gottlieb.* EHRLICHII dissertatio de *Paullo* SAMOSATENO, *Lipsiæ* 1745.

ARTICULUS III.

Facta & eventa hujus sæculi, & quid de illis in questionem cadere possit.

1. PROPAGATIO fidei. Credendumne LAMPRIDIO adferenti, cogitasse HADRIANUM de tem-

templis CHRISTO exstruendis? Negant *Isaachs* CASAUBONUS, & *Joannes* CLERICUS; adfirmant HUETIUS *demonstr. Evang. prop.* 3. n. 23. & *Dominicus* de COLONIA in libro „la Religion Chrétienne auctorisée par le temoignage „des anciens Auteurs Payens T. II. p. 13. seq. „Confer FABRICIUM in *salut. luce Evang.* p. 225. & *historiam litter. Ital.* T. IX. p. 363.

2. Altera celebris quæstio, num PHILIPPI Augusti Christianam fidem amplexi fuerint? Adserunt cum BARONIO ad ann. Chr. 246. P. de la FAYE, „entretiens-historiques, ou dissertation sur „cette question, si l'Empereur PHILIPPE a été „Chrétien,“ *Basil.* 1690. 8. (*Acta Erud.* 1690. p. 492.) HUETIUS *Origenian. lib.* 1. cap. 3. n. 12. *Joan. Rodolphus* WETSTENIUS ad ORIGENEM contra MARCIONITAS in præf. p. 7. seqq. *Stephanus* le MOYNE *notis ad varia sacra* p. 1106. seqq. Negant *Josephus* SCALIGER ad EUSEBII Chron. 2. MM. CCLX. *Antonius* PAGE ad A. C. 244. num. v. seq. & A. 247. num. vi. seq. *Samuel* BASNAGE T. II. *Annal.* p. 333. seq. *Christianus* KORTHOLTUS de *Persecutionibus Ecclesia* cap. VIII. p. 305. seqq. & *diff. historica de PHILIPPI Arabis, Alexandri MAMÆÆ, PLINII junioris & Annai SENECAE præter rem gestato Christianismo.* *Kilon.* 1667. 4. *Christophorus* CELLARIUS *diff. Academic.* p. 322. seqq. *Frid.* SPANHEMIUS *fil.* T. II. *Opp.* 400. seqq. *Benedictus* PICTETUS *diff. contra P. FAYUM, P. MONIGLIA in dissert. de utriusque PHILIPPI Religione.*

3. Tertia quæstio addeat, num *Alexander* SEVERUS Christianis adnumerari possit? Consule MOSHEMIUM de *rebus Christianor. ante Constant. Magnum* p. 463. seqq. & *Equitis* VICTORII *dissertationem apologeticam de quibusdam Alexandri SEVERI numismatibus, Romæ* 1749. 4. de qua Auctor *historiæ litter. Ital.* consulendus *Tom.* I. p. 234. seqq.

4. Christiani habebantne hoc sæculo templa publica? Vide præter CIAMPINIUM Cl. V. *Felicit NERINII de templo, & canobio sanctorum BONIFACH, & ALEXII historica monumenta*, Romæ 1752. 4. (Confer adnotata in histor. litterar. Ital. T. vi. p. 570.) & Canonici Xaverii MARI-
NI dissertationem, *se in RAVENNA fossero Chiese pubbliche prima che COSTANTINO il Grande desse la pace a' Fedeli*, quæ prima est Tomi II. inscripti: *Saggi della Società letteraria Ravennate*, Cæsennæ 1771. 4.

II. PERSEQUUTIONES. Certissima sententia est, magnum fuisse in illis Martyrum numerum. Sed *Henricus DODWELLUS* oppositum tueri conatus est in dissertatione „ de Martyrum com-
„ memoratione, eaque occasione de Martyrum
„ paucitate in primævis Christianorum persecu-
„ tionibus. “ Præter *Antonium PAGIUM*, *Nicolaum NOURRIUM*, *Ludovic. Antonium MURATORIUM*, *Ignatium de LAUBRUSSEL* opugnarunt illum *Theodoricus RUINARTUS* præfatione, quam actis primorum Martyrum sinceris & selectis præmisit, ac *Castus Innocens ANSALDUS*, qui duas dissertationes adversus *DODWELLUM* scripsit. Altera de causis inopia veterum monumentorum pro copia Martyrum dignoscenda, prodiit *Mediolani* 1740. 8. altera autem de *Martyribus sine Sanguine*, ibidem 1744. 8. Utraque conjunctim cum adcessionibus iterum lucem adspexit, *Venetis* 1757. 4.; item *D. MALEVILLE* Tom. V. operis prænotati *la Religion naturelle, & la révelée* ec. dissert. xvii., ac *Bartholomæus PEVERELLIUS* in historia Italica Persecutionum Ecclesiæ. Addi possunt ex Protestantibus dissertationes duæ *Christian. Guil. LOESCHERI* de paucitate Martyrum antiquioris Christi Ecclesiæ, ab *Henrico DODWELLO*, & *Guil. FLEETWOODO* adserta, *Vitembergæ* 1697. & *Joan. Leon. BUCHTÆ* de numero cruentorum cælestis veritatis testium primi post **CHRISTUM**

STUM *natum saculi*, itidem contra DODWELLUM, Vitembergæ 1703.

III. ACTA SANCTORUM I. sub quonam imperante passæ sunt SS. PERPETUA & FELICITAS cum sociis? Vide HOLSTENIUM in earum acta & RUINARTIUM. At (quod pluris interest) fueruntne Catholicæ, an quod Samuel BASNAGIUS effutiit *Montanistarum* hæresi addictæ. Consule *Josephum Augustinum* ORSI in dissertatione Apologetica pro SS. PERPETUÆ, FELICITATIS, & *sociorum Martyrum orthodoxia* adversus *Samuelem* BASNAGIUM, Florentia anno 1728. 4.

2. S. LAURENTIUS fuitne Hispanus, an ROMANUS? Quæstio hæc dum Catholicos inter, & MANLIUM *Calvinistam* ageretur, vix digna erat observatione: at postquam satis perspicuo LEONIANI Sacramentarii testimonio *Joseph* BLANCHINIUS T. 1. *Thomasian. oper. Prolegom.* p. ccxcii. MERENDA opusc. & Gestor. B. DAMASI cap. 1. pag. 2. & Eques *Franciscus* VICTORIUS *dissert. Philolog.* p. 91. quod olim ex levissimis conjecturis *Calvinianus* homo docuerat, confirmarunt, Romam nempe LAURENTIO patriam fuisse, intacta ab Ecclesiasticæ historiæ studiosis non sine piaculo relinqueretur. Consule igitur *Franciscum* CARRILIUM in *certamine historico pro patria* S. LAURENTII, Cordubæ 1673. & *Franciscum* PERELLIUM BAYERIUM in opusculo inscripto: DAMASUS, & LAURENTIUS Hispanis *asserti & vindicati*, Romæ ann. 1756. 4. par. II. pag. 61. ad fin.

3. Iis, quæ de S. FELICE NOLANO tradunt TILLEMONTIUS, & BOLLANDIANI, adde *Flamini* CORNELII Senatoris Veneti dissertationem de cultu S. FELICIS *Presbyteri* NOLANI cum titulo CONFESSORIS apud Venetos T. XIII. novæ Syllog. opusc. *Caloger.*, & MURATORII

differtationem, *quo tempore vixerit* S. FELIX NOLANUS T. 1. *Anecdor.*

4. De Martyribus sub DECIO, quos vulgo *septem dormientes* appellant, egere *Christ. REINECCIUS diss. de septem dormientibus*, Lipsiæ 1702., & Eques *Franciscus VICTORIUS* in libro inscripto: „Sanctorum septem dormientium historia, „ex typis Musei VICTORII expressa differtatio- „ne & veteribus monumentis sacris profanisque illu- „strata,“ Romæ 1742. 4. qui statuit, sic dictos septem dormientes fuisse Martyres *Ephesinos*; quumque figura illorum mortuorum, tamquam dormientium, expressa ac sepulcrum sub *Theodosio* 11. inventum sit, ex eo natam esse notissimam de illis fabulam.

5. Nuper appellati Cl. Senatoris CORNELII eruditissima differtatio consulenda de *Martyrio & Reliquiis* S. MAMANTIS Martyris (sub AURELIANO) *Cæsarea in Cappadocia*, T. 1x. ejusdem novæ *Syloges Calogerana*.

6. Sanctorum THEBÆORUM, seu AGAUNESIUM Martyrum historiæ a S. EUCHERIO Episcopo *Lugdunensi* conscriptæ, & a Petro *Francisco CHIFFLETIO* p. 1. PAULLINI illustrati *Divione* 1662. 4. deinde a RUINARTIO in *Actis select. Martyrum* editæ fidem detrahère conatus est *Joan. du BOURDIER* in differtatione historica, & critica *sur le Martyre de la legion THEBEEENNE*, Amstelod. 1705. 12. Sed Ministello illi a *Benedictino Josepho de L'ISLE* opposita fuit *defense de la verité du Martyre de la legion THEBEEENNE, autrement de Saint MAURICE & des ses compagnons*, Parisiis 1741. 12. Adi & BOLLANDIANOS. Ex invicta hac legione fuerunt SS. FIDELIS, & CARPOPHORUS. De his exstat *Francisci Antonii ZACCARIA* opus *Italicum prænotatum: de' santi Martiri CARPOFORO, GRATINIANO, e FEDELE*, libri due &c. Me-
dio-

diolani 1750. 4. Vide historiam litt. Ital. T. III. p. 411.

7. Circa eadem tempora, quibus sancta hæc legio interfecta est, Martyrium subiit S. GENE-SIUS, qui 25. Augusti colitur. Exstant *atti del Martyrio di S. GENESIO Romano* "nell' originale latine, e col volgarizamento allato, illustrati con note ed osservazioni, opera di" Giovanni LAMI, Florentiæ 1751. Confer histor. litter. Ital. eodem Tom. III. p. 418. seqq.

8. Quid porro de S. CATHARINA? Vide Nicolaum SERARIUM in *Litaneuticis lib. 2. q. 22.* & PAPEBROCHIUM Responf. ad *Exhibition. Errorum* &c.

9. Num sub CALLISTO Pontifice relata ad Catacumbas fuere Sanctorum Apostolorum PETRI & PAULLI Corpora? Petrus MORETTUS T. I. de S. CALLISTO appendicem addidit, cui titulus; *disputatio de translatione Corporum BB. Apostolorum PETRI & PAULLI ad Catacumbas*, atque ibi hoc argumentum operose pertractat. Vide tamen historiam litterariam Italiæ T. VII. p. 524. *Petrum LAZERUM* in diss. „ de sacra veterum Christianor. „ Rom. peregrinat. p. 3. & Franciscum Antonium „ ZACCARIA dell' anno Santo, Romæ 1775. P. „ II. p. 252. seqq.

S Æ C U L U M IV.

ARTICULUS I.

De hujus sæculi Politia Ecclesiastica.

SECTIO I.

Politia Ecclesiæ Romanæ.

Q. R. *Caciliani* causa fuitne MELCHIADIS, & Synodo Romana judicio terminata? Vide ORSIUM
de

de *Rom. Pont. auctorit. lib. 3. cap. 10.* Appellaruntne *Donatista* a sententia MELCHIADIS? Ita vulgo putant; sed negat NORISIUS *histor. Donatist. P. 1. cap. 9.*

Q. 2. Num S. SILVESTER; *Nicanum* Concilium convocarit, illi per suos legatos præfuerit, illudque Apostolica auctoritate confirmarit? Vide *Christianum* LUPUM, *Josephum* CATALANUM, *Antifebronium* ZACHARIÆ.

Q. 3. Num S. MARCUS fuit auctor Pallii Pontificalis? quæ antiquitus ejus forma? quis usus? vide *Marcum* Paullum LEONEM de *auctorit. & usu Pallii Pontificis*, Romæ 1649. 4. GARNERIUM ad *librum diurnum Roman. Pontific. p. 193. seqq. Theodoricum* RUINART in *disquisit. histor. de Pallio Archiepiscopali* T. II. oper. Postumor. P. Anton. BALDASARRI in *Pallio Apostolico dilucidato* Venetiis 1719. 8. Joan. Caspar. BARTHEL in *dis. de Pallio*, Herbipoli 1753. NOVÆS *sacro Rito dell' elez. e coron. de' Pontef. p. 173. seq.*

Q. 4. Appellavitne S. ATHANASIUS ad JULII Pontificis *Romani* tribunal? JULIUS de ejus causa cognovitne ut arbiter, an vi Primatus? Vide *Christianum* LUPUM de *appellationibus*, de SIMEONIBUS T. 1. *judiciar. Rom. Pontif. potest. & ANTIFEBRONIUM*. Exstat etiam Joan. Chrysostomi a S. JOSEPH *scholarum Piarum* de S. ATHANASII *appellatione* ad S. JULIUM *Papam* *dissertatio*, Romæ 1743. 4. Idem de SIMEONIBUS T. cit. *cap. 9.* agit de Marcello ANCYRANO, Asclepa GAZENSI, PAULO *Constantinopolitano*, & LUCIO *Adrianopolitano* a JULIO susceptis, atque ad sedes suas ejusdem Pontificis auctoritate reversis. Epistola JULII Papæ ad DIONYSIUM *estne legitima*? Negat MURATORIUS in *Ancædot. Grec. disquisit. 4. in epistolam sub JULII I. nomine confictam contra MAGDEBURGENSES*, *Christianus Augustus* SALIG, ut referunt *Acta Eruditorum Lipsiensia* an. 1724. p.

420. in libro de *Eutylianismo ante EUTYCHEM* Wolfembutelæ 1723. 4. dissertationem addidit, qua *MURATORIANÆ* *disquisitioni* satisfacere conatus est, argumentis tamen, quæ nihil efficiunt.

Q. 5. Quid de *LIBERII* lapsu sentiendum sit? Quidcumque statuas, cum non fuisse *LIBERII* lapsum, qui dogmaticum Pontificum *Romanorum* iudicium errori obnoxium evincat, plures ostenderunt, ut *PERRONIUS* in Gallico ad Regem Angliæ responso, *BELLARMINUS*, *PETAVIUS*, *MERENDA* de *gestis LIBERII exulis* p. 147. 179. operum *S. DAMASI* Romæ 1754. *MAZOCHIUS* ad Kalend. Neapolit., quamvis cum primæ *SIRMIENSI* formulæ subscripsisse contendat. Sed potior sententia est, quamprimus inivit Abbas *CORNE* in opusculo prænotato: *dissertation critique sur le Pape LIBERE*, sequuti sunt, & multis illustrarunt *BOLLANDIANI* in Comm. de *S. LIBERIO* mense sept. & *Franciscus Antonius ZACCARIA* in dissertatione primum cum *PETAVII* Theologicis dogmatibus apud *Remondinium*, deinde in *Thesauro Theologico* apud *Pezzanam* edita. Eandem sententiam *ORSIUS* *T. vi. hist. Eccles. lib. 14. n. 72.* propugnavit; probavit quoque *Petrus BELLARMINUS* de *vi ac ratione primatus* p. 297. seqq. *Veron. edit. 1776. 4.*

Q. 6. Fuitne *S. FELIX* 11. ullo tempore legitimus Pontifex? Vide *SCHELESTRATIUM* *Antiq. illustr. T. 1. diss. 2. cap. 9.* *TILLEMONTIUM* *T. vi. adnot. 60. ad histor. Arianor. RONCAGLIAM* ad Natal. *ALEXANDRI* diss. 32. in sæc 1v. *PAPEBROCHIUM* in *Propyl. diss. ix. de S. FELICIS* Episcopatu Romano, & diss. x. de Martyr. *S. FELICIS*; *LAMBERTINIUM* de *servor. Dei Beatific. lib. 1v. p. 2. cap. 25. n. 14.* & *ZACHARIAM* in indicata dissertatione de *LIBERIO*.

Q. 7. *S. DAMASUS* fuitne *ROMANUS*? ut cum *TILLEMONTIO* docuit *MERENDA*, an po-

potius HISPANUS, ut multis ostendit *Franciscus PEREZ* in libro, quem de *S. LAURENTIO* agentes indicavimus, DAMASUS, & LAURENTIUS Hispanis *asserti, & vindicati*, Romæ 1756. p. 1. Quænam fuere DAMASI partes in Concilio *Constantinopolitano* I. Oecumenico I. Vide ZACHARIÆ *Antifebronium*.

Q. 8. Quid de decretalibus ante SIRICIUM? Eas paucis exceptis, quæ apud veteres exstant, supposititias esse exploratum nunc est viris paullo eruditioribus, idque a *Natali ALEXANDRO* demonstratum est. Cave autem idem judicium cum QUESNELLO feras de SIRICII ad *Africanos* epistola. Eam genuinam ostendunt SCHELESTRATIUS *disf. 3. de Eccles. Afric. cap. 12. Natalis ALEX. in histor. Eccles. sac. v. cap. v. artic. 3. COUSTANTIUS* in monito ad hanc epistolam, *BIANCHI dell' esterior polizia della Chiesa T. v. P. 1. pag. 84. BALLERINI T. III. oper. S. LEON. col. 1005. seqq.* Confer ZACHARIÆ *Antifebronium* T. III. edit. Cæsen. p. 156. *seqq.* & historiam Pölemicam cœlibatus *lib. 2. cap. 2. n. 2.* Idem ZACHARIAS *Antifebr. p. 358. & 427.* ejusdem SIRICII de Clericorum continentia legem expendit, uti etiam p. 75. quid in causa JOVINIANI idem Pontifex egerit. Ad sanctitatem vero SIRICII quod spectat, consulendi SACCHINUS apud BOLLANDISTAS ad d. 22. Junii *cap. 4. n. 30. NORISIUS* in *differt. de sanctitate SIRICII T. IV. oper. Veron. edit. p. 721. BENEDICTUS XIV. in epistola præmissa Martyrol. Rom.*

Q. 9. ANASTASII epistola ad *Joan. Hierosolymitanum* de RUFINO estne genuina? quod HALLOIXIUS negavit. Vide P. de RUBEIS in *disf. de RUFINO cap. 16.* ubi etiam Pontificis œconomiam illustrat. RUFINI causam ab ORIGENIS causa aperte distinguentis.

S E C T I O II.

P O L I T I A *Ecclesiarum* OCCIDENTIS.

Quæ disputationi obnoxia occurrunt in Ecclesiis occidentis, alphabetico illarum ordine proponam, postquam monuero, magnam esse inter eruditos viros quæstionem de tempore, quo primum in *Italia* præsertim in *Galliis* Metropolitæ instituti sint. Vide M A F F E I *Veronam illustratam*, P. de RUBEIS in *Monum. Eccles. Aquilejens.* cap. 19. & 20. P. BIANCHI della polizia esterior della Chiesa T. IV. & T. V. p. 1. BALLERINIOS in observat. ad QUESNELLI in S. LEONIS M. opera dissertationes.

1. Cujusnam Ecclesiæ Episcopus fuit MAXIMUS ÆMONIENSIS, qui *Aquilejensi* Concilio subscripsit? Vide T. 1. Sylloges Calog. *Dissertazione del Conte Gianrinaldo CARLI-RÜBBINI intorno all' antico Vescovato Emoniese* p. 371. seqq.

2. Florebatne hoc sæculo ALTINENSIS Ecclesia suis non carens Episcopis? Vide S. HIERONYMI epitaphium NEPOTIANI ad HELIODORUM, & originis, & subsequæntis status *Canonicorum Ecclesia TORCELLANÆ* notitiam traditam a Nicolao Antonio LICIDIO T. XX. novæ Syllog. Caloger. p. 7. seqq.

3. Fuitne hoc sæculo Judas aliquis QUIRIACUS, seu CYRIACUS, qui *Hierosolymitana* Sede dimissa ANCONAM venerit, in eaque urbe Episcopatum obtinuerit? Vide Auctores a me indicatos cap. VIII. artic. II. §. 2. V. ANCONA, cum primis PAPEBROCHIUM in Episcopis *Hierosolymitanis*, a quo mirum quantum dissidet Hieronymus SPECIALI, qui (quod ibi omiseram) *Venerabilis* 1759. edidit *compendio della vita di S. Ciriaco Martire, Vescovo, e principale protettore di ANCONA.*

4. Ul.

4. Ullumne jus Metropoliticum habuit umquam in Ecclesia **AQUILEJENSEM**? Vide Comitum *Friderici ALTAN Saggio dell' antica storia &c.* del **FRIULI** T. xxii. *nova Syllog. Caloger.* p. 90. *segg.*

5. Num hoc primum sæculo fundata est **AUXIMANA** Ecclesia? & quis primus ejus Episcopus fuit? Luculenter id tractat *Dominicus PANNELLI* in libro cui titulus: *Memorie di S. LEOPARDO Vescovo d' OSIMO*, Pisauri 1755. 4. Vide etiam histor. litter. ital. T. xii. p. 412. *segg.*

6. Quid statuendum de Actis *Gracis*, ex quibus *Nicolaus Flaminius* **FALCONIUS** vitam **S. JANUarii** Episcopi & Martyris **BENEVENTANI** confarcinatam *Italice* edidit anno 1713.? Ea nullius præcii esse ostendit **STILTINGHUS** in Comm. prævio ad Acta ejusdem Sancti n. 45. *segg.* Alia Acta **S. Episcopi** ex *Bononiensi* Codice **MAZOCHIUS** protulit 1744. ad Kal. Neapol. T. i. pag. 269., eaque *Baronianis*, ac *Vaticanis* antiquiora, & præstantiora esse contendit. Contra *Aquilanus* Episcopus **SABBATINIUS** T. ix. Calend. Neap. p. 64. *segg.* Acta hæc *Mazochiana* deterrima esse statuit, multisque confirmat. **STILTINGHUS** quoque, sed modestiore critice illa sugillat, ac *Baronianis* multo inquinatiora, ac recentiora esse ostendit a num. 23. In eadem acta invehitur *Alexius Nicolaus* **ROSSI delle dissertazioni intorno ad alcune materie alla Città di Napoli appartenenti**, Neapoli 1758. 4. T. i. diss. 4. **MAZOCHIUS** ut sua illa Acta *Bononiensia* a tot adversariis defenderet, scripserat ad studiosos vera gloria **S. JANUarii Mart.** sinceram denunciationem, qua **JANUarii Acta Bononiensia** tamquam primitiva, & inculpata proponuntur &c. sed non edidit, nisi cum altera apologia, cui propterea titulus: *Actorum Bononiensium S. JANUarii, & Sociorum Martyrum vindicia repetita*, Neapoli 1759. Tria porro (quoniam de **S. JANUARIO** loquimur) in ejus historia incerta sunt. 1. Patria, quam alii *Neapolim*

lim statuunt, ut FALCONIUS in lib. cit. & STILTINGHUS Comm. in Acta S. JANUAR. §. 4. & 5.; alii BENEVENTUM, ut Joann. de VITA T. 1. *Thesauri Antiquit. Benevent.*, Roma 1754. fol. & in libro ibidem 1761. 4. de S. JANUARI Mart. & Episc. *Beneventani patria repetita vindicia.* 2. Epocha liquefcentis sanguinis, de qua MAZOCHIUS de *Eccles. Cathedr. Neapolit. semper unica*, STILTINGHUS §. 20. & 21. ROSSI diff. v. 3. Quæri potest an miraculum ea ebullitio dici debeat; quod MOLINÆUS, alique hæretici passim refellunt, imo irrident, ut T. xxix. *Biblioth. German.* p. 204. sed hosce miraculorum osiores egregie castigarunt Joan. Dominicus PUTIGNANUS de *redivivo Sanguine D. JANUARI* Parte 1. edita 1723. LAMBERTINIUS de *servor. Dei Beatif. & Canoniz.* lib. 4. p. 1. cap. 31. MAZOCHIUS, qui miraculum ejusmodi non esse adeo rarum, ut de nullo alio sancto legatur, imo frequentius contigisse indubiis monumentis demonstravit; præsertim vero P. STILTINGHUS, ubi postquam §. 29. adversus inauditas Joannis CLERICI calumnias ostendit luculentissimis testimoniis gratiam miraculorum perseverasse in Ecclesia, tandem §. 30. & 31. resolutionem, & ebullitionem sanguinis S. JANUARI naturæ vires excedere evincit, atque heterodoxorum cavillationes diluit.

7. De LUCIFERI CARALITANI Episcopi sanctitate disputant Auctores, de quibus vide FABRICIUM tum T. viii. *Biblioth. Græc.* p. 403. tum in *Biblioth. med. & inf. latin.* V. LUCIFER, cum primis BOLLANDIANI, Natalis ALEXANDER, TILLEMONTIUS. Adde Anonymum, qui sine loci, annique designatione librum edidit prænotatum: „Iglesias, y Provincias, que veneran por santo al glorioso San „LUCIFERO Confessor, Arsobispo de CALLER „cc. desde el año del Señor “ de 374. atque

Apo-

Apologiam ab *Ambrosio* MACHIN ejusdem urbis Antistite concinnatam.

8. Latini LATINII sententia, an S. AMBROSIUS AUXENTIO *vivente*, an vero *mortuo* Episcopus MEDIOLANENSIS *creatus sit*? exstat T. 1. *ejus epistolar.*, Romæ 1659. p. 375. 380. Godefridus vero HENSCHENIUS tom. 1. April. *exercitationem singularem præmisit de anno & die mortis S. AMBROSII* Episcopi MEDIOLANENSIS. Ceterum S. AMBROSII vitam præter Joa. COSTERIUM in *Ambrosianorum operum editione Basileensi* 1557. Cesarem BARONIUM in *Romana* ann. 1580., MAURINI in *Parisiensi* anno 1690. scripsit Gottfr. HERMANT Gallice, ediditque Parisiis 1678. 4. inscriptam: *vie de St. AMBROISE Archevêque de Milan*. THOMASIIUS in *hist. concertat. inter Imperium & Sacerdotium*, Halæ 1722. subdubitare visus est, num AMBROSIIUS THEODOSIUM e Templo repulerit, ac pœnitentiæ subjecerit. Sed adeo imprudens, ac temeraria isthæc est dubitatio, ut vel ipsi heterodoxi *Bibliotheca Germanica Auctores T. XI. arsic. 4. p. 424.* eam ad Pyrrhonismum rejecerint.

9. NEAPOLI ne sederunt hoc sæculo simul Episcopi duo FORTUNATUS, & CALEPODIUS, *latinus alter, alter Græcus*? ut putavit PAPEBROCHIIUS. Negat MAZOCHIIUS in *diff. de Ecclesia Cathedrali Neapolit. semper unica*; adfirmat STILTINGHUS in *Actis S. JANUARII §. 17.* iterumque MAZOCHIIUS pernegat in *citatis vindiciis repetitis*.

10. De S. PAULLINO NOLANO Episcopo legantur Francisci SACCHINI, *Vita PAULLINI: Petri Francisci CHIFLETH PAULLINUS illustratus*, Divione 1662. 4. Joann. Baptista le BRUN *Vita PAULLINI: Ludovic. Anton. MURATORII dissertationes ad PAULLINI poemata*, ubi multa sunt, quæ vitam, resque gestas PAULLINI illustrent: „ La vie de saint PAULLIN

„ LIN Eveque de Nole ; avec l' analyse de ses
 „ ouvrages & trois dissertations sur quelques points
 „ importants de son histoire , *Parisis* 1743. 4. “
 Joan. Stephanus REMONDINI della NOLANA
Ecclesiastica Storia Tomo 11., *Neapoli* 1751. fol.
 quocum confer histor. litter. Ital. T. v. p. 583. seqq.
 Utrum vero PAULLINI sit Poema, quod in
Anecdosis latinis protulit MURATORIUS, dispu-
 tant LIRONIUS *Amenit. de la critiq.* T. 1. pag.
 209. & 218. ac Joan. Alb. FABRICIUS de *veris.*
Relig. Christ.

11. *Memorie di S. ERACLIANO Vescovo di*
Pesaro, e delle Chiese in onor di lui inalzate, dell'
Ab. Luigi GIORDANI: exstant T. xx. novæ syl-
 loges opusc. *Caloger.*, ubi an 'hic HERACLIA-
 NUS sit, qui *Sardicensi* Concilio subscripsisse legitur.

12. Fuitne TICINENSIS Episcopus *Mediolanensi*
Metropolitæ obnoxius? Vide MURATORI
anecdota latina.

13. Fueritne Monachus S. MARTINUS Episco-
 pus TURONENSIS, disputatum est hujus sæculi
 initio inter Abbatem GERVAISE, qui id in vita
 S. MARTINI negavit, & Priorem Benedictinum
 S. Juliani Turonensis, qui id ann. 1700. *Turonis*
 defendit in libro „ de la sainteté de l' etat Mo-
 „ nastique, ou l' on fait l' histoire de l' Abbaye
 „ de MARMOUTIER, & de l' Eglise Royale
 „ de St. MARTIN. “ Vide *Trivultianos* m. Nov.
 1701. pag. 189. Joseph. autem ANTELMi, *Parisis*
 1693. epistolam emisit de atate S. MARTINI TU-
 RONENSIS Episcopi, & quorundam ejus gestorū
 ordine ad Antonium PAGIUM, qui cum SIR-
 MONDO Vita functum ann. 400. S. MARTI-
 NUM singulari docuit dissertatione. Vide etiam
 P. Francisci STAVOLI dissertationem de funere S.
 MARTINI &c. ubi etiam inquit, num S. AM-
 BROSIUS ei moribundo adfiterit: edidit eam
 PURICELLI in *Monum. Basil. Ambros.* pag. 156.
 Consule etiam LIRONII *nouvelles remarques*

sur la mort de S. MARTIN de Tours T. 1. *Amenit. de la Critique* pag. 140. *segg.*

14. Jo. Andr. IRICUS multa habet de EUSEBIO VERCELLARUM Episc. in *sacro sancto Evangelior. Codice S. EUSEBII Magni Episcopi & Martyris manu exarato &c.*, Mediolani 1748. 4.

SECTION III.

Politia Hiérarchica ORIENTIS.

1. A Patriarchis ALEXANDRINIS ordior. Unus ATHANASIUS pluribus libris, & dissertationibus illustre præbuit argumentum. Exstant igitur Gottfr. HERMANTII *vie de Saint ATHANASE, Patriarche d' ALEXANDRIE*, Parisiis 1671. 4 duobus tomis, & 8. itidem duobus voluminibus: Martini LUBATHI *dissertatio de exsiliis ATHANASII*, Vitembergæ 1691. Jo. Andr. SCHMIDII *disputatio de puero ATHANASIO baptizante*, Helmstadii 1701. Justi FONTANINI *dissertatio de anno emortuali Sancti ATHANASII Patriarchæ ALEXANDRINI*, Romæ an. 1742. 4. Bernardi de MONTFAUCON *animadversiones in vitam & scripta ATHANASII*. Eiusdem *Vita S. ATHANASII* a PP. S. MAURI novæ ejus operum editioni præfixa. Joannis Baptista SOLLERII *Mantissa (de chronologia S. ALEXANDRI, & S. ATHANASII) adversus nuperos editores vitæ & operum S. ATHANASII in historia chronol. Patriarch. ALEXANDRIN. a num. 233.* Joannes Franciscus Bernardi M. de RUBEIS *de anno S. Antistitis emortuali accurate disserit in diss. de Turrano, seu Tyrannio RUFINO capitib. 4. 5. & 6. Vide Sect. 1. q. 4., quæ indicavimus de S. ATHANASII ad Romanam Sedem confugio, iisque adde Henrici VALESII dissertationem de Magno ATHANASIO.*

II. Quatuor inter alias Quæstiones Historia Patriar-

triarcharum ANTIOCHENORUM suppeditat : Prima est, an inter eos exstiterit Patriarcha ROMANUS nomine? Altera quonam anno EUSTATHIUS *Antiochenus* depositus fuerit? Tertia utrum S. AGRICIUS ANTIOCHENIS Patriarchis sit adnumerandus? Quarta an EUSEBIUS *Casariensis* hunc Patriarchatum fuerit adeptus? Vide de his omnibus BOSCHIUM in *histor. Patriarch. ANTIOCHEN. num. 141. seqq. 155. 162. & 182.* Porro de MELETIANO schismate præter eundem BOSCHIUM, & BOLLANDIANOS ad d. 12. Februarii consule *Petrum BALLERINIUM de vi ac ratione Primatus p. 327. seqq., Veronensis edit. anno 1766.*

III. Ad *Constantinopolitanos* Episcopos quod attinet præter PAULLUM CPOLITANUM, de quo exstat *Henrici VALESII* dissertatio, de Gregorio NAZIANZENO consulantur *Casaris BARONII* liber *de vita NAZIANZENI* cum notis *Dan. PÆBROCHII. Gottfr. HERMANTII Vie de Saint BASILE, & de Saint Gregoire de NAZIANZE, Parisiis anno 1674. 4. duob. tom. Josephus Gottfr. SCHUPARTI* dissertatio de Gregorio NAZIANZENO, *cognomento Theologo, Gieslæ 1721.* Num vero ex Patre Episcopo natus sit, quod TILLEMONTIUS adfirmat, disquirunt Anonymus apud *Trivultianos 1707. artic. 50. m. Apr. p. 711.,* cujus adfertur *lettre sur l'Epoque de la naissance de St. Gregoire de NAZIANZE, Joannes STILTINGHUS* in *dissert. T. III. sept. præmissa, & Franciscus Antonius ZACCARIA* in *historia Polemica Cœlibat. lib. 1. cap. 7. pag. 121. 135.* NECTARII Pœnitentiarium abolentis factum expendunt *SIRMONDUS* in *histor. pœnit. publica cap. 8. Latinus LATINIUS, THOMASSINUS, MAMSIUS, ZACCARIA* in *dissertatione, quæ cum aliis ejusdem argumenti illata est in ejusdem Thesaurum Theologicum. Quomodo MAXIMUS Cynicus ante GREGORIUM NAZIANZENUM sedem Con-*

Constantinopolitanam vi & fraude occupare tentaverit, explicat CUPERUS in *histor. Chronolog. Patriarch. Constantinopolitana num. 119.* Ad Joannem CHRYSOSTOMUM postremum hoc sæculo CPOLITANÆ sedis Episcopum venio. Exstant de eo *Gottfr. HERMANTHI Vie de Saint Jean CHRYSOSTOME; Parisiis 1664. 4. ibid. 1665. 8. duob. tomis, Lugduni 1683. 8. itidem duob. tomis: Vita Beati Joan., dicti CHRYSOST., Hale 1702. 8. cujus auctor est Balthassar KOEPKENIUS; item Christian. Guil. VOLLANDI quinque dissertationes de Joanne CHRYSOSTOMO, speciatim de ejus elogio, vita, scriptis, optimis horum editionibus, & veteribus, fide dignis, vitæ illius scriptoribus, Vitembergæ 1710. 1711. Bernardi de MONTFAUCON vita CHRYSOSTOMI, nunc primum adornata & multis aucta, antea ignotis, quæ ex XII. homiliis Constantinopolitanis, nuper repertis, excerpta sunt. Jo. Henric. BARTHII disputatio de JOANNE CHRYSOSTOMO, Argentorati 1716. Jo. STILTINGHI doctissimus Commentarius in Actis Sanctorum Septembris. De ejus ad Apostolicam Sedem appellatione, quam negat FEBRONIUS, legendus ZACCARIA in *Anrifebr. p. 11. l. 3. c. 4. n. 3. seqq.**

IV. S. CYRILLI HIEROSOLYMITANI gesta & scripta illustravit *Benedictus Antonius August. TOUTTÆUS dissertationibus, quas Parisiis 1720. ejusdem sancti Antistitis operibus præmisit. Confer Trivultianos m. Decembr. an. 1721. p. 2353. OUDINI Apostatæ cavillationes adversus CYRILLI catecheses diffat ZACCARIA de Invent. S. Crucis c. 3.*

V. Præter hos Patriarchas sunt alii *Orientis* Episcopi de quibus docti viri disputant. Primus esto S. NICOLAUS MYRENSIS. P. des MOLETS in *sylloge opusc. quam inscripsit: continuation des memoires de litterature, & d'histoire T. VI. Parisi 1728. p. 106. brevem Anonymam dissertationem dedit*

dedit *sur* S. NICOLAS *Evesque* de MYRE. D. vero de l'ISLE 1745. edidit *histoire* de S. NICOLAS &c. 12. Quid tamen hæc ad controversias in Italia exortas? Nicolaus Carminius FALCONIUS Neapoli 1751. vulgavit *Sancti Confessoris Pontificis, & celeberrimi Thaumaturgi NICOLAI acta primigenia nuper detecta; & eruta ex unico, & veteri codice membranaceo Vaticano. &c.* fol. FALCONIUM Neapoli adgressi sunt Ludovicus SABATINUS de ANFORA Aquilanus Episcopus doctissimus, & Nicolaus PUTIGNANUS, ille in historico-critica dissertatione *de actis D. NICOLAI ut sinceris & genuinis ex Vaticano Codice exscriptis, ac nuper Vulgatis, 1753.* hic in libro prænotato *vindicia vita, & gestorum S. Thaumaturgi NICOLAI Archiep. MYRENSIS secundum acta antiqua & vulgata, & animadversiones in Acta primigenia FALCONIANA nuper inventa &c. 1753. 4. & 1757. 4.* Vide etiam *histor. litter. Ital. T. VI. p. 565. seq. & Annales litter. Ital. T. II. p. 423.*

VI. Alter est EUSEBIUS CÆSARIENSIS. D. Joan. Christian. ERNESTI dissertationes edidit de EUSEBIO Episcopo CÆSARIENSI Lipsiæ 1688. Præterea de hujus ARIANISMO magna exorta est disceptatio inter CAVEUM, & Joan. CLERICUM. Vide illius *historiam Litterariam, hujus Bibliothecam universalem T. X. p. 474. & epistolas Criticas, & Ecclesiasticas.* Vide etiam Præfationes VALESH, & D. CUSIN in EUSEBII historiam. *De Chronicis libris duobus ab EUSEBIO Cæsariensi scriptis & editis* dissertatio P. Hieronymi de PRATO Veronæ prodit 1759. 8. Alia de EUSEBIO vide apud FABRICIUM tum in *Bibliotheca Græca*, tum in *Tractatu de veritate Religionis Christianæ.*

VII. Tertium indicabo S. EPIPHANIUM, cuius *historie, & vie* ab Anonymo exiit Parisiis 1738. 4. De ejus commentatio in Canticum Canticorum, quod FOGGINIUS edidit Romæ 1750. vide *histor.*

litter. Ital. T. III. p. 6. seqq. Illum tamen PHILONI CARPATHIO tribuendum esse contendit GIACOMELLIUS, qui *Gracum* ejus textum vulgavit. Novæ *Epiphaniarum* operum editionis, quæ a doctis viris desideratur, prospectum habes T. IV. ejusdem *histor. litter. Ital. p. 16.*

VIII. Caussam MARCELLI, de qua videndi etiam PETAVIUS, GARNERIUS *Marii Mercat. T. II. p. 312. Natalis* ALEXANDER, PAPERBROCHIIUS in vita S. ATHANASII c. 19. p. 20. & TILLEMONTIUS, copiose egit non MONTFAUCONIUS in diatriba de MARCELLO, quam T. II. *collect. Græcor. Patrum* p. 11. præmisit. Huc spectat EUGENII diaconi MARCELLI ad ATHANASIUM legatio quam LIRONIUS supposititiam esse singulari dissertatione ostendit *Amenit. de critiq. T. I. p. 148.*

ARTICULUS II.

Doctrina & disciplina sæculi IV.

§. I.

De CONCILIIS hujus sæculi de quibus singulares quadam disquisitiones exstant.

I. ARELATENSE ann. 314. fuit ne plenarium illud, de quo S. AUGUSTINUS in causa rebaptizantium? Vide contrarias P. JOAN. NICOLAI, & JOAN. LAUNOII dissertationes, ac D. DAVID in eas dissertationem ad calcem operis Gallici de *judiciis Canonicis*. Ceterum de gestis hujus Concilii agit NORISIUS in *histor. Donatist.*, de Canonibus du GUET *Confer. Eccles. T. I. a diss. 27. ad diss. 35. T. II.*, de confirmatione ZACHARIA Antif. p. 11. lib. IV. cap. 4. n. 2.

II. AN-

IL ANCYRANUM. De ejus Canonibus du
GUET *Conf. Eccles. T. II. diss. 37. ad 45.*

III. NEOCESARIENSE. Idem du GUETUS
quatuor dissertationibus NEOCESARIENSES Ca-
nones illustrat *diss. 46. ad 49. T. II.*

IV. NICÆNUM I. Oecumenicum. Præter Li-
bros de ejus historia indicatos *cap. IX. Artic. I. §. 2.*
aliosque de illius convocatione, præside, confirma-
tione heic adnotatos *sect. I. q. 2.*

De Patribus, qui illi interfuerunt, adeundi SEL-
DENUS *Comm. in EUTYCHII origines pag.*
472. seqq. BALLERINII in Tract. de antiq.
Collector. & Collection. Canon. P. I. cap. 3. §. I.
AMORT *Elem. sur Canon. T. I. Ven. edit. p. 166.*
seqq.

De numero Canonum a Nicanis PP. editorum
contra AGUIRRIUM disputat Thomas ITTI-
GIUS in *fasciculo observationum* ad operum CLEM.
ALEXANDR. supplementum, *Lipsia 1700.* & du
GUETUS *T. II. Confer. Eccles. diss. 50.* Confe-
rendæ etiam sunt *P. Joan. Chrysof.* a S. JOSEPH
schol. Piar. dissertationes duæ, altera „ de Canone
„ Sacrorum Librorum constituto a sanctis Patribus
„ in magno NICÆNO Concilio, altera de nu-
„ mero Canonum, quos sancti Patres in Magna
„ Synodo, NICÆNA constituerunt, “ Romæ
1742. 4. Huc spectant cumprimis Canones ARA-
BICI ejusdem Synodi, de quibus consule etiam
Josephi Alcyssii ASSEMANNI præfationem ad
Commentar. de Catholicis seu Patriarchis Chaldo-
rum, & Nestorianorum p. XLVIII. seqq. Num
vero quidquam de Clericorum Majorum cœlibatu
Nicani Patres statuerint, vide expensum a ZAC-
CARIA in hist. Potem. Cœlib. lib. I. cap. 4.

Canones Concilii NICÆNI illustrat du GUE-
TUS a *diss. 51. ad 63.* Quintum explanat *Franc.*
Anton. de SIMEONIBUS T. I. de Judiciar.
R. E. potest. cap. 17. Sextum illustrat *Henricus VA-*
LESIUS, ut omittam SIRMONDUM,

FONTANINUM, aliosque, de regionibus suburbicariis disputatores a FABRICIO percenso in *salute Lucæ Evang.* p. 358. seqq. quibus addendi BOEHMERUS in observationibus selectis ad Petri de MARCA de Concordia Libros VIII. Lipsiæ recusos 1708. P. BIANCHI dell' *esterior polizia della Chiesa* T. IV. p. 240. seqq. & T. V. P. I. pag. 45. P. BAUDE T. II. *hist. univ. ad lib. IV. hist. Eccles. Reflex.* v. & P. VICTORIUS a S. MATHILDE in dissertatione de *Patriarchatu Romano*, quæ exstat p. 135. seqq. T. II. operis inscripti *dissertazioni Istoriche &c. recitate da diversi Autori in BRESCIA nell' adunanza letteraria del Sig. Conte Giammaria MAZZUCCELLI*, Brixiæ 1765. 4.

De historia PAPHNUTII, quam refert SOCRATES lib. I. *hist. cap. 2.* quum multi differuerint, nemo accuratius BOLLANDISTIS T. I. sept. p. 784. seqq. quos sequutus est ZACCARIA *hist. Polem. Cælib. lib. I. cap. 5.*

Symbolum NICÆNUM illustrarunt ex nostris Christianus LUPUS in *dis. de Symbolo Apost. & Nicæno*, ex Protestantibus Joan. HENRICUS HEIDEGGERUS *comment. de Symbolo Nicæno-Constantinopolitano tom. 2. ejus disputat. select.* p. 716. seqq. & Joan. Caspar SUICERUS in „Symbolo Nicæno-Constantinopolitano exposito, „ & ex antiquitate Ecclesiastica illustrato,“ Trajecti ad Rhenum 1718. 4.

V. ANTIOCHENUM, de quo Emanuel a SOHELESTRATE in libro prænotato: *sacram ANTIOCHENUM Concilium pro Ari-* „ norum conciliabulo passim habitum; nunc vero „ primum ex omni antiquitate auctoritati suæ re- „ stitutum, „ Antuerpiæ 1681. 4. Franciscus de SI- MEONIBUS T. II. de *Judiciar. R. P. potest.* cap. 20. cum primis vero BALLERINII in *Tract. de antiq. Canon. Collector. & collection. P. I. cap. IV. §. II.*

VI. SARDICENSE. Quæ de ejus Concilii epocha inter MANSIUM, & MAMACHIUM disputata sunt, paullo post enarrabimus, ubi de SIRMIENSI agemus. Heic alia dabimus de SARDICENSI Concilio. De hujus Concilii Canonibus, de istorum auctoritate, de Patrum subscriptionibus, ac numero, & an fuerit œcumenicum? cur præterea SARDICENSE Canones *Nicæni* appellati fuerint a *Romanis* Pontificibus, accuratissime differunt BALLERINII Tract. de *antiq. Canonum Collector, & Collection. P. 1. cap. 5. 6. 7. & P. 11. cap. 1. §. 3.* Illa vero maximi momenti quæstio, num SARDICENSES Concilium jus appellationum *Romano* Pontifici primum concesserit, an solummodo confirmarit, diligenter pertractatur a *Francisco Antonio* de SIMEONIBUS de *Judio. R. P. pot. T. 11. cap. 22.* a *P. DAUDE T. 11. hist. univ. ad lib. IV. hist. Eccles. Reflex. 8.*; a *BALLERINII T. 11. oper. S. LEON. a Franc. Anton. ZACCARIA* in *Antifebronio* primum p. 11. lib. 3. deinde in *Antifebronio vindicato T. 111. diss. VII. cap. v. contra FEBRONIUM*, qui *DUPINIUM, VAN-ESPEN diss. in Canon. Sardic.*, & *du GUETUM dissert. lxxvii. Tom. 2. Conferenc. Eccles. pessimus scilicet duces hac in re sequutus est.*

VII. ARIMINENSE. Multa de hoc Concilio invenies in Pastoralibus Institutionibus *Emin. de BISSY*; & *Episcopi LANGUETI*; sed omnes vicit *Cl. Abbas CORGNE*, cujus prodiit *Parisiis 1732. dissertation critique & Theologique sur le Concile de RIMINI.*

VIII. SIRMIENSE. Quum PETAVIUS in notis ad EPIPHANIUM quædam de Conciliis in quibus damnatus fuerat PHOTINUS, adtulisset in medium, *Jacobus SIRMONDUS* diatribam adversus PETAVIUM scripsit de anno Synodi SIRMIENSIS, & fidei formulis in ea editis, ac de PHOTINO, ejusque damnatione. Respondit PETAVIUS.

TAVIUS, cujus de PHOTINO, hæretico, & jusque damnatione, in quinque Synodis facta, ac de duplici SIRMIENSI contra illum Synodo & formulis in posteriore editis dissertatio, in qua nova quædam, vulgo haud satis comperta, ecclesiasticæ historiæ capita produntur, Parisiis 1636. 8. Huic dissertationi *diatribam* aliquam opposuit SIRMONDUS; PETAVIUS vero *Elenchum diatribæ utriusque de PHOTINO, & SIRMIENSI Synodo*. Etiam Petrus de MARCA dissertationem conscripsit de *Synodo SIRMIENSI*, editaque est in ejus opusculis *Parisiis* 1681. Idem argumentum pertractant *Matthæi LARROQUANI* *dissertatio duplex*. I. de PHOTINO *Pontifice Romano*, Genevæ 1670. 8. qui PETAVIUM in historia de PHOTINO variis modis a veritate aberrasse, adfirmat *Thoma ITTIGH, historia PHOTINI Episcopi SIRMIENSIS & hæresiarchæ*, quæ exstat in appendice ITTIGIANÆ dissertationis de *hæresiarchis ævi Apostolici* p. 426. Verum nova nostris temporibus exorta est controversia. Nempe *Joan. Dominicus MANSIUS* Anonymi ex veterrimo Codice *Veronensi* primum a MAFFEJO evulgati nixus auctoritate Epocham *Sardicensis Concilii* a. 344. aut sequentis initio illigaverat, hincque SIRMIENSIUM longe aliam a recepta Epocham constituerat in dissertatione edita 1746. de *Epochis Conciliorum Sardicensis & SIRMIENSIUM*. Duobus articulis in diario litteratorum virorum, quod *Roma* edebatur, MANSIANAM dissertationem oppugnavit Fr. *Thōmas Maria MAMACHIUS*. MANSIUS contra, *Luca* 1747. apologiam emisit ad *Cl. Virum Ephemeridum eruditorum*, quæ Romæ vulgantur, auctorem Anonymum &c. Reposuit MAMACHIUS ad *Joan. Dominicum MANSIUM* de ratione temporum ATHANASIANORUM deque aliquot Synodis 1v. sæculo celebratis epistolas 1v. Romæ 1748. Hinc *Joan. Dominici MANSI* pro sua de anno habiti *SARDICENSIS Concilii sententia*.....

assertio altera, Lucæ 1749. quam duabus epistolis in idem diarium *Romanum* dictorum hominum illatis MAMACHIUS postea confutavit.

IX. LAODICENUM. Canone Græc LAODICE-
NI cum versionibus *Gentiani HERVETI*, *Dionysii EXIGUI*, *ISIDORI MERCATORIS*, & *observationibus* Wolfangi GUNDLINGH Noribergæ 1684. 4. exierunt.

X. GANGRENSE. Fuitne *Nicano* antierius, an posterius SARDICENSI? Vide BALLERINIOS *Tract. de ant. Collect. P. I. cap. IV. §. 1.* ubi etiam præfatiunculam, seu interlocutionem OSII a CONSTANTIO vulgatam supposititiam esse contendunt.

XI. CONSTANTINOPOLITANUM I. Oecumenicum II. quandonam tum apud *Græcos*, tum apud *Latinos* veluti oecumenicum haberi cœpit? Vide eodẽm BALLERINIOS *P. II. cap. 1. §. 2.* alia de hoc Concilio, ubi de S. DAMASO, indicata sunt.

XII. Quid de Synodo CARTHAGINIENSI an. 397.? Confer BALLERINIOS *Tract. de antiq. Canon. Collection. P. II. cap. 3. §. 3.*

XIII. Canones ab Isidoro *Carthaginensi* Synodo anno 398. tributì pertinent ne ad ullam Synodum *Africanam*? Hanc quæstionem proponunt, dirimuntque iidem BALLERINII *Tractat. cit. P. II. c. 3. §. 4.*

XIV. Hunc paragraphum claudam indicans *Petri LAZERI de Conciliis ROMANIS* prioribus quatuor Ecclesiæ sæculis dissertationem *Roma* 1755. 4.

§. II.

De scriptis hujus sæculi.

I. Pleraque spectantia de Patriarchis, & Episcopis agentes occupavimus. Spicilegium superest, in quo

quo alphabeticum Patrum ordinem servabimus. A sancto AMBROSIO initium capio. Triâ de ejus scriptis præcipue quærentur. 1. an ejus sint libri de *Sacramentis*, quos Sancto Doctore du PINIUS confidentissimè abjudicat. Vide *Benedictinos Ambrosianorum* operum editores Tom. ii. BONAM *Rer. Liturgic. lib. 1. cap. 7. §. 4.* 2. quid de quinque libris sub HEGESIPPI nomine de bello *Judaico*; an AMBROSIIUM auctorem habeant? Vide LABBEUM in HEGESIPPO, præsertim verò MAZOCHIUM. Tom. iii. Kalend. Neapolit. 3. Suntne AMBROSII commentarii in PAULLI epistolas? Comi anno 1600. prodiit Cardinalis BARONII epistola ad Nicolaum RUSCAM inscripta: Cæsaris BARONII rationes, quibus probatur Auctorem Commentariorum in epistolas B. PAULLI, qui AMBROSII nomine, circumferuntur non esse. D. AMBROSIIUM Episcopum. MEDIOLANENSEM &c. Dolendum raram hanc epistolam non exstare inter BARONII epistolas a P. ALBERICO *Roma* vulgatas.

II. De Symbolo Sancti ATHANASII celebris quæstio nunc sese offert, an ejus scilicet verus auctor sit S. ALEXANDRINUS Antistes? Lege Nicolaum SERARIUM *opusc. Theologic. T. ii.* ubi tres de hoc symbolo habet dissertationes, Judicia eruditorum de symbolo ATHANASIANO studiose collecta, & inter se collata a Vilhelmo Ernesto TENTZELIO *Francfurti*, & *Lipsiæ* 1687. 12. Josephi ANTELMII novam de symbolo ATHANASIANO *disquisitionem* *Parisiis* 1693. 8. MERATUM ad GAVANTUM, Ludovici Antonii MURATORII *disquisitionem de Symboli* Quicumque auctore, & an is fuerit VENANTIUS FORTUNATUS? Tom. ii. *Anecdotor. P. Mariae Dominici Speronii* dissertationes duas de Symbolo vulgo sancti ATHANASII, *Patavii* 1750. & 1753. 8. Vide etiam CONSTANTIIUM Præfat. ad epist. Rom. Pont. T. i. n. 41. seq. AZEVEDII *Exercitationes* li-

liturgicas & BALLERINIOS in observat. ad QUESNELLI *diff. XIV. §. 3.*

III. De sancto EPHRAEMO consulenda cumpri-
mis *Romana* ejus editio, cui addantur Michael
HOYENI vita EPHRAIMI Duaci 1640. *Guil. Er-
nesti TENTZELII* dissertatio de EPHRAEMO
SYRO in ejus *exercitation. select. p. I. p. 273.* Jo.
Christoph. Coleri *disquisitio critica in selecta historia
litteraria de EPHRAEMO & Joan. DAMASCE-
NO, Syris capita, Vitembergæ 1714. Dominici
BRICHIERI COLOMBI* „ compendiosa notizia
„ de sermoni inediti di sant'Efraimo descritti da'
„ Codici dell' Imperiale Biblioteca di Corte, „
quæ exstat Tom. xxxvii. opusc. *Caloger. edit. p. 33.*
seqq.

IV. Sermones 49. & 50. qui extant inter ope-
ra sancti *Gregorii Nazianzeni*, num. hujus sint,
dubitavit *Quesnellus diff. xiv. in S. Leon.* Sed vi-
de BALLERINIORUM in hanc dissertation. ob-
servationes col. 945. seqq. ubi sermones illos NA-
ZIANZENO strenuo vindicant.

V. Inter S. HILARII Pictaviensis opera ex-
stant fragmenta a *Nicolao FABRO* in lucem emis-
sa. Quid de illis sentiendum sit, docebunt PER-
RONIUS in respons. ad *Regem Anglia*, &
CORGNIVS in diss. de LIBERIO Papa.

VI. Plures de S. HIERONYMI gestis & libris
scribere. In his *Hieronymi QUADALUPI, HIE-
RONYMI* vita ex ipsius potissimum scriptis contex-
ta, Toleti 1697. 4. Pii RUBEI de Placentia Mo-
nachi in res gestas S. HIERON. Commentarii,
Comi 1623. f. Jo. CINELII vita di Santo GIRO-
LAMO, Florentiæ 1688. *Joan. MATIANÆI* vie de
Saint JEROME, pretre solitaire & Docteur de l'
Eglise, Parisiis 1766. *Josephi RENATI* storia della
vita dell' insigne Dottore della Chiesa Santo GIRO-
LAMO, Venetiis 1746. 4. *Sebastiani DOLCI* ma-
ximus HIERONYMUS „ vitæ suæ scriptor, sive de
„ moribus, doctrina & rebus gestis divi HIERO-
„ NY-

„ NYMI *Stridonensis*, Catholicæ Ecclesiæ Docto-
 „ ris maximi, commentarius ex ipsismet ejus ope-
 „ ribus deceptus, editus, illustratus, “ cum vindiciis
 HIERONYMI adversus BALLÆUM, atque
 alios *Ancone* 1750. 4. BOELANDIANORUM Com-
 mentarius de S. HIERONYMO ad d. 30. Sept.
 Theses dogmatico-historico Polemico-criticæ *ex*
vita, & operibus S. HIERON. (a PP. Servis B. M.
 V.) depromptæ, *Bononiæ* 1757. fol. Addantur
Marci MARULI de patria B. HIERON. brevis
 dissertatio, quæ exstat, in *Joannis LUCII* Scripto-
 ribus *Rerum Dalmaticarum* pag. 457. *Alphonfi*
CIACCONII de Sancti HIERONYMI Cardina-
 lia dignitate, *Romæ* anno 1591. (de hac fictitia
 dignitate. Vide Tom. xlvii. sylloges Caloger. dis-
 sertationem inscriptam *Offervazioni sopra un sigil-*
lo ec. pag. 210. seqq., & *Philippum Laurentium*
DIONISI p. 10. *Sacrar. Vatican. Basil. Cryptar.*)
Christophori Augustini HEUMANNI Program-
 ma, in quo *Ecstasis* HIERONYMI Anticiceronia-
 na examinatur, merumque illam fuisse HIERON.
figmentum (impudentissime) comprobatur. Fran-
 cofurti & Lipsiæ anno 1717. ad calcem Orationis
 ejusdem heterodoxi hypercritici *de tribus Schola*
sinibus. MARTIANAY *lettre sur la maniere de*
Saint JEROME d' écrire l' Hebreu: exstat in dia-
 rio *Parifino des savans* anno 1691. p. 4.

VII. Præfatio libelli precum, quem MARCEL-
 LINUS & FAUSTINUS *Valentiniano, Theodo-*
sio, & Arcadio Augustis obtulerunt, num eorum
 sit, dubitatur. Adfirmant quidem BARONIUS
 ad annum 367. num. 14. *Daniel PAPEBR-*
CHIUS in *Conatu* dissertatio 9. *Christianus LU-*
PUS Tom. v. oper. edition. Venet. ann. 1725.
 pag. 380., MAZUCHIUS ad *Kalendarium Nea-*
politanum Tom. ii. pag. 582.; negant TILLE-
 MONTIUS, & CORGNE in dissertatio de LI-
 BERIO pag. 106. Vide Tom. i. ii. *histor. litterar.*
Ital. p. 447.

VIII. De RUFINO exstat *la vie de RUFIN Pretre de l'Eglise d'AQUILEE*, Parisiis an. 1724. duobus voluminibus 12. Vita a FONTANINIO descripta in *historia litteraria Aquilejensi*; Pater de RUBEIS de TURRANNIO, seu TYRANNIO RUFINO Monacho, & Presbytero differtat., in qua gesta ejus, resque præcipue in Ecclesia, & Imperio ab anno vulgaris æræ 310. ad annum usque 410. actæ discutiuntur, & illustrantur. Vide etiam LIRUTUM de scriptoribus FOROJULIENSIBUS. De EUSEBIANÆ historiæ versione RUFINIANA alibi dictum.

§. III.

De hæreticis hujus Saculi.

I. Ad DONATISTARUM hæresim pertinent: „*Historia Carthagenensis collationis; sive* „*disputationis de Ecclesia, olim habitæ inter Ca-* „*tholicos & DONATISTAS, ex rerum Eccle-* „*siasticarum commentariis Francisci BALDUI-* „*NI, “ Parisiis anno 1566. 8. Joannis Conradi* „*DANNHAVERI “ Disputatio ad collationem* „*Carthaginiensem habitam inter Catholicos &* „*DONATISTAS, “ Argentorati ann. 1651. Henrici VALESII* „*differtatio de schismate DO-* „*NATISTARUM. Joannis Henrici OTTII* „*delin-* „*neatio succineta schismatis DONATISTICI. Mel-* „*chioris LEYDECKERI* „*differtatio de DONA-* „*TISTICO schismate, continens brevem DONA-* „*TISMI Saculo IV. & V. historiam. Hermanni* „*WITSII* „*differtatio de schismate DONATI-* „*STARUM. Natalis ALEXANDRI* „*differtationes* „*de DONATO a Casis nigris, DO-* „*NATISTARUM Auctore & aliis, ad eorum* „*historiam pertinentibus. “ Henrici VALE-* „*SH*

SH dissertatio de DONATISTIS sub finem SOCRATIS; *Thoma ITTIGII dissertatio exhibens historiam schismatis DONATISTARUM*. *Ludovicus Ellies du PIN historia DONATISTARUM*, præmissa OPTATI libris de schismate DONATISTARUM. Cardinal. NORISII historia DONATISTARUM, *Benedictinorum* Præfatio ad Tomum IX. Sancti AUGUSTINI. Spectat huc etiam *Suante Gustavii DIETZII* diss. de CIRCUMCELLIONIBUS, Lipsiæ 1690.

H. De ARRIANIS exstant, *Samuelis LANGII hæresis ARRII*, Lipsiæ anno 1643. *Joannis MEISNERI* disputatio de origine & progressu ARRIANISMI, *Vitemberga* anno 1653. *Joannes Friderici KOENIGII* historia ARRIANISMI, *Gryphiswaldiæ* anno 1654. *Philippi Ludovici HANNECKENII* „Epitome historiæ ARRIANÆ, qua vita, mores, & mors magni hæretici ARRII brevissime traduntur,“ disputationis loco sub præsidio *Michaelis SIRICII* exhibita, *Giesæ* anno 1660. 8. *Balthasar. BEBELII* dissertatio de mediis ARRIANISMI, *Argentorati* anno 1669. *Joannis Adami OSIANDRI*, ARRIANISMI „Antiqui & novi breves lineæ, *Tubingæ* anno 1688. *Ludovici MAIMBURGII* „Histoire de l'ARRIANISME depuis sa naissance jusqu' a la fin, avec l'origine & le progrès de l'herésie des Sociniens,“ *Parisiis* anno 1673. 4. duobus voluminibus: 1678. 12. tribus tomis, 1682. 12. itidem tribus tomis, quæ editio in titulo quarta dicitur. Prodierunt: „En-tretiens d'EUDOXE & d'EUCHARISTE sur l'histoire de l'ARRIANISME & des Iconoclastes du P. MAIMBOURG, *Coloniæ* anno 1683. 12. „*Christiani LUPI* dissertatio posthuma de MELETII & ARRII personis, moribus atque erroribus, ex Auctoris manuscripto edita, *operum Tom. I. par. I.* „*Cajetani Mariæ TRAVASA* Storia critica della „Vi-

„ Vita di **ARRIO**, primo cesarica del tv. secolo, “ Venetiis anno 1746. 8., quæ Historia magna cum industria, copiose ac distincte scripta est. De morte **ARRII** disputatum est. Communis sententia est, illam exstitisse miseram, quo spectant: *Georgii Nicolai OCKELN* dissertatio de **ARRIO**, misero abrepto fato, Rostochii anno 1708., & *Joannis Friderici WUCHERER* prolusio de **ARRII** morte misera adversus *Gulielmum WISTHONUM*, Jenæ ann. 1730. 4. Negant hoc alii, tota antiquitate refragante, ut Auctor libelli inscripti *Mors ARRII commentitia*, Londini 1711. 8.

III. **SEMIARRIANORUM** historiam maxime illustravit **BENEDICTINORUM** Sancti **MAURI**, & **PP. TRIVULTIANORUM** controversia. Prodiit ab illis „ *Dissertation sur les SEMIARIENS*, dans laquelle on defend l'Auteur de la nouvelle edition de saint **CYRILLE** de *Jerusalem*, contre les auteurs des *Memoires de Trevoux*, “ Parisiis anno 1722. 12.; ab his *dissertation sur les SEMIARIENS* in *ephemeridibus* sequentis anni 1723. Februar. artic. 15. pag. 277. & Martii artic. 22. p. 366.

IV. De **MACEDONIANIS** dissertationem, *Vitembergæ* edidit 1688. *Georg. Henricus* **GOETZIUS**.

V. Agunt de **PRISCILLIANISTIS** *Simonis* de **URIES** „ *Dissertatio critica de PRISCILLIANISTIS*, eorumque fatis, doctrinis & moribus, “ *Trajecti ad Rhenum* anno 1745. 4. „ *Francisci GIRVESII* de historia **PRISCILLIANISTARUM** dissertatio in duas partes distributa, ordine chronologico digesta, “ *Romæ* anno 1750. 8. *Petri Thoma* **CACCIARI** *Exercitationes* in universa Sancti **LEONIS** M. opera pertinentes ad historiam hæresum *Manichæorum*, **PRISCILLIANISTARUM** &c., *Romæ* anno 1751. fol. Vide *hister. litterar. Ital.* Tom. v. p. 353. seqq.

De PHOTINO confer dicta, ubi de synodo
SIRMIENSI.

ARTICULUS III.

*Facta & eventa hujus Saculi questionibus
obnoxia.*

I. Et heic a PERSEQUUTIONIBUS
ordior. De DIOCLETIANÆA supra aucto-
res indicavi. Adde NONNOTTE *les erreurs* de
VOLTAIRE Tom. 1. cap. 3. & BERGIER *les*
grands hommes vengés, Parisiis. anno 1769. Tom.
II. pag. 98. Hanc post pacem Ecclesiæ datam a
CONSTANTINO M. sequuta est Persequu-
tio JULIANI, qui qualis fuerit, non a
VOLTÆRIO discendum, sed a NONNOT-
TE l. c. cap. 7. & 8. atque a BERGIER l.
c. pag. 152. seqq. Hanc persecutionem multis
prosequitur Joan. Alb. FABRICIUS in *saluta-*
ri luce Evangelii cap. 14. pag. 294. seqq. qui &
auctores de illa differentes enumerat pag. 303. seq.
adde illis Gottl. Frid. GUDIUM de *artibus JU-*
LIANI Apostatae paganam superstitionem instauran-
di Jenæ 1739. *Christ. Aug. HERMANNI differ-*
rationem, in qua fabulam (audin? dictatorem)
de JULIANI Imper. voce extrema: VICISTI
GALILEE, *confutat*, Gottingæ 1740. apostatam
dixi JULIANUM, licet *observationum selectarum*
ad rem litterariam pertinentium Tom. iii. Halæ
Magdeburgicæ 1701. auctor novæ observationis
fabulis Apostasiam perditissimi Cæsaris adscribat.
Vide quæ contra hunc hypercriticum disputant
Trivultiani anno MDCCVIII. mense Martio pag.
447.

II. Ad prospera eventa nunc nos vocat CON-
STAN-

STANTINUS M. de quo exstat *Bernardi de VA-*
RENNE, sive quod verum ejus nomen est,
CHAN DE MOULIN *histoire de CONSTAN-*
TIN le grand, premier empereur chretien, sex
 libris Parisiis 1728. 4. Quæ pro Christiana fide
 piissimus Imperator egit, pertractat FABRI-
 CIUS in *salutari luce Evangelii cap. 13.* Proximo
 autem capite & Auctores de illo agentes percen-
 fuerat, & Chronologiam vitæ ejus exhibuerat.
 Non omittendæ quæ Tomo IX. *Symbolar. G O-*
RII Decadis Florent. pag. 153. 176. exstant,
 „ Theses historicæ Chronologicæ criticæ Philolo-
 „ gicæ ad vitam Sancti CONSTANTINI Ma-
 „ gni &c. ab Antonio Maria LUPIO *proposita cum*
adnotationibus, & Appendice Francisc. Ant. ZA-
 CHARIÆ. Tria enimvero de CONSTANTI-
 NO Magno potissimum disputantur. Nempe pri-
 mo quæritur num *Roma* baptizatus fuerit. Id
 adfirmant REGINALDUS POLUS in *dissert. de*
Baptismo CONSTANTINI Magni, Romæ 1562.
 Lovanii 1569. 8. Joan. BUSEI *disputatio de Ba-*
pismo CONSTANTINI Magni, Moguntiz 1589.
 Joan. NICOLAI in *historica dissert. de CON-*
STANTINI Baptismo, ubi, quando & a quo
 „ fuerit celebratus, Parisiis 1690. 12. *Franciscus*
 BLANCHINIUS Tom. secundo *Anastaf. pag. 293.*
Matthias. FURHMANN in historia sacra de Ba-
pismo CONSTANTINI Max. Aug. colloquiis fa-
miliaribus digesta, Romæ 1743. 4. Negant præ-
 ter hæreticos Abrahamum SCULTETUM in *con-*
futatione Cæsaris BARONII de Baptismo CON-
STANTINI Magni, Neostadii 1607. *Balthasa-*
rem GUALTHERUM in diatriba elenctica de
CONSTANTINI Magni baptismo, donatione,
& legatione ad Concilium Nicænum contra BA-
RONIUM & BISCIOLAM, Jenæ 1618. *Guil.*
Ernest. TENTZELIUM in examine fabula Roma-
næ de duplici baptismo CONSTANTINI Magni
adversus defensionem Emanuelis a SCHELSTRA-

TE *susceptum*, Vitembergæ 1683. præter hos, inquam, recentiores plerique inter Catholicos, Natalis ALEXANDER in *historia Ecclesiastica sæculo quarto dissertatio vicesima tertia*, PAPEBROCHIIUS in *Comm. histor. de Sanct. CONSTANT. Magno* 21. Maji cap. secundo & quarto, JANNINGUS in *Apologia pro Actis Sanctorum*. SANDINIUS disp. decima secunda in utramque partem disputat., SCHELESTRATIUS *Antiq. illustr.* Parte secunda disert. tertia cap. sexto duplicem commentus est CONSTANTINI Baptismum, Romanum alterum, alterum *Nicomediensem*; sed cum solide refellit Pater DAUDE in *histor. univers. Tom. secundo Reflex. VIII. in cap. I. lib. IV. AMORTII* observatio in acta quædam LIBERII *Tom. I. Element. Jur. Canon. pag. 385.* novam pandit viam hujus dissolvendæ quæstionis. Vide etiam NOVÆS *Elementi della storia de' Sommi Pontefici vol. 1. pag. 82.* Alterum de quo magna olim fuit controversia, donatio quædam est CONSTANTINO supposita. Vide P. P. CANTELIUM in *Metropolis. Urbium histor. Parte secunda disert. secunda cap. secundo & DAUDE loc. cit. Reflex. 6. pag. 177.* licet olim pro illa pugnarint *Augustin.* STEUCHUS libro de *donatione CONSTANTINI*, Lugduni 1565. Jacobus GRETSEUS de *munificentia Principum in Sedem Apostolicam*, Ingolstadii 1610. 4. Nicolaus SCHATEN in *Carolo magno Romano-Catholico*, atque alii. Tertium denique, quod in controversiam vocatur, celebris est equestris ordo vulgo CONSTANTINIANUS. Vide FABRICIUM in *salut. luce Evang. cap. 31. pag. 540.* qui MAFFEIUM, aliosque in hanc rem appellat.

III. Inter hujus sæculi miracula eminent i. apparitio Crucis, qua CONSTANTINUS ad prælium cum MAXENTIO ineundum excitatus fuit. Verum de hac multa disputantur, de loco, de

tem-

tempore, de illius demum natura. Spectant huc Nicolai BARINGII *dissertatio epistolica de Crucis signo*, a CONSTANTINO conspecto, Hanov. 1645. 8. Petri Francisci CHIFFLETTII *liber de loco, tempore & ceteris adjunctis conversionis CONSTANTINI Magni ad fidem Christianam, cum dissertatione de uno DIONYSIO, & de Sancti MARTINI temporum ratione*, Parisiis 1676. 8. Claudii du MOLINET *dissertation historique sur la vision, que CONSTANTIN eût de la Croix de notre Seigneur prouvée par des medailles*: Exstat in diario Parisiensi des savans anno 1681. April. pag. 130. Joannis Friderici KOEBERI *dissertatio de Cruce a CONSTANTINO Magno in cælo visa*. Joannis Andr. SCHMIDII *dissertatio de Luna in Cruce visa*, Jenæ anno 1681. qua verosimillimum esse statuit, Crucem, a CONSTANTINO M. visam, phænomenam fuisse naturale. Joannis Joachimi WEIDNERI *dissertatio de CONSTANTINO Magno, signo Crucis CHRISTI, in nubibus viso, ad Christianismum inaugurato*, Rostochii ann. 1703. Joannis Christoph. WOLFFII *dissertatio de visione Crucis, CONSTANTINO Magno in cælo oblata*, Vitembergæ anno 1706. qua visio hæc ejusque veritas contra TOLLIIUM, HUBERUM, ARNOLDUM, THOMASIIUM defenditur. Joannis Alberti FABRICII, *exercitatio critica, „qua disputatur, Crucem, quam in Cœlis vidisse „se juravit CONSTANTINUS Imperator, fuisse „phænomenon naturale in halone solari*,“ Hamburgi anno 1706. Vide *Trivultianos* anno 1708. mense Februar. artic. 26. pag. 351. P. de GRAINVILLE *dissertation sur la vérité de la vision de CONSTANTIN* apud eosdem *Trivultianos* anno 1724. Jun. pag. 1004. ZACHARIA adnotat. in *Theses LUPHII* pag. 153. seqq. Matthæi JACUTH Monachi Benedictini *Syntagma de historia visionis CONSTANTINI Magni*, Romæ ann. 1755. 4.

quocum conferenda *historia litteraria Italia* T. XI. pag. 401. Veluti hujus visionis appendix CHRI-
STI Monogramma est, de cujus antiquitate vide
eamdem *historiam litterariam Italia* Tom. cit. pag.
410. Varia autem forma ZACHARIA in *Parali-*
pom. ad S. Flavii CLEMENTIS *titulum*, GO-
RIUS de *mitrato capite Jesu Christi Crucifixi*, cap.
6. & 7. volum. III. ejus *Symbolar.* decad. Florent.,
& Canonicus BERTOLI T. I. dissert. *Societ. Co-*
lumb. Florent. ut *Dominici GEORGII* dissertatio-
nem omittam de *Monogrammate Christi Domini*,
Romæ anno 1738. 4.

2. Terræmotus, quibus JULIANUS ab instau-
randi *Hierosolymitani* templi consilio dimotus est.
Lege „ dissertation sur les tremblemens de terre,
„ & les eruptions du feu &c. traduit del' Anglois
de Warburton (vide *Journal Britannique* T.
III. p. 74. & VII. p. 103.) par M. MAZEAS 1754
vol. duob. in 12.

IV. Aliqua addemus de Actis quorundam Mar-
tyrum 1. Tomo XVI. novæ syllog. *Calog.* exstat
dissertatio de' *Santi Fratelli Martiri FELICE e*
FORTUNATO Protettori di Chioggia, e delle
loro *Reliquie*. 2. *Jacobus AGNELLI Ferrariensis*
edidit 1751. *Ferrariæ* 4. *Notizie Istoriche del gran*
Martire S. GIORGIO, de quo plura *Daniel*
FARLATI in *Illyrico sacro*. 3. Cl. *Alphonsus NI-*
COLAI *Roma* anno 1752. vulgavit „ *Memorie*
„ *storiche di S. BIAGIO Vescovo e Martire, Pro-*
„ *tettore della Repubblica di RAGUSA*. „ v.
histor. litter. Ital. T. v. p. 620. seqq.

V. Ad gloriam Sanctorum postumam spectant
sacrarum eorundem exuviarum inventiones, ac
translationes. Vide ergo T. I. *Anecdor.* MURA-
TORIUM diss. xv. de anno quo SS. GERVASII
& PROTASII Corpora per S. AMBROSIIUM
fuere inventa, disputantem, & *Dominici PAN-*
NELLI Ragguglio della Invenzion delle Feste de'
SS. Martiri d' OSIMO (sub *DIOCLETIANO*)

FIQ.

FIORENZO, e *Compagni* &c. Pisauri anno 1751. 4. quo de opere Auctor *historia litterar. Ital.* T. v. pag. 615. Hoc autem loco nefas fit prætermittere Dominicæ Crucis inventionem. De ea exstat GORIANARUM SYMBOLARUM decad. *Florent.* vol. ix. pag. 65. 13v. *Francisci Antonii* ZACHARIÆ dissertatio. Inventæ porro Crucis insignæ fragmentum a S. HELENA *Romam* adlatum, & in Basilica S. Crucis reconditum fuisse ostendit P. D. *Raymundus* BESOZZI cap. 16. operis inscripti: *la storia della Basilica di S. Croce in Gerusalemme*, Romæ anno 1750. De aliis S. Crucis Reliquiis consule SCHIOPALALBAM diss. in *perantiquam sacram tabulam Græcam insigni sodalizio S. MARIÆ CARITATIS Venetiarum ab amplissimo Card. BESSARIONE donò datam* pag. 14. seqq. qui auctor etiam pag. 98. seqq. inquit, utrum HELENA Tunicam Christi inconsutilem *Trevirensibus* per AGRITIUM transmisserit.

VI. Demum ut hujus sæculi disquisitionibus finem imponam, alia indicanda quæstio est de statua Christo *Pancade*, ut refert EUSEBIUS oculatus testis, posita ab *Emorrhœissa*. Protestantes EUSEBIO fidem adimunt, ut *Theodorus* HASÆUS in diss. *de monumento Pancadeni*, de quo EUSEBIUS lib. viii. cap. 18. *Bremæ* anno 1726. 8. & de BEAUSOBRE *dissertation sur la statue de PANEADE*, quæ exstat T. xiii. *Biblioth. Germ. artic. 1.* Quibus (quod mirerisne, an doleas) suffragatus est *Josephus* KHELL in *Eclogæ observationum in N. T. libros dec. ii.*, *Viennæ* anno 1757. *observat. 1.*

SÆCULUM V.

ARTICULUS I.

Politia Hierarchica hujus sæculi.

§. I.

ROMANI PONTIFICES.

Q. 1. Quid significat fermentum, de quo INNOCENTIUS 1. in epist. ad DECENTIUM? Ecclesia Romana utebatur ne tunc temporis pane fermentato? panis azymus fuit ne ab initio usitatus in omnibus Ecclesiis? Legantur SIRMONDUS, BONA, MACEDO, CIAMPINUS, HARDUINUS, MABILLONII dissertatio de Azymo, & Commentarium in ordinem Romanum; COVSTANTIUS ad hanc epistolam, Dominicus GEORGIUS de liturgia Rom. Pontif. T. III. p. 155.

Q. 2. Num ZOSIMUS in iis quæ ad CÆLESTII causam pertinent, damnandus sit? Confer GARNERIUM in *Marium Mercat.* NORISIUM in hist. Pelag. Joannem GISBERTUM in diss. de ZOSIMO cum aliis ejusdem Auctoris. At jurene APIARII Africani Presbyteri appellationem suscepit ZOSIMUS? Vide *Christianum* LUPUM T. I. & VIII. operum, Petrum de MARCA lib. 6. *Conc. Sacerd. & Imp.* cap. 14. SCHELSTRATE de *Eccles. Afric.* diss. 1. cap. 7. Nat. ALEXANDR. sæc. IV. diss. 8. prop. 2. TILLEMONT T. 13. p. 755. & 1031. ZACCARIA *Antifebr.* P. II. lib. 3. cap. 11. Fuitne ZOSIMUS Auctor Agnorum cereorum, quos *Agnos Dei* appellamus? V. Episcopum Vasionensem Josephum Mariam SUA-REZ in Libello, quem de *Agnis Dei* Roma edidit 1656., & doctissimum Præsulem Stephanum BOR-

BORGIAM in egregia præfatione ad *Augustini* Card. VALERII opusculum de benedictione Agnorum Dei ibid. 1775.

Q. 3. EPHESINUM Concilium fuitne a CÆLESTINO summo Pontifice convocatum? Quantum in illo auctoritatem exercuit *Romana* sedes? Vide *Christianum* LUPUM in Conc. Gener. P. BLANCHI dell' *esterior polizia della Chiesa*, & ZACHARIÆ *Antisebronium*. Quis elucubravit Synopsim Auctoritatum de gratia & libero arbitrio, quæ S. CÆLESTINO Papæ a plerisque tribuitur? CÆLESTINUS ipse, inquit Joannes Baptista FAURE in dissertatione de *Capitulis* S. CÆLESTINO 1. olim tributis eorumque dogmatica auctoritate Romæ anno 1754. 4. quod tamen negant passim recentiores Scriptores SIRMONDUS in not. ad Tom. 1. *Concil. Gall.* PAGIUS in *Critica* ad anno 431. NORISIUS in *vindic. August.* cap. 8. ANTELMIIUS diss. 1. de *veris operibus SS. LEONIS M. & PROSPERI*, *Christianus* LUPUS, COUSTANTIUS ad epist. xxi. Cælest. T. 1. *epist. Rom. Pontif.* Quid de controversia CÆLESTINUM inter & *Africanos* Patres ob appellationes? Consule auctores, ubi de ZOSIMO, nuper indicatos, quibus adde M. Anton. CAPPELLUM de *appellationibus Ecclesie Africana* ad *Romanam Sedem*, Parisiis anno 1622., & ORSIUM in *hist. Eccles.*

Q. 4. Quisnam XYSTUS est, qui, ut in veteri Epitaphio legitur apud GRUTERUM pag. 1174. SS. Apostolorum Principibus Ecclesiam dedicavit? FLEETWOODUS nescire se fatetur. SIXTUS tamen 111. hic fuit, qui Ecclesiam nunc dictam S. PETRI ad vincula consecravit. Vide Cl. Abb. Michaelem Angelum MONSACRATI in diss. de *catenis S. PETRI*, & *historiam litter. Ital.* T. III. p. 383. seq.

Q. 9. Quid de gestis, & scriptis S. LEONIS M.? Consule cum primis Fr. Petrum Thomam CAC-

CACCIARI in nova *Leonianorum* operum editio-
ne, & QUESNELLI dissertationes cum BALLE-
RINICRUM observationibus. Neque omitten-
dæ Josephi ANTELMII de veris operibus SS. PP.
LEONIS M. & PROSPERI Aquitani dissertatio-
nes criticæ, *Paris.* anno 1689. 4. contra quas ta-
men QUESNELLUS epistolam in *Diarium Pa-
risiense des Savans* 8. Augusti inferri curavit Vi-
de infra *Chalcedonense Concilium*.

Q. 6. Quid statuendum de epistolis ob adje-
ctam *Trisagii* cantico clausulam ad *Petrum FUL-
LONEM* scriptis? Has FELICI III. BARONIUS,
PAGIUS FELICIS successori SIMPLICIO adscri-
bit; at P. le QUIEN diss. IV. *Damasc.* cum VA-
LESIO, & CAVEO ut spurias rejicit. De FE-
LICE III. vide infra §. 3. ubi de ACACIO.

Q. 7. GELASII decretum, quo Apocryphi li-
bri configuntur, estne illius? Vide FONTANI-
NUM de *Antiquit. Hortæ*, MANSIUM in *sup-
plem. ad Concilia Veneto-Labb.* P. Joannes KHELL
in libro prænotato *Auctoritas utriusque libri
Machab. Canonico-historica adserta* &c. Viennæ an.
1749. 4. Tomum IV. *hist. litter. Ital.* ubi de hoc
ipso KHELLII libro agitur, p. 195. 209., &
BALLERINIOS in *Tract. de ant. Canon. Collect.
& Collect. T. II. oper. S. LEONIS M.*

§. II.

Aliqui OCCIDENTALES Episcopi.

I. De gestis S. *Petri* CHRYSOLOGII pa-
tria *Corneliensis*, sed *Ravennatis* Episcopi scri-
pserunt AGNELLUS, in quem legendæ
BACCHINII observationes, & Dominicus
MITA. De epistola porro S. Antistitis ad EU-
TY-

TYCHEM consulendi quoque BALLERINII ad S. LEON. M.

II. Testamentum S. REMIGII *Rhemensis* estne genuinum? Num ei tribui possent commentarii in PAULLI epistolas REMIGIO *Antisiodorensi* ab aliis abjudicati? Vide MABILLONII *Annales Benedictinos*, & P. DORIGNY *histoire de la vie de S. REMY Archeveque de Rheims*, a Chalons an. 1714.

III. Quid de S. LEONIS M. controversia cum S. HILARIO *Arclatensi* censendum? Præter BALLERINIOS ad QUESNELLI ea de re dissertationem vide ZACHARIÆ *Antifebronium* p. 11. lib. III. cap. 5.

IV. de S. AUGUSTINO exstat POSSIDII *vita & indiculus scriptorum AUGUSTINI*, quod utrumque opusculum non solum plerumque cum AUGUSTINI operibus editum est, sed etiam separatim prodiit studio Joannis SALINAS ita inscriptum Aurelii AUGUSTINI Hipponensis Episcopi, *vita, auctore POSSIDIO Episcopo, ad manuscriptorum Codices recensita, notisque illustrata*, Romæ anno 1731. 8. JORDANI *vita AUGUSTINI*: imprimis *vita AUGUSTINI*, copiose tum a Monachis *Benedictinis*, cum maxime ex AUGUSTINI libris, descripta T. ult. oper. BOLLANDIANI mens. Aug. Fr. Joannis Laurentii BERTI *de rebus gestis S. AUGUSTINI Latinorum Patrum nobilissimi, Librisque ab eodem conscriptis* (hos inter BERTI hymnum *Te Deum* numerat, & tribus omnino capitibus xv. xvi. & xvii. vulgarem hanc traditionem confirmat; sed vide Fabii DANZETTE de Canticis *Te Deum* disputationem Roma editam in calce *Exercitationum Liturgicarum P. Emanuelis AZEVEDO*) commentarius Venetiis anno 1756. 4. Addatur his Joannis Martini CHLADENII *dissertatio de fortuna bibliotheca D. AUGUSTINI in excidio Hipponensi*, Lipsiæ anno 1742. Ad controversiam de repto S. AU.

S. AUGUSTINI sepulcro pertinent *Iusti* FONTANINII disputatio de corpore Sancti AUGUSTINI, Ticini reperto, Romæ an. 1728. 4. " lectio actorum, atque allegatorum, in quibus
 „ ossa sacra, Ticini in confessione sancti PETRI
 „ in cœlo aureo anno 1695. reperta, esse sacras
 „ AUGUSTINI Hipponensis Episcopi & Ecclesiæ
 „ Doctoris, exuvias, probatum est & novissime
 „ judicatum, " Venetiis anno 1729. 4. duobus
 partibus: Ludovici Antonii MURATORII
 „ motivi di credere tuttavia ascoso, e non isco-
 „ perto in PAVIA l'ann. 1695. il sacro Corpo di
 S. AGOSTINO, Tridenti anno 1730. 4.

§. III.

De Patriarchis, & Episcopis Orientalibus.

I. De Sancto CYRILLO ALEXANDRINO consule GARNERIUM in partem II. Marii MERCATORIS.

II. Plura dabunt CONSTANTINOPOLITANI Episcopi. Primo enim quæritur, certane sit AT-
 TICI sanctitas? Qua de re CUPERUS disputat
 in *historiam Patriarch. Constantinopolitan.* a num.
 163. Deinde occurrit ACACII schisma. Legen-
 da autem præter Henrici VALESII (ad EVA-
 GRIUM) observationem de ACACIO, & de
 duabus synodis ROMANIS, in quibus damnatus
 est, „ Patri Bernardi Mariæ de RUBEIS de una
 „ sententia damnationis in ACACIUM Episco-
 „ pum *Constantinopolitanum* post quinquennium si-
 „ lentii lata in synodo Romana FELICIS Papæ
 „ III. dissertatio, " ubi quamplura ad ACA-
 CIANAM historiam pertinentia ex epistola nu-
 per e vetusto codice *Veronensi* edita, eidemque
 FE-

FELICI III. *adjudicata* illustrantur. Venetiis anno 1729. 8. Tandem EUPHEMII & MACEDONII, qui sanctimonie laude celebratur, licet propter ACACII nomen in diptychis retentum a *Romani* Pontificis communione abscissi fuisse videantur, exempla *Natali* ALEXANDRO, & Petro BALLERINIO de vi ac ratione primatus pag. 334. quarundam disquisitionum argumentum dedere. Confer etiam *Antifebronium vindicatum* Tom. III. dissertation. 6. c. v. num. 11., & CUPERUM in *historia Chronologica Patriarch. Constantinopolitanorum* a num. 250. ubi gravissimum TILLEMONTII erratum horum Patriarcharum occasione agentis, posse quempiam extra *Romane* Ecclesie communionem sanctum esse, docte, copioseque confutat.

III. De SYNESIO, & de fuga *Episcopatus* exstat Luca HOLSTENII dissertatio, qua cum conferenda sunt, quæ adversus Samuel. BASNAGIUM de eadem *Episcopatus* fuga disserit Franc. Antonius ZACCARIA in *histor. Polemic. Cœlib. lib. 1. cap. 8. n. 4.*

IV. THEODORETI CYRENSIS *Episcopi* res gestas fidem & scripta quinque dissertationibus complexus est Joannes GARNERIUS, quem vide. Confer articulum sequentem, ubi de Concilio *Chalcedonensi*.

ARTICULUS II.

Doctrina & Disciplina Saculi V.

§. I.

CONCILIA.

I. EPHESINUM Oecumenicum III. Vide Christianum LUPUM & CATALANUM. Recole etiam supra CÆLESTINUM.

II. De

II. De EPHESINO II. quod auctoritate quidem Sancti LEONIS M. convocatum fuit (confer ZACHARÆ *Antifebronium Tomo IV. lib. IV. cap. I. num. II.*), sed deinde in latrocinium degeneravit, dissertationem edidit idem Christianus LUPUS. Ad hoc Conciliabulum spectat *Paschasii QUESNELLI* dissertatio VIII. in S. LEONEM M. „ De causa FLAVIANI Episcopi CONSTANTINOPOLITANI in Pseudo - synodo „ *Ephesina* damnati, atque depositi, „ sed non sine BALLERINIORUM observationibus legenda.

III. CHALCEDONENSE fuitne a Sancto LEONE M. convocatum? Num de ejusdem Sancti LEONIS epistola ad FLAVIANUM judicavit? Confirmatumne fuit ab eodem LEONE? Hæc omnia discussa habes Tom. IV. citat. *Antifebron. pag. 34. 85. & 151.*, & in CACCIA-RI *Exercitationibus in universa Sancti LEONIS M. opera*, Romæ anno 1751., quibus adde *histor. litterar. Ital. Tomo V. pag. 361. seqq.*, ubi præsertim de epistola ad FLAVIANUM agitur. Actionem de DOMNO *Antiocheno* Concil. *Chalcedonen.* Part. II. post actionem X. QUESNEL-
LUS dissertatio IX. commentitiam conatus est persuadere; sed inanem apud eruditos viros operam luit. Vide BALLERINIOS in observationibus ad eam dissertationem. Idem QUESNEL-
LUS dissertat. X. de causa THEODORITI Episcopi Cyri Pseudo - Ephesinæ synodi sententia depositi, a Sancto LEONE Papa restituti, in *Chalcedonensi* synodo purgati, disputat eo potissimum Consilio, ut THEODORETI appellationem ad Sanctum LEONEM extrudat. Confutatus autem est a BALLERINIIS in observationibus ad hanc ipsam dissertationem. Vide etiam DAVID *Jugem. Canoniq. cap. VI. art. 4.*, & Christianum LUPUM de *appell. diff. V.*

IV. TELEPTENSE Concilium, uti & epistolam

Iam SIRICII Papæ ad Episcopos Africanos magna confidentia QUESNELLUS in Sancto LEONE *dissertatione* 15. ut supposititium rejecit. BALUZIUS *dissertationem* pro TELEPTENSI Concilio edidit ad *Petrum* de MARCA. Confer BALLERINIORUM quoque in eam QUESNELLI *dissertationem* observationes.

V. De Conciliis in causa *Pelagianorum* peculiarem habet *dissertationem* Joannes GARNERIUS ad partem 1. *Marii* MERCATORIS QUESNELLUS autem *dissertationem* XIII. de Conciliis AFRICANIS in *Pelagianorum* causa celebratis, ad quam consulendæ sunt BALLERINIORUM observationes.

VI. Jacobi SIRMONDI de Canone 1. ARAUSICANÆ 1. synodi *Antirrheticus* duplex notissimus est; heic tamen non dissimulandus.

§. II.

Scripta Patrum.

I. Cujas fuit BACHIARIUS? *Hibernusne*; an *Hispanus*? Fuitne Episcopus? Quid de ejus scriptis. Vide Franciscum FLORIUM, qui BACHIARII opuscula de *Fide*, & de *Reparatione lapsi* ad Codices Bibliothecæ *Ambrosianæ*, nec non ad priores editiones castigavit, *dissertationibus*, & notis auxit, Romæ 1748. 4.

II. CASSIANUS potestne a SEMIPELAGIANI erroris nota purgari? Vide NORISIUM *Histor. Pelagian. lib. 2. cap. 1.*, & in appendice ad *Dissertat. histor. de synodo v. cap. 2.*, & BOLLANDIANOS ad diem vigesimam tertiam Julii, quidquid in contrarium conatus sit *Joan. Baptista* GUESNAJUS in libro, quem prænotavit: *S. Jo. CASSIANUS illustratus*.

III. GENNADIUS *Massiliensis* difficulter a *Semipelagianismi* labe excusabitur. Vide NORISIUM

SIUM Histor. Pelagian. lib. 2. cap. 16., & in appendice ad Dissertat. Histor. de synodo v. cap. 4. Liber de Ecclesiasticis dogmatibus estne Sancti **AUGUSTINI**, an potius **GENNADII**? Confer **MAURINORUM** admonitionem in eum Librum in Appendice Tomo VIII. Operum Sancti **AUGUSTINI** pag. 75. *Parisiensis* editionis.

IV. Subjicio dissertationem dignam quæ a viro docto refellatur. Est ea *Christophori Augustini HEUMANNI* de **ISIDORO PELUSIOTA**, „Et ejus Epistolis, quas maximam partem esse fictitias demonstratur,“ Gottingæ anno 1737.

V. **MARCUS** Monachus decimone, ut **BELLARMINUS** putavit, an potius quinto sæculo vixit? Vide Sancti **MARCI** Monachi, qui sæculo quinto floruit, sermones de jejuniis, & de *Melchisedech*, qui deperditi putabantur, nunc primum cum latina interpretatione a *Balthassare Maria* **REMONDINI** in lucem prolatos, Roma anno 1748. 8.

VI. Quænam fuit *Paulli* **OROSII** patria? *Marchio* de **MONDEJAR** in dissertationibus *Cesar-Augusta* editis **OROSIUM** domo *Bracarensem*, atque adeo *Lusitanum* fuisse contendit; contra *Tarracone* illum ortum Dominus *Paullus Ignatius* de **DALMASSES Y ROS** ostendit, *Barcinone* anno 1702. edita infr. dissertatione *historica per la patria de Paulo OROSIO*. Alia de **OROSIO** dabunt **NORISIUS** Histor. Pelagian. lib. 1. cap. 6. & 7. **GARNERIUS** ad *Commonit.* *Marii* **MERCATORIS**, & **HAVERCAMP**, qui ejus historiam iterum edidit *Lugdun. Batav.* 1738.

VII. Quis auctor operis, quod *Prædestinatus* inscribitur? Estne **PRIMASIUS** *Adrumeti* Episcopus, cujus nomen aliqui Codices præferunt? ut **CAVEUS** conjicit, contra quam **SIRMONDUS** ejus libri editor in epistola ad *Lucam HOLSTE-*

STENIUM conatur ostendere ? SIRMONDUS ARNOBIO *Juniori* tribuit , HARDUINUS de *Bapt. in nomine Christi* Paragrapho decimo tertio REGINALDO Monacho *Benedictino* noni sæculi ; VINCENTIO cuidam *Seraphinus* PICCINARDUS *Ordin. Prædicat.* qui evulgavit „ novam quæstionem historico-theologicam de novitio opere , quod inscribitur Prædestinatus , auctoris anonymi Semipelagiani , nuper recepto & impresso in Gallis , & a nemine hæctenus revocato ad examen , Patavii 1686. 4.

VIII. Sanctus PROSPER Sancti AUGUSTINI discipulus , ac vindex fuit ne Regii Lepidi Episcopus ? Controversia isthæc ab anno 1737. magna contentione agitari cœpit inter P. D. Camillum AFFAROSI negantem , & P. M. Paululum Mariam CARDI , ut fertur , aliosque Regienses . Libellos , qui hac occasione utrinque prodierunt , recenset Auctor *historia litteraria Italia* Tom. primo pag. 174. seqq. & Tom. nono pag. 427. seqq. Vide etiam ejusdem Auctoris *Annales litterarios Italia* Tomo primo Parte secunda pag. 133. seq.

IX. SEVERUS SULPICIUS lapsus ne est in Chiliastrarum errorem ? cujus accusatur a DUPINIO , GRAVESONIO , MURATORIO . Negat Clariss. Pat. Hieronymus de PRATO in dissertatione , quam Tom. decimo octavo *Caloger* opusc. sylloges edidit pag. 81. seqq. antequam Verona novam nobis daret duobus tomis SULPICIANORUM operum editionem , quæ de rebus ad SEVERUM pertinentibus consulenda omnino est . De SEVERI tamen sanctitate confer BENEDICTI Decimi quarti epistolam *Romano* Martyrologio præfixam .

X. Fueruntne duo VICTORES VITENSES Episcopi , quorum alter historiam *Vandalice*

lica Persequutionis ediderit ? Ita sentit Auctor Anonymus ; cujus exiit Parisiis an. 1708. 8. dissertation sur VICTOR de VITE avec une nouvelle vie de cet Eveque.

XI VINCENTIUS LERINENSIS fuitne *Semipelagianus* , ut NORISIUS , aliique adfirmant ? Negat PAPEBROCHIUS cum *Brunone* NEUSSER in prodromo adversus eundem NORISIUM.

§. III.

Hæretici Saculi V.

I. PELAGIANI, & SEMIPELAGIANI, qui & MASSILIENSES. De utrisque exstant *Joan. LATII* commentarii ex veterum Patrum scriptis de PELAGIANIS & SEMIPELAGIANIS , libris duobus, *Hardervici* 1617. 4. *Dionysii PETAVII* de PELAGIANORUM & SEMIPELAGIANORUM dogmatum historia liber unus, *Joan. CABASSUTII* hæresis PELAGIANÆ & SEMIPELAGIANÆ historica & theologica delineatio. Vide ejus notitiam *Ecclesiasticam* pag. 259. *Theodori ELEUTHERII*, seu *P. Livini* de MEYER dissertatio de erroribus PELAGIANORUM , & MASSILIENSIIUM Tom. primo histor. contr. de divinæ gratiæ auxiliis alia ejusdem Tom. secundo.

II. De PELAGIANIS speciatim exstant *Ger. Joan. VOSSII* historia de controversiis , quas PELAGIUS ejusque reliquia moverunt , libri septem Lugduni Batavor. 1618. 4. & cum accessionibus Amstelod. 1655. 4. *Didaci ALVAREZ* de origine PELAGIANÆ „ hæresis , & ejus progressu , „ & damnatione , per plures summos Pontifices „ &

„ & concilia facta, historia, Trani 1629. 4. *Jacobi USSERII* de PELAGIO : vide ejus *Britannicar. Eccles. antiquit.* pag. 205. *Henrici NORISII* historia PELAGIANA & dissertatio de Synodo quinta œcumenica, in qua ORIGENIS ac THEODORI MOPSUESTENI, PELAGIANI „ erroris auctorum, justa damnatio exponitur, „ & Aquilejense schisma describitur. Additis vin- „ diciis Augustinianis, pro libris a sancto Docto- „ re contra PELAGIANOS & SEMIPELAGIA- „ NOS scriptis, Patavii anno 1673. fol., Lipsiæ an- „ no 1677. fol., Lovanii anno 1702. fol., cui editio- „ ni additæ sunt quinque dissertationes historica, ac „ Patavii anno 1708. fol. & alibi. *Joannis GARNERII* „ Dissertationes VII. quibus integra con- „ tinetur historia PELAGIANA in *Marci MERCATORIS* „ Operum Part. 1., atque in ap- „ pendice *Augustiniana* Operum Sancti AUGUSTINI Tom. XII. pag. 37. edition. *Antwerp.* seu potius *Amstelodami.* *Joannis CLERICI* „ An- „ tiqua Ecclesiæ ac Reipublicæ in PELAGIA- „ NA M hæresim decreta, breviter elucidata „ scholiis Chronologicis a *Christiano LUPO* „ Operum Tomo XI. pag. 163. *Benedictinorum* Præ- „ fatio ad Tomum X. Sancti AUGUSTINI. *Tri- „ vultianorum* *Histoire de PELAGE* in ephemeridi- „ bus anno 1709. April. pag. 555. *Theodori Chri- „ stophori LILIENTHALII* disputatio de PELA- „ GIANISMO ante PELAGIUM, Jenæ anno 1739. P. *Ludovici PATOULLIET* *Vie de PELAGE* anno 1751. 12. Eiusdem *Histoire du PELAGIANISME* anno 1767. duobus volumini- „ bus in 12.

III. De SEMIPELAGIANIS *Natalis ALEXANDRI* Dissertatio de SEMIPELAGIANORUM hæresi in *Historia Ecclesiastica* seculi V., & *Marchionis Scipionis MAFFEI* sub *Irenæi VERONENSIS* nomine, de hæresi SEMIPELAGIANA, *Roboreti* anno

1743. 12., & in Sylloge Opuscul. Caloger. Tom. XXIX.

IV. PRÆDESTINATIANI. De his *Jacobi SIRMONTI* „ Historia PRÆDESTINATIANA, duodecim capitibus comprehensa, „ quibus initiis exorta, & per quos potissimum „ profligata PRÆDESTINATORUM Hæ- „ resis olim fuerit, & oppressa, contra JANSENIUM, “ Parisiis anno 1648. in 8. *Natalis ALEXANDRI* Dissertatio de PRÆDESTINATIANA *Heresi*. *Joannis Baptiste DUCHESNE* PREDESTINATIANISME ou les heresies sur la PREDESTINATION. & la reprobation, Parisiis anno 1724. in 4. Idem argumentum a Protestantibus pertractatum videre est: quo spectant *Aegydii STRAUCHII* Dissertatio de PRÆDESTINATIANIS, Vitembergæ anno 1658. *Georgii GRÆENI* Disputatio de *Heresi veterum PRÆDESTINATIANORUM*, Vitembergæ anno 1678. *Laurentii HEERFORDT* Dissertatio de *Heresi PRÆDESTINATIANA*, ab *AUGUSTINO* præter opinionem invecata, Hafniæ anno 1733. *Joannis Baltassar. BERNHOLDI* Dissertatio de PRÆDESTINATIANIS, *Hæreticis Saculi v.*, Altorfii Anno Millesimo septingentesimo trigesimo septimo.

V. NESTORIANI. Horum hæresim ac damnationes exponunt *Joannis GARNERII* Dissertationes tres, quarum prima agit „ De hæresi & „ libris NESTORII: *secunda* De Synodis in: „ caussa NESTORIANA habitis: *tertia* De libris a defensoribus fidei eodem tempore conscriptis par. 11. commonit. “ *Marii MERCATORIS*, *Natalis ALEXANDRI* Dissertatio de Hæresi NESTORII, *Ludovici DOUCIN* Histoire du NESTORIANISME, Parisiis anno 1699. 4., & Ultrajecti anno 1716. in 4. Evulgavit quoque DOUCINUS „ Specimen observationum ad

„ NE-

„ NESTORIANAM Historiam , ac varios tum
 „ veterum , tum recentiorum , qui eam adtixe-
 „ runt , locos , “ Parisiis anno 1698. in 12. præ-
 „ tereaue prædixit : „ Addition a l' Histoire du
 „ NESTORIANISME , ou l' on fait voir , quel
 „ a été l' ancien usage de l' Eglise dans la con-
 „ damnation des livres & ce qu' elle a exigé des
 „ fidèles a cet egard , “ Parisiis sine anno . Jo-
 „ sephi Simonii ASSEMANI Dissertatio de Syris
 NESTORIANIS *Bibliotheca Oriental. Tom. III.*
part. II. pag. I. Mirum est , existisse inter Pro-
 testantes virum ceteroquin eruditum , qui N E-
 STORIUM injuste damnatum fuisse , ut qui
 non sententia , sed verbis a recta fide dissentiret ,
 edita dissertatione contenderet . Is est „ Paul-
 „ lus Ernestus JABLONSKI , cujus exercitatio hi-
 „ storico - Theologica de NESTORIANIS-
 „ MO , & illa imprimis NESTORIANORUM
 „ phrasi , qua humanam C H R I S T I natu-
 „ ram Templum divinitatis vocare solebant , “
 Berolini prædixit anno 1724. in 8. Hanc tamen
 refellit non solum *Pauli BERGERI* oratio , no-
 tis illustrata , de NESTORIANISMO *Hære-*
seos convicto , Vitembergæ anno 1726. in 4. , sed
 etiam *Carol. Gottlob. HOFFMANNI* Dissertatio ,
 „ Controversiam NESTORIANAM , olim agita-
 „ tam ; haud fuisse logomachiam , “ præside
Henrico KLAUSINGIO ab eo defensa , Lipsiæ
 Anno Millesimo septingentesimo vigesimo quinto .
 Quam quum *Martinus VEYSSIERE LACROZE*
 in *Epistola ad JABLONSKIUM* impugnasset ,
 HOFFMANNUS scripsit : *defensionem dissertationis*
de controversia NESTORIANA , Lipsiæ anno
 1730. in 4.

VI. EUTYCHIANI. Agunt de his „ Theo-
 „ dori ALTHUSII *Historia EUTYCHIA-*
 „ NA , exhibens ortum , progressum , propa-
 „ gationem , errorum enarrationem , & refutatio-
 „ nem , “ Lipsiæ anno 1659. in 4. *Christiani*

Augusti SPLIGII *Tractatus* de EUTYCHIANISMO ante EUTYCHEN, sive de EUTYCHIANISMI vere ac falso suspectis, Wolfenbutelæ anno 1723. in 4. *Dissertationes Natalis* ALEXANDRI de EUTYCHETIS errore. *Michaeli* LEQUIEN „ De quibusdam auctoritatibus, quibus EUTYCHES aliquæ unius in Christo naturæ adsertores hæresim suam tuebantur. *Jacobi* BASNAGII de variis EUTYCHIANORUM sectis eorumque sententiis. *Nicolai Guilielmi* SCHROEDERI de EUTYCHIANISMO, & variis ejus sectis, “ *Marpurgi* Anno Millesimo septingentesimo quadagesimo sexto. *Josephi Simonii* ASSEMANI *Dissertatio* de MONOPHYSITIS : *Petri Thoma* CACCIARI *Exercitationes* in universa Sancti LEONIS M. Opera. De COPTIS EUTYCHIANÆ Hæreseos sectatoribus adi *Patr. de BERNAT* „ *Nouveaux memoires* des Missions dans le LEVANT “ *Tom. II. pag. 289. Tom. VI. pag. 279.* , & *Joannem Baptistam* SOLEIRIUM in *Appendice ad Historiam Patriarchalem ALEXANDRINAM*. Ad MONOPHYSITAS spectat *Petrus* FULLO, seu CNAPHEUS, de quo vide *VALESII* *Dissertationem* *Tom. III.* , & *NORISIUM* „ *De uno ex Trinitate passo* “ *cap. 2. recole etiam artic. 1. §. 1. q. 6.*

A R T I C U L U S III.

Facta & eventa.

Quæritur primo. Verumne sit miraculum Episcoporum, qui quum *Hunnerici Arriani* Regis jussu esset eis lingua præcisa, tamen loquebantur? De hac quæstione vide *Bibliothecam Britannicam* *Tom. v. pag. 171.*

Quæritur secundo. Quid sentiendum de ampulla *Rhemensi*. Exstant de ea *Joannis Jacobi* CHIFFLETII *disquisitiones de ampulla* RHEMEN.

MENSI *cum* Parergo de unctione Regum contra *Alexandrum* TENNEURIUM fol., Antuerpiæ Anno Millesimo sexcentesimo quinquagesimo primo. Eiusdem TENNEURIUS *expensus* fol. ibid. Anno Millesimo sexcentesimo quinquagesimo secundo. P. CAVALLI Lateran. Canonici „ Ra- „ gionamento intorno l' ampolla del Crisma avu- „ tasi miracolosamente nel Battesimo del Re CLO- „ DOVEO: “ *exstat* T. iv. novæ syllog. Calog. pag. 171. seqq.

Quæritur tertio. Consuetudo humandi Christianifideles in Ecclesiis vigeatne ante sæculum V. ? sepeliebantur in istis omnes indiscriminatim ? Legatur Sanctus AUGUSTINUS *de cura pro mortuis*. Episcopi tumulabantur sub altari, ut videtur innuere Sanctus AMBROSIIUS *Epist.* 22. Confer MURATORIUM Tom. 1. „ Anecd. „ latin. *dissertatio* xvii. de veterum Christianorum „ sepulchris, & in *Anecdosis Græcis disquisit.* 3. „ de antiquis Christianorum sepulchris. “ Cujusmodi erant cœmeteria primis Christi sæculis ? Legantur SPONDANUS in suo libro de *Cœmeteriis*, & BOLDETTI *Osservazioni sopra i Cimiterj*.

SÆCULUM VI

ARTICULUS I

*In Politiam Hierarchicam hujus sæculi
quaestiones.*

§. I.

*De Politia Hierarchica Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
disquisitiones.*

I. Quo jure THEODORICUS Gothorum Rex
ingerere se voluit in causam SYMMACHI Pa-
pæ?

pæ? Quare Concilium *Romanum* ipsi dixit: *Romanae Sedis Antistites a nemine judicantur*? Numquid tunc primum adhibitum fuit hoc dogma? Lege Patrem BIANCHI *dell'esterior polizia della Chiesa*, Tom. quinto Parte seconda pag. 462. seqq.

II. De HORMISDA in Diario Romano Doctorum hominum ann. 1756. artic. undecimo exstat eruditissima epistola Dom. Petri Aloysii GALLETTI Abbatis *Benedictini*. Vicariatus ab HORMISDA Summo Pontifice concessus Sancto REMIGIO transiitne etiam ad successores? epistola in qua de illo fit mentio, estne ANASTASHI Papæ? In quonam consistebat Vicariatus iste? Vide disciplinam THOMASSINI, *Guillelmum MARLOT* in sua Metropoli *Remensi*, & Patrem BIANCHI Tom. quinto Parte Prima pag. 36. seq.

III. Supremi *Romani* Pontificis auctoritatem a Sancto AGAPETO exercitam in ANTHIMI CONSTANTINOPOLITANI Patriarchæ depositione expendit ZACCARIA *Antifebr.* Parte secunda, lib. primo, cap. sexto, num. nono.

IV. Exstat *Gottlieb WERNSDORFF* de SILVERIO & VIGILIO *Pontificibus maximis* dissertatio, Vitembergæ 1739. sed de VIGILIO, ejusque actis circa quintam Synodum *Constantinopolitanam* consule Petri de MARCA dissertationem de decreto VIGILII *Papa pro confirmatione quintæ Synodi*, quod frustra in *vestias* suspicionem adducere GARNERIUS voluit in diss. de quinta Synodo ad LIBERATUM; „ *Remarques d'un Theologien sur le Traité historique de l'Etablissement, & des Prerogatives de l'Eglise de ROME, & de ses Eveques* composé par M. MAIMBOURG, Colonizæ 1688. cap. secundo, CHARLASIUM „ de la Puissance de l'Eglise cap. 11. Cardin. de BISSY „ *memoire contre l'Appel de la Bulle UNIGENITUS* an. 1719. 12.

pag.

pag. 256. Cardin. ORSI *hist. Eccles. Tom. 18. lib. 41. num. 82.*

V. Primus inter Pontifices, qui epistolas suas Indictione notaverit, fertur PELAGIUS Secundus. Porro de Indictionibus, earumque origine & usu consulendi NORISIUS in *hist. Donatist. cap. 5.* & MAFFEIUS in *Verona illustrata.*

VI. Multo plura de Sancto GREGORIO Magno disputantur. Ac primo num fuerit Monachus? Vide BARONIUS ad ann. 581. num. octavo. Antonii GALLONII pro BARONIO Apologia adversus Patrem BELLOTTUM Monachum *Cassinensem* Romæ 1604. BOLLANDIANI Tom. secundo Martii pag. 123. MABILLONIUS de *Monastica Vita Sancti GREGORII Magni Analect.*, pag. 499. *Sam.* BASNAGIUS ad ann. 581. num. octavo SANDINIUS disput. decima quinta de *monastico instituto* Sancti GREGORII. Alia congero. Quare Sanctus GREGORIUS Magnus permittere nolebat *Constantinopolitano* Præsuli *œcumenici* titulum? Adi ZACHARIÆ *Antifebronium* Tom. secundo Casen. edit., diss. secunda, cap. tertio, numer. sexto, & *Antifebronium vindicatum* Tom. item secundo *dissert. quarta cap. quarto num. sexto.* Verumne est quod de Beato GREGORIO narrat Sanctus UDALRICUS *Augustanus* in quadam epistola de adempto primum, deinde reddito Sacerdotibus conjugio? Immo eane epistola Sanctum UDALRICUM auctorem habet? Confer ejusdem ZACHARIÆ historiam Polemicam Cœlibatus, tum in *Præf.* pag. decima quinta seqq. tum lib. 11. cap. quinto, num. octavo. Nonne prorsus indubitatum est, *Dialogorum* libros ab ipso fuisse compositos? legatur GUSSANVILLÆUS in *Præfatione* ad hos dialogos. Quorsum eos Sanctus Doctor elucubravit? Nonne adserendum est, veterum Scriptorum de libris hîsce opinionem, longe diversissimam fuisse ab ea nonnullorum præsentis ævi criticorum, quum tanta apud illos

illos in æstimatione fuerint , ut non modo *Græce* , verum *Saxonice* , & *Arabice* eisdem vertentur ? Vide Monachi cujusdam *Benedictini* e Sancti Mauri Congregatione præfationem in Gallicam earum versionem Parisiis superiore sæculo editam apud *Coignardum* , & *Hieronymum* GRADONICUM nunc *Aquilejensem* Archiepiscopum in egregio libro inscripto, Sanctus GREGORIUS M. Pontifex Romanus a criminationibus Casimiri OUDINI vindicatus , Romæ anno 1753. in 8. Expositio in Psalmos estne illius , an potius , (quod idem GUSSANVILLÆUS censuit) Sancti GREGORII VII. ? Vide Patrem BIANCHI in Opere nuper appellato , Tom. III. pag. 70. seqq. Quid sentiendum de precibus Sancti GREGORII M. pro *Trajano* ? Adfirmavit *Alphonsus CIACCONIUS* , idque integro commentario stabilire conatus est ; sed nemini criticorum virorum persuasit , non *Natali ALEXANDRO* in Sæcul. II. dissertat. non le QUIENIO dissertatio V. inter *Damascenicæ* , non Patri GENGELL in *scrutinio unica veritatis* , Leopoli anno Millesimo septingentesimo vigesimo quinto , non SANDINIO disputatione decima sexta , non denique BENEDICTO XIV. de *Servor. Dei Beatification.* lib. III. cap. 10. & lib. 4. part. 1. capite 21.

§. II.

*Panca de Politia Ecclesiarum Occidentalium ,
& Orientalium .*

I. Quandonam floruit B. GREGORIUS AGRIGENTINORUM Episcopus ? Exstat de ætate hujus B. Præsulis dissertatio *Joan. LANCEA* Tom. IV. Opuscul. di *Autori Siciliani* , *Panormi* anno 1760.

II. Quænam fuere AQUILEJENSIS Patriar-

triarchatus initia? Vide Articulum sequentem §. III.

III. ASULUM estne veterum ACELUM, suosque Episcopos hoc sæculo habuit? Vide Anonymi „Discorsi Apologetici sopra la Città di „ASOLO,“ Ferrariæ de quibus Auctor historiæ litter. Tom. vi. pag. 540. 548.

IV. De sanctitate INGENUINI Episcopi SABIONENSIS magna postremis hisce annis controversia efferbuit. Auctores indicatos habes sæculo III. ubi de Sancto CASSIANO *Corneliensi* Martyre. Adde BOLLANDIANOS, & NORISIUM in dissertatione de Synodo quinta.

V. Num Joannes CAPPADOX *Constantinopolitanus* Episcopus primus *Oecumenici* Patriarchæ titulum usurpavit? Vide CUPERUM in Histor. Patriarchar. Constantinopolitan. a num. 305. Idem deinde CUPERUS a num. 392. disquirit, utrum Præsul CONSTANTINOPOLITANUS Joannes, cognomento JEJUNATOR, qui eundem titulum præfractæ adhibuit, inter sanctos sit numerandus?

ARTICULUS II.

Doctrina & Disciplina hujus Sæculi.

§. I.

CONCILIA.

I. Missio Concilio CONSTANTINOPOLITANO II., de quo vide dicta cap. ix. artic. 1. §. 2. & nuper indicatos Auctores, ubi de VIGILIO, quæque infra de tribus Capitulis addemus, de AGATHENSI exstat M. *Antonii* DOMINICY ad Canon. 2. & 3. AGATHENSIS Concilii, & ultimum ILERDENSIS dissertatio de *Communione pe-*
re-

regrina, Parisiis Anno Millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto.

II. ANTISSIODORENSE. In ejus Canonem 1. dissertationem dedit Auctor *Historia litteraria Italia* Tom. IV. pag. 8. Addatur Abbatis LEBEUF „ Lettre au sujet de deux anciennes Figures *Gau-*
loises, avec les Recherches sur le cervulus ; &
 „ vetula defendus par les Peres de l' Eglise, &
 „ par quelques Conciles de France, “ ac præsertim ab ANTISSIODORENSI Canone 1. Exstat ea epistola pag. 280. Tom. 1. „ Recueil de di-
 „ vers écrits (*ejusdem* LEBEUF,) pour servir
 „ d' éclaircissements a l' Histoire de France, “ Parisiis Anno Millesimo septingentesimo trigésimo octavo .

III. EPAONENSE . „ Dissertation sur
 „ la decouverte du lieu d' EPAONE, ou a été
 „ tenu un Concile de ce nom . “ Exstat in *Trivultianorum* Ephemeridibus anno Millesimo septingentesimo decimo quinto Februar. artic. 22. pag. 232. ; Romæ vero anno Millesimo septingentesimo quinquagesimo septimo, edita est „ De Puellarum Monasteriis Canone 38. EPAONENSIS
 „ Concilii celebratis dissertatio Canonico - histori-
 „ co - Theologica a *Liberato* FASSONI Schol.
 „ Piar.

IV. GERUNDENSE ; „ Lettre écrite
 „ sur le second Canon du Concile de GIRON-
 „ NE, qua ostenditur injunctam ibi abstinentiam
 a jejunio quatuor temporum aliam fuisse, atque
 ad Rogationum triduum spectasse.

§. II.

Scriptores Ecclesiastici.

I. Quid significare voluit AVITUS, Archiepiscopus *Viennensis*, per illa verba epistolæ scriptæ
 ad

ad Senatum Romanum: „ Quod si Papa *Roma*
 „ vocatur in dubium, Episcopatus jam videbitur,
 „ non Episcopus vacillare? “ Estne primus, qui
 Papam Ecclesiae universalis Praesulem indigitarit,
 ut legitur in epistola vigesima septima? Vide SIR-
 MONDUM ad eas epistolas. Quare in epistola
 trigesima prima, super nimia quorundam Praela-
 torum promptitudine ad excommunicandum con-
 queritur, dicens excommunicationis telum vibran-
 dum non esse, nisi ob res spirituales, seu ad Deum
 adtinentes, nedum intuitu Clericorum, verum &
 laicorum? Cur pariter *Aurelianense* Concilium v.
 normam quamdam super hoc statuit Canone 11.?
 Numquid propter nimium, frequentemve tunc
 temporis excommunicationis usum? Egregia sane
 ratio est, quam adfert AVITUS pro sua sen-
 tentia dicens: „ Quia nescit cuius dignitatis sit
 „ ipsa communio, qui non eam, omni animosi-
 „ tate seposita, & cum magno dolore suspendit,
 „ & cum maxima festinatione restituit. “ Vide
 Petrum DAMIANUM lib. 1. epist. 12.

II. De CASSIODORIO. Vide *March.*
 MAFFEJI Dissertationem inscriptam: CASSIO-
 DORII complexiones Catholicis dogmatibus egre-
 gie concinere, & Praefationem de CASSIO-
 DORII Commentario in Psalmos. Ceterum Aucto-
 ribus, qui de CASSIODORIO agunt addendus
Gabriel. BARRI de antiquitate, & situ Calabriae
 lib. 111. cap. 17. 18. & 19.

III. *Dionysius* EXIGUUS. De ejus Ca-
 nonum collectione consulendi cum primis BAL-
 LERINII ad Sanctum LEONEM M. Tom. 11.
 ubi etiam contra QUESNELLUM probant, nul-
 lum ante DIONYSII collectionem serius receptam
 exstitisse publicum Ecclesiae Romanae Codicem Ca-
 nonum.

IV. ENNODIUS Diaconus *Ticinenfis* fuit-
 ne primus, qui *Papa* vocabulum summis Pontifi-
 cibus proprium fecerit, ut vult Pat. SIRMON-
 DUS?

DUS ? Vide etiam P. CANTELIUM in *Metropolitanarum Urbium Historia* Parte prima capite primo .

V. MARTINUS *Dumiensis* fuitne Collector Canonum Ecclesiæ *Hispanæ*, an potius emendator ? Vide BALLERINIOS Tom. 11. Sancti LEONIS in Tractatu prævio de Antiquitate Canon. Collect. , & Dominici LOPEZII de BARRERA „ De antiquo Canonum Codice Ecclesiæ „ HISPANÆ Historicam Exercitationem , *Roma* „ anno 1758. in 4.

§. III.

Errores hujus Seculi .

I. Quid de Monachis SCYTHIÆ , qui unum e Trinitate passum prædicabant ? Erantne EUTYCHIANI ? AVITUS Episcopus *Viennensis* favitne huic hæresi in Epist. 3. ad Regem GONDEBALDUM ? Vide notas Patri SIRMONDI , & dissertationem Ministri ALLIX de *Trisagii origine* , Rothomagi Anno Millesimo sexcentesimo octuagesimo quarto . NORISH Dissertationem de uno ex Trinitate passo , *Sigism. Jacobi BAUMGARTEN Historiam Trisagii* , Halæ anno 1744.

II. Controversiam de Tribus Capitulis , quæ in schisma præsertim apud *Istros* degeneravit , præter Auctores , qui de V. Synodo egerunt , illustratam habes peculiaribus dissertationibus a P. Joan. GLSBERT , & a Daniele FARLATI Tom. 11. *Illyrici sacri* .

III. Ex hac controversia initia , saltem quod ad titulum spectat , sumenda sunt celebris Patriarchatus AQUILEJENSIS , quem BENEDICTUS XIV. exstinxit . De eo porro consule NORISIUM in dissertatione de *Synodo quinta* c. 10. *Fr. Joannis Franc. Bern. M. de RUBEIS de schismate Ecclesiæ Aquilejensis Dissertationem Historicam* ,

Vc-

351

Venetiis an. 1732. in 8. BALLERINIOS in dissertatione de Patriarchatus AQUILEJENSIS origine. P. DAUDE *Histor. univ. & pragmat.* Tom. 111.

A R T I C U L U S III.

Facta & eventa hujus Sæculi.

I. Inventane fuit anno 590. , ut FREDEGARIUS ad eum annum scribit, Tunica Domini, quæ deinde CAROLI M. temporibus in Gallias translata fuerit. Vide RUINARTIUM ad Greg. Turon. lib. 1. de mirac. cap. 8. , & SCHIOPPALBAM alias citatum pag. 97.

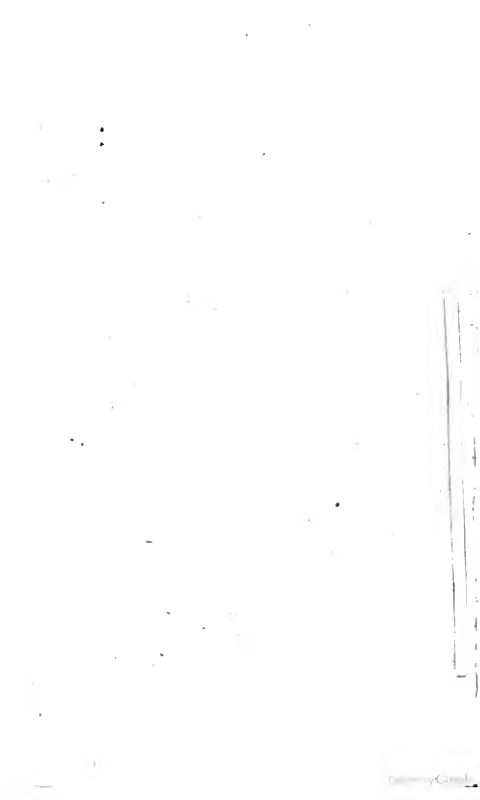
II. Fuitne hoc sæculo ad insulam LIPARAM translatum Corpus Sancti BARTHOLOMÆI? &c. Tom. 1 x. novæ Sylloges Caloger. pag. 334. seqq.

III. Quid de PICTAVIENSI S. MAMANTIS translatione, quæ tempore & jussu S. RADEGUNDIS Reginae facta dicitur? Vide Flaminii CORNELII Senatoris Veneti de Martyrio & Reliquiis S. MAMANTIS Dissertationem epistolarem eodem Tom. 1 x. pag. 82. seqq.

IV. Annus & dies mortis Sancti BENEDICTI in controversiam vocatur. De hoc præter MABILLONIUM Præfat. in sæcul. 1. Benedict. exstat apud Trivultianos m. Julio anno 1601. pag. 159. *extrait d'une Dissertation manuscrite sur l'année, & le jour de la mort de St. BENOIT.*

F I N I S.

150

B

6

